கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்புராணம்.

செல்லிதகர்ப்

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி

இயற்றியது.

இது,

மறைமறைபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை:

கேசரி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

விலை ரூபா 2—8—0.

பிரபவஆடி சித்திரைமீ.

1927.

Copyright Registered.

Formes 1 to 47 Printed at the Commercial Press, Triplicane and the remaining portion at the Kesari Press.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க. இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகாதி ... ... 4.

உ. முகவுரை ... ... 5—13

ங. இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு 14—20.

ச. நூலாராய்ச்சி ... ... 20—29.

[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சில குறிப்புக்கள், அதி வகைகள், நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள் பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர் கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநா மங்கள், திருவிளையாடல் சம்பந்தமான சிலபழமொழி கள் முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடுகள், நியாயம், நூல் கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மாபு, வித்தை கள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]

ஞ. இதிற்காணப்படும் விசேட வேறபாடுகள் ... ... 30 - 34.

ட. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள் திருநாவுக்கரசுநாயனுக்குக் காலத்தால் முந்தியவரென்பது ... ... 35 - 6.

எ. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் மூலமும் குறிப்புரையும் க - ங கசு.

அ சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ... ... ஈ - கஞ.

கூ. நூற்சிறப்புப்பாயிரம் ... ... ஈ - கஞ.

கo. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் பயகரமாலை மூலமும் குறிப்புரையும் ... ... ஙடகள - ஙடo.

கக. கடம்பவனபுராணம், கo - இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம் மூலமும் குறிப்புரையும் ... ... ஙடங்க - ஙடசள.

கஉ. திருவுசாத்தான நானமணிமாலை, உஅ - ஆம் செய்யுளும் குறிப்புரையும் ... ... ஙடசஅ - ஙடo.

கங. திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ஆம் பாடல் ஙடஙo.

கச. திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகாதி ஙடஙங - ஙசச.

கஞ. பயகரமாலைச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகாதி ... ... ஙடசஞ.

கசு. இலீலாசங்கிரக அத்தியாயச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகாதி ... ஙசுசு.

கள. அறுபத்து நானகு திருவிளையாடல்கள் முதலியவற்றின் அகாதி ... ... ஙசுள அ.

கஅ. அருமபத முதலியவற்றின அகாதி ... ... ஙடசுங - ஙடஉங.

கஉ. பிழையும் திருத்தமும். ... ... ஙடஉ.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய * நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அருணகிரி - அருணகிரிப்புராணம்.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
இரகு - இரகுவம்சம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலீலா - இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கட - கடவுள்வாழ்த்து. ணம்.
கடம்ப, கடம்பவன - கடம்பவனபுரா
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கோயிற்பு - கோயிற்புராணம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சீவக - சீவக சிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
சூடா - சூடாமணிநிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பரணி.
தத்தீவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தாயு - தாயுமானவர் பாடல். [ணம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
திருச்சிற்- திருச்சிற்றம்பலக் கோவை யார். [னார்.
திருஞா திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
திருநாகைக்காரோண - திருநாகைக் காரோணப் புராணம்.
திருமயிலை-திருமயிலைத்திரிபந்தாதி.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதவூரர் புராணம்.
திருவிளை-திருவிளையாடற் புராணம்.
திவ - திவ்யப்ரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினார்க்கினியர்.
நள - நளவெண்பா. [மாலை.
நால்வர்நான்மணி - நால்வர்நான்மணி
நாலடி-காலடியார்.
பக்-பக்கம்.
பதி - பதிகம்.
பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பயகர - திருவிளையாடற் பயகரமாலை.
பரி - பரிபாடல்.
ப - பாயிரம்.
பி - ம் - பிரதிபேதம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
பு. வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
புறநா - புறநானூறு. [மாலை.
பெரிய - பெரிய புராணம்.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப் படை.
பொருந - பொருநாராற்றுப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மது, மதுரை, மதுரைக் - மதுரைக்காஞ்சி.
மதுரைக்கல - மதுரைக்கலம்பகம்.
மதுரைப்பதிற்-மதுரைப்பதிற்றுப்பத் தந்தாதி. [தமிழ்.
மீனாட்சி-மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
வி-பாரத, வி-பாரதம்-வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்.

---

* நூல்களிலுள்ள உறுப்புக்களின் பெயர்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

முகவுரை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வென்றேன்
றோதியே மலர்க ளேவி யோருங்கிநின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ்சூடே
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற பதினொரு ஸ்தலங்களில் முதலாயது ;

பதினொருஸ்தலங்களாவன :

" கூடல் புனவாயில் குற்றால மாப்பாலை
சேடகிரி கேவி யிராமேச-மாடானை
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய லென்றிருப்புத் தூர்காணை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்" என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன் மாக்களை உய்வித்தருளவெண்ணி, கூட - திருவிளையாடல்கள் செய் தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமையாய்ந்தது ; இதற்குரிய தேவாரப் பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

தேவாரத்தின் முதல்			பண்
நீலமாமிடற்று	....	....	குறிஞ்சி
மந்திரமாவது	....	....	காந்தாரம்
மானினோர்விழி	....	....	கொல்லி
காட்டுமாவது	....	....	கௌசிகம்
செய்யனே	....	....	,,
வீடலாலவாயிலாய்	....	....	,,

வேதவேள்வியை	....	....	நாலடிமேல்வைப்பு
ஆலரீழல்	....	....	திருவியமகம்
மங்கையர்க்கரசி	....	....	புறநீர்மை

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

வேதியா	....	....	திருநேரிசை
முளைத்தானை	....	....	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் வட நூல்களும், வடமொழித் துதிகளும், தனித்தமிழ்நூல்களும், தனிப் பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. வட மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்தி விசேட முதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் சில; அவை திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவன புராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற் புராணம், அட்டமிப் பிரதக்ஷிணமான்மிய மென்பனவாம்; அவற்றுள், —

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமென்னும் இந்நூல், * உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சய மென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, செல்லிநகர்ப் பெரும்பற்றப் புலியூர்நம்பி பென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, ''ஓதிய'' (பக். உஅ) என்னுஞ்செய்யுளாலும், ''அம்பது மத்தார்'' (பக். ஙகஅ) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களநூ. இது பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்கா நிற்கும்; இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள் பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராண மென்பது, தொண்டை நாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டித ரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராண மென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழி பெயர்த்துச் செய்யுள் நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, கoகo. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, சுச - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, சுச - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

கூ. * சுந்தரபாண்டிய மென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனதாரியென்னும் புலவர்பெருமானும் சுந்தர பாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள் நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; "மிண்டரை வெல்லும் வீரச் சிங்க ராயன் விளைகொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதி யன் ரூனும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மன்டலக் கீர்புகழ் கொண்டபிரான், வண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி யுந்தொண்டை மண் டலமே" என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், "கம்பனென் றுந் தாதனென்றுங் † காழியொட்டக் கூத்தனென்றும், கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வ ரோ - அம்புயிலின், மன்னு வலர்புகழும் வாய லன தாரியப்ப, னக்காளி லேயிருந்தக் கால்" என்னும் பழைய வெண் பாவாலும் பாராட்டப் பெற்றவர் இந்த அனதாரியேயென்று தெரிகின் றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாலி. கசஅசு; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை; முற்றும் கிடைக்கவுமில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது பரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால் ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யமாகாத்மியமென்றும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய் யுட்டொகை கூகூகூ. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதியாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றவை நூறு இந்நூலே. இஃது அச்சிடப்பட் டுள்ளது.

ஞ. அட்டமிப்பிரதக்ஷிண மான்மியமென்பது தேவாரத்தல முறையை முதலிற்பதிப்பித்தவரும் மதராபுரி வாஸியுமாக இருந்த ஸ்ரீ இ. இராமஸாமிப் பிள்ளையவர்களால் வடநூலிலிருந்து வசன நடையாக முன்பு இயற்றிப் பதிப்பிக்கப்பெற்று வழங்குகின்றது.

இந்நூல்கள் ஐந்தனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல் கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச செய்யுளையாக விரித்துப் பாராட்டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள ஒன்றினோடுமற்றொன்றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள மூர்த்திபார்க்கவரளித்த திருவிளையாடல் (நுகூ) முதலிய மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதிலுள்ள வருணன்விட்ட கடலேவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை இதி

* இந்நூல் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிற் கிடைத்தது.

† காளியொட்டக் கூத்தனென்றும் வழங்குவதுண்டு.

உள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதிலுள்ள நாகமெய்த திருவிளையாடல், மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடற் கதைகள் இதிலுள்ள (ஙசு) மதுரையான திருவிளையாடலிலும், அதி லுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதிலுள்ள (ருங) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன; இதில் திருவிளையாடல்கள் அமைந்துள்ள முறைவேறு ; அதிலமைந் துள்ள முறைவேறு; அது கதையை விரித்துக்கூறுவது ; இது சுருக்க மாகக் கூறுவது; அன்றியும், சங்கச்செய்புட்கள்முதலிய பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலுள்ள இந்நகரவரலாறுகளை விடாமல் தழுவிச்செல் வது இஃது ; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள திருவிளையாடல்களின் முறை யையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமே தழுவிப் பலர் இத்தலசம்பந்தமான நூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரி கின்றது. இது * திருவிளையாடற் பயகரமாலை, கடம்பவன புராணத் துள்ள இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், † திருவுசாத்தான நான்மணி மாலையின், உள - ஆம் செய்புள் முதலியவற்றால் நன்கு விளங்கும்.

இதுவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்புட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோ லமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகளே முதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது ;. மெடி நூல், ஏ, ஙகூ-ஆம் செய்புட்களின் உரைகளைப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும் பொருட்டே பழையவுரையுடன் மிதிலைப்படலியிற் கிடைத்ததான மெடி திருவிளை

---

* இந்நூலாசிரியரின் பெயர் வீரபத்திரக்கம்பர் என்று ஓர் எட்டுப் பிரதி யால் தெரியவந்தது.

† இந்நூலை இயற்றியவர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பதேசிகர் ; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பலவா ணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். மெடி முனிவருடையகாலம், இற் றைக்கு ஙகூ0- வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய கதாபரம்பரியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட் டுள்ள சகாத்தம் தெரிவிக்கின்றதெனறும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றன ரென்றுஞ்சொல்லி, மெடி நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின் னத்தார், ஸ்ரீ அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள்.

யாடற்பயகரமாலை மூலத்தையும் இலீலா சங்கிரக வத்தியாய முதலிய வற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி செய்து குறிப்புரையுடன் பதிப்பித்து இப்புத்தகத்தின்பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலை யென்னும் பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்தி விட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலிலே மேற்கோளாகக்கொண்டு அதுசெய்யப்பெற்றதென்பதையுமறியாமற் சில பாடல்களை மாற்றியும் சில பாடல்களைக் குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய நூறு - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் பதிப்பித்து விட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில் கஉக, கஙச, கசள, கஙஂ, உஉ எ-அ-ஆம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளிற்காணப்படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்புட்கள்யாவும் வெள்ளி பாடல்களென்றே ஓர் எட்டுப்பிரதியில் வரையப்பட்டிருந்தன. [வெள்ளி-வெள்ளியம்பலவாண முனிவர்.]

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாண முனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலைநூலாசிரியரான வீரபத்திரக்கம்பர், இலட்சூர் வீமநாதபண்டிதர், கோச்சியூர்ப்பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடைய காலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழைபசெய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தல விசேடங்களும், திருவிளையாடல் சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன சுடற்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர் முதலியனவும், சில புலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னார்இன்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனரென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாரூரகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்னஇன்னபதிகங்கள் இன்னஇன்ன அமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இக்காலிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை, குதிரை, நவமணி முதலியவற்றின் இலக்கணங்களும், ஒரு

வகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகை யும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இக்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக் கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு; இதனை, இந்நூல், இந்திரன் பழி தீர்த்ததிருவிளை யாடல், உரை-யும் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத் திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம் வழங்கி வந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்தீபாராதனை, சொக் கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டு, சொக்கரப்பம், சொக்கர் தலைக்கீடு (சொக்கர்லேஞ்சு), பழைய சொக்கநாதர் கோயிலென்னும் உலக வழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தர பாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைச் சொக்கநாதருலா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமாலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், திருவாதவூரர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணங்கள் முதலிய நூல்களாலுமுணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலி லும் தென்மொழிப் பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ் நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலா மென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரரென்ற திருநாமமும் இதிற் சிறுபான்மையாக வழங்கும்.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக் காட்ட நினைந்து, ஒருநாள், அந்திப் பொழுதில் மேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதி முனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளே தண்டிகை பெற்று விளங்கிய பெரியார் அறுபத்துநால்வர் மறுநாட்காலையில் வரச் சொல்லிவிட்டு, இன்னஇன்ன பகுதியை இன்னர் இன்னர் இயற்று தற்குரியரென்று அன்றிரவில் யோசித்துத் தமக்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்துநான்கு திருவிளை யாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்து முடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில்வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை நோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றிய நூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமே யிருக்கையில் நீர் செய்தது எதன் பொருட்டென்றுவினவ, அம்முனி வர் மனநொந்து சபித்துவிட்டுப் போயினர்; அதனால், இந்நூல் வழங்

காது போயிற்றென்று ஒரு கட்டுக்கதை கூறுவாரும், வடநூல்* ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்க வில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக் கடவுளே அருமையாகச் சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துங் கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லை யென்பாரும், பரஞ்சோதி முனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத் தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத் தோற்றியவண்ணம் பற்பல கூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகள் யாவும் கதாளுகதிகந்நியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்களுக்கு இனிது விளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாக இருந்த தமிழ் நூல்கள் அட்டமிப்பிரதக்ஷிணமான்மியம், அருணகிரிப் புராணம், அழகர் கலம்பகம், இரகுவம்மிசம், இலக்கணக்கொத்து, ஐங்குறுநூறு, கடம்பவனபுராணம், கந்தபுராணம், கம்பராமாயணம், கல்லாட மும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளையுயையும், கலிங்கத்துப் பரணி, கலித்தொகை, காளையார் கோயிற்புராணம், கொடி வசனம், குறுந்தொகை, கூடலழகர் புராணவசனம், கோயிற்புராணம், சிதம்பரபுராணம், சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, சுந்தரபாண்டியம், சூளாமணி, ஞானவாசிட்டம், தக்கயாகப்பரணி, தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள், தாயுமானவர் பாடல், திருக்காளத்திப் புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், திருநாகைக்காரோணப் புராணம், திருப்பரங்கிரிப் புராணம், திருப்பூவணப் புராணம், திருப்பெருந்துறைப் புராணங்கள் (பழையன, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூரர்புராணம், திருவிளையாடற் பயகர மாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற் புராணம் (பரஞ்சோதி முனிவர் செய்தது), திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம், திருவேடகப் புராணம், நில்வப்ரபந்தம், தேவாரம், தொல்காப்பியம், நளவெண்பா, நாலடியார், பத்துப் பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், பிரபுலிங்கலீலை, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பெரியபுராணம், மணிமேகலை, மதுரைக் கலம்பகம், மதுரைச் சொக்கநாதர் உலா, மதுரைச் சொக்கநாதர்

---

* இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, "குறை வற", "அவைநடு", "ஒதிய", "வியாதனவான்மீகி" எனனும் முதற்குறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

மும்மணிக்கோவை, மதுரைத்திருப்பணிமாலை, மதுரைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணம், யாப்பருங்கல விருத்தி, வில்லி பாரத மென்பன; வடநூல்கள்: ஸ்ரீவாதபுரமாஹாத்மிய முதலியன.

பயகரமாலை முதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்தகத் தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சுப் புத்தகப்பாடங்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும்; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டவை யென்று கொள்க.

முதல் நூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதிரையிலக்கண முதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை; இதன் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச் செய்யுள் முதலியன பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோருமற்ற மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்தில் சேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதன் ஆராய்ச்சி செய்தகாலத்து சேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

பரிசோதனைக்குக் கருவியாகக் கொண்டஇந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் பிரதி க
திருப்பெருந்துறை ஆலயத்துப் புத்தகசாலைப் ... ,, க
சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் ... ,, க
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் ... ... ,, க
களக்காடு ஸ்ரீ சாமிநாத தேசிகரவர்கள் வீட்டுப் ... ... ,, க
திருநெல்வேலி ஸ்ரீ கவிராசநெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள்வீட்டுப் ,, க
வேம்பத்தூர் ஸ்ரீ பிச்சுவையவர்கள்வீட்டுப் ... ... ,, க
,, ஷெ. ஊர் சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டிஐயரவர்கள் வீட்டு [சாலி. கசுஎக; கி. பி. 1753] க
,, பின்னத்தூர் ஸ்ரீ அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்தந்த ... ,, க
,, மதுரை ஸ்ரீ மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்தந்த ,, க
கும்பகோணம் மகாதளம் பேட்டை இராமலிங்கதேசிகர் வீட்டுப் ,, க
பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவிநிதகோவிந்த ஐயர்வீட்டுப் க

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வட நூலை வருவித்துதவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட் வக்கில் ம-ா-ள-ஸ்ரீ வே. முத்துராமலிங்க ஐயரவர்கள்.

மதுரையின் சம்பந்தமான சில விஷயங்களைச் சொன்னவர்கள் மதுரை ஸ்ரீமத்-பரமேசுவரபட்டரவர்கள் முதலியோர்.

இதன் முதற் பதிப்பு 1906-ஆம் வருஷம் வெளியாயிற்று. அதன் பின்பு செய்து வந்த ஆராய்ச்சியால் இன்னும் குறிப்புரை முதலியனவும் அடைந்த திருத்தங்கள் பல.

முதற் பதிப்பில் மூலத்துக்குப்பின்னே தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த பாடபேதங்களையும் குறிப்புரையையும் சிலபயன் கருதி மூலங்கள் உள்ள பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாக அமைத்தும், அதில் தனித்தனியே காட்டப்பெற்றிருந்த பழைய தமிழ்நாற்பிரயோகங்களையும் 64-திருவிளையாடல்களைத் தனித்தனி முறையே பாராட்டியுள்ள தேவாரம்முதலிய மேற்கோள்களையும் பிறவற்றையும் உரிய பக்கங்களில் குறிப்புரையோடு சேர்த்தும் படிப்பவர்களுக்கு அநுகூலமாக இருக்கும்படி இது பதிப்பிக்கலாயிற்று.

இந்நூலால் தெரிந்த ஊர்கள் முதலிய வற்றின் பெயர்களும், இந்நூலாராய்ச்சியால் தெரிந்த பல அரியவிஷயங்களும், இந்நூலிற்காணப்பட்ட அரும்பதங்களும், திருவிளையாடற்பயகரமாலை, இலீலாசங்கிரகவுத்தியாயம், திருவுசாத்தானகான்மணிமாலை உ-ஆ-ஆம் செய்யுள், திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம், கக-ஆம பாடல் இவற்றிலுள்ள அரும்பதங்களும் இப்புத்தகத்தில் 'அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

நூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவிபுரிபவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுறுவண்ணம் பலவருடங்களாக மாதசீவதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸமஸ்தாணாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிரூபணசபையங்கத்தினர்களும், தமிழ் யூனிவர்ஸிடிக்கமிட்டியின் தலைவர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜ ராஜஸ்ரீ ப. இராஜ ராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களுடைய பேருதவியை இப்போதும் தமிழகத்துக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக் கருதிய நூல்களுள் ஒவ்வொன்றையும் கருதிய வண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுதற்குப் பரிபூரணாயுளும் பிரதியுதவி ஒப்புதலோக்குதல் முதலிய உதவிகளை அன்புடன் செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர் கடவுளில், மதுரைப் பேராலவாயார் என்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

'நியாகராஜ விலாசம்'
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை
சென்னை, 15—4—1927.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இந்நூலாசிரியராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவர் பாண்டிவளநாட்டுள்ள செல்லிங்கரிற் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் பிறந்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற்பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்றவருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்ததாண்டவநம்பியெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்திருமுதலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர் தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அரசருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஓலைச்சாதனங்களில் இன்றும் காணலாகும்.

செல்லிங்கரென்பது செல்லிங்கடென்றும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர் வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதமங்கலமென்றல் மரபு; இது பழைய சிலாசாஸனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இங்ஙகர, இக்காலத்துப் பரீயூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரகாயினர் கோயில் தாலூகா, கரிவலம்வந்தநல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள துர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிங்கரென்று பெயர் பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

---

*கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்; புறநானூற்றிலுள்ள 'நன்றுய்ந்த' (சுசுசு) என்னும் செய்யுளின் ஆசிரியரான சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப்பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன் என்பவரும், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் இந்தக்கோத்திரத்தினரென்பது அறிதற்பாலது.

[வேம்பத்தூர்]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இராமநாதபுரத்தில் வையைநதிக்கு வடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும்; நிம்பம்- வேம்பு; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், "தேசான" என்னும் செய்யுளில், "நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்" என இப்பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்றூரென்றே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனால், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பெற்றதாகலின், இவ்வூர், குலசேகரசதுர் வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும்; இவ்வூரைக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

> "தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
> புனக்குமிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய
> தென்னிம்பை யூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
> கன்னன் குலசே கரன்"

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

குலசேகரபாண்டியனென்பவன், அகரமேற்றலினைந்து சாகேத புரி யென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப்பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக் கொண்டே வந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலத்து, யாதுகாரணத்தாலோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, 'யான் கணபதி' என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன் வியந்து பரவசமுற்று அவருக்கென்று கொடுத்த மனையில் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாக விட்டனனென்றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ணபரம்பரையில் வழங்கிவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கிரகாரத்திற்குமேற்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைந்துள்ள இரண்டாயிரத்தெண் விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை வலியுறுத்தும்.

வானரவீரமதுரை (மானமதுரை) யிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரரசன், இரண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டி

காட்டில் வேம்பத்தூர் முதலிய உ00அ-ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று கூறுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்துதிமணிமாலை யென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத் தெரிவிக்கின்றது.

வேம்பற்றூரென்பதும் குலசேகரசதுர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க்குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப் பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தாலும்அறியலாகும்; அகநானூறு, கருசு-ஆம் செய்யுளுக்கும், புறநானூறு, சுகஎ-ஆம் செய்யுளுக்குமுரிய ஆசிரியரின் பெயராகிய வேம்பற்றூக்குமரனு சென்பதிலுள்ள வேம்பற்றூரென்பது இவ்வூராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப்பிராமணச் சிறுவர்களும் தமிழ்க்கவிசெய்தலில்வல்லுராயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ் நாவலர் சரிதையும் புலப்படுத்தும். இவ்வூர்ச் சோழியர்களில் அநேகர் வேறு வேறிடஞ்சென்று தங்கள் தங்கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும் வன்மையையும் நன்கு புலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த அரசர் முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றாட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிடங்களாகக் கொண்டு தமிழ் நூலாராய்ச்சி செய்து வந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூரா ரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுது தெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரை, தென்காசி, நெழைப்பாவூர், வல்லநாடு (திருநெல்வேலிக்குக்கிழக்கே ஒரு காதவூரத்திலுள்ளது) இருப்பையூருணி (கோயிற்பட்டிக்குக்கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்தநல்லூர், கற்குளம் (வல்லநாட்டைச் சார்ந்தது), பணையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (நெழைப்பாவூருக்குச் சமீபமாகவுள்ளது) என்பன. இக்குழாத்தின ரெல்லோரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவிவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதனையே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றிய நூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்.

பாடுதுறைமுதலிய பற்பல நூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்க ராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈசானமுனிவரும்,ஆனந்தலகரி சௌந்தரியலகரி முதலிய நூல்களியற்றிய வீரைக் கவிராச பண்டிதரும், ஞான வாசிட்ட நூலாசிரியரான ஆளவந்தான் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்ட சென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீபட்டரும், பராபரை மாலைபாடிய அம்பிகாபதியும், நெல்லை வருக்கக்

கோவைபாடிய திருநெல்வேலிப் பெருமானோயரும், ஐயாயிரம்பாட லுள்ள பாகவதமியற்றிய செவ்வைச்சூவோரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிகுஞ்சரமையரும், அழகர் பிள்ளைத் தமிழியற்றிய சாமிகவி காளருத்திர சென்பாரும், பிரபந்ததீபிகை இயற்றிய முத்துவேங் கடசுப்பையரும் இத்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்ச்சங்கத்தாரென்றும் ஒரு பெயர் பண்டைக் காலந்தொடங்கி வழங்கிவருவதுண்டு; இஃது அழகர்கலம்பக முதலியவற்றுல் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் எதேனும் நூலியற்றிய தமிழ்ப்புலவர்கள் அந் நூலைக்கொணர்ந்து இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக் காட்டிச் செவ்வை செய் வித்து இவர்களுடைய உடன்பாடு பெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப் படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர் சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பர் தமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்வந்து படித்துக் காட்டி இவர்களால் நன்குமதிக்கப் பெற்றனரென்பதும், காளமேகப் புலவர் இங்கே வந்து இவ்வூரார்பில் ஒருவர * சமத்தியாகக்கொடுத்த, 'கண்டங்கத் தரிக்கொத்துக் காய்' என்பதை இறுதியடியாக அமை, த்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய வண்ணமே ஒரு செய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேஎசிலர் விரும்பியவண்ணம் அநுமையான சில சிலேடைவெண்பாக் களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட் பாடிமுடிக்க, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்வூருக்குத் தெற்கேயுள்ளதும், "காளமேகத்தாறு" என்று இக்காலத்தில் வழங்கப்படுவதுமாகிய கூடமா அளவுள்ள நன் செய்நிலத்தை அவருக்கு முற்றூட்டாகக் கொடுத்தனரென்பதும் கன்ன பரம்பரைச் செய்திகள்.

திருச்சிராபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்த கவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் பல வருடங்களுக்கு முன்பு இராமநாதபுரத்தில், பல தமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களை யமைத்து, அவர்கள் குறித்த இரண்டரை நாழிகைக்குள், கூடசிலேடை வெண்பாக்களை எளிதிற் பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சில பரிசில் களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரசேது பதியவர்களாற் பெற்றவரும், தனஞ்சயகோ த்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீரைக்கவிராச பண்டிதருடைய வழித் தோன்றலுமாகிய பிச்சுவைய ரென்பவரும் வேறு சில வித்துவான் களும் இவ்வேம்பத்தூரார்களே.

---

*ஸமஸ்யாவென்னும் வடமொழி இங்ஙனம் சிலதிந்து வழங்குகின்றதென்பர்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில் வழங்குவன வும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோ பல; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப் பெற்றன.

கடைச் சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ் மணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பல வித்துவான்கள், தமிழ் நூல்களையே ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டும் பாடஞ்சொல்லிக் கொண்டும் நூதன மாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச் சுவைபைப் பிறருக்குப் புலப் படுத்தி வீற்றிருத்தற்கு இடமாகவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின் பெருமை என்போலியரால் எங்ஙனம் சொல்லற்பாலது; * "பாட் டுக் குருகுந் தமிழ்ச்சொக்கநாதரே" அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னே இவ்வூருக்கு வந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள் செய்யும் வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையுமறிந்து மகிழ்ந்த பழனி மாம் பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வூரார் விஷயமாகப் பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு:—

க. "வேதநூல் வாழிதவ வேள்விக் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது"

உ. "பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிகுந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து." [தூர்

[நூல் இயற்றிய இடம்]

இந்நூலாசிரியருடையனோர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் இவரிருந்தஇடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்ஞிரா டென்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்றுதெரிகின்றது; இதனை, "கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்ஞி நாட்டுரைத் தோன்" [பக்கம் நகசு] என்னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங் கொண்மண்டலமென்றதை மதுரைக்குக்கிழக்கே யுள்ள தான மழைக்குப்பூணை கொடுத்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின் றனர்.

* மதுரைக் கலம்பகம், எசு.

[பெற்றபரிசில்]

இந்நூலை ஆக்குவித்தானெனிய பாண்டியனெருவன் மிக்கசிறப் புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தினபரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப் பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, *"பல்லக்கு மேலேறி" (பக் கம், ஈகஉ) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினரென்றும், பின்னர் மகிழ்ந்து இவருடைய சனனபூமியாகிய செல்லிரகரையும் அதனைச் சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும் படி முற்றாட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றி, செல்லியூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிரகொடென்று வழங்கப்பெற்று வந் தனவென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிருந்த செல்வமுடையவர்க ளாகிப் பலதருமங்களைச்செய்து விளங்கினரென்றும் சொல்லுகின் றனர். இதனை,

"கன்னலுஞ் செங்கெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகேற்பாள்†
தென்னவர் போற்றிய வங்கபற் கண்ணம்மை செல்லிதிருச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின ‡ டம்மந் தழைக்க வென்றே"

என்னும் மதுரைத்தீருப்பணிமாலைச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்தாண்டவநம்பி அம்பிகையின் சன்னிதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப் தம், ககஙo [கி. பி. கஉஉஎ - அ; கொல்லம், சoஉ - சoஙஉ] என்று மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்த தாண்டவநம்பியென்பவர், இற்றைக்கு எoo-வருடங்களுக்கு முன்பி யிருந்தாரென்றமட்டும் நிருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந் நூலுடையார்காலம் இவ்வாயினதென்று தெரியவில்லை.

---

* இவ்வெண்பாவிலுள்ள, 'பல்லக்குமேலிட்டோம்' என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

† கற்பான் - பத்தினியார்; மனைவியார்; ஆனந்தாண்டவநம்பியேகோபு ரம் கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றது; அஃதை எழுதி னோல் நேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

‡ தம்மம் - தருமம்.

[ஞானசிரியர்]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வெண்காடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர் இவருடைய ஞானசிரியர்; இதனை இக்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உபோ ஷ்யம் செய்யுளானுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் திருக்கானப்பேர்ப்புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியருடைய குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப் பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்கவன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுரைகளிலும் தேவாராதிகளிலும் திவ்யப்ரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும்எல்லாச்சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடைய கருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் செய்யுள் செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்புட்கள் படிப்பவர்களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத்துறை செய்யும் அழகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்ஙங்கேயமைத்தல், பிறரை கல்வழிப்படுத்தநினைத்தல், சரிதங்கூறுகையில், பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை நினைந்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூலாராய்ச்சி.

[நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புகள்]

பாஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வைபவத்தை அடைத்தற்குக் கூலியாளாக வந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பிய பொழுது, பாண்டியனுடைய ஏவலாளர்கள் சென்று அவர் முதுகில்

அடித்தாசென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று ; * (கo) கூ - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க ; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இவ்வனம் கூறியதற்குக் காரணம், இன்னதென்று புலப்படவில்லை ; இந்நூலைச்செய்வித்த அரசனுடைய வேண்டுகோளாக இருத்தல் கூடுமென்பது சிலருடைய கருத்து ; '' அந்தாள் பிட்டுக் காகமண் கமந்த வாணிமன் னவன்றன தாளா, மைந்தரி லொருவனடித்ததாத் துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞரெனினே'' என்பது புலவர்புராணம், திருவாதவூரர். நிஅ.

பழைய நூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களைத் தெய்வப்பாண்டிய ரென்று கூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாறரை, ''தெய்வப்பாண்டியன்'' (கட. கசு) என்றும், ''தெய்வவான்வழுதி'' (சு : ச) என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ள கோயில்கள் பலவற்றிற்கும் காலத்தால் முந்தியதும் பெரியதுமாதலின், அதனை விளக்கவேண்டி இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தொல்லியாலயமென்றும் பெரியகோயி லென்றும் அங்கங்கே வழங்குவர் ; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளன வென்பதை, ''நந்தல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேமநி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்'' (சிலப். ஊர்காண். எ - கo) எனவும், ''வடதிரு வாலவாய்திரு கடலூர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா றிந்திரை, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைத்த, சென்னி மாபுரஞ் சேரன் றிருத்தளி, கன்னி செங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்'' (கல். 'நெடுவரைப் பொங்கர்' - கக) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலேமறைகாய்போற் பழைய நூல்களில் அங்கங்கே மறைத்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச்செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாக இருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சிலவருமாறு:—

க. 'நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக் கூடலென்ற பிற்று. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திரு

*இக்கோட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் ஏனையபாடலையும் புலப்படுத்தினவன ; பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

மிலூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றமாம்' என் பது. கலித்தொகை, கூட-ஆம் பாடல், நச்சினார்க்கினியம். இந்தவுரை யில் முன்னுள்ள திருவாலவாய் முதலிய நான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், சள-ஆம் திருவிளையாடலாலும் பின்னுள்ள கன்னி முதலிய நான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள கூ-ஆம் பாடல் முதலிய நான்கினாலும் ஒருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. 'நீலமணியின் குற்றம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க' என் பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, கசுo-ஆம் அடி, அடியார்க்கு நல்லாருரை; நீலத்தின் குற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின் பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், (உநி) கசு-ஆம் செய்யுளால் விள ங்குகின்றது. இதனால் அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ் நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகும்.

[துதிவகைகள் *]

கடவுள் வாழ்த்திலன்றி நூலினுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநா யகர்துதி, சிவஸ்துதி, அம்பிகைதுதி, திருஞான சம்பந்தர்துதி, மூர்த்திநாயனார்துதி முதலியன யாவரும் படித்தறிந்து இன்புற தற்பாலன.

[நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள்]

நூலாசிரியர் கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங் குறிகள் பல உள்ளன: அவை ஒருபருதிப் பட்டனவல்ல; அவை வருமாறு :—

க. உலகத்தாரை நோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை இவர் கூறுதல் போலவும் பிறர் கூறுதல் போலவும் உள் ளன; (திருநாட்டுச் சிறப்பு) கச, (உஎ) க, (நக) உஉ, (நஉ) உநி, (நஅ) ககூ, (நஅ) எக, (சச) நிஅ, (சநி) கஅ, (சசு) நக, (நிச) நிo, (சுநி) உக.

உ. திருவிளையாடல்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகிய தென்பதைப் புலப்படுத்துவன: (நo) நகூ, (சஅ) நஎ.

---

*இவற்றிற்கும், பின்னேயுள்ள பொருளணிகள் முதலியவற்றிற்கும் உரிய பக்க எண்களையும் விவரணங்களையும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி யென்னும் பகுதியிற்கண்டு கொள்க.

க. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையை நிலைநாட்டி மனமுருகிச் செய்துள்ள சிவஸ்துதிபாகவுள்ளன: (நி) எ, (எ) கக, (கூ0) நிகூ, (கூஉ) உநி, (சஅ) சக, (நி0) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சில பாடல்கள் சில திருவிளையாடல்களின் இறுதியிலுள்ளன: (கஅ) எஉ, (நிகூ) சகூ.

ரு. பாவத்தால் ஒருவர் வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்துவன:(நிச)உ, ச, (கஅ) நிக, (சூக) உகூ.

சு. திருவிளையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சில சாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன:(உகூ) உநி, (நிகூ) கஅ.

இவ்வனம் வருவன இன்னும்பல.

[பொருளணிகள்]

இவருடைய வாக்கிற் பலவகைப் பொருளணிகள் அங்கங்கே வந்துள்ளன வெனினும் மிகுதிபாகக் காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும், கருத்துடையடைகொளியணியுமே.

[சொல்லணிகள்]

சொல்லணியைச் சார்ந்த மடக்கணிகளே இந்நூலிற் பரக்கக் காணலாம் ; அவை வருமாறு .

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது ;

அருகாருகாக்கண்டீடம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தீதம் ;

ஆவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசேர்ந்து; ஆவி-தடாகம், உயிர்;

இடையிடையும்படி: இடையும்படி-வருந்தும்படி;

உக்கிரமாய் கனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விறற் செழியன் ;

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்டகாவலன்: சத்தி-வலி, வேல்;

கரிகரியாக-யானைகரியாக ;

கனகசோ கனகவாவி-பொற்றுமரைவாவி;

கூடமதாகக் கற்பித்தருளினன் கூடமில்லான்: கூடம்-மாளிகை விசேடம், வஞ்சனை;

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக; உனக்கு வஞ்சனையாகாது;

கைதவமோகில்லை கைதவ ;

கோதைதன் பரிசனத்தால்....பரிசனங்களோடும்;

கோலக் கோலம்-பன்றித்திருவுருவம்;

சந்திரமாவளித்தான் சந்திரமாகுலத்தான்: சந்திரமா - பொற் குதிரை ;

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத்தாழ்க்க: சம்புமா - சிவபெரு மானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள்; [தாள் ;

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமிலா செட்டியாஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன் மாகிய முருகக் கடவுள் ;

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான் ; [குற்றி;

தாணு தாணுவேயெனவிருந்தான்: தாணு - சிவபெருமான்,

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து: துதிக்கை-துதிசெய்தல், தும்பிக்கை;

நரிகாணரியாது;

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி: நாமளித்த வேலை-அச்சத்தை உண்டுபண்ணிய கடல், யாம்கொடுத்த வேற்படையை ;

பத்திரங் கொடுத்தெதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான்: பத்திரம்-திருமுகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர்;

பயங்கொண்டு வந்தெதிரவரும் பயம் கொள்ள: பயம்-நீர், அச்சம்;

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல்-மேகம், நீர்; [நீர்;

பைங்கண் வேழத்தை....செங்கண் வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யா

மாலியங்குழல்சேர் பாணர்மாலியர் மாலியெய்தி: பாணர் மாலி யர்-பாணர்மகளிர், விறலியர்; மாலை-மயக்கத்தை;

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர் மாலை நின்றுலாவ;

மாறன் மாறி: மாறன்-பாண்டியன்;

மாறனுழுதுயர் கெட மாறியாடினர்;

மாறன் மாறனென்றுங்கரும் பெயர் பெற்றோன்;

வளையினல் வளைத்தனன்;

வாசியை வாசியாக-குதிரையை விசேடமாக;

விடை விடைகொண்டு-இடபம் விடுத்தல்கொண்டு; "சொல்விடை கேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்" என்பது மதுரைமும்மணிக்கோவை, உசு;

வேடணிடு சூடினிய கேடிறசை நாடுபவர் வேடனுடல் விடவடு வோர்;

வேலியை பேவவேலி வேலிகால்வேலி என்று: வேலி - கடல், காலம், தொழில்.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி விரைவு முதலிய காரணங்களால், சொற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன், அரகர, இடந்தருமிடந்தரும், உதவுமுதவுவம், என்கையில் வாளெடுத்தென்கையில் வாளெடுத்தது, என்னிடென்னிடு, எனக்கெனக்கு, ஒக்குமொக்கும், காத்தருள் காத்தருள், சிவசங்கர சிவசங்கர, தருமதெறி தருமதெறி, திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம், திருவம்பலம் திருவம்பலம், துரிஞாணர்துரிஞாணர், நல்ல நல்ல, நில்லும் நில்லும், நிறைந்தன நிறைந்த, பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம், போனது போனது, வணங்குமினீர் வணங்குமினீர், வந்துபோம் வந்துபோம், வரும் வரும், வளர்ந்திட வளர்ந்திட, வாளெடுத்திடும் வாளெடுத்திடும், வாளையல்கொள்ளும் வாளையல்கொள்ளும், விடும் விடும், விடு விடு.

இதில் அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ள
ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள் :

அடிமைக்குநல்லவர், அடியவர்க் கெளியசுந்தரன், அடியவர்க் கெளியசொக்கன், அடியவர்க்கெளியவர், அடியவர்க்கெளியவெம் பெருமான், அடியவர்கிறத்தநல்லவன், அடியவர் நன்மை தின்மையறிபவன், அடியார்க்கு இனியன கொடுக்கும் சொக்கன், அடியார்க்கு நல்லான், அடியார்குறைதீர்ப்பான், அடியார்தங்கட் கெளியவன், அணுக்கட்குநல்லவர், அநிராவீசியாடுவான், அந்தரகாயகன், அபிடேகச் சொக்கன், அருடேங்குநாதன், அருந்தவன், அருவமெய்யனின், அருளாகரன், அழகன், அழகார்மெய்யன், அழகியசொக்கன், அழகியபெருமான், அற்றவர்க்கற்றசிவன், அற்றவர்க்கற்றசெல்வன், அன்பர்க்கன்பன், அன்பர்சுமைபூண்டுகொண்டான், அன்பர்தம்பிழைபொறுப்பவன், அன்னையொப்ப அணுக்கட்குநல்லவன், ஆகி, ஆகிநாதன், ஆகிநாயகன், ஆதிமுனி, ஆலவாய், ஆலவாய்த்தருமமூர்த்தி, ஆலவாய் மெய்யன், ஆலவாயமுதமன், ஆலவாயமுதவாக்கன், ஆலவாயமுதவாயான், ஆலவாயமுது, இசைக்குநல்லசங்கரன், இசைக்குநல்லான், இசைச்சொக்கன், இயற்சொக்கன், உற்றவர்கட்குற்றவன், எளியசொக்கன், எளியவர்க்கெளியசொக்கநாதன், ஒப்பிலமுகன், கருணைமெய்யன், கருணைமேனிப் புண்ணியன், காரணமுதல்வன்,

காரணவான், குஞ்சரசாங்குங் கோயிற்குழகன், குஞ்சரசாங்குங் கோயிற்கூத்தன், குழகன், கூடமில்லான், கூத்தன், சாலகல்லவன், செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன், செந்தமிழ்பயிலுஞ்சுந்தரன், செழியர் நாதர், சேட்டநாதன், சொக்கமூர்த்தி, சொக்கவேந்து, சொக்கன் (சொக்கர்), சொக்கு, தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், தெய்வப்பாண்டியன், தெய்வவான்வழுதி, தென்னவர்கோளாக்கு நல்லசெல்வன், தொழுபவர்க்கெளியான், நயந்தவையாவையும் நல்கவல்லவன், நல்லடியார்க்குநல்லான், நற்றமிழிறைவன், நற்றவன், நாயனர் (நாயன்), நேசர்சுட்கென்றும்நேசன், பண்ணிசைச்சொக்கன், பத்தர்கள் பத்தன், பத்தர்பத்தன், பத்தர்வாழ்வு, பழிக்கஞ்சுசொக்கன், பழியஞ்சுஞ் சொக்கன், பாண்டிநன்னாடன், பாவறிந்த நாவலவன், புகழ்க்கினியான், புகழ்க்குநல்லசொக்கன், புகழ்க்குநல்லோன், புகழ்கொண்டான், புழுகுநெய்ச்சொக்கர், முனிவன், மெய்யர்க்குமெய்யன், மெய்யன், யாவும்வல்லவன், வணங்குவாரிணங்கன், வாசிவாரியப் பெருமான்.

[ஊர்கள்]

ஆளுடையார்கோயில், இராமேச்சரம், இருஞ் சிறை, உத்தரகோசமங்கை, உப்பூர், ஏழூர்கள், கட்டுநல்லூர், கழுவர் படைவீடு, காசி, காவணநல்லூர், காவிரிப்பூம்பட்டினம், காளையார் கோயில், கொடுங்கோளூர், சிதம்பரம், சீகாழி, செல்லிகர், தனிச்சயம், திருநெல்வேலி, திருப்புத்தூர், திருப்புறம்பயம், திருப்பூவணம், திருமருகல், திருவாதவூர், திருவிடைமருதூர், திருவேடகம், நரிக்குடி, நாமூனூர், பட்டமங்கலம், பரசுராமசதுர்வேதிமங்கலம், பழமதுரை, பெருங்கிராமம், மணலூர், மாடக்குளக்கீழ்மதுரை, மானமங்கலம், வடதிருவாலவாய், வேதாரணியம்.

[குலங்கள்]

ஆதிமரபு, ஆமாத்தியர்குலம், உக்கிரகுலம், கொந்தகக்குலம், சந்திரகுலம், சூத்திரகுலம்.

[*சங்கப்புலவர்கள்]

இடைக்காடர், இறையனர், உருத்திரசன்மர், கபிலர், கக்கீரர், பரணர், மதுரைப்பேராலவாயார்.

---

* இவர்கள் ஆரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புலோர், நாவலர், மாலிலாரியர், முத்தமிழ்வாணரென இன்னுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

சங்கப்புலவர்களல்லாத தமிழ்ப்புலவர்கள் : காரியார், காரியார். சாதிகள்: அதி, பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர், வன்னியர்.

[சிலபழையவழக்கங்கள்]

ஒருவர் ஒரு செய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனை மறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின் தலைப்பை முடிந்து கொள்ளுதல், தும்மியவர்கள் வாழியவென்றல், பரிகலசேடமுண்ணல்.

[தனிப்பாடல்கள்]

பாடல்கள்	ஆக்கியோர் பெயர்
"அங்கங்குலுங்க"	சோமசுந்தரக்கடவுள்
"குன்ற மெறிந்தாய்"	நக்கீரர் [பேராலவாயார்
"கொங்கு தேர்வாழ்க்கை"	இறையனர் அல்லது மதுரைப்
"சங்கறுப்பது"	நக்கீரர்
"நெட்டிலை யிருப்பை"	கபிலர்
"மதிமலிபுரிசை"	சோமசுந்தரக்கடவுள்.

தாண்டவம் : சொக்கத்தாண்டவம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பதிகங்கள்: சடையாய், செய்யனே, தளிரிளவளர், தேனுறவண்ணி, நீலமாமிடற்று, பிரமனூர், போகமார்த்த, மங்கையர்க்கரசி, மந்திரமாவது, மானினேர்விழி, வாழ்கவந்தணர், வானிற்பொலி, வேதவேள்வியை, வேயுறுதோளி.

[திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், அறங்கரை நாதனார், காழி நகர்ப் பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர் கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச் சிறுவர், ஞானபூணார், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப் பெருமாள், பொய்யிலா யாணர், மறைஞானி, வாது செய்த வாரணம், வைதிகவாரண மென இந்நூலுட் பாராட்டிக்கூறப் படுகின்றனர்.]

[திருவீழாயாடல் சம்பந்தமான பழமொழிகள்]

அடியார்க்கு நல்லார் பத்திரம், அழகிய சொக்கனென்னும் தோலாக்கை, ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை, இலச்சினைவாயில், உடையவனறிந்திடாத சரக்கில, காமனுக்குக்கண்ணில்லை, கொல்லொணாப்படை எவர்க்கும் வெல்லொணாது, சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா, சொக்கன்மாசு, தன்னைக்கொல்ல வந்தாயினும் பசுவைக் கொல்லலாகாது, நெற்றிக்கண் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே, பட்டகுணம் சுட்டாலும் போகாது, பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்

போனல் விறகையும் சுமந்துகொண்டு மீளவருவார், பார்ப்பான் முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோடு சரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலோடு விட்டுப்போனது, மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி, மின்னுமணிடிக்குமா.

[தீர்த்தங்கள்]

எழுகடல், கங்கை, கம்பளை, கல்லணை, கன்னியாகுமரி, காவணவாவி, காவிரி, கொண்டாழி, சரவணப்பொய்கை, பூதங்கண்டகுளம், பொற்றுமரைப் பொய்கை, மணிகர்ணிகைத்துறை, மாவலிகங்கை, மொய்யார் பொய்கை, வலவை, வையை.

[நாடுகள்]

கப்பிஞ்சிநாடு, கருநாடதேயம், களவேள்வி நாடு, காட்டுநாடு, கார்வளங் கொண்மண்டலம், சோணாடு, சோழனாடு, துவரைநாடு, பாண்டிநாடு, மிழலைநாடு.

நியாயம்:—காகதாலியம்.

[நூல்கள் (வடமொழி, தென்மொழி)]

இறையனூர் பொருள், உத்தரமாபுராணம், உத்தராகம கோசங்கள், கணிதநூல், கபிலாந்தாதி, கைலாபாதிகாளத்திபாதி அந்தாதி, திருமுருகாற்றுப்படை, நக்கீரரிபற்றிய தூலிலுள்ள ஐந்தாம்பனுவல், புராணநூல், மடைநூல், மயனூல்.

மடங்கள்:—தில்லைமாளிகைமடம், வாசீசசுவாமி மடம்.

மந்திரங்கள்:—அகமருடணம், சடாக்கரம், பஞ்சாக்கரம், பிரணவம், மிருத்தியுஞ்சயம்.

[மலைகள்]

இடபகிரி, இலத்திமலை, எண்கிரிகள், கைலை, கொடுங்குன்றம், சமனெளிமலை, திருக்கழுக்குன்று, திருப்பரங்குன்றம், நாகமலை, பசுமலை, பன்றிமலை, பொதியில், முதிய வெற்பு, மேருமலை, யானைமலை.

மரபு : மானமங்கலத்தார் மரபு.

வித்தைகள் : அக்கினித்தம்பம், இந்திரஞாலம், நோக்கு வித்தை.

[அரிய மொழிகள்]

அகம், அங்கம், அங்கம்நூற்றெட்டு, அணரிட்டு, அதி, அவதானம், இராவுத்தாயன், இருப்புமுட்டு, உழப்பாது, உழப்பி, உழை, உளத்தடைத்து, ஊசும், ஒப்பார், கறம், கிஞ்சில், குதிரையிராவுத்

தன், குழப்பி, குழம்பல், கெருடி, கைத்தலை, கொச்சை, கொர்த்தக் குலம், கொற்று, சாக்கியர், சாத்தலோதல், சாளர சங்கிதம், சாறு, சிலுப்பல், சிறக்கன், சீரா, சும்மாடி, சொட்டை, தப்பு, தவ்வும், திண்ணிமை, திருக்கைச் சிறப்பு, துவர்பிடித்து மறிப்ப, தொத்துவர், தொப்பாரம், நரியாது, நன்பு, நாயன், நையாண்டிபாடல், பகுத்து, பணிக்கு, பரிச்சாத்து, பரிவேத்தர, பழுத்தநரைத்த, பாஞ்சாலிகம், பாராவளை, பிசகல், பிறிதுசாபம், புழுது, பூணிக்கு, பேரிளமை, பொக்கணம், மகன்மை, மச்சம், மலர், மழுப்பவல்லான், மாமடி, மாலை, மாறு, மூஞ்சி, மொக்கணி, மொஞ்சக்கையர், மொத்தம், வகுத்த, வணிக சூரியர், வரிசை, வழிசெய், வன்னியர், விலாவொடித்தல், வேணும், வைபாளி அல்லது வைகாளி.

திருவிளையாடல் முதலியவற்றிலும் கேள்வியாலும் அறிந்த வைகள்: அட்டசீலமண்டபம், அமணமலை, அன்னக்குழி மண்டபம், இந்திரேசுவரர், எழுகடற்றெரு, எழுநூற்றுமங்கலம், ஐராவதகணேசர், ஐராவததீர்த்தம், ஐராவதநல்லூர், ஐராவதேசுவரர், கஞ்சனபுரம், காஞ்சனமாலை கோயில், காராக்கிரகக்குகை, காவணநல்லூர், கிழியறுத்தல், குருவிருந்ததுறை, குலசேகரபாண்டியன் வடிவம், கூடை தட்டிப் பறம்பு, கொங்கதை, கோச்சடை, சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள், சங்கத்தார் கோயில், சாம்பவதத்தம், சுந்தரமாறன், செல்லூர், தத்தினேரி, தனஞ்சயன் வடிவம், திருப்பாச் சேர்த்தி (மதுரைக்குக் கிழக்கே வையைக் கரையிலுள்ளதேரூர்; சைனர்கள் இட்ட மந்திர எதிகள், திரும்பாமற் சென்று கரையிற் சேர்ந்த இடமென்பர்), திருவாலவாய் நல்லூர், திருவாலவாய்த் தம்பிரானூர், திருவீதிகள் ஐந்து, தின்னநரி, தொடர்நரி, நக்கீரர் கோயில், நக்கீரர் திருவுருவம், நடுவூர், பதஞ்சலி முனிவர் ஸ்தோத்திரம், பாவர், பரிவீரமங்கலம், பாண்டிய மண்டலாதிசுவரர், பாண்டியன் படித்துறை, பாண்டியனகழ்வீதி, பாணர் (தையற்காரர்), பிட்டுத் தோப்பு, பிள்ளையார்பாளையம், பூதகுடி, பூதங் கண்டகுளம், பெருங்கருணை, மடைப்பள்ளிச் சாம்பல், மண்டியூர், மதிச்சயம், மாகதரி, முத்திரைகள் மூன்று, மேலிக்கடை, வளையற்காரமண்டபம், வாசிசுவாமி மடம், விழுப் பாதராயர், வெள்ளியம்பலத்தெரு, வேப்பமாலை, வேறுகிலை.

வேறு பாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் காணப்பெறாத அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவிளையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சிலவருமாறு :

(காப்பு) கற்பகவிநாயகர் : இவர் சுந்தர பாண்டியத்திலும் திருவிளையாடற் பயகரமாலையிலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார். இவர் கோயில் மதுரையில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.

(கடவுள்வாழ்த்து) இதில், பெரும் பற்றப்புலியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத்துதி, இத்தலத்துத் திருநாமங்களுள் நான்கனதுதி, மதுரைத் திருச்சிற்றம்பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற்றின துதிகள், உத்திரப்பெருவழுதியார் துதி, நாற்பத்தெண்ணுயிர முனிவர்கள் துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்) இதன் இறுதியில் முதற்குறிப்புச் செய்யுளொன்று உள்ளது; அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்று வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

(திருநகரச்சிறப்பு) மதுராநகரம் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாதுகாக்கப்படுவது.

(க) விருத்திர ஹத்தியைப் போக்குதற்குத் தேவலோகத்திற் பலயாகங்கள் இந்திரனாற் செய்விக்கப்பெற்றன. சிவலிங்கப் பெருமானுடைய அழகிய வடிவத்தைக் கண்டு, இந்திரன், சொக்கனென்னும் திருநாமத்தைச் சாத்தினன். இத்தமிழ் நூலுக்கு மூதனூல், உத்தர மகா புராணமென்னும் வடநூலிலுள்ள சாரசமுச்சய மென்னும் பருதி. இச்சரிதத்தை முதலிற் கூறியவர்கள், வியாசர், வான்மீகி, எச்சரென்பவர்கள்; பின்பு கூறியவர் அகத்திய முனிவர்.

(ஙு) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வடிவமங்கையை மணம்புரிந்தனன.

(ச) மலயத்துவசன் மேலக்கொடிமன்னனென்றும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில் தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம் நிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச் செய்வித்தனர். திருநந்திதேவரே குண்டோதரராகவந்தனர.

(ஞ) இந்திர விமானத்திற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம் பலத்திற் பதஞ்சலி முனிவருக்காகச் சிவபெருமான திருநடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத் தாண்டவமென்று பெயர்பெறும் [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத் தெனபால் வெள்ளியம்பலமென்று பெயருள்ள ஒரு மண்டபமிருத்தலும், அதில் இக்காலத்தில் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ள தென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும் சான்றுகளுள்ளன.]

(ஃ) தடாதகைப் பிராட்டியார் பச்சைத்தேவி (மாகதவல்லி) யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(எ) சிவபெருமானது கட்டளைப்படி குண்டோதரனர் பல குளங்களை உண்டாக்கினர். அக்குளங்களுட் காவணமுன்னவாவியைத் தன்பாற்பெற்ற

ஊர் காவணல்லூரென்ற கூறப்படும். ஒரு வாவிக்கரையில், சடங்குக் கந்தர் எழுந்தளிருயிருக்கின்றனர். இங்கே சடங்குக் கந்தரென்றது, திருப்பாற்குன்றத்துக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாண ஸுப்ரமணியக் கடவுளேயென்றுசொல்லுகின்றனர்.

(அ) அக்கினிமூலையிலுள்ள நடராஜ மொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(கo) உக்கிரனுர் சடையுடன்பிறந்தார்; அதனல், கோச்சடிலவரமரென்பதை அவர்க்கு உபயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாமருக்கு லிங்குடுப்பெருமழுநி யெனபதும் திருநாமம் [மதரைக்கு மேற்கேயுள்ள, 'கோச்சடை' என்னுமூர், கோச்சடிலவரமரால் அந்தணர்களுக்கு முற்றூட்டாகக் கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடற் பயகரமாலையுரை தெரிவிக்கின்றனது.]

(கக) உக்கிரனுர், ஆதிமாபிலவதரித்த வடிவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாறர் பதினறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசபோகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தபடற்றி, சொக்கநாதர், அபிடேகசொக்க ரென்றும் புழுகுநெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம் பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன வீட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்களாற் குடித்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன கட்டளைப்படி மேகங்கள் பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நானகு மாடங்களாகித் தடுத்தனர். அதனல், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ் மதரையென்று பெயர்பெறும்.

(கங) எல்லாம் வல்ல சித்தருக்கு ஆக்கினேச் சித்தரென்பது திருநாமம்.

(கடி) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்புலவராக எழுந்தருளியிருந்த பொழுது அவருக்கு மதரைப் பேராலவாயாரென்பதும் இறையனு ரெனபதும் திருநாமம். அவராலியற்றப் பெற்றது இறையனர் பொருளிலக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றிய பாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின்படி அமைக்கப்பெற்றிருத்தலேக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், கக்கீரனுர்மட்டும் அழுக்காற்றுல், 'யானியற்றியதுவில் இந்தாம்பனுவலுக்கு ஒப்பில்லே' என்று கூறினர்.

(கக) தருமியின்தக்தையார் பெயர் சிவமுனியென்பது.

(கஅ) சிவபெருமான் தமிழ்நூற்கருத்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(கக) இறையனுரகப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உரைகளுள் உப்பூரிகுடிகிழார் மகனர் உருத்திரசன்மர்மெய்யுரைகளேக்கண்டனர்.

(உக) பழமதுரையை அழிக்கவந்த கடல்கவறும்படி பாண்டியன் வேலே யெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வடிந்து அவன் காலேக்கழுவியது; அதுபற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலே வடிம்பலம்பின்ருனென்பதை பெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலேயரசனுக்கு அஞ்சியரைய னென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கையில் அறுபத்துநால்வர் சிவபெருமான்பால் ஞானேபதேசம்பெற்றனர். அவர்கள்பால் உத்தராகம கோசங்களேச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையின், அத்தலம் அப்பெயர் பெற்றது; இதனே உத்தரகோசமங்கைப் புராணம் வலியுறுத்தும்.

(உச) காடுவெட்டியென்னும் சோழன் பொருட்டு முச்சுக்கப்பெற்ற வடக்குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினேவாயிலெனபது பெயர்.

(உடி) மாணிக்கம் பிறத்தற்குஇலங்கைத்தீவிலுள்ள சமனெளிமலேயைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிகங்கை, கம்பளே, கல்லணேயெனனும் நதிகள் நானகும் இடங்களாகும். இதில், நவமணியின இலக்கணங்கள் வினங்கவிரித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உசு) மீனேமதிற்பால் அட்டாலே மண்டபம் தெய்வக்கம்மியாரால் கட்டப்பெற்றது; வில்லவரவடிவங்கொண்டு அதில் எழுந்தருளி யரனேயை எய்த

சிவபெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவை என்பது திருகமம்; யானை சொரிந்த இலந்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற்பாண்டியன் ஈரிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்தனன்.

(உஎ) திருவாதவூர், கானையர்கோயில், திருப்பெருக்துறை என்கிற இத்தனவானாமகள் விரித்தக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இத்தத்திருலீலையாடல்முதலியவற்றுல், திருவாசகத்துள்ளபருதிகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்து ஸ்ரீமாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் மிழலைகாட்டில்நரிக்குடியென்று வழங்கப்படும். திருவாதவூரிற் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொலி கேட்கப்பெற்றது [குதிரை இலக்கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(ஙo) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடைய வேலைக்காரர்கள் அடித்தார்கள்.

(ஙஉ) இந்திரனுக்குமுன்னம்ஆடிய ஈசானகோணத்தில், சிவபெருமான பாண்டியனுக்காக மாறியாடி, திருவடியின்மேற்கொடிகட்டினர். அதனுல், அதிரவீசியாடுவார், மாறியாடிக்கொடியிட்டபெருமானென்னும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(ஙஙு) யமதாதர்கள் சில பழங்கதைகளைத் தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(ஙடு) இக்காலத்துவழங்காதனவாகிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற் குரியபரிபாஷைகளும் இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளன.

(ஙக) தத்தனென்னும் பாண்டியன் அரசாளுகையில் சமணரனுப்பிய காகமும்மிழ்ந்த விடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்தின்ன அமுதத் தளியால் சமனமுற்று, மதுரமாயிற்று. அதனுல், இங்கர்க்கு மதுரையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களனுப்பிய மாயப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(ஙஎ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர், இன்னஇன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளினரென்பது இதனுல் வினங்குகின்றது.

(ஙஅ) சைனர்கானவாதசெய்துவென்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்க்கு வாதுகேய்துவாரணமென்னும் திருகாமமுண்டாயிற்று; சைனர்களை ஏற்றிய கழுக்களின் வரிசைமுடிக்தலிடம், கழுவர்படை வீடென்று வழங்கும்; சைனர்களோடு பேசியதோஷம் நீர்தற்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டை செய்த பூசித்தலிங்கப்பெருமானுக்குச்சீறுமையிற்நெள்ளியாரென்பது திருகாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(ஙக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேனபதி, கொந்தக்குலத்துப்பிறந்தவர்.

(சக) மாமனுகவந்தவர்கூறும் வார்த்தைகளில் சிலவர்த்தகபரிபாஷைகள் வந்துள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான் பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினர்.

(சஙு) உண்ணுதற்குரியநீரிற்சேர்த்தற்குத் தக்க வாசனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிராகுலத்துப் பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் வைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்மூதலியோராற் பூசிக்கப்பெற்றது. கக்கீரர் பிரமராக்கதத்தால், அங்குள்ளகுகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பட, அதைக்கேட்ட முருகக்கடவுள், அவரை விடுவித்து, 'நம்மைக் கிழவ னென்றனையே' என்ன, கக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவால்துதிப்ப, அதிலுள்ள, 'என்முயிலையாய்' என்பதைக் கேட்டு, மகிழ்ந்து, திருமுருகாற்றுப்

படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கட்டேல்லாரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இருஞ்சிறையென்றும், அவன் தனித்தனியே போர்செய்து இந்திரனை வென்றஇடம் நனிச்சய மென்றும் வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணை கொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழூரையுடையஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு 'நாம் முன்' என்ற சொல்லிக் கொண்டு வந்தமையால், அவனூர் நாமுனூரென்ற பெயர்பெறுதல். மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்கு முதலில்எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில் மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணை கொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சக) சோழனேஉட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கோண்டாழி யெனப்பெயர் பெற்றது; அது மதுரைக்கு மேற்கே யுள்ளதோராரோடை.

(சஎ) மதுரை, நடுவூர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வாகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்திபரவசராய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர் [திருவிடைமருதூர்த் திருகோயிலிலுள்ளபாண்டியனோரணமென்றவாயில்க வலப்பக்கத்தே வாகுணபாண்டியருருவுடையதிருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சக) வாகுண பாண்டியருடைய குமார் அட்டாவீரைப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீராரகத்தோன்றிச் சோழன் முதலியபகைவர்மீது விடைக்குறியம்பையெய்தனர்.

(சுக) சிவபெருமான் மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தனர்.

(சஉ) காரியார் காரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெருமான் பருத்திக் கொண்டருளினர்.

(சங) புலியின் முலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினர். மணலூரிலிருந்துவந்தஒருவணிகனுக்கு இத்தலம்காணப்பெற்றது [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் சிழக்கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்கற்றானென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் அவஜஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றானங்களுள் ஆறுவதிலும் சிவபெருமானுடையதிருவுருவும் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்திய வண்ணமாகப் பெரியோர்கள்அமைத்திருத்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருலீலையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(சஎ) இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவுள்ளன.

(சஅ) காட்டுநாட்டுள்ள வன்னியர்தலைவன், கூ-பின்னாளைப்பெற்றோன்; அவர்கள் நீச்செய்கையால், முதியவேற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்தில் கூ-குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள் [சோமசுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்ததிருவருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்திற் அவஜஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சுக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வன்னியர்களாயின. அவைகள் வளர்ந்தமலை பன்றிமலையென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிக்குறும்பர்பன்னிருவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(கூ) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்யுஞ்சயமந்திரம் ஜபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் விரைவிற் பலனை அளிக்கும் [காஞ்சிப்புராணம்,பன்னிருநாமப்படலம்,சுஎ-ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.]

(கூக) உக்கிரகுலத்திற்பிறந்த பாண்டியனெருவன மேருமலையிற் கயலையும் செண்டையும் பொறித்தனன்.

(சுஉ) மிடலைத்நியர் இத்தனை வகையினரென்பது இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் ஒருவனுக்குத் திருமருகலில், "சடையாய்" என்னும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருகோக்காலும் மிடநோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(சுச) வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பாஞ்சோநிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டது போல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்ன திருவிளையாடல் நடந்தென்பதும் இன்ன பாண்டியன்மகன் இன்னனென்ற இடைவிடாமற் பாண்டிய பரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டு போதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ள பாண்டியர்களின் பெயர்கள் மட்டுமே இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன:

(க) உக்கிரஞர் ; (உ) சுந்தரமாறர் ; (ங) நித்தன் ; (ச) மலயத்துவசன் ; (ஞ) வாருணர் ; (ங) வாருணருடைய மைந்தர் ; (எ) வீரமாறன்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்

திருநாவுக்கரசுநாயனுர்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசு நாயனுர் தேவாரங்கள்.

தி ரு வா ரூ ர்.

பண் - கா ந் தா ர ம்.

தி ருச்சி ற் றம் ப ல ம்.

உ. நரியைக் குதிரைசெய் வானு நகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல்லானும் விச்சின்றி காறுசெய் வானும்
முரசதிர்ந் தானுமுன் னேடு முன்பணிந் தன்பர்க ளேத்த
வரவரைச் சாத்திநின் ருனு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

த னி த் தி ரு த் தா ண் ட க ம்.

தி ருச்சி ற்றம்பலம்.

கக. குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழுங்கு தீசனவா சகனுக் கொண்டார்
சிராமலிதஞ் சேர்விடமாத் திருத்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுங் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
யிராவணனென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டா
ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டு பாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நரியைக் குதிரை செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழுங்கு தீசனவா சகனுக் கொண்டார்' என்பதற்குப்பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராய்தற்பாலன: இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்) குடமுழாவைவாசிக்கும் திருநந்தி தேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற் கொண்டருளினரென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்திற் பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்த பொழுது வேதாகம ஒழுக்கம் குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய

தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவஞ்ஞயால் திருஞானசம்பந்தர் ஸ்ரீ வேதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாசிருதரென்னும் பிராஹ்மணரைத் தமருக்கும் அவர் பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறைபின் வடமொழிப் புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாத்மியம், ஈஈ - ஆம் அத்தியாயத்திலும் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச் சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணிவாக்கிய சரித்திரம், ஈ - ஆம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவே பொருளென்று தெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருஞானசம்பந்தர்க்குக் காலத்தால் முற்பவரென்று கன்று புலப்படுதல் காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்து தெளியும்வண்ணம் நல்ல சமயத்தில் அனுப்பிய திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிரஸ்டி ஸ்தானீகத்திலிருந்த ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானவர்களுடைய பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற் பாலதன்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[1]திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுஞ் சொக்க நாயகன்
திருவிளை யாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்கண் மும்மதக்
கரிமுக னிணையடிக் கமலம் வாழ்த்துவாம். (1)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக விஞையக ஞாலன் றாய்மையோ
ரற்பக விஞையக னறுமு கேசன்முன்

குறிப்புரை.

காப்பு.

க. சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்; க: உசு; சொக்கு - பேரழகு; "சொக்கணைந்த சுடரொளி வண்ணனே", "எக்க ராமமண் கையருக் கெளியே னலேன் திரு வாலவாய்ச் - சொக்க னென்னு ளிருக்கவே", "தக்கன் வேள்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச் - சொக்கனே யருள்" (தேவாரம்); "மொக்கணி யதனின் மூழுத் தழல்மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்" (திருவாசகம்); "பழைய செய்ச் சொக்க ரபிடேகச் சொக்கர்கர்ப் பூசச்சொக்க - பழைய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்க ரங்கயற்கண் - டழுவிய சங்கத் தமிழ்ச்சொக்க ரென்றென்று சத் ததரீ - பழைய சொற்குப் பயன்றேர்த்து வாவிற்கென் பைங்கிளியே", "கடற்றீ விடக்கொண்ட சொக்கருக்கே" (மதுரைக்கலம்பகம்: நுஙூ, கூஙூ) திருவிளை யாட லெட்டெட்டு: திருநாட்டுசீ. க; திருநகரசீ. கஅ; க: கூடு; "எட்டெட்டி யற்றிய கட்டமர் சடையோன்" (கல்: கூஙூ); "பண்ணிய கலிகள் போலப் பக ரறு பத்தரான்கு புண்ணிய வாடல்செய்து பொலிதரு நகருமுண்டால்" (திரு நாகைக்காரோண. தலவிசேட. சக.)

உ. சொல் பக விஞைய். அன்பு அகம் இல நாயகன். முன் - தலையனூர். பொற்பு அகம்லில் - அழகிய மலியாகியமில; அகம்: வடமொழி. நாயகனுடைய முனிவன் - சிவபெருமான்; "முன்பே யென்னை யாண்டுகொண்ட முனிவர

(பிரதிபேதம்.) [1]திருவாலவாயுடைய நாயனார் திருவிளையாடல்', 'திருவா லவாயுடைய நயினார் திருவிளையாடல்'

பொற்பக விளையகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக விளையகன் கழல்க ளேத்துவாம். (உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானெழுகு முகின்மேனி வேதன் றேட மதுரைநா யகனடியார் வினைக டீர்ப்பா, ஞானெழுகு புரம்[1]படைத்த மக்கள் போல்வர் துலாவுதிரு விளையாடற் [2]பனுவல் சொல்லக், கூனெழுகு பிறைக் கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க் குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனெழுகு மலர்க்கடம்ப வனத்துலாவு சித்திவிநா யகனி ருதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ஙு)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மோங்குக நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுக [3]காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே. (ச)

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் [4]புறநாத னினைந்துட்சிற் கனனுசிச்
செறிந்தச்சித் திரகாயக் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் [5]புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனுகிம் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

முனிவர் முழுமுதலே" (தி நுவா. எண்ணப்: ஙு.) சிவபெருமானே அருத்தவன், நற்றலனென்பர் பி ளும்; உ: ஙூ; ஙு: நி; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்த வத் தோற்கே" (புறநா. கட.) என்பதன் அடிகளுறிப்பைப் பார்க்க.

ங. முகின்மேனி - திருமால். புரம் - உடம்பு. பனுவல்-நூல், செய்யுள்.

கடவுள் வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்: நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள்ளினைத்த. சித்தனன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். சித்திரகாயம் - புலி; "கடும்புலிகளயர்ந்துசித்ர காயமெனும் பெயர் விளக்க" (அழகர்கலம்பகம், க); இக்கே வியாக்கிரபாதர்; அ: உலகற்சுட்டு; அழகுமாம். கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலி முனிவர். செறிந்த திருத்தக் காண. 'போற்றி' என்று ஒருசொல வருவித்து முடிக்க. பின் வேண்டுமிடத்தும் இப்படியேகொள்க.

(பி - ம்.) [1]'படைத்தான் மாக்கள்போல்' [2]'பாடல்' [3]'காதலாஞ் சாதும்' [4] 'புறனுகவினைத்துட் சிற்குணஞ்சி' [5]'புலனுகும்'

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப்
பொன்றமூன் சிரித்துக் கண்டவன், கரப்பொற் குன்றமுந் திறத்துச்
சிங்கமென் கருத்துட் டங்குமஞ் செழுத்துச் [1]சம்புவண், டாக்குக்
கொண்பதஞ் சனிக்குத் தென்றலந் தழைப்பத் தொந்தொமென்
றிசைத்துச் சந்ததந், திருத்தச் செம்பதம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்
சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழகுந்தொழுங் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சுமொண் டொடியுட்பொருந்
திருவுந்திறம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவும்பெரும் புகழுந்தருந் திருவம்பலந் திருவம்பலம். (ஙு)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருங் கண்ணன்கிடந் திம்மண் குடைந் துண்ணுந்துமுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பறந் தின்னம்பெருங் கின்னம்பயிம்
பன்னும்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னுங்களென் றுன்னும்பதம்
பொன்னஞ்சிலம் பின்னந்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். ()

சபாபதி. வேறு.

திருமேவுஞ் [2]சதுவேதச் சிரமேவும் பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் [3]படிமேவிக் கூத்தாங் கழல்போற்றி. (ஙூ)

உ. பொன்றக்கண்டவன் - அழியச்செய்தவர். கரப்பொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - லியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்றலம் - தென்னூடு. புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வஞ்சயச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுக்கு; பின்னுள்ளவைகளுமிப்படியே. இங்ஙனம் அன்பின் மிகுதியால் அடுக்கிக்கூறல் ஒருசாராசிரியர் கொள்கை; "அதிரும்படி நடனம்புரி பாதிருக்கழ லதிருகழல்" (அருணசலபுராணம், கடவுள வாழ்த்து, உ) என்பதனுலும் விளங்கும்.

ஙூ. திருவம்பலம் அருள் முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்றைத்தரும்.

சு. கைத்துறும் - கைத்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னமென்றது பிரமதேவரை. கின்னம்படும்-துன்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள்: முன்னிலைப்பன்மையேவல. பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மண குடைந்து உள்கைத்துறும்; அன்னம் பறந்து கின்னம்படும்; ஆதலால் மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

ஙி. அரு - அருமை. மரு - மருவுதல்; அர்த்தயாமகாலத்தே ஏனைத் தலமூர்த்திகள் அங்கே மருவுவார்களென்பது புராணவரலாறு. போற்றி - பாதகாத்தருள்க; லியக்கோள்.

(பி - ம்.) [1]'சம்புவொண்டாக்குக்கு' [2]'சதுர்வேத' [3]'படிமேவுக்கூத்து'

சொக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
விரையிதழி மலரணிநூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரழகு வளருதர நிலைபோற்றி
திருவளர்செந் தமிழ்ச்சொக்கன் திருவடித்தா மரைபோற்றி. (1)

அங்கயற்கணம்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல வீணையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வரையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி. (எ)

பாண்டிநாடு.

ஆவியந் தென்றல் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந் தென்பா
லைவலந் தீவம் போற்றி நாவலந் [1]தீவந் தன்னுண்
மூவர்க்கட் கரியா னிற்ப மூத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் ஞடி போற்றி. (அ)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாகைச் செழியர்திருக் குலம் விளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிநிலத்தியா வருமுய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயறகுந் தெரியாதார்
மானிடராய் விளையாடும் [2]மாமதுரை நகர்போற்றி. (ஃ)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகழ்தரும்பொரு வரும்பரமரீசம்புவ ருணம்பனெழி லம்
பொழிலியார், சிலம்படி[1]யலம்பொலி பரம்பிரசதம்படர் சிதம்பர
நிரம்பு மருளா, லலம்பெறநிலம்பெறு நமம்பிகையுமிம்பரு மரம்பைய
ருமும்ப ருமெலா, நலம்பெருகுதும்படி விரும்பிசைநயம்பட நடம்புரி
கடம்ப வனமே. (கo)

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில, கேசாதிபாதாந்தம் முறையே கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ. பவழமால்வரை - சிவபெருமான்.

அ. ஆவியநதென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல்வெற்பு-பொதியின்மலை. காவலந்தீவம் - சம்புத்தீவு. மூவர்க்கட்கரியான் - சோமசுந்தரக் கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள்நிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருந்தது, "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; திருநாட்டுச். கூ; கசு: உo; கஎ: எ.

கூ. "பல்லுகம்" என்றது நான்கு யுகங்களையும்; திருநகரச். கஅ.

கo. இரசதம்படர் சிதம்பரம் - வெள்ளியம்பலம். அலம் - நிறைவு.

(பி - ம்.) [1]'தீபத்தன்னின்' [2]'மதுரைமாநகர்' [3]'சம்புவெழி தங்குமொழி நம்பனெனலி' [4]'அலம்பவொளி பம்பிரசதம்'

கூடல். வேறு.

ஆபெவர் பாமிமறை யேடெதிர்தெ ஞவிவகை யாடவிளை யாடு
பெரியோர்,வேடனிடி சூடிணிய கேடிதசை நாடுபவர் வேடனுடல் வீட
வடுவோர், சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலே யோடுவிதி தேடுமூடி
சூடி மூவோர், கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர்
கூட னகரே. (கக)

மதுரை. வேறு.

விதுவரவ மிதழிதிரி பதகைதலே பொதிசடையர் விதமருவுகதிய
தருள்வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் திதிபுதல்வர் துதிசெயிர சத
கெழ்தொல் பொதுவில் வருவோ, ரதிகரள நதியையதி மதுரமுறு
ரதிசெய்கிற லதுலருயர் சதுர நிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு
தமைதரு நிதிநிகழு மதிறமூவு மதுரை நகரே. (கஉ)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நீச ராயினு முணராத மூட ராயினுங
கருதாத சீல ராயினுங் கசியாத நேச ராயினும்
வரையாத யாவ ராயினும் வலமாக நாக ராயர்சூழ்
திருவால வாயுண் மேவுவார் [1]சிவமாவ ராணை யாணையால். (கங)

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

[2]மூன்மலர்கான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரந் தரன்மீறவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனயர்ந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (கச)

கக. மலரவுதி - தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிய ஏடு, பெடன் - கணவனைப்பர், வேள்தன் உடல - மன்மதனுடைய உடம்பு. சேடன் - பாம்பு. பிறைநீயும் மதியையும் ஒடுகின்ற நதியோடு தலையோடியையும் முடியிற்சூடும் ஈசனோன். கூடும் இடம் கூடல நகர்.

கஉ. விது - சந்திரன். நிரிபதகை - கரகை; ஆகாயம், பூமி, பாதாள மன்னும் மூன்றுலகமியாத் செல்லுபவர். விதம் - சாலோக முதலிய நானகு வகை. நிதிபுதலவர் - அசுரர். கரனாதி - விடகதி; விடகதியை மதுரகதியாகச் செய்த வரலாற்றை, நகர-ஆம் திருவிளையாடலாலுணர்க.

கங. கருதாத சீலர் - நினையாத இயல்களையுடையவர். வரையாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின் அரசர்; என்றது மதுரையின் எல்லை காட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

கo-கங. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தில் காரணப்பெயர்களாகிய கடம்வனம், கூடல, மதுரை, திருவாலவாயென்பவை மூறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; திருநகரச். அ - கக.

கச. சுதரன் - சொக்கராயகர்; எழுகாய். கூலனடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுத்தர கன்னடம்' என்று பாடக்கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினுமாம்; (நு: (நு - ஆம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால் முதலியவர்கள் பொருட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் கடம்புரிக் தருளினரென்பது,

(பி - ம்.) [1]'சிவமாவராவராணையால்' [2]'முன்வழி'

வெள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் [1]போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
[2]பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடி
மரு[3]கடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (கந)

கான்மாறியாடியவர்.

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
துதிசெய [4]வாருங் காணச் சோதிமன் றகில வீசித்
ததிமுறு மதுரை யந்தண் [5]சிற்பர வெளியார் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (கசு)

விநாயகர்.

குறைவற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி ஞலே
நிறைவுற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவயிற்றுச் செக்கர்முக் கட்க ளிற்றை
யுறவுற விதயகூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (கஎ)

முருகக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண ருந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த வோங்த

கடம்பவனபுராணமுதலிய நூல்களிற் கண்டவரலாறு; இஃது இத்தலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "காடிரு முனிவர்க்க காடிய பெருமான்", "கூடன்மா கராடிய மூதை", "ஞாதக்துள்ளப் பேய்க்க மறிப்ப,வெகுளுவயிரு மின்பதிதை தாட, நாடகவினியோ டாடிய பெருமான்" (கல்.கக,உ, உரு) என்பவற்றலுமுணர்க.

கரு. மதுரைமாதேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வமுமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்ததை, "வடதபதஞ் சலிக்குநடஞ் செய்தவாறும்" (பரி. க.) என்பதனாலும், (சு-ஆம் திருவிளையாடலாலுமுணர்க; "பதஞ்சலிக் களிய பரமகாடக" (தி.நவரா. கீர்த்தி. கஅ.)

கசு. மறைகள் பாடல்: "அருமறைநாதம்பாட" (கூஉ: கசு.) சோதி - சிவபெருமான்; எழுவாய். திதம் - நிலை. அதிரவீசி யாடுமென்க; கூஉ: கஉ, உரு; "அதிரவீசி யாடுவாய்" (தே.)

கஎ. வடசொலென்றது, உத்தரமா புராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்னும் பகுதியை; க: சுரு. தமிழ்க்கொத்து - தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி; தமிழ்நூல்களின் தொகுதியுமாம்; "செழுத்தமிழ்க்கொத்தறிவிக்க வல்லாரில்லே" (கஅ: எ); "கோக்குந் தமிழ்க்கொத் தணைத்தும்வாழ்க" (தக்கயாக. இறைத்தாழிசை.) பாசம் - அன்பு, கயிறு.

கஅ. மடங்கல் - யமன். என்னத்தொடர்ந்தது. சூர் - சூரபன்மன்; கடம்பமர் கந்தனென இயைக்க சிவலிங்கப்பெருமானுக்குரிய ஸ்தலவிருக்ஷத்தை அத்தலத்துள்ள முருகக்கடவுளுக்கும் உரியதாகக் கூறுதல் மரபாதலின், 'கடம்பமர்...கந்தனே' என்றார்; ஸ்ரீசுகாம்பரமூர்த்திக்குரிய மாமரத்தை, "மாவடிவைகுஞ் செவ்வேள்" என முருகப்பிரானுக்கும் கூறியிருத்தல் காண்க; அன்றி,

(பி - ம்.) 1 'போற்றும்பதஞ்' 2 'பொருவரு மமரர் சூழப் பொன்னின்' 3'நடம்புரியும்' 4'யாருங்காணச்' 5'சிற்பரவொளி'

வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர வூர்திக்
கடம்பமர் மன்றற் ரெங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம். (கஅ)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிம்பத் தொடையிலங்கச் சகிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்டிய னென்று முடிசூடிப்
போ தாவா லரசாளும் [1]பெருமான் றிருமா மகவாய்மூச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்ந்த தென்னன் பொன்னங் கழல் போற்றி. (கக)

கலிமகள். வேறு.

புத்தக மக்க மாலை வராபயம் பொருந்து கையாண்
முத்தணி யணிவாள் வெள்ளை முளரியா சனத்தாண் மண்ணிற்
சத்தமோ டத்தந் கண்ட தவளமெய் வாணி வேதா
வுததம மனைவி வெண்மீ சுடையடா ளினைகள் போற்றி. (உ0)

சைவசமயாசாரியர் முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலாடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறோ ணாவுக் கரசடி போற்றி மாலை
முடிகொள்சுந் தரர்தாள் போற்றி மூதுரை வாத வூர
ரடியிணை போற்றி [2]மறரேங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (உக)

நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்.

பலந்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுந் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் [3]போற்ற லில்லோர்

"கடம்பமர் செல்வன்" (பரி. அ: கஉசு) எனத் திருப்பரங்குன்றத்துச் செவ்வேள் கூறப்பட்டிருத்தலால், இத்தலத் அவரைச்சார்ந்ததென்றலுமாம்; இயல்பாகவே கடம்பின் அடியில அவர் எழுந்தருளியிருப்பதாகக கூறுதல் மரபாதலின், பொதுமைபற்றிக் கூறினுமாம்; "சதக்கழுஞ் சக்தியும் புதற்கடம்பும்" (முநகு. உஉசு), "கடம்பமர் கெடுவேள்" (பெரும்பாண். எடு) எனபவற்றுளுணர்க.

கக. பாரார் - பூமியிலுள்ளார். இக்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றதனால, "தெய்வவான்வழுதி" எனபர் பின்னும் (சு: ச.)

உ0. அக்கமாலை - உருத்ராக்கமாலை; "அக்கமாலை கொடக்கையினெண்ணுவார்" (தேவாரம்.) வராபயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட-செய்த, அறிந்த.

உஉ. சரியையாதி நாற்குமார்க்கம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாறபத்தெண்ணாயிரவரென்னும் பெயர், திலகேசுவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முகநூற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞூற்றுவரென்பதபோன்ற குழூஉப்பெயரென்றும், இவர்கள் இத்தலத்திலும் சிதம்பரம், காஞ்சிபுரம், திருக்காளத்தி, நாப்பூவண முதலிய தலங்களிலும் திருத்தொண்டபுரிந்த எழுத்தருளியிருந்த ஈசுவரச் செல்வர்களன்றும் தெரிகின்றன; "எதிரின்றிய நாற்பத்தெண்ணாயிரரும்" (தீதுவாணீக்காவுலா, கடுங); "எபபத்தைந் தீர்நாற்பத் தெண்ணாயிரவரெனும், ஒப்பற்ற வேடத் தயர்தோரும்" (திருப்பூவணநாதருலா, (பி - ம்.) [1]'பெருமாடருமா' [2]'மற்ருங்கடியவர்' [3]'போற்றலில்லோர்'

கலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் கீற்று
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணா யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (2-2)

ஆசிரியர்.

வாந்தருந் தொல்லைத் தில்லை மாளிகை மடத்து மன்னு
[1] மருந்தவ முனிவெண் காட னருள்விரா யகன்ம னத்தாற்
பரிந்தெளி யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (2-க)

அவையடக்கம்.

அளந்தபே ரறிவி னேங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னந்
தளர்ந்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்ந்தகீள் புவன மூற்றும் வக்தபே ரிருளை யோட்டி
விளங்கிய பருதி முன்னர் மின்மினி வினங்கல் போலும். (க)

அவைகடி வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கவிபொதி கதையை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசும்பி னீங்கும் பொருப்பிடை மூடவ னேறிச்
சுவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (உ)

வேறு.

ஏய [2]பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய [3]சாக்கன் றிருவிளை யாடலைக்
காய்ப சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
காயை யொக்குந் தமியே னெடுத்தல். (ங)

ஓது பாலர் மழலை யுரையையுந்
தாதை தாயர் [3]தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
ழாத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (ச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஙக.

கூ0) எம்பவற்றுள முணர்க; இவர் நாற்பத்தெண்ணாயிர மாகேசரென்றும் கூறப்பெறுவர்.

உங. கடவுள் - முனிவன்.

அவையடக்கம்.

உ. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்; "அமர முனிவ னகத்தியன்" (மணி: பதிகம், கக; உஉ: கூ).

ங. முனிவன் - அகத்தியர். தமியேன் கவிபுதல் கடல்குடிக்கும் ஒரு காயை யொக்குமென்க: "ஒருசுணங்கனை யொக்குந் தகைமையேன்" (பெரிய. அலை.) என்றார்.

(பி - ம்.) [1]'அருந்தமிழ்முனி' [2]'புத்திமுனிவர்' [3]'தயாவுறக்கண்டனம்'

[1]பதிகம்.

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சியோ வதசா பந் தீர்ந்த வாறு, முந்துலகாண் மும்மூலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன்றிமலை தொலைத்த வாறு, முந்தியுது பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வைகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனுடை மாமனைமண் ணழைத்த வாறு,மன்னுசடை யுக்கிரனூர் பிறந்த வாறும் [2]வனிபொடி வேல் செண்டளித்து மறைந்த வாறுந், தென்னன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சிலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, [3]மூன்னூர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு [4]மொழியறிசங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கீரன் வருந்தாமல் வந்து கரை யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் [5]தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுரை[5]யூம லுணர்ந்த வாறுங், கறவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல்வணிக ஞய்வனீயல் விற்ற வாறும். (ஊ)

க. பூதம்-குண்டோதரன். உக்கி-வயிறு. அன்னக்குழிகள் காண்க: எ; ஈ.

உ. சடைஉக்கிரனூர் - சடையைபுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; கo: ஈ; "நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயத்தருணிமலம்"(கல். எஅ.) செண்டு- ஒருவகை ஆயுதம்; இஃதறுபுனூர் நிருக்காத்திலுள்ளது; "செம்பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு" (சிலப். டுரு: கடுரு-அ, மேற்.) "செண்டு கொண்டெரி காலனெ ரு காலி லிமைபச், சிமைய மால்வரை திரித்தருளி"(கலிங்க.இராச.க),"மால்வரைபைப் பண்டொ ருகாற் செண்டாற் றிரித்தகோ லிக்கிருத்தச்சி" (நள.சுயம். கஉரு),"செண்டு தரித்தோன் றிருப்பவளத் தாரமுதம்" (வி. பாரதம், இராச. அo.) "செண் டா லவள்பைங் குழல்பற்றி" (ஷெ.சூத. உகக) என்பவற்றாலுணர்க; இதனைத் திருக்காத்திற் கொண்டிருத்தல்பற்றி இராசமன்னர்கோயிற் பெருமானது திரு காமம் செண்டலங்காரனெ வழங்குகின்றது. கல்லிபம் - கல்லாணை. மொழி யறிசங்கப்பலகை; "பாவறிசங்கப்பலகை" என்பர் பின்னும்; கடுரு: உ.

ஊ. கீரன் - கக்கீரர். கோக்காலுரைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித்தல்; "திருகோக்கா லுபதேசித்து", "பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்தபின்னர்" கஅ: எ, கு. ஊமன் - உருத்திரசன்மனூர்.

(பி - ம்.) [1]'திருவிளையாடற்றொகை' [2]'வனிசெண்டு வேல்கொடுத்தமறை த்தவாறும்' [3]'மூன்னர்க்கல்லிபம்' [4]'மொழித்தறிசங்கப்பலகை' [5]'தமிழ்வர்க்க முரைத்த' [5]'ஊமனுரைத்த'

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டி யாய் மாணிக்கம் விற்ற வாறும், [1]வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதவூ ரார்க்குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின ரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரியைரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி [2]யுண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்தனிளை யோன்பால ணை வாறும்.

தார்வேந்தன் ரெழமாறி யாடி மாறுஞ் [3]சார்ந்தபடி பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுந், தீராவன் பாதகங்க ளுர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டி மாறுங், காராரு [4]ஈகமலே செய்து விட்ட கடி மதுர மாக்கிநகர் மதுரையாக்கிப், போரேற்றைப் பசுவைமலே செய்த வாறும் [5]பூழியனு ருடல்வெப்பந் தீர்த்த வாறும். (நி)

பாகனுல் வலியசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்ட கழு வேற்று மாறுஞ், சிலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்ந்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீந்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனுய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதண் ணீர்ப் பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்பணிந்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். ( )

மின்னணிமு[6]யா ரம்பூண விந்திரன்றன் மேன்முடிமேல் வளைசா ட மிக்க மேக,மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சிறந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற வாறும், பொன்னனேயா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண் டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுநகர் திருநடுவூர் திருமு டங்கல் வாலவா யாலவா யான வாறும். (எ)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவலோகங் காட்டி மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியும் பெய்த வாறும் புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு,மரசரிமை மூர்த்திக்கு

ச. விடைகுறி - ரிஷபமுத்திரை. வாரணம் - யானை.

நி. ரகசம் மதிசெய்த-பாம்பை மதியாகச்செய்த; நகு: கசு. கடி-விடம்.

சு. பாலகன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டவிசேடம்; மிகுதியுமாம். தற்பணிந்த - தன்னேப்பணிந்த.

எ. மேகமன்னவர்கால்வர்: கஉ: ச; சச: ஙசு, ஙகூ. கொண்டாழி - மதரையின் மேற்கேயுள்ளதோர் ஓடை; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது பொருள்; சசு: உடு, உஎ; "மண்டிருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, இள்ளியுக் இனையுக் இளர்படை கான்குக், திண்மையுஞ் செருக்குக் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக நிருளுட் நிருவக், குலைக்கொன் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப்புதை த்த ம,ரக்கெழு பெருமான்" (கல். அஙு.) கசர்-மதரை; எழுவாய். திருநடுவூர்: சஎ: கூ. திருமுடங்கல்: ஷெ. கச. வாலவாய், ஆலவாய்: ஷெ. கக.

அ. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி-மூர்த்திநாயனுர். புலவர் - காரியார், காரியார். பகுத்தகொள்ளல் - பங்கிட்டுக்கொள்ளல்; கூ0: கூ0; நிஉ: கஉ. புல்வாய்மான்; "புல்வாய் புலியின் முகியுண்ணும்" (நீதிநூட்டுக். கூ.) இவ்வருமைச்

(பி - ம்.) [1]'வருத்தவரும்' [2]'உண்டுமண' [3]'சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வத்த' [4]'ரகமலேயெய்த', 'ரகமலேயே' [5]'பூழியன்றன்' [6]'ஆரம்பூணு லிந்திரன்றன் வின்முடி'

லங்கு மாறு மரும்புலவர் பாப்பகுத்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுல்வாய்க் கீந்த வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடி மாறும். (அ)

பரிந்ததிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனுர்க் குயர்பலகை யிட்ட வாறும், [1]கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறும் [2]கருணை யுற்றுப் பன்றித்தா யான வாறும், [3]திருந்துமரிக் குருளைகளீ ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னியர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி [4]கரிக்குருவிக் கீந்த வாறும் பொன்வரையிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (கூ)

சிவனெடுவன் னியுங்கிணறும் [5]வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்றமைத்துக் காட்டு மாறு, [6]நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நாரைக்குச் சிவலோகங் கொடுத்த வாறும், [7]தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச் சார்ந்தகலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வரு [8]கிருத யுகத்தா திக்க ணுணர்த்தியவா றுஞ் சிறியே னுரைக்க லுற்றேன். (கo)

பதிகமுத னிலைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இந்திர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால
வந்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவனெ டென்றே
சுந்தரன் விளையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
முந்திய கவிபத் திற்கு முதனிலைப் புணர்த்தி னேனுல். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சஉ.

சரிதம், "புலிமுலே புல்வாய்க் கருளிலே போற்றி" (திருவா. போற்றி.) என்பதனுலும், "தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தாக்கின் றளிமுலே, பைங்கட் புல்வாய் பாணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்" (கல். சஉ) என்பதனுலும், "பொன் னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலே யளித்தபுண் ணியம்போல்" (திருக்காளத்தி. பரத்து. நுகூ) என்பதனுலும்பாராட்டப்பெற்றிருத்தல்காண்க.

கூ. சேரன் - சேரமான் பெருமாள் நாயனுர். பாணனுர் - பாணபத்திரர். பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாய். வன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர்கள்; மந்திரிகள்; சித்தாதசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும் (ஞான. அபிதத. எ); "கருமுகிற் கனிறைத் தழற்கட் பிறையெயிற், றரிதரு குட்டி யாயபன் னிரண்டினேச், செங்கோன் முளையிட் டருணீர் தேக்கித், கொலே களவென்னும் படர்கூே கட்டித், தீப்பட ராேே வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ருலகுபெற வினேக்கு, காற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்" (கல். சo.) பொறித்தல்-எழுதுதல்; "கயலொடு செண்டுக் தீட்டி" என்பர்பின்னும்; சுக: கஎ.

கo. முல்லே-கற்பு; "தானுடை முல்லே யெல்லாக் தாதகப் பறித்திட் டானே" (சீவக. சுஅசு.)

கக. பொழிப்பெனினும் பதிகமெனினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

(பி - ம்.) 1'கரக்திருக்தேழிசை' 2'கருணையுறபன்றித்' 3'திருக்தேனைக்குரூே' 4'கருக்குருவிக்கு' 5'வணிகர்முல்லே' 6'நவமுறமீன்' 7'தவமுதல்' 8'இரே தாயுகத்தாதிக்கணுயர்த்திய'

கருத்தினே முடிக்குங் கங்கைத் துறை[1]மணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சூழ் வளமைசேர் வார ணாசிப்
புரத்தம ரில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன் றிருமுன் முன்னம். (க)

மேதகு சமதக் கேன் பாசான் விசுவா மித்ரன்
சாதுகா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பாத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுரை வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (உ)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
[2]லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணுமதி வல்லோன் ரெல்லே யகத்திய னென்பான் வந்தான். (கூ)

ஆக்கவன் றன்னேமிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோக்குமா சனத்தி ருத்தி யுயருப சார ரல்கித்
தேக்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதி செய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (ச)

க. மணி கன்னிகை - கங்காநதியிலுள்ள கட்டங்களுள் ஒன்று; இது மணிகன்றிகை யெனவும் வழங்கும் (கந்த. மார்க்கண்டே. உசு0, பார்க்க.) வார ணாசிப்புரம் - காசி; காரணப்பெயர். அகிலநாதன் - விசுவநாதர். ஆசிரியரைச் சிவமாகப்பாவிக்க வேண்டுவது மரபாதலின், 'என்றன் சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன்' என்றார். முன்னம் - முற்காலத்தில்.

உ. சனகாதி - சனகர்முதலியோர். கோ - தலைமை.

கூ. ஒருக்கால் - ஒருமுறை; "படுவழி கினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டு" (கூஅ: கஉ); சிதம்பரபுராணம். தன்மத. கஎ, பார்க்க.

உ - கூ. 'முனிவர் பாவருந் தொண்டார்' எனவே அகத்தியருடைய வரவும் அடங்குமாயினும் தலைமைதோன்ற வேதகூறினர்; இவ்வனைகூறுதல் மரபு; 'முனிவர் வந்தார் அகத்தியனும் வந்தான்' (தொல். பா. விரு.) என்பதனாலு முணர்க.

(பி - ம்) 1 'மணிக்கன்னிகை' 2 'ஓமுற'

[1] முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனே மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி ஞாலு மருச்சனே புரியப் பெற்றாய்
தென்புவி விசேட தின்போற் [2]றெரிதர வல்லா ரில்லே
[3]நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (நு)

நலந்தரு நங்கை முன்னு நதிகளின் கரைக்கண் மிக்க
பலந்தரும் [4]பெரியதான வைபவம் பலவுஞ் சொற்றாய்
வலந்தருந் தென்ன னுட்டி வைகைமா நதியின் பாங்கர்த்
[5] தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தரு[6]கிவ தலங்க டம்மூள். (சு)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சித்தைகூ ரவதா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
[8] முந்தைமா மலய மன்னு முனிவனீ நவிறி யென்ன. (எ)

வேறு.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரண வம்போ
லோங்கவனி மாமடந்தைக் குயிராதென் னவனுடு
வாங்கருஞ்[9]சி ராட்டி வளஞ் சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகிதென [10]முனிபகர்வான். (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நூ.

நு. முதல்வன் - சிவபெருமான். மலயகுன்று - பொதியில்மலை; இது வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்று; "கபிலையும் பொதியிலு மிடமென வுடையார்", "பொதியிலானே பூவண த்தாய்" (தே.) நன்பு-நன்மை; க ஈ: கஉ; எ: க; "நன்பு மறு கல்லூர்ப் பெருமணம்" (தே.); "நன்புருகி ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றி னேன்" (தி.வ்.)

சு. தானவைபவம் - தலவிசேடம்; தானம் - ஸ்தானம். வைகை - வேக வதி யென்பதன் மரூஉ; வையை யெனவும் வழங்கும்.

எ. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொலலும் ஒண்தானம் - ஸுந்தரஸ்தாநம். அவதானம்=அடதானம் - திருவிளையாடல்; வடமொழி; "சுந்தர னவதா னங் கள்" என்பதின்னும்; கூ: நுசு.

(பி - ம்.) 1 'முன்புயித்துயர' 2 'தெரிதரவறிவாரில்லே' 3 'நன்குற' 4'பெரியதானம்' 5'தலம்புகழ்தரவிளக்கம்' 6 'சிவன் றலங்கள்' 7 'சித்தைகூர்தரு தானத்தின்', 'சித்தைகூரபதானத்தின்' 8 'முந்திமா' 9 'சீர்கண்ணுட்டுவளஞ்' 10 'முனிபகர்ந்தான்'

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி. னுண்மை யொருவரா லுணரா னுலகும்
பெருவினை யாட்டைங் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி னுலங்கி யமைபறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்புவ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வே று.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்க
ணடுக்குறுவ துகிற்கொடிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமத மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுசேலை
வடிப்படுவ வுடிப்படுமோ வளைப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வே று.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும்
புரமூ மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ஊ)

க. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; ச: டு; சு: எ. வினையாட்டு ஐக்து - படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவினையாட்டுநாட்டை - பாண்டி நாட்டின்வளத்தை ஒப்பச்செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ - கைத்துறுவன, விடம்போல்வன. மத - கள், தேன். கோடுவன - கல்வழிதப்பிச்செல்வன, வளைவன. வடி - குற்றம், மா வடு. உடி - கஷத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. அடி முத லியவற்றை இந்த நாட்டுமனிதர்களினின்றும் நீக்கித்தமிழ்ச்செய்புட்கள் முத லியவற்றிற் காட்டலால், இச்செய்யுள் ஒழித்தக்காட்டணி.

ஙு. முருகனென்றது உருத்திரசன்மரை. கம் முக்கட்கடவுள்; அவர் நின்றமை, "மூவர்க்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப், பாவலர் வீற் றிருக்கும் பாண்டிகன் ஞரு" (கடவுள். அ) என்பதனலும் அறியலாகும். வாள ரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்த பாண்டியன். கொருப்பும் நீரும் தமிழின் இயல நியுமென்பதை, "யாதிவார் தமிழருமை யென்கின் றேனென் னறிவீன மன்றேவன் மதுரை மூதூர், நீரதியு கொருப்பதியும்" (மதுரைப்பதிற். சரு) என்பதனலுமுணர்க; தேவாரம்வரைத்த ஏடுகள் முறையே கொருப்பில் வேவாத தும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இக்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுர மானபுரம்: ஈசு: கரு. மான் புலியின் முலேப்பாலுண்ணுமென்றதை நெஉ-ஆம் திருவிளையாடலாலும், இந்நூற்பதிகம் அ - ஆம்பாடலின் குறிப்புரையாலு முணர்க. வையை, கங்கையாதலின், 'நதியிதழிமணக்கும்' என்றார்.

வேறு.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கிளை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை மிடத்துத் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் [1]பிறந்த நாடு. (சு)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனார் வந்து
கூருகி ரெண்கு முன்னுக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிகீள் குலைப்ப வித்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வானே [2]யேத்தி யருமபழி கழுவு நாடு. (நு)

பரிபதிக் துறைகெ ருங்குங் குடிபடும் பகுமென் றென்றல்
வரைபதிக் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுங்
நரைபடிக் துங்கச் சங்கங் தமிழ்படிஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபதிக் காடு வங்கக் கடல்படிம் பவள முத்தம். (சூ)

வேறு.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னார்ந்த மஞ்ச ணெருங்கிஞ்சி
நீளுங் கருணை [3]தாண்முரியக் கதலி புதைய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின் கனிதெங்கம் பழம்போய்ச் [4]சாடி வீழ்த்திளைய
வாளை யாளை விழப்பாயும் [5]வளைவெண் டாள வயலெங்கும். (எ)

வேறு.

நஞ்சளையுஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமீடவார்
பஞ்சளையுஞ் சீறடியிற் பண்ணைநூ புரமேங்க
நெஞ்சளைபொற் பந்தளைகைச் சங்களைகம் பலிநீடி
மஞ்சளையிஞ் சியையளையும் வண்டலை [6]தண் டலையெங்கும். (அ)

சு. மொழி - மொசாஸ், கணு; "மொழியுமினிதீர்" (அழகர்கலம்பகம், சுஎ.) இனை - குலம், மூங்கில்; "பிறருதே னலல திளையிலை யெனம றைந்தான்" (உபதேசகா கண்காணம்-மேல்விசாரிபு; "கண்காணியினெடுத்து" என்பர்பின்; உஎ: உ0. குலவரை - இமயம். மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். காடிப் பிறந்தவன்க. 'மரகதஞ்சேர்' என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை; திருநெல்வேலியில இறைவன் மூங்கிலடியில் முளைத்ததுபற்றி அவர் திருகாமம் வேய்முத்தெனவழங்கும். இச்செய்யுள் சிலேடையணி.

நு. குரகத இனம். குலை - கரை; சேது. வாள் - சக்கிரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானே - சிவபெருமானே; ச: உ0.

சு. தலை - கடற்றலைகள். நெருக்குண்குடிபடும்பதி: "அயலிடைவேறடி நெருக்கக் குடிநெருங்கி யுளதவ்வூர்" (பெரிய. திருகாளைப். நு.) கடல்படும் பவளமுத்தம்: சு.

எ. தமிழ்நதி - வையைநதி; "தமிழ்வையைத் தண்ணம்புனல்" (பரி. சு: சு0); "தமிழதிக்தலை நிகமுடன் சைவமு நிறுத்தும், தமிழ்த வெண்டிரை யையை" (திருவிளை. சுகரப். கஎ.) காந்தம் - காந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு - வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

(பி - ம்.) 1 'பெற்ற' 2 'ஏத்தவரும்' 3 'தாண்முரித்த', 'தாண்முரிக்து' 4 'சாடிவீழ்த்த' 5 'வளைவண்டானவயல்' 6 'தண்டலையனையும்'

வே று.

அன்னங் திகழும் வயற்களத்து மலிநீர்ப் பொருனை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் பயில தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுசுப்புப் பாரவட மேரு மூலமந் கையர்களத்துந்
தன்னுங் கிரண மதிமுகத்தும் பயிமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம்.(கூ)

வே று.

வந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் கழுநீர் விண்டு
[1]வார்ந்தகண் ணீராற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
[2]சேர்ந்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பனிநீர் வெள்ளம்
பாய்ந்த[3]சந் தனத்தாற் சேறு படுந்தன மலைத்த டங்கள். (கo)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய நருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிதருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மாலைப் போது
மூழுகுவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தை யுங்கண்
டழகுதோய் பதும நாணி யலர்வுரு குவிவு ருவால். (கக)

வே று.

கானெருங்கும் வரை[4]வளங்க டருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல். (கஉ)

அகுறவர் நீறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யாயர்
குடிநெருங்கும் படர்முல்லை கொழுமள்ளர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் விளையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் [5]நிரம்புகெறி பரன்முரம்பு தருமம்பலே. (கக)

வே று.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை [6]மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டூர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் றகவுண்டோ மற்றீரூர் நாடு. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூச.

கூ. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருனைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு. களத்துச் சங்கமும் முகத்துத் துகிர்முத்தமும் படுமென இயைக்க; களம் - கழுத்து.

கo. கண்ணீர் - கள் நீர். [மாதர்.

கக. பொழில் தரும் - பொழிலிலவளரச்செய்கின்ற. கரைக்கண் செல்லு

கஉ. ஆன் ஆயர். வினை அளவர் - முத்தி வினைகின்ற அளத்தையுடையவர். பரல் முரம்பு - பருக்கைக்கல்லாலாகிய மேடு.

கச. வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆள - ஆளுதலால்.

(பி - ம்.) 1 'வாய்ந்தகண்ணீராற்' 2 'சேர்ந்த' 3 'சந்தனத்தண்சேறு' 4 'வளங்க டருவதென்றும்' 5 'நிரம்புகெறிப்பரன்' 6 'மணந்தகோனெண்'

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு காட்டியல் வாணர்சொற் கோலா
1லுலக னேத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக ழுடையது மதுரையாங் கதனை
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (க)

ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை 2யோங்கரீர் பரந்து
பார மீனுமி மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத் தினமணி கொழித்து
வாரி யெற்றிமுன் 3மதிட்படை பொருவது வைகை. (உ)

வே று.

புகறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனய
4பகர்தற் கினிய வெங்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றனையொவ்வா
மகரத் தமரப் பெருங்கடல்சூழ் வையத் தைந்து நிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம் பயனய நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (ங)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாளு மமரர் வாழுமுயர் மேரு வரையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு 5மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள கிரியைப் புறக்கடலை நிகர்க்கு மெயிலும் வளைகிடங்கும். (ச)

க. காட்டு - காட்டில். இயலவாணர் - புலவர். வாடிடாத-குறையாமல்; "வாடாதவென்றி" (சீவக.பதி.உ.) நிறுத்ததை, "கைத்தல நான்கு" (திருவிளை. தலவி. உ0) என்பதனுலுமுணர்க. "உலக மொருநிதையாத் தானேர்நிறையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க-உலகினேத்தக், தான்வாட வாடாத் தகைமைத்தே தென்னவ, னன்மாடக் கூட னகர்" (பரி. பக். 174) என்பதன் பொருளை இச் செய்புள் தழுவிவந்தது.

உ. பரத்த - பரக்கப்பெற்ற. உடுமீன் - கூடித்திரம். பாரமீன்பாயதர். போதா - போய். படை - சுவரும் மதிலும் சமைக்கப்படும்பொழுது அடியில் நிற்தமுறையாக இயற்றப்பெறும் ஒவ்வொருபகுதியின்பெயர்;"பல்படைப் புரிசை" (புறநா. 224); "படையார் புரிசைப் பட்டினஞ்சேர் பல்லவனீச்சரமே" (தே.),"வையைதன் னீர்முற்றி மதிலிபொருடம் பகையல்லா னோராதார், போர் முற்றெறுண் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரான்" (கலி. சுள) என்பதனலும் மதுரைமதில் வையையாற் பொரப்படுதல் உணர்ற்பாலது.

ங. ஒவ்வா - ஒத்த. ஐந்திலம் - சூறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்திலத்தையு முடைய காட்டிற்குத் தலைவனென்னும் பொருளதாகிய 'பஞ்சவன்' என்பதை இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம்-வெள்ளியம்பலம்; "கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில் வெள்ளியம்பலம்" (திலப். பதி. சo - சக.)

(பி - ம்.) 1 'உலகனேத்திறுநிறுப்ப்' 2 'ஓங்குநீர்' 3 'மதிற்படை' 4 'பகர்தற்கரிய' 5 'மணிக்கண்டன்'

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் விளையாடி
மேமச் சுண்ண நுண்டுகளா லிலங்கு நிலங்கொ ணிலமெங்குக்
காமப் புயலி மாறுபடத் [1]தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மறிதபுகையு மொழியா [2]வகல்வா னுழையெங்கும். (நு)

சுருதி யோசை முழுவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ளுரைசெ யோசை மியலிசைசீ டோசை முழவ ருழவோசை
பொருவி லாலே பாயோசை பொழில்வா யலர்ப்பாய் நறிதேறுசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வளீநீ ரோசை தனின்மிகுமால். (சு)

வே று.

தோரணவா யில்கள்விளங்குக் தொழமன்ன ரிடதிறைக
டோரணிவீ நிகள்விளங்குக் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா னிகைவிளங்குகும் பொலன்கொடிதோய் மணிக்குடங்க
டாரணியோ தலைவிளங்குக் தருமகெறி தருமகெறி. (எ)

ஊர்மடக்கு. கடம்பவனம்.

வாவிமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கய மார்
[3]தாவிவருங் கொண்டலியுக் தண்டலியுங் கொண்டலியும்
பூவையர்பொற படமலியும் புணரினைஞர் படமலியும்
பாவதிமார் கடம்பவனம் படிபுகழ்மார் கடம்பவனம். (அ)

கூடல் வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடிப் வளர்ந்தி பாய் வானைச் சூடி
மிலையந்த [4]மீ னுகத் தென்று மிலங்குமீ னுகத் தென்றும்

கு. ஏமச்சுணணம் - பொதடி. சுணணமாகியதுகள். தாமம்-ஒழுங்கு. சு. பொற்பொடியால், நிலமெகும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிட மெகும் புகைகள ஒழியா.

கூ. அரும்பொருள்கள் - அரியதாற்பொருள்கள். வரிசை மாதர் - விறலி யர் (பதிற். கஅ-உரை.) வளீநீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி - திருமகள்; பொற்கொடியுமாம். தருமகெறியானது தரும அக்கெறியை; உலகிலுக்கென ஒருசொல வருவிசை.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில மணத்தையுடைய தாமரை கள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மரு பு அம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தச்சங்க ளியுடைய அழகிய யானைகள உலாவாநிறகும். கொண்டலி - மேகத்தை. தண் டலி - சோலி. கொண்டி அலியும். பொற்படத்தையுடைய மலி - கொல்கை; எழுவாய். பட மலியும் - படுமபடி பொராநிறகும். பா அதி மார்க்கள் தம் பவ னம் - பாக்களே அறிகின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைகள்: அசை நிலைப்பொருளன; வரும் செய்யுட்களிலுளானவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

கூ. சாலிச்சூடி - கெலைரி; "சூடுகோடாகப் பிரக்கி" (பொருந. உசகூ); "மீலிகழனியுழவர் சூட்டொடு தாருகும்" (புறநா. கசு.) வான் - மேகம். மீ னாகத்த என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும்; மீன் ஆக

(பி - ம்.) 1 'தருமச்சுருதி' 2 'அகலவானுலகெங்கும்' 3 'தாவிலருங்' 4 'மீனுகத்தொன்றும்'

பயற்கொளா காயச் செல்லும் பார்துகா வேறச் செல்லும்
வியர்தான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (கூ)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்[1]வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டளையவிழும் [2]வண்டிறவுட் டளையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடி மணிபொழிற்கே கயமாடி
[3]மெம்பெருமக் கடமதுரை யிலங்குமலர்க் கடமதுரை. (கo)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னேக்கியார் [4]பரிவு மங்கய னேக்கியார்
[5]மாக நக்துற வன்பினன் முனிவர் நக்துற வன்பினன்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (கக)

த்து என்றும் இலக்கும் - கஷ்தத்திரக்களினுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலதத்திலும் தோன்ற நிற்கும்; இங்ஙகரத்தின் ஒளிமிகுதி கூறியபடி. செம்மேகம்; எழுவாய். காலத செல்லும் - சோலையில் ஏறுதற்குப் போகாநிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளக்கப்பெற்ற நான்கு மாடங்களையுடைய கூடனகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழக் கூடல்" (மதுரை. சூகூ.)

கo. சூரன்: சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போரையுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு - தேன். தளை - கட்டு; மட்டை அனைதற்கு விழும்வண்டுகள் உள்ளேயுறை மலர்கள் தளையவிழும். புனற்கு கயம் ஆடும் - நீரி கண் யானைகள் முழுகி விளையாடாநிற்கும். கேகயம் - மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது; உரை இலக்கும் மலர் கடம் மதுரை - உரைகள் விளக்குதற்கு இடமாகிய பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த மதுரையில. பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; ககo: அ, கூ. உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

ககo. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் ககுறை - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைகுளள ஆசையானதுகொடை, அன்பின் நால் முனிவர் நக்துறை - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருகுமுறை, வன்பினை - வன்பினையுடைய, மாகம் ஒன்றிய ஆயமையால்-பெருமைபொருந்திய நுண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால்- உண்மைப்பொருள்களாலும், இலக்கிய—, ஆகமம்-ஆகம நூற்பொருள்களை, வகுது பகர் - வகுத்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமுதம் மன்- வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செலவம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடு; பாகம் அம் கயல் நோக்கியார்- அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அவ்குவிருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர்-சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர்தேசர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம்; 'ஆலவாயமுதவாக்கன்', 'ஆலவாயமுதவாயான்' (ககo:க; உள:க.) பரிவும்: உம்மையிறுத்தது தழுவியது. 'கயனேக்கியார் பரிவும்அங்கு' என்றதி, இத்தலம் சத்திபீடமென்பதைப்புலப்படுத்தியது.

அ - ஙக: கடவுள். கo-ஙக.

(பி - ம்.) [1]'வினைப்பயமுடிக்கும்' [2]'வண்டுறவிட்டளையவிழும்' [3]'எம்பெருமாக்கடமதுரை' [4]'பரிவினங்கயனேக்கியார்'

கன்னி. வேறு.

ஈசனூர் மலிழ்ந்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம
லாசினக் தாவி ளக்கிட் டந்தகன் றிசையின் றேத்தித்
தேசடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிடற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (கஉ)

கரியமால்.

வினையெவம் பால நீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கர காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின்று
மனமுடை யியாழத் தோடி மறைவழக் கன்று வென்ற
கனகவெண் சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (கங)

காளி.

காரிய வுலகுக் கெல்லாங் காரண ரகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெறறிக் கொற்றச்
சிருடைக் காளி நாமச் செல்விமுன் காக்கு மூதூர். (கச)

* ஆலவாய.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன்னந்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெங்கிலத் திறுமு யர்ந்த திங்கில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மறறை 4மாதிரங் காக்கு மூதூர். (கரு)

கஉ. அந்தகன் திசை - தென்திசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கங. குடதிசை-மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமான்.

கஉ - கங. "கன்னிசெல் கோட்டம் கரியோன் திருவுரை,.....சூழ் கொள விருக்கூடலெம் பெருமான்" (கல். சுக.)

கச. செல்வியென்னும் பெயர் இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லத்தம்மை என்ற வழக்கும்.

கரு. கஉ: "மேதினி தோன்று முன்னரு, செவ்வியின் முன்னத்தெழுத்த திப்பிய விலிங்கம்" (கங:கச); "முன்னதாகிய வெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" (தே.திருநா.) தருமமூர்த்தி: "தருடகாயகன்" (அ: நி.)தன்னுறுதிசை-ஈசான திசை. மற்றைமாதாரம் - ஈழக்குத்திசை.

கஉ-ரு. கன்னிமுதலியோர் இருகரக்கொக்காக்குத்தெய்வமென்பர்;"கன்னிமால் காளிசீசன் காக்குமா ரகரி" (பிங்:கசு); "கன்னி திரு மால்காளி யீசன் காக்குல் கடிமதிலுஞ்சூழ மாமதுரை" (பயன் முதலியன, நி.) 'கான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமால, காளி, ஆலவாய் என்றமாம்' (கலி. கூஉ, நி. உரை.)

* 'ஆலவாய்' என்றது சிவபெருமானே.

(பி - ம்.) 1 'வினையிருள்' 2 'பாவநீக்கும்பதியென நினைத்திழிந்தாங்கு' 3 'லியாளத்தோமையைகளக்கன்று' 4 'மந்திரம்'

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழி[1]கிரப்பும் புலவ ரமல னெடிமலேவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ [2]வுலகேழுஞ்
சூழ மூன்று முலேயிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மறந்து மாநிலத்தே. (கசு)

வேறு.

மூன்னெயெண் டிசைசக்க யங்க டாங்கிடி முதுபே ரண்ட
மன்னுமிர் நிரஞர் சாத்தும் வானிழி விமான மாகுர்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுரை யாகு
மூன்னரு [3]மனிதர் முற்றுங் கணங்களா [4]மோருங் காலே. (கச)

வேறு.

ஈனமிலா விற்நகரி தன்னு ளெங்தை யிலங்குபுக ழுறுபத்து நான்
குண் டோதின், மீனவர்கோன் [5]குலஞ்செய்த தவத்தி ஞலு மேதினி
மான் முயன்றவருந் தவத்தி ஞலு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி ஞக
மொன் றிற்கு நானுன்கு நானுன்கா நான்கு கத்து, மானவலை தமை
யுரைப்ப லாதி மும்மை யகலாத வல்[6]வினேக ளகல வென்றே.(கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அ௨.

நூற்பயன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவிளே யாடற் பானு. (க)

கசு. பூழி - புழுதி; திருநீறு; ஒருதடம் - சிவதீர்த்தம். சிவதீர்த்தத்தில் ஏழுகடலடங்கியமை, "இதநீர்த்த மாதடதி லிறையருளா னெழுகட லுமையைத்" (கடம்பவன. சு: நுப) என்பதனுலுமுணர்க. அதுவோ - அம்மட்டோ. இருமை - பெருமை; "இருமைமும்முலேயிலொன்று" (சு: உ.) யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; சூழுதற்கு வல்லமையிலேமென்றபடி.

கஎ. இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடியின்கருத்து, "மணிகொண்ட" (மீனட்சி.காப்பு, க) என்பதனுலும் விளக்கும். "திகழ்பூவுலகிற் சிவலோக மென்னப், பகர்கூட லாலவாய்" (பூவண.வுலா, உகஅ) என்பர்.

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல். 'மேதினி.....தவத்தினுலும்': "என்ன புண்ணியஞ்செய்ததிம்மண்" (க: கசு.) அகலாத மும்மைவினே - சஞ்சிதம், பிராரத்தவம் ஆகாமியம். ஆன: முற்று.

நூற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பானு - திருவிளையாடலாகிய சூரியன்.

(பி - ம்.) 1 'கிரம்பப்புலவர்' 2 'உலகெல்லுஞ்' 3'மனிதர்தாமும்' 4'ஒருங் குங்காலே' 5'குலமுன்செய் தவத்தினுலும்' 6'வினைகளகலுமாதோ'

வே று.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வந் திறம்பிற வாவெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால். (உ)

கருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சுருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் சூலியர்
வருபி றப்பி [1]னமங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலே யாவர்கள். (ஊ)

காரி ருட்டிடி துங்கிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கருவுமுன் [2]மாமருத்
தோரை நா'ட்டிநிற் வார [3]மூடறகுறை
[4]சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சுழல். (எ)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (டு)

வாத பித்தந் கவமுதல் வல்வினை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
நீத கறமுக் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (சு)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலெயி னீங்கு மிளரவே. (எ)

[5]தாங்க ருஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கின்றவள்
பாங்க ஞர்விளை யாடல் பகரவே. (அ)

உ. புத்தி - அருள், போகம். ஊ. சூலியர் - கருப்பமுடையோர்.

எ. உடற்குறை - குட்டநோய்; கவதமுமாம். அலகைச்சுழல் - பேய்க் தரின் சுழற்சியில் அகப்படல.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுகோள் - அழுபவிப்பிக்கும் கால். சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

(பி - ம்.) 1'அமங்கலிமங்கையர்' 2'மாமிருத்தி' 3'உடற்குறி' 4'சோரவஞ் ர' 5'தாங்குஞ் சமுசார சமுத்திர, நீக்கும்'

பாத கங்க ளொழியும் [1]பகையுகு
மேத கீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டுமென்
ஞேதி மாமுனி தேதான்ற [2]வுரைசெய்வான். (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கக.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

*பொருந்திய வொழுக்கத் தாலும் பொய்யிலா வாய்மை யாலுங்
திருந்திய கல்வி யாலுந் தீதறு புகழி னாலும்
பெருந்திறல் வலியி னாலும் பேரரு ளாலு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகத்திய னருளிச் செய்வான். (க)

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் மூன்றி னேர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
தீவாதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா றெங்ங னென்றென்
றேதமின் முனிவர் வானோர் [3]குருவர னிடத்து ரைத்தான். (உ)

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூறு வகைத்தெமக் களிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யிலலாச்
செப்பிளந் தொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு. (ங)

நீரிடை துரைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
[4]பாரிய மரங்க டம்மூட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
பேர்பட [5]நீங்கக் கண்டு பெருகல மவருக் கீந்தார். (ச)

நூற் பயன்.

கூ. ஏதம் - தன்பம். இனிமை - இன்பம்.

(க)

உ. யானை - ஐராவதம். பழி - வீரகத்தி ; "விருத்திராசுரனைக்கொன்ற வெம்பழி", "வீரமிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று கொன்றவெம் பாவம்" என்பர் பின்னும்; க: உச. உஎ.

ச. மலர் - பூப்பு.

* இச்செய்புள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளையாடலின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்.) [1]'பகையுறுத' [2]'உரைசெய்தான்' [3]'குருவவரிடத்த' [4]'பாரிடை மரங்கள்' [5]'நீக்க'

மருவலீர் ததுதா ரீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய [1]வடிவுமெத்த
துரனமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கிடைத்த லோங்குங்
[2]கருவிலு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்கை. (நி)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழுத்த மாத
ரிமையவர் [3]சுரபி சிந்தா மணிதொழ விரும ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை சூழ
லமரர்கோ னிருதான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (கூ)

கூறரும் பேர வைக்க [4]ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யர்ந்து தேவகன் னியர்கள் பாடிப்
[5]பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலே [6]கூத்தப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்னூர். (எ)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது ப்போலொன் றில்லை யென்றுமூன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் களிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்னூர். (அ)

ஆங்கது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் விரைவி னத்தப்
[7] பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வலையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூக்
தேங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்மூள். (கூ)

ரீண்ட [8]நன் னலங்க ணல்கு ரீக்கரும் பாவ ரீக்கு
[9] மேண்டரு மவனிக் கெலலா முயர்புள தியாணை கேழல்
காண்டகு மடங்க லெண்கு கலியுழை யுழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா லில்லை யென்னூர். (கo)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திர்ந்தெ முந்து [10]வாசவ
னீன மின்றி வில்லெ டுத்தி லங்கு கச்ச ணிந்துவெஞ்
சேண் சூழ வாழி சூழ்ஞி றந்த மண்ணி ழிந்துகா
வானெ ருங்கு ரீள்க டம்ப மாவ னத்தி வந்தனன். (கக)

நி. மெத்தல - ரிம்பல்.

கூ. சுரபி - காமதேனு. கமலம் - பதுமநிதி. சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கo. ஏண் - வலிமை. 'கடம்பவனம்' என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் தெருள்கும்.

(பி - ம்.) 1'வடிவிதத்த, துரனெழு' 2 'கருவிலுண்' 3'சுரபி' 4'ணனி யபல்' 5 'பேதற்' 6 'கூத்தப்போலும்' 7 'பாங்குறும்' 8 'நன்னயங்கள்' 9 'ணண்டருமவனி' 10 'வானவன்'

காவிகாவல் செய்துவாரொ ழுக்கியெங்க ணுங்கலக்
தோடுகொய்வி டுத்தடிச்சு வட்டிலெற்றி யொல்லெயெண்
மாடுகண்வ லேத்தொடக்கி னல்வனேத்தொ லிப்பமுன்
கூடி[1]வேறு வேறுநேர்ரு நித்தெழுந்த கோடிமா. (கூ)

ஏனமெய்தி யானெயெய்தி ரும்புலிக்கு ழாமெய்தொண்
கானமேதி யெய்துவெங்க ளேக்கணங்க [2]ளெய்தமற்
ரூனமாம டங்கலெய்த டர்த்துமேலெ ழுந்துபாய்
மானினங்க ளெய்துவாச வன்மனங்க ளித்தனன். (கூ)

வேறு.

நெறிவசத் தாணு முன்னே நிறைதவத் தாலும் வென்றிக்
கறைகெழு சூலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னேடுக்
நிறமொடி வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே. (கசு)

இன்றிதற் கேது வேதோ [3]விவ்வனத் தணையா மூன்னங்
கொன்றிடக் கூடா தள்ளங் [4]கொடியபல் விலங்குநிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் வீசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே ரூன துரைசெயு [5]மும்ப ரென்ரூன். (கடு)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிகுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று மூன்னஞ்
[6]செவ்வியின் முளேத்தெ ழுந்த திப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்யிதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் தளங்க வாங்கு. (கசு)

கண்டனம் பெரிதா [7]யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் [8]கான
வண்டணே பொழில்சூழ் வாவி [9]யதன்வட குடதி ரத்து
முண்டக வயன்மால் காணு முளேத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னார்.(கஎ)

கூ. ஒற்றி - உணாகுது. எண்மாடு - எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலே - கண்களேயுடையவலே; "விசலாழிக்கண், பலவிதக்கண்கள்" (உ.: கூ.)

கசு. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; "மிகலாகவம்புரிக்து" (நீநமயிலே. கசு.)ஞானம் உதிதத்த.

கடு. கிற்பவம், கொனறிட உள்ளம் கூடாது-கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லே. வேறுன இடம் வேறுகிலேயென்று இக்காலத்து வழங்கும் (நீநுவிலே. இதிகான். எக.) உம்பர்: அண்மைவிளி.

கசு. "மேதினி....இலிங்கம்": "முளேத்தாணே யெலலார்க்கு முன்னே தோன்றி" (தே. நிநநா.) விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஎ. காளம் - இசை. வடகு நீரம் - வடமேற்குக்கரை. காணச்செலலின் கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

(பி - ம்.) 1'வேறகொண்டுடன்குறித்து' 2'எய்தமா, ரூனமா' 3'இவ்வனத் தலேயாமுன்னம்' 4'கோடிபல்' 5'அமரர்' 6'செவ்வயின்' 7'ஆழ்ந்ததெளி' 8'கன்னவண்டணி' 9'மற்றதன்வடநீரத்து'

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் ஞால
வந்துசந் நாகம் வாங்கி வாவிகண் டதிச யித்துச்
சந்தமார் கன்னி ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
ரந்தரா யகனைக் கண்டா ளலித்தான் மாலுற் றுடி. (கஅ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழலை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடைந் [1]தொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுக்க னித்தில்
விடந்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த நிம்மண். (கக)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புனற் கியைந்த செவ்வி [2]நறுமலர் காட்டு கென்றுய்ந்
தின்பமே தருங்கா னத்தி லெங்களு நேடிக் காணுன்
றுன்பமுற் றாசே யானென் செய்குவ லெனச்[3]சோ கித்தான். (உ0)

ஆலிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழித்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே கொந்தா னென்றருள் புரிந்து சித
வாசமா நீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (உக)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டதிச யித்துப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புளகித த் தோடுங் கண்ணீர்
யேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி [4]நிறந்த ரல்கி. (உஉ)

தேசுடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றால் வெய்ய வெயிலினு னேவ தேயென்
றாலிலா வுயர்ந்த மானஞ் சாத்துவா னுசை [5]கூர்ந்து
மாலிலான் வருத்தக் கண்டி லணங்கிய தெய்வத் தச்சன். (உங)

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சக்காகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்த நாகன் - கந்தரேசர்; அதனம் - அழகு. சடங்குகள் - சித்திரகன்மங்கள்; "பொற்கமல வாவியினீராடி இனியதஞ் சடங்கு செய்தே" (சு:உ.) ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கக. எண்கு உழுவை. "என்னபுண்ணியஞ்செய்தனை நெஞ்சமே" (தே.)

உ0. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் - பாதஞ்செய்வேன்.

உக. ஆலி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமரை. இலக்க அலர்வித்து வருவித்தான்; ஈழம் - பொன்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர். உங. சோவதே - சோகின்றதே.

(பி - ம்.) 1 'கடிய' 2 'கதமலரென்குண்டென்றுய்த்த' 3 'சோதித்தான்' 4 'நெய்த' 5 'கூர்த்த, மாலொன்வருத்தல்'

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானந் தம்மூட் டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றனவி றெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி மீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டாண் டிறைவனென் றிலங்கச் சொன்னன்.

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம விசைர்த்த வீபோ
லொப்பில்காஞ் சனவி மான[1]மும்பலிற் கொணர்ந்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை [2]யாணையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னேங்கச் [3]சாத்திரனன் குளிர்வி மானம். (உடு)

சிந்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
[4]வந்தரீ டால யத்துக் கணியுற வியைந்தி ருந்த
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே னினக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்னன்.(உசு)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் [5]காத்தி
வென்றிகொள் வீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவ நான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
னின்றன வுண்டே னீக்கி [6]யருளுதி நிமல வென்ன. (உஎ)

இறையவன் முறுவல் [7]கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புலியின் மாந்தர் செய்ததீ வினைகள் காணு
[8] றியினுஞ் சிறிதே யாக [9]வறைகுவ ரதுப கார்த்தாய்
றிறலுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார். (உஅ)

உரு. உம்பல - யானை. ஆசை யாணை - திக்கஜம். குளிர்வி மானம்: "தேனலிமானமீதால்" (ரு : ச.)

உசு. சிந்தைவாழ்த்து- மனமகிழ்தல்; "சேணையுதானும் வாழ்த்து" (கூ ம.) அணியுற - அழகுமிக. சொக்கு- அழகையுடையவர். 'சுந்தரேசர்' என்பது வட மொழியாதலின், 'சொக்கன்' என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலத் தொட்டுச்சான்றோர் பாராட்டிவந்தனர்; இதற்நாமம், தேவாரங்களிலும், ஸ்ரீ குமரகுருபரமுனிவர பிரபந்தங்களிலும், கடம்பவனபுராண முதலியவற்றிலும் பரக்கக் காணப்படும்; "திருவாலவாய்ச், சொக்கன்", "தக்கன் வேள்வி தகர்த் தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே" (தே. தீநூரா.)"ஐந்தருநாட் டண்ண லரும்பழிக் கா வன்றதனக், கிவுதிரலி மான மினிதமைத்து - வகுத்த, தழிய சொக்கரென வானதிருநாமன், குழைவுதரு கேசமுடன் கொண்டோன்" (சொக்கநாதநூலா.)

உரு-சு. "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப, பெறுததோர் திருவுருத் தான்பெரிது கிறத்தி, யமுதபில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்செ,மதமகில் பிரு கான்கு பிடர்சமக் தோய்ச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு,ளமை பாத் தண்ணளி யுமையுட னினைத்த, வாலவா யுறைதரு மூல காரணன்" (கல். சுஉ.)

உஅ. நிறலுடையவனைக்கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; "மேதகு வீரமிக்க விருத்திரா சுரனைக்கொன்,றோதரும் பழியால்"(உ.) காணர்-வினைக அறியார்.

(பி - ம்.) [1]'ஒல்லியிற்' [2]'பாணையாற்' [3]'சார்த்திரனன்' [4]'அத்தவாலயத் தக்கேற்கவணி', 'அத்தாவாலயத்தக்கணி' [5]'காத்த' [6]'ஆருதி' [7]'கூர' [8]'அறையினுஞ்' [9]'அறிகுவர்'

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி [1]லினைத்தலி னனு மாசா
[2]லேயமுற் றஞ்சி நம்மை [3]நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மானங் கற்பித்த லானுங் தீராத்
தீயவெம் பாவந் தீர்ந்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே. (உக)

என்றருள் செய்யக் [4]கேட்ட விந்திரன் வீழ்ந்து றைஞ்சி
னின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீங்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே [5]னுய்ந்தன னென்றென் றூர்த்துச்
சென்றனன் றன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து. (உ0)

வே று.

ஆழ்ந்த[6]செழுந் தடம்பொறை மரைமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவுயர் பெயர்பொற்ற மரையென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் [7]சென்றெலா யிதுமின்றுங்
தோய்ந்து [8]நினைத் தாடுபவர் பலஞ்சொலலிற் ரெலவின்றே. (உக)

வே று.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனககோ கனக வாவி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதரத் தகாத வத்தித்
தடம்படி கங்கை நீரிற் புனிதமாக் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பலர்தீ யென்னச் சுடுமெனச் சுருதிசொல்லும். ()

வே று.

இப்பொழுது மமரேச [9]னினிமையின்வந் தமரரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்திரைச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவாங்க டருந்தடத்துக் குடைகதாடி
யொப்பிலழ கனேப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள். (உக)

உக. ஆரா - தணியாத. கதபிததல - செய்தல.

உக-உ0. "காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று,வச்சிரத் தடக்கை வளர்ப்பதை சுமத்த, பழவுடற் காடுகெ தோப் பெரும்பழி, பனிமலி பயத மாது டன் நீர்த்தருள், பெம்மான்" (கல். க.)

உக. வாரம் - நிழமை.

உட. தீருவளி. நீர்த்த. உக. கனகமாகாகவாவி - பொற்றமரைவாவி. கனகம் - பொன்; கோகனகம் - தாமரை. இது மடக்கணி.

உட. சித்திரைச் சித்திரைத்தினத்து-சித்திரைமாதத்தில் சித்திரைட்சத்திரத்தில்; "சித்திரைச் சித்திரைத்திகள்" (சிலப். இ: உசை.) ஒப்பிலழகன் - சுதேசேசர்.

(பி - ம்.) 1 'இனைத்தலுமன்றி' 2 'லேயமுற்றிறைஞ்சி' 3 'நெறிப்பட' 4 'கண்ட' 5 'உயர்த்தனனென்று' 6 'செழும்புனல்' 7 'சென்றவராயினுமின்னுந்' 8 'நினைத்தாடுமவர்' 9 'னிம்மையின்'

வேறு.

*காவமர் கற்ப கஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவி[1]றுந் துடிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
[2]மூவரும் விசும்பி லுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி
தேவருந் துதித்தா ரீசன் திருவிளை யாடல் கண்டு. (உச)

வேறு.

ஓதரிய [3]வுத்தரமா புராணந் தன்னு ளுண்மைதரு சாரூப முச்
சயத்து முன்ன, மீமதுகை டதை[5]விரிவிற கண்டெ னக்கு வியாத
வான் மீதியெச்சன் சொன்ன வெண்ணெண், ணுதில்விளை யாடலுக
ளிற் பிறங்கு மிக்கத் திருவிளையா டலின்பரபபைச் சுருக்கி யின்று,
பாதமுற நமக்குரைதற்கென் யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரை
கண்டி புகலு வாரே. (உடு)

வேறு.

நெறியுளீ ரென்னக் [6]கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்து
குறுமகி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவிளை யாட றம்மு ளின்னுமொன் றுரைத்தி யென்றார். (உசு)

ஆதிரூவ்ருத்தம் - கஉள.

உ.—†வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல.

—•••—

முன்[1]னெருகா லழகனையிக் நிரன்றன் பாவமுழுதும்விட வருச்
சித்த விசேடஞ் சொலல, மன்னயிரா [8]வதநமகேட்டிக் காண்பான்
வேட்டி மலர்க்கடம்ப வனததருளால வர்துபுக்குப், [9]பொன்[10]னிதழ்ச்

உச. தாதில தகதபிகள.

உடு. சாசரமுச்சயம் - உத்தரமாபுராணத்துள் ஒரு - குறி.

உசு. நிறைவு - மகிழ்சி (உ : உ)

(உ)

க. அழகன்-சோமசுந்தரக்கடவுள; "அழகரீ புயக்கணீ" "மூப்புரஞ்செற் றழுக", "அழகனே யாலவாயி லபபனே" (தே.) இனைகள் - யானைகள்.

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெலலாம், இதத, "காவமா" எனனும் செய்யுள் முதலியமூனறும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப் பெற்றுள்ளன.

† "அத்திக்கருளி" (திருவா. திருத்தெள்ளேணம், கஉ).

(பி - ம்.) 1'தங்குமிகளார்ப்பத்' 2'மூவர்கண் முதலாவுள்ளமுப்' 3'உத்தமமாபுராணங்' 4 'சாமுச' 5 'விஸரவித்த' 6 'கேட்டே' 7 'ஒருகாலிகதிரன்தன் பாவமெல்லாம்' 8'பதங்' 9'பொன்னிகர்' 10'இதட்செங்கமலம்'

செம் கமலமலர்த் தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப் பட்ட, மின்னுயர்பே ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யனையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற் றன்றே. (க)

குறுகுமுனந் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞா னங்கண் டநிச யித்து, நிறைவினொடு தன்[1]சாப நினைந்து சொல்லு நீடியவெண் டிசையுறுமென் கிளையி லுள்ளோ, ருறவுதர வருமுன் னைத் தவத்தி னுலே யுயர்புடைசின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, திறை யவனே பரித்தருகு நிறகப் பெற்றார் யான்பெறுமா றெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டி. (உ)

கொந்தவிழுந் தும்பையிபக் கடவு ளேகின் கோச்சீலம் போன் றிருந்த துன்றன் சீல, மிந்நாளே நமக்குரிய பத்தன் [2]புத்தி யினி மையுட னவன்றன்னை நீஙகா தென்றுங், [3]கந்தமுறப் பரிப்பதே நன் மை [4]யெம்மாற் காமுறவேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், றெந்தைபிரா னனரப்பகனி விருப்பமெய்தி யெள்ளலற வெள்ளீ [5]யிப மியம்பு மன்றே. (ஊ)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர் கருணைக் குன்றே யென்றன்,மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையியம்ப வானவர்கோன் மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, லேட்டையினு லவனி மிசை யிழிந்து [6]மீண்டு மேலுலகிற செலுங்காலை மிக்க வான, நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றிசெய்து நயந்தனிய [7]வுபகார நல்கி னார்கள். (எ)

வேறு.

மூன்றுற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
கிந்தியா தடைவிற் சூடக்·கண்டிள நேசங் கூர்ந்து
சுந்தர [8]வடிவ மிக்க துருவாச [9]முனிவ னுருளு
சிந்தைசெய் திறைஞ்சுஞ் தெய்வஞ சூடிய சேடமென்று. (ஏ)

உயர்போலயம்: "உயரலயத்துளீண்டு" என்பர்பின்; சம: ருே. 'மெய்யனை யும் பொய்யறக் கண்டு': இது முரண். 'அழகார்மெய்யன்', 'மெய்யர்க்கு மெய் யன்' (கூ: க; சரு : கசு.)

ஊ. கொளுவுதல - பொருத்துதல.

கூ. தும்பை இபக் கடவுளே - தும்பைமலர்போன்ற வெண்மைநிறம் பொருந்திய தெய்வயாக்ஷயே. கோ - அரசன்; இகதிரன். புத்திவினிமை - மன மகிழ்ச்சி. கத்தம் - முழுத்த.

எ. இயம்பக் கேட்டருளாய். உபகாரம் - கையுறை; காணிக்கை; "முனி வர் வானோர்தமே முபகாரம்" என்பர்பின்; அ.

ஏ. சுந்தரவடிவ: விளி; 'சுந்தர' (ருே: கூ.)

(பி - ம்.) 1'டாபம்' 2'பத்தி' 3'கதநாத்தத்தரிட்டே' 4'என்பாற்' 5'இப மென்னியம்பும்' 6'காண' 7'உபசாரம்' 8'வடிவான்மிக்காய்' 9'முனிவனுருஞ்'

பங்கய கறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூக்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா தெழும்தருமன் ரூன்றி னின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ நிந்தான். (அ)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடி [1]வினையி னூறு
மானவெம் [2]மதத்தி னூறு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டி பயத்தொடுங் கோபத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டுத்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (எ)

றுன்றுமா முனிவர் வாழ்த்தி நீங்குடு முபகா ரத்தை
ஈன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
[3]யான்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவரு நாண விலக்கிய வாற [3]தென்னே. (அ)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேவிய வினையி னூலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னென்று ணென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (கூ)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
கின்றுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் தழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுமன்று[4]காட் டியானை யாகி
யுன்னவ மதியி னூலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (கo)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையோர் கொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பதைதத் தணியெனத் தணிந்து சீற்றம். (கக)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தரு மாற ரூலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் தண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டலவா கனனுக் கன்பிற் கொடித்தனன் [5]பிறிது சாபம். (கஉ)

கூ. தோன்றி னின்ற மத்தகம்.

எ. வாங்கித் துகைதேன்.

கூ. பூழியன்- பாண்டியன். வஜ்ர - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன்: வ்ரீ. எ.டு: அடிக்கப்பிவாய் (கடம்ப. இலீலா. உ.)

கo. அவமதியினற் காட்டியானையாகி உழல்வாயாக.

கஉ. பிறிது சாபம் - சாபத்தின்பரிகாரம்; கூ; இது, மறுசாபம்எனவும் வழங்கும்; "மறுபெருஞ்சாபமுங் கொடித்தான்" (திஅ:அ.)

(பி - ம்.) 1'வினையினூலே' 2 'மதத்தினூலே' 3'தென்னே' 4 'காட்டானை பாதி' 5 'பிரி'

பொருந்தவேர் காலத் தோர்பாற் புலியிற்காட் டியானே யாகி
வரந்தரும் பொருங்க டம்ப வனத்துறை மிறையைக் கண்டல்
வருந்தல னருளி னூலே [1]யலைவற நீயு மூன்றன்
நரம்பெறக் கடவை யென்று தந்தனன் [2]பிறிது சாபம். (கக)

C e n n.

பேறுறவிற் கெறிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்
றிட்ட சாபத் தன்ன, வூமத விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ
னீயுமூழையர்ச்த துறக்க தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமை
யும்விட்டுக் குவலயத்தி [3]லிழிந்ததர நெருப்பா னெந்து, தூறுபடி
காடுகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுமன்று மூன்று நிரிந்தனன்வெங் துயரந்
கூர்ந்தே. (கச)

C e n n.

வந்தனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்ணிசை யிழிந்த தாலென்
லெந்துயர்ச் சாபத் தன்னை விடுவித்து விடாது நானு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருமே ரன்பை [4]கல தாக சிறியேற் கென்ன. (கரு)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதந் தோழு னக்கே
யின்றுநன் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக் குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோலை விடாதுவா ழெனாக வின்றுன். (கசு)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுய்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்களும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே. (கள)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசச.

கக. அருந்தவன் - சிவபெருமான் (குசு: உக; சுo: சு); "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத தோற்கே" (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

கச. கூறறரு - சொலலுதற்கு அரிய. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ; ஜாடராக்கினி.

கள. பழுது - சாபம்.

(பி - ம்.) [1]'அலைவறவெனக்கும்' [2]'பிரிதி' [3]'இழிந்தாகம்' [4]'கல்லே'

க.—[1]தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல்

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன்
றேச முழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மாய்ந்த தஞ்சேர்
தேச முடைய [2]பரராசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார். (க)

மாலைக் குமர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திமிரக் குழற்காவி லிலங்கு மடவார் கமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செல்வா யமுதண்டு
சாலப் பரிக்தா னருட்சொக்கன் றனையே சாலுந் தகைமையினன். ()

ஏத மகல [3]வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைத்து பொருத்தமுற
வாதி மாபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
சோதி [4]வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். ()

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
[5]லுற்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுறவும் பெரிய விதிவசத்தாற றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினன்
மூற்றுஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்ற்றன் றலங்க ணடுக்காலம்.

ஆன்ற வரிய பேறறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டாண்
மீன்ற விளைய டலிவிரும்பி [6]யெழிலார் சொச்க னருள்கூர்ந்து
மூன்று முலையா யலொருமகலை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினலுக் குதிப்ப வளர்ந்து [8]தலங்கியதால். (ஞ)

க. மலயத்துவசன் - பொதியின்மலையின் உருவமெழுதிய கொடியை யுடையவன்; ச: க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அருளாற்பிறந்தனனென்பர், அவருக்கு இருபடிடமாகத் தோன்றி துவசம்போலே உயர்ந்து தோன்றுவதாகிய பொதியின்மலையின் சம்பந்தமான பெயரை இவனுக்கு இட்டனரென்பது அஷ்டமிப் பிரதட்சணமாம் பயம் தரினிக்கின்றது; ச: க-இன் குறிப்புரையையும் பாரக்க.

உ. ஏலம் - மயிர்ச்சாகாது. குழற்கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிகதான்-அன்புற்றான்.

ங. ஆதிமரபு: இம்மரபு ரூபிய வம்சமென்று கருதுவதற்கும் இடமுண்டு. வடிவமங்கையெனபது அப்பெண்ணின்பெயர்; இப்பெயரைக் காரணமாகொண்டும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பென்பர்; க: ங.

ச. அல்பெல்லா மொருங்கேவைத்து நனிவாழ்தல், "ஒன்று காதலன்", "காதல்கூர்தகணவன்" (க: ச, அ) என்பவற்றிலும் விளங்கும். முற்றுதல்-வேறுதல்.

ஞ. ஆல்: ஒடி.

(பி - ம்.) [1]'மும்முலைத்தடாதகையார் பிறந்த' [2]'போர்ச' [3]'இத்தகவன்' [4]'வடிவின்' [5]'உற்றன்கவர்பா லின்பமெலாம்' [6]'எழில்சேர்' [7]'மகிழ்' [8]'தளம் பெதால்'

வேறு.

[1]திதையிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டினிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா மூலியி னேக்கண்
டிதுதகு வதுவோ விந்த வடிவினுக் கெந்தா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரணைத் துயிலுங் காலை. (கூ)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோர் மாதிவ ளெனக்கொள் ளாது
[2]தணிதிறீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்குச் சொன்னன். (எ)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலதிறை புவியை யாளுக்
[3]தையலுக் [3]கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றெப் பில்லா
மெய்யுறு [4]கணவற் கண்டாண் மிகைமூலி மறையு மென்றான். (அ)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
[5]செந்தமிழ் முக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னுமந் தடாதகை யென்று [6]சாத்திச்
சிந்தையா குலங்க ளார்த்து செலுத்தினன் செம்மே லோங்க. (கூ)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையதுண் ணிடைபொய் யென்ன வணிமூலி மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற் சிறுமடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (கo)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் சூழச் செம்பொ
னரியகந் தகங்க முங்கோ டம்மனை யுசன் மற்று
மூரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி மூற்றக் கற்றனள் [7]கலைகண் மூற்றும். (கக)

எ. இணையிலான் - ஈசனெருமான். ஏதம் - துன்பம். ஆளும் - ஆளுவாள்.

அ. மிகை - அதிகம்.

கூ. அவர் இயைத. 'செந்தமிழ்முக்கட்சொக்கன்': 'செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன்' என்பர்பின்னும்; cf. உ. தொல்லைத்தந்திரம் - பழமையாகிய தூல்; வேதாகமங்கள்.

கo. வாரித்தலம் - பூமி. இச்செய்யுள், "செய்யவாய்ப் பசும்பொன் னேயே" (தூளா. சீய. கoக) என்பதிலுள்ள சொற்றொடர்களைப் பெற்று வந்துள்ளது.

(பி - ம்.) 1 'அதிபய' 2'தணியுநீரேதம் வந்தனமும்' 3'இயைபு' 4'கணவர்' 5'செந்தமிழ்க்குரவன்' 6'சாற்றிச்' 7'கல்லி'

ஒன்றிய வடிவி னனு முதித்தான் [1]முகுத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னனு மகவுவே றிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றணி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (கஉ)

[2]பொருந்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றரு மரசர் போற்ற
விருந்தர சுரிமை யெல்லா [3]மிவள்வயிற கொடுத்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிந்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடி சேர்ந்தனள் பரத [4]நீங்கி. (கஙு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுஎ.

ச.—*மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
[5]பொன்னி னாட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேறெரு புதுநில வினாமையிற பிறங்கக்
கன்னி தானுயர் பிதாவினுக் [6]குறுபடன் கழித்தாள். (க)

தந்தை யில்லதுஞ் சாறறருந் தனதெழி லுருவ
[7]மூந்தை மும்மூலை யாயதுங் கொண்டிவண் முடியச்
சிந்தை யாருலர் தீர்விலா திருந்த சாண்டாள
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினன் மாற்றி. (உ)

கஉ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அம்மனா - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடி - தல, கிரீடம்.

(ச)

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; "எருதோடு கலையோடு சிலையோடு மீனோட மயமோட கோ, விருதோடு பொருதேறு புலி கேமி கிரிசூழ வினையாடவே" என்றும்; தக்கயாகப்பரணியும், 'பருவதத்தைத் கொடிக்கணெழுதும் பாண்டியன் குலபதி யிலாஞ்சனையும்' என்னும் அதன் உரைப்பகுதியும் இதகே அற்யதபாலன. [5]பொன்னின் காடு - சுவர்க்கம். வீற திருப்ப - கவலையின்றியிருக்க.

*"தென்னுடைய சிவனேபோற்றி" (திருவா. போற்றி. கசுச), "தண்ணார் தமிழளிகருக் தணபாண்டி காடனே" (வெடி. திருவ.க0), "மருவித்திகழ் தென்னன்" (ஷெ.திருஞ.தொள்.கூ) "என்னேயாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்" (ஷெ. திருப்பூவலஸ்.உ), "வானகதொழுகோன்னன்" (வெடி. தோணேகம்,அ), "பாண்டிகன் ஞடரா லன்னே யனும்" (வெடி. அன்னே.கூ), என்பவற்றிற் சில பெருமான் சுகதபாண்டியராக வீற்றிருந்தமைகூறப்பட்டிருத்தல்காண்க; திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே ஆராய்தற்பாலன.

(பி - ம்.) 1 'முஞ்சித்தத்' 2 'பொருத்தவேதவங்கள்', 'பொருதபோதம்கள்' 3'இவ்வயிற' 4'நீக்கி' 5'பொன்னினுயர் காட்டிடைப்போயினி திருப்ப', 'பொன்னினுமுயர்' 6'அருங்கடன்' 7'மூத்து'

மன்னு முத்தமத் [1]தலைவனை வரத்தொடு பெறுதற்
[2]கன்னி லத்திடை யிலாதது [3]கண்டடல் வேந்தர்
வென்னி டத்திசை விசயகா கெய்துவ மென்றே
யென்னி லத்திறு முலாவின ளெலிலியில் படையாள். (க)

வே று.

திசைவிச யஞ்செய் காலித நுகைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு [4]மன்னர்க் கண்டா னனிகயற் றெற்சென் றங்க
ணசைவற நிறுபாண் மறபிர மகங்கவள் விகாரங் காணுள்
வசையறு [5]மூரையி லேறி மீபாகுலாண் மறியா ளாகி. (உ)

இருங்குண திசைமுன் ரேக வெவரதனு முலாவி யுள்ளம்
வருத்துவா டன்னைக் [7]கொள்வா னுசையாய் மதுரை மன்னன்
றிருத்துமே ருனிற பொன்று சியமா தங்க மற்றும்
பொருத்திய கயிலை யங்கண் [8]டாள்வரைப் புறத்திற் றுத்தான். (ங)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெலலரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழ்ந் தோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே [9]நென்னத் தோன்றித நிறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல வாழ்ப்பெருங் கயிலே சேர்ந்தாள். (ச)

கண்டுபா ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வானோர் தானவர் [10]மறனுக் துறறு
மிண்டுகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மகுட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுக் தழல்விழித் தெதிர்க்க டந்தாள். (எ)

வெந்திறன் [11]ஞாட்பி லேலன்ற வீரர்க ளாறறு ராகி
முந்திய நிறங்கள் விட்டு முறறும் [12]மாயுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படவன பட்டுப் போக்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ யிறைத்துச் சொல்வார். (அ)

க. வெலலி - புதலகொமகக; லவரல: லகாரம். ச. நிசைவிசயம்-திகசு லிசயம்.

ரு. மதுரைமன்னன் - சோமசுநதரக்கடவுள்; சு: எ. தாள் வரை - மலை யின் அடி; 'பாதசயிலம்' என்பா வடநூலார். மதுரைமன்னன் இருநதான்.

கூ. கொம்மை - வட்டம்.

எ. தற்று - நெருவகி. மிண்டுகள - தருகுகாற் சொல்லும் சொற்கள். சண்டவெங்கோபம் - மிகக கோபம்.

அ. ஞாட்பு - போர்க்களம்.

(பி - ம்.) 1'தலிலவனை' 2'இருகிலதத்திடை' 3'கொண்டல' 4'மன்னர்கண்டா' 5 'நிற்பார்' 6 'முலையி' 7 'கொள்வாஞுசையாய்' 8'தாழ்வரை' 9 'செம்மலே யென்ன' 10'மநதமுமுதது' 11'ஞாட்பினிலத' 12'ஆயுதமழற்றி'

வேறு.

தீரமிக்கமும் முலிசி றக்குமோர் தெய்வ மாதரான் சிறி1வர்
தெதிர்த் தார்நிலத்திலே றெதிரெ னக்கெனு வரியவத்திரங் கரி2வி
டித்தமும், போர்மு கத்தமென் முறுவல கூருமுண் பொலிவ திர்தமும்
படைமு ரிந்தவா, நேரி டத்திலுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்
ணிலவான் மிசையி லென்றனர். (கூ)

அன்றி னர்புரங் குன்ற லென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல்
செய்திடா, நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடி காணுவர்
யாரி யாரையாம், வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சலீர் வெய்து ரதிரு
மென்று 4துன்றிமுன், னின்ற சீசினையைத் தள்ளி 5யெய்தினு னீடி
னமதன் சேனை பன்னவ. (கo)

வேறு.

ஆரினவையைக் கைப்பி டிப்பா ஞசைவி னீறு சாத்தி
லரைவிலார் கமதது மேலேறார் 6வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செலலப் புரிகுழ லொருவ னம்மமல்
வருவதென் மதியா தென்று வகதலா ளுசல் வேட்டி. (கக)

ஆறைவினைக் காண முன்ன நிருவரேமும் முலியி லொன்று
மறைதல்கண் டதச யித்து மானமவந் தொலகி நிறபத்
தறைபட முன்னரு சொன்ன மகதரி யிவனே தோலா
மறமலி மாமீத யுன்றன் மாமண வாள னென்ரான். (கஉ)

அப்பொழு நிகலசெய் யாத வரநுவே 7ளிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் துலகமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதறகே வர்மீதன் கருத்தறி கிலலே 8னின்று
தப்பிலவேள் பொல்லான் வெறமோ தனைநகி லீலையோ 9வன்றே. ()

கொங்கவி முலங்கற கூர்தற் கொடியிடை யிரு மங்குப்
பங்கய 10முகுளக் தன்னைக கொணடகையாப் படைத்த 11வேதா
வங்கத கண்டி கண்டே. தலருமென் றச்சங கூர்ந்தோ
திங்களை வதன மாகப் படைததனன் செப்பி லென்றான். (கச)

கூ. கணடத இல் - பார்ததிலலே.

கo. அன்றினர் - பகைவர். அஞ்ச - அஞ்சத்க

கக. வரை வில - மலையாகிய வில. புரிகுழல்: எழுவாய்.

கஉ. இருமை - பெருமை. (திருகக. கூ.) மதரி: எழுவாய்; அவன் சொலலியதை, கூ: அ - ஐம் செய்யுளாலுணாக.

கஙு. முறுவல செய்தவர், சிவபெருமான.

கச. முகுளம் - அரும்பு.

(பி - ம்.) 1'வகதெதிரா' 2 'மீடுத்திடும்' 3 'வன்னியாகை' 4 'தன்றியே' 5 'ஏவினன்' 6 'வடன' 7 'இகல செயக்கண டெபபிலா வருதறகுர்கது' 8 'னனறு' 9 'மன்றே' 10 'முகிளக' 11 'வேதன'

பொருவருந் திறங்கள் வல்லாள் புகழினு னிறைந்தாள் போதிற்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் முறுவல் கூர்ந்து
[1] மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருவ்ல நோக்கி மெல்ல வியம்புவா ணயங்கள் கூர. (கரு)

வே று.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டி வளமைதரு மாம
துரை நகரென் பேரூர், னன்னீலசேர் தந்தையர சுரிமை தந்து நனு
னினன் [2]வானூட்டென் னலல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன்
றன்னைக் [3]காணுமா றென்றென்று கலங்கு கின்ரு, ளின்னல்கெட
மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந்தருளி மணந்தருளு மென்றுள் போற்றி.

வென்றிதரு புகழுடையா யங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்
வலினி மெலியே லுள்ள, மென்றுவாங் கொடுத்தருளி யிறைவன்
போக வின்பமுறு தடாதகைதன் பெரிய நாட்டிச், சென்றுவளர் தரு
மதுரை நகருட் புக்குச் செய்திபயர் தவட்குரயம் பயக்கச் செப்பி,
யொன்றியகன் னலங்கடரும் பெருங்கல் யாணமுறச் செய்வானெருப்
பட்டா னலப்பட் டாங்கு. (கள)

வே று.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டுத்
தூசுபட் டாடை யான்மேல விதானித்துத் தூபந் தீபந்
தேசொளி விளங்கு பாலை செறிகிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டாள மாலை மாணிக்க மாலை நாறறி. (கஅ)

கிறைபனி நீரெ டுத்து நிலக்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடு தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (ககூ)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
பூரண குடநி ரைத்துப் பூகநீள் [4]கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (உ0)

கஎ. பயதேவட்கு - தாய்கரு.

கஅ. சுபகாலக்களிற் நூணகும்பத்தின்மீது கமுகம்பாளைகளைச் செருகி வைத்தல் மரபு; "கீழ்பாற் றிசையின் பிசைவைத்த, வெள்ளிக் கும்பத் தினக் கமுகின் பாளை போன்று விரிதுளதால" (கம்ப. மிதிலை. எஉ.)

ககூ. அறுகு - மங்கலதிரவியக்களில் ஒன்று.

உ0. காரணமுதல்வன் - பரமசிவன்; "காரணவாளை யேத்தி" என்ரூர் முன்னும்; தீதுநாட்டு. கு.

(பி - ம்.) [1] 'மருமலிதழி' [2] 'வானாட்டென்னல்பாயுங்' [3] 'காணுமா றென்றென்று' [4] 'கதலிகட்டி'

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
சொல்லரு மால வட்டக் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மரையி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து
வல்லிநல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தாள். (உக)

நந்திமா முனிவன் குண்டோ தரனெனு நாமம் [1]பூண்டோர்
வெந்திறற் பூத மாகி வெண்மதிக் குடைநி ழற்ற
வந்தணர் குணலை கொள்ள வரிவையர் வலீகள் ஏத்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னகா டன்னி லாங்கு. (உஉ)

வேறு.

நயந்தரு[2]தாண் மிசைவீரக் கழல்பு னைந்து நன்கரத்துக் கடகங்
ணஞ்செ றித்து, வியந்தநிரு [3]மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்
பூரிநூ லணிந்தணிகுங் குமச்சேதாய் தோளிற, நயங்கியசண் பகமாலை
கழுநீர் மாலை சாத்திமரு கார்த்தகுகி றைழலார் காதிற, புயங்க
வொளி மாணிக்கக் குழையிலங்கப் புதுமலர்வா சிகைமுடியிற பொ
லிய வந்தான். (உங)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதழ்முறு தேவர் மூன்ஞ விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (உச)

ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச்
சோதிசேர் காணம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
தீதறு சடங்கு மைத்தன் [4]செலுத்தநன் முருத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (ஙரு)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி; இது தாலவிர்த்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு. இரட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து; அது பல்வரிக் கூத்தைச்சார்ந்தது: சொன்னகாள, பங்குனி உத்தரம்.

உங. தலையும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமாலை.

உச. மதிநெறி - சதுரகுலம். சயசய-சயமுண்டாருக, சயமுண்டாகுக.

உரு. காரதாதிகள் கானத்தைப்பாட. கமலத்தன் - முறுகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, "மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் வன்மகளாய் மவுலிசூடிப், பொருளாரும் புலிசயஞ் செய்தாசு செலுத்திய மும் முலைப்பூண் தேனேத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை காதன்மணஞ் செயலிதி ரூற் சடங்கு செய்தே, யருளாருங் கடம்பவனத் தறைகுமரி குருபரனே யகத் துள் வைப்பாம்" (கடம்ப. பாயிரம், ரு) என்னும் திருவிருத்தத்தாலு

(பி - ம்.) 1'பூண்டோர்' 2'கான்மிசை' 3'மார்பில்லிடும்' 4'செலுத்தினன் முகூர்த்தத்தொப்ப'

சேர்ந்தவொண் பாண்டி காடு செய்தமா தவத்தி னாலும்
[1] வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னாலு
[2] மார்ந்ததொன் முறைமை மிற்பெண் ணாயக மாகா தென்று
[3] வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமை'யே தருங்கோ வென்னும் பெயர்தன தாத லாலே
குரைகட லுலகின் மிக்க [5]கோமாற வருமை னானென்
சுருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துகுமெட் டான். (உஎ)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
[6]யுருத்தகு மரசர்க் கென்று முரிக்தென வுவமை யில்லா
[7] விருக்கறை சிவலிங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே
புரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஎடு.

முணர்க. இதுபற்றியே, 'சடங்குக்கத்தன்' என்பர்பின்னும்; எ: ... "கான் கெயிற் நெருத்தற் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதத்தொ கூட யேத்த, முட்டாட் செம்மலர் கான்முகத் தொளை, வெண்ணிகெய் யிறைத்த மணவழ லோம்பப், புலியளக நுண்ட நிருகெடி மாலோ, னிருகா மடுக்கிப் பெருநீர் வார்ட, மொத்தை யாழியன் முயலுடற் றண்சுட,ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விருசைய ரேண்மரும், வள்ளியிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் வினைப்ப, முனிவர் செகுகரந் சென்னியாக, வருப்பசி முதலோர் முன்வாழ்த் தெடுப்ப, மும்முகில் யோருத்தியை மணக் தல காணட, கூடற் கிறைவன்" (கல். கச.)

உசு. "பெருநீர் வையை வினைநீர்க் கூட, லுடலுயி சென்ன வுறைதரு காயகன், கடுக்கைமலர் மாத்தி வேப்பலர் சூடி, யைவாய்க் சாப்புலிட் டணிபு ணணிக்து, விரிசடை மறைத்த மணிமுடி கவித்து, வடைக்கொடி நிறத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதல களிகும், பேரரு ளாளன்", "மதுரை மாகரப் பூழியனுகக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்" (கல். உ,உடு.)

உஎ. முடிமன்னர்களின் பெயர்களில் 'கோ' எனபதைச் சார்த்திக் கோச் சோன், கோச்சோழன், கோப்பாணமு பலனை வழங்குதல மரபு. எழுத்த - கைபொப்பம். சோமசுகதரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருத்தபோ முதி, 'சுந்தரமாறன்' என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்.

உஅ. இருக்கு - வேதம். "மதிசகுலம் வாய்த்த மன்னவ னுனி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை கன்னு, ணடிஞர் கசர்செய் தம்பவக தடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் காயகன் கூடல் வாழிலை" (கல். கசு.)

(பி-ம்.) [1]'வாய்த்த' [2]'ஆய்த்த' [3]'வேர்தர்' [4]'ஏர்தருல்' [5]'கோமாறன்மருக னுனன்' [6]'உருத்தரு' [7]'இருக்கினத்கில'

நி.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.*

—❀❀❀—

பாதிமா தடையான் வேத்தர் பாவையை மணந்த [1]பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் கன்னி நாடு மென்றலுக் தொழுதெ ழுந்தார். (க)

முனிவர்[2]கர் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னுக்
கனிலெழு பரியாற் [3]போய்ப்பொற் கமலவா விியினீ ராடி
நிலியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யனேவரும் வாமுன் வந்த வகத்தமா முனிவன் சொல்வான். (உ)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுகிர் நில்லை
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் [4]புகிப்பதோர் காரு மில்லை
சுந்தரா போவ லங்க ணென்றடி தொழப்பக் கண்டி. (ங)

நீங்கரும் வெயிலா னெருக்து நீபமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால [5]முண்டிருந் ததுப ணிர்தீங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடிவா னெருகால் வந்து
தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதால். (ச)

க. ஆகண்டலன் - இகதிரன். நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அகத்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத்தரும் - மேன்மையைத்தரும்; துதித்தற்கரிய வென்றுமாம்.

ச. நீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருகாது, அளவில்கால முண்டு. ணிக்து அளித்த.

* "கொட்டிசைகத வாடலாய்", "புன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்" (தி.ரு.ரா. தே.திருவாலவாய்), "குழகனே கோலகில்லீ கூத்தனே" (தே.தி.நா. "பதஞ்சலிக்கருளிய பரமநாடக", (தி.ரு.வா. போற்றி: கஉ), "காடிருமுனி வர்க் காடியபெருமான்", "ஒருபாற் பகங்கொடி.....கூடன் மாகக் காடியவமு ஆ", "முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கண்ணுங் கவி யக் குனிக்கும், புதிய காயகன்" "எக்குள யுயிரு மின்ப நிறைக்தாட, காடக விதியோ டாடிய பெருமான்", "கூடல், வெள்ளியம் பொதுவிற் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்படம், புரியுக் தேவ காயகன்", "வெள்ளியம் பலத்துட் டுள் ளிய பெருமான்", "இருத்தமிழ்க் கூடற் பெருத்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத் துட் டுள்ளிய ஞான்று" (கல். கக, உ0, உஉ, உரு, கo, ஙசு, எக.)

(பி - ம்.) 1'பின்னர்' 2'கத்திருவர்' 3'பொல்லி', 'போலிக்' 4'பொசிப்பது' 5 'உண்டிருப்பது'

நிக்குறுங் தலங்க டம்மூட் சிந்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குழன் மடவா ளோடும் [1]வனம்பட வினன்கண் டென்பான்
மிக்கசீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (இ)

பர[2]முனி வரருண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் ணுரை
வரமுறக் கண்டா னந்த மயிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
யுரைகெழு குதியா லேத்தி யுண்டிகல் விடையிற் போகப்
புரையற யாரு முண்டி போயினு ரருளா வாழ்த்தி. (ஈ)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும [4]கஞ்சுகவ ரன்சயில
வஞ்சி கொழுான், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடரெ திஞ்சரம்வி திஞ்சதுரன்
விஞ்சையர்வி ரிஞ்சரிறைவ, னிதஞ்செய்கொடி நஞ்சவுர கஞ்[5]சமிழ
லஞ்சசடை யெஞ்சலில சஞ்ச லதுளம், [6]பதஞ்சலிவி றைஞ்சடியி
றைஞ்சிடர டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த ருஞ்சொ ருபமே. (எ)

தலம்புகழ் தரும்.....டெம்பவனமே.*

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஉ.

இ. வெள்ளியம்பலம்: "கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப்பொதியில், வெள்ளியம் பலத்து" (சிலப். பதி. சo-சக.) சொக்கன்: "ஆலவாய்ச் சொக்கன்", "ஆலவாய்ச் சொக்கனே" (தே. திருஞா.) சொக்கத் தாண்டவ மென்பது, சாந்திக்கூத்தின் வகையினுள் ஒன்றான சுத்தநிருத்தம்; சுத்ததாண்டவமென்றும் கூறப்படும். இது, நாற்பெட்டுக் காணமுடைத்தென்பர்; (சிலப். பக். கo.)

உ. பதஞ்சலி முனிவர் செய்ததறி, சுவைகருபமாக வழங்குவதுடன் அன்பர்களாற் பாராயணஞ் செய்யப்பெற்றும் வருகிறது.

எ. கஞ்சுகம் - சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தில் ச - ஆம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1'வனன்' 2 'கஞ்சொக்கன்' 3 'முனிவரிறுமிக்க' 4 'கஞ்சுகன் வருஞ்சயில' 5 'சமிலேத்த' 6 'பதஞ்சலனிறைஞ்சடி'

க.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

—❀❀❀—

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் [1]புசித்தே
யலகி னன்கொடு [2]போயின ரும்பெரு விழாவின்
ரெலிவில் பல்வளத் தொகுதிகண் முறத்தினை மதித்துத்
தலைமை சேரொழின் மடவர நலிவனுக் குரைப்பாள். (க)

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
மிரவி தீமதி யுடுகுல மிராசிக டிதிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரசுரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர். (உ)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு முண்டுஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னலிது தொலைந்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் [3]யாரினி மண்ணில். (ஊ)

[4]தேசி லம்குகின் னெடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் [5]ரஜி த நூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனந் தெய்வவான் வழுதிகேள் கிடப்பி
னூசு மேலினி யென்செய்வ தரைத்தரு ளென்ன. (எ)

வே று.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்ஙோ வரும ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய [7]செங்கெ லன்னப் பொருப்பையர் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்னு முன்னம். (ஏ)

க. கன்கு - இன்பம். உறத்தினை மதித்தென்று இங்கே கூறியதுபோல, "தன்னிக ரில்லே யென்னுந் தடாதகைவலி" என்பர் பின்னும்; ள.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ஊ. இவ்வரையென்றது, சோற்று மலையை.

எ. முதமடைநூல்-முதிய பாகசாஸ்திரம். தெய்வவான் வழுதி: விளி; 'தெய்வப்பாண்டியன்' (கட. க.)

ஏ. தேவி: விளி.

(பி - ம்.) 1 'பொசித்தே' 2 'போயபின்' 3 'யாவரிம்' 4 'தேலெக்க' 5 'மடைமுதனூல்','மதைமுதனூல்' 6'யாவருந்திரண்டே' 7'செல்வச்சொன்றிப் பொருப்பை'

சார்ந்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப வொந்து
காய்ந்தபே ருதாக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்ந்தநீள் கவிகை கொண்டு வருதலா லிளைத்தே 1னிந்த
வார்ந்தவெண் சொன்றிக் குன்றை யருளென வணைந்த தாங்கு. (சு)

இன்னல்கூர் பசியி னுனெந் நிடருறு 2மெண்மை யும்பின்
3றன்னிக ரில்லை யெண்ணுந் தடாதகை வலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே 4முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் 5ரீர வுண்ணென வருள்சு ரந்தான். (எ)

வெள்ளிமால் 5வரையே போலும் 6வெண்மையு மிமவான் போலுந்
தெள்ளிய வயிர்வு மூள்ள சோறறினைச் சிறிது போழ்ந்து
வுள்ளதே னெய்பால வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டதுமு டந்தை யதிசயித் 7தச்சங் கூர. (அ)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு 8மிதலையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறுங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
கண்ணுமே ஞமும் போதே முண்ணெனை நயந்தார் யாரும். (ஈ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ0க.

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலை 9தெய்த்துமுத் தத்தெழுசு ரந்தீ
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லேப்பக்
10குன்றினோ ரிர்த்திடு11கு றட்டனுவ ருந்தா
நின்றுசிவ னேப்பாவி நேர்படவு ரைக்கும். (க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முண்ணு
ளோவிநிரை 12வாரிதிய டிக்களேயு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னுலறவி ளைத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனை விட்டதிலை யின்றே. (உ)

கு. சொன்றி - சோறு. 'தந்தம் அகிலத்தது.
எ. எண்மை - எளிமை. கூ. மிதலை - சோறு.

(எ)

க. தெய்த்திம் - உண்டும். குன்றி - பூதம்; தெய - உடம்பு.

உ. அடுகடுனை-மடைப்பள்ளி. இறைவனுக்கு உணவாக விடத்தைக்கொடுத் தமையாற் கடல் அவருடைய அடுகடுனை யெனப்பட்டது. ஆவி-புகை. அடை-மிக.

(பி - ம்.) 1 'முத்தவார்கதனன்' 2 'மென்மை' 3 'தன்விகிலாதவத்தத்' 4'முறுவல்கூர்த்தாம் குன்னிடைத்தாகச்' 5'மலையே' 6'வெண்ணெயும்' 7'அகமுட் கூர' 8'முணலையு' 9'தெய்தும்' 10'குன்றினம்' 11குறட்டனும்' 12'வாரிதிகடித் ததனை'

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வுந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குகுழி தோன்றியிட [1]முன்னஞ்
சென்றுகயி லேக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி முங்கியது மேதினிவி யப்ப. (கூ)

ஆக்கதுவி முங்கியபி னவியெழு கண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுட[2]ற ளர்ந்தூர்ப்
பாங்குள[3]ம மிக்கிணறு வாவிகள்ப ரக்தித
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்தலுநி கைப்ப. (சு)

இப்படிகு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினோடி னேறுக்
கப்பினேய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன முைத்தனர்செ மும்புனலி யாறு. (ரு)

கோகனக வாவிகள்[4]கு லைத்தணைமு றித்தே
யோகையுற வீசுநிரை யோடிருரை [5]சிந்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுெ ருகா
லேகமொடி வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (கூ)

வே று.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன் [6]கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காந் தறிஞரினன் சென்ற நீரு
[7]மண்டுறு நீருஞ் சென்று மனலெழக் கண்ட மண்ணேர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சிரு ளொழுத்தி யென்று.(எ)

கூ. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லை. அன்னக் குழிமண்டபமென்ற ஒருமண்டபம் மதுரையில மேலைச் சித்திர வீதியிலுள்ளது; நந்தமுண்டதிருவிளையாடல் வழாதடைபெறுதற்கு இடமாகவுள்ளது; இதிற்பலதெய்வவடிவங்கள் உண்டு; இதிலிருந்த குணடோதரவடிவம் இக்காலத்தில், திருக்கல்யாண மண்டபத்தில வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

சு. மடு - மாணிடராக்காத நீர்நிலை.

ரு. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடக்காமல். இறை வனைப் பூசிப்போர் முதலியவர் அகத்தடிமை யெனப்படுவர்; "அகத்தடிமை செய்யு மத்தணன்ரு னரிசித் புனலகொண்டுவக் தாட்டுகின்றான்" (தேவாரம். அரிசற்கரைப்புத்தூர்.) அடியேன் அகத்தடிமையென ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ. எழ - மிக; "கருணைகூர்ச் செழமுகங்கி" (சச: ரு.) வேகவதி யாறு - வையைகதி.

எ. சென்றநீர் - மிழக்கேசென்ற வெளளம். மண்டுறு நீர் - மிக்குவரும் வெள்ளம்; மண்டுறுநீர், மணணிலே ஊறுகின்ற நீருமாம்.

(பி - ம்.) 1'கன்கு' 2'தளர்தெம்' 3'மிடக்கள்ளிணறுகிகள்' 4'குலைத்தல்' 'குலைத்தணி' 5'சிந்த' 6'கடியாற்றுட்' 7'மண்டுநீருஞ் சென்றக்கண்'

ஆவுந் தொலையா வாழ்ந்த குழியுழை யலினி முற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றுஞ்
சேரவுண் டிறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்ப ணிந்தான்
[1] சாரரு மன்றல் செய்து சகதெறி யாள்வோன் ரூவில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் [2]கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் [3]கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மண்ணற் ரப்பும் பத்தர்நீ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிரைக்க ரைக்க ணிருந்தனன் சடங்குக் கர்தன். (கூ)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி [4]கழனி கண்டு
தாவில்பல [5]பதியுங் கண்டு தலைத்தொறு நாட தாக்கி
யோவற [6]விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேரூர் காவண ரல்லா ரென்னூர். (கo)

நாவிரும் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரணி யாக
மேலெழு விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொலலை யங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகஉ.

அ. ஆவும் - உண்ணவும். அலினி - சோறு. வாரிதியுருவாய்: "தெண்டி வருதி" என்பர்; ஈடீ: ருங்க.

கூ. பூதக்கண்டகுளம்: இது திருப்பரங்குன்றத்துக்கு வடக்கேயுள்ள தோ ரேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும். குண்டோதரனுடைய பூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; 'இதன்கரை பூதக்கண்டகரை' என இக்காலத்து வழங்கும். இதன் சமீபத்தில் 'கூடைதட்டிப்பறம்பு' எனச் சிறியமலையொன்றுண்டு. வெட்டிய மண்ணை யெடுத்துக் கரையிற் கொட்டியகூடையைக் குண்டோதரனுடைய பூதம் இதில தட்டியதென்பர். கண்டது - செய்தது. பத்தரையும் நீராலியையுமுடைய வாவி. சடங்குக் கர்தன் - திருமணச்சடங்கை நடத்திய முருகக் கடவுள்; ஈ: உரு - ஆம் செய்யுளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

கo. காவணம் - பத்தர்.

கக. ஓலை - முழங்க. "பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வக்காட், சென்றிப் பெருமலை நின்றனி தொலைத்த, காருடற் சிறுகைக் குறத்தாட் பாரிட, மாற்ற லகத்த நீர்மை யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப் பெருங் கடவுள்" (கல். கச.)

(பீ - ம்.) 1 'சாரவரு', 'சாரவுற' 2 'கண்டிடென்ற' 3 'கண்டுநீண்டது வெம்பூதம்' 4 'கழனிசூடு' 5 'பதிகண்டிப்பால்' 6 'விளக்குலித்தான்'

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னாகும் வள்ளல்பின்
னயனெடென் செய்தன னெனா வின்றனீர்
பயனுறு முனிவிர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டெயதி சயமுன [1]துரைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் [2]கானினன்
றனதுயர் மனத்தினே காளிற் சூழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினற் புவியில் வேறொரு
நினைவறத் தன்னுடை நினைவி னுக்கினள். (உ)

சதமுறை குறித்தொரு காட்ட னித்துநின்
னுனதர்படி மடியனேன் றூய மங்கலி
யுதயியின் சூழ்குவா னுலகை கூர்ந்தன
னிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (ரு)

டுயர்ந்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுள
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி [5]மதிமுகஞ் சால வாடினள். (ச)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே நகைசெய்து தரும நாயகன்
முற்றுநா மிருத்தது [6]மோன மாகவுன்
சொற்றருந் திருமுகச் சோகங் காணவே. (ரி)

க. பூதத்திற்கு அன்னகருழியும் வையையும் அழைத்தளித்ததுபற்றியும், மாமிக்கு எழுகடலழைப்பது பற்றியும் இறைவனே வள்ளலென்றார். பாவசத் தமிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். காளிய - காலக்கிரமத்தில்; ஊ: கக. மனத்தினைத் தன்னுடை நினைவின் ஆக்கினள்.

ரு. சதமுறை - பலமுறை; ரூ: ரு. அதர்படும்-வழிப்படுகின்ற. தாய் அமங்கலி. உதரி-கடல். திருவுளத்தடைத்து - அக்கோரித்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

ரி. மோனமாக இருத்தது. முகச்சோகம் - முகவாட்டம்.

(பி - ம்.) [1]'உரைப்பல்' [2]'கானவன்', 'காளினன்' [3]'அதர்வுறு' [4]'யேத்தன', 'யேத்தரு' 5 'தருமுகஞ்' 6 'மோனமாகியுன்'

மாதர்க டலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுளங் கொண்ட தெய்வமே
யேதமீ யொழி[1]யொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா ணெனவ ழைத்தனன். (கூ)

தகநுரை சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்டிரை
யிகலிவா ளெடுபொரக் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுற் சிவந்து தண்ணென
மகர[2]மீ னெழவெழ வந்த வாழ்கடல். (எ)

பாங்குடை மதுரையம் பதியு ளோரெலா
[3]மாங்கவை வருதல்கண் டதிச யத்தொடுங்
தாங்கரும் பயத்தொடுஞ் சார்ந்த தாணுவே
யாங்களென் [4]செய்குவ மெனத்து தித்தனர். (அ)

[5]உற்றெருங் குறவரு முததி யாவையு
மற்புத ணுணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விளங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால். (கூ)

ஒதரு [6]மஞ்ஞைகா முடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளீ வாழ்த்தின
ரூதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் [7]தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே. (கo)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஉஉ.

கூ. ஏதம் - துன்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

கூ. அங்கிமூலி - அக்கினிமூலி. தடம் - சிவதீர்த்தம். "மாமி யாடப் புணரி யழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உகூ.)

கo. மஞ்ஞைகம் - மஞ்சள். காஞ்சனமாலிக்காகவருவித்த ஏழுகடல் களும் தன்பால்வந்த அடல்கப் பெற்றமையின், சிவதீர்த்தம் இப்பெயர் பெற்றது; இதன் கிருதமூலியில் மிகப்பழையதாகக் காஞ்சனமாலி கோபி லொன்று உள்ளது.

(பி - ம்.) [1]'பொழிலேழு' [2]'மீழெழ' [3]'ஆங்குதகண்டுகண்டு' [4]'செய்குவே மென' [5]'உற்றெருமுங்குற' [6]'மஞ்ஞாதம்' [7]'எண்கட'

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டகு கடல்கள் கண்டு வழுத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
மீண்டுநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டகால் வாங்க னல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டிவா வென்ரு ளீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல. (க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரக[1]மகிழ்ந் நியாயின் பாற்சார்க
கீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினை யீதொ ழிந்தின்
[2]ரூங்குமேழ் கூடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன. (உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனு வுடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனே டாதல் புதல்வனே டாத லீரும்
வரிசையான் கன்னே டாத லாடுத லன்றி வங்க
ரசிலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப சென்ரு ள். (ங)

ஏன்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவர் தூரைத்தா டற்கு
[3]மன்றன்மா கணவ னில்லே மகவில்லே யென்ற மூங்க
வொன்றுகா தலனே டாடி முத்தம தீர்த்த மாக
வென்றியுன் றக்தை தன்னே யழைக்கின்றே மெலியே லுள்ளம். (ச)

அவையுறு தூறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு கம்ம மாமி [3]தணிவிலா [4]தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (ஞ)

க. வழுத்தி - சொல்லி; "வழுத்தீர் மதிச் செல்கண்மால்" (அழகர்கல. எ). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

ங. காதலன் - கணவன். கரை - கடல். மடந்தையர் ஆடாரென்பர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல - கலியாணம்.

ஞ. அவை - சபை. கம்ம - கம்மமுடைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல் லோலம் - அலை. மாமடி எனபது மாமனுரென்னும் பொருளைத் தருவதொரு சொல்; "கின்பால் வந்தனன் மாமடி" (உ:கெ:கூ); "ஊத்தைத் தலேநீர் துயக் தொழிந்த வொருமா மடிக ளொருமுருட்டு, மோத்தைத் தலேபெற் றமைபாட மூரிக் கபாடத் திதமினே" (தக்க. சக); "மாமடிகளிடு சாபமும்" (மீனுட்சி. அம்புலி. கூ.)

(பி - ம்.) 1'மகிழ்த்தாயின்' 2'மன்றமர்' 3'தனிவிரதங்' 4'அக்கோடாமற்'

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுந்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (சு)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
[1] றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் ருயை [2]யுவப்புற
மூந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (எ)

ஏத மீங்கு தடாதகை யின்றுமீ
காதல் கூர்ந்த [3]கணவனெ டாடென
வாத ரித்த கணவனே டாங்கவ
னோத வேழ்கட லாடி யுவந்தனள். (அ)

மன்று ளுயக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று [4]வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டித்தம
னன்று தன்னுல கீந்திட வாங்கவர்
சென்ற டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடி. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகக.

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னர்க் கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் [5]றிகழும் புரமீ தெனவே
[6]யன்னப் பெடையோ டரசாண் டனனே. (க)

எ. உக்தை - உன்தத்தை.

அ. தடாதகை: எழுவாய்.

க. தன்னுலகு - சிவலோகம். தெய்வத்தனு - திவ்பசரீரம்.

(கo)

க. "காடோர் கரென" என்பர் பின்; கக:டு; "பூமிபு மயோத்திமா கரம் போலுமே" (கம்ப. அரியெற். எ.)

(பி - ம்.) 1 'அத்தையாய்மகட்கு' 2 'உறப்புற' 3 'கடலிடைபாடென' 4 'பாதத்தைதஞ்சல்' 5 'திகழோர்' 6 'அன்னப்புடைபோன்'

அணியார் தமிழும் மருகான் மறையும்
பணிவே நியரும் பசவுக் திசையான்
குணமே வியதென் னவர்தம் குலமுக்
தணியா வறமுக் [1]தழைவெய் திடவே. (உ)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே னெனவே பொருவில் புதல்வன்
[2]பேரார் சடையோ டிபிறக் தனனே. (ஈ)

மெய்யார் சுரரும் விதமா ஈரரு
மூய்வான் முழவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரிக் தநிலக் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிக் தனரே. (ச)

[3] உறவுக் கிரமா னதுகொண் [4]டிருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையுற் ற[5]நெறிக் கண்வரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவறைக் தனனே. (ரு)

உளமா ரையுரா ரூமுருக் கியுவர்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழகா
விளமா தர்மயங் கவிருக் துலவா
வளர்கீ திவிளங் கவளர்ந் தனனே. (சு)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனுக் கிவனே நிகரென்
றுறகீ ழிவிழா விதிசெய் தலகாண்
முறைசேர் மணிமா [6]முடிசூட் டினனே. (எ)

க. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடையோடு பிறந்தனரென்பதை, "பஃறலை ப்பாத்துட் சுமைதிருத் தோளிற், தரித்தல களிக்குச் திருத்தகு காளி,னெனோட் டிருவயிற் றருளூட னிருத்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயத்தரு ணிகலன்" (கல். எஅ) என்பதனாலும், "வேலோன் விமலைதடா தகைவயிலுக் தோனி சென்றோர், ன்மகவாய்ச் சடைபொடுமுற் பலிக்க" (கடம்ப. இலீலா. கo) என்பதனாலும் உணர்க.

ச. ஒலித்த - ஒலிப்பித்த. செய்யாடல் - செய்விழவு.

ரு. உருவம் உக்கிரமான தகொண்டு, எடுத்தபொழுது நின்னென்றிருந்தது பற்றிக்கண்ணப்பருக்குத் நின்னனெனப் பிள்ளைத் திருநாமமிடப்பட்டதென்பது இங்கே அறியற்பாலது.

எ. முடிசூட்டியவர் சுத்தாமாதர்.

(பி - ம்.) [1]'தழைசெய்திட' [2]'பேரோர்சடை' [3]'அறவுக்கிரம்' [4]'உருவை, பிறை' [5]'நெறிக்கணவற்பெயர்' [6]'முடிமுன்னின்னே','முடிசூடினனே'

வேறு.

எண்பதினு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடி முபாயனத் திருநாம
மண்பாவு கோச்சடில வருமனென வியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் [1]விதகுடுமிப் பெருவழுதி. (அ)

ஆத்திருவிருத்தம் - உகங.

கக.—வளைவேல் செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

[2]முன்ன மிந்திரன் கடல்வட மேரு முந்துதம் வல்வினை வசத்தான், மன்னு நம்முய ராணையைக் [3]கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி லென்று, பின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் போருட் டிருவுளத் துணர்ந்து, சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுளே முனிந்து. (க)

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரவுக் கருள்சுரந் தரும்புக ழோங்க, மறுவிலோர் வளையை யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லறையென வளித்துச், செறிகடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி, யறிவட கிரியைப் [4]பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தான். (உ)

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக், காதல்கூர்ந் தறத்தின் றகுநிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை வைத்து, நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாதகை யோடு, மாதர மூறுங்க ணுதற்ரோடி மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (ங)

அ. சடிலம் - சடை. கோச்சடிலவருமனென்னும்பெயர் சிலாசாசனத்திற் பார்க்கக்காணப்படுகின்றது. விதகுடுமிப் பெருவழுதி - சுந்தரமாறர்.

(கக)

க. காலத்திற் கடப்பர். மூவர் - இந்திரன், கடல், மேரு. இச்செய்யுள் கருத்துடை யடைகொளணி.

உ. வளை, செண்டு என்பன ஆயுத விசேடங்கள். அறிவடகிரி - எல்லாராலும் அறியப்படும் மேரு.

ங. 'வடிவணங்கு' என்பது பெயர்; கணநிபர் - கணங்களின் தலைவர்.

(பி - ம்.) [1]'விதக்குடுமி' [2]'முன்னு மிந்திரன்' [3]'கடப்பர்கண்' [4]'கந்துகம் போலவடிவென'

வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி சூடித்
தூண்டுமோ வரசர் போகத் துய்த்துல காள லலே
பூண்[1]டபி டேகச் சொக்கன் புழுகுசெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்ரு மங்க ளெங்களும் [2]பிறங்கு மாலோ. (ச)

மன்னவர் முடிக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மான தன்றே. (ரு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசச.

கஉ. — நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.*

(ஒரு)

சீலமார் வருண ராசன் றிறத்தினுன் முன்னோர் கால
மாலவா [3]யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலமீ கைக்கொ ளென்று களிபுனற பெருத்த ரங்க
[4]வேலையை யேவ வேலே வேலைகல் வேலே யென்று. (க)

உரனெடுங் [5]கணத்துப் போதி லெலித்துல கீனத்துங் கொள்ள
வாறுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவரு மூள்ளத் தோடி மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ரு லுய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (உ)

காலமல் லாத காலத் துததிவா னுறக்க லித்து
மேலெழு வாரா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்தையணிந்த சொக்கராயகர்; அபிடேகம் - இடம்; வைஷ்ணவலம்பிரதாயத்திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழங்குகின்றது. 'அபிடேகச் சொக்கர்' (மதுரைக்கல. சச, நிஙூ); 'புழுகு செய்ச் சொக்கர்' (மதுரைக்கல. நிஉ, நிசு; மீனாட்சி. பிள்ளை. ஊசல், க - கo).

ரு. இச்செய்புள், "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்பார் சடையப்பன்" (திருவா. திருவம்மானை, கக) என்னும் திருவாக்கின் பொருளைத் தழுவியது.

(கஉ)

க. 'வேலையையே...வேலே' மடக்கணி; வேலை-கடல், காலம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

*"உம்பரு நாக ருலகத் தாறு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோருமம்புத மல்களா னீடும் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே" (தே).

(பி - ம்.) 1'அலிடேக' 2'பிறங்கிற்றன்றே' 3'அழகார்சொக்கன்' 4'வேலையையேயவேலே' 5'கணத்தினுலித்தலகினத்தினேபுக்கொள்ள'

யேலவே யருள்செய் யாயே விறப்பமிங் கெவரு ஞாலஞ்
[1]சாலமுற் றுங்கா லத்து கியலா லுண்டோ தம்பம். (கூ)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க[2]ளுறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்னு
வென்றிகொ ணுன்கு மேக வேந்தரை வரவ ழைத்தான். (சு)

தக்கபே [3]ரணுக்க ளுய்யத் தரங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமுன் போறறி செய்து
சொக்கனு ணையெழி னேந்தே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவிண் ணோர்கண் முன்னு வியந்தனர் பயந்த ணிந்து. (டு)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ ழைத்து
மைப்பணை யனைய நிர்த்தம் வள்[4]ளுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயிரை யெல்லாம் வருத்திடி மெனச்சி வந்தான். (சூ)

பிடிசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெரு[5]மழைத் துளியால் யாரும்
வாதெல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
காடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளினன் [6]கூடமில்லான். (எ)

சோதிசேர் [7]பாதா ளத்தர் துறக்கர்க் [8]தரத்தோர் பாரோ
ரேதநீ ருறுதி யாரு மியைந்தகான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்சு ரந்தான். (அ)

கூ. எவரும் இதப்பம். தம் ... பற்றுக்கோடு; "தம்பத்தினை நீங்கித் தொரு வேள்வித்தொடக்குக், தக்கன்" (தத்துவ. பிரளே. சிற்றில். டு).

சு. மேகங்கள் சான்குவகை; "மேக்கு காலவகை மேகமும் மேழில" (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடு. கசக)

டு. அணுக்கள் - உயிர்கள்; "சிவனலால், அன்னி யொப்ப வணுக்கட்கு கல்லவர், பின்னருஞ் சிலருண்டோ" கூச; கக.

சு. கொண்மூக்கள் - மேகங்கள். மைப்பணை - கரியபணை. வள்ளுறை - பெரியதளிகள்; "வள்ளுறை சிதறி" முருகு. அ.

எ. 'கூடம...கூடமில்லா' மடக்கணி. கூடம் - மாடத்தின் மேற்பாகம்; வஞ்சனை; "அம்புத சால்களா வீடுக்கூட, லாலவாயின் கணமர்த்தவாதே" (தே. நீதரூ.)

அ. நீர், முன்னிலைப்பன்மை. ஆதரம் - அன்பு. இரும் - இருக்கோன்.

(பி - ம்) [1]'சாலமுறுங்காலத்து' [2]'உறுதபர்' [3]'மனுக்களுய்ப' [4]'உரை செறி' [5]'மழைத்தளியால்' [6]'கூடலில்லான்' [7]'பாதளத்தர்' [8]'அர்தாத்தர்'

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணிமா கரின் பாங்க
ரொப்பிலா [1]வடைவிற் பொங்கு முயர்த்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட கயர்ந்து குப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்படி கருவி வான மழைவலி தொலைத்த தன்றே. (கூ)

[2]பேசரும் புயல கத்துப் [3]பெரும்புயல் சவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்ன வநிசயித் தச்ச ரீங்கித்
[4]தேசிருக் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் [5]புரையுட் டேக்கு
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (கo)

புருளின னவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வினைசெயி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெக் திறம்விட் டஞ்சிப்
பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
திருவடி பரவி நாளிற் றிகழுளம் வாழ்ந்துபோனன். (கக)

வானவோர் [6]தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாககர்க்கட்
கூடரு மேக மான்ரு மாடமாக் கூட லாலே
நாடவ ரநிச யிப்ப நான்மாடக் கூடலென்று
மிடை கர்க்கு நாம மெங்களும் பிறங்கிற் றன்றே. (கஉ)

வே று.

கொண்மூ மாடங்கள் [7]கூடலின் மீறியு
நண்ணி னீள்கடல் கொள்ளா [8]நகரிதான்
மண்ணின் [9]மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் [10]திலங்கிய தெங்களும். (கங)

"ஆடுபகர்.....கூடனகரே" (ரு-ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருள.

கூ. கருவி - நீர், மின்னல முதலியவகத்தின் தொகுதி.

கo. முதலடி மடக்கணி. புயல - மேகம், நீர். ஆசை - திசை, சடைப் புரை - சடையிலுள்வெளி.

கக. "பிழைத்தலை பொறுக்கை யெலலாம் பெரியவர் கடமை போற்றி" (நிரவா. திருச்ச. கக), "பொதுபோன்றே பெரியோர் சிறியோர் கடம்பொய் யினையே (ஷெ. நீத்தல். க)

கஉ. போற்ற - பாதகாத்தற்கு.

கங. கொண்மூ:மிகாரம். மாடக்குளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளதோரிடம்; அவ்விடத்தில் ஒருகூடமுண்டு; 'மாடக் குளம் பெருகுஞ் மதுரைபோழ்' என்ற ஒருபழமொழி வழங்கிவருகிறது.

(பி - ம்.) [1]'இடையிற்பொங்கும்' [2]'பேசரும்புயலாகத்தப்பெரும்பெயல்' 'பெருமழை' [4]'தேசுதங்கங்கை' [5]'புரைக்கட்டேக்கும்' [6]தம்மைப்போற்றி' [7]'கூடலினிரிஞம்' [8]'நகரிதான்' [9]'மாடக்குழக்கீழ்' [10]'இயம்பியது'

கக.—சித்தராண திருவிளையாடல்.

—◆◆◆◆◆—

[1] அருவ மெய்யின ளலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் [2]சித்த வுருவம் பூண்டனன். (க)

விண்வி ரும்ப மறலியை [3]வென்றுளீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி [4]மனோகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினன். (உ)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட [5]திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலே தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினன். (ங)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய முத்திரை யுங்[6]திரு வானவொண்
டுய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (ச)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக மூற்று மழகு பொழிந்திடப்
பாக மூற்ற பரிவுடை யாளையுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (ஞ)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பினை
ஞாழி யுள்ளவ ளெங்[7]குலோ கங்களை
வீழ மாக்குவன் [8]யாருளர் காணவே. (ஙு)

உ. வென்று நீள்கழல், ஆளும் கழலென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

ங. சற்பம் = சர்ப்பம் - பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; "சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டகம்" (நீருச்சிற். உசை) எனவும், "சட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணைத் தக்கிய தோளும்" (திருவிளை. எல்லாம். ச) எனவும் வரும்; "பொக்கணச் சித்தன்" எனபர்; பின், கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியதுண்டலம். குஞ்சி = சிகை - சடை.

ஞ. ஆழிமண்டவாமல்-டலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

(பி - ம்.) [1]'அரவமெய்யினன்' [2]'சித்தருருவம்' [3]'வென்றனீள்' [4]'மனோரதம்' [5]'நிலதம்' [6]'திருவானவெண் டெய்வமுண்டச்சிமுடி' [7]'உலகங்களை' [8]'யாவருங்காணவே'

ஆதி காத னறிவ னெனச் சொலிஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுரைத் திருகோ
வீதி தோறும் வெளிப்பட் டுலாவினன். (எ)

வேறு.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடிதினு டைக்கிக் காட்டி
பருத்திக ழும்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
சரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி. (அ)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவிளை யாடி யாரு
1மின்னருள் சேர்ந்த காந்தன் யாவனென் றறிச மிப்பக்
கன்னிமா தரைம யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழப்பித்
தென்னனே மதியா ஞகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன். (கூ)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விறபொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நறவலன் சரிதை முற்று நாடொறு முரைப்பக் கேட்டு
2முற்றிய சிற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோரை. (கo)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு 3மென்றுமுன் னேவப் போனே
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தது மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கச் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன். (கக)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி றுங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மெய்ப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வத்தமக் களிற்றின் மூன்னர்
மெய்ப்பட விருத்தான் வந்து வியன்திரு கோக்கா ணேக்கி. (கஉ)

எ. ஆதிகாதன - சகலிதத்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொரு பொருள். 'ஆதிகாதர்' (சதுர்கை.) தோதகம் - தன்பம்.

அ. கரப்பருங்குன்றை - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், லேடை.

கூ. காந்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

கo. முறைசெய்வோர் - ஏகலாளர்.

கக. பொக்கணம்: கூ-ஆம்பாட்டின் குறிப்பைப்பார்க்க. தக்கரம்=தக்கரம் - கள்ளத்தன்மை.

கஉ. அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை.

(பி - ம்.) 1 'இன்னருட் சாத்தன் காத்தன்' 2 'முற்செற்றத்தன்' 3 'என்ன னழுபேவப்'

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கரா யகனைச் சூழ்ந்து தொழிசெய்து தொழுவான் போந்த
நிக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்த வெய்ய [1]கஞ்சுகியர் சிறி. (கக)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டகு முண்டி யேடா போய்விடி போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் [2]போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டண்டருந் தூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்ந்தான். (கச)

இனியதாண் மலரே நிட்டி முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வநுபமன் [3]செழியன் மாற னணைந்தபே ரிளமை யாலே
தனோனி மதித்து வீயார் [4]தரித்தெழா திருந்த தேது
வினைவுதா னேதா ரேது வல்லதே தென்ரு னீத்த. (கஙி)

ஆங்கது பகர வேடா வணைந்தகா ரியத்தி னேகா
[5]நீங்கிவை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
னேங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குகா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (கஞ)

நிறமுறு [6]முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ னின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி நிறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்ரூர். (கட)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசச.

கக. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சுகியர் - சட்டைபிட்ட பிரதானிகள்.

கச. பூண்டகும் நீற்ற முண்டி - அணிபத்தக்க நிருநீற்றுவலய நிரிபுண் டரத்தையுடையாய். ஏடாவென்பது ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர்; இழிந் தோரை விளித்தற் கண்ணும்வரும்; "ஏடாவேடா வென்னையை, தன்னை வதை த்தாய் நீயேபென்னு" (நிருவிளை. பழியஞ்சின. கச.)

கஙி. அநுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். செழியன்மாறன் என்னும் பெய ரைச் சொராசனத்திற் பார்க்கலாமாம். நீத்த - வெறுத்த.

கக. சித்தர் அரசே கோடி ஏடாவென்ரூர், அவன் தம்மை ஏடாவென் றது பற்றி. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

கட. என்ன - என்ற அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

(பி - ம்.) [1]'சஞ்சுகியர்' [2]'போதுமசை' [3]'செழிய மாதன்' [4]'தனித்தெழி ருந்த' [5]'நீங்கலெம்' [6]'இதாசயத்தநிருவி'

கச.—கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவினையாடல்.

மன்னு நின்புகழ் வழுதிகண் டெமைமகி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னெ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னி யொப்பவ [1]ரில்லியோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (க)

இத்த லத்துய [2]ராக்கினைச் சித்தரு ளிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெளிலெக் களிற்ருற்
சித்த ரன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலே வாங்குவி காண்பேம். (உ)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னென்று தாழ்வற வனக்கியம் வேண்டிய வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாலிலா நாயக னறிய
வென்றி காதளி யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (ங)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனும் கேட்டலுந்
தன்னு ளோகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற [3]முதியகல் லானையைக்
கன்ன றின்னென வேவினன் கண்கொடி. (ச)

அங்க ணேவ வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு நீழலேச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் [4]காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ [5]மடர்ந்து செறுத்ததால். (ஞ)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடச்
சித்த னேவிய தெய்வப் பெருங்கிற
லத்தி வாங்கி விரைவி னயின்றதால். (ஙு)

க. ஆசையற்றமொழிதான். அறிவாமென்ற ஆசன்கருதி.

உ. ஆகினைச்சித்தர் - ஏவலினை எல்லாம் செய்கிற்பவர்; இஃது, எல லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருவாடமாகவழங்குகின்றது. கன்குற - தெளிய. களிற்ருல் வாங்குவி.

ச. சடக்கென: ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னென இயைக்க; "சடக் கென வாங்கினன்து" (அ.) விரைவாகவென்றமாம். கண்கொடி ஏவினன்.

ஞ. அழல் விழித்த - நீப்புதப்பட விழித்த. கண் - கறு, விழி. வேழம். கரும்பு, பாணி.

ஙு. "கறிமதச் சதகண் புகர்கொலி மதத்த, கல்லிய மதிலைக் கரும்பு கொள வலத்த, வாலை பமர்ந்த நீலிறை கண்டன்" (கல். கூடி)

(பி - ம்.) 1 'இலியோ'யுயர்ந்தவருலகில்' 2 'அருச்சனை' 3 'முதகன் பாணி' 4 'கண்முன்' 5'தொடர்ந்த செறுத்ததால்'

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா [1]வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க [2]ளோவெனச் சென்றனர். (எ)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா [3]புவாமலே
தாங்க ருஞ்சினத் [3]தாடி சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிர்த்ததால. (அ)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னழன்றுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழகிது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினன் வேணிமுன்
சென்ற வீரரு ளின்று செறுத்தனர். (கூ)

அங்க டார்ந்தவர் தம்மை யடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமண்
ணெங்கு மோங்க விமைப்பி லெளித்தனன்
பைங்கண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (கo)

அரச னஞ்சி யதிசயித் தன்புடப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வரையறப்
பரசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (கக)

ஆல யத்து ளணைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டிய நல்கித் தலத்துளின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம்-உ அக

எ. தந்து - தால். நாளம் - தண்டி. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்த மாலை.

கூ. உளமழன்ற. சித்தர்க்கு வென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை பாண்டிம் பெரியகோயிலென் பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணைபுமாம்.

(பி - ம்.) [1]'வடத்தையும்' [2]'ஒல்லென' [3]'உயர்மலே'

கடி.—சங்கப்பலகைகொடித்த திருவிளையாடல்.*

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்ப தற் [1]கியைந்தே, மின்னிய பலவற் [2]காரணமாகி வினங்குபே ராச னம் விரும்பிப், பன்னியல் வாணர் கலிலர்க் கீர் பரணர்முன் ஞகவா லவத்துச், தொன்னெறி யடியார்க் கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் கரைப்பமெல் றடைத்தார். (க)

தேவர்க டேவே கின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி ழோர்கெருக் கின்றி, யாலரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசையர்த்தரு ளெனத்தொழுதேத்த, மூவர்க டலிலவன் கோணமொத் நிலங்கோர் முழத்தினி னெருவசே கிருக்கும், பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருக்கும் காயசே டாசனம் விரும்ப, லொருவரே யிருக்கு மாசனத் தக்த தென்னையென் ளுளத்தளர் காலே, யிருமையி னிலங்கும் புலவரை யறிதி [3]யிடத்தரு மிடத்தரு மென் றூர், பரிவுடை வாக்கு வினம்பிடைத் தோன்றப் பணிக்கநி சயத் தாசிம் போக்தார். (ங)

க. இயலவாணர் - புலவர்கள.

உ. தவிசு - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: டிநி: உ; கசு: அ.

ங. ஆய - ஆராய. சீடி ஆசனம் - பெரிய ஆசனம். 'இடதரும் இட தரும்': மடக்கணி. பரிவு - அன்பு.

* "ஞானசம்பந்த நூலை செய் சங்கமலி செந்தமிழ்க ரபத்தும்", "பட்டி மன் தென்னவ", "மதுரைத் தொகை யாக்கினுமே" (தொகை-சதகம்), "தண் டமிழ்நூற் புலவாணாகளோ ரம்மானே" (தே); "சாலபய மும்மைத் தமிழ் தகிய வுக்ரண மூதூர், நூலரங்கே றுதம் முபா...செய்யுண மிகலேறு சங்கம்", "சன்தினைத்தமதரையினிதி நிருந்தியநூற் சங்கத்தி,னன்றிருந்து தமிழாராய்க நூளிய வக்ணனர்", "திருவாலவா யமாத செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணூல் நாவாரே", "நூலின்கட் டொன்மாட்டி நூலறிவார்க் கீதாரே" (பெரிய.மூலா திநி. 5; திருஞா. சரு, சரு; திருஞான.அடிகூ.) "இவை, தெற்கிலவாயில் திற வாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு கடவுள் ஒருவன் வாழவும் ஒருவன் சாவ வுமாட்டி இன்னவாறுவெனச சபித்தற்பொருட்டாய்வதமைந்நிரம் பாட்டாய் வருதலின் அங்கதமாயிற்று" (நேநில். செய். ஆ. கஎஅ. உரை.) [பட்டி மண்டபம் - சங்கமண்டபம்.]

(பி - ம்.) [1]'இயைந்த' [2]'காரணமான' [3]'இருக்வாசனம்' [4]'இடத்தரு மோர்த போமென்றோர்'

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங், கோங்கமுன் [1]சே ரிருந்தனர் பின்ன ருயர்புனோ ரொருவ ருக் கிருப்ப, வாங்கது வளர்தல் கண்டொன் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற், [2]ருங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பரணருக் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

முற்றிய பயன்க ணன்னிலை விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் வலல, மறறுள சங்கத் தவருமவ் வடைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து, நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள், செற்றம தகல வற்றிடங் கொடுத்த [3]சித்திரப் பலகை யைத் துதித்தார். (டு)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்மூடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்த செந் தமிழைத், தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத் தலைவத் தேக, வான்றவச் செய்யுள் காலநீ ளத்தா லளவில வாய்த் தலே [4]மயங்கி, வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டி வந்தனர் மற் றொரு காலம். (கு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக் கினுண் மலிந்து, வெல்லருந் நிறத்தைக் கண்டொக் தமிழுள் விளக்க மில் லாதனவிட்டு, நல்லன கொள்ளக் [5]கடவமென் றியைந்து நயந் தரு பனுவலா ராய்வா,ரெல்லியி லழகார் சங்கமண் டபத்து னேறினு நிறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலிந்து முன்னமே [6]கலிந்து வரையறக் கிடந்தவை யெடுத்து, முந்தவா ராயு [7]மளவிலப் பனுவன் முறைதலே மயங்கலா லழிந்து, சிந்தையா குலத்தோ டென் [8]செய்கே மெனத்தஞ் செழுமு கம் வாடலுற் கருணை, யெந்தைதா யகனும் வந்தனன் ரழா தின்றமி ழ்ப் புலவரு யிர்க்கி. (அ)

ச. மண்டபத்திடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை: ஏழாம் வேற்று மையுருபு; இடைநடு - ஒருபொருட்பன் மொழியுமாம். தாங்குதல் கொடாத- தாமதியாத; சே: டு.

டு. பயன்கள் நான்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்த - முத்தமி ழ்நூல்களின் தொகுதி; கு, கூ; கூ: எ. சற்றவன் - வெற்பெருமான். செற் றம் - தணியாக்கோபம். சித்திரம் - லிபப்பு.

கு. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த: முற்ற.

எ. தொடர் - கட்பு. மலிந்த - மாதபட்டு.

அ. இரண்டி வந்தனன்.

(பி - ம்.) [1]'சேரிருந்திட' [2]'நாங்குதலாகவர்ந்திட' [3]'செற்றரும்பலை' [4]'மயங்க' [5]'கடவதென்றெண்ணி யென்றரு' [6]'கலந்த' [7]'அளவிலித' [8]'செய் தோமென'

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக், கொத்துறு பதுவல் வல்லவர் கீங்கள் குறைவற [1]விருந்திச் செங் கமல, மொத்தநும் முகங்கள் வாடிய தென்னே புற்றது போக் கலா விருப்பிற், புத்தியா லளந்து போக்குவம் புருக்த காரியம் புக லுமி னென்ன. (கூ)

முதுகவிப் [2]புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் [3]கொத்துரீ கோத்து, விதிவினி லளிக்க வல்லியே லுற்பத் தெட்டெனல் விட்டு னைக் கூட்டி, யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப, மதியுளான் விரும்பி வினமப்பினி லுவப்ப [4]வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான். (கo)

பாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி னிதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப், பாவலர் கயத்து சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைத்தலா கியன், கேவல னல்ல னம்பிரு முயர்ந்தோ னென்றுமுன் னினர் வறத் தறித்து, மேவிய வரனைத் தம்மொடும் [5]கூட்டக் கூடினன் [6]மதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடம் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடும் காலினி லொருகாற, பாங்குறு பொருளின் றகவறி யாமற் பாவலர் [7]மயங்கி டக் கண்டான், றோங்கிய பொருளுரு லன்பினைக் [8]நினையென் றெடு த்தவ ருவப்புறக் காட்டி, வாங்கரு [9]னினைவிற் பிரித்தன னுரைத்த வண்பொருட் கியைந்த [8]வொண்டமிழ்கள். (கஉ)

க. இருந்நீர் - இருந்தனிர். போக்கலாகிறப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

கo. அதர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலமல்லன் - சாதாரணமல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக்கணம்; பொருள்தால் - அகப்பொரு ளிலக்கணதால். "அம்பினைநினை" என்பது, ஒருபொருளாகிறபொருளின் முத லடுத்திரதின் முதற்குறிப்பு; "உலகிய னிறத்தம் பொருண்மா பொடுங்க, மாதமும் புலவர மயங்குத காலை, மூத்தறம் பொருமறை முளைத்தநுர் வாக் கா, லாதினைக் நினையென வறைத்த நூற்றால, கடலமு தெடுத்தக வரைவில் வலத் ததுபோர், பரப்பின் தமிழ்ச்சுவை நிரப்டிமற் றவர்களுக, தெளிதரக் கடைந்த தென்தமிழ்க் கடலா", "அருமறை விரிவு முலகியல வழக்கும், மரபுற வுரைத்தலு மிதிப்பட நினைத, வடசொன் மயக்கமும் வருவன வகன்றலி, யைதினை வழுவா தகப்பொரு ளமைதினைக், குறமுனி தேறலும் பெறமுதற் புலவர்க,ளெழுவரு பெயரும் கோதைப பாதலும்,புலநெறி வழக்கிற் புணரு வகைக்கு, முற்றலம் பருக்கு முதற்ற பரிக்கு, நிற்றறி தணரத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி,யெடுத்தப் பரிபுய கிலையகர் சயலன்" (கல்.உ,கக.)

(பி - ம்.) 1 'இருந்த' 2 'புலர்மயங்கிய த' 3 'கோத்தரீதோர்த்தலிரி' 4 'வகைப்படி' 5 'கூடகூட்டினர்' 6 'மயக்குறுகண்டு' 7 'நினைலகிரித்தனன்', 'நினைவின்விரித்தனன்' 8 'வண்டமிழ்கள'

நயமுறு பொருட்குப் பொருத்திய தத்த லகத்தரு மிருத்தமிழ்
கண்டே, [1]மியலுறை வாணர் மகிழ்ந்தநி சயத்தோ [2]டிவையிலை
யொள்ளிய வென்னச், சயமுறு கீரன் பொருமையா லங்கண் சாற்
றுவா னெனன்[3]றனித் தமிழிற், செயிரறு [4]மைந்தாம் புலவலுக்கொப்
புச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. (கஉ)

வேறு.

கண்ணியவை மிடைவியந்து கவிலுவதே யொருவனெனக்
கண்ணிற்[5]வியன் றரும்பொருளாற் கனத்ததொரு கவிதை [6]தொடா
வுண்ணிறைந்த புலவீர்கா ளிதன்பொருள்கண் டுரைமினெனப்
பண்ணிலெழு முரைசெய்தான் பாவரிந்த காலவலன். (கச)

ஏயவழு வின்றியிலங் கிருக்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு நிறைந்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரைகின்றி
யாயுமிய னக்கிர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தீயதென வுரைசெய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் சிரித்தருளி. (கந)

என்றுமிவன் பொருமையுள னென்னுமைய நியாயரியார்
வென்றியுளீ ரவன்றனக்கு வேண்டியன விளம்பிடுக
வொன்றியகவ் [7]வினைதைக்கிங் கிவனெழுதி வுங்களிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குற்றமது வனியென்றான். (கஙு)

இத்தகைமை யியம்பக்[8]கேட் டினிமையிலை லேனுரு
மூத்தரொன் றுரையாம லிருக்குங்கா லுயர்விசும்பில
வித்தகரே நும்வழக்கு [9]விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தமும்வந் தானுமைப்போல் விடும்விடுநு மறிவின்மை. (கஎ)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீ ரெனமயக்க நீக்கிடுவா
னணைந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றிமிட வதிசயித்துக்
குணம்பயில்வோர் பயமெய்துக் கும்பிடுமு [10]லியகீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழிச்சினனால். (கஅ)

கச. ஒருகவிதைதொடா - ஒருசெய்யுள் தொடுத்து; தொடுத்தவர், சிவபெருமான்.

கந. நிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திருந்தார்.

கஎ. விடுவிப்பான் காரணமா - விடுவித்தற்பொருட்டு. 'விடும் விடும்' அடுக்கு.

கஅ. 'வணக்கு மினீர் வணக்கு மினீர்': அடுக்கு.

(பி-ம்.) 1'இயலுறவாணர்' 2'இவ்நிலைதொள்ளிதென்றேத்தச்' 3'தனித்தமிழில்' 4'அஞ்சாம்' 5'வியத்தரும்' 6'கொணர்ந்த' 7'கன்கவினதபதிக்கு' 8'கேட்டிருமையினுல்' 9'வீடதற்பான்' 'உயர்சீரன்'

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் போல வாயனை
வுரைசெய்தே பலைதெரிவ விருந்தவனவ் வலிஞெலிப்ப
வருஞடையார் சொக்கனேப்போ லாருளரிக் கெனத்துதித்தார்
[1] பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையனார் பொருளெனவே. (கக)

ஆசிரியவிருத்தம் - கூ0கி.

கசு.—மிழியறுத்த திருவினோயாடல்.

—•••—

[1]ன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழுதி வாண்ரேய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடிதி லத்துத்
தக்கிக [3]சில்லா மாதர் தம்மொடி மூலாவுங் காலை. (க)

[2]சருக் தகவு டைத்தாய்ப் பிருளங் கவர்வ தாய
[4]கேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலே நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச மித்திவ்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியையத்தோ வன்ரே லென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டேர்ந்த குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்த
சோர்நிறப் புடைத்தாய் ரந்த வெஞ்சிலைக் கியைய வின்ரோர்
சிருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென [5]வேண்டா விப்பொ ழுவ லவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கலோர் நிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலம் காண மாலிலா சிரியர் [6]லாழுஞ்
சீயவெண் டரளச் செம்பொற் சித்திரத் தூணப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

கக. சோமசுக்தரக்கடவுள் புலவர்வடிவக்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு இடையே தெரோள் எழுத்தளவிரைத்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய திரு ாமம், மதுரைப்போலவாபாரென்பது (கஅ: அ.) இது சங்கப் புலவருள் ஒருவர் பெயராகவும் காணப்படுகின்றது.

(கசு)

க. விதலம் - லோழுத்தம்.

உ. மாதேவி - பாண்டியன்மனேவி. மாருதவசத்தால் - காற்றவழிபால்.

ச. மிழி - தமிழ்பொதி; ஆகுபெயர். சூரியர் - சங்கப்புலவர். பேம்பெக்கம். தூக்கினன் - தொக்கக்கட்டினன்.

(பி - ம்.) 1 'பொருளலக்காரம் விளக்கிற்றிறையனார் பொருளெனவே' 2 'மின்னமாமதில்' 3 'இளதமாதர்' 4 'சேமமார்தேவி' 5 'வேண்டாமிப்பொ ழிகு வன்' 6 'வாழுஞ்'

பிடைபு ணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
கூடிய பொருடே ராம னல்லன தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (இ)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காண லுற்றி
யாவினான் குருதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
காவலர் சோக மெய்திப் போயினர் தானி லத்துள்
யாவரும் காண முன்போற் றாங்கிய நியைந்த பொன்னும். (ஈ)

ஆங்கது தூங்க விப்பா லருள்புனை சிவனே நாளு
நீங்கலா மல் [1]வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
றூங்கரும் பத்தி யுள்ளோ னுமமூர் தருமி யென்போன். (எ)

தந்தைவா லுலகத் தேகத் தளர்ந்துநல் குரவா னெய்த
சுந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே [2]கந்தர் தந்தா யினைத்தனன் [3]பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு மூற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை [4]யினையி னேற்கு மீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலத்திலே [5]யழியு மோவென்
றூதினா யகன்றன் பாதத் தமுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னன். (கூ)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னாசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கினை காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடிக் கொடித்தனன் கீர்த்தி வேட்டி. (கo)

இ. சமாதி - சல்கற்பம்; உகூ: ச; உஅ: உக; சஎ: உ.

உ. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதியொருமை. ஆயிங்கு - மனமகிழ்ச்சி; "என்னுயிமலர்மேன்மிதித்தொதுக்குவாய்" (சீவக. கடுஅ.)

எ. நீக்கிலாமல் - நீக்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான். இச்செப்புள் கருத் தடைபடையணி.

கo. 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்றுக்கலிதலை நாறு: "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாத தண்டா மொழிமோ, பலிலி

(பி - ம்.) [1]'வாழ்வோன்' [2]'கந்தர்கோவே' [3]'பொருள்வேறில்லே' [4]'லிதிபி னேற்கு', 'லினையனேற்கு' [5]'அழியவோ'

பொருவரும் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்
புரிய வ[1]ரைவைமுன் காட்டி யோங்கிய [2]நீவி கைக்கொ [மை
டருமிகேன் பொருது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வந் துரைமண் மெச்ச லெல்வதற் கைய மின்றே. (கக)

தன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டுப்ப வாங்கவ னீங்கி னீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்நிகீ டலைவி[3]ற காட்ட
ரன்புளோர் வியந்தாரில்லை தம்மூளை கனிக யந்தார். (கஉ)

தெரியவோ ருரைகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
பரசன்முன் செல்வ லென்றே செலலுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர வல்லார். (கஊ)

வே று.

கலையின் றியலர் த[8]பொருட் கியையச்
சுவைதர் நிம்மெல மியசொற கணிணேர்
தெவர்சொன் னலரிக் கவியின் றினிதா
வவர்[4]கொள் ளுகவக் கனகக் கிழியால. (கச)

பரிவொன் றியலவன் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருவ[5]ளொன் றியதுங கள்ட்த தடைலே
[6]விரைவின் கணடர் நிம்மென் றுவிடித்
தரவர் தருகா யிலடைக் தனனே. (கடு)

மிகவின் புறுசெஞ் சுடைலே நியலுர்
தகுசங் கமடைர் துதனர் கிழியைப்
பகைவென் றனமென் றுபகர்ந் [7]தொழியா
நகைகொண் டிகவர் நிம்வா னளுக. (கசு)

பத கெழீஇய சுட்பின் மயிலியத், செறியெயிற நிலை கூதளி, னறியவு
முளவோ பறியும் பூவே" (குறுந. உ); "பொதியப் பொருபபன் மகிபக கருத
நிகேக், கொல்குதேர் வாழக்கை செதமிழ் கூறிப், பாதகுவை தாமிக் கற
புடனுதல், பெண்ணுளக குடிகொண டிரும்பய னளிகுஞ், சானமிழ் குழல்சேர்
கருணெபெம் பெருமான்" (கல். க.)

கக. கவிதை ஏடு-செபபுள் எழுதப்பெற்ற ஏடு. வாய்மைபுரிபவர்-சக்கப்
புலவர்; பொய்படிமையிலாப புலவரென்றபடி. நீவி - நிழி. கொள்: ஏவல்.

கஉ. கன்பு - கன்மை. புலவாகன் - களிப்படையாகப் புகழலில்லே.

கஊ. வேதியன் - தருமி. கடு. அரவம் - மூழக்கம்.

(பி - ம்.) 1'அவர்முன' 2'கவ்வ த' 3'பொருட்கவியைச்' 4 'கொள்ளுவரக
னகனகிழிதான்' 5'இன்றியுனகளிடதது' 6'விரைவன்றி டகநிரும்' 7'ஒளியா'

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொருமையா லிருந்த கோன்
சொற்பொரு ளறியாப் பார்ப்பா னியிதைச் சொல்லித் தந்த
நற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டுவா நாடியுன்றன்
மூற்கவி தைக்குக் குற்ற மூண்டிடோ வெனமு னிந்தான். (கஎ)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொலியோ லயத்து ணண்ணி
யாழி[1]னஞ் சுண்ண வல்லி றறிஞர்க டுறுத[2]ல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றார் சொலவல் லீரேற்
றாழ்வறச் சொல்லி யன்றே வென்கையிற றருவீ ரென்றான். (கஅ)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வா னிகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாதித்தி நிருமுடிச் சாதஞ சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்து வங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ ரறிவி. (கக)

வருந்திநான் முகன்மா றேட வளர்ந்தழ றிழும்பாய் நின்ற
[3]னைருங்கிநீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ற
னரும்பொரு டரும்பி யண்டக் தப்புறத் தப்பா னின்ற
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் [4]னின்றன னெவரு நாண. (கo)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
லென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ சொன்னவர் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கோன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குறறஞ சொன்னவ ரஞ்சா ணென்றான். (கக)

வேறு.

அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்பென்றூர்
பங்கக் கவிதை பரமன் [5]சொலவிளித்து
சங்கறுப்ப தெங்கள்குலந் தப்பிறற கேதென்றூர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்ன னெறிதுணித்து. (கஉ)

கஎ. பார்ப்பான்: விளி. இதை - இக்கவியை. நீ கொணடுவா.

கக. கற்றசொலலோர் - கற்றசசொலலிகள். திருமுடிச்சாதது - தலை க்கட்டு; "தனிமுடிச்சாதஞ சாதநி" (உரை: கூ.) குழிகை - மோதிரங்கள். தேத்து - இடதது.

கo. பிழம்பு - நிரப்பி. இச்செய்யுள், இறைவனுடைய அநுமையையும் எளிமையையும் புலப்படுதிதிக் காணபி விளைகுறின்றது. "மூவர்கட் கரியா னிப்ப முத்தமிழ்த தெய்வச்சங்கப பாவலர் வீற்றிருக்கும் பாண்டி கன்னரி" (கடவுள். அ) என்றார்முனை.

கக. வானா - சும்மா.

கஉ. கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா: "அக்கல் குலுக்க வரிவாளி னெய்தடவிப், பக்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீச்சீ (பி - ம்.) [1]'நஞ்சணகோவல்லீர்' [2]'வல்ல' [3]'னெருங்குநீர்' [4]'நின்றனன் புலவர்கான', 'அவருங்காண' [5]'சொலவிழித்து'

கவது.

இயற்கிவ னலைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
நியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெய்வனே கவிறி யென்னச்
செயற்கரும் கூர்த்த ருணுஞ் சிக்குமே ணறு மேமுண்
செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னன்முன். (உக)

றறறது சொல்லக் [1]கேட்டே வாணறு தெய்வ மாதர்
கறறையங் குழறகு [2]மொக்கு மேலெனக் கடவுள் கோப்பச்
சொறறிசெய்த் திருண்டி கீண்டு தீண்டிகற கரிப தான
றறறருக் [3]குழறகுஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான். (உச)

நாழியறி யாத வெப்ப மூர்க்கரீ பென்ன சொன்ன
மாழுதரி தாய கோலத் [4]தையக்கதக் கவுரி தன்பே
ருகமர் கூர்த்த ருணு மப்படி யேயெய வென்னப்
பாழையிலை யென்று கீன் முன்னுரை பின்னுஞ சொன்னான். (உ டு)

கண்டது தெடும்பே ரண்டை கண்டமோ நிமல்கா றனை
மண்டருங் [5]கங்கை தீதாய்த்த வன்னழடிச் சடிலங் காட்டத்
தண்டமிழ வலல வென்னைச் சனமைகொடி வெருட்டல வேண்டா
மண்டல மறியு மென்றான் வலவினை வசத்தாற் கீன். (உகூ)

மிவலம் புரங்க டக்த செலவகன் சிறது நிறிக்
மைந்கழ னெற்றிக் கண்ணைக் [6]காட்டமூன் கனன்று லேலா
னெனையனச் சுற்று முற்று மெய்கறறு தெருப்புக் கண்மீன
மறிஞும் குற்றவ குறற மென்றன னனுசா னுகி. (உஎ)

[1]எனக்குச் சுட்ட ரனே வெனாகயமை, யாராயு முளாமத் தவன்''; ''சகதுப்ப தகர தகல தம்பிராற் கேதுகலம், பகமுறுத்த வொளனைப் பழதாமோ - சுகதை, யரிதுணர்ந் வாழ்தோ மாதலைப் போல, விரதுணர்ந் வாழ்வ திலை.'' கரோதாகேதுகலம்' என்றும் பாடம். விரித்து - காணமுற்று.

உகூ. செய்பாவத்தின் மேற் சித்தாறமே.

உச. ஒக்குமே - டொருதலமா. செதம் - தெருங்கி. அல தரும். இயற் ச இலை.

உடு. கொண்ட சகாரகை விடாசமபதி 'நார்க' என்றார்; ''மூர்க் ம முதலியவுக கொண்டது விடா'' எ பது ஒரு பழத்தமிழநால வாக்கியம்.

உன. அச்சண்டி - அத்தொரத. சடிலம் - சடை. 'கெற்றிக்கண் காட்டி லும் குறறம் குறறமே' எனலும் பழமொழியின் கருத்து இச்செய்யுளில் வச் னது.

உஎ. ஏயென - வீரைவாக.

(பி - ம்.) [1]'பெத்தவொண்கண்தை' [2]'கணங்' [3]'ஒக்குமோவென' [4]'குழற் சங்கை' [5]'இலையுகைகவுரி' [6]'கைகைதோய்ப்பால' [7]'கடித்த' [8]'காட்டுமுன்' [9]'நேயனேசுற்றமுற்றம்'

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே [1]னஞ்சவ னினக்கே யென்று
பின்னரு முரைப்ப வெந்தை நிகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி [2]வழக்கே காணுய் நன்றிலா விகலே விட்டிங்
குன்னரும் கவுரி கூந்தற கொக்குமே மற்றோர் கூற்றல். (உஅ)

வளந்தரு மடநாண் முன்னை வருங்குண நித்த மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சுற்றே சுரியன நித்த மாகுக்
தெளிந்ததிங் நலேயோ மேதாய் [3]சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மலைக ணுன் குங் கூப்பிடி னின்ற வாறு. (உக)

[4]இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னெருத் தாரு மிலாநிப் பேரழற கண்ணுல் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் [5]தண்ணிரீர் மேவட்டிக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாசி யிரம்பாய் வீழ்ந்தன ரூர்ரு ஞகி. (ஈ0)

காமனைக் [6]காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் [7]பாய்ந்த காலன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் ராண நின்று
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னேப்பொற
ரூமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் றமிழ்க்கி ரங்கி. (ஈக)

பாந்தளுஞ் சடில மூக்கட பாவல [8]ஞெளிப்பக் கண்டு
சூழ்ந்தவர் சொக்கன் றன்மூன் சொலலியார் வெல்வா ரென்றே
யேந்தநி சயதநோ டஞ்சி யேத்தினர் குனலே கொள்ளா
வாழ்ந்தவன் முனிவன் றூங்கும் பூவகழி வாய்த்த தென்றே. (ஈஉ)

விரைவொடிஞ சென்றி யாரும் வியப்பகன் றிழிய நுச்துப்
பரமனே யடைந்து வாழ்ததப பேர்ந்ததன் [9]பண்பிற கொத்த
திருவிளு முருவ மிக்க தீவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னுழி [10]பழுதறு சிறுவர்ப் பெறுற. (ஈஈ)

உஅ. பேசைகளணம்-சொலல யற்கு: 'சொலலகளண' (குள: கடு.) இகலவிட்டி வழகளைக காணுபெள்க.

உக. சிற்புடபகேசி-நானப்பூன் கொதை; இது, சோனத்திடமுள்ள அம்பி கையின் திருநாமம்; "இனனபூவாசகேசி" என்பரின்; ஈ0. கூப்பிடினின்ற வாறு தெளிந்ததிங் நிலேயோ.

ஈக. காமற - அச்சமற.

ஈஉ. குணனே மிழ்ச்சு மிகுதிகளண ஆடும் ஒருவகைக்கூத்து. வாய்த்த தென்று வாழ்ததனன்; "கட பாட்டுப புலவனுய்ச சங்கமேறத்தனைக் கிழிதரு மிக் கருளினேன்காண்" (திருநா. தே. நிருப்புத்தூர்.)

ஈஈ. மிக்க தேவியை. ணுழி - பலகான.

(பி - ம்.) 1 'அஞ்சினேனினக்கே' 2 'வினக்கே' 3 'சிதப்புறகேசிபென்ற, குளுந்த' 4'இன்னமாமஞ்சகேசி' 5'தண்ணீர 6'கணட' 7'காய்தை' 8'ஒளிப்புக கண்டு' 9'பணிபிற்கொத்த' 10'பழுதறசிறுவர்'

வேறு

நிருத்திருக் குளத்தர்த் தெள்ளு நீற்றெரிவி
தருத்திருக் குளத்தெழுந் தழல்ச டத்திரை
பொருத்திருக் குளத்[1]துறு புனலிற் போய்நிழும்
பெருத்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன். (கூச)

கூடற்றிருவிருத்தம் - கூகூ.

கச.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.*

இன்ப காவல னிடர்ப்பி னீங்கி யிருக்கை
யன்பர் கம்பிழை பொழுப்பவுற கூறதுவ மென்ற
துன்ப நெஞ்சொடுக் தெலையா லயத்தினோர் தலைவி
னன்பு கூர்தமிழ் கலமுற [2]கொண்முழுன் முழுத்தார். (க)

துய்ய சீரன்மூற நூல்விளை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுகின் முன்னில வார்த்தைக ணவின்று
னேய னேயருள் வாரியை யருத்தமி முரசே
தையல் பாகனே பொறுத்த டியரை வேண்டி. (உ)

கச. திருவாது இராசகு லபாண்டியன் - திருஞான சம்பந்தம் நியாணிக்கின்ற தலைவர். திருக்குளத்தை - அழகிய தீர்த்தம். நிலை - சாந்திருக்களுள்ளே - அங்கு மோதுகின்ற பொற்றாமரையில். உளதாது பொலதிர்க்கு உள்ளான் - பொன்னுலகத்திற் பெரிய மாட்சிமையுடையவனாகிய. இசையப்பர் திரிபு.

(கச)

* "நிதியேன் சொன்ன வம்ப ராகக், கதிதனைக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெற்கமழ கொலைகதமா வெணணில வணிதை, நீதம் பாடிய வணனல், பாதஞ் சென்னியி - டமைய பணிதே" (கக - ம் பூதுறை - நக்கீரர் தீருவெழுகூற்றுக்கை); "பணிதேவனிற் பாதம் பரிமேட் பாவி, தனிர தலை காயி லம்தாய் - தனிர தன்மேன், மெய்பொரிய நீரய பணித்தானு தெதிபனே, யைபதை கொண்டு மாதை" (க . . . ஸ்ரீ. ஜூதிவேண்பா); "கடலலைகாய்க் குழகை, நதியா தாதமிழ்த்தன னடியே, மீண்டிய சாப்பி னிலையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டி மதன்னி வேண்டென் மினாக்தே" (க. பெரந்தேவபாணி); "மினாதென்மத் தேம் பாகனன் வேண்டியது வேண்டா, நினைந்தேன் மெழுத்தே னடியேன். மனாதென்னேம், சித்தத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே, யாத்தகே சையு மாறன்" (க. ஜூதிவேண்பா.)

(பி-ம்.) [1]'எழுபுனலில்' [2]'அடைத்தலை கன்குகூர்தமிழ்' [3]'வேண்டுபின்'

கன மீதுதோய் கொடிமுடிக் கலிலேகா னத்தி
யலை மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
முகைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சகமெ லாம்புகழ் தருமொரு தாதியு முரைத்தான். (கூ)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துறி கேட்டித்
தீங்கி லாதி[1]னின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
[2]போங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி. (ச)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியக் திருவுளத் திரங்கி யங்கணே யொடுமட வன்னங், தூங்கலர் வாவிக் கரையடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந் தமிழ்கேட்டுப், பாங்குடை யுளஞ்சோர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு மூழ்வல்கூர்ந் நிமைப்பிற், நுங்குசுல் [3]கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் [4]தடத்தினின் றபித்தினி தெடுத்தான். (நி)

மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வன்னிவெல் தயரமு மொழித்து ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே கூலுகுஞ் சாவலர் தம்மூட் சாலவு நல்லே மசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றுங் கேலவார் குழலி தன்னெதிமறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான்.

சேணுளார் போற்றப் பெற்றகச் சேரன் றிருவருட் பெருமைகண் [5]டன்பிற், பூணவா லயத்துச் சென்றடி பரவிப் [6]போவதற் கில்லென நிற்ப, நீணெறி யறிஞ ராரியதாள் வருத்த [7]நிற்பதே யிருப்பகாய்க்கடை யேன், தாணுவே யென்று பன்முறை பணிந்து போயினர் சங்கமண் டபத்தி. (ஸ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூசக.

கூ. ஓர் அந்தாதி - கயிலைபாதிகாளத்திபாதியந்தாதி. "அருந்தமிழ்ச் சேர ன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல் வாவியிற் கேட்ட காவியங் களித்தனன்" (கல். ருஉ) என்பதனாலும் சங்கரர் வாவியிற் கிடந்தபடியே அந்தாதிபாடி யமை யினங்கும்.

ச. பழிச்சி - துதித்து.

ஞ. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், "சொல்லும் பொருளுமே" என்பதாதலின், 'சொல்லெனுமருந்தமிழ்' என்றார். தாக்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்த கின்ற தடத்தினின்று இனிதெடுத்தா னென்க.

ட. வன்னியென்றது தெற்றியிழித்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர். 'அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான்' இக்கனமே சோமசுந்தரக்கடவுளின் நா ாமம் 'அடியவர்க்கெளியசுந்தரன்', 'அடியவர்க்கெளியசொக்கன்', 'அடியவர்க் கெளியவர்' என்ற இத்தலில் பலவாறு காணப்படுகின்றது. [சங்கப்புலவர்.

எ. பூண - தொண்டுபூண. 'அல்கு' என்றது சங்கமண்டபத்தை. அறிஞர்-

(பி - ம்.) [1]'கன்செழுமலர்த்' [2]'பாங்குளீன்' [3]'கிடாது' [4]'தடத்தினினிட த்தினின்று' [5]'அப்பிற்' [6]'போவதென்வெனை' [7]'நிற்பதென்'

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

சோதிசேர் கடவு ணூலுஞ் சொண்டிசெய் சோற் கண்டாண்
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொண் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை மிகழா தின்ரூன்
பாதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் மூன்ன மறிக்கதோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
மண்ணுறு கின்ன ராதி [1]பாவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கவிலே யர்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வே று.

வாய்ந்தபுவி வடகிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிறென்
மேற்குயர வானேர் மண்ணோர், தேர்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர்
நாகர் சேர்ந்தபய மென்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்
திருப்பா னின்போ லாக்கச் சங்கரா வொருவரையங் கேவி டென்ன,
வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா
லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ லியா[1]லொப்ப வகத்தி
யனைத் திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவர[2]ரும் போல நீயப்
புனிமூலி யுயராமற் போக தென்றல், [4]விண்ணிலவரு மலயத்தி லிரு
த்தி யென்று விளம்புங்கா லுளங்[5]குளிர்ந்து விண்ணோர் முன்னுக்,
கண்ணுறுதலே யருட்கடலே யருள்பு ரிந்த காரியமன் றென்றுகழல்
வணங்கி னரால். (சு)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா
[6]யருள்செய்த படியே செய்வ, லோதாருந்தென் பூதிதமிழ்ப் பூமி
யென்பா ரொண்டமிழிற் குரிமைவேலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற
லறிவித்தல் வேண்டு மென்று போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொ
ருண்முன் னை, நீதியுடைச் சூத்திரங்க ளறியும் வண்ண நெறியின்க
ணறிவித்தாய் [7]நேசங் கூர்ந்தே. (ரு)

நற்[8]றமிழ்நூற் கருத்தினாகாம் விருப்பி வாழு னன்கடம்ப வனத்
துனக்கு கவிலின் றேமென், றுற்ற[9]மூனிக் கினையதனித் தருளிச்

க. போதம் - போதிதத்தச்.

உ. தென்றல்வரை - பொதியில். சோதி அபயமென்று.

ரு. "ஆதியிற் தமிழ்நூ லகத்தியப் குணர்தலிய, மாதொரு பாகனே வணக்
குதும்" (தனிச்செய்யுள), "தழற் டால் வழக்கடவு டததமிழ தத்தான்"
கம்ப. அகத்திய.) என்பவை இவற்கே அதியதபாலன.

(பி - ம்.) 1 'பாவையர்பரிவ' 2'ஆபாமகத்தியனேத்' 3'கம்போதுகீயம்பு
வ்மூலை' 4'விண்ணமரும்' 5'குளுகுது' 6'அடிசெய்த' 7'நெஞ்சை' 8'தமிழுநூற்'
9 'மூனிக்கதினையளித்தருளிச்செய்து'

செய்தான் வேகையொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயக்து வியர் தொக்கு மொக்கு, மற்றுமிக சொல்வாத மடமா தேயான் மறந் தனனி னினைந்திருந்தாய் வழக்கு ணன்றே. (கூ)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் [1]செழுந்தமிழ்க் கொத் தறிவிக்க வல்லா ரில்லை,மன்னியகீ ரனுக்கவன்ற னூலே யின்று வண்டமிழ்[2]தா னிறைவிக்கத் தருவ தென்று, ளுன்னுமுணர் வுண் டாகத்தான் [3]மெய்ஞ் ஞான வுபதேசர் திருநோக்கா லுபதேசித்தாண், டன்னவனே நயந்தழைப்பத் தாழா தெய்தி யருமறைதூல் விதியின் மல ரடியில் [4]வீழ்ந்தான். (ஏ)

வந்தனேசெய் தருந்தமிழ்ச்சூத் திரம்போ நித்தென் மனமயக்க முன்னவற்றை மாற்றி டென்ன, வெற்றைபிரான் மதுரைப்பிர ராவ வாயா னிசங்கியிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத் தியமா முனியே நல்ல போதமுறக் கிரணுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிற் றைபுற நாமுரைத்த படியே நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுப தே சித்தான். (அ)

[5] பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக் கவறி வுடையோ ளுகிப், [6]பூரணமு யடிதொழுது நின்று மிக்க போத முறக் கிரணுக்கவ் வுபதே சத்தைச், சிற்மையொடி முபதேசஞ் செய் யக் ணண்டி திருவுள்ள மிகமகிழ்ந்து [8]பரிசஞ் செயதே, யார்வமொடும் விடைதாமெய்க் குருவா மெந்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (கூ)

வே று.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாத ரமாதரான் முன்ன மேவிய கீ ரனுக்குப தேசி யேனென முதலவரீ சொன்ன தென்னெயெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (ஐ)

அரிய வொண்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி நம்புரி வோர்களுக் குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தந்தரு மூட்பொ ருமையி லாதவர்க்

கூ. பொற்த-பொலிவுபெற்த. 'பத்தர்பத்தன்' : உச: ச; ஈக: சத;'ஒக்கு மொக்கும்': அடுக்கு.

க. பரிசஞ்செய்த - நீண்டி.

கூ. அன்னுழை-அவ்விடம்; "அன்னுழை புமையவ ளகத்தனோர் செயன் மூன்னி" (கந்த. டாப்பதி. க.) வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

(பி · ம்.) [1]'செந்தமிழ்' [2]'தாலறிவிக்க' [3]'மெய்டான' [4]'வீழ்தே' [5]'பார வையால்' [6]'பூரணமாய்' [7]'இவ்வுபதேசத்தைச்' [8]'பரிஞ்செய்தே, யார்வினெ ம்' [9] 'அருளிச்செய்வான்'

கிருட ரும்பொய்க டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு னேதரும்
குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப தேச மீகை[1]கு ணர்தரும். (கக)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப தேச மீகைத காதுகாண்
மிக்க சே னையந்து தன்னெவி யர்ந்து காளெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ருதவ ஞத லாலவ னுக்குயார்
தக்க வித்தைகொ டித்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும்.()

இனிமை [2]கூர்தரு நூலி னுக்கிய லேய முன்னுற [3]றின்றபின்
றனெயொ வானுரை செய்த செய்யுளுந் தானு ரைத்தத மிழ்க்களு
[4]னெயு நீநினை [5]யாழ்ந்து கண்டித னீடு செய்யுளு நிந்தியா
னாக வானுரை செய்த செய்யுளு வாழ்ந்தி ருவிரு ணீக்கினன். ()

[6]தன்ற மிழ்க்குரு வெந்தை கண்டிகி ரித்து நல்லது ரைத்தமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன [7]றைந்து சங்கம தெய்தியே
நன்றி ருக்[8]கல் வித்தல் செய்ததி மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற காவலர் கண்டி மாசறு சேச வீசனெ வாழ்த்தினர். (கச)

ஆதிரைநாள்புராணம் - முற்றும்.

கஉ—* ஜனை தமிழ றிந்த திருவிளையாடல்.

அறிவ னெங்கு மூள்ளா [9]லெலவா யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற்
குறுமுரை யெழுத்த் தத்த முரையினெ வியந்தோர் கால
மறுவறு [9]கவிதைச் சான்றீரூர் மலர்ந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுகம் முரைய னைத்துஞ சேர்வற கண்ணா லெல்லாம்
வல்லவன் றிருமூன் சொன்ஞன் மலிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
கலலதென் றுரைந்த தொன்றை நயந்திடக் கடல மற்றைப்
புல்லிய வுரையை விட்டென் றனெவரும் பொருந்தி ஞரால். (உ)

கக. "தன்மக ஞசான் மகனே" என்றுஸ். சூத்திரப பொருளைப் பெறும்பா றும் இத தழுவியத. [சிவஞானயோகி; அக்கரம்: ஆகுபெயர்.
கஉ. பிறர்கண் அக்கரம் பொறதவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைக் கருதாதவன்.
கஉ. தமிழ்க்களும் - செய்யுட்களும். இரணிக்கினன் - கல்லேர்.

(கக)

க. "ஆலவாயமுதே": "ஆலவா யமுத வாயா" என்பர் பின்னும்; உ0: க; உள: க. பொருட்சூத்திரத்திற்கு - இறையனாரகப்பொருட்சூத்திரத்திற்கு ஒருகாலத்தில்.

ச "மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, பிறையோன் பொருட்குப் பாணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாபபா ரதிய நீயே பாதலின்" (கல். நாதகீர்த்தி.)

(பி - ம்.) 1 'குணத்தரும்' 2 'கூர்த்தரு' 3 'றின்றபின்' 4 'நினையுநீநினை' 5 'ஆய்ந்த' 6 'நிறைந்தசங்கமத' 7 'தலின்றித்செப்ப' 8 'ஆலவாயமுதார்சொற்கண்' 9 'கவிதைசான்றோர்'

ஆக்குய ராலத் தெஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குரை கல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்கமுன் முழு தரைத்த வுரையுரை யாலு தைத்தார். (கூ)

தென்றமிழ்ப் புலவ ளுகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
கன்றுநீர் கவின்ற திவ்வூர் நம்முடைப் 1பத்த ளுகி
யொன்றிய 2வணிக ளுப்பூர் கிழார்மக ளுமன் பாலன்
றன்றிற முரைப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (ச)

உவமையின் ஞானி நாம முருத்திர 3சன்ம னென்போ
னவையிலா வுரைய னேத்து மவன்றன்மு னவினிரு லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லஃதுரை யைய மில்லே
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (டு)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யூமன் சொற்றர 4வலனே வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்த்தேர் 5செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
சீரின்றிய 6புளக மெய்யுந் துளிபடு கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (கூ)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்தநம் மிடத்தி ருத்தி
7வரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட 8மலேதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை 9யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றார். (எ)

பத்தியிற் 10போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் 11சிங்கச்
சத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதீ பாதி கல்கி
யொத்துமுன் முழு தரைத்த வுரையெலா முரைத்தா ரோங்க. (அ)

ச. இயல்வாணர்: விளி. உப்பூரிழாரென்பது உருத்திரசன்மனுரடைய தக்தையார் பெயர். உப்பூர்: பரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது.

டு. உருத்திரசன்மனென்பதற்கு, உருத்திரனுலடைக்த பிறப்பையுடையவ னென்பது பொருள். இக்தவாலாறு உஉ - ஆம் திருவிளையாடலாலும், "திருத் தமிழ் மதுரைதன்னிற் சிவன்பொரு ணிறக்கு மாற்ருல், உருத்திர சன்மனுகி யுற்றிடு நிமலன்" (கந்த. சூரபன்மன் வதை, உசுக) என்பதாலும் இறையனர் கப்பொருளுரையாலும் நன்கு விளக்கும்.

கூ. யாதொருசெய்யுள் - எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்று வழ க்கப்பெறும்; "இலக்கண மிலக்கிய முரையெனப் பெயர்பட், டிருக்குமென் றெண்ணுக செய்யுளி னியல்பே" (இ. கோ. ஒழி. சசு.) என்னும் சூத்திரத் தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

அ. பாவறி மண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

(பி - ம்.) 1'பத்தராகி' 2'வணிகர்' 3'சருமன்' 4'வற்றே' 5'செட்டியா தொரு' 6'புளகுமெய்யும்' 7'வரதுதக்' 8'மறைதல்விட்டு' 9 'இலக்கணம்போலும் வக்து' 10'பொருத்து' 11'சங்கச்'

வே று.

1 வளமுறு கோன் றரைபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர், தளர்வறு முரையைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்தி, புளகித மெய்யுந் துளிபடி கண்ணும்பொருந்தல்கண் 2டதிசயித்தியாரு, முளம்வரும் பொருளிப் பொருள்கடா மென்றே யொப்பரு மப்பொருள் கொண்டார். (கூ)

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி, யலகிலா வூழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி, யிலகிய மயின்மீ தமுமுகத் தோடி மினியபன் னிருகரத் தோடிம், புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினல் விளங்கிப் போயினன் 3சாபமு நீங்கி. (கo)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ20.

20.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காணன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் றேழன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் 4கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிக் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த ஞனெனு மதத்தாற் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு ராணி
முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயரிற் போந்தின்
றென்பொலா மணிக்குச் 5சொல்வ லென்றிறை கோயில் புக்கான். ()

கo. செட்டி - வணிகன், முருகக்கடவுள்; "செட்டியுஞ் செட்டி யாயுதித்தான்" (உஉ: க).

(20)

க. "தோழனுங்கபிலன்" என்பர் பின்னும்; கு. இதவியோன் - இன்பத்தைச்செய்பவன்; "இதவிய புல்லு மிட்டேம்" (உசு: சு.)

உ. பாண்டியன இடைக்காடரைத் தள்ளியது, "உன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னே" (கக) என்பதனாலும் துணியப்படும். பொலா மணி=பொல்லாமணி-துளியிடாதமணி; சிவபெருமான்; "புகலே தகேனுனக் கனபருள் யானென்பொ லாமணியே" (திருவா. திருச்சத. கo); "என்பொ லாமணியைப் புணர்ந்தே" (திருவா. புணர்ச்சி. க); "என்பொலா மணியை யேத்தி" (திருவா. அச்ச. கூ); "என்பொலா மணிமன மிரங்கிற் றென்பவே" (பிரபு. முனிவர். சு.)

(பி - ம்.) 1 'வளனுறு', 'வளர்வுறு' 2 'அதிசயித்தாரும்' 3 சாபமுநீக்கி' 4 'யார்க்குமிக்கோன்' 5'சொல்வனென்று'

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருணீ யுண்மை
[1]யென்னகின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (கூ)

தக்கதோ வெனத்து நித்துத் தனித்துரைத் தேகக் கண்ட
சொக்கரா யகன்மா தோடுங் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையு [2]மற்றெண்
டிக்கும்வா னகமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துவ [3]மின்னே டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதது சங்கத் தாரு மேவினர் பாதம் போற்றி. (ரு)

மறுவறு முனிவர் வானோர் வணங்கியின் னருளே வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா
னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (சு)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினர் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினர் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா லென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லன்றோ விளைந்ததே யென்னே குற்றம். (எ)

அவனிவேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேன்றே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நதிக் கரையி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்ரு ரன் கண்டா யென்ரூர். (அ)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன் மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லைகா ணடையிற் [4]சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னே குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (கூ)

கூ. இதில், சொல உலம, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, "என்னே யிகழ்ந் தனனெசொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன்னையுஞ் சொற் பொருளான வுன்னையுமே யிகழ்ந்தனன்" (தருவிளை. இடைக்காடன். கo) என்பதனலுமுணர்க.

ரு. மின - உமாதேவியார். மேல - சிவபெருமான் எழுந்தருள; "முன் னிடைக்காடன் பின்னெழ கடந்து" (கல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப்புலவர். கூ. கால் கடை.

(பி-ம்.) [1]'என்னுமதற்றும்' [2]'எண்ணெண்டிக்கும்' [3]'நின்னேடென்று' [4] 'சென்றங்கு'

நெஞ்சம்[1]வே ரூடி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த [2]வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ னெனக்கு ணேப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிக்த
மிஞ்சிய தலமும் இஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (கo)

நின்னெடி [3]செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையர் தாதி
சொன்னவன் கபிலன் ரூழன் சொல்லிய கவிதை [4]சற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழுவிலா [5]திருப்ப வோரா
தன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி [6]யோட்டிய தென்னை னென்னல். (கக)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ [7]லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ மக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குரும் புடைமா தக்குஞ்
சொல்லிட வரிது [8]நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (கஉ)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னெடி [9]பின்னுந் தாளில் விழுப்பிழை [10]பொறுப்போ ரூறி
யின்னியல வாண ரோடி மின்றிடைக் காட ஞெடி
மன்னவ வருவல் போவென் றரசனை விடித்தான் வாழ்த்தி. (கங)

சேர்ந்தநன் புலவ ஞெடிந் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுஞ் சார்ந்தனன் றலந்து நிப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வால வாயென்
ரூர்ந்தது [11]கண்ட தொண்ட ராடினர் பாடி ரூரால். (கச)

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா ளுடை யா [12]னின்பி னெய்தினு னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் [13]தருளினன் வரிசை கூர. (கடு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ங அடு.

கo. வஞ்சியும் தானும் - தேவியும் தானும்; "மின்னெடிபின்னுந்தாளில் விழு" (கங.) இஞ்சில் = இஞ்சித் - செஞ்சி; இது, மலாட்டுவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றது, சிவபெருமான்திருவந்தாதியினை; இது, கக-ஆம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவனுகிய கபிலன். என்னை - யாதி.

கஉ. உனக்குப் போதுமோ - உனக்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தகுமோ. நமக்கும் நம்புடை மாதுக்கும் நேர்ந்த துன்பம் சொல்லிட வரிது.

கச. நன்புலவன் - இடைக்காடர். வடதிருவாலவாய் - இம்மூ இடைக் காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க் -ம்பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்த ருளியிருநதவிடம்; இக்கோயில் இகாலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. [டல்கர். ஐடைப்பருப்பதத்தை எருத்தம்-யானைப்பிடர்.

கடு. முன்னர்ப் பன்னியதமிழ் - இடைக்காடர் முன்பு பாடியதமிழ்ப்பா

(பி - ம்.) 1'வேரும்மால்போல்' 2'மன்னவர்துதிக்கு நல்லோன்' 3'செற்ற முண்டோ நெறிதொட' 4'மற்று' 5'இருப்பதோராது' 6'ஓட்டினையென்னை' 7 'உரைத்தலின்று' 8'கொத்தநென்றலுஞ்' 9 'மின்னுந்தாளில்' 10 'பொறுப் போனுறி' 11'கண்டுதொண்டர்' 12'அன்பின்' 13'அருளினனருளி வாழ்த்தி'

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.*

பார்மிசையின் முன்னொருகாற் பழமதுரை தனைநாடி.
[1]வாரிதிகொள் வானெளித்து வரைபுரையுந் திரையெடித்துச்
சேர்வதுகண் டமரருமற் றேனைநெருக் தெருமரலுற்
றோரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துடித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
மிழையின்மல ரணைத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய [2]துயிலுணர்தி துயிலுணர்தி
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல். (உ)

தேமலித்த நாவல்பயி றென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி
மீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் றெனக்கனவிற
காமுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க ணெளித்தனனால். (ங)

இக்கனவு [3]காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
னுக்கிரமாய் [4]கனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விறற்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்பநுங்காற் சிவனேகின்
றக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றன் றவறறவே. (ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
[5]லந்தமதின் றெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனை நினைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிலொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கட[7]லு ணடிவெறிந்தா னுலகுய்ய. (ஞ)

க. பழமதுரை: இது கடல்கொள்ளவுக்த மதுரை; இப்போதுள்ள மதுரைக்குத் தெற்கே இருந்ததாகத்தெரிகிறது. "தமிழொடுபிறந்த பழமதுரையில் வளர்ந்த கொடி" (மீனாட்சி. சப்பாணி. க - ஞ) பழமதுரைமேடென்ற ஓரிட மும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒரு முனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு.

உ. உழை - வீடு.

ங. காவல்பயில் தென்புலம் - காவலைச்செய்த. காம் அளித்த வேலே அற - அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றும்படி. சென்று எறி.

ச. பரவைவரக் கண்டு.

*"முந்நீர்வழி னெடியோன்" (புறநா. ங); 'முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்ப நின்றனென்ற வியப்பால், நெடியோனென்ற ரென்ப' (ஔடை. ஔடை. உரை); "அடியிற் றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவேலெறிந்த வான்பகை பொருது,...கொடுங்கடல் கொள்ள,...தென்றிசையாண்ட தென்னவன்" (சிலப்.க.க: கள-உஉ) "மற்றவன் றன்னுல் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்ற வடலமு மமைக்குறு முத்தமும், விளர்த்துகின் றணங்கி வனைக்குல முழுங்குக், கருங்கடல் பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத் தவற்கருள் கொடுத்த, முதரபெரு காயகன்' (கல்.எஅ).

(பி - ம்.) 1'வாருதி' 2'துயிலுணர்தி யெனவெழுப்பிப்' 3'கண்டலுமே' 4 'நகர்வரக்கண்டு' 5 'அந்தமதி னென்னைக் கேட்டஞ்சலிசெய்தே யெழுந்து' 6 'கனிவேல்' 7 'உண்டுதவெம்மான்'

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
மூன்றெறு[1]மம் புடைத்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேஞெரு
மின்றி[2]கண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழத்துதித்தார்.()

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனால்
வேலைவடிம் பலம்பநின்ரு னென்றெங்கும் விளங்கியதா
லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளர்யார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள். (எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வுறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுட[3]னேங் கியசங்க மண்டபமூ மமைத்தூழி
தடமுடைநா வலர்[4]போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான். (அ)

வேறு.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்குந் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்னுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனைப்பண்டி
னினைக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கந் [5]நிலைத்தாகு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப. (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நகூச.

சு. அடிவடிம்பு அலம்ப - அடியின் ஓரத்தைக்கழுவ.

சுஎ. இவ்விரண்டு செய்யுட் களாலும் கடல் வடிம்பலம்ப நின்ருனென்ற பெயர்க்காரணம் விளக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. "ஆழி வடிம்பலம்ப நின்ரு னும்" (நள. சுயம். களகூ), "கடல் வடிம்பலம்ப நின்ற கைதவன்" (வில்லி. பாரதம், கடி - ஆம் போர். கஅ.)

அ. சத்தி - வலி, வேல்.

கூ. நின்கக்குங்கண் - நிலைக்குமிடத்து. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையுடையதாகும். கல்கைக்கரை - பொற்றமரைக்கரை; கல்காதியின்கரையுமாம்; ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாஹாத்மியம், கஙு-ஆவது லீலை, சசு-ஆம் சுலோகமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) 1'அப்புடைத்துபங்கப் பட்டலறி விழாமுன்னம்' 2'கண்டிலம்' 3 'ஓக்குயர்சங்க' 4 'துதிப்ப' 5 'நிலத்தாகும்'

உ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.*

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னொருகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் [1]பொருப்பரையன் றவப்பயனுக்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனால். (க)

கேட்டருளுங் காலையினக் கிளிமொழியாள் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டி[2]ரனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளே
மீட்டுரையாய் கேட்டபடி காண்பமென [3]விளம்பினனால். (உ)

பிடிநடையா ளுடனங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையைமறந் தனன்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென. (ங)

வேறு.

வெறிகமழ் சடிலச் சொக்கன் விடிவிடின் னுங்கா ரத்தா
லறியா ஈவின்ற நூலே யலமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் வீசுந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
[4] மறமலி யிழிகு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான். (ச)

மழைமதத் தொந்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சீறித்
தொழுதுர்தான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டுத்துப்
பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் [6]கழகிதென் றென்று ரக்கான். (டு)

. க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தனன். உ. கனிவுகுண்டு.

டு. தந்திமத்தகப்பிள்ளை - விநாயகர்; மத்தகம் - தலை. துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

* "அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய்போற்றி" (திருவா. போற்றி. உ0அ); "ஆராவமுதா யகிலகடல்வாய்...வாரியதே" (திருவா. திருவம். உ); "மணிவலை கொண்டு...பிரானுவாரே" (திருவா. திருவார்த்தை. ங); "ஏதில் பெரும்புக... பிரானுவாரே" (திருவா. திருவார்த்தை. அ); "மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடலே" (திருவா. திருப்படையாட்சி, க.)

(பி-ம்.) 1'பொருப்பரசன்' 2'தனிகேட்ட' 3'விளம்பினன்' 4'மறவலியிழி 5'தர்துதிக்கையின்றி', 'அகாதிதிக்கையின்றி' 6'அழகிதிங்கென்று'

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
பொறுப்பதல் லாலி யாயைச் சபித்தனே யெனப்போ ருளுய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுக் தெய்வவா கமத்தை வக்து
[1] பறித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (கூ)

ஆங்கது கண்டு கீயு னறிவினே மதித்து வக்து
[2] காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனே கையில் வாங்கி
யோங்குகம் மதுரை மன்னு மூயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னுகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தாள். (எ)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லியினி னுட்புகவி லங்குகண ஈத
னெருவன், மூத்தனது கண்டிகடை விட்டதிரு ஈத்தியையு னிந்[3]தி
னிய சாப மிடுவா, னத்தியுழை பிற்சுறவு ருக்கொடிபு குந்துலவி டாக
மமெ டித்தெ னுமுனம், புத்தியுடை ஈத்தியுமு நித்துலவி னன்பெரிய
புத்த[4]மெ டித்து முடியில். (அ)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டிரங்கி யிலங்கதி யரைய
னம் மன்ப, னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர்
காணவந் தனையா, மழகுற மணந்து காவனந் தியையு மாட்கொள்வ
மஞ்சனீ யென்று, செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதிருள் பெற்றே
செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான். (கூ)

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யரையன் றவப்பெரும் [5]பயத்தி
னுற் போந்து, [6]புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய [7]போற்
றரு மவயவ நிரம்ப, நடமலி தந்தை தாயதி சயித்து நரர்[8]வடி வன்
றியே தெய்வ, வடிவொடும் விளங்கு [9]மிவடனக் கியைந்த மாமண
வாளனு மெனுங்கால். (கo)

கூ. பல கை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புதல்வன் - ஊமைப்பிள்ளை.

அ. கணகாதனெருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உலவிடு. புத்தி = ஞானம்.

கூ. அதியரையன் - வல்லிச்சாதிக்கு அரசன்; 'அதிபத்தர்' என்பதனது மூணர்க; கo, கஅ. இவ்வரசனுடைய ஊரின் பெயர் விக்கிரமமென்று திருவுத் தாகோசமங்கைப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்கத்தி. செட்டி-முருகக் கடவுள்; "செட்டியப்பனே" தே.

(பி-ம்.) [1]'பறித்தலுமன்றி' [2]'காங்கையா' [3]'இனியசாபம்' [4]'முடித்தது' [5]'பலத்தினுற்' [6]'புடையுழை' [7]'போற்றரும் வைபவம்' [8]'வடிவின்றியே' [9]'இவடனுக்கியைந்த'

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம, லெறிவலை வாணர் தம்முருக் [1]கொண்டாண் டெய்திவாழ் பர தனே ணண்ணி, நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகளே யளிப்பையே னினக்குரை தென்ன, வறிவுளோன் விரும்பி வடிவனு நிருந்தா யார் கொனீ யறியவோ தென்றான். (கக)

தன்றெயின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லைமீன் வாணி கப் பிள்ளை, வன்றிறற் றெழிலா [2]லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன, நின்றவ னேயுற் றுரையினு லாகா நின்றெழில் காண மீன் வீசு, முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைநூன் முறைதரு கயி றுகைக் கொண்டான். (கஉ)

வேறு.

வெல்லவுட் கயிறு [3]வாங்கு கயிறிட்டு விரலா ழிக்கண் பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வலைக்க வல்ல வெல்லைவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு றக்கோத் தொல்லைமீன் வலைமு டிந்தா னுற்றவ ரநிச யிப்ப. (கங)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம னூர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச் சீர்மைமீ னனைத்துந் தின்று திசைதொறு நடிக்குஞ் செய்கிவ் வாரியுள் [4]வரைபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகரமுண்டால். (கச)

[5] உற்றவ வதனுற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன் மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வலைஞர்க் கெல்லாங் கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே வெற்றியி னினக்க [6]ளிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே. (கடு)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச் சென்றணி வலைதோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலைவாணர் - வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமனுர்; விளி; கூ: நு-ஆம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண்டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கங. வாங்கு கயிறு - சூறக்கோலித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலையின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். "ஒரு சிறுகுடப் பரதவனுகிப், பொன்னலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு ணுயகன்" (கல். கக.)

கடு. மிடித்தனம் - வருமையுற்றேம்; "இடைமிடித் தார்தமைத்தேடி" (நாலடியார், கக.)

(பி - ம்.) 1 'கொண்டேயெய்தி' 2 'உயர்த்தவன்கேட்டு' 3 'வாங்கிக்கயிறிட்டு விரலாளிக்கண்' 4 'மலைபோல்' 5 'உற்றதுவதனுல்', 'உற்றதாங்கதனுல்' 6 'அளிப்பல்வேண்டுப'

வென்றிகொண் மகரக் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
[1] ளொன்றுமே காமற் கைக்கொண் [2]டேறினு னும்பர் போற்ற. (கசு)

ங்திதன் னுருவம் பெற்று ஙயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலிஞர்க ளதிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான். ()

வே று.

காதலியோ டதியரையன் கனகமழை பொழிந்திறைஞசி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனம் மணங்கையென
மாதிஞெடி ஙந்தியொடும் வந்துடனு கமமெடித்துப்
போதுகண [3]ஙாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண. (கஅ)

ஆங்கணேந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தனர் வருணன்
வாங்கருமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி. (கஙு)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டி மூத்தமனே மூத்திதரு
மாதிமுனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி. (உ0)

வே று.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்திபாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளென் முசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுரிகுழற கருளிச்செய்தான். (உக)

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச நோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுரைத்தான் மன்றற் பேதையோ டிருவங் காட்டி. ()

கஅ. "அதியரைய மல்லக யமர்ந்தான் தன்னை" (திருநா. தே. நிருவதி கை) என்ற திருவாக்கு, சிவபெருமான் அதியரையன் திருமகளிலிரும்பி மண ஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத் திருவிளையாடலையும் புலப்படுத்தி விளக்குதல் காண்க. ஆதி: "ஆலவாயி லுறையுமெம் மாதியே" (திருஞா. தே. க-கo.)

கங. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

உ0. ஆதிமுனி: விளி.

உஉ. புரியா - புரிந்து. "எண்ணெணுத்தமப்பத்தர்" என்பர் பின்னும்; உங. பெரும்பொருள் - மகாவாக்கியபபொருள். மன்றற் பேதை - மங்களேசு வரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ்செய்த முனி (பி - ம்.) 1 'ஒன்றுபோகாமற்' 2 'ஏகினனும்பர்வாழ்த்த' 3 'காதலொடும்'

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீள் புணரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் திலஞ்சி றந்த தித்தல மே[1]யென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினன் மாதி னேமிம். (உக)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதவூ ராளிபோற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
[2]யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய [3]திலங்க வெங்கும். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகஅ.

உக.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்

மூக்கண ஞல வாயன் மூன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழுந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குநற் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் [4]புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி முந்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காகீர் பொழிறிகழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத துதித்தந் கெல்லாந்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்[5]தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடு மூலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் [6]பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க ளிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லே யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (சு)

வர்கள் ஆயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சி காடுத்தருளியவருடைய திரு நாமம் காட்சிகொடுத்த நாயகரென்றும் கூறுகின்றது; அப்புராணத்துள்ள பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உக. பத்தர் தங்கண் - பத்தரிடத்து. உத்தர ஆகம கோசங்கள் - விடையாகிய ஆகம புத்தகங்கள்.

(உக)

சு. சமாதி - சங்கற்பம். [வாய்.)

* "வணிலிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய்தாளே" (தே. திருநா. திருவால

(பி - ம்.) [1]'என்றெண்ணி' [2]'என்றெழின்மங்கை' [3]'இலங்கயாங்கும்' [4]'புனிதர்மாதர்' [5]'தவப்பலத்தாற்' [6]'பிறங்கவன்றே'

துப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுபவன் வணிக னெனி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போந்தே
யப்பெருங் கன்னி மாரைப் [1]பரிசிப்பா னுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி. (நி)

கழையதண் டேன்றி மூன்று விரல்படக் கடிநீ றிட்டுத்
தழையவொண் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ ளேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா தணிகொள்கண் டிகைக டாழ. (சு)

ஏ வது.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ ளைந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரை[2]பு னைந்து சால வீழ்வி ருத்தஞ
யளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
[3]வளையல் கொள்ளும் வளையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன். ()

வந்துகூறும் வணிக னல்ல [4]வடிவி னுல நங்களே
யிந்த மாய நரைப ரந்த தின்ன தென்ற றிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
[5]பந்த மாற யாவ ரும்ப ழிச்ச நின்று லாவினன். (அ)

இணையில் வண்ண வளையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க ளன்ம னங்குலந்
துணர்வு மின்றி மடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வளையி னுல்வ ளைத்தனன். (கூ)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க ளேப்பிடித்
[6]தருவ மிஞ்சு மாதரு [7]மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வளைக ளுண்டி பரிவொடுந்
தருது நில்லு நில்லு மென்று சாற்றி மாலை யேற்றினன். (கo)

ஐ வது.

மின்வளை தன்னையெ டுத்துவி ரித்துவி ரைந்திடு வார்போல
மன்னிய [8]கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம யக்குதல்கண்

நி. துப்பு - பவழம்; தூய்மையுமாம்.

சு. கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டிகைகளும் தாழ.

எ. 'வளையல்கொள்ளும் வளையல்கொள்ளும்': அடுக்கு.

கூ. முல்லை - கற்பு. வளைத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டார். வளையி னுல் வளைத்தனன்: மடக்கு.

கo. 'கல்ல கல்ல', 'நில்லும் நில்லும்': அடுக்கு. மாலை - மயக்கத்தை.

(பி-ம்.) [1]'பரிசிப்பின்' [2]'புணர்த்து','பாந்து' [3]'வளைகள்கொள்ளுமென்று கூறினமையாகவந்தனன்' [4]'வடிவினுலவ்வகணே, பித்தமாயை' [5]'பத்தமற்றி யாவரும்' [6]'உருவுமிஞ்சு' [7]'உமக்குமக்கு' [8]'கைகண்மடித்துலிடாதுவணங்கி'

டன்னேய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென [1]வச்சமுறுத் [ரும்.
தென்னேவி டென்னேவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெவ

இப்படி சொல்லிய தேது[2]ப ழுத்தா ரைத்தவி ருத்தனியா
னெப்பமர் கைகள்பி டித்தத னுமு தற்றவர் தாமிகழார்
செப்பிணே யோமூலே மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
தப்புரு வோதுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென. ()

ே ல ரு.

நன்குறு மொழியிற் பட்டி நாய்களைக் காண்பான் வேட்டின்
றென்கையில் வளெ நிந்த தென்கையில் [3]வளெ நிந்த
தன்புடை யவனே நல்ல வணிவளே யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வளெ நித்துச் சொல்லுவார் முடிக வாங்கு. (கஉ)

[4]இனக்கன வளையி டாதிங் கேகுவா யாயி னெங்கண்
மனத்தமர் சொக்க னர்த மாணையால் வளைப்பே மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வளெ கணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (கச)

பூனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவளே யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண்
டினவளே விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தணங்கொ டித்துக்
கனவளே கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (கடி)

இந்திர னையன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணுத
சுந்தர வுருவந் [5]தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லணுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் [6]றவாவற வழுத்தக் கண்டி. (கசு)

[7]பழுதிலா மார வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
னழகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்வ லின்றிவ்
விழுமிய வொளிவ ளைக்கு விலேதர வேண்டா நளை
யுழைதொறும் வந்தாற் ருரு [8]மென்றன னுவகை நீட. (கள)

கச. வளைப்பேம் - தடுப்போம்; "வள்ளணீகுகப்பெறுய்வளைத்தேனென" (சீவக. அஅ0.)

கடி. தனம் - கொங்கை,பொன். "இதழியுக் தும்பையு மதியமுஞ் சுரந்து, வளைவிலே மாக்கள் வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் கான்மறை முனைத்தருள் வாக் கால், வீதிகூறி விதித்தமுன் வரத்தாற், கருமுகில விளர்ப்ப வறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் திணியிருள் விடிய, வடிறைறும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்டநீள் கதப்பினர் கைகுவி பிடிதலக், குருகணி செறித்த தனிமுத னுய கன்" (கல். சசு.)

கசு. செட்டியார்: விளி.

கள. பாலலோசனம் - கெற்றிக்கண். உழைதொறும் - வீடுகள் தோறும்.

(பி - ம்.) 1'அச்சமுறுது' 2'பழுத்த' 3'வளையன்றது' 4'இனக்கினவனே' 5 'தீண்டித்' 6'அவரவர்' 7'பழுதிலான்' 8'என்னனீந்தவகைநீட'

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
மூன்றுற நடப்ப மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு வலியுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி [1]வணிக வூரே தார்கொனீ ஈவிறி யென்றார். (கஅ)

அழகிய சொக்க மை மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோனு லறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம றைந்தான். (ககூ)

ஆங்கவன் மறையா மூன்ன ராரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணேங்குகன் னியர்சூல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிஙங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் [2]சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (உ0)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் ரேன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்காற் [3]போந்தார் நும்பாற்
பரிவொடும் வளைய லிட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தீ ரென்ன. (உக)

நடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் [4]துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ [5]னறிந்தி டாத சரக்கிலை யுரைக்கு மெட்டான்
[6]கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்ந்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தனன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தானும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னனு மறுவற விளங்கி நாளுஞ்
சூழ்ந்ததஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உங)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்ன
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னார்க

கக. 'அழகிய சொக்கன்': மதுரைக்கல. சா. நிஙு, கசு; மீனுட்சி. காப்பு. சா. அளகைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகருள்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி, சிலேடை. இனை - கல்லருகும், மூங்கில். இச்செய்யுள், ''வந்தவரவென்னை'' (சீவக. உ0உ0) என்னும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவியதாகத. அச்செய்யுளின் ஒற்றுமைப்பகுதியைப் பார்க்க.

உ0. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாது - பொறுமல்; கள: நு.

உக. 'அஞ்சி' என்றார், பழியஞ்சியாதலின்.

உஉ. 'உடையவனறிக்திடாத சரக்கிலை' என்பது ஒருபழமொழி.

உசு. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சிமாலை.

பி - ம்.) 1'வணிகரூரோ' 2'சாவதற்கு' 3'போந்தாரும்போற்', 'போந்தாரிங்கே' 4'உயர்ந்தோர்காமே' 5'அழித்திடாத' 6'கடையரேம்பயர்தோர்தம்மைக் காணங்குலம்போல்வந்து'

நிறைதரு தாய்மை வாய்மை நீதிநூல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி றந்தே. (உச)

கொள்ளவோர் [1]புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிளையா னென்று [2]மெய்ப்பிணைக் தெய்தி யொப்பித்
தொள்ளிழை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் [3]விடையிற் றோன்றித்
தெள்ளியீர் மணங்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். ()

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசகூ.

உச.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக ழாலவாயான் பதம்பணிவான் முன்னொரு காற் பத்தி மிக்கோ, நீணங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலீவன் வைகை[4]வட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனை யறிந்தணுகா வாறு கோயி லெயிற் கடைதன் னிலச்சினையிட் டழைத்து மாறன், றுங்கரிய படையெடுப்பான் முயன்றுன் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப் பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற்றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையுமப் பதியி லோங்குங் காரணமா நின்னையுநீ கருதி வாழு, மெண்ணிப[5]மெண் ணெண்ணமரர் மடங்க லெண்ணுன் கேந்துயரா லயத்தினையு மிகரி மை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றுமரைவா யியையுங் காண்பான் றணி விலா விருப்பெய்த் சார்ந்தே னிங்கே. (உ)

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யென்தையே யென் செய்தீகன் பகைவனைய, தென்னனெடு பேராறும் வாராவாறு [6]தீங்கு செயக் கண்டனமற் றியாவும் வல்ல, நின்னையான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிகியிடையின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னுயிரை முடிப்பதலால் வாழே னென்று மதுரைவளம் பதி கோக்கி வருந்த லுற்றான். (கூ)

உறு. இச்செய்யுள் கவிக்கூற்ற.

(உச) [முத்திரை.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலச்சினை - மீன

உ. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அஃது அ - யாணை, சுச - கணகாதர், ஈஉ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறுவது; "கரியேட்டுஞ் சினமடங்க ளுலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க" (திருவிளை. இந்திரன். அகூ.)

கூ. 'தென்னனெடு' என்பது முதலியவற்றை, "வழுதி யன்றியும் வையை யும்பகை யான தென்று வருந்தினான்" (திருவிளை. விடை. கக) என்பதனாலறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) [1]'புதல்வனில்லை' [2]'மெய்யுணைத்தெய்தி' [3]'விடைமேற்' [4]'வட நீரத்து' [5]'எண்ணுன்கமரர்' [6]'தீங்குசெய்தல்'

மருவுபுக ழானருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக்
கருத்தை முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி
னின்கும் பூவியன்மீன் முத்திரைகண் டிடமுண் டாகப், பரவு[1]மதி
லொடிவடவா யிலைமுரித்துப் பாதி[2]யிர விற்சென்றே ரியங்கிரத்தாற்,
[3] கரிபரியோன் றணைநித்தென் கரையி லேறறிக் கண்டவெயின்
முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (ச)

ஓங்கிருளை [4]யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா
னத்தை யும்பொற், பூங்கமல வாவியையுந் தனது நீங்காப் பொருவி
லுரு வையுங்காட்டக் கண்டு போறறி, [5]யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு
தாடிப் பாடி யணைவதற்கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்க
ரிய மயிர்ப்புளகம் [6]பொடிப்பக் கண்க ணீர்தும்ப மேல்[7]விதும்ப
நிறைந்து நின்றான். (ஞ)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடி வெட்டி யன்புகயங் கண்டாரா
வண்பு கூர்ந்து, பொருவருநல் வாங்கள் கொடுத் [8]தழைத்தாற் போலப்
பொருபுனல்சேர் தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய கும்பத்த
செழிய ஜோடி படைபொருவான் படையிலலே விடியு முன்னம்,
விரைவொடும்போ வென்றுநிசி யாக்கிப் போக்க விரைந்தருள்கண்
டதிசயித்து கயந்து போனான். (சு)

வே று.

ஆங்கவன் போய [9]பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி
யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத்
தீங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன
ரீங்கி[10]யா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினையு மிட்டான். (எ)

சுரிகுழ லுமை மயிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப
விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப்
பொருவிலோர் வாயில் வேரூப்ப் பொறித்தமுத் திரையும் வேரூய்
மருவிய மதிலும் வேரூ யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

ச. 'பத்தர் பத்தன்': கஅ: ஈ, கூஈ: சக. முரித்து - இடித்து. இயக்கி சத்தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை இடித்த வேறொரு வாயில்; "உயரெயின் முரிவாய்" என்பர் பின்னும்; எ; "சகமொரு வாசலிட் டேதொழு வித்திட" (பயகா. உச.)

ஞ. மேல் விதும்ப - உடல்கடுக்க; "பொதும்பருள் விதும்பினரே" (சீவக. உளகஅ.)

சு. ஆசாஅன்பு - தெவிட்டாத அன்பு. தடினி - ஆறு; "நஞ்சத்தடினி வெம்மையையுங்கண்டு" (கூசு: கஙூ); "உணர்வுடைத்தடினி" (கூஅ: ஞிச.)

எ. ஏற்று இலச்சினை - இடபமுத்திரை.

(பி - ம்.) [1]'மதிலொரு' [2]'நிசியிற்' [3]'கரியபெரியோன்றனைத்' [4]'அல்வள லில்' [5]'ஆங்கவனுமகிழ்ந்து' [6]'பொறிப்ப' [7]'வெதும்ப' [8]'அணைத்தாற்' [9]'பின்னு லல்லிடைமேலிவெங்கும்' [10]'யாவருங்காணத்தனேற்றிலச்சினை

என்றது சொல்லச் சீறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச்
சென்றறி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார்
வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாறின்
ரொன்றுமிக் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா ரொக்கு மென்றார். (கூ)

இருந்திறல் வழுதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது
பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத
வருந்தியூ ணெழிந்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத்
திருந்திய கனவின் மாயை வவ்வலன் சென்று சொல்வான். (க0)

ஞாயில்வாய் மதின்மு ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி
நேயமுள் ளவரை யிங்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்
சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவது குறியு மிட்டே
மேயவின் றியாங்கா ணென்ன வதிசயித் தெழுந்தான் போற்றி. (கக)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டதிச யித்துச்
சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
முந்தையி னன்பு செய்தான மன்னவன் முறைமை வாயி
லிந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சருரு.

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.*

மூன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்
மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் [1]காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ராகி ரன்றே. (க)

மற்றது கண்டு சால [2]வாடிய மன்ன னேர்ந்தா
னற்புத சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே
முற்றுமிக் களிக்க வலவ முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீந்தன மென்னப் போந்தான். (உ)

க0. போத - மிக.

கக. வாய்மதில்: விகேஷத்தொகை. சேவுறுகுறி - இடபமுத்திரை.

கஉ. முறைமை வாயில் - இத்த வரலாற்றை யுடையவாயில்; இலச்சினை வாயிலென்று ஒருவாயில் பண்டைக்காலத்து இருந்தது போலும்.

(உரு)

க. இன்னெறி - இனியநெறி; கல்லகடை.

*"கதிர்நிரை பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுக் காணுப் புனைவருந் திருவடி, மாநிலத் தோய்ந்தோர் வணிக ஞதி,.....இவையெனக் கூறிய நிறை ருட் கடவுள்" (கல். சஅ.)

(பி - ம்.) 1 'காவன்' 2 'மயங்கியே'

[1] இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் துடனேர் மைத்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் துதித்தை [2]யாண்டு
குறைவற [3]வளர்கா ளத்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்
திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்த்துயர் துறக்கம் புக்கான். (கூ)

வே று.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து [4]காவ லறையழித் தரும்பொருள்
கவர்ந்தே, புவிமிசைத் தூரந் தங்குறை யறிந்து போயினர் யாரையு
மறைத்துக், கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத்த வமைச்சர்கள்
கரிபரி முதலா, நவையறு படையை வெருவுறு குடியை [5]யடைவுற
நயமொடு கூட்டி. (ச)

வரந்தரு [6]மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டிவா
னெண்ணி, யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம்
பூனத மான, வருஞ்செழுங் கனகந் தேடியுஞ் சிறந்த வணிமுடிக்
காவ மணிக, டெரிந்தன வெங்ஙன் றேடிவஞ் சொக்கன் றிருவுள
மறியகி லேமால். (டு)

விதுமர பிலங்க விவற்[7]கபி டேகம் விரைவுடன் செய்திடா
தொழியி, னதிர்வுறு மூலக மென்செய்கே மென்றென றழுங்குதல்
கண்டருள் சுரந்து, நிதமுறு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டி
யாய் மணிவீலை கூறிப், பதியுயர் பெரிய [8]பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதுங்
கென்னென வடைந்தான். (கூ)

[9] வருந்துபே ரமைச்சர் நயந்தசென் றுளத்து மருவுகா ரிய
முரைத் துன்னேப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப்
புனிதனே வறிகிலே மென்ன, வரும்புரை யிரேகை களங்கமிவ்
திக்க ளற்றவை குற்றமொன் றிலலே, யொருங்கமுன் பார்த்துக்
கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுண் டென்றான். (எ)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய
புயல்போற், றீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்க
ளீங் கறியக், கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை

ச. காவலறை - காக்கப்படுதலையுடையபொன்னறை. யாரையுமறைத்து மைத்தனைக்காத்த அமைச்சர்களென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்திக்காத்தவமைச்சர்" (கடம்ப. இலீலா. உடு.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

கூ. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம் நடுங்கும். பட்டினம் - காலிரிப்பூம் பட்டினம்.

எ. புரை - காரணதோஷம். இச்செய்யுளால், இரத்தினத்தின் குற்றங்கள் இன்னவையென விளங்கும்.

(பி - ம்.) [1]'இறையனதருளால' [2]'ஐந்தியாண்டு' [3]'வளரவாழ்த்த' [4]'காவ லரை' [5]'அறிவுற' [6]'அரசகுமாரனுக்கு' [7]'அவிடேகம்விரைவொடு' [8]'பட்டணம்' [9]'வருத்துமேரமைச்சர்'

பிறங்கிலக் கணங்க, ளோதியா தரத்திற் ரூவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற மூரைப்பான். (அ)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலவனைச் சிரத்தா, லாசற வரிந்த வுறுப்பினே வானே ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக், காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த [1]கடலினுந் தீவினும் புது மை, பேசரும் பெரிய [2]நாட்டினும் பிறந்து விளைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (கூ)

பரியவா ளென்பு வயிரமீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம், பொருவரு மொளிசேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெங் குருதிமா ணிக்க, மருவிய மயிர்வை டூரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை மூத் தம், குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே.

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் நிறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங் ககான் கிடமும், படருநால [3]வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமுமீ ரெட்டு, நெடியபுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்க ளும் பிறங்கிய விலையு, [4]மிடமுறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவ கை யிலக்கண முடைத்தால. (கக)

கருதிடின் [5]வலவை மாவலி கங்கை கம்பலீ கல்லணை யென் னுங், தருசம ஞெளிசூழ் நதிகளுண் கிடமாஞ் சாதிநான் கந்தணன் வெள்ளீ, பரிவுறு மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைசூத் திரன் கறுப் பவைதா, மருவிய பெயர்கோ மளங்[6]குரு விந்தம் பதுமரா கம் பணு மணியே. (கஉ)

கூ. வலவன் - வலாசுரன். தபபி மண்விழுத்தலைகள்.

கo. வலனுடைய என்பு வைரம், இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம், கவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்கம், மயிர் வயிடூரியம், நிணம் கோமேதகம், பல் முத்தம், பித்து மரகதமென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்கணமுடைத்து; இவற்றை "மாணிக் கத் தியல் வருகுல காலேச, சமஞெளி சூழ்நத வொருகான் கிடமும், நால்வகை வரு ணமு நவினவிப் பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதினறு குற்றமும், மிருபத் தெனவகை யிலக்கிய நிறமும், மருவிய விலையும் பத்தி பாய்தலு, மிலையென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே" (சிலப். கச: கஅசு - எ, உரை) என்னுமேற் கோளாலுய்ந் தெளிக.

கஉ. சமஞெளி - இலங்கைத்தீவிலுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்காதீ வத்துச் சமஞெளி யெனலுஞ், சிலமபீலே" (மணி. உஅ: கoஎ - அ) என்ப தனலும், அம்மலையை நானகுநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவென்பதை, "குடுமிச் செ ங்காச் சமஞெளி சூழ்நத, நிரைநதி நானகி னிகழ்நதன குறியும்"(சிலப். சஎ) என்பதனலுமுணாக. வலவை, மாவலிகங்கை, கம்பலீ கலலணை என்னும் நதி கள் நானகும் இலங்கைத்தீவில் சமஞெளியிலிருந்துவநதனவாவன.

(பி - ம்.) [1]'கடலினுந்தீவினும்', 'கடலினுநதியினும்' [2]'நாட்டினும்பாத்து வளர்ந்தன' [3] 'வருணத்தியற்கையும் பெயரும்' [4] 'இடமுறுவத்திப்பாய்தலு மென்னும்' [5]'வலகைமாவலகங்கை' [6]'குருவந்தம்', 'குருபத்தம்'

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுங் தகட்டின் மேலினும் [1]வெயிலினுங் காத்து, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்பினும் பிறங்கிக், கொன்னுறச் [2]சிவந்த பார்க்கவந் தோய்ந்திக் [3]குச்சி முன் பரந்துசேர்த் திடின்முன், பன்னிய வொளித்தாய் [4]மத்தக சத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால். (கஉ)

[5] மிகவுறு தாரை மத்தகங் குழிதல் [6]வெச்சமிலச்சுமி வெகுளி, [7] புகையொடு திருடன் மூரணெடு செம்ம ணிறுகுதல் கருகுதல் பொரிவே, மிகலுறு புடாய நெய்ப்பிலி [8]சந்தக் கேடிலீள் வெய்யகிற் றென்ன, வகைபடு குற்ற மெண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (கச)

ச வ று.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தக்கண் சூத பல்லவமின் மினிகோ பம் [9]பரிதிதீப, மங்கிவிழு [10]தழற்குன் றியுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்த மூய லிரத்தமா தளீவீ வித்தச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப் பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்சட் [11]டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிங் துரங்குக்கிற் கண்ண சோகின் றளிர்கிறங்க [12]லாவணையோ டெழுநான் கென்பர். (கரு)

எண்டருதே சிடையளவே [13]விலேகோ டன்க ணியைந்த வற்றி ஞெளிபரத்தல் [14]பத்தி பாய்த, றண்டாளத் நியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கினின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் றூளி, [15]லொண்டொ

கஉ. இதிற்கூறிய மாணிக்கத்தின் பன்னிருகுணங்களே, "தேய்க்கி னெருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், றூக்கிற் றகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற், குச்சையின் மத்தகக் குறியினே ரத்தி, னெய்த்துப் பார்வையி னேர்ந்து சிவக்தால், கொத்த நற்குண முடையபன் னிரண்டும்" (கல்.சள) என்பதனாலும் தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின்குற்றம் பதினென்பதை, "கருஞெகாய் தாதல் கீற்று வெகுளி, திருகன் முரணே செம்ம னிறுகன், மத்தகக் குழிவு தாரை மிலேச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புகைதல் புடாயஞ், சந்தைகெய்ப் பிலியெனத் தருபதி னைறும்" (கல். சள) என்பதனாலும் தெளிக.

கரு. அங்கியும் அதில்விழுதழலும். சாதாரக்முதலியவை மாணிக்கத்தின்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப் பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு நிறங்களே கால்வகைப்படுத்தி, சாதாரக்கத்திற்குப் பத்துநிறங்களும் குருவிந்தத்திற்கு எட்டும் சௌகந்திக்கு ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு நான்குமாகக் கூறுவதுமுண்டு; "தாமரைகழுநீர்" (சிலப். பக். ஈஎஅ) என்னும் மேற்கோள் முதலியவற்றையும், "கதிர்நிரைபரப்பும்" (கல். சள) என்பதையும், "சாதாரக நிறம்" (தீநிகி. மாணிக்கம். ஈக) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும் பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பனவுள.

(பி - ம்.) 1 'வெயிலுங்காற்று' 2 'சிவக்தபாகம்வந்தோங்குச்சி' 3'குச்சை' 4 'மாதகசுத்தி' 5'மிகவுறுகாசம்' 6 'வெச்சமிலச்சுமிவெகுழி' 7'பகையொடு' 8'சக்தைக்' 9'பருதி' 10'தணற்குன்றியிலோத்திரஞ்செவ்வாத்தி' 11'சேடு' 12'ஞவணைபோடு' 13'வலேகோடின்களியைத்த'14'வத்தி' 15'ஞண்டிதன்'

டிமங் கையர்களத்தி லியானைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா
கனர்திண் டோளிற், கொண்டலிலிப் பிலிலேனைக் கொம்பி லிக்கிற்
கொக்கிலெனப் பகர்வர்வியப் [1]பிப்பி மூத்தால். (கசு)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செங்கீர் சார்வனமண் ணே
றிடப்புத் [2]திருகல் கோணை, மங்குறு[3]சிப் பிப்பற்றுக் [4]காக வன்னி
மருண்டிருத்தல் குறைபத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடித்தே
சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கரமேரூப் பொருப்பிமவா னேம கூடங்,
[5] துங்கசவா லக்கமவங் திகமா தங்கங் தொகுமருண மெனுமெட்டா
கரமே தோற்றம். (கஎ)

கீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி [6]கெடுதல்கரி தூளி
விந்து காகபாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித நுரை மழுங்கலிருத்
தெனப்பகர்வார் குறையீ ராறும், போற்றிடுகற் குணக்தாரைச் சுத்தி
[7] நோன்மை புரந்தாசா பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக்
கோணமா றெனவைக் தாமற் றிலங்கியநீலத்தினிய லியம்ப லுற்றேன்.

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே [8]குவளை வண்டே யாகுலக்
கண் செழுமேக மவிரிச் சாதே, யிணையிலுயர் [9]பூவைப்பூ நெய்தற்
போதென் றிலங்கு மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற்,
றணிவில்[10]சர சரப்பிரசத் தோடி பொல்லாச் சாரசமஞ் சணிவளிமண்
சார்ந்த கிட்டம், [11]பிணிகொளிலைச் சுமியாகுங் குணகெய்த் துச்சி
பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின். (ககூ)

கசு. தேசிடையளவே விலைகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்தக்
கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதின்மூன்றிடத்துப் பிறக்கு
மென்பர், பாண்டோதிபுனிவர்; திருவிளை. மாணிக்கம். நிகூ - சு. இங்கே
'காகவாகனர்திண்டோள்' என்றவிடத்து, அதில், 'ஐவாய்மான்கை' என்பது
கூறப்பட்டுள்ளது.

கஎ. "உடித்திர ளனைய காட்சி யுருட்சிமா சின்மை கையா, லெடித்திடற்
றிண்மை பார்வைக் கின்புறல் படிக மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு" (திரு
விளை. மாணிக்கம். நிஅ) என முத்தின்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக்
குமிடம் எட்டு.

கஅ. வயிரத்தின் குற்றம், கூ; குணம், நி; "சரைமலக் கேற்றுச் சப்படி
பிளத்த, றுனிகரி விந்து காகபாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித, நுரை
மழுங்க றன்னே, டீராறும் வயிரத் திழிபென மொழிப", "பலகை யெட்டுக் கோ
ண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுக் தாசமு, மைந்துங் குணமென் றறைக்
தனர் புலவ, ரிக்கிர சாபத் திகலொளி பெறினே" (சிலப். கசு: கஅ0 - அகூ,
விசேடவுரை) என்னுமேற்கோள்களாலுமுணர்க.

ககூ. ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண். பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின்
ஒளி வகையை, "கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளலிரிச்

(பி - ம்.) [1]'இப்பர்முத்தால்' [2]'திருகல்கோணம்' [3]'சிப்பியிற்பற்றுக்காக
வர்ணி' [4]'காகவர்ணமண்டிருத்தல்' [5]'துங்கவாலக்கமவந்திதம்' [6]'கேடுறுதனே',
'கேடுறுதல்கரை', 'கெடுதல்சரி' [7]'கொய்ம்மை' [8]'தவளைவண்டேயாகுலிக்கண்'
9 'பூஞைப்பூ' [10]'சரகரப்' [11]'பிணிகொளிபச்சுமி', 'பிணிகொளிவச்சுமி'

துன்னியசிந் தூரமீ[1]ச்சஞ் செங்காய் செம்மண் டேவகோ முசு
முசுக்கை தளங்கு வீரைப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்
குப் பைங்[2]க ருப்பத் தளைகல்லேய் முடக்கல் பொல்லா, மன்னும்
வெளி றென்பர்[3]குறை பச்சை நிள்ளை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம்
பயிர்பொன் வண்டின், மின்னுதரம் பொன்மையொடு பசுத்த னெய்
த்தன் மேற் [4]பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க ளென்பர். (உ0)

கருகல்வெளி நெடுபெரிரிவே கல்லே மண்ணே [5]காற்றிறுக
றராசமொடு குற்ற மெட்டா, மாகதம்விட் டியர்புருட ராகஞ் செம்
பொன் வண்டகட்டிற் றேனெழுகு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரிய
ம்பொன் மேன்மு லேப்பா லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத்
தை, மருவுவயி ரியத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர்
வண்ணந் தானே. (உக)

முறைமைகெடா [6]விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா
வளசொன்ன புருடராக, முறுவயிடி ரியங்கோமே தகமே யென்றுங்
கோதுவர்மற் றிவற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், [7]மறுவலுறுதோ ரா
வல்லி கனக தோரா வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியு
ரைப்பி னுளபலவிங் கரசர் மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற்
கண்டி லேமால். (உஉ)

சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினொன்
றுமே'' (சிலப். கச: ககo, விசேடவுரை) என்னுமேற்கோளாலும் உணர்க.

உ0. வீரை - ஒருவகைமரம். பவழத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை, ''கருப்பத் தினோயுங் கல்லிடை முடக்கலுங், கிருக்கு நீங்கிய செம்கொடி வல்
லியும்'' (சிலப். கச: ககஎ - அ) என்பதனாலும், பச்சையின் குணகணே, ''நெய்த்தன் மயிற்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னு
டன் பசுத்தல், வத்தி பாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, றொத்துத் தெளிதலொ
டெட்டுங் குணமே'' (சிலப். கச: கஅச - ரு, விசேடவுரை) என்பதனாலு முணர்க.

உக. பச்சையின்குற்றம் எட்டும், ''கருகுதல் வெள்ளை கன்மணல் கீற்
றுப், பொரிவு தராச மிறுகுதன் மாகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொ
ழிப்'' (சிலப். கச: கஅச - ரு, விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்தற் குரியன.

உஉ. தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகிய மும்மணிக்கோவையென்னும் பெயரிலுள்ள மும்மணியென்பன இவையென்பது, இதிலுள்ள மும்மணியா
வன என்னும் வாக்கியத்தால் கன்குவினங்குகின்றது. தோராவல்லி, தோரா மல்லி யெனவும், கனகதோராவல்லி, கனக புட்பராகமெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) 1 'ஈச்சங்காயே' 2 'கருப்புத்தினே' 3 'குறைமற்றுக்கின்னே' 4 'வத்தி' 5'காற்றிறுக்கல்' 6'அவைதமக்கு' 7'மறுவறு தோராவல்லி கனகதோரா வல்லி'

வேறு.

மறுவறு [1]சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் [2]வாய்த்தன விலையெனக் காட்டி, யுறவுறப் பேசி விற்றிடக் கொண்ட வுத்தம நிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுறு மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், [3]மறைபறை யுலகிற் கண்டிலோ மென்று மவனியும் விதிப்படி யமைத்தார். (உக)

அரசிளங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மறைநெறி சூட்டிப், பெருமைசேர் வணிகன் றனையப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன் செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டிவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந்தளே நகைத்தாங், குரியவா லயத்தை நோக்கினோர் போகி யொளித்தனன் முதித்ததி சயிப்ப. (உச)

[4] ஆங்கணை மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி, யிங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூடற் கெத்தனை தவஞ் செய்தா னிதனுந், பாங்குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் [5]தூழிவாழ்ந் தறத்தி, னேங்குவ னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (உடு)

[6] அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந் திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினல் [7]விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்துய ரறத்தின், மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (உசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஊஅக.

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் [8]தென்னவ னொருவன் சைவநூல் சிவபுராணங்கள், சிவனையு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற்றிப், புவியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுரையம் பதியிற், பவநிசி யகல வருளினல் விளங்கிப் பகையற வாழுநா டன்னில். (க)

உக. வம் - புதுமை, ஒன்பது. மறை பறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

(உசு)

க. பவ நிசி - பாவமாகிய இருள்.

(பி - ம்.) [1]பிறப்பித்' [2]'வாய்த்தன' [3]'மறையறையுலகிற்' [4]'ஆங்கணமறையோர்' [5]'ஊழிவாழ்த்தனின்' [6]'அதிர்படத்' [7]'விளங்கு' [8]'தென்னவன்றோர்த்து'

தந்திர மிக்க மூன்தையோர் சோழன் சூனையால் வெல்லமாட்டாமன், மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனே மதுரையம் பதியொடும் கூட,முன்துற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி மூடிவில்[1]பல் பொருள்களுங் கொடித்து, வெந்திற லமணர் தங்கள்பாற் செல்ல விட்டனன் [2] கட்டிநெட் டோலை. (உ)

வே று.

நம்பெரு மடிகள்[3]காண்க நலந்தரும் வளவ னேலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
[4] செம்பொனே டளிப்ப லின்று செழியனை மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டி மந்திர வாதத் தென்றே. (ஊ)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணுயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னேலை வர்ச்சங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (எ)

[5]மன்றுநீ டசோக நீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய [6]தூமத் தீயி னேமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி [7]னடக்கு மேரு வெள்ளவோர் வேழந் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்ந்த தன்றே. (ஏ)

உ. "மதமலி யமண ரெல்லா மந்திரவாதஞ்செய்து" என்பர்பின்; ஈசு:உ எண்ணி நெட்டோலையைக்கட்டி விட்டனன்.

ஊ. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென முன்னேகூட்டுக.

எ. எண்கிரி - எட்டுமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர் களே, சைனர்களுள் வழக்குவதாகிய, "பரக்குன் றெருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருக்குன்றம் பேராச்தை யாணை - பிருக்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடுத் தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு" என்னும் பழைய வெண்பாவாலும், "அஞ்சனங் கொளஞ்சக் கோவத் தனகிரி கூடன் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேம கூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வரைக ளெட்டும் வை குறு மமணர்" (நிநவிளை. யாணை. எ) என்பதனாலு முணர்க; மதுரையைச் சூழ்ந்த எட்டு மலைக ளென்பாருமுளர். வாழ்ந்த - மிழ்ந்த. சட்டென - விரைவாக.

ஏ. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதகரென்னு மிவர்கள் தங்கிய ஐங்கிடங்கள் கூடிய மன்றின்கண் நிற்பதாகச்சொல்லப்படுமாதலின், 'மன்றுநீடசோகநீழல்' என்றார்; "சந்தி யைத்துத் தம்மூடன் கூடி, வந்ததலே மயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப், பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சிலப். கக: ஙஉ - உக) என் பதனாலுணர்க.

(பி - ம்.) 1'ஒண்பொருள்களுங்' 2'கட்டி நீட்டோலை', 'கட்டியேயோலை' 3 'காண' 4'செம்பொனுடளிப்பன்' 5'மன்றனீடசோக' 6'ஓமத்தீயில்' 7'அடர்க்குமேரு'

மொஞ்ச[1]க் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் [2]தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னே யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவள மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (சு)

ஆலகா லங்க டிப்ப வடார்ந்தகிம் புரிவெண் கோட்டாற்
கோலமா முகிலேப் பீறிக் குத்திவான் முகடி சாடி
மேலுடி வுதிர்த்து நாகம் வெருக்கொள [3]பிதித்துக் கூடச்
[4] சாலும்வெஞ் சமண ரோடி நடந்தது தரணி யேங்க. (எ)

[5] மதுரை[6]நீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
தகிர்வொடி தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி [7]யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யரற்கு ரைப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (அ)

[8] பெருமகின் னருளி னுலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மந் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினுற் கலங்கி னேனிங்
கொருவரு மிலேமே யல்லாற் காத்தரு ளொல்லே யென்ருன். (கூ)

அரசகேள் கீழ்பா விஞ்சி யணையவட் டாலே கட்டின்
[9] றுரஞெடிம் வில்லா ளாகி யொல்லேவந் தெவருங் [10]ணக்
கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றேர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (கo)

[10]தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழ்ந்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடிம் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுரைத்தவா ரூங்கச் செய்தான். (கக)

சு. மொஞ்சகம் - மயிலிறகின்தொகுதி; மாதிரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலாங்கையர்" (திருவிளை. விருத்த. ச.)

அ. நீட்டி - தூரம். கூப்பிடு - கூப்பிடுதூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'முடி மணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டுதிருவிளையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

கo. அட்டாலே - மதின்மேன் மண்டபம்; அது ஞாயிலென்றுங் கூறப்படும். கரி கரியாக- யானைகரிக்கட்டையாக; கரியாகச் சாட்சியாக வென்றுமாம்; "கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாமல், எரியார் தழல் வீழ்ந் தெழுத்து" என்றார்; நாலவர் நான்மணி. உரு. கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உழைமதி தவழ் எயில்-இழக்குமதில்; "கீழ்பாலிஞ்சி" (கo) என்றார். முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

(பி-ம்.) 1'கைக்கையர்' 2'துங்கச்' 3'மதித்து' 4'சாலவெஞ்' 5'மதுரையூர் கூப்பிடென்ன வடகீழ மூலைக்கோணத்து' 6 'நீடைத்தகூப்பிடென' 7 'எமக் கணித்த' 8பெருகுரின்' 9'உரவொடும்' 10'தொழுதனன்'

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றுடை வாளுங் கட்டிக் குலவு[1]தொப் பாரங் கட்டி
மூற்றுமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப னிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்ரூன். (கஉ)

கண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்துபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியந்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணரும் கன்னி மாத ரினவீ ரிந்து ரூரால. (கங)

ஊறிடு மருவி யோங்க [2]லுரலுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்[3]சி லைத்து
மாறஞழ் துயரந் தீர மதுரையம்.புரியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் [4]குறித்துநீள் கணிவி டித்தான். (கச)

மானமில் சமண [5]ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
[6]தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனே மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (கஞ)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தீதான் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயதந் ருர்தோன்
யானையா னனனைத் தர்தோன் யானைவர் தனையு வர்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (கசு)

செல்லம செயிலட் டாலைச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
[7]வில்லரி முகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிறுறு நிணம ருந்தி
[8]யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (கஎ)

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவஸ்திரம்; இஃது இக் காலத்தில் இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்களிற் பரும்பாலும் காணப்படும்.

கங. எழ - மிக.

கச. அருவியோங்கல் - யானை. சிலைத்து - முழங்கி. இலக்கு - லக்ஷ்யம்.

கஞ. யானையை - தாருகாவனத்து முனிவர் அனுப்பிய யானையை.

கசு. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற. யானை ஆலயம் - எட்டு யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம். யானை ஆனனன் - விநாயகர். யானை வந்தனை - ஐராவதஞ்செய்த வணக்கத்தை.

கஎ. செல் - மேகம். அட்டாலம் - மதில் மேல்மண்டபம். அட்டாலைச் சேவகன்: உஅ. அரிமுகமால் வாளி - நரசிங்காஸ்திரம். குளம்,

(பி - ம்.) 1 'தோற்பாரம்' 2 'உரனிடி' 3 'கலித்து' 4 'குறித்த' 5 'எண்ணி மந்திர்' 6 'தேனலர்' 7 'வில்லரிக்கணைவான்முடும்', 'வல்லுறுகணை' 8 'ஓல்லைமா லெத்திவாயால்'

வே று.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாரியொப்ப விளங்க வரையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால். (கஅ)

[1]கடிகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் [2]மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே. (ககூ)

பிடிக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சந் [3]தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர். (உ0)

உரன ழித்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவீரை யாடலின்
வரிசை காண வரையுரு வாக்கினன். (உக)

வே று.

முடிசிகையினர் விசிசடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடிவிசையுட னணுகிப்
[4]படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தடிகொடிதலை சிதறினர்சய சயவெனநட நவிலா. (உஉ)

செற்றி, வாவி; சிலேடை. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற் சேணியாமலிருக்கு முணவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது; "இலத்தியுள் வீரை பாண்டமென்னுது" அரங்கத்தந்தாதி, சக.

ககூ. பொற்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயம்; "செம்பொனாலயத்துப் புக்கு", "பைம்பொனாலயத்துப் புக்கு" "பொருவருங்கோயின் முற்றம் பொன்னினால் வேய்ந்து" என்பர் பின்; உள: உஎ, எஎ; கூ0: டுகூ.

உ0. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

உஉ. முண்டித்தவர் - தலையை மழித்துக்கொண்டவர். தலைபறி - தலை மயிரைப்பறித்துக் கொள்கின்ற.

(பி - ம்.) [1]'கடிகை' [2]'மாமகளும்முன்' [3]'தணிந்தனர்' 'படர்தருதலை புறியமணர்கள்'

வேறு.

கன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னணுகி யானே
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரந்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தர்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்ரூன்.

வடிவுடைக் கடவு [1]ளங்கண் மறைகுவா ஞெருப்ப டுங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் [2]விரைந்திறை யேவப் போனேன்
படிபுக ழமைச்ச ரோடும் பன்முறை [3]பணிந் தெழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்ரூள் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு. (உச)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னே
மெய்வரப் [4]பழிச்சு வோர்க்கு மேண்டிய வரங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்து திந்தான். ()

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளியம்யா மாத லாலே
நிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் ரரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (உசு)

அருளினு னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புவியோர் போற்றப்
பரிவொடு நின்ரு னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டுவகொ டுப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே (உஎ)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தொடையட் டாலைச் சேவக னென்ன நாம
மானிலத் தன்று முன்னு மன்னிட [5]வழங்கு மன்றே. (உஅ)

உக. கல் - மலை.

உச. வடிவுடைக்கடவுள் - சுத்தரேசர்.

உரு. இச்செய்யுளால், பண்டைக் காலத்தில் அட்டாலைச் சேவகருடைய திருவருவமிருந்ததென்றும் அது வழிபடப்பெற்றுவந்ததென்றும் தெரிகின்றது.

உசு. 'அடியார் தங்கட் கெளியம்யாம்': 'அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன்', 'அடியவர்க்கெளிய சொக்கன்', 'அடியவர்க்கெளியவர்'. 'அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான்' என்று இற்றூலில் பலவிடங்களில் வந்திருத்தல் காண்க. கச்சம் - அளவு.

உஎ. பிறங்க நின்ரூன்.

(பி-ம்.) 1'ளங்கண்' 2'விரைந்தருள்புரியப்போனேன்' 3'பணித்துபோத்' 4 'பழிச்சினோர்க்கு' 5'வழங்கிற்றன்றே'

[1]பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலேவன் சிங்க முகக்கணை விடுத்த லாலே
காவல [2]னவதா னத்தைக் காசினி காண வண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினன் வேழக் குன்றில். (உசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நிகo.

உஎ.—[3]ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அழகினுக் கழகார் மேனி [4]யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் சோன்றிப்
பொழிலுல கனைத்துங் காணப் புரவிநூற் கியைய மிக்க
செழியன்மூன் குதிரை யிட்ட திருவிளை யாடல் கேண்மின். (க)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானைவேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு [5]தலைங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

உசு. பருப்பத இபத்தை - மலைபோன்ற யானையை. காவலன் இருத்தினன்.

(உஎ)

க. இச்செய்யுள் கவிக்கூற்று. 'அழகினுக்கழகார் மேனி': "அழகெனு மதுவு மோரழகு பெற்றதே' (கம்ப. மிதிலை. சுச); "அழகினுக் கழகு செய்தார்" (மெய். கோலங்காண். சு.) 'அலவாயமுதவாயான்': 'அலவாயமுதமன்' (திருநகர. கக), 'ஆலவாயமுதவாக்கன்' (கக: க.) சாத்தவர்கள் - சென்றுசென்று வியாபாரம் செய்யும் வாணிகர்நிரள்; இது, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரம். குதிரையிட்ட - குதிரைகளை அளித்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; கo: நிo. திருவாதவூரர்புராணத்துள்ள குதிரையிட்டசருக்கமென்னும் பெயரும் இங்கே அறியத்பாலது.

உ. வளம்பட - பலவகைச் செல்வமும் உண்டாக; "வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாருமில்லை" நாலடி. கoங.

* "சுராமலரோ டாமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழநந் தீசனாவ காசகனுக் கொண்டார்" (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், கக); "உனக்குக், கலத்தவன் பாடிக் கிடந்துள் ளுருகு, கலக்தா னிலாத சிறியேற்கு கல்லி, நிலத்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே" (திருவா. சிவபுராணம், நிசு - சுக); "அந்தண ஞலி யாண்டுகொண் டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்", "திருவார் பெருந்துறைச் செல்வனுகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த

(பி - ம்.) 1'பாலிகள்' 2'அவதானங்கள்' 3'குதிரையீடு ஞானவுபதேசஞ் செய்த' 4'ஆலவாயான்மகிழ்ந்து' 5'தளங்கு'

நீதிமா மதுர நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றூர்
காதல்கூர் பலுவல் பாடுங் கபிலனூர் பிறந்த மூதூர்
சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி தலங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனூர் வாழும் வியன்திரு வாத வூரால். (கூ)

கள்ளமும்" (ஷெ. கீர்த்தி. சபை - கூ; நிச - நி); "பாமா கத்தப் பழம்கட லத வே,.....அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க" (ஷெ. திருவண்டப் பகுதி, சுசு - சுநி); "என்னே ரீனயோர் கேட்கவத் தியம்பி, யறைகூலி யாட் கொண் டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளதும்" (ஷெ. ஷெ. கபை - சு); "அருபரத் தொருவ னவனியில் வத்தி, குருபர னுதி யருளிய பெரு மையை", "மெய்தரு வேதிய னுதி லீனகெடக், கைதர வல்ல கடவுள்போற்றி", "என்னையு மொருவனுக்கி யிருக்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி" (ஷெ. போற்றி. எடி - சு, அஅ - கூ, கஉ - கஙo); "ஈறி லாதநீ பெளி யை யாகிவக் தொளிசெய் மானிட மாககோக்கியும்" (ஷெ. திருச்சதகம், கக); "செங்க ணெடுமாலும்.....வானவன் பூக்கழலே பாடுதன்கா ணம்மா னுய்" (ஷெ. திருவம். க - கச); "காட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி நாயிற் கடைப்பட்ட கம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி, யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்த காமே" (ஷெ திருப்போற். அ); "வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னுதே, கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினு லாண்டு கொண்ட,.....பொன்னங்கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ", "அருவாய் மறைபயி லத்தனனு யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ" (ஷெ.திருக்கோ. கக, கச); "உருகா மதியலோ ரத்தனனு யாண் டு கொண்டான்", "வாவாவென் றென்னையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண் டான்" (ஷெ. திருத்தெள்ளேணம், க, எ);"பெருத்தறையான், சோர் திருவடி யென் தலைமேல் வைத்தபிரான்" (ஷெ. திருப்பூவல்லி, கo); "கருணையினற் தேவர்குழா, நாணுமே யுய்யவாட் கொண்டருளி" (ஷெ. திருப்பொன்னூசல், நி); "அத்தன னுதிவக் திக்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு ளும்,.....தேவர்பிரான்" (ஷெ.திருப்பிற்பத்து,கo); "அத்தன னுவதன் காட்டி வக் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுக்தரு ளாயே" (ஷெ. திருப்பள்ளி. அ); "காயேன் தனியாண்ட பேதாய்", "முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே" (ஷெ. புணர்ச்சிப்பத்து, க - கo); "ஆண்டநீ யளித்த வருளினை மருளி னன் மதித்த, வஞ்சனேன்" (ஷெ. வாழாப்பத்து, சு); "திருவடி யென்றலே மெனட்டமையால்" (ஷெ. தலாப். அ); [ஷெ. அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுதலியவற்றைப் பார்க்க.] "பெருத்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வக்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத்தருள்செய் பெருமை யதியலல்லார்" (ஷெ. திருவார்த்தை, எ).

கூ. மதுரம் - இருப்பைமரம்; 'கெட்டிலை யிருப்பை' என்னும் அகவல், "கெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைத்தலைப், பதர் மனைதொறு மூணங்குஞ், செத்தலை யிறலின் சீரேய்க் கும்மே" (கபிலர்வாக்கு) என்பது. இது தமிழ்நா வலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மிழும் அத்தலத்திற்குரிய லிருஷங்களென்று தெரிகின் றன: "கமழ்மதுர மிழ்வாத புரத்தி" (கடம்ப. இலீலா. உள.)அத்தலத்தில், ஸ்ரீமாணிக்க வாசகர்க்குச் சிவபெருமன் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினர்; "வாதையம் புரத்தாண்ணி மணிச்சிலம் போ

ஆதியா தித்தன் [1]சோம னக்கினி தமது பேரால்
வேதியர் தமைவந் தேத்தி விளம்புமுன் னுகங்கண் மூன்றுங்
காதலின் வணங்கக் கண்டி கடையுகம் வாத ராச
னீதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (சு)

தெரிவையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வளை களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் [2]பங்கயம் பழனந் தோறுந்
தருமுகிற் றூளை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருதிலீள் கழுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செங்கெ லேய்க்கும். (டு)

மன்னுமிக் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுக்
தொன்னெறி [3]மூனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம
மின்னெறி வாத வூர ரென்னவந் துதயஞ் செய்தார். (சூ)

மன்னுமுற் றெடர்பி னுலே மாசற வீரெட் டாண்டிண்
முன்னை நூ னீதி நூன்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட [4]கொற்றவ னயந்த ழைத்துத்
தன்னுடை [5]நன்னு மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (எ)

சைகாட்ட" (உஅ: கச); "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (சிநவா. இர்த்தி. டுஉ - ங) என்பதனாலு முணர்க. வேத நாதரென்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின் 'வேதாயகனும்' என்றார்; 'வேதியர்' என்பர்மேலும்; ச. திருமால் வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாநமம்" என்ற சுருதி, சிவலிங்கப் பெருமானிடமிருந்து தோன்றினமையின், இத்திருநாமம் அமைந்ததென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

ச. ஆதியாகிய ஆதித்தன். சோமன்-சந்திரன். வாதராசன்-வாயுதேவன்.

டு. வளை - சங்கு. "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கழுகல்ல கரும்பென்னா" (பெரிய. நாடு. கடு) என்பதை இச்செய்யுளின் ச - ஆம்அடி ஒத்துள்ளது.

சு. மானமங்கலமென்பது திருவாத வூரதனுடைய முன்னியோரிருந்த ஊரின் பெயரென்று தெரிகின்றது; மானபுரமெனவும் வழங்கும். இத்தால், உஅ: அ-ஆம்செய்யுளிலுள்ள, "இருநி லிருகின் மானபுரமென்னுங் கொடிமை பொறுக்க லிலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒருகணநாதர், சிவபெருமான் கட்டளைப் படியே வந்து திருவாதவூராக அவதரித்தனரென்பதை, "கணநாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கழற்மதக மழிற்வாத புரத்து வாழ்ந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி" (கடம்ப. இலீலா. உஎ) என்பதனாலும் உணர்க. இத்தலிலுள்ள "இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லியினி லுட்புக விலக்குகணாத னொருவன்" (உஉ: அ) என்றது இக்கதையறியற்பாலது. இச்சரிதவிரிவை, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்தாலுமுணர்க.

எ. முன்னைநூல் - வேதமுதலியன. தன்னுடை நன்னுமத்தால் தலைமை சேர்நாமம் - தென்னவன் பிரமராயரென்பது; ஆல்: ஒடு; "தென்னவன்பிரம

(பி - ம்.) [1]'சோமனசனிகள்','சோமனசுவினி' [2]'பங்கயப்பழனச்' [3]'மூனி வராயமாத்தியர்' [4]'கொற்றவன்வந்தழைத்து' [5]'மன்னுமத்தாற்'

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் [1]சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லாந் [2]தலங்குமுற் றலைவ ராஞர். (அ)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தரைபுகழ் செய்திக் கெல்லாந் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
[3] பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (கூ)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்ந்ததங் கிளைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (கo)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்ந்நெறித் தரும நீங்கா வேந்திய ரமைச்சி னலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி [4]யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நாள். (கக)

வே று.

கோதி லாத குதிரைத் துறையவர்
தீதின் மாறன் திரு[5]மு னிணைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் [6]கொடுங்கினின்
ரூது வார்க ளுறுபெருஞ் செய்திகள். (கஉ)

நீதி மன்னவ ரேறே நினைவறச்
[7] சீத வெம்மையிற் றேய்ந்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்ந்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சில்பரி. (கங)

கண்ட மாலை கவுரி மகோதர
மண்ட சாலம்வெஞ் [8]சூலை யலகுநோய்

ராயனே காண்க" என்பர், பின்னும்; சுக. பிரமராயனென்பது, பிரமாதிராய னெனவும் சிலாசாதனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

அ. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புகுந்துள்ள குறைகளெவிசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்; அமைச்சர்க்கெல்லாம் வாதவூரர் தலைவரானமை, "அமைச்சர் கடம்மூட் கற்றறிவுள்ள தலைவனே" (கஎ) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

கூ. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கங. இதில் குதிரைகளின் நோய்கள் கூறப்படுகின்றன.

கச. கோடகம் - குதிரை.

(பி - ம்.) [1]'சேனைக்குற்றத்தாழ்வு' [2]'தலங்குமுற்' [3]'பரிவொடுத்தென்னன்' [4]'செய்யச்' [5] 'மூனடைத்து' [6]'ஒதுங்கி' [7] 'சீதைவெம்மை' [8] 'சூலமலகை நோய்'

தண்டை நோய்[1]பிர மேகந் தலைக்கனங்
கொண்டி மாண்டன சில்பெருங் கோடகம். (கச)

குற்ற மற்றை வரிசைத் துரகமும்
வற்றி யுய்யுமுய் யாவென மன்னினை
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க விரைவிற் கொளப்படும். (கரி)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தகுமென
வுண்ணி றைந்த விருப்பி னுரைசெய்தார். (கசு)

வே று.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதலூர் முனிவரை யழைத்
திங், குற்றுயர் புதுநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வானுணர் கின்றே,
நற்பிர மாணி கீயலா லுண்டோ ரானிலத் தமைச்சர்க டம்மூட்,கற்றறி
வுள்ள தலைவனே னினக்கோர் காரிய [2]மூணர்த்துவங் கேண்மோ.(கஎ)

பகர்ந்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு கம்பரி யனைத்து,
மகந்தரு நோயால் வீந்தன வென்றே [3]யறைப்பதிங் காசணி தூசு, தகு
ம்பெரும் கனகம்வேண்டிப வெடித்துத் தாவுமாவிறங்குபட் டினத்துப்,
புகுந்தியர் பரிகொண் டணைந்திட வேண்டும் புரவிநூ லிலக்கணத்
தியைய. (கஅ)

வே று.

என்றது [4]சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னர்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே விரைவிற் [5]செய்வ
லின்றுநீ விடைதா வென்ன வியம்பிநல் விடையிற் போந்து
தன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்து தித்தார். (கசு)

கரி. தற்ற - தெருங்கின. கொளப்படும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்ற லின்ன.

கசு. மறமண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பச்சி - குதிரைச்சாலை. கட்டத்தகும்: தேற்றலின்ன.

கஎ. அகம் - பாவம். வீந்தனவென்று பகர்ந்தனரெனக்கூட்டுக. அறைபொன்னறை. புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனுலும் சாலிகோத்திரா லும் அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

கக. மாற்றம் நன்றென்க. விடை - உத்தரவு, காண்; சிலேடை.

(டி - ம்.) 1'பிறமேகத்திலக்கணம்' 2'உணர்த்தலவல்' 3'அறைபடுங் காசமூதூசு' 4'சொல்லா முன்னு ரிறைஞ்சியான் சொல்வதானேன்', 'சொல்ல வாழ்த்த சொல்லினனெனவே' 5'செல்வல்'

வே று.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
தன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடித்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் [1]கணக்கினும் படித்து
முன்வி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக மூட்ட. (20)

வே று.

பொய்ம்மை [2]யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோரைத் தெரிக்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்[3]களிப் பத்தன ரல்கினர். (21)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தரு
டேங்கு ஞாதன் றிருவால வாயுமை
[4] பாங்கி ஞனைப் பணிவமென் [5]றெய்தினர். (22)

வே று.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் [6]பொற்றா மரையதனு
ணண்ணிநெறி யாசமித்துப் போற்று லகங்கடரும்
பெண்ணே யனதுதிக்கைப் பிள்ளை யுழைச்சேர்ந்தார். (23)

ஆங்குமா னுங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே
யோங்குமான் றன்னைவலம் வந்தாங் குறுகனியை
வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே
தேங்கு[7]புக ழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி. (24)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி
யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் [8]கினிமைதருஞ்
சீர்த்தி பொலியு மிமவான் றிருமகளார்
வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார். (25)

உ0. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனுல்; இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னாட்டில் வழங்குகின்றது.

உக. பரிக்கும் செம்மையோர்- சுமத்தற்குரிய கல்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவரை" என்பர் பின்னும்; சக.

உங. பெண்ணே அன தகிக்கை பிள்ளை - பனைபோன்ற துதிக்கையை யுடைய பிள்ளை; விகாயகக்கடவுள்; "பனைக்கைமும்மத வேழம்" (தேவாரம்.) பெண்ணே, பிள்ளையென்பது சொன்முரண்.

உச. ஆம் குமரன் - பெருமையை யுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

(பி-ம்.) 1'கணக்கினுட்படுத்தி' 2'யன்றிப்பரிக்குப்' 3'களிப்பத்தர்' 4'பாங்கினரைப்' 5'ஏகினர்' 6'பொற்றுமரையாவி' 7'புகழையனே' 8'இனியதருஞ்'

என்றூர் வரைமலிலே யேழ்பொழில்வாழ் [1]கோகிலமே
யொன்றுய வேதா கமவாவி யோதிமமே
பொன்றுத வெண்ணெண் கலைபேசும் பூவையே
மன்றூர் கடம்பவன மானே யடிபோற்றி. (உசு)

வே று.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து
செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொ னுலயத்துப் புக்கு
மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே
மெய்வண்ணப் [2]பாதத் தானே யென்றுசூழ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். ()

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்
செழும்பொருள் கொடிபோய்க் கொள்ளுங் காரியந் தீங்க தின்றி
யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டி முனையலா லுதவி யில்லென்
[3]றழுந்தமுன் னுரைத்துப் போது மளவினி லருளா லாங்கு. (உ அ)

வெண்டிரு நீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த லிப்பக்
கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று
கொண்டகங் [4]களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடி
மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு. (உகூ)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் [5]காயகர் கீதம் பாடக்
கொற்றவெண் குடைகி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த
மற்றுமன் னரைகி றுத்தி மாணிக்கச் [6]சிவிகை யேறி
முற்று[7]பல் லியங்க ளேங்கப் போந்தனர் முடுக வன்றே. (கூ0)

சாலிநீள் கழனி தோறுந் [8]தண்டிலங் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலநித் திலம்[9]பி றக்கு
மேலுறு சாபந் தீர விந்திரன் வெள்ளை யானை
காலெவந் திறைஞ்சுந் தொல்லைக் [10]கானையம் பதிய டைந்தார். (கூக)

உசு. என்றூர் - சூரியன் பொருத்துகின்ற; சூரியனே ஒத்த வென்பதுமாம். இச்செய்யுளில், மயில்முதலிய பறவைகள் உரிய இடங்களுடன் பாராட்டப்பட்டுள்ள கயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

உஎ. வாய்த்த பேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப் பெற்றருளியவர்.

கூ0. காயகர் - இசைப்புலவர். மற்றமன்னர் - வேறுஅரசர்கள்.

கூக. காலை - சிவபெருமான் திருவடியை. கானை- திருக்காளப்பேர்; காளியார்கோயில். ஐராவதம், தனக்கிருந்தசாபம் தீரும்பொருட்டுச் சிவபெருமானை வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; "மானமா மடப்பிடி வன்கையா லலலிடக், கானமார் கடகரி வழிபடுங் கானப்பேர்" (தீருஞா. தே.) என்பதனாலு முணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற மிகப்பெரிதான தடாகமொன்று யானைமடுவென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தேயுள்ளது.

(பி - ம்.) [1]'கோகுலமே' [2]'போதத்தானே யென்றடிதொழுது' [3]'அழுந்தி' [4]'களிக்கப்' [5]'கானவர்' [6]'சிவிகைமீது' [7]'பல்லியங்கதங்க' [8]'தண்டுலக்கதிராய்' 9 'பிறங்கு' [10]'கானலம்பதி'

வேறு.

ஆரண மும்பகலு மிக்கவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்
புரு [1]நாரதரும், வாரண மூக்கிருமான் மைந்தனு மிக்கிரனும் வானு
யர் தேவர்களுங் [2]கோடிடை மாமுனியும், பூரண ஞாமகளும் பூமக
ளும்முமையும் பூழிய னுங்கிருவோ [3]டேழுல கும்பரவுங், [4]காரண
வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன் காளிம ணங்கமழுந் தாளிவ ணங்
கினரால். (கஉ)

வேறு.

கருதுமப் பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னனு மாசின்மூற் றெடர்பி னனு
மருள்பூனை வாத வூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
திரைபொரு [5]மொய்யார் பொய்ங்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார்.

வளிமகிழ் காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
களிநிகி காட்டக் காட்ட நாக[6]நித் திலமெ வர்க்கு
மூளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (கூச)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்றுநூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ

கூஉ. பகல் - சூரியன். அத்தணன் - பிரமன். திருமான்மைத்தன் - மன் மதன். கோடிடைமாமுனி - கலிக்கோட்டுமுனிவர், பூமகள் - பூமிதேவி. பூழி யன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காணீ - காணீயீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காணீயீச ரென்று மூன்று சிவலிங்கப்பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. வக்கிரம சோழன் மகள் சுகந்தகேசியை மணம்புரிந்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய அழகின் மிகுதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய் தனரென்பதும் அவளுடைய கூந்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத் தலபுராண வரலாறுகள்.

கூக. 'மொய்யார்பொய்கை' என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; "மொய்யார்தடம் பொய்கைபுக்கு" (திருவா. திருவெம். கக) என் பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிரகத்தீர்த்தமென்று வட மொழியில் வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந் துறைப் புராணத்துள்ள பெருந்துறைப் படலத்தாலுணர்க.

கூச. வளி - சங்கு. காகம் - புன்னை; காகம் நித்திலம்காட்ட; நித்தி லம் - முத்து; இது புன்னை யரும்பிற்கு உவமை.

கூடு. மூன்றுநூறுமறையவர் - மூந்நூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாடாட்டிற்குரியோர்; தில்லைமூவாயிர வரைப்போல. இறையினின் அமரராக்குமென்க.

(பி - ம்.) 1'காரதனும்' 2 'தோடிடைமர' 3'ஏழுகமும்' 4 'காணன்வண்' 5 'மெய்யார்' 6,நித்திலமேயார்க்கும்'

நிறையினின் மருங்க ணேங்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
[1]பிறிவிலா வமர [1]ராக்கும் பெருந்துறை முத்தைப் பேரூர். (கடு)

வே று.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தீண யந்தணர் மூந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டிந்துறை புந்தி[2]க டந்தபதந்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திடும்
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. ()

வே று.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மான மவையெலா முனிவர் வாணேர்
[3] புயலெலா [4]மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் [5]வாவிக் கரையெலாந் தவஞ்செய் வோரால்.(கூ)

வே று.

சகம்[6]பரி வறுகலேச் சங்க மேறிய
மகந்தரு மறையுரு [7]வங்க மாறற
முகந்தரு பலக்கடன் முடிய வோடியே
தொகும்பொருள் படுபெருந் துறையைச் சார்ந்ததால். (கூ)

வே று.

அங்கக ரணையா முன்ன [8]ரங்கநெஞ் சுரைவே ருகித்
தன்னுபே ரன்பு நீடத் தணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி [9]லும்ப வுயர்காங் குவிய வாரு
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வுருகினர் வாத வூரர். (கூ)

திருந்துமூற் றவத்தி னுலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டி பன்முறை யதிச யித்திப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்மூட் டலமிது [10]போலொன் றின்றே. (சo)

கசு. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத் தலத்தில் ஓரிடத்தித் சிலநாளிருந்து மேற்கூறிய முந்நூற்றுவர்களுடைய பிள் ளைகளுக்கு வேதத்தை ஓதுவித்தமையின், 'சந்தைபடிந்துறை' என்றார்; "வேத ராயகற்கு" என்பர்பின்னும்; சுசு. ஓதுவித்த இடம் பள்ளிக்கூடமென்று இன் றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள்தற்கு - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தல விருக்ஷம்.

கூஅ. கலிச்சங்கம் - வித்தையின்தொகுதி; ஆடையின்தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள்; சிலேடை. மறையுருவங்கம் - திருவாதவூர்.

கூகூ. சிலும்ப - சிலிர்ப்ப.

(பி - ம்.) 1'ஆகும்' 2'கடந்து' 3'புயலெலாங்கூடுமாடம்புறம்' 4'மாடப் புறம்' 5'வாவிகளை' 6'பரவுறு', 'புரிவுறு' 7'வங்கமாற்றரு' 8'அங்கணெஞ்சு' 9 'சிலிர்ப்ப' 10'போலின்றின்றே'

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மிக்க
வரியசெங் கனகத் தோடி மமர்வமென் [1]றறுகி யிட்டுப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவரை மற்றும்
வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (சக)

வேறு.

வரா[2]புக ழாடித் திங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற் [லாம்
கரைதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கூ ரரும்பொருட் கெல்
பரிகனி கொண்டி வருகுவ லியானே பாண்டியற் [3]குரையுமிச் செய்தி
தெருமர லுறுது கடிது[4]போய் நீங்கள் சிவன்செய தெரிந்திடா தென்றார்.

வேறு

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனுக் குரைப்ப விப்பா
லீங்கிவ [5]ரொப்பார் போல யாவ்வும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ராலயத்துப்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிகுவான் றனிய டைந்தார். (சஙு)

திருந்திய சிகையு நூலுஞ் [6]செல்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தஞர் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய [7]வாசான். (சஙு)

காசினுன் மறைமு ழங்கக் கருணையிற் சிறந்தி ருந்த
[8] தேசிகே சனைக்கா ணுமுன் செயலழிந் துடலங் கம்பித்
தாசிலா விதியி னெட்டா லஞ்சினுன் மண்ணிற் றுேயப்
பாசமூன் றகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றூர். (சடு)

நின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமூன் ருக மேவுதா னீற தாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா லுைக்கிநோக் குபதே சத்தான்
மன்றுற வுபதே சித்து முன்னுற வரவ ழைத்தான். (சசு)

சக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள்போய் உரையும்.

சஙு. ஒப்பார்போல - இராசகாரியங்களே ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல் புடையவரைப்போல; "பெரியசெல்வரொப்பார்போல்", "மனமகிழ்ந்து விரைக் தொப்பார்போலச்சென்று" என்பர்பின்னும்; சுசு, எக; "ஒல்வாதார் தாமெ னைவ ரொப்பார்மற் றெனைவர்' (சீவக. கடுசஙு) என்பதையும் அதனுரையை யும்பார்க்க.

சடு. காசுஇல் நான்மறை. எட்டால் - அஷ்டாங்க வத்தனத்தால். அஞ் சினுல் - ஐந்து அங்கவத்தனத்தால். பாசமூன்று - மும்மலம்.

சசு. கோக்குபதேசம் - சக்ஷுர் தீக்ஷை.

(பி - ம்.) 1'உறுதி' 2'புகலாடித்' 3'உரையுமிச்' 4'போகீங்கள்' 5'ஒப்பர்' 6 'செல்வையிற்' 7'வாணன்' 8'தேசிகன்றனை'

அன்னவ ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்த பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செ ழுத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சள)

நோக்கினுற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிசனத் தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு ளுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வே று.

[1]தேடி நீசிவ பாக்கியஞ் செய்தனே
நாட வேண்டிவ கண்டனே யானமைப்
பாட வேண்டு மெனப்பரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (சக)

மருவு பொற்பத [2]மன்னுறக் கண்டுள
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினர். (சஎ)

வே று.

சிரித்த முகமுங் [3]கவின்குழலுங் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணூன் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் [4]சாந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத வூர்முனிவர். (சஙி)

வே று.

பதியின்வை பவத்தி னுனும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன [5]மேதகு சாத்த லோதும்
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வரை விதியிற் கண்டார். (சஞ)

சஅ. முதலடியிரண்டும் நிரனிறை.

சக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; எனை - என்றுசொல்ல. பரங்கண் டவர் - திருவாதவூரர்.

சங. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த-நிகேதத (ஸ்மரித்த), இறந்தவென்று மாம்; "மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே" (தாயு. பரா. கசுக.)

சஞ. சாத்தல் - வேதம்; திவ்யப்பிரபந்த மோதுதலைச் சாத்துமுறை யென்னும் வழக்கமும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

(பி - ம்.) 1'தேடிநீள்சிவ' 2 'மன்னிடக்கண்டுள, முருக' 3 'கலிகுழலுங்' 4 'சார்ந்த மெய்யும் புனைவடமு, மரித்த வுரோமபுளகமும்' 5'மேதரு'

[1]நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நாளுஞ் [2]சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா லிருப்பதோர் கருமு மில்லை
யன்புளீ ரடைந்தெ னென்பா ரகசியப் பத்தெடுத்தார். (நிக)

வே று.

அங்க ணிவ்வா [3]றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு நில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (நிச)

ஆதி நாயக ஞென்றெழுங் தாயிரம்
போத மேவும் [4]புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்குமுன்
வாத வூரர் வலியபித் தேறினர். (நிடி)

[5]சூழவி னேடி குருவை நினைந்திணை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி [6]யரற்றி யரற்றினின்
றெழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினர். (நிசு)

வே று.

[7]மாறநின் றென்னை யென்னு மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புணர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைபத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தெ டுத்தார். (நிஎ)

அரும்பெரு நகரி னிற்போந் தவ்வயிற் றிகழ்வ கண்டே
[8]பொருந்துமம் மனையே சுண்ணங் கோத்தும்பி புகழ்த்தெள் ளேணம்
திருந்துபூ வவ்வி யுந்தி தோணோக்கஞ் சிறந்த [9]பாவை
மூரண்கடி சதக மெய்யென் [10]றிரு நிஞ தோதப் புக்கார். (நிஅ)

நிச. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞானபுததிரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

நிடி. குருத்தமரத்தினகீழே சிவபெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற் றொன்பது மாணக்கர்களுடன் ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்தனரென்று உணர்க; திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி தலம்புரிந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பெற்றுளள, திருவாதவூருடைய பண்டைவரலாறு இங்கே அறியதபாலது. புதல்வர் - மாணக்கர்.

நிஎ. நிகழ்வ-அம்மனை முதலிய விளையாட்டுக்கள். 'மெய்'என்பது, திரு வாசகத்தில், திருச்சதகத்தின் முதற்குறிப்பு.

(பி - ம்.) 1 'களகுளீர்' 2 'சார்தருமதனைப்பெற்றீர்', 'சார்கதருங்கருணை பெற்றீர்' 3'அடைந்திடுக' 4'புனிதர்கள்' 5'சூழுவினீம்' 6'அரற்றியுரற்றினின்று', 'உலற்றினின்று' 7'மாறிலொண் கோயிற்பத்து மாறினின் றென்னையெண்ணுத் தேற லொண்' 8'பொருந்துமின்னியறுேய்சுண்ணங்' 9'மற்றும்' 10'ஓதுவார்'

வே று.

வருந்தியுட லூணுறக்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கே ட்ட தொண்ட செல்லாம், பொருந்தியதி சயித்திவைமுன் கேட்ட வல்ல புதுமையெனச் சூழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும் புரவி கொளவந்த பொருளனைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாராராகிப், பரிந்துகொரு டெனக் கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண் டியரு ரீண்டிபொருண் மாண்ட தாங்கே. (நிசு)

தருங்கனகக் குவையனைத்து [1]மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங் கையறப் [2]பாடிக் கொண்டு, குருந்திஞெடி மறுகிஞெடி மறுக விப் பாற் குணமொழித்துத் தனமழித்த செய்தி முற்றுங், திருந்து[3]தெறி மதியமைச்சர் திரண்டு சென்று செப்பக்கேட் டெளத்தாரைச் சீற்றத் தோடு, மிருந்துமணி [4]முடிதுளக்கிச் செங்கோன் மாற னிகற்றூதர் கரத்தோலே யெழுதி விட்டான். (சுo)

வே று.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னேலே தென்னவன் [5]பிரம ரா யனே காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவி கொண் டீணைவான் பரிவொடும் போனு, னென்னினேன் தின்னம் வந்தில னமைச்சற் கிப்படிச் செய்யத் தக்கதோ கடிது, மன்னிய வா டற் புரவிகொண் டடைவின் வருவது கரும மற்றது பழுதால். சுக)

வே று.

இத்திரு முகத்தை யாங்க ணெய்திய தூதர் காட்டப்
பத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் [6]பாசுரங் காணுமுன்ன
முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
[7]புத்தியு ளிளைத்தார் சாலக் கலங்கினர் புலம்பி ஞால். (சுஉ)

நிக. ஊண் உறக்கமின்றி உடல்வருந்தி. ஆங்ஙண=அவ்விடத்து. கேட் டனஅல்ல. சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து

சுo. கனகக்குவை - பொற்குவியல். சங்கை - சந்தேகம். மறுக=சுழலா நிற்க. ஆறு - தணியாத. முடிதுளக்கி - தலையசைத்து.

சுக. தென்னவர் - தென்னஞட்டினர். தென்னவன் பிரமராயன்; இது வாதவூரருக்கு அரசன் முன்பு கொடுத்த பட்டப்பெயர். இப்பெயரைச் சிலாசா ஸனக்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

சுஉ. பாசுரம் - ஓலையிலுள்ள வாக்கியம்.

(பி - ம்.) 1 'அழித்து' 2 'பாடிக்காணக், குருந்தமொடும்' 3 'தெறிதரும்' 4 'முடிதுளக்கச்', 'முடித்தக்கச்' 5'பிரமாதிராயன்', 'பிரமாதராயன்' 6'பாயி சம்' 7'புத்தியினினைத்தார்', 'புத்தியுளிழைத்தார்'

தென்னவ னமைச்ச னேயா [1]னென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் விளையுங் கெட்டே னிவுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னேயே [2]யழித்தே னன்தோ புகலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (சுஉ)

ஆதரித் தடிய னேனை [3]மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதகா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லெல்லாங்
கோதரும் பெரிய செல்வ [4]ரொப்பார்போ லச்சத் தோடிஞ
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுது [5]நின் றழுது சொல்வார். (சுச)

வே று.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
வாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுதி யோலை வரவிட்டான்
ரூமா வொன்றுங் கொண்டதிலே தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுரையாய் கண்பாராய் புவியி னியார் துணைசெய்வார். ()

பொருந்து திலேல வனங்கடந்து [1]பாந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின்
வருந்த வடலக் தனிவிருத்த மறையோ னுகி மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்[6]கேழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே [ற்றி.
குருந்த வரம்பிற கரந்தமறைக் [7]கொழுந்தே [8]செழும்பொற் ருள்போ

வே று.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினி
யவா சகத்தா, லேற்றுயர் கொடியுடை யானேயங் குணர்த்தி யினிய
நற் றுதிகளாற றுதிப்பச், சாற்றருங் கொடுந்துயர் கூர்ந்தவர் தயரந்
தணித்திடு வானருள் கூர்ந்து, தோற்றிய தவ்வுழி மேற்றிகழ் விசும்
பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. (சுள)

சுஉ. கெட்டேன் - ஐயோ. மாற்றம் - விடை. மன்னவற் பிழைத்தல். இராசத்துரோகம். ஆவது - செய்யத்தகாதது.

சுசு. வேந்தன் - பாண்டியன். உடலம் வருந்த. இதிலுள்ள வரலாறு, இக்கே கூறப்பட்டவண்ணம் திருப்பெருந்துறைப் பழையபுராணத்துள்ளது; இக்கதையிற சிலபகுதி, திருப்பெருந்துறைப் புதியபுராணத்துள்ள பெருந்துறைப் படலத்தாலும் கனகுபுலப்படும். 'கீழ்நீர்காட்டி' என்பதன் வரலாற்றைத் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தின் உ - ஆம் பதிப்பு முகவுரையின் கடு - ஆம் பக்கத்துள்ள குறிப்பாலுணர்க.

சுள. போற்றி - பாதுகாத்தருள்க. உணர்த்தி - தயிலுணர்த்தி.

(பி-ம்.) [1]'என்னகாரியதனதச்செய்தோம்' [2]'அளித்தேன்' [3]'மாலளித்து' [4]'ஒப்பர்போல்' [5]'விண்ணப்பஞ்செய்வார்' [6]'க்ணீர்காட்டி.' [7]'கோவே சம் பொற்' [8]'சிற்பொற்ருள்'

வே று.

நினக்கி யாமுண் டிளமஞ்சே னிலமை யுடனே கைதவற்குக்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யுறவேண் டுபவிட்டுப் [ட
பணைப்[1]பை யோலை நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் [2]விடுப்பா யெனக்கேட்
டினைக்க னில்லார் களித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலை.(சுஅ)

வே று.

ஓதுபுகழ் [3]வாள்வழுதிக் கடியேன் வாதவூரனேன் விண்ணப்ப
[4] முணர்ந்து கொள்வாய், தீதுமொழி கேளாதைத் தாறு நாளிற் றிரளி
வுளி வருஞ்சிறந்த [5]பத்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுக் தடங்கள்
வெட்டி வீதிநகர் வையாளி யலங்க ரிதாங், கேதமொழிக் கடியேனை
நயந்து மூன்போ லெழுந்தருளி யிருந்தருண்மெய் யென்றே தேறி.()

இத்தகவிற் றூதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்
விடுத் தாலயத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணேந்து
மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லை, சித்தமுறு காரியநா
முடித்த றிண்ணந் தீரமொடு தென்னவனுள் வருமுன் சென்று,
புத்திகளி தரத்தக்க தூரைத்தி யென்று புகன்றெளித்தா னன்பர்
சுமை பூண்டி கொண்டான். (எ0)

கனவுநிலை நீங்கியபின் போவலென்றே கருணையுடை நாயகனை
வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து விரைந்தொபபார் [6]போலச்சென்று
மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வரு
மோலை கண்டி ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன்,
றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்தரைப்பா
னுளத்தினிய [7]தயாமீக் கூர்ந்தே. (எக)

வே று.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொண்டீ
ரிறங்கிய தறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது
நிறங்கடா மென்னெ மக்கேற் றுனதென் போது நீதி
பிறங்கிலச் கணங்க ளென்னே [8]பேசிடீர் கூச லின்றி. (எஉ)

சுஅ. உளம் அஞ்சேல. வேண்டிய இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்த்து. பை ஓலை - பசிய ஓலை. வினைக்கண் நில்லார். கட்டி ஓலை - கட்டினை யுடைய ஓலை.

சுஆ. கேளாது உணர்ந்து கொள்வாய். ஐந்தாறு நாளென்பது, ஐந்தும் ஆறுமாகிய பதினொரு நாளெனவும் முப்பது நாளெனவும் பொருள்கொள்ள இடந்தருகின்றது. வையாளி - குதிரையை நடத்தும் இடம். ஏதம் - துன்பம்.

எ0. மெத்தன - மெல்ல. தீரம் - தைரியம்.

எஉ. மறம் - பாவம். தறை ஏது, நாடு ஏது; ஏது - யாது. உயர்பு எவ் வளவு போதும் - உயர்ந்த குதிரைகள எவ்வளவு வரும். கூசல் - காணமுதல்.

(பி - ம்.) 1'பேயோலை' 2 'விடுவாயெனக்' 3'மாறனுக்கிக்கு' 4 'உணரக்', 'உணர்க்களோய்' 5'பத்தி' 6'போலப்போக்கு' 7'தயாவு' 8'பேசிடுக'

என்றுரை செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி
மன்றுளு தனேநி னேந்து பகருவார் மன்ன ரேறே
வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி
துன்றுசைந் தவமுன் ஞன துரகமோ பெருகக் கொண்டேன்.(எக)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப்
பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து
சகமதி சயிப்பத் தோன்றுக் தாண்டுவெம் பரிமா நிற்க
வகைபடி மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (எச)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க
நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் 1நாவா லின்று
முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றாய் முழுது மீங்கே
யென்னேயான் வியந்து கூறே னென்றனர் 2நிலைமை பூண்டு. (எடு)

உற்றது கேளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி
கொற்றவெண் குடை3க ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை
பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை
மற்றும்வேண் டுவகொ டித்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (எசு)

விரைவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும்
பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொனு லயத்துப் புக்குக்
கரையழி யன்பி னேடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி
யுரைசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (எஎ)

வே று.

நக்தார்கார் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசதுர் வேதாவித கீதா
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழல் கொண்டாள்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா
மூந்தாதர கங்காதர சங்கார4வி டங்கா
மூலாகம நூலாகுண சீலாதிரி சூலா
தந்தாவென நின்றாடிய பொன்றும்மணி மன்றூர்
தாளாவரு ளாளாநின தாளாவெனை யாளே. (எஅ)

எக. முனிவர் - மாணிக்கவாசகர்.

எச. வகை - குறுக்கெருக்கள். மறுகால் - வீதிகளால்.

எடு. வருணம் - நிறம். ஒருநாவாற் சொல்லத்தக்கவோ.

எசு. அணியல் - ஆபரணம். களாசி - காளாஞ்சி. கோவை - கோத்தல். பொற்படாம் - பீதாம்பரம். பட்டுக்கூறை - பட்டாடை.

எஎ. உற்றகாரியத்தை உரைசெய்வார்.

எஅ. கீதம் - இசைப்பாட்டு. வண்தாரில் வரிகளையுடைய வண்டு களார்ந்த. ஆகம் - மனம்.

(பி - ம்.) 1 'நாவின்' 2 'நிழமை' 3 'காளாஞ்சி', 'களாஞ்சி' 4 'விடங்கா மூதார்கள மீதேயணி யாலா குணசீலா'

வேறு.

மன்னு தரகம் வருமென்று வழுதி மகிழ வுரைசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுரையாய் கோமானே
யென்னே யடிமை 1யாக்கொண்ட விமையோர் கூலவா வுமைபாகா
வுன்னே யொழிய வறியேனென் றுரைத்தா ரிடும்பை யுடம்பாளர். ()

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானத் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வுரைமே ளாமு
னீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீடுதம் மனைக்க ணெய்தி
யாங்குயர் நாய னுரைப் பூசைசெய் தமுது செய்தார். (அ0)

உண்டலுஞ் செய்தி 2யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த ழுங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் 3கண்ணன னிளைஞர் வந்து
பண்பினி 4னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரக்கக் கற்றுத்
தண்புக முமைச்ச ணுயர் சாதுமார்க் கந்த விர்ந்தே. (அக)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத வூரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு னிளைஞர்க் கென்ன விடும்விடு நீரார் யாமா
ரன்னிய ரல்லான் 5ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே. (அஉ)

ஈசனெர் மனிதன் போல வென்னைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவற் பிழைத்த வாகா
பேசிலிங் கதனல் வந்தேன் பெரும்பொரு ட்டனிச மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ 6லெய மின்றே. (அங)

7 இங்குளீர் போமி னுங்கள் காரியத் தென்று நீக்கப்
8 பங்கய விலையு நீரு மெனவவர் பற்றற் றூங்குத்
தங்கணெஞ் சகத்து நொந்து போயினர் தரும மாறன்
மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனர் மற்றை ஞான்று. (அச)

எகூ. இடும்பை - துன்பம்.

அ0. காயனர் - தலைவர்; "உத்தம காயனரை" (சடு: கo), "காயன் சொல்லை மற்குத்திடல் பாவம்" (நடு: கo), "செங்கெதிகாயன்" (சு0: கறு.)

அக. எங்ஙன் - எங்ஙனம். தவிர்த்த அமைச்சனுரைப்.

அஉ. இனைஞரைப் பாதுகாத்தற்கு இனி யாருண்டென்று சொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர்வுப்பு - ஆர்வகை ஆர்கட்பு.

அங. தனிச - கடன். 'மன்னவற் பிழைத்தலாகா':சுங.

அச. பங்கயவிலை - தாமரையிலை. மங்கல முறைசெய்வோர் - கற்புண முடைய ஏவலாளர்; "நன்னெறி முறைசெய்வோர்" எ0 பர் மேலும்; அஅ.

(பி - ம்.) 1'யாட்கொண்ட' 2 'யென்னுய்' 3 'கண்ணிணைக்' 4'னுரைத்தி' 5 'ஞானத்து' 6'ஐயமின்றி' 7'இங்குநீர்' 8'பங்கயத்திலையு நீருமென்றவர்'

புரவிவந் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் [1]கென்னே யின்றோர் கலியாண ஞகக் காண்மி
னுரைசெய்த மாற்றந் தப்பா துரைசெயு மரசற் கென்றார். (அரு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. ()

[2] பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலே
கொந்தவி ழலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி றோரண·வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்ந்நெறி மன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை விடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். ()

வே று.

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்[3]வினே யாட னவின்றனே
கல்வி மன்னன் கனக [4]மழித்தவொண்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன். (அசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - நிகூக.

உ அ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தகு நியினி ருக்குங் காலையி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுரைசெய்வா [5]ராச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளாக [6]ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா லுண்டோ பேசுவ தென்னே யாங்கள். (க)

அரு. கோடிக்க - அலங்கரிக்க. கலியாணன் - கல்ல குடையையுடைய வன்; "கல்ல கல்யாண னன்றோ" (உகூ; கஉ.)

(உ-அ)

க. மத்தன் - மயக்கமுடையவன்.

* "அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணு னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்", "மதுரைப் பெருகன் மாகத நிருத்தி,குதிரைச் சேவக னுரை கொள் கையும்", (திருவா. கீர்த்தி. கூடு - கூ; சசு - டு); "பத்தம்பதிய பரிமேற் (டி - ம்.) [1]'எனேயுமின்றோர்' [2]'பந்திவைகாளி' [3]'வினேயாட்டேலின்றனே' [4] 'அளித்த' [5]'அரசர்கோவே' [6]'அலங்கரிப்பாய்'

பெருந்துறை யடைந்த போதே பித்து[1]மேற் கொண்டா னங்கண்
டிருந்துசெங் கனக முற்றும் போக்கினன் செயல்வே றுளன்
பொருந்துகோ வணமு மோடி மல்லதேர் புரவி யில்லை
[2] யிரங்கிடேல் வளைத்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றார். (உ)

வே று.

தூய்ய மன்னவ [3]னன்னவர் சொல்லகீ யியர்த்துச்
செய்ய தாமரைக் கண்மலர் தீயெழ விழித்து
மைய னெஞ்சினை வளைத்திடும் வளைத்திடு மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிக் காரரை விடித்தான். (ஊ)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்டுள மஞ்சித்
தன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு [4]மேனியி னேவன செய்திலர் வளைத்தார். (ச)

மற்று மூர்[5]ஞெழித் திளைத்தவர் வளைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னரு ங்கூற்றினே யனைய
வெற்றி வீரரை விடித்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ [6]வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (ரு)

கொண்டான் தத்த, வந்தமிலா வானந்தம்" (தி.நுவா. திருவம்மானை.ஈ.);"ஞால மிகப் பரிமேற்கொண்டு நமையாண்டான்" (தி.நுவா. திருப்பொன்னூசல், அ); "பாய்பரிமேற் கொண்டென், னுள்ளங் கவர்வா னன்னே யென்னும்" (தி.நுவா. அன்னை. எ); "கற்பரிமேல் வருவானே", "தாவிவரும் பரிப்பாகன்" (தி.நுவா. குயிற்பத்து, சு, அ); "வான்புரவி பூரு மழிந்து" (ஷெ. திருத்தசாங்கம், சு); "தெரிவற நின்றுருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனுர்", "பாரின்ப வெள்ளக் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனுர்", "பாண்டியனுர், புரவியின்மேல் வர" (ஷெ. திருப்பாண்டிப்பதிகம், க, ஈ, கு); "நரிகளெல்லாம், பெருக்குதிரை யாக்கியவா னன்றேயுன் பேருளே" (ஷெ. திருவேசறவு, க); "ஆட லமர்ந்த பரிமா வேறி யையன் பெருந்துறை யாதியர்கா, ளேடர்க ளேயெல்லு மாண்டு கொண்ட வியல்பறிவார்", "வண்சாத்தினெடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி யன்றுமன்கையர் மல்லு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்" (ஷெ. திருவார்த்தை, ச, கo); "தேவருங் காணச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க" (ஷெ. திருவெண்பா, கூ); "பரியின் மேல்வந்த - வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்தமின்கள்" (ஷெ. பண்டாயநான் மறை, உ); "நரியைக் குதிரைப் பரியாகவி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து" (ஷெ. ஆனந்தமாலை, எ); "கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்" (கல். கூக.)

உ. "ஓடுங் கவர்தியு மேயுற வென்றிட்டு" (தி.நுவா. தூலா. க.) [சுவத்தி-கோவணம்.] வளைத்து - தடுத்து; "வள்ளனீங்கப் பெறாய் வளைத்தேனென" (சீவக. அஅகூ.)

(பி-ம்.) 1'மால்கொண்டான்' 2'இரங்கிடலழைத்துவாங்கு' 3'அன்னது' 4 'மேனியைசேவன' 5'ஞழித்திளைத்தவர்' 6'வைதவர்'

வேத வேப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத மீடிய கடுத்துயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனே நீனேந்தழு [1]தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத வூரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (சு)

கே வு.

மன்னுசுந் தானே வாசி வந்தன வில்லையென்று
தென்னவன் வினாத்து வைத்துத் தியெழ நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க கில்லேன் முடிப்ப[2]னென் னுயிரை யீயேன்
றென்னோயாண் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னே.

கே வு.

[4] பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்
சொலவிங், [5]கிருநி லிருநின் மாண்புர மென்னுங் கொடிமை பொறுக்
கலிலேன், வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு,
முரையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே [6]வெளியே யுதியாயே.

மின்னும் புகழா வருளாளா மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்,
கென்னெஞ் சுருக்கி யுரைத்தவுரை தப்பா தெனவந் தியானுரைத்
தேன்,மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்,
றுன்னும் புரவி கொடிவிரைவிற் றோன்றாய் தோன்றாயே.

கே வு.

ஆரிய [7]மொழியு ளோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு ளோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
[8] சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே சுடரே யென்றுஞ்
சீரிய நாம மோதத் தரித்திலர் [9]தேவர் தேவர். (கo)

கே வு.

ஒழுக்கந் தருமந் தவத்தான மூறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை [10]நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் [11]தெருட்டி விளையாட லவனி மீது ணிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென்[12]றின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே.

எ. என்வேண்டி என்னையாண்டனே.

அ. இரு, நில்: ஏவல். மானபுரம் - மானமக்கலம்; இது, குடிப்பெய ரைக் கூறியிகழும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

கo. ஆரிய மொழியுளோர் - வடமொழிப்புலவர். 'குழைத்தாய்'என்பது குழைத்தபத்து. 'சோதியேசுடரே' என்பது அருட்பத்து.

கக. மிழலைநாடென்பது திருப்பெருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அதி லுள்ள வேளாளர்களின் பெருமை மிழலைக்கதகத்தால் விளங்கும். நரிக்குடி யென்பது, இப்போது புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த ஊராகவிருக்கின்றது.

(பி - ம்.) [1]'அலர்கணீர்' [2]'னின்னுயிரை' [3]'ஆண்டனேயல்' [4]'பொரிவி' [5]'இருநிலிரு நிலியமபுரம்' [6]'வெளியினுதி' [7]'மொழியறைரும்' [8]'சேர்வறபொ ருள்கடோர்த்து' [9]'தேவதேவே' [10]'காட்டுணரியனேத்து' [11]'திரட்டி' [12]'இன்னும்'

வே று.

அண்டம் [1]விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர்க
ணண்டி னுங்நரி [2]காணரி யாதுநீர்
கொண்ட மன்ன னிடங்குறு காமுனம்
பண்டை தங்குரல் காட்டும் பயமற. (கஉ)

வே று.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தற்பிரியா
திணங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட் டாஞை ரிவுளிமிசை
வணங்குங் கணங்[3]கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட் டதுதுறையா [4]ளுடைநா யகனைப் புடைசூழ்ந்து.

வே று.

ஆதர வடியார் மூற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற [5]வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க லுற்றார். (கச)

வே று.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் னூதுங் காளங் கறங்குற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாசித் [6]தூசி வீசியதங்
கணங்க தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கரு)

வே று.

கோலிய பொன்ஞே வில்லை குதிரையோ வரவு காணேன்
[7]காலவெங் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழு நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வினையே ஞற்றே
ஞலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (கசு)

கஉ. கரியாது - கரித்தன்மையில்லாமல்; "கரிப்பாய் காயே னிருப்பேனே" (நீதிவா. கோயின்மூத்த. க.)

கக. அடைத்து - ஒப்படைத்து. கோமாயு - கரி. துறை - பெருக்துறை; ஆருடைகாபகரென்பது, அக்கே ஸ்வாமி திருகாமம்; வாதவூரரை ஆட்கொண்ட ருளினமைபற்றி இப்பெயர் இவருக்குண்டாயிற்று; திருப்பெருக்துறையை ஆருடையார் கோயிலென்பதும் இதபற்றியே.

கச. வாதையம்புரம் - வாதவூர். இறைவன் மணிச்சிலம்பின் ஓசைகாட்டியதை, "வாதவூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (திருவா. சேர்த்தி. டுஉ - க) என்பதனலு முணர்க.

கரு. ஈசன் றிசை - ஈசானதிசை.

(பீ-ம்.) [1]'பிள்ள' [2]'காணலியாது' [3]'கோமாயுவுயர்மாயப்' [4]'உடையநாய கனைச்சூழ்ந்து' [5]'வாழ்ந்த' [6]'தூளி' [7]'காலன்வெங்'

நாதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனே [1]யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னுகச்
சோதிநீள் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் துள்ளத்
தேதமுற் றழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (கஎ)

புண்ணிய வடிவ ரேயொண் புத்தியுள் ளவரே யிந்த
மண்மிசை யமைச்சர்க் கெல்லா மன்னர்நீ ரல்லா லுண்டோ
வெண்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுரைசெயு மரசற் கென்றூர். (கஅ)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்னு சீற்ற மொழி[2]யொழி நகரின் பாங்கர்த்
தத்துமா [3]வந்த வென்று சாற்றிஞர் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (கஙூ)

நிலவுசா மரையி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழற்றத்
[1]தலமகி ழால வட்டக் தையலார் நின்று வீசத்
தொலிவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கதர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா [5]வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (உ0)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பிநீ டம்பி னோடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு [6]நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றூர். (உக)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் [7]பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந்ந டாத்தா நின்றன னெனமு னிந்தான். (உஉ)

[8] நீக்கினேக் கடியார் தம்மை நிரைநிரை வரவ ழைத்துக்
கோக்கட னுகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க ணோங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமற் றிரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (உங)

கூ. தத்துமா - தாவிச்செல்லும் குதிரை.

உ0. சூதர் - நின்றேத்துவார்; மாகதர் - இருந்தேத்துவார்.

உக. சம்புமா சமாதியாலே - சிவபெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே. சம்புமா - நரியாகிய குதிரை.

உங. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய ஏவலாளர். மாறு - மலாறு; மிலாறெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) [1]'உறுமல்' [2]'பொழினகரின்' [3]'வந்தென்று' [4]'தலம்புகழ்' [5]'மணியாற்பொங்கும்' [6]'நாலுதிக்கிலும்' [7]'பொருளினைத்தும்' [8]'நீக்குசோக்'

அங்கவர் கொடிபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றனிநி னேந்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னத்
தங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கினர் வடக்கு நோக்கி. (உச)

வே று.

வாதை மறலி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது [1]திகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்[2]கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்களா
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (உடு)

வே று.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் [3]செவிட தாக்கி
மருவிய கடை[4]நாட் பொங்கு மழைமுழக் [5]கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மறைத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தின வெவருங் காண. (உசு)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
[6] பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னாடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
றேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (உஎ)

வழுதிகண் டதிசயித்து [7]மயங்கிமால் கொண்டோர் போலத்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
[8] யழுதிடு நாய னுரை யழைத்தரு கணைத்தி ருத்திப்
[9] பொழிதரு கண்ணி னீரைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி.

வே று.

குழுவொடி திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது
திரைபோற், கழறிகழ் பதத்துக் [10]கறுழ்பொரு செவ்வாய்க் [11]கடை
யின்வெண் ணுரைநில நனைப்ப, [12]விழுமிய வெண்சா மரைமுக
மசைய [13]விண்ணெனைத் தார்மணி யார்ப்ப, முழவொடி [14]சுற்று முற்
றையுங் காத்து வந்தது [15]முதுபரிச் சாத்து. (உசூ)

உச. வார வார - ஒழுக ஒழுக.

உசு. குரம் - குளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டு தன்மையுமாம்.

உஎ. இணங்கன் - நண்பன்; "இணங்கரின்மையால்" (கம்ப. மரா. கoo.)

உஅ. நாயனர் - மாணிக்கவாசகர்.

உகூ. கறுழ் - கடிவாளம்; "கறுழ்பொருத செவ்வாய்" (புறநா. கஅ.) தார் - இண்டினமாலை. பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள்.

(பீ-ம்.) [1]'பொழிலும்' [2]'கோகுலக்கடமைப்' [3]'செலிடு' [4]'ஞாட்பொக்கு' [5]'கென்னக்' [6]'பாவலபுலவன்' [7]'மலக்கி','மல்கி' [8]'அழுதுயர்' [9]'பொழிமழைக்' 10 'கவுள்பொரு' 11 'கலினவெண்' 12'விழுமுசாமரைகள் முகமொடுமசைய' 13'விண்ணெழத்' 14'சுற்றி' 15'மூரிமாச்'

வே று.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தனு மனிப்ப
வொருபா, னடப்பன நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன
நெறிக்க ணெருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக னபப்பரி திறப்பரி யையச்
சமு றுவிப்ப வொருபால், விடக்கடல் [1]கொதித்தென மிகைத்தெவ
ருமூட்கிட மிதிப்பன விதத்தி னெருபால். (கூ0)

வே று.

வாளகிரி நூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்ட
நீள், கோளகையின் முட்டிவன பட்டமுறு மெட்டியர்கு லக்க[2]ரிகண்
மத்தகமிசைத், தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவிஞெடி தண்டி
வன மண்டியொழியா, நீள்கடலு டுத்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ
நேரிவ மற்று மொருபால். (கூக)

வே று.

இசைப்படி மூகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினே யிலத்தியி னிறைப்ப
வொருபாற், றிசைப்படி குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்து
மறுவற்ற வகல்வான், மிசைப்படி முடிக்குல முதிர்ந்திரு சுடர்க்களும்
வெருக்கொள வுகைப்ப வொருபால், வசைப்படி [3]மணத்தொடி பெரு
த்திடி மிலக்கண வகைப்படி வயப்ப ரிகளே. (கூஉ)

வே று.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீடி லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பில்குப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி துற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் கொற்ற வீரர் வீதியிற் ருண்ட விட்டார். (கூக)

வே று.

மன்னியநித் திலமாலை நிலவெறி ப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள்
வெயில்வி ரிப்பத், துன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ சோதி சோ
திவிடு குப்பாய மெய்ப்பான் [4]மின்ன, முன்னேமறைப் பரியைநெறி
யைந்து மோங்க மூடுகிவல மிடம்பரி[5]வத் தனஞ்செய் வித்து,[6]மின்ன

கூ0. களித்தஅணமனிப்ப. நெறுக்கென: ஒலிக்குறிப்பு. ககனம்·ஆகாயம்.

கூக. நூறு - புழுதி. பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். குலக்கரி - ஐராவத முதலிய எட்டியானைகள். தண்டுவன - பொருத்துவன.

கூஉ. "சோருமத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால" (உரு: கஅ.) குலக்கிரிகள் எட்டு - சைனர்களுடைய மலைகள்; "ஆனை மாமலை யாதி யாய விடக்க ளிற்பல வல்லல்சேரினர்கள்" (திருஞா. தே.); "எண்பெருங் குன்றத் தெண்ண யிரவரு மேறிஞர்கள்" (பெரிய. திருஞா. அருறு); "வேதப்பகைவர் தம்முடம்பு வீழ்க் தாங்கும் வெங்கழுவிற், கேதப்படுமெண் பெருங் குன்றத் தெல்லா வசோகு மெறிகெனவே" (தக்க. உகசு.)

கூக. தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை.

கூச. மெய்ப்பால் - சரீரத்தின்கண். நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத் (பி - ம்.) 1 'கொதித்ததென மிக்கெவருமூட்கெட மதிப்பன' 2'ரிகண்' 3 'மனத்தடல்' 4'மன்ன' 5'வத்தஞ்செய்' 6'மின்னுண்மணிப்'

வணி பொலன்கலினக் குசைவ லித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (கச)

வே று.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியிஞ் ஞரையான் மிக்க
பல்கடல் இளர்ந்த வென்னக் இளர்ந்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடி விளங்கி ஞர்க வியைந்த[1]சாத் தவர்க ளியாரும். (கடு)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கணைந்த விண்ணோர்
வழுவிலா முனிவர் கேமி மாலயன் மகவான் மற்றுள்
தொழுதிரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலர் பொழிந்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடி[2]சே வித்தார். ()

துங்கவெம் பரிமேற் ரேன்றுஞ் சொக்கணக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கி ழப்பார் வண்டுகில் சரிந்து நிற்பர
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா ரறிவுநா ணகல்வா ரெங்கும்
பொங்கிய [3]பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். ()

[4] அடியிணை காணீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மரைக்கண் செல்வி
வடிவினைப் பாரீ ரெல்லாம் வல்லசுர் தரனே யென்பர்
படிமிசைக் காண்டற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்பார்
கடிவிசைப் புரவி நம்மை யொட்டுமோ காண்டற் கென்பார். (கஅ)

அன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடல்சேர் பாட லன்பர்
மின்னனர் தம்மை வேத மொழியரென் றெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்னு மென்றிசை படமு டித்துக்
கன்னல்சே ரன்னைப் பத்தாங் கோதிஞர் களியிற் கூடி. (கஉ)

இக்கெறி பரவ முன்போக் தெண்ணில்பல் லியங்க றங்கப்
பொன்மணிக் குடைநி முற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மன்னும்வெண் டோரை வீச வர்துவை யாளி வீதித்
துன்னிய கணங்க ளோடிக் துளங்கிஞன் வளங்கொ ணுதன். (சo)

தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வலம் பரிவத்திப்ப" என்பர் பின்னும்; நிகு. கர வாளம் - கைக்கத்தி.

கூடு. சாத்தவர்கள்-குதிரைவாணிகர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடகா டதல்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திருவா. போற்றி.

கூசு. குதிரை ஈடு-குதிரைகளைக்கொடுத்தல். சயசயவென்று. [உ-அ.)

கூஎ. சங்கு - வளையல். அறிவும் காணும். காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலே, "விரும்புசூல் கொள்வார் வீழ்வார்" (நிசு: உசு) என்பதனாலும், "பருப்பதக் கொடி புரைதவ சத்திகள் பரமன், திருப்ப தத்திடை வணங்கினின் றவனிடைச் சித்தை, விருப்பம் வைத்தது முனிவர்த மகளிர்போல் விரைவிற், கருப்ப முற் றனர்" (கந்த. தேவர். கு) என்பதனாலு முணர்க.

கூஅ. காண்டற்கு ஒட்டுமோ. 'என்னபாக்கியஞ் செய்தோம்': உ-ள: சக.

கூக. அன்பர் - திருவாதவூரர். சo. தோரை - பீலிவிசிறி.

(பி-ம்.) 1'சாத்துவர்கள்' 2'சேவிப்ப' 3'பொருமல்' 4'அடியினைக்காணீர்'

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பருவமு முருவு மொத்தத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவர்யா ரென்னக் [1]கேட்பப்
பாங்கணை வாத வூரர் தோன்றுவர் பரியி லென்றார். (சக)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னெருகா லத்து மசைந்திடாக் கமலத் தாளைப்
பரிவொடிங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனுன் மாலான் மறைநிலை யளக்க வொண்ணாத்
தருமமீ டுருவத் [2]தாணு தாணுவே யெனவி ருந்தான். (சங)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளமே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றோசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றோன்று மேருமால் வரை[3]யே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினன் றரணி நாதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது [4]சற்றுக் கண்டிடி கண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரிந்து
மண்மிசை [5]யேறி ஞனவ் வாசியை வாசி யாக. (சரு)

C வ று.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்வுங் குதிப்பொடி குசை [6] கசைக் குரலும், யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச், சேரும் பாடு [7]தேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ், சாரும் மாக வாளியு [8]மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற.

சஉ. தவ்வும் - தாவும்; "தவ்வுபுனல்" என்பர்; க 0: கூஉ.

சங. தாணு - சிவபெருமான், கட்டை.

சஉ-கூ. இத்த இரண்டு செய்யுட்களின்கருத்தை, "அண்டமெலா மாதார மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டத் தாங்குஞ், சண்டமதைப் பரிதான க்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசையி லாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்கும் புனிகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டாச னெதிர் போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ்சிறிது காண்டி யென்றார்" (திரு வீளை. கரிபரி. எசு) என்பது தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

சச. கசை-குதிரையையோட்டுங்கருவி. சரு. வாசி-குதிரை, விசேடம்.

சகூ. வலவோட்டு - வலமாக ஓட்டுதல்.

(பி - ம்.) [1]'கேட்டபாங்கணை முனிவர் முன்னெம் வாம்பரியுகைப்பனென்றார்' [2]'தானும்' 3 'யொப்பென்னத்தள்ளி' 4 'நம்மைக்' 5 'ஏறுவானங்' 6 'கசை குரலும்' 7'தேரும்விலக்கும்' 8'மற்றுச்'

வேறு.

1விக்கிதம் வற்கி தம்மூப கண்ட மேவரு 2மூபசவஞ் சவமாஞ்
3 சிக்கிலா நடைவெம் பூவுதூ வாளி சிறுகின மெய்ங்கிறை கடிப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாரையோ டத்த 4 புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோமுத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க.

வேறு.

மின்பரிவு கூரவெழில் 5வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சிந்தினி யார்ப்ப
வின்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுஞ
யிரமுக 6சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிகம பதனித் தகவனு மனியா
வருமறை யயமுய்த் தனன்வய முறவே. (சகூ)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தைநிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டுவெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன 7தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி 8மிதித்தது நடித்தே. (நo)

மூந்திய செழுங்கவரி நின்றசைய மூற்றும்
பந்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
9சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுந்தர 10விசைப்படி நடித்ததது கைத்தே. (நக)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
11புரையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிசற் பதம்வைத் ததுவே. (நஉ)

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டியார்.

சகூ. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக் கொடுக்கிற நடை. அனுமனியா - ஒலித்தது. மறை அயம் - வேதமாகிய குதிரை.

நo. மருத்தை - காற்றை. செண்டுவெளி - குதிரையின் வையாளிவீதி.

நக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

நஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதிரை முதுகிற்கவிசு.

(பி - ம்.) 1 'விக்கிரவக்கிரம் விளங்குபதண்டமேவருமுபசுமஞ்சலமாஞ் 2 'உபவசம்' 3 'சிக்கினடை' 4 'புளகயம்' 5 'வெல்லிடை' 6 'சுபதக்கிரமுறு' 7 'வெனத்தனித் தகைத்தே வினைப்படி.' 8 'மிதித்தடி.' 9 'சந்துறு' 10 'னிசைப் படி.' 11'புரைவுற்று'

மெத்துக் தகவும் விதமும் படவே
[1]தித்தொங் தொங்தொங் தித்தீ யென்றென்
ரெத்துங் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் மூள்வைத் ததுவே. (நிங)

வே று.

பதிந்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைந்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் ரூவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் [2]கிரியின் மூட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே. (நிச)

குறைவின்[3]மண் டலம்வ ளைப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட [4]மன்றி
மறுவற விளங்கிற் ரூங்கு வளைந்ததோர் குதிரை யென்னத்
துறைநிறை வீதிகாட்டத் தொகுகணைச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் ரூங்கு நீண்டமேதார் குதிரை யென்ன. (நிஞ)

இடம்வலம் பரி[5]வத் திப்ப விரண்டியர் குதிரை யென்னப்
படிமிசை விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதிரை யாவே மனன்றியா னெனப்ப ணிந்தான். (நிசு)

மண்ணகத் தெவரும் காண வாதவூ ரார்க்கா வந்து
ணண்ணுதற் கரிய வீரர் நாறபெரும் திசையு மூட்டப்
பண்ணுறத் [6]தூண்டு நீதிப் பரிதகுகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்விண் [7]மண்ணு னதுகட மிடாரா யிற்றே. (நிள)

ஏறலு மற்று மூள்ள வ்ருங்கண [8]நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
[9] வீறுடை மூயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (நிஅ)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேறற் கிந்தப்
படிமிசைக் [10]கண்டே மில்லை தலைவர்யா ரென்னப் பல்கா
லடியிணை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா ணென்று விரலகொடி காட்டி ஞரால். (நிகூ)

நிசு. வெய்யோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

நிடு. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - தேர்ரோடல்.

நிஞ. இடபமால்-இடபவடிவங்கொண்ட திருமால். என்று-எக்காலத்தி.

நிள. கடல் திடாரா யிற்று.

நிகூ. பல்கால் தலைவர் யாரென்ன.

(பி - ம்.) 1'தத்தொங்' 2'கிரியை' 3'மண்டிலம்வினைப்ப' 4'மின்றி' 5'வர்த்திப்ப' 6'தாண்டும்' 7'மணையக்கடற்டலாயிறதனதே'8'நாதாமுற்றுங்' 9'வீறுள முயலின்மார்க்கம் வெற்கணைமார்க்கம்வீதி' 10'கணடதில்லே'

ஆங்க1வற் காணு முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கண்
தேங்கமழ் முடியிற் ரூமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு 2மனிதர் மூற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார். (சுo)

மிக்கமந் திரிகா ளிந்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கனே போ3லெ னக்குத் தோன்றிடா தின்ரூன் வந்த
கொக்கினேப் பாரீர் காலந் தாழ்த்ததா யிஜங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமந் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (சுக)

கொற்றவன் றிருமு னின்று கூறுவான் குதிரைச் செட்டி
யுற்றநின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக மூற்றும்
கற்கிக ளிடுவ தாக நம்முளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி கீதி கேண்மோ. (சுஉ)

வேறு.

புரிதீபாந் தரத்திமவான் புறத்தி னின்று 4போந்துபெருந் துறை யிறங்கி வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலுகத்தி லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்பினவா யுரைசேர் மண்வாழ், சுரரசர் வணிகர்சூத் திரர்நாற் சாதித் தோற்றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம்.

வேறு.

மருவுநாய் கழுதை 5கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மயூரங் கீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு ழைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாஜூர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (சுச)

சுக. கொக்கு - குதிரை.

சுஉ. குதிரைச்செட்டி கூறுவான். கற்கிகள் - குதிரைகள்.

சுங. பெருக்துறை - பெரியகடற்றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலூகம் - கோட்டான். குதிரை, வேதமுதலிய ஏழிடத்திற் பிறந்தன என்பதை, "வெடி வாற் பைங்கட் குறகரி யினத்தினை, யேழிடக் தோன்றி யினனூற் கியைத்து, வீதி போகிய வாலுளிப் புரவி, யாகுபெ விஞ்சைப் பிறைமுடி யத்தனன்" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழுமறை நாவிற் கமலகாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தம்பான், மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்குமீதின் மல்கு கருப் பையிலுலக வண்டக் தன்னிற்,றெக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் றோன்றுக தொன்மையவா யீரிரண்டு திணைத்தா னெற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி லொண் புனலிற் செலலுகெறி யுளவுமாகி" (திருவாத. குதிரை. சo) எனவும் வருவனவற்றுளுணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; "பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம்" என்பர் பின்னும்; எஉ.

சுச. வாயதம்=வாயசம் - காக்கை. வெருகு - பூனை. ஏனம் - பன்றி. நாய் முதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் பொல்லா; மயூரமுதலிய

(பி - ம்.) 1 'அவர்க்காண' 2 'மனிதரெல்லா' 3 'எமக்குத்தோன்றிட' 4 'பொருத்து' 5 'ஓரி'

வே று.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொழிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ், சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுங் [1]திறப்படி மனமுமிவ் வெட்டிஞ், சுத்தமா வுடைய விந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டாவுபோனலத்தான், [2]மெத்திநேர் வளைந்து திரண்டுநீண் டியர்ந்து விளங்கிய கழுத்தன காணை. (சுடு)

வே று.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதுளை மலர்பூங் கிள்ளை
நல்லன மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாகி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு முத்த கன்னமும் பழுதி லாரு. (சுசு)

வே று.

[3]இறுகிக் குவிந்து குழிந்ததகர்க் குரம்போற் குரமு மிளகவ்வி
மறியிற் கண்ணு [4]மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிமமும் குறுகா முகமும் வியனதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் [5]செழிய காணுமே. (சுஎ)

வே று.

மேலெழின் முகமுஞ் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலது தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றொடும் வெளுத்த
வாலிய [6]மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய. (சுஅ)

உயர்கன வட்டம் போரா [7]னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை [8]மௌவான் சேயா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்ட[9]வர்த் தனங்கள் பாரே. (சுசு)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சுதா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம்வ்வம் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றுங் குறற மொன்றிலே விளம்புங் காலே. (எ0)

வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள நல்லன; திருவாதவூரர்புராணம், குதிரையிட்ட சருக்கம், சுசு, சுஎ - ஆம்பாடல்களைப் பார்க்க.

சுசு. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், சுஎ - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

சுஎ. வாலதி - வால. மேட்டிமம் - ஆண்குறி. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், சுக - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

சுசு. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், சுக - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

எ0. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், சுச, சுடு-ஆம்பாடல்களைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) [1]'திடம்படுதலும்' [2]'மெத்ததோல்' [3]'இறுகிச்சிவதகரக்குரம் போலிருகாற்குரமும்' [4]'அகன்றதனி' 5 'செய்ய' 6 'மனஞ்' [7]'னுரானளான்' 8 'மௌவல்லையான்' [9]'வர்த்தனங்கள்'

1 மன்னதீ மனம்வி திர்த்தல் 2பிசகல்கான் மடித்தல் வீழ்த
3 வின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்4மே லேறப் பாய்தன்
5 முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நிற்ற6ருண் முகஞ்சா டித்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் 7மற்றுங் தீங்கிலே பேசற் கின்றே. (எக)

கருதின்8வெண் கதிவெங் கால கந்தக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு கடிகள் வைப்பிற் புயலொலி மொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (எஉ)

மூருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற மூள்கள் வையா
9 கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரியு மஞ்சு
மருத்துலுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணை. (எங)

வே று.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றிலு ளிக்குழு வோரொருமா
10மூப்பஃ தாயிர மோர்பழு தின்றிமு தறறா 11மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைந்தன பின்னிவை யாயிர மற்றிவையு
மப்படி பெற்றவி ஸைப்பொனி லக்கம னேத்துமு ணர்ந்துகொளே. ()

வே று.

ஆரிருள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ
சூரிய னுளஞ் சூழ்த மரிதமார் பரியா லேகாண்
கூரும்வா ரிதிகொ ளாமற் குவலயங் கிடததல் 12கௌளவை
வாரிதி குடிக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண்.* (எடு)

13திண்டிறன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
14கொண்டிதம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரை யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோய் விரைவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரை யேகாண். ()

எக. மற்றும் தீங்கு இல - வேறும் உள்ளனவாகிய தீங்குகள் இல்லை.

எஉ. கதிவெங்கால - கடையை விரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந்தகம் - பச்சை.

எங. 'சம்புவாணை' என்பது சிலேடை.

எச. இதிற் குதிரைகளின் விலைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

எடுங. இவற்றுற் குதிரையின் பெருமைகள் கூறபபெற்றுள்ளன.

* இதமுதல் ஐந்துபாடல்கள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலு காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) 1'மன்னதி' 2 'மசகல்' 3 'இன்னெறியிலக்கல்' 4 'மேலெற்றப்' 5'முன்னெழக' 6'காழ்' 7'மற்றுத்' 8'வன்கதி' 9'கருதெனில்'10'மூப்பதொராயிரம்' 11'மானதகாண' 12'கேணல்' 13'திண்பகை' 14'கொண்டுளே'

அரும்பெருஞ் செந்தீ யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுஞ்
சுரும்புசூழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய துரக மில்லா நீள்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எஎ)

[1] பரியகை யானை திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று [2]மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகேள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம்
புரிந்துனைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு [3]ளாட லாலே
யரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சுவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எக)

ஆதலா லறிஞர் மூன்று [4]வறவுறப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை [5]தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அ0)

அத்திறஞ் சொல்ல [6]நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
மூத்தம நன்மை [7]தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா [8]வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டித்தான். (அக)

எத்திமா வறிஞர் மூன்று வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்துண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றோர் பரிக்குகோ வீலம்பா தாவால்
வாய்த்தன குதிரை யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். ()

அய்யமில் லாமன் மூன்னின் முவணி மூல நன்னூட்
டெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்கி[9]ரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய [10]மெய்யன் மெய்யடி யானே வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாறறஞ் செய்தான். (அசு)

எசு. ஆடலாலேதான் தாமதமாயிற்று. 'ஓர் பொழுதும் நில்லாது' என்பது, சிலேடை. அச்சுவம் - வியாபிப்பது.

அ0. தின்மை - தீமை; ஒத்துவனவாகிய நன்மைதின்மை; "அடியவர் நன்மை தின்மையறிபவன்" எனபர்; கூடு: கக; "தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைத்து தேயுமே" (கம்ப. பயன். உ.)

அக. 'சித்திரமா' என்பது சிலேடை.

அசு. இராவுத்தராயன் - குதிரைச்சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர்; "இனிமைகூர்ந் திராவுத்தற்கு"

(பி - ம்.) 1 'பரவரும்' 2 'மன்னும்' 3 'ஆதலாலே' 4 'அழகுறப்' 5 'தீமை யோதுவர்' 6 'நல்லறிவுநீ' 7 'தீமை' 8 'என்னமுமற்றுமென்னச்' 9 'ராகுத்த'

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி [1]ஈறு செய்வோ
னன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நகரைத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரக டம்மை மறுகெலாம் [2]வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரை யாகச் [3]செய்புதோன் மூமல் விட்டான். ()

வன்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பன்தியுட் கட்டுமென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
மூன்துற [4]வடைப்பப் போற்றி யவரவர் மூதுபே ரன்பிற்
றன்தமில் வகையிற் [5]சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அஇ)

இன்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமை[6]கூர்ந் திராவுத் தற்கு
ஈன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னுறு கரஞ்சேர் செண்டி லேற்றுமூற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் [8]பூனேந்து கொண்டான். ()

[9]பாடன்மா மூனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
நீமோ நேடிஞ் சொக்க னீள்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நிலத்தா ரன்றிச் சேணுளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் றூசு சொக்கன் றூசென [10]வழங்கிற் றன்றே. (அள)

ஆங்கது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
[11]தீங்ககல் வாத வூரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக மீவந்த ஞெக்குமென் றெறவர்க்குந் தூசு
தூங்ககில் லாம னல்க [12]வாங்கிமுன் சூடி ஞரால். (அஅ)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதாண் முளரி சூடிப்
பின்னியன் மூனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பாட
நின்னுடை நினைவு வந்து முடித்தன நேச 'பிக்க
ளன்மூனி யடிவிடென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அசு)

நற்றிரு மேனிக் கீடு நவையற விட்டுக் கையிற்
[13]பொற்றகை வாளம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு காணச்
சற்றடி வடிம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (கo)

என்பர் பின்னும்; அசு; "கலாபத் தனிமயிலேறு மிராவுத்தனே" என்பது கந்த லலங்காரம், நிo.

அசை. காறு - காற்று. இச்செய்யுள், "நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரக ரைத் தேவுசெய் வானும், விரதங்கொண் டாடவல வானும் விசசின்றி காறுசெய் வானும்" (திருநா. தே. திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவிவந்துளளது.

அசு. வரிசைத்தூசு-சம்மானமாககொடுத்த ஆடை. செண்டு-ஓராயுதம்; அஅ. தூங்ககில்லாமல் - தாமதியாமல். [கொம்பு - அதன்முன் பாகம்.

கo. திருமேனிக்கீடு - கவசம். கைவாளம் - கைக்கத்தி; "கரவாளம்" என்றார் முன்னும்; கச. அடிவடிம்பு - அடியின் விளிம்பு.

(பி - ம்.) [1]'ஞாறு' [2]'வாளி' [3]'செம்பு' [4]'அடைவித்' [5]'சேர்த்து' [6]'கூரிரா குத்தற்கு' [7]'மூற்காம்பிற்கோத்துத்' [8]'அணிந்து' [9]'பாடலமுனிவ' [10]'தளங்கித்' [11]'தீங்கிலா' [12]'வாங்குமுன்' [13]'பொற்கரவாளம்'

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுகைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி ஞசை யுடையஞ மீசன் றென்ன
ஞெல்லியி னீந்த தூசு சூடிஞ னும்பர் காண
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (கூக)

கண்டவ ரமைச்ச ஞரைக் கடவுளே வியந்து செங்கை
மூண்டகங் குவிய நெஞ்ச மூண்டக மலரக் கண்க
ணுண்டிவி ளிந்த வித்த லுவலருங் குதிரையீடு
கண்டனை மென்ரு னந்தக் [1]கடலிடைத் தினீளத்தாரன்றே. (கூ2)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட மூன்ஞ வரிசைகள் வாதவூரர்க்
கீய்ந்தால் விடையிற் போக்கி யெழுந்ததன் னுழைக்கண் வேந்த
னுர்ந்தபல் லியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
ரூழ்ந்துசெவ் வந்தி மாலை தபனஞர் சாத்தக் கண்டி. (கூக)

குணந்தரு கணங்களோடு குறுநகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமூன் போன பத்தர்கள் பத்தன் ரூனும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லணைந்துபே ரங்க யற்க [2]ணுமைமயிற் கருளிச் செய்தான். (கூச)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர்ப ரிந்து கேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நீங்க மூத்தவ ணீங்க நீங்கா
நயந்தரு மீளைய [4]மங்கை நண்ணுதற் கைய மின்றே. (கூஞ)

வே று.

அரிய நாயக ஞர்விளை யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பத்தியிற் [5]கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால். (கூசு)

ஆகத்திருவிருத்தம்-- சுகூஞ.

கூக. ஆசையுடையனென்பது சிலேடை; விருப்பமுடையவன், திக்காகிய ஆடையையுடையவன்.

கூங. உழை - வீடு. செல்வக்திமாகிலையென்பது சிலேடை.

கூச. பத்தர்கள் பத்தன் - சிவபெருமான்; கூங: உகூ; கூஞ: உஅ; கூசு: உஅ; கூஅ: கூ; சo: எ; சக: எ; சஙு: உள; சஎ: அ.

(பி - ம்.) [1]'கடலிடையகிலத்தாரன்றே' [2]'உமையவட்கு' [3]'நல்குரவுநல்கு மூத்தவணீங்கி', 'நல்குரவுநீங்கி' [4]'நங்கைகணுகுற்கு' [5]'கூடிய'

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு [1]மதுரைநகர் நின்றமாய வினப்புரவி முகமுகம் பார்த் தென்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காலும் வெங்கயிற்றாற் கட்டுண்டே மேலு நிற்பிற், குருதிபடப் புண் படுவே முணவுமில்லை கொள்ளிடுவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாவ, நரருமி னித் [2]தொத்துவர்நாம் விடியு முன்னர் நம்முருவங் கொடுமுவக் கடவோ மென்றே. (க)

வேறு.

[3]மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றாற் கடிக்கும் போதே மென்றறுத்து மதியாது நரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்கணமு நுழைந்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன் றுக்கொன் றுறுமிச் சள்ளிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன் னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப்பச் சுழல வோடிப் போகாம லோலையிடப் புகுந்த வன்றே. (உ)

வேறு.

மண்டு மமசர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வெருவுற நீளவே, தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றி யே, பண்டை நெறியினின் [4]மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங் கணுங், கண்ட வவரவ ரஞ்ச வுறுமுவ கள்ள முறுமன முள்ளவே.(ங)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று
மூற்றிய பயத்தோ டென்னுய் முடியுமீ தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் றிருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (ச)

இன்னவென் றறிந்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போற்சி றுத்து [5]நம்மூளோர்க் காணு முன்ன

க. முகமுகம் பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்று பார்த்து (சஙஃஉக); "கண்மல்கு நீரார் முகமுகங்க ணேக்கினரே" (நீவக. கஅ0அ.) கயிற்றை மென்று. தொத்துவர் - தொத்திக்கொள்வார்.

உ. அங்கணம் - சலதாரை. சள்ளிடல் - கரியின் ஒலிக்குறிப்பு.

ங. தொண்டை விடுவன - கூவுவன. உள்ள - உள்ளன.

ச. வகைத்துறையாளர் - பலவகைப்பட்ட துறைகளைப் பாதுகாத்தலையுடைய வேலையாளர்.

ஞ. யாணர்மாக்கள் - புதியனவாய் வந்த குதிரைகள்.

(பி - ம்.) [1]'மதுரையினுணின்ற' [2] 'தொற்றுவர்' [3] 'மிடற்றிறுகுகயிறு' [4] 'மண்டி' [5]'நம்முளோர்காணும்'

முன்னெழ வெருவிக் கைகை லகப்படா தோடி முற்றுங்
தன்னமார் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம். (நி)

பழுதில்கண் டியின்றே மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
[1] யெழிறர மட்டித் திட்டே மிதவிய புல்லு மிட்டேங்
கழுவிய பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவரை யோடு
முழுவதுஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கணி முட்டக் கட்டி. (கூ)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றயி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி [2]தள்ளு மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடி குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மணிக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (எ)

இற்நெறி விளைந்த வென்ன வேல்கிகீ [3]டியிர்த்து வீழா
[4] மின்னற விடிக்கு மேயோ விளைவதற் கேது வேதோ
னன்னெறிப் பொருட்குந் தீங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே நிண்டோ
செற்நெறி யோர்க்குக் குற்றஞ் செய்தன வுளவோ வின்றே. (அ)

குருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
தருமசோர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
[5] வாரழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோடிற் றுண்டோ
வாவிதி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனவ யர்ந்தான். (கூ)

விரைகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிநி மைச்சர்க் கண்டு [று
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பநீ டியிர்த்தி யாரு
மிருநில நோக்கி நின்ரு ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (கo)

தகவொடி நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து ளத்து
ணகையொடும் வாத வூர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் நேய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முகனனி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ லென்ரூர். (கக)

கூ. மட்டித்து - கலந்து. இதவிய - இனிய. மொக்கணி - குதிரைக்குக் கொள்ளுமுதலிய உணவுகட்டும்பை;"மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. கூ - ச.)

எ. மறி - ஆடு. சூகரம் - பன்றி.

அ. 'மின்னலிடிக்குமா' என்பது ஒரு பழமொழி.

கூ. வரர் - சிறந்தவர், தலைவர். அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொருளி லும் வரும்.

கo. நீடு உயிர்த்து யாரும் நின்ரூர்.

கக. சடங்குகள் - நித்தியகன்மங்கள்.

(பி - ம்.) 1 'எழிறருமட்டியிட்டேயிதவிய' 2 'தள்ளுமறிகளும்' 3'உயிர்த் தழன்று', 'உயிர்த்தழன்று' 4'மின்னன்றி','மின்னித' 5'வார்னைக்கொன்றது'

மாறிறக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேநீ
நாடிலிங் குனையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்றே
கூடிய பரிசன் முகக் கொண்டுவந் தனையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்றே [1]தீங்குவே றுண்டோ வென்ன. (கஉ)

பகையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகைவகை நெருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் மூன்று
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரறி யார்கூ றென்றார். (கங)

அணைந்தது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீர்
கொணர்ந்தமா நரிக ளாகிக் கொடுங்குரல் காட்டி யூருட்
பிணம்படா யாவுங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுண ருதியோ வின்றே. (கச)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டுக் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டுத் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டுஞ் சிந்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா [2]லுண்டோ வேறு. (கரு)

வெந்திறற் சிவையை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
[3] மந்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினே மதிம யக்கி
யிந்திர ஞாலஞ் செய்வ தெம்மூட னேயோ சாதி
யந்தண னுனை யான்மற் றறைவதுங் கென்னை நின்னை. (கசு)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடு[4]மார்க் கஞ்சா திப்போர்
வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் [5]பெருமா னெங்கே
சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடி மெல்லச்
சார்ந்தநின் மேனி மூற்றுந் தண்டிக்க வடிக்குங் காணே. (கஎ)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவு[6]செய் வதற்கோ வென்று
கோமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோரைத்

கஉ. 'நல்ல கல்யாணனன்றே' என்று இகழ்ந்தான்; "என்னையின்றோர் கலியாண ஞகக் காண்மின்" (உஎ: அரு) என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்தமா - குதிரை. [செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது.

கரு. இன்னுர் இன்னுர்மாட்டு வஞ்சனை செய்யலாகாதென்பதை இச் சாலம்; "இந்திர ஞாலக் காட்டிய வியல்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. சஉ.)

கஎ. வாசிவாரியப்பெருமான்-குதிரைச் சேவகர்களின் தலைவன்; வாரியர்-தூதுத்துச் செலுத்துவோர். சாத்தவர் - வியாபாரிகள்; "குதிரையைச் கொண்டு குடாடதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திருவா. கீர்த்தி. உஎ-அ.) திண்ணிமை - வன்மை, தைரியம். [யறை-சிறைச்சாலை.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேதமோதியது. கோமம் - கொடுமை. சிறை

(பி - ம்.) 1'தீங்கதிலுண்டோ' 2'உண்டோவென்றே' 3'மந்திரை' 4'மாற்கஞ்' 5'பெருமாளெக்கே' 6'செய்யற்கோ'

[1] தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்துச்
[2] சாரரும் பொருள னேத்துந் தண்டித்து வாங்கு மென்றூன். (கஅ)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டிள ளுருகிமெய்க் கலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினை மக்குத்
தீங்குமு மென்று வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்தார். (கக)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருக் குராக மெல்லாங்
குறும்[3]பெரு ரிக ளாகி [4]கெடிங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றூர். (உ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடு.

கூ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.*

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடிபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் [5]தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்சு ரந்தான். (க)

வே று.

பொதியில் வரைசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டி செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகிழ்ந யனே நினைப்பிட்டான். (உ)

உ0. குறும்பெருரிகள்: முரண்.

(கூ0)

க. அறையகத்து - அறையில். "இரும்புதரு மனத்தேனை" என்பது திருவாசகத்தில் திருவேசறவின் முதற்குறிப்பு.

உ. 'பொய்யாவையை மாநதி' என்பது "வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" (சிலப். கூ: க) என்பதைத் தழுவியது. முதுமாமங்கை - பிட்டு வாணிச்சி; இவள்பெயர் செம்மனச்செல்வி.

* "மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திருமுக் தோன்றும்" (தி.நூரா. தே. திருப்பூவணம்); "ஆக்கத் தன்னி லடியவட் காகப், பாக்காய் மண்சுமக் தருளிய பரிசு, முத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்" (தி.நவா. கீர்த்தி. சசு - கூ); "கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்த கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த

(பீ-ம்.) [1]'தீர்வுற்றழைத்து' [2] 'சாருறும்', 'சாருமப்' [3]'பரிகரி' [4]'கொடுக்' [5] 'ஏகாமுன்னஞ்'

பணிந்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குற் கண்ணே கரைகடப்ப[தான்.
மணஞ்சேர் [1]பொருள்கொண் டுறுநதியை வருவிப் பாயென் றறிவித்

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் சலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட நில்லாது
பூகந் தெங்கு பறித்தெறிந்து பொரு[2]மீன் மறியப் பரந்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (ச)

மன்ற றிகழ்தென் கரைகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
துன்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் ஞருதி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பரந்த [3]தின்றே முடிவென் றழிந்தெழுந்தான்.

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்[4]தின் றருள்சேர் முனியை வளைத்ததனு
லீண்ட வந்த தேவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது [ட்டு
மாண்ட கரையை விரைவினிற்போய் மனைக டொறுங்கோ றையியி
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல்.

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்[5]தூரி
னரைசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
திரைசேர் கரையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
வரையே யெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து[6]சமத்தப் புகுந்தனரால்.

பொன்மேனி பாடுதற்கான்'' (ஷே. நிநவம். அ); ''மண்பான் மதுரைபிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ'' (ஷே. திருப்பூவல்லி, கசு); ''பிட்டு நேர்பட மண்சுமந்த பெருந்தகைபெரும் பித்தனே'' (ஷே. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், உ); ''மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றாளாகி, கரைத்தலே முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண், டடைப்பது போல வுடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி, யெவ்வுயி ரெவ்வல கெத்தனைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணனை காய கன்'' (கல். சக.)

க. வேதமுனி - வாதவூரர்.

ச. கால்கட்ட - வாய்க்கால்களின் தலைப்பிற் படலிட. பயம் - நீர், அச்சம். 'பயங்கொண்டு...பயங்கொள்ள': மடக்கணி.

ஞ. வெள்ளமிகுத்த விடத்துப் பறையறைவித்தல் மரபு. சும்மை - ஒலி. மனம்கன்றி. என்னுகுமோ.

ட. கோல் - அளக்குங்கோல் ; அறை - வரையறை செய்த கோட்டம்; கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்; ''குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்ன'' (திநவாத. மண்சுமத்த. கூ.)

எ. தண்டம் - தண்டனை; ஙக: கூ.

(பி - ம்.) [1]'புனல்' [2]'மீனுகளப்பாய்த்தழுங்கி' [3]'இன்றேமுடிவென்றழிந் தொழிந்தான்' [4]'இன்னருள்' [5]'ஊருள்' [6]'சுமக்கத்தொடங்கினரால்'

மூது1பேர் நகரிற் றென்கிழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ராளின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றுமற்
பதிவா யுழன்று நிரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்துள்ளான். (அ)

நாதப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
வாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மண்மீ தருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. ()

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் 2பதிஞ ரூண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (கo)

வருந்து மவடன் பாற்கிட்டி வாரா யம்மே விழுந்தெழுந்து
பரந்து திரிகின் 3றனையிக்கப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றவர் கிடையாது வேண்டி மாயிற் செப்பெவரும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கீணர்த்தே னின்னை வேண்டியென. ()

வேறு.

கல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகரே
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகள் வேந்தராள்
வல்லியினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றாள். (கஉ)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
4 சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னேலவரு மண்சுமக்க வல்லே னினையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (கங)

அ. விதிரா - நடுங்கி.

கூ. நாதமாகியபறை; 'நாதப்பறையன்'என்பது "நாதப்பறையினர்" (திரு வா. அண்ணை. க) என்பதைத் தழுவியது; நஞ்சுண்டோன்: ஒலேடை. நஞ்சுண்டோனென்பது, கள்ளர்வகையில் ஒன்றன்பெயர். பிட்டு உதிர் - உதிர்த்த பிட்டு. கொடுக்கு-ஆடையின் தொங்கல். இச்செய்யுளிற் சிலசாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

கக. அம்மே - அம்மையே. கொற்றவர் - மண்வேலை செய்பவன்; "மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்ற ளாகி" (கல். சகூ), "கொற்றவ ரிவரி லீக்கோர் கூடைமண் சுமத்தா ரில்லே" (உரு) என்ப வற்றாலு மூணர்க. கொற்றம், படியென்னும் பொருளிலும் வழங்கும்.

(பீ-மி.) 1'பொன்னகரில்' 2'பதினறியாட்டைப்' 3'நிரிகின் றனையென்ன' 4 'சாலமுடி'

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை யையரே
கந்தித்து வெய்தாய் நறுவிதாய்க் கண்ணுக்குச்
சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டிண்டி
மூந்தத் தருகுவல்யா னென்றண் [1]முதுகரையாள். (கச)

சிட்டனருட் சொக்கன் றிருவுளத்துக் [2]கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வரைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே ளெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டுதிரு மாமென்றான் வேள்வி யவியுவந்தான். (கடு)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க [3]ணூற்றங் கரையடைந் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டச் சுமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (கசு)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லை சிவனறி குவனென் றுடி
மன்றலம் பொழில்சூழ் வையைக் கரைமருங் கடைந்து மாறு
வொன்றிய நகையி னோடி மூலாவிஞ் [4]ஞனகில நாதன். (கள)

இனியன பெற்ற னல்லோ ரெவர்க்குமிட் [5]டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினைபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (கஅ)

வளர்தரு பிட்ட னேத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்த்த
தளர்ந்திடே லம்மை சாலத் தளர்ந்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லாந்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனு ராணை யென்றான். (கக)

சச. அந்தித்திருக்கும் பொருள் - முடித்து வைத்திருக்கும் பொருள்; "வேதம், அந்தித்த மறியான்" (திருவிளை. நகர. கடசு.) கந்தித்து - மணம்வீசி. உண்டி - உள்ளது.

கடு. வட்டமுறு பிட்டு - வட்டவடிமாகக் கிண்ணத்தாற் கொட்டி அமைத்து வைத்திருக்கும் பிட்டு; "கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு" (கஅ.) அம்மை: லீலி.

கசு. உழப்பாது சுமக்திடும்.

கஅ. இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள், "இனியவை பெறினே தனி தனி நகர்கேம்" (பதிற். நஅ: கந) என்பது முதலியவற்றைத் தழுவி வந்துள்ளன.

கக. அம்மை: லீலி.

(பி - ம்.) 1 'கரைமுடியாள்' 2 'ஒப்பாரீ' 3 'யாற்றங்கரை' 4 'உலகநாதன்' 5 'அயிலினல்லாற்'

சுத்தமா வுதிரை வேண்டிச் சுமந்திடான் சுமந்தே னென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டிவகைகூர்ந் தரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
[1] வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடித்தனள் வெம்மை கூர. (உ0)

புகழ்ந்தது வாங்கி யொல்லே போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றகுங்கரை யடைந்து மூன்போற் ருனயின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகந்தகொற் ருளர் நாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பன்மண் சுமவா ஞெகி. (உக)

ஓங்குகோ லறைய ளந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டூங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்கரு விரைவி னேடும் வந்துபோ சொக்க னல்லா
ளீங்கெனே யொப்பா ரில்லே யென்னேமுன் றெரியு மென்ருன். (உஉ)

மற்றுள பெருங்கொற் ருளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனே யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லே
மூற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான். (உங)

[2] செம்மையின் வேலே யொன்றுஞ் செய்திற னேனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யாரையு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோளு ரைக்கத் தகுமிவ னென்ன நாடித்
தம்மூளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க்க ணக்கர். (உச)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் [3]குழம்புகொற் ருளர் நாப்பண்
முடியணே கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட ணேத்துத் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (உடு)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
இளரமண் சுமவா ஞெகிக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலே யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் வூரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ரிட்டவா ளெனவு ரைத்தார். (உசு)

உ0. என்ன - என்றுசொல்ல. உதிரை - பிட்டு. 'வித்து நெற்பிட்டு' என்ற பாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாலாக்கிய பிட்டென்று பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலதையை. நல்லாள் - நன்மையையுடைய ஆட்கே. வாங்கு தல் - கொள்ளுதல்.

உங. கொற்று - கொத்த.

உடு. குழம்புதல் - கலங்குதல். கொட்டு அணைத்து- மண்வெட்டியைத் தழுவிக்கொண்டு. இடை - இடத்தில்; ஒப்புமாம்.

(பி - ம்.) [1]'வித்துநெற்பிட்டு' [2]'செம்மையன்' [3]'குழப்பு'

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவனீ ரின்னை யாருந்
துறைச்சமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ரு ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி [1]லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லை
கறுத்தநி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்ரூர். (உஎ)

நல்லகா ரியம தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிகுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்தநி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்ரூன். (உஅ)

தந்தைதாய் நட்டோ ருற்ரூர் சகோதரர் [2]பொருளொன் றில்லை
யிந்தமா நகரி லியாஞர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ரு
ளுய்ந்திட வெவர்க்கு நாஞ முதவுவ லெண்ணைக் கொண்டு
பந்தநி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்ரூன். (உசூ)

புத்தியு ளொழியாச் சீற்றம் பொருந்தநி காரி கல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்ந்தனை [3]பகுத்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லை
யுத்தரஞ் சொல்லா நின்ரூய் கண்டில முனைப்போ [4]லெங்கும். (ஈ0)

சதமுறை யடித்தற் குன்னைத் தகுந்தகா தல்ல வுன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட தில்லை
யதர்பட விரைவொ டும்போ யடையடி படாதென் றேவப்
புதியவ னடையா ளுகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல். (ஈக)

வே று.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வை விளைத்து வருங்காற் கரையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக. (ஈஉ)

உஎ. வடிவன் நீ - அழகுடையவனுகிய நீ; "மெல்லிய வடிவனீ" (உஅ.) கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்; கறுத்தென்றுமாம்.

உஅ. நயந்த அவரோடும்.

உசூ. பந்த - வந்த; திசைச்சொல்; இது 'வைத்த' என்பதுபோலப் பொருளின் திப்பயிலுவதொரு சொல்.

ஈ0. பகுத்து - பங்கிட்டு.

ஈக. சதமுறை - பலமுறை. அதர்பட - வழிபட.

ஈஉ. தீரக்குறை - கரையின் குறையை. கவ்வை-துன்பம்; ஒலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

(பி - ம்.) [1]'இன்ரூர்' [2]'பிறரொன்று' [3]'பணித்து' [4]'இக்கே'

காய்ந்து விரைவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றூ ளெற்றுபுன
லூர்ந்தகரை யெங்கு முயர வுயராமற்
ருழ்ந்ததிது யார்கோ லறை[1]விரைவிற் சாற்றுகென. (கூக)

மன்ற றிகழ்பிட்டி வாணிச்சி கோலறையீ
தின்றிங் கவளிட்ட கொற்ரு [2]ளிவணுழப்பி
வன்றிறலீர் யாங்கள் சுமப்பமதி யாதகிடக்
தின்று வினையாடு கின்ருன்போ யென்ருர்கள். (கூச)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெகுண்டாங வர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
திந்த வினையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்ருன். (கூடு)

இன்று விரைவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வடிப்பமென வஞ்சினஞ் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிமுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான். (கூசு)

வே று.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்
சிவக்கு மெய்யன் முற்றுங், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்
டத் [3]தளருநடை யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுங், தென்னன்முறை
[4]செய்வோர்க ளஞ்தோ விந்தச் சிற்ருயக் கொற்ருளின் [5]கையிற்
சற்று,நன்மையிலே [6]யுடைப்படையா னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற்
கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி. (கூன)

வே று.

மன்னிட வடிப்பக் கங்கைக் கரையுயர் மண்ணே யோங்கக்
கன்னலசேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடு
மென்னையே னடிக்கின் றீரென் றியைந்தகொற ருளர் நாப்பண்
டன்னுரு வொளித்தான் புக்குத் தன்னைத்தான் பிடித்த டித்தான்.()

படுமெழு மதியை நக்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவர்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை [7]யாற்றிற்
கடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளுக் குண்டோ.* (கூஅ)

கூஅ. கங்கைகரையுயர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்த மண்.

கூக. திருவருளுக்கு உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) 1'என்றுசாற்றுமன' 2'அவன்' 3'தள்ளி' 4'வாரியர்கள்' 5 'னகையின்றுற்றும்' 6 'அடைப்படையாப்' 7'யாற்றி, லடி'

இறையவ ளெளிப்ப நின்ற விறைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று கேடிமுன் காண ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவளைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னார்கள். (சஅ)

ஆங்கவர் கோலா [1]முன்ன ரருளினு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத்தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோருந் திகைத்தது சமித்து நின்றார். (சக)

வே று.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னே யரசன்முது கோவல்ல
ரம்பி ராட்டிமுடிக்குரிய விந்திரனுன் முகன்மா லாதி மூப்பத்து மூக்
கோடி தேவர் தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார்
பெண்டிரின் மூத்தோரி னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி
லூர்ப வற்றி னடிமுதுகி னிடைப் [2]புடைப்பு ணணுகிற் றன்றே. (சஉ)

பொருந்துதலத் தோர்களோர் புறத்தோர் காட்டோர் பூழியன்
பாற் சென்றறிவ மென்று சென்று, வரைந்தொருவன் மேலடியிங்
கியாவர் மாட்டு மன்னியதென் னெனமாரன் [3]மாற னென்றுங்,
கரும்பெயர்பெற் றோணுந்தன் முதுகு காட்டி யருட்சொர்க னதிகுவ
னென் திருப்ப வாங்கண், டிருந்த வெழுந் ததுவிசும்பி லெவருங்
கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத வூரர்க் காக. (சங)

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் [4]யாண்டு வாழி பாக்கியமன் னுமக
க்கு வாதவூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு ளோர்க்
குன் பொருளதத்தின் வந்ததனுல் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டுவன பரி
யுமிட்டேம் விடுவித் தற்குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு
மூண்டே, மீண்டுவிடு விடுனைக்கே ரன்மை சால விவனேத்தன் வழி
திரிதற் கிரங்க லென்றே. (சச)

சக. பிட்டு வாணிச்சி ஏக.

சஉ. புளிமாறு-புளியின் மலாறு. புடைப்பு-அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்.

சங. மாறனென்பதன் பெயர்க்காரணத்தை இங்கே புலப்படுத்தி யிருத்தல் அறிதற் பாலது.

சச. வேதஞ் சொல்யாண்டு - நூறுபிராயம். இவன்முகத்தால் - இவன் வழியால். விடுவித்தற்கு - சைனியின் நும் நீக்குதற்கு. தன்வழி திரிதற்கு இவனே விடுவிடு.

(பி - ம்.) [1]'முன்னின்றருளினுல்' [2]'புடைப்ப' [3]'மாறனென்றேங்கு' [4]'யாண்டும்'

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனே
நோக்க மன்னன், சிந்தைபய மெய்தியுறு புளகத் தோடுக் தேவர்
பிரான் பரிமதுரைத் தெருவி லேறுங், கொக்தகன்வாக் கிதுபரிமாற்
றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறையின் விடுத்தருகு வரவ ழைத்து, வக்
தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால் வணங்கினன் திருவாத வூர்
தாளில். (சரு)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலி மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேன
வற்றைப் பொறுத்துச் சாலச், சேர்ந்தருளிங் கெழுந்தருளி யிருப்பீர்
போவீர் [1]திருவுளத்தி லடைத்தபடி செய்யுக் தூய, வேந்தர்[2]புக ழருட்
சொக்கர் நும்மேல் வைத்த மெய்யன்பு வையகத்துக் [3]கண்டே
மில்லை, யேற்றதிரு வாதவூர் நாய னீர யெனத்தகிப்ப யாரும்[4]வியர்
திறைஞ்சி னர்கள். (சசு)

செங்நெறிசேர் விசும்பிடையிற் றேனன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்
கே யெனத்தெளிக்தாய் தேவே யுண்டோ, கின்னேயடைக் தகொண்
டிப் பேறுபெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் [5]தூலக்க றுத்தே, னென்
வழியிற் போகுவலின் மறையீக்கி யிணையில்லா வெங்தையையுண்
டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப் பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கி
யிகிங் தீங்கின்றி யுண்மை [6]யென்றே. (சள)

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுவகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிக்துகல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலே வாழ்த்து. (சஅ)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ ரைப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியநதா னுவ தழிவதுங் கினிரீள் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சூத்திர மொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட் [8]டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சகூ)

சரு. மதுரைத் தெருவிற் பரியேறும். கொகதகன் - படைத்தலைவன்; "கொக்தகப் பெருமானென்ற,னெறிப்பட்டக் கட்டி கல்கினன் பரிவட்டங் கள்", "கொக்தகப் பெருமான் கேண்மோ" (சஅ: உ, கூ.) பரிமாற்று - குதி ரையை மாற்றுதல்.

சஅ. 'நமச்சிவாய வாழ்க' என்பது, திருவாசகத்திற் சிவபுராண அக வலின் முதற்குறிப்பு.

சகூ. தூயசூத்திரர் - சற்சூத்திரர்.

(பி - ம்.) 1 'திருவுள்ளத்து' 2 'புகழ்த்தரு' 3 'கண்டதில்லே' 4 'விழுந்து' 5 'தடக்கு' 6 'சதால்' 7 'நீர்' 8 'அமைச்சனன்னால் வேதியராகாது'

தொன்னெறி வாத வூரர் சொக்கனு லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா ஞதற்கு நாதா வினப்பரி [1]யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருக்த மண்சுமக் தனையே யக்தோ
[2] வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டனையே யென்ன. (நிo)

உத்தர கோச[3]மங்கை கழுக்குன்ருங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் திலலையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து மைப்பப் போந்தருக் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போறலுபொற் பதம டைந்தார். ()

தொல்லைமா மன்ன னெந்தை சுத்தனு விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
கல்லபிட் டயிலக் கண்டே கல்லடி யார்கு நல்லான்
மெலலியபல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (நிஉ)

பொருவருங் கோயின் முற்றும் பொன்னினுன் மேய்ந்தி யாரும்
பரவவெண் குடை[4]க ளாசி பகடுசா மரை[5]தூ சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தையலினே யளவில் காலங் தருமகன் னெறியி ஞண்டான். (நிக)

வெருவர மூறமும் பட்ட வெந்நிற லடியும் வேய்ந்த
வொருதனிக் கூடை மண்ணு லுயர்ந்தநீள் கரையு மூத்த
கரைமக ளுயர்து றக்க கண்ணிய வாழுங கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பலபெரு சிறபபின் வாழ்ந்தார். (நிச)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருதம்ப ருலகம் பெறமூன்
மறைபறை யிறைவன் [6]பிட்டினண் டடியுண்டி மண்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காளவ ரன்றே. (நிஞி)

நிo. அன்ன: நெஞ்சகம் சுட்டு. மா - அழகு. என்ன - என்று திருவாத வூரர் துதிக்க.

நிக. சித்திரகோவை - திருசிற்றம்பலக்கோவையார்.

நிஉ. மன்னன் - பாண்டியன்; எழுவாய. வேடன - கண்ணப்பர். பாலகன் - சிறுத்தொண்டரின் புதலவர். அம்மை - செம்மனச் செல்வி (பிட்டுவாணிச்சி.) அடியார்க்கு நலலான்: "ஓகடியார்க்கு நல்லான் கன்றல் வேண்டானமக்கோர் கருணையுள்ளாயா", "அடியார்க்கு நலலானேகாயதன்" (நிஞி: சு, நிக. மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆனும். [கசு.)

நிச. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

நிஞி. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

(பி - மி.) [1]'இடுவதன்றி' [2]'அன்னமார்' [3]'மங்கைகரினுமுருவக்காட்டி' [4]'காளாஞ்சி' [5]'ஞசென்றுங்கு' [6]'பிட்டினடியுண்டி'

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சந்தத முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த சேத்த
முந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னோடி
மிந்திரன் முடிமேற் சூள்வைத் தேகுவர் சிவலோ கத்தே. (நிசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஎக.

கக.—விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.*

சீர்விளங்கு முன்னெருகாற் பாண்டி நாட்டுச் சிறந்தபெருங் கிரா மத்தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புரமூங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப மிக்கோன் பணிமதரைச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரிய லாண் மகவின்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேகத்தால் வடி வாற் சொக்கை, நேரவரு மூயர்பிரம சாரிக் கித்த நேரிழையைக் கொ டுப்பமென நிச்ச யித்தான். (க)

இத்தகவி னிருக்கோளைன் டொடிக்கு நல்யாண் டெட்டுநிறை தருகாலே யோதி மிக்க, [1]புத்திபிறை பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலு ழைப் பிச்சை கொள்வா னளுநாக் கண்டு, வித்தையினல் வடிவான் மற் நொன்றுங் காணுன் விரைவொடுகென் னிலையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுற்றத் தாருக் கயருமுந்து னனிவெ குண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (உ)

குன்றமனக் காதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாதினிய வேதங் கொண்டே, னன்றிபுனை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் னன்ற றியா யென்றிகழ வல்ல தாதை, யொன்றியிவன் சோத்திரசூத் திரங் கேட் பாமிங் கும்பர் பிரா னருளினு [2]லொத்த வாயி, னின்றிது காண்

நிசு. அவதானங்கள் - திருவிளையாடல்கள்.

(கக)

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்நூறு குடிகள் கிறைந்தவூர்; (நூடா. இடப்பெயர். கூசு.) புல்லியென்னு மூரில், கௌரி அவதரித்தனளென்று சுந்தராபாண்டியம், கௌரிச்சருக்கம். முதற்செய்யுள் முதலியவற்றால் தெரிகிறது.

உ. பாகவதப் பிரமசாரி - வைணவப்பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகஞ் செய்ய - தாரைவார்க்க.

கூ. மனங்குறை கன்னி-எட்டுப் பிராயமுடையவள்; "அகலை யிருகான் குடையாள் கன்னி" (மாயூரப்புராணம்.) இடுகுறி-இடப்படு கெற்றிகுறி.

* "பாலவிருத்தருமானுர்தாமே", "பாலவிருத்தனு மானுன்கண்டாய்" (திருநா. தே.)

(பி - ம்.) [1]'புத்தியன்' [2]'ஒத்தசாயின்'

பேமென்று கேட்பச் சொன்ஞ னிடுகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியா வுந் தோன்ற. (க)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிடுகுறிவே றென்ன லு மே யேங்கி நின்றோ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா ஞலு மவ னிமீ தொருகுற்றம் யாவர் மாட்டுங், துன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத சூத்திரங்கோத் திரங்கல்வி யொழுக்க மற்று, [1]நன்புதரப் பெற் றேமென் [2]ரறியாரு நலந்திகழ்மா தாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி.

தந்திரநூன் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதக நெறி தப்பா வாறு, மூங்தவளித் நினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழி ந்து வழிவிடுப்ப வணங்கி ஞேகிஞ், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொடுங் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் ரூர்கள் பரிவுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண் பின் வாழ்த்தி. (ங)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளே யணிபொலிய மணஞ்செ ய்து மாதிஞேடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர் புகழக் கண்டிருந்தும் பாவி மாகா, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென் னக் கேட்டா ளெரிதருவெப் பத்தினெடுங் தலேயை மோதித், தாங்க லருந் துயருழந்தா ணெடிது யிர்த்தாள் சாற்றுமா றென்னென்ரு டணியா ளாகி. (சு)

வ்ளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித் திரைபான் மனம்வை யாம, லிளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு மீசனுக்கே மனம்வைத்த தேச வல்லி, யளவிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ்துயருற் [3]றின்னமுது படைத்து நந்தந், தளர்வகல துதனீறு விளங்க விங்கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள் சாற்றுள். (எ)

முன்னேயவ ணல்வினேயான் மாமன் மாமி மூதலாவவ் வுழைநின் றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்நா ளுற்றவர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், றென்னனேயா ஞடை மதுரைச் சொக்கநாதன் றிருநீறு விரன்மூன்றுங் திகழச் சாத்தி, [4]மின் னணிநூன் மணிமார்பில் விளங்க மூத்த விருத்தர்தள ருருக்கொண் டான் விரும்பி மாதை. (அ)

சு. வேதசூத்திரம் - வேத சம்பந்தமான சூத்திரங்கள்.

ங. சாறு - கலியாணம். நெறிதப்பாவாறு உதகம் அளித்து; உதகம்- தாரை. இனியபல - ஸ்திரீதனங்கள்பல. பந்தம் - உறவு, முறை.

(பி - ம்.) [1]'நன்ரு' [2]'ரூரியாரும்' [3]'யாமமுது' [4]'மின்னெளி'

வேறு.

முன்வளீ தனுவன தனுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
1மென்மர லனநரை முடியும் வீழ்ந்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந டுக்கமும். (கூ)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யகுண் டலமும்வீ முடையுஞ் செவ்விசேர்
துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனன். (கo)

வேறு.

உழையிடை யழுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித், தொழுதுபே ருலகிற் றனிவிளீ யாடுஞ் சொக்கனே வறி கிலே னடியே, னெழிலுத னீறு காணுமுன் போன திடரென்ன புண் ணியஞ் செய்தே, னழகுடன் றிகழுந் தலைவரே யழுதென் றகத்திறு ளெழுந்தரு ளுதற்கே. (கக)

நாதனே கடியள் 2கொடியளென் மாலி நன்குள வறைக்கத வடைத்திப், போதிலோ ரகத்துப் போயின ளழுது படி3புறம் பில்லை யென் செய்கே, னேதுமே லழுது செய்யுமா றென்ன வுத்தமன் சித் திர வணங்கே,4சோதரேர் கதவந் திறக்குமீ செலுங்காற் 5றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே. (கஉ)

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரி தென், றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற் செலுங்கா, லுரலுறு கதவஞ் 6சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டகி சமித்து, 7விரைவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிசில். (கங)

கூ. தனு - வில், உடம்பு. மரல்அன - மரல்காரை யொத்த.

ஈ - கo. இந்த இரண்டு பாடல்களும், "அணங்கர வுரித்ததோ லனைய மேனியன், வணங்குநோன் சிலையென வளைந்த யாக்கையன், பிணங்குநூன் மார்பினன் பெரிதெரார் புத்தக, முணர்ந்துமூப் பெழுதின தொப்பத் தோன்றி னூன்", "வெண்ணரை யுடம்பினன் விதிர்த்த புள்ளியன், றண்ணவி றழையை ஞெரித்த நோக்கினன், கண்ணவிர் குடையினன் கைத்தண் மேற்றினன்" (சீவக. உoo - கo) என்பவற்றை யொத்துவிளங்குதல் காண்க.

கக. படை: ஏவல்.

கஉ. அழுதபடி - அரிசி. மேல் அழுது செய்யுமாறு ஒது மென்ன.

கங. படை - படைப்பாய். சடக்கென - விரைவாக.

(பி - ம்.) 1'மின்னமர் கன்னரை' 2'கொடியளம்' 3 'புறமில்லே' 4 'சோதி னீள்' 5'துணிந்துநீயன்புகூர்ந்து' 6 'சடனெனத்' 7'விரைவொடு'

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென் போனகம் படைப்ப, [1]விருந்தின ஹுதர பூரண மாக வண்டெழில் வி ரைமணக் கோலப், பெருந்தக விலங்க வெண்ணிரண் [2]டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட, கருந்தடங் கண்ணி யதிசயித் [3]தஞ்சி னின்றனள் காமனும் வருத்த. (கச)

C வ று.

வாசிகை மூடிபி றங்க [4]மார்புதாழ் மாலே மின்னத் தூசெழின் மருங்கி லங்கத் தளங்குதண் கலவை சாத்தித் தேசுடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினெ றிப்ப வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கினு னகங்க [5]ணை. (கடு)

இங்கெறி நிகழுங் [6]காலே யேந்திழை [7]தனது மாமி பொன்மனே வாயில் [8]வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன வன்னமோர் [9]மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றுள் பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (கசு)

C வ று.

தன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த [10]தொட்டிலுட் பட்டணை நிரம்பப், பொன்னரை ஞாணு நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்ச னங் [11]துலங்க, மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெரு விர லமுதுண், டன்னையில் புதல்வன் முன்வினே யாடி யழுதனன் பவளவாய் நெரித்து.

அவ்வயின் வந்த தீவினே மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே, வெவ்வுரை யோடி மூள்ளழன் மண்டி வெகுண்[12]டுமுன் னிவ்வணைக் கிடந்த, செவ்விய பால னெனவினவத் தேவியுந் தெருமர வுற்றுக், கொவ்வையங் கனிவாய் நிறந்துரை செய்வாள் கூடனு யகன்றிரு வருளால். (கஎ)

C வ று.

தீதிலா வடிவி னெங்குந் திருவிளை னென்றோர் மிக்க மாதவ மூடையா ளிருந்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப் போதுதன் கணவ னெடுபோயினு னேக்கிக் கொள்ளென் றுதர மாமி கேளென் றடைவினி [13]னெடுங்கிச் சொன்னாள். (கஅ)

கடு. வாசிகை - மலர்மாலே.

கச. பட்டி அணை - பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னே யில் புதல்வன் - தாயில்லாத பிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்; "தாயில்லாப் பிள்ளை முகத்தினே நோக்கி" (திருவிளை. விருத்தகுமார. கூ.)

கஅ. திருவினுள் - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து - தாங்கச் செய்துவைத்து விட்டு.

(பி - ம்.) 1'இருந்தநிறுதர பூணமாவுண்டெழிதரு' 2'ஆண்டிற்' 3'இறை ஞ்சி' 4'மார்பினிணை' 5'னென்ன' 6'வேலே' 7'தன்னம்' 8'வந்தாள்' 9'வார்த்தை' 10'தொட்டி லும்' 11'தளங்க' 12'டுமுயிர்' 13'ஒதுங்கிச்சொல்வான்'

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி தைய கோவென [1]விடித்து [2]வீழ்த்துப்
பரந்தவெண் டொட்டி லோடும் பாலனைப் புறத்துப் போக்கி
[3]வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுற் றள்ளி. (உ0)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தெள்ளுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினன் விசும்பிற் காண. (உக)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினர் நெடுமா [4]லேத்தக்
கடிகமழ் சடையி னுங்கா வல்சேர் மதுரை புக்கான். (உஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகூகூ.

கூ உ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.*

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தாமே சூழப் பகையற வாழு நாளில். (க)

குன்றவி லீச னுடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றஞ் தொழிந்த கல்வி யாவையு முறறக் கற்று
வென்றிகொ ணும மெண்ணெண் கலைவலவா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு லுலகத் தோங்க. (உ)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்னு
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் [5]றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லெண்ணெண் கலைவல்லா [6]னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னுடி. (ங)

(கூஉ)

உ. அஃது - பரதநூல்.

கூ. மிக்க சீர்த்தி, பாண்டிய னுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி-மாறுபட்டு; "இகல்லிட்டு" (உங) என்பதனுல் சோழன் இப்பாழுது மாறுபட்டிருத்தமை வலியுறும்.

* "பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெருமான்" (கல். உஎ.)

(பி - ம்.) 1'அடித்து' 2'வீழ்த்து' 3'வருதிவன்கதவு' 4'வாழ்த்தி', 'போற்றி' 5'இகலித்' 6'என்னச்'

எந்தைகேண் முற்றுங் கற்றுர் கீயலா லுண்டோ வென்று
முந்துறப் [1]புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு கல்க
வந்தரல் வரிசை பிற்போர் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனே யனைய கல்விக் கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (ச)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டகன்வ ணங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலேவல்லா னென்னு நாம
நினக்கல வனைத்தும் வல்ல நேரியற் காகு மன்றே. (ஞ)

வளம்படி கூத்தும் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
முளம்பட வஞ்சா ஞகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறிந்திடா தாரு முண்டே. (கூ)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக ஞைக்கு மென்று
பின்னரு மூரைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் [2]கூடி
மன்னவன் காட்டா ஞகி [3]வாழ்த்தியா சகனே வேண்டும்
பொன்னணி யாடை கல்கி விடுத்தனன் பொலிவு கூர. (எ)

மந்திரி கட்குச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க நட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருந்தி [4]மூற்றக் கற்றனன் சிறிதுகாளில். (அ)

நானில மூய்ய மூன்ன நாயக ஞடிங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருந்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர மூற்று நெஞ்சக மெலிவா ளுளும். (கூ)

அன்றியு மொருந்தா ளுன்றி யடித்ததாள் வளைத்தெ டுத்து
நின்றலு நோவக் கண்டே நினைப்பினேர் கணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணுதா யிருந்தநின் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ரு னன்தோ மாறிநின் ரூடா தென்பான். (கo)

சு. உளம்பட - மனம் மெலிய ; இசசெய்யுளின் முன்னிரண்டடியால் அக்காலத்திருந்த கலேவாணர்களுடைய நன்றியறிவும் அஞ்சாமையும் வெளியா கின்றன.

எ. விளிவு - அவமானம்.

அ. விருது - எண்ணெண் கலேவல்லாரென்பது. புயங்க நட்டம் - ஒரு வகை நடனம், "புயங்கனீ" (திருஞா. தே.) வாமத்தாள் - இடத்தாள்.

கo. நின்றல் - நிற்றல்; மெலித்தல். கெட்டேன்-ஐயோ.

(பி - ம்.) 1'புகழவாழ்த்' 2'கூடி' 3'வாழ்த்தும்' 4'மூற்றுங்' 5'தாளன்றி' 6 'இங்கென்கோ' 7' நின்ரடிலொன்றே'

தருகன முதுபே [1]ரண்ட சராசர மனைத்துந் தாங்கும்
பெரியவ ஞத லாலே பேசருந் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிருக்குங் காணிற்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனங் தெளிவன் றேரூன். (ஙக)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோணத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் லேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடிங் கூத்தை விட்டுமெல் லவத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடிஞ னநிர வீசி. (ஙஉ)

வேறு.

பேறு[2]சால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறு[3]சால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டுகண்
ணூறுபாய் தரமூன மாடுங் கூத்தனர்
மாறஞழ் துயர்கெட மாறி யாடினர். (ஙஙூ)

வர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பணை
சார்தரு மிடக்கரம் வலம்வ ரத்தனி
வாதுறு கூத்தினை யாடி மாசறு
கோதைசூழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினன். (ஙச)

எழிறரு மன்னவ ஞெழிவி லேதமும்
பொழின்மிசை யாடுவார் வலியும் [4]போக்கிட
வழகுடன் மாறிங்ன் ரூடுங் கூத்தினைத்
தொழுதவம் பிகையும்வெக் துயர நீங்கினள். (ஙடு)

வேறு.

நத்தமார் நடநள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்
பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா
ருத்தம வருங்கூத தாட வும்பாகோ னயன்மா லாதி
யித்திற மியார்வல் லாரென் றதிசயித் திறைஞ்சி ஞாலி. (ஙசூ)

தொண்டர்கள் விடியு மூன்சென் றுரைசெயத் தொழுதுட் கண்ட
வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினு கடிது வந்து
பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினுன் ரெழுது வீழ்ந்தா
னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (ஙஎ)

கஉ. ஈசானகோணம் - வடகீழ்மூலை. அதிரவீசி ஆடினுன்என்க; "அதிர வீசியாடுவாய்" (திருஞா. தே.) 'அதிரவீசியாடுவான்' எனபபின்; உரு.

கூ. இதன் இறுதியடியிலுள்ள சொல்லையும் பாராட்டப்பாலது.

கச. பணை - வாத்தியம்; உடுக்கைப் பறை. 'மாறியாடிக் கொடியிட்ட பெருமான்' என்பபின்னும்; உரு.

கஎ. பண்டு அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்தரும்-இசையைத் தருகின்ற வென்றுமாம்.

(பி - ம்.) [1]'அண்டஞ்சராசரம்' [2]'சார்' [3]'சார்' [4]'போக்கிய'

வேறு.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே[1]வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத் தரைசெயி லுலகத் தெங்கணுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல வருமையா [2]விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை [3]கருதிநின் றடியே னினியுனே வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால்.

படியக மிசையிற் பரிவுள நினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க, வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமிவ் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த, முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர் திரு வாக்குக், கடிகொள்வான் மிசையிற் ரூன்றிடக்கண்டு துதித்தனன் களித்தகண் மிளிப்ப. (கசு)

வேறு.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினே வரிசை கூரப்
பொன்னிஞன் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி றந்த
மின்னெளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்
பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (உ0)

மதியினே நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு [4]மாணிக் கத்தாட்
கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் [5]சேர்ந்து
நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுநீண் முடியும் பூணும்
புதியவா சிகையு மற்றுப் புவியும்[6]வேண் டுவகொ டித்தான். (உக)

வேறு.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கட லிடை மூழ்கித், தன்னுடை யிடத்துப் [7]போர்த்தடி யவர்க டம்பெருந் துயரறிந் திரங்கும், பன்னியற் பெருமான் றன்வயின் [8]வைத்த பரி வினைக் கண்டுகண் டுவந்து, மின்னெளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். (உஉ)

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி [9]யாடிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றுற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழுத்தி ஞனச் சிவனிணுஞ் செழியர் கோவை. (உங)

கசு. வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உ0. முன், "தென்மதுரை மாகநீர்சேர் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி" (கடவுள்: கச) என்றார். புரிவலித்து - சுயிறுகட்டி.

உக. மாணிக்கத்தாள் - மாணிக்கத்தாலாகிய காம்பு.

உஉ. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

உங. மன்றுற - பலரறிய; கசு-இன் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி-ம்.) [1]'இடப்பொற்' [2]'வலப்பொற்' [3]'கருதினிங்கு' [4]'மாணிக்கக்காற்' [5]'சேர்த்து', 'சேர்த்த' [6]'வேண்டுப' [7]'பொருத்தடியவர்' [8]'சேர்த்த' [9]'ஆடக்'

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றுப்
புத்தியும் [1]பொருவி லாத பத்தியும் புகழு மூண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிக்குடை நிழலி ணீண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல [2]மம்மர் தீர்ந்தே. (உச)

[3] கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணுச் [4]செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் றேற மதுரைமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (உடு)

ஆகத்திருவிருத்தம் = அகஅ.

கூகூ.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறையோன் முன்னுள் வனிதையொடு மூலப்பாலுண் பால ரூடி, [5]நேசமுடன் மாமனிடத் தணையப் போங் கா னெறியிடையா தவன்வெய்ய கதிரா ஞெந்து, பேசரிய வருந்தண் ணீர்த் தாகத் தாங்கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, [6]யோ சின்மட மாதினைத்துக் கிடப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் றண்ணீர் கொண் டணைவா னெண்ணி. (க)

விரைவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டை யின்மேல் வந்துவிழுங் கிளியை யெய்து [7]பரியவிலைக் கொம்பின்கட் டொங்கி [8]ஞான்ற பகழி[9]மருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகி விழா முதுகின்க ணுருவி [10]யப்பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றரியா ஞற்றுஞகி யழுதுவிழுந் தலமந் தா னுவி சோர. (உ)

அழகினை லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக் கினியா ருண்டென்[11]ரூறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேறோர்வேட்டை [12]வேட் டொருவேடன் விரைவிற் றோன்றப், பழி கருது மிவன்கண்டு வாரா யிந்தப் பழுதிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுபடி குலத்தவனே கெடுவாய் கொன்ற யென்றனஞ் சினனஞ்சா [13]வீரன் றானும். (ங)

(கூகூ)

க. ஆதவன் - சூரியன். வடதரு - ஆலமரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். தொக்கி ஞான்ற - தொக்கிய; ஒருபொருட்பன் மொழி. பகழி - அம்பு.

(பி - ம்.) [1]'புகழும்' [2]'மாசு' [3]'கோடுடையேனமாகி' [4]'செஞ்சுடர்' [5]'சேமுடை' [6]'ஆசிலா' [7]'பருவவிலை' 8 'றின்ற' [9]'மாருதத்து' [10]'ஆவி' 11 'ஆறு' [12]'வேட்டுவ' [13]'வீரன்றானும்'

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லே [1]பழியையேவே
ருராய்ந்து கொள்ளு மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெகுளி
பொங்கி மறித்தவனே நெறிப்படிமண் ணுலகாண் மன்ன, னறமலியும்
வாயிலிற்போ தென்று கொண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட்
டரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய வமைச்சர்கா [2]ஸிவ்வெவ் வேட
னெறியிடைக்கொன் ருனெய்[3]தென் மாதை யென்ருன். (சு)

[4] மந்திரிக ளவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்
பஞ் செய்ய மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடி வாயில் வந்து தீராம
[5]லழுங்குழவி தனேயுமிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா
னென்னும் வேதியனே யுங்கண்டி மெலிதல் வேண்டா, வந்தணரீ
யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடுங்கணேவே டனேநோக்கி யருளிச்
செய்வான். (ரு)

வினேயுறுவே வெனின்னேக் கொல்வ தில்லே மெய்ப்படரீ செய்தி
யுரை யென்ன வேடன், கனேகழற்ருண் மன்னவனே நீதி வேந்தே
கருணையனே நாயடியேன் கொன்ற தில்லே, மனுநெறியி ருராய்ந்து
கொள்க வென்று வணங்கியுட னடுங்கி[6]வியர்த் துரைப்பக் கண்டு,
தனதுளநொந் தருமறையோன் மனத்த கத்துத் தணியாத பெருந்
துயரந் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனே கரிய வேட [7]னியம்புமொழி கேட்
டனேயே யாமா ராய்ந்து, நீதிபடச் [8]சொலநின்றே மம்பால் வீந்த நே
ரிழைருன் ருவாறு நலஞ்செய் [9]தெய்திங், காதி...தி யொருவாற்
[10]றடிப்ப வொண்ணு தலநீயு மறிதியே யெனவி டிப்ப, வேதி
யன்[11]போய் ருனியழுங்குங் கிளேஞர்க் கூட்டி விதியின்கட் டருந்தக
னஞ் செய்தான் விம்மி. (எ)

செந்நெறிசேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண்ட தென்னவன்வே டனே
யழைத்துத் தெளிக்திப் போதே, யுன்னேயும்வே ருடன்கூளவன் சிறை
யிற் போகென் றுயர்ந்த[12]கொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே,
யென்னேயு[13]மா ளுடைமதுரைச் சொக்க நாத னெங்குமூளான் யாவு
மளந் தறிவான் முன்னர்; மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா
தென்று வரிசைதிக ழாலயத்து வந்து புக்கான். (அ)

சு. பறையும் அது - சொலலியஅசசொல். போது - வா.

சு. உடல்நடுங்கி.

எ. ஏதம் ஒழி - துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்குஎய்து - இங்கேவா. தகும் தகனம் - துன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தருத்தக்க தகனம்.

(பி - ம்.) 1'பழியையுரீர்' 2'இவ்வெய்வேடன்' 3'ருனெம்மாதை' 4'மந் திரிகடெருழத்தகண்ட' 5'அருங்கே' 6வெயர்த்து' 7'இயம்புமது' 8'கொல கின்றேம்','கொல்கின்றேமப்பால்வீந்த' 9'இந்த,வாதிவிதி' 10'தப்ப' 11'போய்த் தனியமுங்குங்' 12'பெருஞ்' 13'ஆளுடைச் சொக்காத னெங்கோன்'

தென்றமிழ்நா டுடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தே
வேஙின் னருளால் வைய, னன்றிபயர் திடக்காக்கு மடிமைக் கின்று
நாடரிய பெரும்பழிவர் தடைக்த தெங்க, நின்றறிய வல்லானீ யல்லா
லுண்டோ நினக்கடிமை வேண்டினறி விக்தி தோன்ற,வென்றலுமஞ்
சினவீச னகர்சோ தித்தற் கெய்[1]தெய்தி னறிவிப்ப மென்ருன் றேற.

மன்னவன்விண் மிசைக்கேட்டு மகிழ்ந்தா லித்து வளமைபுனை
தன்னிடத்து [2]வந்து விள்ளான், முன்னேமுறை யுண்டி[3]கழித் தரு
ளாற் ருனே முற்றியங் குற்[4]போதி னகர்சோ திப்பான், றன்விரை
விற் போந்துலவுங் காலேச் சேர்ந்தோர் தவப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா
கின்ற, மின்னு[5]மனேப் புறத்துறுதிண் ணேயின்க ணியாரும் [6]வெருவு
முருப் புனேந்திருவர் மேவக் கண்டான். (கo)

வே று.

[7]தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கீணைத்துரு வொ
ளித்துப், பொருவரும் வீர னின்றிங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட
ருசைப்பார், விரையுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை விரைவொடு
புதுமையா வின்று, பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்த
ரோர் பரிந்திட வென்ருர். (கக)

ாங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்
றே, நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தனேயே நினைந்துகன் ஞண்மைபே
தணேயா, வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி [8]யுரன்பட மருங்
குற நின்றே, [9]யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டணைந்தநீர்
யார்கொலோ வறியேன். (கஉ)

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் றெப்படி மெய்ப்பட
மன்ற, றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின்
னுயிரை, மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரு யிருந்
தாய், [10]கொங்கவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் [11]யமபடர் கொண்டி[12]போ
மாகேள். (கங)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினியகைப் பிடித்திடு மள
விற்,செம்மனே யகத்துக் கொல்லவற் ருன திறம்படி [13]கோடிலா மொ

கூ. 'அஞ்சினவீசன்' என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப் படுத்கியது.

கo. விள்ளான் - சொல்லானுகி. [ளவை.

கக. படர் - யமதூதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய கறுமணமுள்

கஉ. வற்ருன - வன்மையையுடையதான. ஆர்த்த தம்பு-கட்டியகயிறு.

(பி - மீ.) 1 'எய்தேயதறிவிப்பல்' 2 'வைத்த' 3 'களித்து' 4 'போதுள்' 5 'மதைப்' 6'வெருவவரு' 7'தெரிவுறுமிவரை' 8'உரம்பட', 'உரன்பெற' 9'ஆங் ருவுயிர்கள்' 10 'கொக்கலர்', 'கொங்குவீழ்' 11 'யமன்படர்' 12 'போமதி' 13'கொட்டிலா'

ட்டை, வெம்மைசேர் பசுவுண் டார்த்ததும் பறுத்த [1]விடுப்பமற் றது
திரண் முழவின், சும்மையின் [2]வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகு
வந் தொழுதியு ணடி. (கச)

வேறு.

இயம தூத ரைய மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு ரூத ழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு ரூது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளெ னச்சொனன். (கடி)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற [3]வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாக மொன்று புண்ட ரீகமால். (கசு)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்[4]ம றைத்தி றச்ச டங்கடங்க லும்முடித்
தின்ன ருந்த வத்தி ஞ்[5]லுயர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன மூண்டு கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (கன)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு லத்து தித்த [6]செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னேர்சு கத்தை யெய்து [7]கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனை. (கஅ)

மரணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
[8] கருதி யிங்க தெங்ங னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்
பெரிய தந்தை யசனெ னுந்[9]தொல் பெருமை மிக்க காவல
னரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வர்ந்த வாறுகேள். (கஙூ)

வடிவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கொடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வாவி கொண்டனன்
விடியு டின்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணங்
திடுமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (உ0)

கடி. அயம்=ஐயம் - சந்தேகம்.

கசு. உயர்ந்ததூதன் - இருந்தவனுடைய பெரியதூதன். கூறும்-கூறுவான்.

கஅ. சுகத்தை - கிளியை. கோல் - அம்பு. எய்ததை உ - ஆம் செய்யுளா லும் உணர்க.

கஙூ. பெரியதந்தை: எழுவாய். அசன் - அசமகாராசர்; இரகு மகாராச ருடைய புத்திரர்; தசரதருடையதந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உ0. இந்துமதி - அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணையிற் புனைந் திருந்த பூமாலை காற்றால் வீழப்பெற்று இந்துமதி இறந்தனளென்பது, இரகு

(பி - ம்.) [1]'லிடுதலும்' [2]'வெருட்டி' [3]'வீறுகவில்வனென்று' [4]'மறைத் திடச்' [5]'உகந்தயாக' [6]'செல்வி' [7]'தொங்கி' [8]'கருதினீங்கது' [9]'சொல்'

வே று.

விரைவொடு கொடி[1]போ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவுற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுதிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னதிவதொன் றின்று முண்டால். (உக)

இம்மண வாளன் [2]மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்ரூர் சிறிதுபோ திங்கு நின்று
மெய்ம்மையோ வன்ரே வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்ரூன். (உஉ)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயந்துகைப் பிடியா முன்னந்
தன்னுபல் லியமு முக்கிற் றும்பிடைக் கிடந்த தேனு
முன்னெழ [3]வெருட்சி பொங்கி முளைத்தீளை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (உங)

வே று.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மறறவ
ணணுகிய மனிதர்கள் கண்டு [4]நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (உச)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிறற வழுதினன் றென்ன னீதியை. (உரு)

வம்சம், அ-ஆம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இரகு வங்கீசம், இரகுமதி பிரப்புரீக்குபடலம், சஉ-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றி லும், "நன்னுண மதியக் குடையோன் குலோத்துங்க னுகைவெற்பிற், பொன் னு ளயோத்தியி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுணடோ, அகரோலும் பெண்பழி கொண்டது மாலையென் றருளுசொல்வா, நிகரோலும் பெண்பழி கொள்ளலிம் மாலே யெதிர்பட்டதே" (குலோத்துங்கசோழன் கோவை, களரு) என்னுஞ் செய்யுளாலுமுணர்க. தேனுவால - பசுவினால.

உஉ. மருப்பு இலகோ - கொம்பிலாதபசு.
உங. மூனைத்தனை - முனையிலகடியகட்டு.

உச. "மன்றல் கதுங்க மணப்பறை யாயின, வன்றவர் காண்கே பிணப் பறையாய்" (நாலடி. உங), "மணமகனே பிணமகனுய் மணப்பறையே பிணப் பறையாய், அணியிழையார் வாழ்தலெலிலோ யழுகையொலி யாய்க்கழிய" (ஞானவே. பழியஞ்சிய. உக) எனபவை இக்கே யறியற்பாலன. நாம்-அசசம்.

(பி - ம்.) [1]'போதேமேல்' [2]'மேவுமின்னுயிர்' [3]'வெருட்சி' [4]'காவுற'

வேறு.

அரிய வெங்கை செயல்கண் டதிசயித் தந்த ணன்றன் ஞெடுங்
தன் னிடத்திடைப், பரிவி னோடு மடைக்தாங் கமைச்சரைப் பரிந்
தோற்றத் தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோதிட யாமினி யிற்புக
செய்தி யாவையுங் கேட்டருட் டென்னவ, தரும நூனெறி யாய்ந்திடு
மன்னவர் தலைவ னீயல தில்லெனச் சாற்றினர். (உசு)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கி[1]யின் றிங்கெனை வரிசை கூரப் [2]புக
ழுவ தென்கொனீ, ரிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி நீக்கினன் யாவும் வல்ல
வருட்சொக்க நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளா
வாழ்த்து மெனவாழ்த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ்
சுந்தரன் பொருவி னீதிகண் டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (உஎ)

வேட னைச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டிப [3]நல்கி
னின் னுற்றவர்,தேடி முன்னரீ போகெனப் போக்கியே தீதி லாத முனி
க்குஞ் சிறப்புட, னடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வா
ங்கி நயந்து வியந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் [4]செயதொண் புதல்வனை
டருளா வாழ்த்தி யிருந்தன னந்தணன். (உஅ)

வேறு.

அத்தனப் பபெ ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற [5]வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் [6]பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (உக)

வேறு.

[7]மூட்டிப் பார்ப்பான் மூறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (கூ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசஅ.

உசு. யாமினியில் - இரவில்.

உஎ. யாவையும் அழித்து ஆக்கவல்லான் - எல்லாப்பொருள்களையும் சங்
கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

உக. சோமசுந்தரக்கடவுள் பழிக்கஞ்சியதை, "தென்தமிழ் காடு" (க) என்
னுஞ் செய்யுளாலும் உணர்க; "பாவமே பாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே"
(மதுரைக். உக.)

கூ0. இச்செய்யுளின் பொருள் ஒருபழமொழியாக வழங்குகின்றது.

(பிரி.ம்.) [1]'யிங்கென்றனை' [2]'புகலுவ' [3]'கல்கிமுன்' [4]'செய்த' [5]'உரைத்த
லாலே' [6]'பயங்கெ'. [6]'பயக்கஞ்சி' [7]'கூட்டம்'

கூ.—மகாபாதகர்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னுட்டு முனனோர் கால மாசிலா வுயர்மறையோன் றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவததே மனைவி யுண்டா மிவள் வயினோர் புதல்வன்விதி வசததாற மரேன்றி, யனியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண் டன்புடைமர தாவைமன மருட்டிப் புலல,வுளமறிந்த தாதையவ மானவஞ்ச மூணர்வுடையோர் விளளாரென் மெளிதுப் போந்தான். (க)

பிறரறியி னீதிருன்று மென்று கொன்டு பேணியுள மெலிந் திருப்போன் றனிதததோ ளாளிற, பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புணருமிடத தறியாது செலலக் கண்ட, வுறுபுதல்வன் மண் வெட்டுங் கொட்டால [1]லெட்டா வுயிர்கவர்ந்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள [2]கொடுங்கணணுப்பட் டினைந்தார்க கந்தோ வற மெனகே நெறியெங்கே யன்போ வெனகே. (உ)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் [4]செகுத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற் சேர்ந்தா தம்மைக் கூட்டி, யுறறதுமைர யானினிய பாலுஞ் சோறு மூண்ணுங்கா லேயில் விகதிச் செததா னென்று, சறறுமிரங காதிரு ண்ட கங்குற் போதே தாழாம லெடுதததழலுந் தழலிற சுட்டுப், பெற் றகொடும் பாவியொடு மிலலத துளள பிறங்குபொருள் கவாந்ததன் மூன் [5]பெரிது தூரம். (ஙு)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரவிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவே டர் கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடலை[3]புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொருளுங [7]கவர்ந்தெழுன்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்க ருது மெயினாமற றென்னேவலது சாறறுவது தலத்தன்க ணெவருங் காணத, தீங்ககல நினைபபதொராகா ரியந்தானுமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடியுண்ட புண்ணீ மொய்பப, வேவெருருவா துணியின்றிப் புழுத்துத் தானே வீர்ததசிரத் தொடுந்துணிகம்கா வணதது ணெஞ்சி, நாறுமுட லகத்தோடி

(கூ)

க. அவமானவஞ்சம் - அவமானதைத் தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; "அவ மான வஞ்சம பிதர்கருரை யார்க ணலலோர்" என்பர் பின்னும்; கூரு: 60.

உ. கொட்டி - மணவெட்டி.

ஙு. புணணில் ஈமொய்ப்ப. ஆரோவென்னத் திரிந்தான்.

(பி-ம்) 1'வெடடி' 2'கொடுங்கணணேபட்டுழைப்பாகு' 3'படடாலக்தோ' 4 'செகுதத்பினனர் வஞ்சமுடைததசோதரா' 5'பெரிய' 6'புடைப்பவிடித் தக்', 'புடைப்பப்பிடித்தக' 7 'கவர்கதினை'

[1]மடவி தோறு ஈாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோறீரந்து [2]தின்றுழன்று திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ ஞரோ வென்ன. (சு)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொந்து சார்ந்தபெரும் பாதகத்தைத தணிப்பா னெண்ணி, [3]மூன்னருநதீ வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முதலான தீர்த்தங்கள் விரும்பிப் போங்காற், பன்னெறி சேர் பிரமகதத்தி [4]பற்கடித்துப் பயமுறுதலிப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்ஞருவர்க் காணுன்முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (சூ)

ஆர்ந்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்துப்போடக் கண்டு, போந்தவனி யோரிடத்துந் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை வதைபொருவில கருணை யாயைச், சேர்ந்தகொடும் பாவமிரண் டானு நொந்து துரிதருவோ னெங்ஙளும யாவ ரேனுஞ், சார்ந்தவர்வெம் பாவங்க ணீக்குஞ் சொக்கன் றகுகடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னீதிதிகழ் பதியினெறி வசததான் முன்ன, ராக்கியநற றவத்தாலவர் தணையுங் காலெயங்கயற்கண் [5]மங்கையைகல லணிதி ருதது, நோக்கியநய. துரைசெய்வா னுமையே மார னுவலரும்பூங கொங்கணமீய தைத்தாலயாவர், கர்க்க[6]வலா ரரிதரிதெவ் வடதது மந்தக் கணைக்கிலக்கா காதாரு முண்டோ [7]காணின். (அ)

மதனகணையா னெந்தவன்ரூன் வரைந்த கற்பின் மனைவியினங்கணின்ரூனே னிரயங் காணு, னிதஞசெய்பிறா மனைச்சேறல விரும்பினூனே லினிமைதரு முயர்துறகங் காணன் மறறும, வதங்கடரு [8]மநங்களே யுலவாழ் வுங்கோ வேரா வா ஞனெவன வரம்பினிலவான், பதங்கொடுதத நமையும் விடா னவனுக கென்றும் பட்டகுணஞ சுட்டானுந் தீரா தன்றே. (கூ)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினைமைகூ றின்பந் துய்த்து
மன்னவீற் றிருக்குங் காலை வருபெரும் பாவி மண்ணிற்
றன்னிக ரிலலா வரதத தானவை பவதது ஞலே
முன்னுறச் செல்ரூன் கண்டானை மூவருங் காணு தாணை. (கo)

சு. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறதது ஈர்தது - வெளியேஇழுதது.

கூ. 'பட்டகுணம் சுட்டானுகநீரான்' என்பது ஒருபழமொழி.

கo. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

(பி - ம்.) 1 'அடவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு ணாணமின்றி' 2 'திரிந்தழன்றுதின்ரூன்' 3 'மூன்னிரூர' 4 'பலலிறக்கி', 'பல்லுறக்கி' 5 'அம்மையை' 6 'வலாரிதரிதெவ்' 7 'என்ன' 8 'அநகளேலில் வாழ்க்கைக்கு'

அறமலி நந்தி [1]தேவ ரருங்கொடும் பாவி நீயார்
மூறையிலா தவனே சீசீ போவெனக் கேட்ட மூக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய ருகலா லிரங்கிக் [2]கெட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்செ ரந்தான். (கக)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணிவுடைப் பெரியோ ராலு
நீக்கருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தன்றோ
போக்கவோர் [3]விதியு மில்லை யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே. (கஉ)

ஒண்பொரு ணின்கை யில்லை யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் [4]கேணி னக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புகழ் [5]தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு நந்தம்
விண்கொளா லயத்தை யங்கப் [6]பதக்கிணஞ் செய்மெய்ந் நோவ. (கங)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புறு மூருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்ம் மூழுதும் பூதி யணியெழுத் தைகந்து மோது
மென்பொரு டருந்தொல் வேத விதியிவை யின்னுங் கேண்மோ. ()

ஏவல்.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னணுகுமொண் புனல்பரு குரைப்பின், மெய்ம்மையை யுரையா மாடிய புனலில் விதியின்மூச் சுத்தியு மூழ்கு, செம்மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் [7]டுண்டைடம் புலனெயுஞ் செறுவிடா திவற்றை, மும்மைசேர் யாடு நோக்கிரும் பாவ நீக்குவை [8]முனிவரும் வியப்ப. (கரு)

அப்பெரும் டாவிக் கித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விதித்தல் கண்டெழில்சே, ரொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்ததி சயித்தடி பரவிச், செப்பரும் பாவிக் கருள்சுரந் தறங்கள் செப்பிய தெப்படி யென்று, மெய்ப்பட வினவத் துப்பமர் மெய்யன் [9]விருப்புற வறத்திற முரைப்பான். (கசு)

கக. இறையவன்: எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றேம்.

கங. தானஞ்செய்யென்று சொல்லுதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை. கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

கச. கன்பு - கன்மை. உருத்திரம் - ஸ்ரீருத்திரம். பூதி - விபூதி.

கரு. செறு - அடக்கு. நோக்கு - செய்.

(பி - ம்.) 1 'கேசர்' 2'கேட்டே' 3'விதியிலில்லையாயினும் போக்குவோம் யாம்' 4'கேண்மோ நின்னைப்பரிந்து காமுரைக்குமது' 5'கோவிலுக்கு' 6'பிதக் கணம்', 'பிரதக்கணம்' 7'உண்ணம்' 8'மூவரும்' 9விதிப்புற'

மங்கைகே ளறிவு [1]பொறையற நீதி வாய்மை[2]நே ரச்சமன் புடையோ, ரங்கவர்க் காப்ப தநிச மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குங், தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன்றுஞ் சார்விலா தின்னு யிர் தளர்வோ, [3]ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா ணுலகி லதிச யமிம் பிடி லன்றே. (கஎ)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொ டிங் கூடி, வேதநா யகனு மாதிநா யகியும் [4]விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி, நீதியின் மறைய மறையவ[5]னிறைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழிலில், பாதக [6]நீக்கி விளங்கின னெவரும் பன்முறை யதிச யித் தேத்த. (கஅ)

வே று.

உன்ன ரும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்ன நண்டனிர் மூக்கட் சிவனலா
லன்னே யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே. (ககூ)

உருகாதநீச.....ஆணையால். [முழுப்பாகத்தைநு-ஆம் பக்கம்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசுஎ.

கூநு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.*

தெண்டிரை[7]வா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்குத் திலக[8]மெனு மது ரையின்கண் முன்னோர் காலம், பண்புடையா ளொருபணிக்கன் ரோன்றி யெண்ணில் பத்திதிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே,ரொண் டிறலா யுதகலேகள் பயிற்றி[9]யங்க ணொருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்சேர் சொக்கனருள் கூர நாளும் வலஞ் செய்தன் பாற்[10]றொழுவன் மற்றெப் போதும். (க)

ககூ. அணுக்கட்கு - உயிர்களுக்கு.

(கூநு)

க. பணிக்கன் - யுத்தமுறையைக் கற்பிப்பவன்; கச.

* "தாரமுய்த்தது பாணத்கருளோடே" (தி.நா.ரா, திருவிளையாடல், திருவால வாய்); "ஒருகனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காணவட்டிணை வா னெடித், தாதி சாரண் யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மார்பொடு மூணைத்தல்,பற்றிகின் றடர்த்த லுட்கையின் முற்றித்த, லானனத் தொட்ட லணி மயிர்ப் புரோக, முட்கலக தெடித்த லொளிதிட மழைத்தல், கையொடு கட்டல் கடிக்துள் ளழைத்தலென், றிவ்வகை பிறவு மெதிரம சேறி,யவன்பகை முறித்த வரும்பெருங் கடவுள்" (கல். நிக.)

(பி - ம்.) 1'பொறையறை' 2'தேர்', 'சேர்' 3'இங்கிவர்' 4'விருப்புடை யறத்திறம்வளம்பி' 5'நிகழ்' 6'நீக்கிப்போயினன்' 7'வாருதி' 8'அன்ன' 9'அங் கோருசாமம்' 10'றொழுவன்'

எற்றிகழு மூடன்மூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு பருவத்
தே கற்பான் மூத்தான், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம்
வழிபாடு செய்துதமக் கியன்றதொன்று,ஞற்றமறக் கொடித்தடைவிற்
போதுந் [1]காலக் குழுவின்கட் சித்தனெனு மொருவன் [2]கூடாச்,
செற்றமொடு மனத்தொன்று [3]வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்
றிரிவன் [4]சிறக்தோர் போல. (உ)

தீதிலா வினைமைதரு மூயர்ப ணிக்கன் றீங்கறியா ஞதலினுற்
றீமைகூரு, மேதிலா வுளக்கருத்தை யறியா ஞகி யிட்டதிசைச்
சொட்டைமுத லெண்ணில் கோடிக், கோதில்படைக் கலமுற்று
மன்பு கூர்ந்து கொடித்துனையா ரொப்பரெனக் [5]கூற மண்ணிற், சாத
னையா லெனைவெல்வா ரில்லே யென்று தனைவியக் [6]தாங் காரித்துத்
திரிவன் சால. (கூ)

வே று.

என்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே
ரான்றவொண் கெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்றமுன் சாதிப் பித்த [7]றாகெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் கண்டு சீறி. (ச)

ஆயுத கீலகள் வல்ல வசைவிலா சானை நண்ணி
காயனீ ரேநீ ரொன்று மறிகிலீர் கும்மு ளோரை
கேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த னீக்கித்
தாயமாய்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ரு னின்றே. (ரு)

என்றவர் கூறக் [8]கேட்ட விணையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் [9]காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
கன்றல்[10]வேண் டானை மக்கோர் கருணையுள் ளானென் முறி
[11]றன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுகா[12]ணஞ்ச நெஞ்சன். (கூ)

உ. எல் - ஒளி. கூடா - கூடி; வந்துசேர்ந்து.

கூ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம்; "சொட்டைவாள் பரிசை" (வி. பா ரத. திருட்டின. கஅக.) ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொண்டு.

ச. அங்கம் - போர், யுத்தபரிபாஷை. கெருடி - வில்வித்தை முதலியவை பயிலும் கூடம். மைந்தர் - மாணக்கர் சிரமம் - யுத்தப்பயிற்சி; "ஓலக்குரு விறற்குரு குலக்கும ரருக்குவரு சிரமஞ்சே காண்மினென" (வி. பா ரத. வாரணவத. நிசை.)

ரு. நாயனீரே - தலைவரே. கெருடிகட்டி கும்முளோரை நீக்கிச் சாதிப்பிக் கின்றனென இயைக்க.

சு. அடியார்க்கு நல்லான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; கூ: நிஉ; கூடு: ககூ. கன்றல் - வாடுதல். பணி - வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

(பி - ம்.) 1'காலைக்', 'காலவ்' 2'கூரச்,செற்றமொன்றுமனத்' 3'வைத்துத் தானும்' 4'சிறந்தவன்போல்' 5 'கூறிச்' 6 'ஆங்காரித்துத்' 7 'தாய்கெறிச்' 8'கேட்டங்கிணை' 9'காணநம்பேர்' 10'வேண்டாகமக்கோர்' 11'கன்று' 12'ளஞ்சா'

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழுங் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணுனேல் வளஞ்சொல்வ [1]னிறைஞ்சி மெல்ல. ()

நன்னுதன் மாத ராரே [2]நாதரெங் கடைக்தா ரென்ற
லின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினர் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா ளுடொரு மிடம்பெ றுமல். (அ)

[3]மிண்டிறு கயவ னேர்நாள் வேறெரு வர்க்கா ணமற்
கண்டிமா தினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடிம் போயினு ளுதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனன் வஞ்சகக் கயவன் ரூனும். (கூ)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோ
ரென்னுமவ் வுரையை நோக்கி யேதமின் மூல்லை வல்லி
[4]தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா ளெங்கு மூள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் ரூனே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள். (கo)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்து ரங்கிக்
கடிதிவன் வடிவங் கொண்டு கயவனே ணுணுகிச் சொல்வான்
வடிவிலே யவனீ யானே கிழவன்மா நிலம திப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி. (கக)

நின்றெனை [5]வென்ரு யேனீ நினைத்தகா ரியம்ப வித்தற்
கின்றுகே ளைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ராணே யாயிற் புறப்படி புறப்ப டங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி. ()

பலகைவாள் கடிது வாங்கிப் படைக்கல வீனைஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னை டெதிர்ப்பவ ரில்லை [6]யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்ரே ரெதிரிலாப் புனிதனேமிம். (ககூ)

எ. அவன்றனை - ஆசிரியனை. வளம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றுதே யாவரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இடம் - சமயம்.

கூ. மிண்டி - இடக்கரானமொழிகள்.

கo. முல்லை - கற்பு. சொக்கன்தானே அறிகுவன் - சொக்கராயகர் இயல் பாகவே அறிக்தருளுவார்; யாம் விண்ணப்பிக்க வேண்டுவதில்லை. [சபதம்.

கக. தின்மை - தீயசெயல். மறுகில்: "வீதியிலேறி" (கச.) பாடை - கங. மற்று ஒரெதிரிலா.

(பி-ம்.) 1'நின்று' 2'நாதனெங்கடைந்தான்' 3'மிண்டொரு' 4 'தன்னுயர்' 5 'நீவென்றுயேல்' 6'என்று'

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கம வெட்டுதற் கியைந்து நின்ருன்
காதிய [1]புரங்க டன்தோன் கணத்திடை வெட்டி [2]வீழ்த்துத்
[3]தீதட வல்ல ஞகி யிருந்துமே செய்யா ஞகி. (கச)

வலம்படி திறத்தி னேடும் வர்[4]தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னேடி மிடம்படி தடியி னேடுங்
கலங்கிட [5]வொட்டி மூட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கெனு மணியணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப. (கரு)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகநா யகன ணிந்த வணியினுக் கிகல்வே [6]றின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணுதாய் வாவெனில் வாவொ ணுதா
யாகம்வேர்த் தஞ்சி நின்ரு னங்கநூற் [7]றெட்டும் வென்ருன். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் றேறி யறிகிலேன் முன்போ [8]லல்லே
நெஞ்சுளோ ரஞ்சும் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்ருய்
மிஞ்சுபத் திரத்தோ டொள்வாள் [9]வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவாள் பலகை வாங்கி [10]நடந்தனன் கடிமை கூர. (கள)

இலகுவாள் [11]விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ரருளாவாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியநீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினன் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செறுத்துமே னடத்தல் கண்டு [12]சிறிதுமெய் [13]வியர்த்துச் கம்பித்
[14]தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா [15]னஞ்சினர் போன டித்தாங்
[16]கிறக்கின கைக்கு மாரு விட்டகை யிறக்கி மூன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் [17]கொண்டு சொல்வான். ()

வடிதர கொட்பத் [18]தூண்ட நூக்கமட் [19]டயங்கு ளிப்ப
[20]நடுவெழு வீசச் சாரக் [21]கலப்பகேர் [22]கடக்க முட்டக்

கடு. பத்திரம் - ஒரு வகைக்கத்தி. ஓட்டி - சபதஞ் செய்து.

கசு. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அதோராகாக் யஸ்ய புரஸ்ய நாதம்" (ரகு வம்சம் சு-ஆம் சர்க்கம், நிகூ.) எனவும் "உரகமா நகரான் தென்னனிவன்" (இரகு. மாலே. கo) எனவும் வருவனவற்றுள் 'உரகாக்யஸ்ய புரம்' எனவும், 'உரகமாகர்' எனவும் மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கள. நெஞ்சுளோர் - தைரிய முடையோர். கஞ்சவாள் - வெண்கலத் தாற் செய்தவாள்.

(பி - ம்.) 1'புரங்கடிக்தோன்' 2'வீழ்க்கத்' 3'தீதறவல்லாஞகி யிருக்கவும்' 4 'இயையாவயத்தின்' 5' ஓடி' 6'இன்று' 7'எட்டு' 8 'இன்று' 9 'வெட்டுமோ' 10'நடந்தினன்கடிமை' 11'விதிர்த்துக்' 12'சிரித்து' 13'விதிர்த்துக்' 14'அறத்து' 15'அஞ்சினைப்போல்' 16'இறக்கினன்' 17'கூறிக்கொள்வான்' 18'தண்ட' 19'டங்கழிப்ப' 20'நடுவெழுவீச்சை' 21'கலப்பு' 22'டைக்கன்முட்டல்'

1 கடகுள கோச ரக்கை 2வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
படிமிசை வலக்கை வீழ வெட்டிவல் 3பார்த்தி யென்ரூன். (உ0)

இந்திர னயன்மால் சோம 4னெனவிகல் பேசி முட்டி
5 மூந்துற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் மூந்தும்
வெந்திறற் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
6 சந்துடன் வீழ்ந்த வந்தத் 7தலத்திடை வாளுங் கையும். (உக)

கையற வெட்டா முன்னங் 8கட்டிய 9சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விரைவொடு மரிந்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுகு நெஞ்சைப் புரையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையு 10மறுத்து வீழ்த்தான். (உஉ)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடிமைகண் டதிச யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்குநம் 11பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வெல் லூஞ வென்னுமுன் ஞெளித்தா ஞர்த்தது. ()

வென்றிகொண் மைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா ணுமற்
சென்றணி பொலியில லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற ஞத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிலச் சொக்கைக் கும்பிடப் போனு ரென்ரூள். ()

அவ்வுரை தெரியக் 12கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னூனை கலந்தரு தாளி னூனைச்
13செவ்வியி னிறைஞசி 14வந்தான் செபவடக் கரமுந் 15தானும்.(உடு)

வந்தவன் ரெழுது நின்ற வாயிலிற் 16ரெருதி கண்டிங்
கெந்துநீர் 17புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு 18தணைந்த தென்ன
மூந்து19நும் முருப்போல் வந்து முன்னைநம் பகைவ னைய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன 20ரெருவ னென்ரூர். (உசு)

விரைவொடிங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ 21சிறியே மென்னக்

உஉ. சொட்டை: ங-இன் குறிப்பைப்பார்க்க.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆசிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக் கொண்ட மாணாக்கர்கள். சித்தனை வென்றமையின், 'வன்றிறனுதர்' என்ரூர்.

உசு. எந்து - என்ன; திசைச்சொல; "அந்தத்துவே யென்றருளாயே" (திருவா. அருட்பத்து, க-கo.)

(பி - ம்.) 1'கடவுள' 2'வெட்டக்காண்' 3'பார்பார்' 4'வென' 5 'மூந்துறத் தொட்டு' 6'சந்தொடும்' 7'தலத்தொடு' 8'கடியதோர்' 9'கொட்டை' 10'அறுத் தான்வீழ்த்தது' 11 'பணிக்கரைப்போல்' 12 'கேட்டோரவாவற' 13 'செவ்வையி' 14'வந்தார்' 15'தாமும்' 16'தொழுதி' 17'புதல்வர்', 'மைந்தர்','வீரர்' 18'அணைந்தி ரென்ன' 19'நம்' 20'ரொருவர்' 21'செல்வாவென்னக்'

கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி [1]யாமை யாலே
புரையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (உஎ)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்ரு னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போக்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது [2]தீர்க்க. (உஅ)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து ணண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புவா னெப்பி லானே
யாவிரா யகனே நின்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நின்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (உகூ)

[3] கருதியென் னுயிரை யின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவின்மெய் கரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னேந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட [4]வியைந்தனை யடிமை வேறு
தரைமிசை [5]யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (கo)

மற்றுமன் னவன்முன் னுை மனிதர்கண் டதிச யித்துப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு
முற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னே வியந்தனர் நயந்து வாழ்த்தி. (கக)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி நிறத்தி னேங்கு மழகிய சொக்க னென்னுங்
துணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று மூன்ரு
விணையிலா வுலகத் தின்கண் [6]வழங்கின வெவரும் போற்ற. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகூக.

கூசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
சென்றெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
ருென்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மூன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் [7]பரிந்து காத்தான். (க)

உஅ. பொத்திய - மறைத்த. மெத்திய - நிரம்பிய.

ஙக. 'உண்டென்றேத்தும் வென்றிகொள் பணிக்கன்' என்றது ஆஸ்திக னென்றபடி.

(பி - ம்.) 1 'யாமலேதான்' 2 'நீக்க' 3 'கருதியின்னுயிரை' 4 'விரைத்தனே' 5 'யின்மெய்யாமோ' 6 'விளங்கெழு தலைவர்' 7 'பரிந்த'

அறமலி வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ ருமற்
கறுவியாங் கதகு லைப்பான் வேண்டுப கணத்திற் கூட்டி
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
நிறவுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டி. (உ)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் ருளோர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வரைபோற் ரோன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்றுபொங்கி. (ஊ)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி [1]முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா றெண்ணி ஞனீ கூசிடா [2]தணுகி யாங்க
ணெல்லிலமா நகரி யோடு மூரறுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னார்கள். (சு)

தூவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பகுவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து சீண்ட
வால்விதிர்த் துடன்மூ றுக்கி வச்சிர விசாட்டை நெட்டை
[3]நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (டு)

தானது கண்டோ ரோடித் தலத்துளோர் தம்மை யெல்லா
மூனுயிர் கொள்வான் கூற்ற மீண்ந்ததோ வறியோ மோங்க
[4]வானுறு வரைபோ லின்ரோர் மாசுணம் வந்த தென்று
மீனவற் குரைப்பக் கேட்டு வந்தனன் விரைவிற் [5]கூடி. (கூ)

[6]தெரிவுறத் தடிப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வரையுயர் வடிவங் கண்டீ தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
தரனெடுந் தியானித் தெய்தா ஞெருதனிப் பாணங் காண. (எ)

உ. கறுவி - கோபித்து.

ஈ. இக்காகம், திட்டிவிடமென்பார், 'நஞ்சங்கண்பட விழித்து' என்றார்; இது நஞ்சுவிழியரவமெனவும் வழங்கும்; ''நஞ்சுவிழியரவினல்லுயிர் வாங்கி'' (மணி. உஈ: அச); ''கண்ணிழித் தமிழ்விடக் கனலரா வரசு'' (கம்ப.தாடகை. கo.)

ரு. பாலகப் பகுவாய் - நெருப்பைக்கக்குகின்ற பிளக்தவாய். உரத்திற் சேர்ந்தது - மார்பால் நகர்ந்து வந்தது; உரம் - வலியுமாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ்சொக்கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, கருத்துடையடை யணி.

(பி - ம்.) 1'முதிர்த்து' 2'அஞ்சி' 3'நாலிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்' 4'வானு றைவளி' 5'கூட்டி.' 6'தெரிவறத்'

வானர வதனைத் தாவி வருமூனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஂறலை வெவ்வாய் வாளி
நீருருச் சின்ன மாக வீர்ந்திட நீத்த மென்னக்
கோளழல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம். (அ)

[1] கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடிவிடம் பெருக்கா ருயிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் ரூமற்
குடிதழூஉ மன்னன் முன்ரு மாவிடர் குழறிச் சென்று
சடைமூடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (கூ)

வே று.

அரவா பரணி சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் கலைவாய் சர
ணங், குருமா மதிசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா [2]விடமுண்ட
வனே சரணங், தரைமா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ்
சொக்கே சரணங், கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணை கரனே
சரணஞ் சரணம். (கo)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் [3]கணியாய்
சரணம், வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா [4]வுழைசேர் கையா
சரணங், தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளி
யாய் சரண, மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா கரனே
சரணம். (கக)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப்[5]புழுகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க்
கெளியா யிருத்த், தழலார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்
குத் தணியா யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா [6]ரெழுவா ரா
னர் சோர்வா ராரு ரவரே. (கஉ)

வே று.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படிந்துயர் தனையு மஞ்சச்

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக் கடிப்ப.

க. அழல் - விடம். அழகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; "அழகனீ புயங்கனீ", "மூப்புரஞ் செற்றவழக" (திருஞா. தே.); "அழகனே யாலவாயி லப்பனே" (திருநா. தே.)

கக. ஆரா. அமுதே- தெவிட்டாத அமுதமே.

கo-கக. விடத்தின்பத்தைப்போக்க வேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடை களும், 'கருணைகரனே', 'அருளாகரனே' என்று கூறியிருத்தலும் ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழுகு - மலியெருக்கம் பூ. வன்பர்க்கு அரியாய்.

(பி - ம்.) 1'கடியவாயு' 2'புரமுண்' 3'இனியாய்' 4'உழைசேர்லகையாய்' 5 'புகழா' 6'அயர்வார்'

சகமிசை யோடி நஞ்சத் [1]தடினிவெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சுரந்தான் கோளை [2]விரைவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. ()

சடைமுடி [3]யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதர மாக்க வெப்பமுற் [4]றடைந்தோர் யாற்று
ளிடரெலா [5]நீங்கப் புக்காங் [6]கின்பமெய் தித்தி ளேத்து
நடநவின் ருர்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (கச)

திருவம ரருள்சேர் சொக்கன் றேவர்க டேவன் [7]வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம [8]மதுரைமா நகரி யென்றே
[9] பரிவுற வன்று மூன்னுப் பரந்தது பாரின் மீது. (கடு)

காவல னெய்ய வெய்ய கடிவிட முடியக் கக்கி
யேவொடி மறிந்து கம்பித் திண்ணியிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் றிருவிளை யாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (கசு)

வே று.

விதவரவ.....மதுரைநகரே.*

வே று.

நாணமி லாதோர் மீண்டி நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
சேணுயர் விலங்க லாதல் கண்டும்மின் றெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை [10]மதுரைமா நகரி யோடுங்
காணமூற் கொல்வோ மென்றுங் கவரவர் [11]கழறிப் பேசி. (கள)

வே று.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த [12]சந்த மிஞ்சுமம் வஞ்ச மந்தி ரங்களா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (கஅ)

கங. தடினி - ஆறு. கோள் - விடம். [யை.

கச. அமுத இந்து விந்துவை - அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளி

கள. இங்கே சமணரை, 'காணமிலாதோர்' என்றதுபோல் "மானமில் சமணர்" என்பர் பின்னும்; உரு. காண-காணும்படி. கழறி-சபதங்கூறி.

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவுருபு. தேனு - பசு.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இ-ஆம்பக்கத்திற் காண்க.

(பி - ம்.) 1 'தடினியினுரனுங்' 2 'விருப்பினிற்றடுப்பான்' 3 'மிருந்த' 4 'அணைந்தோர்' 5 'நீக்கிப்' 6 'இன்பமேமெய்திணைத்து' 7 'பைவாய்' 8 'மதுர' 9 'பரவுற'10'மதுரமா' 11'கழலப்' 12'தந்த'

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழு மதுரையைப்
புடைத்த ழித்து முக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடித்த வெஞ்சி னத்தி னேடு கால [1]மேக மென்னவே
யிடித்த தீர்ந்து சென்ற தெங்கி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (கசு)

வே று.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டி வேந்தன்மூன் னேர்ந டுங்கிக்
கொல்லொணுப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொணு தென்று கொற்றத்
தொல்லையா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
[2] வல்லரா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (உ0)

அறமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத நகுமென் றெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வரையென முன்கி டந்த
கிறலுடை யடல்வெள் ளேற்றை யேயினுன் றேறு மீது. (உக)

படிமிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் கிளர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ ழுந்து வெள்ளிமால் வரைமீ தேற
விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடி செல்வ போலச் சென்றது நாசி மூசி. (உஉ)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டிணை விழியை மூடி
யாவரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து நித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (உங)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் [3]றழைத்த தாடிக்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவிளை யாடல் காணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (உச)

கசு. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்து மேகம்.

உ0. 'கொல்லொணுப்படை யெவர்க்கும் வெல்லொணாது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்லராயகன்- சோமசுந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும் பொரு ளு மாதி சத்தியொடு சேரி னெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (ஆனந்தலகரி, க) என்பர்.

உக. 'அறமற...வழக்கல்ல' என்பது ஒருபழமொழி.

உஉ. விடை விடை கொண்டு: மடக்கணி. "சொல்விடைகேட்டுச் செல் விடை வெற்பும்" (மதுரை மும்மணிக்கோவை, உஅ.) மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து.

உச. தார் - இண்டுமாலை. தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

(பி - ம்.) [1]'வேகம்' [2]'வல்லராயக விதற்கென் செய்குவேன் மாற்றற்கென் றுன்' [3]'தளர்த்த'

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தக்தம்
வெந்தசந் தங்க ளோடும் போயினர் விளிவோ டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பகிர்ம ருப்புச் சுந்தரத் தருமை வேறு. (உடு)

கொடுங்தலே மேரு வெற்பைக் கோட்டிமண் கொண்டி வெய்யோ
னெடுங்குமால் வரையின் பான்மேய்ந் ததயமால் வரையிற் ருவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டுப்பா
லிடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட [1]விட்டிறுத் திட்ட தாங்கு. (உசு)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக ளோடி மதிதவ ழூயர்பி ஞெடி
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் [2]பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாகி. (உஎ)

ஆங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளா வாழ்த்தித்
தாங்கரு [3]மூவகை கூர்ந்தார் தனிவிளை யாட றன்னைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் [4]பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஉ.

கூ எ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.*

ஞான மூற்றிய வெற்றிகொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு றூறு [5]பரப்பியே
மீன வற்சுடு வெப்ப மொழித்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (க)

உடு. சத்தம் - இயல்பு.

உசு. கோட்டி மண்கொள்ளல் - களிப்பின் மிகுதியால் மண்ணைக் கொம்பாற் குத்தியெடுத்தல்; இத்தப்பிரயோகத்தைச் சீத்தாமணி முதலியவற்றிற் காண்க; "கோட்டிமண் கொள்ளா" (முத்தொள்ளாயிரம்.) காற்சிறைகொண்டி - காலிடங் கொண்டி. உப்பால் - பின்பக்கம்; முதுகு; "ஐழையு முப்பக்கங் காண்பர்" (திருக்குறள், கூஉ0.)

உஎ. தண்டலைமலை - சோலைமலை.

உஅ. நீங்கரும் விடை - ஸங்கிதியிலெழுந்தருளிய இடபமூர்த்தி.

(கூஎ)

க. ஞானமுற்றிய வெற்றிகொள்ளற்றவர் - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார். வெப்பம் - சுரம்.

* திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாருளிச் செய்த திருவாலவாய்த் தேவாரங்கள் ஆராய்ந்தற்பாலன.

(பி - ம்.) [1]'இட்டிருக்கின்றது' [2]'எனப்போவென்னத்' [3]'இனிமை' [4]'பத்தன்மத்து' [5]'பரப்பவே'

வேறு.

கன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் கன்னுட்டு முன்னெருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனர் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமூலைப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலைக ளோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதங்கம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டி வரிசைகளமீவண் டிபபெற்றார். (ஊ)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
கன்புறுகா விரிநாடு திருறே னனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனலலையை வளநாடு சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேமேனருஞ் சொல்கின்ரு ரென்றமுங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி னுமைநா ட்டணுகி யஞ்செழுத்துதும்
வேதநெறி யுஞ்சால [1]விளங்குவிக்க மீவண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத துணருங்கா லிறையருளால். (டு)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளார்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்கரசு
முன்னரிய சிவபதத்தி முதுதாசசியு மொளித்தீதாலே
யின்னலெட வம்பதாரங் கெய்துயவா றதுகேட்டு. (கூ)

வேறு.

அருண்ஞான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்ரு வலிமானி குலச்
சிறைவிண் ணபப[1]மின்னு, பெரியாயாறை திருவுளளப் பெருமை மீகட்
டேம் பேசரிய திறததமணா தம்மை முறமும, விரைவாக வெழுந்

உ. பன்னிரண்டு பெயாகளாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங் குரு, தோணிபுரம், பூதராய, சிரபுரம, புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொசசை வயம், கழுமலமெனபன; காழியெனவும கொசசையெனவும் வழங்கும்; பெரிய. திருஞான. கச - ஆம் திருவிருத்தம் பார்க்க.

ஊ. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த: ருஎ. வரிசைகள் - பொற்ருளம், முத்தச்சி விகை, முத்துப்பந்தர் முதலியன.

ச. மறைக்காடு - வேதாரணியம்.

டு. சாதிமுறை யறியாத சமணர் என்றது, கூட்டத்தினென்பதைப் புல ப்படுத்தியபடி; "குழுவுடையமண" என்பா பிலும; சுசு. உணருகால - ஆராயுமிடத்தி; உணாதல - ஆாய்தல: "கத்தகடுவெழுத தணாவார்" கூஅ: கூ.

எ. மானி - மங்கையர்க்கரசியார். பதிலேயர் - சமணர். பழுதா மென்று ஓலை வந்ததாரென முன்னே கூட்டுக.

(பி - ம்.) 1'விளக்குவிக்க வேணுமென்றருளு' 2'என்று'

தருளி வெல்ல வேண்டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா தொழியி னுடி பறிதலைய ராற் சாலப் பழுதா மென்றே. (எ)

வே று.

சென்ற வோலையின் செய்திகண் [1]டின்புரு
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனே வாழ்த்துதற்
கின்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்த நாவுக் கரசுந் [2]தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செங்நெறிப் [3]பாலரே
வாய்ந்த நாட்டினி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்முறை சொல்லி விலக்கினர். (கூ)

எனனை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
கென்னு நெஞ்சுடை யேமுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற. (கo)

வே று.

ஏயுற வச்ச முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்க னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும். (கக)

மெய்திக ழுப்பர் தம்மை விடித்தியன் மதுரை நோக்கி
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா [4]ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள். (கஉ)

கழுமலப் பால னேலே கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
[5] குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூவிவா தித்து வென்று
வழுதிகா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால். (கங)

அ. சென்ற - வந்த. 'ஆலவாய் மெய்யன்' கூஎ: உஅ; சஉ: ச.

கூ. காள்-க்ஷேத்திரம்; திதியிலும் நாறு மடன்கு வலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கக. "வேயுறு தோளிபங்கன்" என்பது கோளறுபதிகத்தின்முதற்குறிப்பு.

கஉ. மானமில் சமணர்: கூசு: உடு.

(பி - ம்.) 1'இன்புற' 2'தவாவுடைச்' 3'பாலக' 4'யானைஞான' 5 'குழுத் நிகழ்'

வே று.

ஐயமிலை யென்றினிய திருமுகத்தை மூன்னடைந்தோர்
தையகரம் [1]விடித்தடைந்த தொண்டர்குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிசூழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையைநதித் தென்பாண்டி நன்னாடு வந்தடைந்தார். (கச)

[2] ஏந்துமறை வேந்தர்திருப் புத்தூ [3]ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடிங் குன்றந் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்ந்திசையின் வானிற் பொலியென்று தேர்ந்தோதிப்
போந்துமது ரா[4]புரியி னெல்லை புகுந்தனரால். (கடு)

வே று.

மலலல்சேர் நகரத் தேயெண் வரையகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லருந் தீக்க ணுக்க ணென்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டிள்ளத்
தொல்லையின் மன்னன் பாறசென் றுரைசெய்வார் பரசி மெல்ல. ()

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டிகை யுடையப் பாய்முக் குடையுகக் கழுவா யேறக்
கண்டனங் கொடுங்க ணுத்தோள் கண்ணிடந் துடிக்கு மூர்வேம்
பண்டிகழ் கூகை யார்ந்தை பாழிமேற் குழறுங் காணே. (கள)

இன்னதென் றறியே மென்னு மெனவஞ்சா வாச னஞ்சித்
தன்னியோர் தமைவி டித்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
டின்னநீர் மாணி யாரு மின்புறு மமைச்ச ரூரு
நன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்டிள னனிந யந்தார். (கஅ)

இந்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர மூலியி னார்க்கு வைதிக யாணை நந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச சேர்ந்ததென் றோகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச ரூரை யேவினார் தயாவு கூரவே. (கசு)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னார்முன்
பூண்டபேர் ரன்பு நீடப் [5]புளகெழ வுடல்கம் பிப்ப
வீண்டுகண் ணருவி சோர வெதிர்ந்துதித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்டகு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத் தணைததார் வாழ்த்தி. (உ0)

கடு. கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை; இஃது உக்கிரகிரியென்றுவடமொழியில் வழங்கும்; 'வானிற்பொலி' என்பது அததலப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நகரதது ஏய். எண்வகர: கூஎ-ஆம் பக்கததுக் குறிப்பைப்பார்க்க.

கள. பணதிகழ் கூகை, இகழ்சசி. பாழி - குகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ. திருமுகம் - ஓலை.

கக. வைதிகயாணை - திருஞான சம்பநத மூரததி நாயனார்.

(பி - ம்.) 1'விடித்தினிய' 2'ஏத்துமதி' 3'இஞ்சிமதி' 4'புரியெல்லை' 5'புளகெழுகுதடல்', 'புளகம்வந்துடல்'

முதிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை தன்றப்
புதியசா மரையி ரட்டப் [1]பொருவரும் வாது காண்பான்
முதிசெய்து வந்த,வானோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய. (உக)

வே று.

சுரருலகு புகவொலிக்குந் தன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்[2]கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணலையொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (உஉ)

வே று.

அதிர மாமுழ வருடரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச சாததிய சுட்டிநீ றிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணைகைலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல். (உங)

வே று.

அறமுற[3]ரண் ணியஞான மூனிவரள விடவொண்ணு
மறுவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டிங்
கிறைவர்திரு வாலவா யெம்மருங்[4]க தெனுமளவிற்
றுறவுநெறி தருமபெரிய தொண்டரா கரவென்றே. (உச)

மாசறுபூம் பொழில்புடைசூழ் மதில்வாள கிரிகாட்ட
வீசுகொடி விசும்பளப்ப விணைவர்சூழ மேருவெனத்
தேசொடிவான் [5]முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவ் வெனக்காட்ட. (உரு)

உஉ. பணிமாறுதல் - இசகேஷுதுதல்; 'பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழு ந்த வோசை" (பெரிய. தி.நூன. ஙகக.) குணலை - ஒருவகைக்கூத்து; "குண் டிகை குசையிசை தண்டுகள் கொண்டதிர் குணலை மலிந்தனர்" (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. கச.)

உங. சுட்டியும் நீறும்.

உக-ங. "சதாரா னனனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ் சந்த்ரா தபரும் மிதாரா திப ரும், மதாரா புரிவா தரிவா மெனமேல் வரவந தனன்வை திகவா ரணமே" (தக்க. கஅஉ.)

உரி. திருநகர: ச.

(பி - ம்.) 1 'பொருவருமதரை', 'பொதவறும்வாது' 2 'கண்டு' 3 'எண் ணிய' 4'ஏதெனு' 5'முகத்தோடுஞ்'

வே று.

மாசில்கை [1]கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென்
றெடித்துக், கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் தணைந்
துவீழ்ந் திறைஞ்சிப், பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புகுந்து பெ
ருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு, நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக
நிலமா மிடற்றென வெடித்தார். (உக)

வே று.

உளகெ ழிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப்
புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக்
களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (உஎ)

போது மெல்லியிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனே வணங்கவென் றடைந்தார். (உஅ)

வந்து [2]காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச்
சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் [3]கண்டுகின் றிருமுகங் காண்பா
னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன [4]னின்றே. (உசு)

வே று.

மையறுகற் பகக்கன்றே வரையரையன் றிருமகளார்
தய்யதனத் தமுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முதிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (ஈ0)

வே று.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குழற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென னயந்தாங்
கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லை. (ஈக)

வே று.

இன்னருள்சே ரமைச்சனு நிடங்காட்டப் போந்தினிய
தொன்னெறிசேர் வாகீசச் சுவாமி[5]மடத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்[6]சமணர் திரண்டறிவான் விதித்ததிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல [7]மூட்டிச்சஞ் சலமுற்றார். (ஈஉ)

உசு. 'மங்கைபர்க்கரசி', 'நீலமாமிடறு' என்பன பதிகங்களின் முதற்குறிப்புக்கள்.

உஎ. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல். உஅ. காதம் - தன்புறத்தும்.

ஈஉ. வாகீசசுவாமி மடமென்று ஒருமடம் மதுரையில் முன்புஇருந்ததாக

(பி - ம்.) 1'கூப்பக்' 2 'காவலிற்' 3 'கின்று' 4 'என்கோ' 5 'மடத்தவரிருப்ப', 'மடத்தவர்தரிப்ப' 6'சமணாண்டறிவான்' 7'மூட்டிச்'

வேறு.

விட்ட வாறது கேட்குமுன் வெய்யவாழ் கிணற்றுட்
கட்டி வீழ்ந்தனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் கயிறுங்
கிட்டி ஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிதின் றசோகின்
மூட்டி மாண்டனர் [1]புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய. (கூங)

மதியி லாதவ ராங்கது கண்டுளம் வாடி
யெதிரி லாதநஞ் சமயமின் றிறந்தது விரைந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் [2]வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி னோடுசென் றுரைசெய்வா ரரசனைப் பரசி. (கூச)

வேறு.

மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரைமேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன்ற னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாருந் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாகீசச் சுவாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி. (கூடு)

மன்னவகேண் மதியாதிக் ஙகர்வந்தா னவனம்மை வாதின் வெல்வா
னிங்ஙகர்வந் ததுகண்டே யேனோரு மூட்டானே மென்னக் கேட்கு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு மூட்டென்ன வருக வெல்லா
மின்னழலே மந்திரித்து விடுதேக விடுவமுள [3]மெலியே லென்றார்.

செங்நெறியி னுற்றதுசெய் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சிற்
றத் தேகி, வன்னியைமந் திரித்தேவச் [4]செல்லாது நின்றுழன்று மறு
கக் கண்ட, பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிவ்வெனக்
கங்குல் பேர்முன், மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கள்வயிற் றெரியிட்
டார் மறைந்து சென்றே. (கூஎ)

வேறு.

இங்கது காணு முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
[5]தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்சு டாம
லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியணைப் பள்ளி கொண்டார். (கூஅ)

இதனுல் தெரிகின்றது; கூடு. "வாசீச முனிகளென்ன, ஆண்டுளா ரொருவர் வேண்ட வவர்திரு மடத்தி லன்பு, பூண்டெழு காத லோடும் போயினர் புகலி வேந்தர்" (திருவிளை. பாண்டியன் சுரம். கூக.) அவதரிப்ப - தங்க. அறிவான். அறியும் பொருட்டு. மூட்டு - இக்கே கேட்டு மூட்டு (சைனபரிபாஷை.)

கூங. கட்டி - கல்லேக்கட்டிக்கொண்டு. ஞான்றனர் - தொங்கினர்.

கூச. அதிர்வு - கடுக்கம். 'இறந்தது' என்றார், தணிவுபற்றி.

(பி - ம்.) 1 'புத்தமண்' 2 'வழுதியற் கெனவே' 3 'மெலியலென்றார்' 4 'போகாது' 5 'தங்கியலங்கங்'

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்[1]டு ணர்த்த
நீதியி னெழுந்து தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை வினைந்து மானி மங்கல நன்ஞண் பார்த்தாங்
கோதிலர் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க. (ஈக)

வே று.

சண்பை நாயக ரேவிய தழலிறை யருளாற்
றெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் விரைவிற்
குண்டர் [2]கேள்வியான் கூறுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த. (சo)

வரிசை நீடிய ராடக மாளிகைப் புறத்து
விரைகொள் சோலையும் வெஞ்சுரட் கொண்டது வெப்பாற்
கருதி மெல்லணைப் பயித்ததண் கதலியங் குருத்துஞ்
சருகெ ழுந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பனிநீர். (சக)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லெவர் திரவிடை நாமிடி நெருப்பு
நீடு [3]மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ டியிரா
வோடி [4]யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு ளெளித்தார். (சஉ)

வே று.

பழுதினூல் வல்ல மருத்துவர் மூதலோர் [5]மருந்தினுற் பார்ப்பவுங்
[6]தணியா, தெழுமனல் கண்டீ தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற்
றணிந்திடா தென்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்
தயர் திரங்கண்மந் திரங்கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மா தம்மை
முகிவிங் கழையுமி னென்ருன். (சஊ)

ஆங்கது சொல்லப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி,
நீங்கரும் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்திநின் றழைப்ப,
வேங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் துறையுமெண் ணுயிரஞ்
சமணர், தாங்கரும் விரைவிற் றிரண்டுவந் தாற்றுத் தழலெழு மரச
னைக் கண்டார். (சஎ)

கண்டவர் வருந்தே றிண்டிறன் மன்னு கடிதினிக் [7]கொடுங் கடுஞ்
சுரத்தை, மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே [8]வரைந்தயர் திரங்க
ணம்மந் திரங்கள், கொண்டுறப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்

ஈக. கைவிதிர்க்கொண்டு - கையை உதறிக்கொண்டு. உணர்த்த-எழுப்ப. 'செய்யனே': திருநூ. பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

சக. சருட்கொண்டது: பெரிய. திருஞான. எகஉ.

சஉ. பாய் உடை - பாயாகிய உடை; "பாயுடையார் விடுத்ததழல்" (திரு வலீ. திருவால. க)

சஎ. எண்பெருங் குன்றம்: பக்கம், கஉஉ-பார்க்க.

(பி - ம்.) 1'உரைப்ப' 2'கேள்கியான்' 3'அம்மடஞ்' 4'வாழுத்தம்' 5'மருத் தினிற்' 6'நீராது' 7'கடுக்கொடுஞ்' 8'வரைத்தியற்'

சர மாங்கவை கண்டு, பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்
திலன் மிகப்பரி தவித்தான். (சடு)

வே று.

அனேவரும் புறத்துப் போந்தீ தென்கொலென் [1]றலேயக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தலேவ ஞரு
நினேவதிங் திருந்து சொல்வார் நிலேமையோ டரசற் கூடி. (சசு)

நறைமுடிச் சொக்கை [2]யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றோர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பங் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானெண் றறைகின்ருர் வரவ ழைத்தற்
கிறைவகின் றிருவு ளத்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார். (சஎ)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்சுர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே மூழ்குவேன் றன்னே நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்ருன். ()

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனேயு மின்று
[3]தண்டமிழ் மன்ன நின்றன் சங்கிதி வரவ ழைத்து
மண்டமன் மாற்று மென்று விளம்புக [4]மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானேக் ;கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னர். ()

ஆசிலீர் நல்ல தொல்லே யழையுமி னெனவ ழைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் பிள்ளே யாரும்
[5]பூசுநீ றிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனே நினேந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காச னத்து. (நo)

திறம்படி கொடிய வெண்ணு யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானேக் கன்றதேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படி மனத்தி னேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்கரை நாவி னுனு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (நுக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியநீ ரெங்கு ளீரென் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னூரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடி [6]திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருக யர்ந்தார். (நுஉ)

சஎ. அறமலி - தருமமலிந்த; அற - மிகவென்றுமாம்.

நுக. கறம் - கருமை; "அறங்கரை நாவினன் மறை முற்றிய" (தொல். பாயிரம்.)

நுஉ. கழுமலம் - சீகாழி. 'பிரமனூர்' என்றது, திருச்சக்காமாற்றென்னும் பதிகத்தின் முதற் குறிப்பு.

(பி - ம்.) 1 'அறையக்' 2 'ஒத்த' 3 'தண்டல' 4 'மாற்றவல்ல' 5 'பூசி' 6 'நின்ற'

வேறு.

எழின்மட மாத ரமைச்சனுர் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக்
கண்டே, செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குரும்
முகத்தாற், குழுவில்வெல் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகிலே
மெனப்பயங் கூர்ந்து, தொழமதி யாது மானினோர் விழியென் றெடித்
தனர் தொடுத்திரும்.பதிகம். (நுக)

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற்
றருகர், வென்றிமஃ திரிகேண மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கள்
சான் றுக, வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலே மாற்றுவம் யாங்க
ளீங் கிவனு, மொன்றிய விரைவின் வலப்புறத் தழலே யொழித்திடக்
கடவனென் றுரைத்தார். (நுச)

இப்பொழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை
மதித்துச், செப்பிய [1]மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி
மேவினு னம்மை, மெய்ப்பட நீற்றுற் றெடுமெனக் கூசி வெருவிய
நெஞ்சமு மிருப்ப, வப்படிச செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்
பெருந் தவத்திரும் பயனுல. (நுடு)

அங்கவ னியைய ஈனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மாசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யங்கநோய் மருந்தே விளங்குநின் சங்கிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசற கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனலுக ணின்று
செங்கரங் கூப்பி யடிபரசை வீழ வெழுந்தனர தருவுளத தி்ரங்கி. ()

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
விரைகமழ நீற்றுக் கோயிலு ணீறறை மென்கரத் தள்ளிமந் திரித்துப்
பரிவுது சிவனே [2]நயமுற நினைந்து பாண்டியன் றனைநணு குங்காற்
பெருநிறை யமணர் நிலலென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி.

மண்டழன் மாற்ற வலலேம்யன் மாறறு மற்றுநின் வழிகளைக்
கொண்டே, பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டநீ ருகா [3]பகைமருந் திட்
டநீ றின்று, கண்டிடிற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்
டது விலக்க, முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண்
டிசைசெய்வார் முனிவா. (நுஅ)

செந்தமிழ் [4]பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் றிருமடைப் பள்ளியுட்
கிடக்கு, மந்திர நீறறை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெ
குண்டு, வெந்த[5]நீ றியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பாக் தொண்

நுக. 'அருகரருகரா: மடககணி. 'மானினோ விழி': ந்நஞா. பதிகததின் முதற்குறிப்பு.

நுஉ. வெங்குரு - சீகாழி. நுஎ. நீற்றுகோயில் - வியூகிப்பை.

நுஅ. நின்வழிகளைக்கொணடேமாற்று.

நுக. 'செந்தமிழ்பயிலுஞசுநதர': 'செநதமிழக்கினிய சொக்கன' (குஉ:உ.)

(பி-ம்.) 1'வாறு' 2'மனமுற' 3'பலமருகதி' 4'பாவஞ்' 5'நின்சாம்பல்'

டர்போ யெடித்து, வந்திடி கென்னூர் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினர் வழக்கல வென்றே. (சுசு)

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ, ரென்னிது பகர்ந்தீர் கீங்களோ ணணுகீ ரெம்மூளோர் போகவு மொட்டீர், [1]புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு நமக்குப் பொருந்தி ஞே[2]ரெமக்குமா மென்ன, மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் [3]வெள்ளீ நள்ளி. (சுo)

வே று.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர [4]மென்றெ டுத்து
மூற்றிய பதிகத் தாலே [5]மூதிர்ந்தன பாடி யிந்தக்
கொற்றவன் றனேநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் [6]வலப்பா ணண்ணி. (சுக)

தூய்யகீ றணுகா முன்னங் குளிர்ந்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மந் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை [7]யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு கொய்ய பீலி படப்படக் கனன்றெ ழுந்து
கெய்யுறு நெருப்பே யென்ன கீடிய தப்பால் வெப்பம். (சுஉ)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குடையும் வெந்து
மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்ப[8]மந் திரித்த கையிற்
குண்டிகை நீரு கின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (சுங)

ஆங்கது [9]கண்ட மன்ன னரு[10]வருத் தவரை யெள்ளி
யீங்குநீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்தா நின்ற நின்றே
ரோங்கிய கொச்சைப் பால ஞெள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் [11]பாகங் குளிர்ந்தது பரிவு கூர. (சுச)

சுo. 'பொருந்தினேர்' என்பதை, எமக்கும் பொருந்தினேரெனப் பின் னும் கூட்டுக. ஆம்: அசைநிலை.

சுங. 'மந்திரம்': ''மந்திரமாவது நீறு'' என்னும் பதிகத்தின் முதல்.

சுஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

சுங. பிண்டி - அசோகமரம். தண்டு - பிரம்பு; இச்செய்யுளும், ''ஆலி வெந்து மந்திரம் வெந்து யந்திரம் வெந்த மைத்தகைப்,பீலி வந்து பாயும் வெந்து பிண்டி பேற மண்டவே'' (தக்க. கலி) என்பதும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

சுச. கொச்சை - சீகாழி.

(பி - ம்.) 1'புன்மை' 2' கமக்குமாம்' 3'வெந்தநீறு' 4 'ஆவதென்றெ' 5 'மூதிர்ந்தமாடண்டி' 6'இடப்பால்' 7 'அடர்த்துப்' 8 'மந்திரத்த' 9 'கண்டு' 10'வரைத்' 11'பக்கங்குளுந்தது'

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விக்கெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் றீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் றீரா திருந்த[1]திப் புறத்து வெப்பம். (கூ நி)

ஆங்குண மிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடி முரைசெய்வா ரரச ரேறே
யீங்கிவர் விளிலில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (கூசு)

ஐயமில் பதிகத் தோடி மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குளிர்ந்த தங்கண் மேவுவெப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யர்கள் பார்க்கும் பீலி சுருணைப்பு புகைத்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன கண்டு வைதான். (கூ௭)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று [2]பலவித்தத் தவரை நீக்கிக்
கொண்டலங் குழலி னாரைக் குலச்சிறை யாரை வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரே யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் தூதிக்க வுற்றான். (கூ அ)

பழுதறு சத்தி மானே பாலனே யான்மூன் செய்த
வழுவுறு பெரும்பா வத்தா லழுந்தின னிக்காண் [3]மேலிக்
குழுவுறை - யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றுற
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்கினன் கமலத் தாளில். (கூகூ)

மன்னுநோக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் [4]சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தாறு மள்ளி
வெக்கொடி முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்ந்து
முன்னிமி ராத கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (எ0)

கொடியவெஞ் சுரத்தணிக்கு கூனிமிர்ந் [5]திலங்கி நல்ல
வடிவொடு [6]மெழுந்து பலகால் வணங்கிடி மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுந்தர மாற னென்றே
படிமிசை தளிர்வ ழங்கப் படிவதென் றருள்செ ரந்தார். (எக)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினே வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் பெகொ டித்து வேந்தன்முன் விடுப்பக் கண்ட
வன்கை ரோரு மிக்க வரும்[7]பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (எஉ)

கூ௬. 'சுருள்' கூ௬: சக.

எ0. வெ - முதலு.

(பி - ம்.) 1'அப்பாலவ்' 2 'பரிபவித்', 'பரிதவித்' 3 'மேனி' 4 'கூர்த்து' 'எழுத்து' 5'நின்று' 6'பொடிப்'

[1]வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பா ஞய
சுருதியா லிலங்கு நீதிச் சொக்கஞ லயத்துப் புக்குப்
பரவியொண் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (எக)

பழுதுளம் வேவா கின்ற பறிதலைக் கையர் மூற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி மூட்டுப்பட் டினிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் [2]கதுபடிடை யழுமு கங்கள்
சுழியநீள் விசல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியா ரைத்தி வைதார். (எச)

சுந்தரன் [3]றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி தண்டோர் கற்பகத் தருவோ டுந்தான். (எடு)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனிமிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார். (எசு)

வேறு.

கட்டி செஞ்சொண் மலயக் கடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி [4]நிசியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தொர்
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார். * (எவ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கooச.

கூஅ.—கழுவேறின திருவிளையாடல.

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிழ்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொலலுறு கின்றேன். (க)

எச. பாழி - குகை. கதுபபு - கன்னம். குரத்தியர் - தவமுது மகளிர்.
எடு. வாசி - திருவாசிகை. கற்பகதரு - வாகனவிசேடம்.

(கூஅ)

க. மாதனுறு காசினி - பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) [1]'வரிசைகொண்மானியாருமக்திரியாருமிக்க, கருணையினிலகக்' 2 'கொடிற்றிடை' [3]'தனைத்துதித்தான்' [4]'நிலையிடை'

வே று.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச னுருங் காழிகர்ப் பெருமா
னைத் தனிய மைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தசிவ சமயங் குன்றி முழு
நிலமுஞ் சமண்மூடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா
மணியே வெல்வ தெங்ஙனவர் பலரொருவர் [1]நாம கிழ்ந்த, தென்ன
னெனினின் மன்னருள மறியொ ணாத திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப
ணிந்தார். (உ)

இத்தகவென் னவில்கின்றீ ரிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடித்
தமடத் தமளி மேவி, நத்தகடி வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு
நாமொருவ ரவரெண்ணு மிரவர் காணின், மெத்தியசூழ்ச் சியும்வல்லா
ரவர்க டம்மை வெல்வ தற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்
கள்பத் தனையல்லாற் றுணைவே றில்லை பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ
மென்றே. (ஊ)

வே று.

சோதி வேதியர் தூணெசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத நீங்கிட விடியுமுன் னுலயத் தெய்தி
வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லியோ மோமென வோங்கிய [2]தோர்சொல். (எ)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மாதரு ங்களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (ஏ)

கலக வெஞ்சமண் கையரைக் கூன்கிடா தொழியி
னிலகு சைவசித் தாந்தமுன் னிறந்திடி மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடி மழிந்தா
லுலக வேந்தனு மாரியு முலகமும் கெடுமால். (ஐ)

உ. குன்றி - குன்ற. காமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு தோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது; "காமரையாமத்தென்னுவக்த" (திருக் சிற். கசுஎ.); "நெருநலடத்தவரோ காமென்ன" (கம்ப. சூர்ப்ப. ககக.) தென்னனெனின் மன்னனென ஒருசொல் வருவிக்க.

ஊ. இறைஉண்டி - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க; வியங்கோ ளெதிர்மறை.

எ. 'வேதவேள்வி' என்பது அத்திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு; இது கோலடி மேல்வைப்பு. 'ஓம்' என்பது உடன்பாட்டையுணர்த்தும் வடசொல்; "ஒன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி" (வி. பாரதம், திருட்டி

ஏ. விணைக்கண் இல்லவர் - வினைகளிடத்து இல்லாதவர். [னன். ச0.)

(பி - ம்.) [1]'காங்கிளத்த' [2]'ஓங்க'

ஐய மில்லென வறைந்திட வாங்கவர் விரைந்து
வைய மன்னனே வருகலக் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுதியும் பழுதிலே யென்றான். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மற்றவ ரிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருக் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ணூ யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் மூரச மெற்றி யடைந்தனர் [1]விரைவிற் கூடி. (கூ)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முரைகெழு மூளத்து ளோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல லரிதுகை கண்ட ரந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வக் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (கo)

[2]வாரடா சிறுவ நீதான் மந்திர மேத நீந்தா
யோரினின் வேத நான்கி னுரைதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய மூண்டோ வென்றி சண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (கக)

படிவழி னினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடிவிடி காகஞ் [3]செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்வா ரில்லைகாண் புகலுங் காலே. (கஉ)

மணிதிக ழுன்றன் மிக்க மந்திரக் தனையு மெங்க
ளிணையிலா வீர மிக்க மந்திரக் தனையு மின்று
துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணத்
தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (கங)

எ. ஐயம் இல் - சக்தேகமில்லை.

அ. கன்னி - கன்னிகாடு, கன்னியாகுமரி, அழியாமை.

க. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அறைந்து.

கக. வாரடா - வாடா; "வாரடாவுனக் கியாதுதானர்த்தம் மகளடுக்குமோ" (வி. பாரதம், வேத்திர. கஉ.)

கஉ. காக்கையைப் பனம்பழம் விழுந்தென்பது ஓ நபழமொழி; இது காகதாலீயமென்னு நியாயம்.

(பி - ம்.) [1]விளிவிற் [2]வாருகத் [3]சேரப்

வேகாவே டிடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல
வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தணி முரச மார்ப்பப்
போகாமுன் முருட்டிக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி. (கச)

வஞ்சனே செய்வா னெண்ணி மறைந்துநின் றுதவி செய்யுங்
குஞ்சரந் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி ஞகா
தெஞ்சழல் [1]வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
[2] மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்கள் விண்குடி வாங்க வாங்கு. (கடு)

மானமி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
ஞானமா முனிவர் தாமு நணுகிடக் கண்ட வீச
னீனமில் புனிற்றி லம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுங்
தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (கசு)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடி
மாதர வமைச்ச ரோடு மளவில்சான் றவர்க ளோடுங்
தீதில்பல் லியங்க றங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
வாதினைக் காண்பா ஞசை யுடையனு யடைந்தான் வந்து. (கஎ)

சுற்றுநற் றவர்க ணெஞ்சந் துயருழந் தென்னு மென்ன
வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி விரைந்தியந் திரங்கண் மற்றும்
கற்றமந் திரங்க ளெல்லாங் தனித்தனி கனத்த வேட்டி
லெற்றருந் தூலவ ரெண்ணு யிரவரு மெழுதி யிட்டார். (கஅ)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
கருதிநின் [3]ரெழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
வரர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினர் மலர்க்க ரத்து. (கக)

கழறுமா மறை[4]வி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரிள வளரென் ரோதி
யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி. (உ0)

கடு. "குஞ்சரம்தாங்குக் கோயிற் குழகன்" (நுசு: கசு. "கூத்தனே" (திரு நா. தே.) எஞ்சு அழல் - குறையச்செய்கின்ற நெருப்பை.

கசு. தம்மைமதித்து மானமிலாதோர் அடைந்த.

கஅ. என்னும் - யாதாகுமோ. எற்றுஅரு - பிறரால் வெல்லுவதற்கரிய.

கக. ஒழுங்கி - ஒழுங்குபடுத்தி. வகுந்த - வகிர்ந்த; பிரித்த. "போகமார்த்த பூண்முலை" என்பது, திருகள்ளாற்றுத் திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ0. 'தளிரிளவளர்' என்பது, திருகள்ளாற்றுக்குரிய வேறொருதிருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. 'ஆதிமெய்' என்பது, தேவாரத்தை; வேதம் சிவபெருமானது திருவுருவமென்பர்.

(பி-ம்.) [1]'வாழ்கீழ்க்' [2]'விஞ்சையர்' [3]'ஒழுகின்முன்னற்றிருமுறை' [4]'முழுக்க'

தருக்கமார் சமணர் தேர்ந்தெண் [1]ணுயிரர் தகுதி யாக
வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னேத்து
மெருப்பிடை ணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலே போலெ ரிந்து கணத்துநீ றெழுந்த தாலோ. (உக)

யாவையும் வேவ வேவா திலங்கிய வேடெ டுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க டெள்ளி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்த. (உ உ)

தெளிவுறக் கண்டுந் தீயிற் றெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா தரைப்பா ரங்கித் தம்பனை கொண்டு வென்ரு
யொளியுறக் காணுங் காலே மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்ரூர். (உங)

பெருகிமுன் விசைவி ஞெடும் பெரும்புனல் வையை யாற்றுட்
பரிவுற [2]வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவரும் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா [3]காண்பேம். ()

சிறுவனின் னேடெ திர்ந்து சென்றதே லின்று னக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருளிச் செய்வார். (உடு)

அடிமையி லாசை யில்லே யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதஞ் சொக்கன் பரிவினல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யெய்ரு ரியைந்தனர் வினையான் மூடர். (உசு)

உக. வற்றற்கருப்பிலே - காய்ந்த கருப்பந்தோகை.

உஉ. அதிசயித்துச் செழுமலர்மாரி பெய்தார்.

உங. நீர்தெளித்து, அங்கித்தம்பனை-அக்கினித்தம்பனவித்தை. வாதமும் முறை உண்டு.

உச. 'விசைவிஞெடும் பெரும்புனல்வையை'என்பது, வேகவதியென்னும் பெயர்ப்பொருளைப் புலப்படுத்தியது; "தாங்கரும் திறலொடும் வரும்வெம்மை" என்பர்பின்னும்; டுசு. பத்திரம் - ஏடு.

உடு. பறைதல் - சொல்லுதல்; பாடை - பாலை, சபதம்; 'பாடைக்குத் தப்புவராதவன்' என்று உலகில் வழங்கும்.

உசு. கடிமைஇல் - விளக்கத் தன்மையில்லாத. முடிய - முற்ற. 'ஆசை' என்றது, அவரை அஞ்சுவித்தற்பொருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்பதை, சங-ஆம் செய்யுளாலுணர்க.

(பி - ம்.) [1]'ஆயிரத்தகுதி' [2]'எதிரேயேறும்' [3]'தோற்று'

உளப்படி மமைச்ச ஞரை [1]யுயிர்க்கழு வினவா மூன்ன
ளளப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்தள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் [2]செத்திக்
[3]குளத்துற விட்டு வைத்தே னருளினு லெனக்கொ ணர்ந்தார். (உஎ)

ஆங்கது கண்டி சால வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்கிறீ வினையான் மூடிம் பாதகர்க் கருள்சு ரந்தே
யோங்குநன் னலங்கள் கண்டி மூணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
ளீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடித்தற் கின்றே. (உஅ)

வே று.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற்
றவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல் சேர்த்துடுங் காத்திரத்
தவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (உக)

வே று.

நினைவினை மூடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெல்வு மறலிவா ராமற் காக்கும்
புனையற மின்பம் வீடி பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி [4]நால்வே தத்து மிக்கமக் திரவெண் ணீறு. (கo)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை குன்ரு நயந்தரு நமச்சி வாய. (கக)

[5] நாணிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போறறியஞ் செழுத்தை யோதுங்
காணுணு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரெண்ணு யிரவருங் கொதித்தெ ழுந்தார். (கஉ)

உஎ. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு. களம் - கழுத்து. செத்தி - சீலி.

உக. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்திரசாதனம் - உருத்திராக்கம்.

கo. தெல்வு - பகை.

கக. "குலத்தரும் செலவந் தத்திரிம்.....காராயண வென்னு நாமம்" (பெரியதிருமொழி, க. பத்து. க.)

உக - கக. இவற்றுல் முதையே உருத்திராக்கம், திருநீறு, பஞ்சாக்கர மென்னும் இவற்றின் பெருமைகள் கூறப்பட்டன.

கஉ. கண்டி - உருத்திராக்கமாலே.

(பி - ம்.) 1'உயர்கழு' 2'சேர்த்திக்' 3'குளத்தளவு' 4'வேதநான்கின்', 'கல் கைநீரின்' 5 'நாணுவீர்'

முற்றிய சிற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் தும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென[1]வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார். (கூக)

வே று.

எண்டி துஞ்சொன்மு குந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டி துங்கழல் [2]வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்டி துங்[3]தொலைக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்டி தம்மெனக் காளங் கொடித்தனர். (கூச)

வே று.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
காயறத் தோற்பி னன்றே கழுதுதி யீணவோ மென்று
தய்யவை [4]யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையைமா நதியின் பாங்கர் நணுகினர் மன்னன் காண. (கூடு)

மேவிய [5]திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் [6]பயத்தி னூலே வரும்வினை தெளியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயர் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் [7]தீட்டி யிட்டார். (கூசு)

வே று.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனே நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகந்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழ மாற்றிடை யிட்டன ரகிலமுந் தழைப்ப. (கூஎ)

கொடிய நெஞ்சுடைக் கூற்றினை யனையவர் [8]வரைவுற்
றடைவின் முந்துற விட்ட வெண் ணூபிர வேடி
மிடையி னின்றவர் கிளர[9]நீ ணகையுற விமைப்பிற்
[10]கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புகுந்தன கடலுள். (கூஅ)

கூக. கழுவேறவோர் அதனைவாங்கித் தோளில்வைத்துச் செல்லுதல் மரபு.

கூச. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச் சென்றதூது; உம்மை: அசைநிலை. இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டுரைன்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்புபுடைத்தல். காளம் - ஒருவகை வாத்தியம், கழு. இச்செய்யுள் திரிபு.

கூடு. மிகை - அளவுகடந்தசெய்கை. கை - செயல். தய்யவை-கூர்மையையுடையவை.

கூசு. ஏட்டில் நீட்டி.

கூஎ. "வாழ்க வந்தணர்" என்பது திருப்பாசுரத்தின் முதற்குறிப்பு.

(பி - ம்.) 1'இயைத்திப்' 2'வாழ்த்தலிர்' 3'தனிக்காளத்தர் வாதமேற்' 4'இயைத்த' 5 'வதங்க' 6 'பயத்தலாலே' 7'நீட்டி' 8'ஐயுற்று' 9'வின்னகை' 10'கடியநீர்வழி'

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய தெழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (கூ)

வே று.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்[1]ப தம்பெற வெழுதிவ ரைந்திடுமே
கியர்தரு தண்புன னடிவுகி ழிந்திட வரனெடு திர்ந்திடவே
ஈயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் [2]கடமிடி தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ரரகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (சா)

வே று.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனர் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
விங்கெ ஞகுமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க [3]நாதங்கள் செய்த[4]லர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (சக)

வே று.

நிறங்கள்வே ரூய்வி யர்த்து நெஞ்சுலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைந்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால ஞர்த மணிமலர்ப் [5]பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணு யிரவரும் வணங்கி ஞரால். (சஉ)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தீ ரின்னு மறைகுவ மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் ரூளை
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்ரூர். (சஙூ)

முன்னெழு [6]வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசீ தொடிவமோ வென்று கொண்டு
ணண்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (சச)

வே று.

கையர் தங்களைக் களையுமின் களையுமி னெனவே
துய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவினர் தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீள்கழு வேறினர் மெலிந்துயிர் பதைப்ப. (சடு)

கூ. எதிர்த்து ஏறியது. சா. பதம் - இன்பம்.
சஉ. "கைதவமோவில்லை கைதவ": மடக்கணி. சஙூ. இருந்தீராயினீர்.
சடு. கறுவினர் - கோபித்து. தொலைத்து - தோறறு.
(பி - ம்.) [1]'பதத்தொறும்' [2]'கடனவில்' [3]'காதமுஞ்' [4]'அலர்த்திரு' [5]'பா தப்போதில்' [6]'வ்வினையாலேடா'

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டைப் பட்டினி [1]வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகந் தனினிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட [2]வேதினர் கழுக்கள். (சசு)

வே று.

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டுங்கச்
சிவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும். (சஎ)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கன் றெடித்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளே கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால். (சஅ)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணூ யிரஞ்சமண் டலேவ ராயோ
ருளம்பரி வொடிக முக்கண் யோசனே யகல மேற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே. (சஉ)

வே று.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணேசமுற விருந்தகழு நிரைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே. (நிo)

வே று.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே. (நிக)

சசு. எதிர் புகல்வதேது. முட்டைப் பட்டினி வயிறு - கண்டுமுட்டு, கேட்டுமுட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும் வயிறு. முகம் - கழுவின்முகம்.

சஎ. பாறு - கழுகு. சிவை - நரி. கவடி - பலகறை.

சஅ. சாணகம் - சாணம். கன்று - பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப் பக்கம் ஓடியும்படி சிரிக்கும் சிரிப்பு; "விலாவிறக்கு" (மணி. கச: நூ.)

சஉ. தளம்புநெஞ்சு - தளும்புகின்ற மனம்.

நிo. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரென்றும் ஒருபெயருண்டு; கழுவர் படை வீடென்பது இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறு கடையெனவழங்கும்.

நிக. சாமரம் - சாமரை, கழுமரம். இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

(பி - ம்.) 1 'வயிற்றிணைக்குழித்து' 2 'ஏறின'

வே று.

நன்னெறி வேடி காண்பா னுசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கவிப்[1]பெரு மாண்ம ஓழ்ந்து
முன்னுறக் காட்டி னின்றேம் போகென மூடிஞிச் சென்றூர்
கன்னல்சூழ் புனலி யாற்றங் கரைவழிக் குடபா லேக்கி. (நிஉ)

வே று.

[2]ஆர்ந்து செல்கதி கண்டுகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்ந்து செல்வுழி மந்திரச் செந்தமி ழேடு
சூழ்ந்த தெண்டிரைக் கடலென வருகநித் துறைக்கட்
சேர்ந்து மூழ்கிய தோசனை யொன்றரை சென்று. (நிக)

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர மூதிர்வா
லோங்கு நாயக ஞணையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ருந்திற லொடிவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க நிந்துதாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (நிச)

வே று.

வடகரை யேறி யேறு மேடிகா ணுமல் வாடிப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நிரையான் மேய்ப்போம் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கந்தா [3]னுண்டுகா ணெனன்றூர் காட்டி. (நிந)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நணுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
[4]தேனுறை வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த ஞுக்
கூனிவந் துயர்காப் பிட்டான் சேடனூர் நீடு கோமான். (நிசு)

மிக்கபா லகமே னிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெதிர்த்தேன் மூத்தே ஞதலாற் றெரிந்த தில்லே
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான். (நிஎ)

நிஉ. ஆசையாய்த் துதிப்ப.

நிக. "வாரிதி யுருவா யாற்றின் வருபெருஞ் சலில முற்றும்" என்றூர் முன்னும்; எ: அ. ஓசனை - யோசனை.

நிச. தடினி - ஆறு.

நிசு. "தேனுறைவன்னி" என்பது திருவேடகப் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனூர் - திருவேடகம்; ஆதிசேடன் பூசித்த தலமாதலின் இப்பெயர்பெற்றது; சுசு-ஆம் பாடலைப்பார்க்க.

நிஎ. புக்கு - புகுந்து. நல்க - கான் கொடுத்தற்கு.

(பி - ம்.) 1 'பெருமான்' 2 'ஆழ்ந்து' 3 'உண்டுபோ' 4 'தேனுறை'

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குநூ னார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுரிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (நிஅ)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்தநின் றிருமைக் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலே முடிகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான்[1] வருந்தியோர் கர ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டி மென்றுமெய் யொடிங்கிச் சொன்னர்.()

அவ்வுரை கேளா மூன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்குத் தேடிவே றளிப்ப மேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை நீட்டி மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (சுo)

வே று.

சிறுபா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறைவா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறவா ழுதிநான் மறைதீயா தியநாள். (சுக)

எனவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பமுறுந்
தனியா னைவியங் துயர்தா னையொடு
மனவா தரவால் வரு[2]மன் கரமீ
தனைவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே. (சுஉ)

வே று.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா றெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்[3]மெய் மூத்தோர் மூனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் [4]பல்கா லேத்தினுன் கூத்து மாடி. (சுங)

இகலமண் பரிச னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகாரீள் கோயில் கண்டு சிவனோநா டொறும்வ ழுத்தித்
தகுதித் தென்பா [5]னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம். (சுச)

நிக. பனுவல் முறுவல் தருவதல்லால்.
சுo. மெய் - உண்மை வழி.
சுஉ. தனி யாகீ - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; எழுவாய்.
சுச. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.

(பி - ம்.) 1'வணங்கி' 2'மன்னர்காத்து' 3'மேன்மூத்து' 4'அன்பால்' 5 'தான்குதரும்படைவீட்டைச்'

வே று.

விரைவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலினு லுறைகா ரணனைப்
பரவே [1]டகனென் றிடவே பதியுற்
றிருவே டகமென் றுரைறற் ததுவே. (சுடு)

வே று.

உன்னி மாலு [2]மூவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்முகம் வாழ்த்தகந்
தன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னே யாளுடை யாலுறை யேடகம். (சுசு)

வே று.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திர்ந்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் றெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண. (சுள)

வே று.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியர்
தழகா யதனு ரணகா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்டா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுறிறைஞ் சினரால். (சுஅ)

புகழ்நீ டியபூ ழியன்மண் டலமும்
மிககா ளுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சனையும்
மகிழ்வா ணிறீ றுமறந் திலதே. (சுக)

நயமெய் நியதென் னவனு டடைவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனு
ரியலோ டியர்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்கா விரிகா றிறமே வினரால். (ஏ0)

சுடு. இகலா - (சைனரோடு) மாறுகொண்டு.

சுசு. சாத்தன் - ஐயனர்.

சுள. பாடித்த - பாவித்த, பேசிய.

சுக. மண்டலமும்: உம்மை, சோழமண்டலத்தையன்றியென இதற்கு முழுலியது; கூ: ச-ஆம் பாடல்பார்க்க.

(பி - ம்.) 1'அழகன்னெனவே' 2'அயனுமுவணமும்'

வேறு.

[1] தூண்டுரும் பார்கி யின்றேர் தருமபுதா ணுக்கி யேமூன்
றுண்டிலோர் புதல்வ ஞலெண் ணுயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டகு கழுவி லேற்றல் [2]கண்டுநீ றணியா தந்தோ
மாண்டகு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே. (எக)

கொல்சர ணீக்கி மன்னன் கூனிமிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லவே டெழுதி யிட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சொல்லினீள் கழுவில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லை யெய்துதற் கைய மின்றே. (எஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கoஎசு.

கூகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.*

பூமகட்கு மணிமுடியா மதுரையந்தண் புரத்தின்கண் முன்னெ
ருகான் மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ ஞகும் வென்
றித் தேசுடைய வுயர்கொங்குக் குலத்துட் டோன்றித், தாய்மைதரு
சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு சுந்தரசா மந்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமு
றுபே ராண்மையினேர் தோலா வீரன் கலிந்தன்பாக் கன்புசெய்து
போது நாளில். (க)

ஆங்குலக மனுநெறிகோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு
மரசன் றன்மேற், றேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவ ஞய சேதிபர்கோ
னென்பானேர் கிராதர் கோமா, னேங்குபெரும் பலபடையி னேடுங்
கூடி பொருப்பதிவா னெண்ணியவா ரெற்றர் கேட்டுத், தாங்கரிய
விசைவினெடும் போந்து வாய்ந்த தருமநெறிக் கவுரியனைச் சார்ந்து
சொன்னர். (உ)

முன்னமது கேட்டலுமே விசைவிற் கூடி [3]மூரணடுபல் படை
[4]யாள்வே மெனைக்க ணித்துக், கொன்னுனேவற் சுந்தரசா மந்தனெ
ன்னுங் கொடுங்கிறற்சே ஞபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செங்
நெறிசேர் வடதிசையாள் கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பா
னேர் பெரியோ னம்மேன், மின்னுபடை யொடும்பொருவான் வரு
கின் றனும் விளம்புங்கா ரியமொள்ளு விளங்கக் கேண்மோ. (ஊ)

(கூ)

ச. கொந்தக்குலம் - கொத்தக்குலம்; இக்குலத்தித்பிறந்தோர் சேனபதி ளாதற்குரியவர். [கவுரியன் - பாண்டியன்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; கூ-ஆம்செய்யுள் பார்க்க. கிராதர் - வேடர்.

ஊ. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்போம்.

* "மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு, தக்கா னெருவ ஞய தன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. சுசு-எ.) [மனத்தனித்தச்'

(பி - ம்.) [1]'தூண்டுரும்பாக' [2]'கண்டீர்' [3]' மூரண்டரு' [4] 'ஆள்வே

பல்படையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வீ
ராபடையோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் புக்கு
வேண்டு மொண்கனக மெடுத்திட்டுப் படையா ளென்று, புல்லியரு
ளொடுக்திருக்கைச் சிறப்பு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப
விரைவு கண்டு, சொலலிலிவன் றனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று
சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சால. (சு)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற் பெ
ரும்படைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு
கல்ல போர்வீரர் தமைத்[1]தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுத் தன்ன
[2] டைக்தோர்ப் போக்கி நோக்கிப் பரிப்பவராற் கொடுபோந்து தனதில
லத்து, விரைவினெடும் புகுந்தான்செங் [3]கனகங் கண்டான் விதிர்
விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெண்ணி. (கு)

ஏ வ று.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு
டேடுவான் விரும்பிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன்
செழும்பொரு டன்னெடுஞ சென்று, பஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற்
கண்ணி பங்கனே யங்கையாற் றெழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடி
யவர்க் கிடுவான் விருப்புறு மூளக்கருத் தெனக்கே. (சூ)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குன்,
றம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவரைக்,
கம்பமா ருடலு மம்புசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சமா யிறைஞசிச்,
[4] சம்புவே யென்ன வழுதுசெய் வித்தான் றனங்கள்வேண் டுப
வெடுத் தளித்தே. (எ)

நட்பொடு மெல்ல[5]மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு
மெடுத்தாங், குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர்ந் தானடி
யவர்தங், கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தமுதுசெய்
வித்துத், தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு நிகர டம்முளத் தனமெலா
மழித்தான். (அ)

சு. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சரக்கறை - பொன்னறை. படையுள் - சேனைகளை யுள்வாய். திருகைசரிறப்பு-ஏனதிமோதிரம். விரைவு கண்டு - (சௌக்தரசாமகதன்) விரைவது ‘செல்லுதலேக்கணடு.

கு. விதிர்விதிர்த்தான்-எரைதான்; “மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்து” (திருவா. திருச்சதகம், க.)

எ. உம்பர்தம்பதி - இருதிரன். தம்பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம். “கம்பமாருடல்.....இறைஞ்சி”: “சிக்தை யிடையறு வன்புக் திருமேனி தன்னி லலைவுறு.....வதிழிர் கணணீர்மழையும்” (பெரிய. திருஞா. உஎ0.)

அ. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிடத்து.

(பி - ம்.) 1‘தேடி’ 2‘அடைத்தோர்போக’ 3‘கனகத்தோடும்’ 4‘சம்புசீரென்ன’ 5‘மன்னர்பொன்னெலாது’

அரசனுக் கிங்க ளாறுசே றலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப், பரிகர மெவள வாண்டனை யென்னப் பழுதுரை யாதவ னுரைப்பான், திருவரு ளதனாற் சொக்கநா யகனைச் சிந்தைசெய் தள்ள தை யன்றிப், பொருபடை மன்ன வொருபடை யாண்ட தில்லிது பொய்யல வின்றே. (கூ)

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெளிய, சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத் துணிந் துரைப்ப, வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீசதன் றதிசயித தன்னினை வின்க, ணெந்தைநா யகனுட் வருவனேற காண்பே மின்று போய் நாளைவா வென்முன். (கo)

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ளுனக்குக் காலமி னின்படை மெய்க்காட், டிருப்படைக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால, வருத்தமுற் றென்னு மெனைத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குரைசெய்வா னெண்ணிப், பொருத்தலா லயத்துச் சேர்த்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணினீ ராடி. (கக)

நீறணிந் தருள்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய்வாள், கூறனே யடியே னென்செயுகே லுடையாய் [1]கொற்றவன் [2]றனமெலா மெடித்துன், வீறுடை யடியார் தங்கள்பா னிறைத்தே னுனைமெய்க் காட்டெனப் போந்தே, னுறுபூ மவுலி மாறனுர் நருமு னுன்படை காட்டுமா றென்கொல். (கஉ)

வே று.

பன்னிய பொருளு மில்லை படையுமோ வாண்ட தில்லை
தென்னன்மு னியுண் டென்று செப்பினே னுைப்பி லானை
மன்னவர் தண்ட மாசே யாற்றுவார் வழுச்செய் யாமை
யின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப னிந்தான். (கூ)

வே று.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமலனிரங்கினீள் விசும்பி, லறிவுற வுரைப்பா னுறுபடைத த்லவ வசைவிலா மனத்தொடு [3]சென்னீ, குறைவற வேண்டிம் படைகொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேங், திறமுறு படையின் றகுதிகண் டிவர்து சேலையுத் தருவனு னமக்கே. (கச)

கூ. பரிகரம் - சேனை. [ளியவெம்ட பருமான்' கள: கூ.

கo. வந்தனை அடியேன் - பணிதலையுடைய அடியேனது. 'அடியவர்க்கெ

கஉ. நியதி - நியமம். இச்சைப்புள கருத்துடையடையணி.

கூ. தண்டம்-தண்டனை. ஆசே ஆற்றுவார்-ஆர்பொறுப்பார். வழி-வகை.

கச. சாதலலாது தெரியில; பின், ''இன்னுயிரளித்த கோவே'(கo) என் பது இதனை வலியுறுத்தும். அசைவு - மெலிவு. கைக்குச் சன்மானமாகச் சேலையும் அரசன்தருவன். [மெலாமளித்து' 3'அடைநீ'

(பி - ம்.) [1]கொற்றவன்' [2]'தனமெனைதழித்து', 'தனமெலாமழித்து', 'தன

என்னுமத் திருவாக் கதிசய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்து கூத் தாடி, யுன்னருங் களிப்பிற் போந்தென் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குரைப்பத், தன்னுடை யச்சந் தணிந்தனைத் தள்ளித் தலைவனே ணிலைமையை விடாது,நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளை யுதவுவ னேசலெம் பெருமான். (கந)

வெறிகமழ் குழலா ஞெய்க்கன மென்றோ மெய்ப்பட விக்கிற முரைப்பச், கறைகெழு கெடுநீ ரெல் வீழ மன்று மறைதொட் காலையி லெழுந்து, சிறமுறு படைக்காம் பலகலன் பூண்டு சிறிதுசே வக தொடுத் கூடிப், பிறைபணி சடையான் றனையுளத் திருத்தி நடந்த னன் பெரியவாள வாங்கி. (கசு)

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற றலைப்படுங் காலிறை யருளாற், பொன்னக ரமைச்சர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்து கின் றார்ப்பச், சின்னமுங் கை சங்குந் தாரையுங் கொம்புஞ் செம்பொ னின் காளமுங் குழலுந், தன்னுவகை கியமுந் [1]தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செலவிறக் கூடுக.

சீர்மணி தாளந் தத்தரி குரலகு சிலம்பி னின் றண்ணுமை தடாரி, பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை [2]திடிகடி முரசம், பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கை கண வியாளம் படகம்வண டிமிலை [3]தெண் டிண்டிமை, வார்பறி படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் [4]வானுற முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கிணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ, றெலகதை [5]போராவ் வாவியெதிர்கால் சுரிகைபத் திரங் கொடுங் கணிச்சி, பலவித முயலு குத்தமொண் டிண்டி பாலம்வெஞ் சூலமீள் கழைக்கோல, [6]கொலலெ யுத தண்டி முதலிய வளவில் கோடி பல் படைக்கலம் பிறங்க. (கஉ)

பொருத்துபுங் கொடிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யிரட்டத், திருத்துபல கவரி ஞழறறலெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோரைகள் வீச,திருநகடை யாளக் குளங்கமட்பாம்பு நெளிய[7]துண் டீவான் முட்டப், பெருங்கட லென்னப் படர்ந்தொலி மிக்கு நடந்த தது பெரும்படைச் சாத்து. (உ0)

கந. அசசதனைத் தாளியவனை மனைவி.

கசு. வீரன் காம் அற்று.

கஅ. கியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கக. பாராவினை - வென்றடி.

உ0. பூங்கோடி - அழகியதுவசம். தோரைகள் - மயிலிறகாற்செய்த விசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

(பி - ம்.) 1 தம்மினா 2 'குடியடி' 3 'ஒண்டுடுமை' 4 'வானெழ' 5 'பாரு' 6 'கொல்லெழில்' 7 'வெண் டீவான்மூட'

வேறு.

இப்பெருங் கொற்றத் தானை யிரும்படைத் தலைவன் முன்ன
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னெஞ்சுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (೭೮)

ஒடிவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடிவ [1]னணிவன் முண்டி யரகர வென்று லிப்ப
னேடவி ழலங்கற் றென்னு விடுபகடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் றேற வாங்கு. (೭೭)

ஒதருங் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட் டந்த
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திர தலைவர் சூழ்த
நீதறு பொலிவிற போந்து சிததிர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியந்தலங் காரத் தோங்கி. (೭೯)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற வீரரீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரி[2]க ரத்தைச் செல்லலில் வரவில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து மைத்து வகைவகை தொறுகி றுத்தி
நசையுறக் காட்டி வானங் நானில மன்னன் காண. (೭೮)

வேறு.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவா கோளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் குச்சர் பப்பரா[3]தண்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (೭೯)

துன்னிய வெய்ய [4]துருக்க ரிரக்கமில சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
சென்றெறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற
றிங்கிரை யிங்கிரை யங்கிரை யங்கிரை யுங்கிரை யுங்கிரையே. (೭೭)

வேறு.

[5] இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
[6] மன்னனிவ் வீர ரீப்போற் கண்டிலே மெனம கிழ்ந்து
கொன்னுற வழைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
நன்னெறிப் பட்டங் கட்டி நல்கினன் பரிவட் டங்கள். (೭೯)

உருஉ. பரி. ச: கூ.ச-ஆம்அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க. "அ அவனும் இ இவனும் உ உவனும் கூடியகால், எ எவனே வெல்லாரிகல" (யா. வ.)

(பி - ம்.) 1'கினவனண்டி' 2'கலததை' 3'மாச்' 4'துலுக்கிலகம்' 5'இன்னனம்' 6'மன்னிப்'

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குதிரை வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை நீழன்
மறையவின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
வுறுபடைத் தலைவன் [1]யார்கொல் வீரரீ யுரைத்தி யென்ன. (உ அ)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் [2]கேட்டிரீ யுரைக்கு மாற்ற
[3] நினையினிங் கடிய னேற்கா நின்பெரும் பொரு[4]ட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் [5]பரிகாங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (உ கூ)

[6] னன்றெழில் வீர நீசென் றழையென வயர்ந்து சென்றே
யின்றுயி ரளித்த கோவே யெழுக்குரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்ற னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேர்த்தலை நலுங்கச் சொல்வான். (ஈ ஏ)

மன்னகேள் புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டி
முன்னிகழ் வதுவுஞ் சொல்லின் முடியில்லிற் றழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னைமு னெழுது கல்ல சேவக னுனக்கெ னைப்போ
லுன்னரு மூலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (ஈ ஈ)

[7] என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்னு நின்ற
தன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு கல்ல வருந்தடைச் [8]சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற தளத்தெ னக்கே. (ஈ உ)

நின்னெழிற் புரவி யேறற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி [9]லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யானை வேண்டிச் சடைமிசைப் பூணைத்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (ஈ ஊ)

C வ று.

அற்புறநி னேப்பவர கத்திலுளி ருப்பவன னேத்தையும [10]டக்கு பவனீள், கற்பனேக டப்பவ[11]ன டக்குபுபி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால், வெற்பின்மு துகிற்றிசைபி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்தொழி யப்பி லமதார், சற்பமும்வெ ருக்கொளஈ டித்ததம ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. (ஈ ஐ)

உக. சூழ்ந்த - ஆராய்ந்த.

ஈக. உடம்பில் தழும்புடைய வீரர்கள் இறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினர்.

ஈஉ. கம்பித்து - நடுங்கி.

(பி - ம்.) 1 'யாவன்' 2 'கேளுநீ' 3 'நினைவினுன்' 4 'தனக்குப்' 5 'பரிகலம்' 6 'னன்றெனவீரனீச்' 7 'என்னதின்' 8 'சொக்கன்' 9 'நல்க' 10 'அடக்கு மவன்' 11 'டத்துபு'

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யஞ்ச யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைத்ததா ரையிலுந் தூண்டி
[1] விரைவிலங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு.

அவ்வயின் வருந்தித் தேடி மாசன்முன் விரைவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச கேளாய்
தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிப ரோமான் றன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றனன் வேட்டைக் காட்டில். ()

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் றருளை வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து திகைத்ததி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ராலே ராகரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்[2]கோ னருளை யேத்தி. (கஎ)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தலே வண்டி வெற்றோ விலலை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சுந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ தீணையிற் கென்றான். (கஅ)

கிறுத்துதல் [3]கரும மென்று கிரம்பிய படையை [4]வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ லாங்கது சிலேத்தெ ழுந்த
யிறைப்பொழு தின்க ணவர்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னுணு மூழ்கினு ணனந் தத்துள். (கக)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளினை வியந்தார் வாழ்த்தித்
தையலே ரன்பன் முன்னிற் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் மூவிலி விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (சஅ)

அரசனு லயத்துச் சென்றுங் கடியவர் கினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தினி யலலாற் றெய்வங்
கருதின்வே றுண்டோ வென்று களித்தடி தொழுத்தா னேத்திப்
பெரியவா கிகைமா ணிக்கக் [5]கோலைகள் பிறவு கலகி. (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎக.

கஅ. தாரை - கதி.

கஅ. தக்திரம் - சேனை. தாழாது - தாமதியாமல்.

கக. சிலேத்து - முழக்கி.

(பி - ம்.) 1 'விரைவினில்' 2 'கோன்செயலுவாழ்த்தி' 3 'தருமமென்ன' 4 'சாத்திச்' 5 'கோளகை'

சo.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை மீடிய மதுரையின் மூன்னெரு தென்னன்
நளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனே யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில். (க)

தெரிய முத்தழ னான்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா நிகழ்த்துயர் பரனேயே வழுத்த
வுரிய வேள்விக ளொழுக்கங்கல் குரவினு லொழிந்து
சருகி யந்தணர் தாழ்ந்துபுன் ருழிலிடை யிழிந்தார். (உ)

வே று.

ஈனமா நெறிக டம்மி [1]லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் பல்ல ளங்க
ளானவை விளைவுபோன போயின [2]வறமூன் னன்கும். (ங)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை [3]போனர் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்று மாதனங் கோதனங்க
ளோர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் [4]குறைந்த மன்னோ. (ச)

ஒங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யிங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளணைந்தடி பணிந்து சொல்வான். (ஞ)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னே யென்றும்
பொய்யற வணங்கி [5]வாழ்த்தப் புவிதுய ருறுவ தென்னே [ந்து
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போ
தய்யபே ரமளியின்கட் டியொடுந் துயிலுங் காலை. (ட)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ னுதா லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் [6]சாற்றுவன் புக்க வாறு. (ஏ)

க. எளிய - அடியார்க்கெளிய. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.
உ. பரிவு - அன்பு. கல்குரவினுல் வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்த.
ச. மா தனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆரமம் - சோலை.
ஞ. உலகு ரதம் - உலகத்தின் தன்பம்.
(பி - ம்.) 1'இழித்த' 2'அறன்னென்கும்' 3 'போக' 4 'சருகித்தன்றே' 5 'போத' 6'சாத்துவன்'

வே று.

மேலது நான்மறை நமக்கு மெய்யதற்
கியாவர்கல் லவரவர் தமக்கி யாங்ஙலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமை[1]யி கழ்ந்தனே. (அ)

ஆதலா னல்குரா [2]வெய்தி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றந்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (கூ)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (கo)

பாமறை யந்தணர் தம்மைப் பார்த்திப
நாமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே. (கக)

[3]நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
தன்பமெய் தாதவர் தன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம். (கஉ)

வே று.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் விரைவிற் சால
[4]நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டாங்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலீ நீக்க [5]வற்றேர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூர. (கங)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுங் [6]தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுபெ வெடுத்த லித்தைத்
தக்கவர் தமக்கு [7]மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி லியாரும் [8]வாழ வாழுநி புவிமீ தாழி. (கச)

கo. நெஞ்சம் வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

கஉ. நீக்கலற்று - நீக்கலல்லதாகிய. கிழி - கிழித்த துணியாற்செய்த முடிப்பு.

கச. "கோடிபொன் கொடுப்பினுங் குறைவிலாததோ, ராடக நீலி" என் னர்பின்னும்; உo. புக்கில் - வீடு.

(பி - ம்.) 1 'மறத்தினி' 2 'ஆதி' 3 'நன்குடையறத்தினர்' 4 'நன்குகூர்', 'நன்குற' 5 'மற்றோர்' 6 'தொலையாதென்றன்' 7 'மிக்குத்' 8 'வாழத்தருகுகல்'

வே று.

அஞ்ச லஞ்சலென் றன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டிய நல்கிடு கீவியைப்
[1]பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச [2]மாசற வைத்து மறைந்தனன். (கடு)

வே று.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையானே யல்லதுவே றிருவேத்து
ளினியிலெரு தேவுண்டோ வேசமுளா ரெனவியந்து
கனவுலே யுரைசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர். (கஎ)

வே று.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதன் கருத்துட் [3]டங்கு
வினைவதற் கரியவீச னல்கலா னீடி னிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுதி தணிவ [4]தில்லே
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கையு மின்றே. (கஅ)

ஒப்பிலா [5]னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டுத்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுக் தலத்தி ருத்தி வேண்டிவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான். (கஆ)

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா குதிக ளோங்கிச் சுருதியும் [5]வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்வித வினைவும் பொங்கி நிறைநாதது பாண்டி நாடு. (கக)

வே று.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
நாடக நீவிகண் டதிச யததொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர். (உ0)

வே று.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்மெண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்நிகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால. (உக)

ஆலவாயிருவிருத்தம் - ககூஉ.

கடு. நீலி - மெழி. கஎ. தனிவதிலை - குறையாத.
கக. செல்லல் - துன்பம். உ0. ஆடகநீலி - பொன்முடி.
(பி - ம்.) [1]'பஞ்சிமேல்' [2]'மாசற' [3]'தங்கி' [4]'இல்லாது' [5]'வினங்கி'

சக.—மாமனுகவந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்னொரு காலஈ
ளனவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடுவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ ழுக்கம் வாய்மை சிறக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்றொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன்.

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் நீதி லொண்குல மோங்குவா
[1]னல்வி னைத்தணி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லை யிற்றனு டன்பி றந்தவண் மைந்த னேதனு வப்பொடி
மெல்லி யற்றசி றப்பொ டும்மக வாவெ டித்துவ ளர்த்தனன். (உ)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளந்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்து யிைந்தத னத்தொ டும்புதல் வறபெ றப்பெரு காசையா
லுளத்து நல்லன பேர றங்களு வந்து செய்துயர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினன். (ஊ)

வே று.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடிந்நிறற் றுயத் தார்க
டாங்களிர்ந் திறந்தா னென்று மனையொடி தனமுங் கைக்கொண்
டீங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
யோங்குமா தினேயு மைந்தன் றன்னேயு மொதுக்கி ஞரால். (எ)

ஆடைசோ றளவு மீயா தகற்றிட வகன்ரு ளுள்ளம்
வாடிமூன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நிலலா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
காடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடுக மினறி. (ஙு)

உ. உண்மைமுன் நிகழ் - கொடை முதலியவைகள் விளக்கப்பெற்ற. சுத்த - பெருக.

ச. இறந்தானென்று தெளிந்து,

ஙு. தவர்பிடித்து - செம்மைநிறமுள்ள ஆடையைப்பிடித்து; கo-ஆம் பாடல் பார்க்க; தவர்: ஆருபெயர்.

* "முன்னொரு வணிகன் மகப்பே றின்மையின், மருமான்றன்னை மகனெ னச் சடங்குசெய், தளவுமுக் காணமு மவனுழி யொருகடி, முக்கவர்த் திரு நதி தீணபுடன் மூழ்கி, யப்புலத் தயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண்டபின், மத்தவன் ரூயம் வவ்வது மாக்கள், காணிலக் கொண்டமறலிலை மைத்தனை, கிரை த்தக் கிணகொ ணெடுவழக் குய்த்தது, மைத்தனுக் கேளிரு மதிமுடிக் கடவு ளின், புரிநிலொன் றின்றிப் புகல்ல மென்றய, ரவ்வழி யொருசா ரவன்மு தலனென, வற்வொளி நிறைவே யோரருத் தரிததவன், தருள்வழக் கேறி பவர்வழக் குடைத்த, கூட ஞயகன்" (கல். சரு.)

(பி - ம்.) [1]'ல்லினைக்கணிலாளளித்தவொர் மத்தனத்த வினமையால்'

மங்கல நாணி முந்த மடந்தையோர் மதிநி னைந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனே டிவ்வி டுக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வார்க
ளிங்கொரு கேளி நிலலே யென்றிறை கோயில் புக்காள். (சு)

மைத்திக முளகஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தனேர் குவித்து முன்னின் றறகெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருக டலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (எ)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனை 1மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவ்ற செய்து செலவமுள் ளனவு கல்ஒத்
தய்யவென் னுடன்பு றந்தான் மாயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யததா தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ரு ரன்றே. (அ)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிறறுரை பொறுக்க நிலலேன்
மறறொரு கேளி நிலலே மன்னவ ஞணை யிலலே
பெறறதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் கறற செலவன் சுருந்தி யரறறி வீழ்ந்தாள். (கூ)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னனுகி மாதே
யுறறநின் புதலவ னோடு மெழுந்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படே றுவர்பதி டித்துச்
சறறுமோ ரடியி டாமற் றடித்துவா தரும 2மன்றுள். (கo)

மன்றிடை முன்னோன் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக னுகி யுற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா நிகலபட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல வாங்கித தருகுவ முண்மை யீதால். (கக)

இன்னநீர்ச் துள்ளர் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுடீள யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ருளீள வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தாள் பழுதிலா வணிக மாது. (கஉ)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சிறி
விரைவொடுந் தடுப்பக் 3கண்டு மேலவர் சால வைது
மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தரும4வா சனத்தி லேறச் சகுகரன் றரித்தா னில்லே. (கக)

எ. போகட்டு - இடத்தி. அத்தம் - கை.
அ. மகன்மைக்காண்டு-மகனுகக்காண்டு. மிகை-வரம்புகடக்த செய்கை.
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை. கo. தரும மன்று - நியாயசபை.
கஉ. தரும ஆசனம் - நியாயசபை.
(பி-ம்.) 1'மகன்மைக்கொண்டு' 2'என்றே' 3'கண்ட' 4'மாமன்றில்'

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டுவெண் ணீறு சாத்தி
யதுவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
மூறைமையிற் [1]றருஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கச)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையனைத் தழுவிக் கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யாதுமென் மகவு முற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுள் கண்ணீர் சோர. (கரு)

கருணையன் முனு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனே யென்ற லுடன்பிறந் தவனே மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் [2]சொல்ல தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமினின் றழுதான் யாரும் [3]கலுழமெய் பூண்டி கொண்டி. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுரை பகர்வா ரிலையே
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாறறினுன் போற்றி யாங்கு. (கஎ)

வணிகரு ரியரே வாரீர் வாணிக னன்ரே சொல்லீர்
பணிசெய் விலைமா ணிக்கம் [4]விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் [5]மருகனோ குமர னுண்டே
வணியரீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவிக் கொண்டான். (கஅ)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ [6]காதல் வீடு
விடங்கரே யமரர் கோனுர் [7]பிணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த மூத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்ரு ன்றேற. (கக)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் தினைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிபபடி வேண்டி மென்று
தாங்கருந் தாயத் தாரை நிறுததிநின் றனிவ ழக்கை
யோங்கிய [8]தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (உ0)

கச. அறவை - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருத்தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.

கஎ. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

கஅ, கக. இப்பாடல்கள், ஆல்கு வத்துள்ள வணிகர்களை நோக்கிச் சொல்லிய பெருமான் வினவல்: 'வணிகருரியர்' என்பது முதலியன, வணிகர்களுடைய பெயர் விசேடனைகள். பயன் என போதும் - இலாபம் யாதுவரும்? பணயம் - நாமி. 'என்' என்றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்தைப் புலப்படுத்தியபடி.

உ0. அவதரம்=அவஸரம் - சமயம்.

(பி - ம்.) 1 'தருஞ்சிறக்கன்', 'தருஞ்சிறக்கன்' 2 'சொல்வதோவென', 'சொலவதேயென்று' 3 'துரகத' 4 'விற்றதென்பவனே' 5'மருகனே' 6'கானல்' 7 'பயணமீண்டிலரோ' 8'தனபாலன்'

மணிகுடி யடிமை காணி மாடுமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் கிழிநூ றாசு காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந் தெளியச் சொலலி. (உக)

என்னுடன் பிறந்தாண் மைக்த னீங்கிலன் றனையெ டித்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (உஉ)

மன்றிடை யிருந்தோ செல்லா மாதுல னவின்ற வாறு
கன்றென 1வியந்து கண்டி ஞாதிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
றன்திரு நீதி நாட்டித் தண்டமூண் டாமென் றஞ்சி. (உங)

2 மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டார்க ணீங்க
ளேற்றலீ செய்தோர் தம்மை யிறைகெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (உச)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவலர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டிரியின் மருகனேனும் 3போதியின் னுழைக்க ணென்றார். (உடு)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனேனு
கின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கிளைஞ ரோங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனக4மா ளிகையுட் புக்கான். (உசு)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமைமெ ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல சொக்கனு மெனவு ரைத்துத்
தாங்கரு முறவு லோடி மறைந்தனன் றனிமெ சும்பில். (உஎ)

உக. காணி - உரியசி ம். கஞ்சம் - வெண்கலம்.

உஉ. மகவிலாமையாற் கொடுத்தனன்.

உங. அஞ்சி ஒளித்தனர்.

உச. ஏற்ற அலைசெய்தோர் தம்மை - எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.

உடு. தருமமோவென - இவர்கள்செயல் தருமமாவென்றுசொல்ல. உளங்களோறும் விளங்கினை. வகை - இடங்கள். உழை - வீடு.

உசு. கன்றினர் - பகைவர்.

உஎ. 'புகழ்க்குநல சொக்கன்': சுஉ: கூ.

(பி - ம்.) 1'உவட்டச்', 'விவட்டச்' 2'மாற்றலர்' 3'டோக' 4'மாடங்கு'

இக்ஷணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா 1ரிரங்கி ரக்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் 2கைக்தலை விரைந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்றோர். (உஅ)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் பூணைத்த தன்றி
யெண்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
3 கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றுங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளா வாழ்த்தி. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககக.

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.*

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றெடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க டிதிசெய்த விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைத வின்ரு ஞயகன் முன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைதெடி வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடி 4நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
தெறியொடி சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுரையொடி முரைத்தல் வேண்டி முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (கூ)

வே று.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுங்
திருந்திய பொருளொடி செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினவ சத்தினுற்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

உஅ. கணக்க - வழக்கு. மாட்டாக்கைத்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை. சான்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

(சஉ)

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இயக்கமாதர் - பகுமகளிர்.

கூ. உரையொடி - பொருளொடி; ச.

*"பட்ட மங்கையிற் பாக்கள் பிருத்தல்,பட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்", "இத்தி தன்னின் மேிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி" (தி.வா. சித்தி. சுஉ-கூ; போற்றி. ககஉ-கூ.)

(பி - ம்.) 1'இங்கு' 2'வெற்றில' 3'கண்ணினீர் சொரிய' 4'நெக்கல்லி'

அப்பொழு திறைவெகுண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படி ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடி கவில்வ தொன் றுண்டி கேண்மினே. (நி)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னூட்டிற் சிருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை [1]போந்து விண்மிசை
மூட்டுமோர் வடதரு வுண்டி முன்னரோ. (சு)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்கதில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழித்தகல் வுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (எ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
[2]யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ)

ஒதிய [3]பகுதிகேட் டுவகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ருருவுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுரையி லிருப்ப மேம்பட. (கூ)

வே று.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட் டுங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரிளைபவொடு [4]மினிமை கூர்ந்து. (கo)

நி. கெய்: சிலேடை. மேல - இனி. ஓப்பு - பொருத்தம்.

சு. பட்டமங்கலம்: சிவகங்கைபைச்சார்ந்தது ; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும். கோபோசனை போதது - கொம்புகள் யோசனையளவு நீண்டு.

எ. தாங்கதில் - ஓய்விலலாமல; "ஓங்க கிலாமல்": உஅ: அஅ; உஉ: கக. தாங்குதலற - தடையற. விழும்: ஏவல்.

கூ. பகுதி - பகுப்பு, இயலபு. இயற்போதம் - இயற்கையறிவு.

கo. இறை: எழுவாய். சாபாலுக்கிரகத்தால் முதையே இளைப்பும் இனிமையும் பெற்றனர்.

(பி - ம்.) 1'ஓடி.' 2'இன்றரும்' 3'தகுதி' 4'ஏதம்'

ஆங்கிறை யிறைவி யோடி மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்கலில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
கீங்கரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (கக)

வேறு.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னெரு நாணினைக் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (கஉ)

மைப்படி கண்டனே மதுரை வள்ளலே
தப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படி சித்தியை விளம்பென் றேதினர். (கஙு)

[1]மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
[2]மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டிச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து ரைத்தனன். (கச)

வேறு.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
[3]ஈணுகே சத்துவம் வசித்துவ னன்குள
வீணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக ளெங்கக் கூறினன். (கஞ)

வேறு.

தெரிவைய ருருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றும்
குருவொடு மிடையூ றின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்த்தெ ழுந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎசு.

கஉ. வடிவம் அறிவும். கஙு. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.

கச. சொல்லொடும் பொருளொடும் விரித்து.

கக. உருவொடும் உலாவினர்.

(பி - ம்.) 1 'மஞ்சமை' 2 'அஞ்சனீர்' 3 'ணுகும் வசித்துவ மீசத்துவ னன்குள'

சக.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.*

மருவு முன்னொரு காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிற
ந்து, தருமம் வீரியக் தைரிய முளனெய்த் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த,
திருவை வேட்டிடா தகிலமுக் தழைப்பத் நீதமுசெய்யகோ லோச்சிப்,
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர்
செழியன். (க)

அன்னவ னுடனோர் [1]தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்
யான் பயந்த, கன்னியைக் கொடித்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்
ணி [2]யொண் காரியத் தோரை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு
விடுப்ப மொய்ம்புடை வழுதிகண் டிவர்ந்து, மன்னிய வுலகத் நியாவரு
மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்செல விடுத்தான். (உ)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வுயர்வழுதிக்
கினியனைய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னோடுஞ் சென்னிமக
டனைக்கொள்வா னெண்ணி னீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட
சென்னி மற்றவன்ற னுடனெதிர்க்க மாட்டா னஞ்சி,யனகடைசேர் மட
மகனைக் கொடித்தான் மிக்க வறிவுடைய னெரிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே.

மண்ணுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகனு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம்
வெல்லற் கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னுய மிக்க தானை
யுடை வடபுடவி யரசன் றன்மேற, முன்னியவெங் கயமுதனூற் படை
யி னோடுந் தோலாது சென்றுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னாள
வில்லாத சேனை கூட்டி யிருந்தனன்வெங் திறங்கள்பல பிறங்கப் பேசி.

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியா
மதுரை கொள்வ மென்றே, யருநிலத்தோர் பரிவேதத்த வென்னும்
புன்சொற் கினியாதோ னடலபய னோடுங் கூடிக், கரிபுரவி தெருங்கு
பெரும் படையி னோடிய கடிமதிலசூழ் மாமதுரை மண்ட லத்து,
விரைமருவும் வஞ்சிமிலேந் தணுகக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர
மாறன். (ங)

சு. கினை - போர்.

இ. பரிவேத்தா - தமையனுக்கு விசுவாசமாகாமலிருக்கும்பொழுது விசு
வஞ்செய்துகொண்டவன்; கக, உ0. வஞ்சி - பகைமேற் செலவோர் அணியு
மாலை.

* "தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, கன்னீர்ச் சேவக னுய கண்மை
யும்" (திருவா. சீர்த்தி. இச - கூ.)

(பி - ம்.) [1]'செல்நெறிவளவ' [2]'போர் காரியத்தோ'

செம்பியன்றன் னெடும்பெரிய சேனை யோடுக் திறம்பேசித் தான்வீர ஞவிருக்கு,மெம்பிவரு கின்ருன்யா மெதிர்க்க மாட்டே மென்செய்கே மெவ்விட.த்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை வினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற் சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடும் புளகத் தோடுங காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (சு)

வேறு.

[1] மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொலலே
யுற்றநின் படையி னோடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி
வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் றேற வங்கட் கிளர்ந்தமே கார் குளிர்ந்த வாக்கு. (எ)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற போர்த்து கொச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்ந்ததன் ரூனை யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி சூடி நின்றன னஞ்சா ஞகித
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (அ)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது கானு முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருங்
கூற்றன [2]வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி னோடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (சு)

சென்றவன் கண்டி தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய [3]சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைததாம் வெய்ய
துன்றிய தானை யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்து
வென்றிகொண் ஞாட்புச் செய்யத் தொடங்கினன் மிலேந்து தம்பை.

அங்கது காணு முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் மாம னோடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கெனை டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (கக)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைந்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டார்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடுங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

அ. தம்பி - யானை.

எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சேனையை வகுப்பாயாக; ஏவல்.

அ. கொச்சித் தொடை - கொச்சிமாலை; இது தன்மதிலைக் காத்தற்குரிய வீரன் அணிந்து கொள்வது. காஞ்சி - காஞ்சிபூமாலை; இது பகைவர்க்கு எதிருன்றி கிற்போர்க்கு உரியது.

கஉ. ஞாட்பு - போர். தம்பையிலைக்கு.

கஉ. ஆளும் ஆளும் - வீரர்களும் வீரர்களும். கஙு இனன் - சூரியன்.

(பி - ம்.) [1]'கற்றவன்' [2]'வீரருக்கிக்கொடுக்கடல் இளர்த்தென்ன' [3]'சங்க'

இங்கெறி யாகுங் காலே யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் தழுக மின்றிச்
செற்றிற வினன்றீ யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்ற
தொன்னலர் படையி னேத்து வீழ்ந்ததவ வுழுக ளத்து. (கஉ)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தாழுங் காலதீ நுயிஞ்ஞ லாடி
யாவிசேர் [1]தண்ணீர் மிவட்டங் காவிசேர்ந் திருங்க ளத்துப்
போர்வினே மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (கச)

கருணையன் கண்டி ரங்கி [2]கடிதுதற சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடிவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மாற்றா மிசவக வுருவப வேந்து
தருமசீர் விளங்க வைத்தான் றண்ணிணீர்ப் பந்த ரோங்க. (கரு)

தாதவிழ் கழுநீ ரேலந் சந்தனா ழுசீரக மேகாட்டங்
கேதகை யிலவ நகுசண் பகமது மதுரங் கேடில்
பாதிரி முதற்கற் பூர மனையய பரிம ளஞ்சீசர்
சீதள வழுமைத கலகத் தெள்ளருத்து குடித்த சீசனே. (கசு)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிய்தாய் மணந்து கொய்தாய்க்
குளிர்ந்ததீ நிவவ் டதரா [3]லெழுத ரெனக்க ரண்ட டாடிக்
கிளர்ந்ததமர் செய்யக் கண்ட [4]கேளலர் தானே பின்னும்
[5]விளிந்தொரு சாம முன்னிய் மலைந்தது மிலேந்து தும்பை. (கஎ)

வெஞ்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனா மிலை டர்ந்த
சிதுரப் பட்ட யானே பட்டன துசைப ரந்து
வந்தவெங் துரக வெள்ளம் வறறின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழுலங்கல வையங் குலேதன நலகு லேன்தே. (கஅ)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட தெட்டைப பவளக்காற பகுதர் நீழ
லாயசெங் குருதி யாறறிற் றுளதுதவி நெய்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மற ணினகின் ணங்க டின்று. (கசு)

கச. ஆவி - குளம, உயிர். மாட்டாதாகி - வலிலலாததாகி.

கக. உசிரம் - விலாமிச்சவேர்.

கள. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொடுக்கு மருந்து; மிருதசஞ்சீவனி; "அரும் பெறற் பாவா யாருயிர் மருந்தே" (சிலப். உ: எடி) என்பதனுரையைப்பார்க்க. விளிந்து - வெட்டி. மூனனின் - மூன்பொருததுபோல.

கஅ. வையம் - தேர்.

(பி - ம்.) [1]'தணணீர்வேட்டாங்' [2]'கடிதுதச்' [3]'கல்குவர்' [4]'விலேதது சமர்'

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
மூன்புறப் போனர் போனு சொழிந்தவர் [1]முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான். (உ0)

இருவரு முகமு கம்பார்த் திளைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னெடுஞ்
சுராடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுராடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர. (உக)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தாஞெ ளிப்பப் பத்தருங் கண்டா ரில்லை. (உஉ)

எந்தைவல் லனயார் வல்லா ரெனமனத் தநிச மித்து
வெந்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுங்
[2]தந்திரத் தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினன் ரெழுது வாழ்த்தி. (உக)

வே று.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட
மைய றீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே
யைய னேயின் றிவரை யடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செப்பினன். (உச)

சில மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டிய செய்யெனச்
சால நலலவன் சாற்றினன் ரேற்றிட. (உசு)

உ0. கவந்தம் - தலையில்லாத உடம்பு. போனர்போனர் - தப்பிப்போன வர்கள் பிழைத்தார்கள். முளிந்து - உலர்ந்து.

உக. முகமுகம்பார்த்து - ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; "இனப்புரவி முகமுகம்பார்த்து" (உக: க.)

உஉ. மனிதவுருவங்கொண்டதற்கேற்ப கடித்தருளினரென்பார், "அருத்தி ருமேனிவேர்ப்ப வோடிமீண்டு" என்றார்.

உக. வெற்றிமாமுரசம் - சயபேரி.

உச. 'வள்ளல்' என்றன், உயிரையும் அரசுரிமையையும் கொடுத்ததுபற்றி.

(பி - ம்.) [1]'முடித்து' [2]'தத்திரித்'

வே று.

மெய்ப்பட வுயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து கல்லவன்
றப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
கிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (உசு)

முன்னுற நின்றநி சமித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டிவ பிறங்க கல்லியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (உச)

வே று.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதனு லந்தப்
பெருவலிச் சோழன் செய்க பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டிப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னுளோ ரைந்நிற் றனது தேத்து. (உஅ)

கயவனுந் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
கயமிலாத் தொழில்க டம்மி னிறுத்தி னீ னுனை னென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவக் தெதிர்ம லிந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் [1]செற்ற மாறன். (உக)

பகையறக் கூபந் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலரும் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னனையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்ந் தேத்தி னுர்க ளவனியோ ரறிய மித்தே. (கூ0)

ஆசத்திருவிருத்தம் - உஉசுக.

உச. அடியவர் திறத்து கல்லவ : இப்படியர் அடியார்க்கு கல்லாரென்றும் இத்தலில் சில இடங்களில் உதாரணங்களுள்ளது.

உஅ. தரம்-தகுதி. "ஒறுத்தாரை யொறுத்தலே யின்பம் பொறுத்தாரைப்பும், பொன்றகுதியையும் புகழ்" என்னும் திருக்குறளின் கருத்தை இச்செய்யுளில் காணப்படுகின்றது.

உக. சான் சான் என்று - சான் போர்செய்வேன் சான் போர்செய்வே னென்று. மாலை-தும்பைமாலை. தண்டி - அரசர்.

கூ0. கூபம் - கிணறு.

(பி - ம்.) [1]'செயிர்த்த'

சச.—இந்திரன் முடிமேல் வஜ்ரமெறிந்த திருவிளையாடல்.*

விண்ணகத் தலைவ ரான தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னான பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியொ ணாத காரண மதனுக் கென்ன. (க)

மூனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு மூர்த்திய வுலகத் தெல்லா
நினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
விளையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (உ)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய மூன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னுடி
நீங்கரும் வளமை குன்ற நிகரிலா வளவ னுடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டிய ரெ பெரிய நாடும். (ங)

ஈனமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனல் மழைம றுத்துத்
தானமூர் தவமுங் குன்றி னென்முகற் ரூனி யங்க
ளானவை விளைவி லாம லாதவன் கதராற் காய்ந்து
[1]மானிட ரற்ற முற்று வாடினர் வருத்தங் கூர்ந்து. (சு)

க. வெறுப்பு - டிசைமை; 'ஆர் வெறுப்பாருவ பே', "பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிக் இப்படிப் பிறங்கித் தென்னை" (உ: அ:; சச: ங உ.) கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள்-இரகசியமே செய்தி; "மறையுரை பகர்த்தாய்" (ங உ.)

ங. ஞனி - தெய்வத்தன்மை; "மின்னெளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி" (பட்டினப். உகஉ.)

ச. "தானத்தவ பிரண்டுக் தக்கா வியதலகம், வானம் வழங்கா வெனின்" (குறள், உக) என்பவாகலன், 'தானமுந்தவமுங் குன்றி' என்றார். அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

* "அடிபடைப் பூதியன் கடிமரண மற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட கார்க்குலத், தினையொ நிரைநீர் விண்ண மோல" (கல். உச); "திகழ்கட் செல்வன் திருக்குலம் விளக்க, செக்கணு பிரதநோன் றிலலவினல் காரம், பொற்கொளி மார்பிற் றுணடோன வாழி, முடிவின் யுடைதோன் முதலவன் சென்னியென், றியுடைப் பெருமழை யெய்தா தேகப், பிழையா வினையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபினித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்க" (சிலப். உக: உங - க); "தேவர்கோன் துணைக் தென்னவர்கோன் மார்பினமே" (ஷெ. ஆய்ச்சியர்குரவை); "உச்சிரத தடக்கை யமரர் கோமா, ரச்சிப் பொன்முடி பொளிவின் யுடைத்தகை" (ஷெ. உங: ரூ0 - ரூக); "தேவா ராரா மார்பன் வாழ்க வென்றுடன் தடித்தமே", "வானவர்கோனரம் வலக்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்" (சிலப். வாழ்த்துக்காதை.)

(பி - ம்) [1]'மானிடர் முற்றுமுற்ற'

இக்கெதி யொழுக்கங் கண்டவ் விருவிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சோன் சோழன் பாண்டியன் புழ்வி னங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (இ)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் கிள்ளி பாங்குதா ழாச னத்து
மூந்தற விருப்பக் கண்ட மொய்ம்புடை நிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனோடு வேந்து தந்திசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (ஈ)

அரியபே ரவனி காக்கு மாசர்மூ வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் கார்யம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (உ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னுட னேயென் றிணையன புகழ்ந்து சொன்னார். (ஊ)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தான்
றிற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிசேர் நாடு
மூற்றுநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனலீச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (ஙு)

வென்றிகொள் செழியன் குன்ற மேதகு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை
யின்றுநா மொருவன் பாறருழ்ந் திரக்குமா றெங்ங னென்று
சென்றவ னுரையா னுகி யிருநதனன் றிறமை பூண்டி. (கூ)

ஆங்கது கண்டி வாஜ ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மறறவாக் கனபு கூறாது
தாங்குபொற் பூண ரங்க டலமெலா மதிப்ப நலக
வோங்கிய தநியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டி. (கஙு)

ஈ. பொறையன் - சேரன். நிள்ளி - சோழன். நிம்பம் மாறன் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன். தந்திசெயாத - (இந்திரனோத்) தந்தியாமல். உடன் - இந்திரன் கூட.

ஊ. அது - அம்மழைச்சினை. 'ஒளிவளர்சோனும்' என்றார் மூன்னும்; ஙூ.

ஙு. இச்செய்புள் கருத்தடை யடையணி.

கூ. மானம்: "மானிமாதன்", "மானம் வலிசேர்த்தவள் வழுதி" என்பர் பின்னும்; ஙூ, ஙூ; "மானவருக் கலம்" (நாலடி. சூ) என்னுஞ்செய்புள் இங்கே அற்றத்தாலது.

கஙு. அதுகண்டு - குறையிரவாமையைக் கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் கண்டுமதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு விலையாகு மென்று மதிக்க.

அலேவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னென்னித்
தொலேவிலா [1]விமையோ ராலுஞ் சமக்கொணாக் கனமு டைத்தாய்
வீலேயில தாயெ வர்க்கும் வேதனே செய்ய வற்ரு
பிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ரார மீந்தான். (கஉ)

சகமனிழ் வெய்த வங்கட் டானது காண முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலே யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனே யகத்துள் வைத்தே. (கஙு)

சேஞுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணெஞ [2]மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டி
மாணுற வாழ்த்தி ஞர்கள் வாடிய முனிவர் வானேர்
நாணிய தேவர் கோனு நனிகயந் ததிச யித்தான். (கச)

நேர்வலி கண்டி கொண்டு நெஞ்சுறு வினேம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லூரின்மும் மூலேயாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து நித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கஜ)

வென்றியா லாரம் பூ ாட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னேங்கு காம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன வுவ ழங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னுன். (கசு)

வே று.

தென்ன மன்னனுந் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வுறவாற் பெருமையா
லுன்னே யொப்பா ரிலேயென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (கஎ)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து கல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (கஅ)

கஉ. வற்ரு = வலதாய்.

கங. ஆயிரமுகத்தையுடைய [3]ஆராரம் = ஆதிசேடனுடைய ஆரம். இச்செய்யுள் கருத்தடையணி.

கச. நேத்திசை = பாதாளம்; திசை = இடம்.

கஜ. நேர்கண்டு = பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு.

(பி - ம்.) [1]'விடும்பாதும்' [2]'மிணப்போராம்', 'மிடிப்போரம்'

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு [1]புகழலம் மீனவ
அற்ற காலத் துதவுவ லுய்யவென்
சுற்ற மாயச ங்கர னென்றனன். (கூ)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர வூட்டினுஞ் செம்பிய வூட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (ஊ0)

வே று.

புண்ணமதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
சென்முதற் [2]ருனி யங்க ளெல்லணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித செல்லாம் வரவர மிழ்ச்சி யெய்தி
கன்னய மூடைய தத்தம் வேந்தரை களிவி யர்தார். (ஊக)

*துங்கமா றணுஞ்சேய் [3]துர்க்கை தும்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேதத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க ணீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான். (ஊஉ)

*தருமலி பாங்குன் றத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பாரத்
தாசறு பன்னம் வீழ்ந்த தபுநிறை மீனு மன்றிக்
கரையுறிற் பறவை யாகு கரையினன் னீரி னேர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (ஊங)

*ஒன்று[4]நீர் மிசையி மூபப வான்மிசை யொன்றி மூப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக குமிய கீர னேர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ரு னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக முதலே. (ஊச)

*அங்கது கொடுபோய்க் குன்றோர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயரா றுது சரவண பவவென றன்பிற்
றுங்கமந் நிரத்தை நூலகள சொன்னகீ நியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலும் பகலு மோதக் கண்டருள் சுரந்தா னன்றே. (ஊஙி)

கக. மாசறு - இரத்தற் குற்றமற்ற. உற்ற - துன்பமுற்ற.

உக. "னேன்முதற் ருனிபங்க ளெல்லணு நிறையக் கண்ட" என்பர்பின்; இ.

உட. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

உங. பாரம் - கரை. அரசு - அரசமரம். பன்னம்-இலை. அப்பு உறின் - நீரிற் பொருதினுல்.

உஙி. முழைஞ்சு - குகை.

* இவ்வடையாளமுள்ள செய்யுட்கள் லெபிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) [1]'மலிழ்' [2]'பல்வளக்கள்' [3]'கள்ளி' [4]'நீரிடை'

*தலமமிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவிற சொல்வா னற்றமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிரு தமிழி னோர்கள் பாட்டாறனுப் படையா நமமை
யுலகமென் றெடித்துப் பாடென் றுள்ளுறை கொடித்தா னன்றே. (உ)

வே று.

*உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடித்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டலை முவப்ப, வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகந் திறக்கவேல் விட்டு, நயனெடி மெடித்து வினை[1]கடீர்த் தருளு நன்னீ காட்டிடீ ராட்டி, யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றனையென் றுலயத் தடைந்தனன் காண. (உன)

வே று.

* இனிதொர்கவி குன்றமெறிக் தாயெ னப்பி
னென்றுமிளை யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுரையிறபோ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
களிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளே வாழ்த்திப்
பனுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றோக்கிற்
றெனகயர்ந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (உஅ)

வே று.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்தின்
காண்டகா யகனே கின்ற னருளினு லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (உக)

உக. தண்டமிழ் முருகன - செந்தமிழ்ப பரமாசாரியராகிய முருகர். தம் பேர் முருகனென்பது.

உஎ. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. "பிழவ னன்தென்" என்பதைத் திருமுருகாற்றுப் படையின் இதநிபில, "பழமுநிர்சோலை மலைகிழவோனே" என்பதனுலுணர்க.

உஅ. 'குன்றமெறித்தாய்' என்றுக்கவி வருமாறு: வெண்பா - "குன்ற மெறித்தாய் குரைகடலிற சூர்தடிந்தாய், புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும், இனையா யழகியா யேறூர்தா னேநீ, உனையாபென் னுள்ளத் துறை."

உக. பரமென-அடியேனுக்காத்தருளுவது உம்முடைய பாரமென்றுகூறி

(பி - ம்.) [1]'கடிதிர்த்தன்'

வே று.

சித [1]மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னேது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லததி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னிதன்
னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ரந்து போவர் நித்தலும். (கo)

மூண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ முந்த வந்து தானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மிம்ப ரீதி செயயமுன்
கண்டி [2]கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னுலி ருந்த னண்ப கர்ந்திலன். (கக)

வே று.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ளுணர வொண்ணு
மறையுரை பகர்ந்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
றிறமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (1)

வே று.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
சந்து மேவிய வரையினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சிந்தை யின்புறத் திண்டிறல விலங்குகா ணுமை
யுந்து வீரர்க டம்மொடு மெங்கணு மூலாவி. (கஉ)

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்கள்சிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலேக
டொக்க மானினம் பன்றிக [3]டிவன்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினே யடைந்தான். (கச)

வே று.

வன்பெரு ஞாளி விட்டும் வார்வலே விட்டும் விட்ட
தன்கொடிய கணேயால் வாளாற சத்தியாற் பகைததெ மூர்த்து
முன்பொரு மாக்க டம்மை மூகத்துடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலேந்தான் குன்ற மெங்கணுஞ் சூழ்ந்த நார்நது. (கடு)

கo. சீதமண்டலகருலம் - சதநிரகுலம். கோதைமண்டலம் - சேரனுடு; கோதை - சேரன். சென்னிமண்டலம - சோழகாடு.

கக. முண்டம் வெம்ப - தலேயெரிய. பகர்தலிலனுயிருந்தனன்.

கஉ. இவர்க்கு - இதிரனுக்கும் பாண்டியனுகும்; 'வெறுப்பு' என்றது முதற்செய்யுளிற கூறியதை. மானி மாறன - மானியாகிய பாண்டியன்.

கட. வரை - பக்கமலே.

கச. யங்கள் - யானைகள். சாண்மேதி - காட்டெருமை.

கடு. சதநி - வேல். முகத்திடை மலேதான்.

(பி - ம்.) 1 'மண்டிலக்' 2 'கண்டிதைஞ்சி மிஞ்சகெஞ்ச' 3 'துன்றிய'

[1] இத்தக வாற்றி றக்கு மெல்லியி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு மூயர்ந்ததாள் வரைப்புத் றத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்ற மின்னும்
வித்தக ரான்கு மேக [2]வேந்தரை விளங்கக் கண்டான். (உசு)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னருளா லீந்தச்
செலலுய ராசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
கல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
[3] வொல்லியி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (உஎ)

பிடித்தது நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிச்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வினைஞ ராலே
திடிப்பற விலங்கு பூட்டித் திணிந்திருஞ் [4]சிறையைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லூ ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (உஅ)

கண்டவர் விரைவிற் சென்று கனனா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் றொருவன் கொண்மூ
விண்டலத தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார். ()

ஆங்கது கேளா மூன்ன ராழல்விழித் தெழுந்து சீறி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ணு தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப பருவிலங் கிடுவ தேயென்
றோங்கிய தானே யோடி மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (ரo)

சூடுமா லிகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடி வம்மச் சிறந்ததூ ரியங்க றங்க
நீடிய சேட னுக னெளியமூப் பதது மூனறு
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத திடைக்கொ தித்து. (சக)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்விலபார் வேந்தர் மொய்ப்பத தரளவெண் குடைகி முற்ற

உசு. தானவரை - அடிமலை; பாதசைலமெனபர வடநூலார்.

உஎ. பரிவால - அனபோடு. செல உயர் அரசர் - மேலுலகினுயர்ந்த அரசர். அவரை - மேக வேந்தரை.

உஅ. சடக்கென - விரைவாக. திடிப்பற - அசைவற. கட்டுலேன்னூர், இருஞ்சிறையன்னமூர்கள், மானமதரை (வானரமதரை)க்குச் சமீபமா னவை.

சo. வானரசர்தம்மை - மேகஅரசர்களை.

சக. ஒளி - உறைகோழிக்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரத கடவுட்டன்மை; இதனை, "உறைகுமாப்று மன்னவன்றன்னெளி, கதற்கு தெண்டிரை வையகம்

(பி - ம்.) [1] 'இததகலனிர்' [2] 'ஈதரை' [3] 'ஒல்லியின்மெல்ல' [4] 'சிறையில் வைப்புழிட்டிநினைக'

வளவில்பல் லியங்க ணங்க வடர்ந்தெழு தானை [1]பொங்க
வளனெலாம் பொருவான் [2]சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரே பேரி.()

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளம்
[3]கயமுறு முழக்கத் தானும் காளைச் சும்மை யானுஞ்
சயமுற வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னானு
முயர்தரு கடைஞாட் பொங்கு முதுதியிற கலித்த வன்றே. (சக)

வாசவன் கண்டாண் டேடா வழுதியின் றெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லே புரந்தரன் யாண்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (சச)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
துரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா னுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்ததொன் றல்ல வென்று பேசினன் வாசி காட்டி. (சடு)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னணிநகை செய்து நாணு
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கண்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் [4]பொருவோ ரந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (சசு)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னைக்கிங் களுசுவா னெருவ னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் [5]வினையி னுன்னை
றிண்டிறன் முடிப்ப் ளக்க வெற்றுத நிண்ண மென்றான். (சள)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலைப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணன்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்த [6]வினையினை லுருத்த டிததான். (சஅ)

காக்குமால்" (தேவா. உசஅ), "ஒளியோ டாமுகப்படுத" (குறள். கூஅ) என்பவற்றுலுணர்க. வீரமாதர் - வீரதையுடைய பாண்டியன்.

சசு. தனுமணி - விலலித் கட்டிய மணி. "ஏன வம்மணி யேழரை காழி கை யாடிய நினிதன்றே" (கம்ப. மூலல உஉஅ.)

சச. கல்லே: இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. 'புரந்தரன்' எ...பதற்குப் பகைவரு டைய ஊர்னை அழிப்பவனென்பது பொருள்.

சஞ. வாசி - விசேடம்; வேறுபாடுமாம்.

சக. 'உ...க்காபிரக்கன்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சள. வினை - ஒருவகையாயுதம். [டை. உருத்த - கோபித்த.

சஅ. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச் செய்யும் சண்

(பி - ம்.) [1]'ஓங்க' [2]'வந்தான்' [3]'கயனுற' [4]'பொருதலேதம்' [5]'வினைக்கை பாலுன்' [6]'வினைபோலுருத்த'

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர சோடுஞ்
சுத்தமா தவர்சூ ழெந்தை சுந்தரன் பரிந்து ருக்கும்
வித்தகன் றனியார் வெல்வா ரென்றுவிண் ணவர்கோன் [1]போனன்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (சகூ)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ செல்லா
மூரைசெய்வா ரதனேயாலு முரைத்தன லுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றே காணின். (ருo)

சோகமீ யுறேன்மூற் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகரை யொல்லை விடுவிப்பா னயங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் றூழ வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (ருக)

வே று.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி
காண்கால், லார்வ மேவுகுல மேக மன்னரைவி லங்கு விட்டருள்க
வாவிடுன், சார்வு நாடுதழை வெய்த [2]நாண்மழைபொ ழிந்தி டக்கடவ
தென்றுதன், காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி மீயோலைவ
விட்டனன். (ருஉ)

வந்த வோலையி னியைந்த [3]பாசுரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்ந்துபின்
முந்தை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துயர்மு ரற்கு லத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப டும்பெரிய பண்புளா
ரிந்த ரல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெ ழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினார். ()

சகூ. பரிந்திருகும் - அன்புவைத்திருக்கப் பெற்ற; "அத்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட, பொன்முடிச் சொக்கநாதன்" என்பர் பின்னும்; இசை. தனித்த வென்றதை, "இருவரும் பொருவோம்", "சிக்கமிரணடுபோர்மூண்ட வென்ன" (சசூ, சஅ) என்பவை வலியுறுத்தி நின்றன. தனிச்சயமென்னுமூர் மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற முருகக்கடவுளின் ஆலயமொன்று அதி லுண்டு; "பச்சிமத் திசைசூழுத்த மத்தனிச்ச யத்தினிற் பிரிப்பெருமாளே" என்பது திருப்புகழ், கூo;இவ்வூர் ஐயக்கோட்டை தனிச்சய மெனவழங்கும்.

இo. மற்றவர் - மேன்மையில்லாதவர்.

இக. சாபம் - திருவாசமுனிவரிட்டசாபம்.

இஉ. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையும் உடை யாய் என்பான் 'மானம் வலிசேர்ந்த வாள் வழுதி' என்றான்.

இஊ. புணை - ஈடு; இச்சொல் பிணையெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) [1]'போக' [2]'ணம்மழை' [3]'பாயிரம்'

கலி தை.

பரிந்தது காணு முன்னோர் பாண்டியன் [1]சோழற் காய்ந்து
பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடைக்காட் டாட்டி
ஞரங்கொளே மூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் றேகி
வரும்பெயர் தம்மைத் தன்னிப் [2]புணைகின்ரான் மண்ணிற் றேறி. ()

விரைவொடி மலன்றன் மாட்டு மேகமன் னவரை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர்ந் தெழாமு முங்கிக் காலங்க டோறும் பொய்யா
[3] தருண்மழை பொழியக் கண்ட வமரரு மதிச யித்தார். (இரு)

தென்முதற் [4]ருனி யங்க ளெங்களு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னு நானிலத் தெவரும் வாழ்த்து
தென்னவன் றனையு மந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்ந்தார் போற்றி. (இசை)

தொழுதுமுன் னெழுந்தா ரென்று தவரைகன் ஞட்டிட் டோன்றிப்
பொழின்மிசை நம்மைத் தேறிப் புணைகின்ரு னன்னு டென்ரும்
கெழிலிகா லுன்றிப் பெய்யு மிருங்கள வேள்வி நாட்டு
மொழிகுவ ரவனூர் [5]நாமுன் னெனலினு முன்னூரென்றே. (இளை)

[6] வன்திருந் தாரம் பூண்டு மலைவலி தொலைத்த வென்றி
யிந்திரன் முடிமேண் மிக்க வினவலீ புடைத்து மற்றைக
கந்தர வரசர் தமமைக் கனவிலங் கிடவுங் கண்டு
சொந்தையை நினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் திடவொண் ணுதால். ()

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஉக.

இசை. ஒருவன் காமுன்னென் றிறுதிப் புணைகின்ரனென்க. 'வரும்பெயர்' என்றது, தவரை காட்டாமை. காட்டு நாடென்பது பாண்டியன காட்டிலுள்ள சிறகோடுகளில் ஒன்று; இது களவேள்வி நா டனவுங்கூறப்படும்; இளை. இகோடு முவரையன்வண்ணத்தற் டாராட்டப்பெற்றுள்ளது. மதுரைக்குத்தெற்கே புள்ள வீரசோழ னெனுமூர் இதன்கணணைதன்று தெரிகின்றது; எழுர்கள் மேகத்தக்குப்புணைகொடுத்த உபகாரிப்புடைய ஊர்கள; இவற்றுள் காமுனூ ரென்பத ஒன்று.

இஎ. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின் 'அருண்மழை' என்ரார்.

இசை. பூண்டு புடைத்து விலகவிடவென்க.

(பி - ம்.) [1]'சோற்' [2]'பிணை' [3]'அருமழை' [4] 'பல்வளன்கள்' [5]'காமுன்னூ ரெனலின்முமுன்னூர்' [6]'வன்றிகலாரம்'

சரி.—பொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.*

தென்னவனுட் டினியமதே கரமாந் தொல்லைத் தென்திருப்பூ வணைகர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னனையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவையர்தங் நிலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொ டுக்கும் பொருளனைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசுவையி னமுதுசெய் வித், தின்னல்கெட முன்னெருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாபிப்பா னெண்ணி ஞளால். (க)

நித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் [1]றுறுதி பட நினைந்து கொண்டு, சித்தம்[2]வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ டான் வரும்பொருள்கள் சிவனே நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதி னல்லாற் பரமனுக்குப் போதகின்ற தில்லை யென்று, [3]புத்தியழுங் குறநாளுங் கண்டி ராங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த ஞனி வந்தான். (உ)

வே று.

மனையிடை யமுது செய்வான் [4]வந்தவொண் டொண்டர் நாப்பண் டினியற வணைந்த சித்தன் றொண்டரைப் பூசை செய்வான் றனவட வரைசு மந்து தனியிடை யிடைய வந்த வனநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (ஊ)

ஆங்கவ டானுந் தன்க ணணையமேல் வைத்த கண்ணி னீங்கரும் கருணை கண்டிட் புருந்தன ணிறைவு செய்தே பூங்[5]கழற் றொண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா ஞனி யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்ந்த[6]மாத் திரைக்கோ லூன்றி. (எ)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும் போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினு ரில்லை யென்ன வேற்றருங் கண்ணுண் மிக்க [7]விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச் சாற்றுவா ரிறைவன் றூனே வறிகிலேன் நமியே [8]னென்றூள். (டு)

க. பதியிலார் - உருத்திரகணிகமார்; "உருத்திர கணிகைமாராம், பதி யிலார்" (பெரிய. தடுத்தாட். கடக.) இறைவன் - திருப்பூவண மூடையார்.

உ. பரமனுகசு - சிவபெருமான திருவுருவமைத்தற்கு. காளும் புத்தி அமுங்குற.

ஊ. தனி - பொன்னனை யாளுடைய தன்பம்:கo. ச. தய்த்த-உண்டு.

எ "பூவண மதனிற் பொலிகிருக் தாளித், தாவணமேனி காட்டிய தொன்மையும்" (தீர்வா. கீர்த்தி. கo - கக.)

(பி - ம்.) [1]'அறுதிபட' [2]'மூதறிச்பியான்' [3]'புத்திபமுங்குதல்கண்டன் ரென்மிமிக்க புகழ்' [4]'வந்தசித்தன்' [5]'கமழ் தொண்டர் வந்த' [6]'மாத்திரைபு மூன்றி' [7]'வியப்பொடும்' [8]'னும்மை'

கொல்லுமை சூல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
கல்லணி மெய்வி ளங்க நாகிகா [1]பாண மாகச்
சொல்லரும் குன்றி தேடிச் [2]சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற ரெழுமகிழ்ந் தயர்முத் தென்ரூன். ()

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் [3]பொரிய சீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மத்
தண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கருமம் மல்லா
துண்ணிறை விருப்பிற ரூழா துள்ளெழுந் தருளு மென்ரூள். (எ)

கற்றவன் கண்டி மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
மூற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில மூனைப்போன் மூன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டீட மதுரையி னின்று வந்தேதங்
கொற்றரு மிருப்பு மூட்டி முட்டறக் கொடுவா வென்ரூன். (அ)

கேட்குமுன் [4]பழைய வாள்வேல் கிடந்தபே ராள சீரா
லீட்டிலீள் கொழுகு டார மினையமீவண் டுபகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசஞ் செய்து
கூட்டின னயகைள் கூரக் கூறுவான் றேற வாங்கு. (ஆ)

மெத்திய தழலிற் [5]ரூழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசுமபொனு மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னுரை யுயர்ந்தசெங் கனகை கொண்டீட
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிகின் றுயரந் தீர. (கூ)

சு. நாகிகாபரணம் - மூகமணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமை மூடல். இவள் மூக்கணியாகியமுத்து, கணஞ்ஞெியால மேற்பாற் கருமையை யும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற் சுடலையையுமபற்றித் தோன்றினமையின், குன்றி யென்றும், வாயைப புதைத்தது கண்ணேமூடிகொண்டு இவள் அஞ்சி த்த பொழுது அது முத்தென்றும் நினைக்கபபெறறது; "இவண மூக்கணிமுத் நிதழொளியாற் பெறற, துவண பதமாகாத தாள்" எனபர் (அணிநூல்.)

எ. காமனைக்கண்ணிலா னென்பது உணமை யன்க; 'காமனுருகுகண் ணில்லே' என்பது ஒருபழமொழி. எணணிலா என்ன - அழகுடையவர்கள் வரிசையிற் சேராத என்ன. கீரும எணணமென்க; சித்தாதன்ன விரும்பிய தாக கருதி இதகூறினள.

அ. கொலதரும் இருப்புமூட்டி - கொலலர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருளகள.

கூ. ஆசு - கவசம். சீரா - தலைசிரா. மருந்து - பச்சிலை.

கூ. ராயனுரை - சோமாகாதரை; "ராயர்" என்பர்பின்னும்; கை.

(பி - ம்.) 1 'பாணம்பொல்லாச்' 2'சூட்டுமோவென்னக்கண்ட' 3 'பெரிய தொன்ரூவெணணிலா' 4 'பணையவாளவேல்','மனையவாளவேல்' 5'சூழச்சாரு டுடி', 'ரொருவை'

என்றனு மேத மேய்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணுய னீரே விடிந்தெழுக் தருளு மென்ன
வொன்றவனு சினர்போ லின்று நன்முகன் முகைத்த தென்று
[1] சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைந்தனன் சிரிததெ ழுந்து. (கக)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் விரைவிற் [2]கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
[3] புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணயறுற வதிச யித்தாள் விடியுமு [4]னடிதமைத ழுந்தே. (கஉ)

வே று.

அந்த ணுளர் [5]தபதிய ராங்கது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாகுலந் தீர்க்கவல் லானருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனூர். (கஙு)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடி காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைதலிபர்
வாய்ந்த வாகம மந்தரத் தானெறி
சோர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ செயதனள். (கச)

வே று.

பணிபவ ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னிணையிலா வருங்க போலத நருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவற முதத முண்டாள் சம்புவி னருளா வாழ்த்தி. (கஞ)

அள்ளியுண் டிடக்கு ழைந்த வங்குலிச் சுவடி கண்டே
தெள்ளுமெய் யர்க்கு மெயயன் சுவன்லா லுண்டோ வென்று
வள்ளலே யன்பு பூண்ட வலவ்யை வியந்தா யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கறபித தரியன சிறக்கச செய்தாள். (கசு)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
புணர்வுளா ளுளுஞ சித்தர் சித்தரென் [6]றெழுபியா ளாகி
யிணையிலா வடிவத தோடு [7]மேகினுள் சிவம்லா கத்து. (கள)

கக. சாயனீரே - தங்வரே. கங. தபதியர் - ஸதபதியர்.

கஙி. அச்சோவழகியவா; கச. உபோலம் - கன்னம்.

கஞ. அங்குலிசசுவடி - விரத்தழும்பு.

கள. வடிவமழகியதென ஒருசொல வருவிக்க; கஙி-ஆம் செய்யுளப்பாக்க. அழகிய பெருமாளென்பது, திருபபூவணமுடைய நாயகரது திருநாமம்.

(பீ - ம்.) [1]'சென்றுவாழ்' [2]'கூடி' [3]'புயல்வரை' [4]'கடிதாள்வாழ்த்தி', [5]'பத்தெழுத்தே' [6]'தபதிய', 'அதிபதியாம்கத' [6]'ஓபாளாகி' [7]'ஏறினுள்'

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினோர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்டீ
ரெற்றரும் பிரமா ணத்தீதா டியாவரா யினும்பி றைஞ்சி
னற்சிவ லோகத [1]தின்று நலனுறற கைய மின்றே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉஅக.

சசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற்றழுத்த திருவிளையாடல்.*

மூன்றையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னன்றமில படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பார்க்கி யாஞ்சோர்
வென்றிறற் பரியா ளென்று விளம்பியோர் காமம் பூண்டு
[2]சந்தமா மறைக்கன் மின்றி வாழ்ந்தனன் றனைவி யந்து. (க)

வேறு.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவ்ளை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்குமுத் தசைமுடி வுலாவி மிண்டியற்
றேங்கிய பெர்யதென நிசையை நோக்கினான். (உ)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி மீறசுடைக்
கன்னிரன 3ஞட்டிலாவாழ் கருணைத தென்னவன்
றன்னைமுன் வெல்லலுவான் முனை யோடிசூழ்
பொன்னெயின் மதுரா யம்புர தத னேகதனன். (ஊ)

கஅ. பிரமாணம் - ஆலதிகபுதம்; சசு: கூக.

(சசு)

க. மிஞ்சி - மிகுத்து. ஆயிரம்பரிகு-ஆயிரம் குதிரைவீரருக்கு. பரியாள்- குதிரை வீரன். சதம் - சதமம்.

உ. நிசைவிசயம் - நிகழ்ச்சயம். முதநிசை: தெற்கல்லாதன. இயல் - இலக்கணம்.

* "வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு, காடது தன்னிற் காந்த கள்ள மும்" (நிரவா. கீர்த்தி. கூச - நி); "மணிமரு வேடுப பஞ்சவற் பொருது, இளையுல னினையுல னினாப்படை காணுரு, நிண்மையுஞ் சுசருகுகும் தேற்றமும் பொன்மட, வெரிவா டுரக ரிருணட் டருவக, கொல்கொணை டாழி குறியுடன் படைத்து, மற்யப புதைதத மதகுமுழு பருமான்" (கல். அசு.)

(பி - ம்.) [1] 'ஆவர் யெதை யாவையு முடிததே' [2]'சந்தையாமனைத்' [3]'ஞடு

வேறு.

மற்றவ னணைய விப்பால் வழுதிவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்து பூண்டு படையினே நிந்தை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மவர்திலே யுதவி பெனறு
நற்றவர் சொல்வா ரென்று நவின்றுளத் துணர்ந்து தேறி. (ச)

புரவியா யிரமி யானே நூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னயி ரந்தே ருற்றன வமைய முண்மைக்
கரியதீ லெகாள் வேந்தர்க் கீதாழிச் தளவிலு சேனை
பெருமைகா ரணம தலாற் பிறிதுவே றிலேலை காணின். (டு)

ஈதொழிந் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யாரு தற்கோ
ராதர மில்லே நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்டு
மீதிலிச் சேனை கோண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்லே
[1] மேதகுஞ் சொக்குண் டாக மேலுணுமோ வுயர்ந்த தானே. (ஙு)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட [2]வான்பொரு டன்னே நோக்கி
மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு நின்ற
பொன்னேநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்கு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (ஙா)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்மூட்
சித்தநன் குறறி யைந்தார் சிலர்சில நியைந்தா ரில்லே
பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி லேழு மிருந்தன ரூபர்புண் டாக. (ஙஅ)

இன்னெறி யிருப்போன் [3]றன்மே லிகலைசெய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெறறித் தலம்புகழ் வேருது மிக்க
துன்னிய [4]படையும் வலல சூழச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
தன்னுள மிளைத்தா னில்லே சங்கர னமக்குண் டென்று. (ஙூ)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து [5]வமென
மின்னமர் கோபுர மிண்ட லத் தமர்
பொன்னெயி லாலயத் தீண்டு பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கனே வணங்கிச் சொல்லுவான். (கo)

ச. உதகாலத்து - ஆபத்துவந்தகாலத்தில்; 'ஆபத்திற்குத் தெய்வமே துணே' என்பது ஒருபழமொழி.

டு. அமையும் - போதும். ஙா. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

ஙஅ. அறை - பொன்னறை. கன்ற பொன் - எஞ்சிய பொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியக்கோள.

ஙூ. சென்னி - சோழன். சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவர்.

(பி - ம்.) [1]'தருஞ்' [2]'வண்பொரு' [3]'றன்கண்' [4]'வலியும்' [5]'மின்னுயர்'

வேறு.

புக்கவா கிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
மிக்கவா கிரம தல்லா லில்லைவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று கம்மேற் செம்பிய னைடந்தா னென்றான். (கக)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு மூள்ளவாறும்
பொருவிலா னுண்ணி னைத்துப் [1]புறம்புடைத் தீர ஞெகி
புரைசெயக் கண்டு விண்மீ துரைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (கஉ)

மனாலை மூடைய பத்தி வழிநிகே ணினக்கே கல்லே
மினியகம் முரையைத் தேனி யிளைத்திடா தெறிசென் றேறி
னினதுறு படையி னோடு மமர்செய்கீ லிலக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச [2]வென்றி தருதுவ மையி மின்றே. (கஙி)

விரைவொடு மென்னு முன்னம் வேந்தனை லிதகெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் [3]பரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமமீ ரைையைச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னோத்திப் போர்த்துதன் [4]கோபில [5]புக்கான். (கச)

வேறு.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்ன லைந்துநி னத்தியா
மூற்றி [6]வெஞ்சமர் செய்வ மென்முமொ ழிக்கு முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டி மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யநகண டர்க்கு வரதனன் மேலெழ. (கஞி)

வளமை யோங்கிய செழிய னுங்கது கண்டி [7]மாறற ரீறிடா
வுளக யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புது காவ லன்சிறு தானையு
மனலில் வெம்படை யாய்வி ளங்கிய தப்பெ ரும்படை தன்னினும்.()

கக. புரவியாள அவன் - புரவீரன் அச்சோழன். அடியை - அடி பேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. புரம்புடைத்தீரஞெகி - வெளியே தைரியமுடையவனு கப் புலப்படுத்தி. "அன்பர்க்கன்பன்": சை.

கச. ஆலித்து - முழக்கி. உரையைச சேலைத்தலைமிசை முடிந்து கொண்டு ஆகாவகாணியை ஆடையன் தலைபில முடிந்து கொண்டு; இவ்வனம் செய்தல் மரபு.

கஙி. நீறிடா - திருநீறிட்டு. அணிக்தனன் - சேனையை வகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும் படை - சோழன்படை.

(பி - ம்.) 1'புறம்பிடைத்' 2 'வென்றுதருகுவல்' 3 'சேர்ந்தான்' 4 'வெம் பகை' 5 'முசற'

வேறு.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்து
வந்தமர் செய்யுங் காலை மாறஞர் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானை
மூன்றுற வாற்ற தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டோங்கு. (கஎ)

என்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழிக்கு மூல பலக்கொடும் வெகுண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ திர்ந்தே
யென்னையா ளுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான்.(கஅ)

வேறு.

திருந்தியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்
ணீற்றுத் திலக மிட்டுச், சுருங்களத் தி வெண்சவடித் தாமஞ் சேர்த்திக்
1காதின்க ணிபமருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிற்கழுத்து
நாற்றி வேங்கை வரித்தண்டை யுத்தரியம் விளங்க மார்பிற், றருங்க
வன மாவேறி நெடுவேல வாங்கித தந்தமணித் தொடைபிறங்கத்
தாண்ட விட்டான். (கக)

வேறு.

விரைவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குதிரை யாணீ
குரைகழ லபயா நாறு குதிரைக்கோர் குதிரை யாள்யான்
2 பொருவது நினக்கு நன்றே புகலென 3நகைத்தெ திர்ந்தான். (உ0)

வேறு.

சாற்றரு மிடும்பையன் றினைம றைத்தயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா னென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போயப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (உக)

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. இன்னி-சோழன். 'எதிர்த்தேன், என்னை யாளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன் வார்த்தை.

கக. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்தி. கவடித்தாமம் - பல கோவைகளாலே. இபமருப் புதழோடு - யானைக் கோடபாற் செயததோடி. மயிற் கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகிய கோவை. வேங்கை வரித்தண்டை உத்தரியம் - வேங்கைத்தோலாகிய கோடுகளையும் வாலியுழுடைய மேற்போர்வை; தண்டை - வால். தந்தமணிதொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடையமாலை. மார்பிற் பிறகெனக். "மாபிற பிறந்த மணிதிரண மாலைதாழ" (பெரிய. கண்ணப்ப. கூ0.) வாகை - கைக்கொண்டு. [சோழா.

உ0. வேட்டுவப் பரியாள் - வேடராகிய குதிரைச் சேவகர். அபயா - உக. இடும்பையன் தினை மறைத்த - தன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப் புறத்தே தோன்றுமற் செய்த. செழியன் யான் என்ன - யானே பாண்டியன் என்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன் குதிரை.

(பி - ம்.) 1'காதின்கணிமருப்பு' 2'பொருவரு' 3'அறைத்தெதிர்'

வே று.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ ஞண்ணி யவனிமீ தொருவ னென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ டின்னை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (உஉ)

விளங்கயா னெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னனைமுன் போக்கிக்
களந்தனே விட்டுவிட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினேன் மதுரை நோக்கி. (உங)

தாதகித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
தீதில்வேற் றருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
றுதரித் தவனி கொள்ளா வடிபடை வெள்ளத் தோடுக்
காய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் பெரிட்டார்த் தார்ப்பான். (உச)

வம்பவி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கண வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
1நம்புபு கருண் மேல்பா ஞைமீ தளவுற் 2தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (உஙி)

சுந்தர னகையி னெடுங் தூண்டிவெம் பரிமா வேறும்
வந்துபாய் வதன்முன் றீரத் தேறினன் வருந்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைகொங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னீனமி னனில்லை யாழ்ந்தான். (உசு)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பகதன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடறபெருஞ் 3சேசன யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னைக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெறறது குடபா லோடை. (உஎ)

உஉ. ஆசை - விருப்பம், திகை. வாசி - குதிரை.

உங. மேல்விட - மேலே குதிரையைச் செலுத்த.

உச. தாதகித் தெரியல மார்ப ! - ஆத்திமாலையை யணிந்த மார்பையுடைய சோழன். சிங்கநாதம் - சிங்க முழக்கம்போன்ற முழக்கம்; வில்லி பாரதம், வாரணவத. சுக.

உஞி. இதழி - கொன்றை. கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை. விளிவுற - அவமானம் அதிகரிக்க. மேல்பால - மேற்றிசையில. காகம் - காகோலகம்.

உசு. வருந்த மின்றித் தீரத்து ஏறினன்; தீரம் - கரை.

உஎ. கொண்டாழி: கொண்டி தன்னுடை சோழ முதலியோரை ஆழ்த்தின மையால், இவ்வோடை இப்பெயர் பெற்றது; "மலைபடிந் தவேட்டுப பருஙவமும் பொருத வெள்ளியுங் கிளையும் கிளர்படை கான்ஙக, திண்மையுஞ் செருக்கும் தேற்றமும்பொன்றிடளரிவா யுரக நிருணடு நெருவக,வகைக்கவகாண டாழி குறியுடன் படைத்து மறியப் புதைத்த மதவ்கழு பெருமான்" (கல்லாடம், அசு.)

(பீ-ம்.) 1'தம்பெரு' 2'தாழ்த்த வம்புறு' 3'படையினெடும்'

செ வ து.

தென்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை [1]யிராவுத்தன்
வென்றி கீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (உஅ)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் றுலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள். (உக)

செ வ து.

மின்னுயிர் கோயின் மூற்றும் விளங்குசெம் பொன்னுன் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கோக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே னென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி. (கூ0)

ஒதருஞ் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் னெறிகோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
னேதுமொன் றிலாதா ரன்றே விடுக்கவுறுக் கிரையே யாவார். (கூக)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனே யல்லா லில்லை
பழுதின்மன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும். (கூஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙூஉக.

உஅ. குதிரை இராவுத்தன் - குதிரைத்தலைவன்.

உக. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்த நாத' என்று விளித்துக் காட்டினனென இயைக்க.

கூ0. பூடணம் - ஆபரணம்.

கூக. பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனது வெற்றிக்கும், சோழனுடைய கேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

(பி - ம்.) 1 'இராகுத்தன்' 2 'ஆதரவுடையோர்க்கேது சாதிப்பதரிது லவபத்தி

சத.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.*

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளாலு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுக் குளியி னாலுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்மீற. (க)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ ழுந்து
திண்கடல் கொள்ளக் கண்ட [1]செத்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் [2]சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காததனன் பழுது மில்லை. (உ)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடுச்சிகை யாம லோங்கி
[3]நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் [4]படிமமா கலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க வாலே யண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடிவு சென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச. (ஊ)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்துபின் [5]பெருகி வந்த
திரைபொருங் கடலு மூன்மீபார், சேர்ந்ததன் னிலையி னிற்பச்
சுரர்பர னருளால் வையந் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் மீருன்றினை சகிகு லத்து. (எ)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வடிவுகுன் ரும னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானள மதிச யித்துத் துந்துதன னருளைச் சால. (ரு)

நன்குறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லங்கு நகர்செய்து சயமுண் டாக
வின்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெருமற
பின்புதன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டி. (சு)

உ சமாதி - சங்கதபம்.

ஈ. படிமம் - ஓப்பு வடிவம்.

எ. சுரர் பரன் - தேவர்கள தலைவர்; மகாதேவர்.

ஏ. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

*. "பகுவாய்ப் பாம்பு மூடங்க லாக, வாலவாய் பொறித்த மதிமுடித் தனிமுதல்", "வடதிரு வால வாய்திரு வங்கூர்" (கல். சஅ, சுக.)

(பி - ம்.) 1 'தென்தமிழ்' 2'சத்தி' 3'நன்றிகொளுலகுக்கு' 4'படிவமாய்' 5 'பெருமைமிக்க'

அன்பொடு விளங்கு மெய்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடு காணி னீள்பெரும் படைவீ டாகு
மன்சிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யின்புற வறிய வல்லா யெல்லையை [1]யுரைத்தி யென்றான். (எ)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை காட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாறற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்து நைஞ்சி வெய்யவென் செலவு சொல்லி
னெளிந்திடு நோம்போ நாது பொறுத்தரு ணோர்குன் றுத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்பகிம் விருப்பத் தோடிம் புறப்பட்டா னுரக [2]நாதன். (கூ)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கோலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெலை குன்ற வாறு
சாலமூன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி ஞற்சூழ்ந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற [3]றிடத்திரு மருங்கி னுங்கு. (கo)

[4] ஓசனை யகல நீள முத்தரத் திசைபு நம்பாத்
தேசுடைத் [5]தான தத்த திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று மூன்னு வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை மூன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார். (கக)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வளைமதில் கண்டா ராம மழுகுகோ புரத்த டாகங
ளிளரொளி மாடங் கூட மண்டபங் கெருடி மற்று
மளகையம் புமே யென்ன வாக்கினு [6]னேக்கி யாங்கு. (கஉ)

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினுன் மேய்ந்து வேண்டிம்
பரிவுசெய் தளவில் வாசினுர் பணிதிரு வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தனன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே. (கங)

எ. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் - பாம்பு.

கூ. 'நோகுன்றுத' என்பது சிவபெருமானுக்கு அடை.

கo. தன்னுடைச் செலவு - கெளிக்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆரமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சி செய்யும் சாலை.

(பி - ம்.) [1]'உணர்த்தி' [2]'ராசன்' [3]'இடத்தினினமருமாங்' [4]'யோசனை' [5]'தானத்தத்த', 'தானகத்தத' [6]'நோக்கினுகு'

நன்மறை யோரைப் போற்றி நவையற வறமெ றிக்கண்
மூன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல கனேத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்காற்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்திரு முடங்க லென்றார். (கச)

* உருகாத நீசராயிரும்..... ...ஆணையால்.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉஅரு.

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

இதமுற முன்னோர் கால மிருநில மடையிற் காத்துச்
சுதையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தர கன்பு பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரணெண்டி தாலை சூழ
மதிகுல திலக னைய வரகுண னென்பான் மன்னோ. (க)

ஆங்கவ னொருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச மூன்னு
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித துழையை நோக்கி
நீங்கரும் விரைவிற் கூடி நிசியிடை பிண்ட காலே. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றாள் விசையினிற் முகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால வழியிடைக் கிடந்து றங்கு
நன்னெறி மறையோ னொந்து நாவெழுக் குழறி யாற்ற
தின்னுயிர் விட்டான் வீட்ட தறிந்தில னினைய தெனனன். (ங)

வே று.

உன்னுன் மறையோ னுயிர்வீட் டனனிங
கென்னு நிதுவென் றறியே மிளையாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றூர் மறையோர். (ச)

அங்காண் முதலா வறநீ தியின்வாழ்
மூன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றூர் மறையோர். (ஙு)

கச. மதிற்றிருகால - மதிலின முடக்கத்தால்.

(சஅ)

உ. உழை - மான்; வீடுமாம்.

* இச்செய்புளின் முழுப்பாகத்தை ஙு-ஆம் பக்கத்திற்பாக்க.

(பி - ம்.) 1'விட்டனன்மே லென்னு' 2'இனியா'

வே று.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடியு முன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (சு)

மென்னனின் குநிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
மூன்றுற விறந்தா னென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யென்றுமுன் றெண்ண னேங்கா வென்னிது வினைந்த 1தென்னு
மின்னெழ விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (எ)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தறகுத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாறுரூ றணிப்பமீ தருமை மாகும். (அ)

பொன்பரி நிலமி யானே தாதியர் புவிபே ரில்ல
மூன்பெருங் கொடித்தோ கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நலகிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலதி லேற்றி யினிய செய் திறைஞ்சி யேத்தே. (கூ)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்றுய ரோமஞ் செய்வித் திடர்க்கதாறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்கு முண்வுகல் கென விதித்தார். (கo)

ஆங்கவர் விதித்த தாய2வருமறைத் துறத்தி லுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதது குணத்தான் மிக்க
தேங்கம முலங்கன் மார்பச் செழியனே விட்ட தில்லை. (கக)

உ. முறைசெய்வோர்கள் - வேலியாளர்.

எ. விம்மி முறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம். அபாயம் - ஆபத்து; "அம்புனிற்றிலின் கன்றே ரபாயத் திலூடு போகி", "வகதிநக பாய மென்று" (பெரிய. திருவா ரூர்ச். கக, உச.)

கூ. நிலம் - எள்.

கo. அகமருடணங்களாகிய மந்திரங்கள - ஒருவகை வேதமந்திரங்கள் (பெரிய. திருஞான. சுo.) தண்ணீர் வைத்து - தண்ணீர்ப்பத்தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவராய் அந்தணர், அமைசசர், புரோகிதர்; அ - ஆம் பாட்டிற் காண்க.

கக. பிரமசாயை - பிரமஹத்தி. கஉ. குஞ்சி - தலைமயிர்.

(பி - ம்.) 1'என்பன்' 2'அறகெறித்தவத்தில'

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருநிறத் [1]துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர வூன்றிப் பிறழ்மொடர்ந் துணவு முன்னுப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (கஉ)

அப்பெருந் தன்பந் தன்னை லீலைத்துட் டளர்ந்த மூங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னேடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் றொகுபெரும் படையி னேடு
மிப்பொழு திவணெ வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (கஊ)

ஆங்கது கண்ட தென்ன லையக் கீண்டு சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ துரையெனப் பரவும் காலைத்
தூங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனைட் டேகி யேகாத்
தீங்கொழித் [2]தெய்தென் றீசன் விண்மிசைச் செபபத் தேறி. (கசு)

வேறு.

இந்து காயிறு தாரகை வந்திளைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுரையம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்பரி படையொ டெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி கொலைய. (கரு)

மற்று சேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவன்
றுற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினூ றெறிலத்து
வெறறி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போறலுவ மென்றே
மன்னு மாலய மூள்ளன வணங்கியுன் வருதா
லின்ன நீருவா [3]னிருடிக ளமர்க்க ளறைகுகஞ்
சென்னெ னீவ்வயற் றிருவிடை மருதிடை [4]யடைந்தான். (கள)

ஆதி நாதரை யன்பொடி வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழு மளிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்துற விரும்பிர மகத்தி. (கஅ)

கஉ. இப்பால் - மேலே.

கச. தாக்கிடாத் - தாமதியாமல். ஏகாத்தீங்கு - நீக்காத பிரமகத்தியை.

கரு. காயிறு - சூரியன். சுகது - சத்தனமாம். தெவ் - பகை. வலம் - வெற்றி. அதுமெய்யெனறது சிவ பரமாணுடைய திருவாக்கை.

கள. பொன்னி - காவிரி. திருவிடைமருதி - திருவிடைமருதூர்.

கஅ. 'ஜயோதின்மய மஹாலிங்க மூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாம மாதலின், 'சோதி' என்றார்.

(பி-ம்.) [1]'இருப்புப்பாரப்' [2]'தேதென்' [3]'அமர்களிருடிகள்' [4]'சென்றான்'

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் விரைவினுட் புகுந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கசு)

வே று.

வெம்பெருந் துயரா லிங்ஙண் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுனை யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டுபவ முங்கிச் செய்யதாள் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணேங்கிய துயர்வா னத்து. (உ0)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளே யாயி ருப்ப
[1]வீண்டிமூன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிங் குன்னை விட்டுப் போனது போனதின்றே. (உக)

என்றுகொண் டிடலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேறோர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மானப் புரிசைசெய் தகர மேற்றி
னன்றிகொ [2]டேவ தான நல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (உஉ)

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்டு தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சிலுற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் [3]பகுதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (உங)

தேம்படி பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடி மதியஞ் சூடும் பரமனு ருருவ மென்னக்
[4]காம்பவிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி மானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (உச)

பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமூன் பரப்பு மெல்லைக்
கரந்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றுன் மன்னவ னயின்றுன் வாங்கி. (உடு)

கசு. கொய்ய - கனமற்ற. உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேறோர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அதிலுள்ளகோபுரம் பாண்டியன் கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புரிசை - கொழுமிடமதில். அகரம் ; அக்கிரகாரம்.

உங. பதக்கணம் - பிரதக்ஷிணம். காய்க்கட்டம் - சாஸ்திரம். அவனி பாதி கொடுப்பலென்று நெஞ்சினுல் நினைந்தனன். பகுதி - பங்கு.

உடு. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

(பி-ம்.) [1]'ணண்டியவினை' [2]'தெய்வத்தான' [3]'பகுத்தி' [4]'காம்புவீழ்த்து'

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றொழுவான் செல்லும்
போதின்முன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலைமே லென்ற ஞெய்த்தலை யோடு மிக்க
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலேந்தன னிலங்கு தென்னன். (உசு)

கள்ளணைக் கட்டிச் செல்லுங் காலெயிற் கள்ள னீமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்த்து சிரித்கர கரவென் றெய்த
வுளளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடும்விடு முயர்பான் மிக்க
வெள்ளரைக் கள்ள ரென்றே வினம்புவ தெனைப்ப ணிந்தான். (உஎ)

கேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காடிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லீளாசை கேட்டுப்
பீடுடை யிறைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத தோடும்
[1]பாடிய வென்று தென்னன் பலபெரும் படாங்கொ டித்தான். (உஅ)

சேசமார் தேவி தன்னை [2]யின்னுடை யடிமைக் காமென்
றுசைகூர்ந் [3]தளித்தவ் வேந்த ருவியிற நலனீ பல்காற
றேசுற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனேயே பாடிற் றென்று
காசொடி பொன்னை மின்னக் கலந்துதூ வினன்க ரித்து. (உக)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கண்ணிநா டடைத்து கூடற கடவுளா லயத்துட் புக்குச்
சென்னிநாட் டிளவி சேடஞ் செப்பிப்பட் டருணைச் சொக்கன்
முன்னுற விசும்பிற் றேறற மொழிந்தன னறிந்தே மென்று. (கூ)

உக. தலையோடு - மண்டையோடு. கிடக்க: வியகோள். மிலைதனன்-உத்தலையோட்டைசூடிக் காண்டான்.

உஎ. விடும் விடும் - முன்னிலையன்மை. வெளளரை - நிருநீற்றால் வெண்ணிறமுடையாரை. பணிதான் - அககளனனைப் பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை. உக. ஆன் - தடாகம்.

கூ - க. இச்செய்யுட்களிற் கூறப்பெற்ற பாசரிதநிரத்தை "வெள்ளீரு மெய்யிற் கலபி, கள்ளன் கையிற கட்டவிழ்ப் பித்தும், ஓடிப் பன்னரி யூணிகேட் டரணைப், பாடின வென்று படாம்பல வரித்தும், குவனைப் புனலிற் றவனே பாரற, ஈசன் றன்னே யேதுனை வவறு, காசும் பொன்னுங் கலந்து தாவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத நியற்றிய, சமழுவ்தை யெள்னத தின்னக் கண்டி, பிடித்தது மவனிப பிறபுக் கென்ன, இபதுக்க கொண்டவ னெச்சிலே நுகர்த்தும், மருத வட்டத தொருதனிக் கிடந்த, தலையைக்கபடு தலையுர வணங்கி, உம்மைப் பிறல வகமித தலையுங், கிடத்தல வேண்டுமெள நடுத்தடித் திரத்தும், கோயின் முற்றத்து மீமிசைக் கிடப்ப, வாய்ந்த தென்று காய்க்கட்ட மெடுத்தும், காம்பலித்த துதிர்ந்த கனியுருக கணடி, வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மலைத்தும், விரும்பின கொடிரகை பரம்பரற் கென்று, புரி சூழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடிதத, பெரிய வன்பின் வரகுண தேவருட்" (திருவிடைமருதூர் புராணம் கீழ்கோடவ, உஅ) என்பதனுலுமறிக.

(பி - ம்.) 1 'பாடுவ' 2'நின்னுடைத் தமராக்கொண்மென்று' 3'அளித்தத் தென்னன்'

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கிப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந்
தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமநூல் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க ளுடொறுங் கேட்கப் புக்கான். (கக)

ஓதரு மூலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள தணர்வுக்கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதநூல் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்பூங் கவலு மிக்க
காதல் கூர்ந் ததனைத் தன்னூன் கண்ணினூற் காண்பான் வேட்டு. ()

கீணைய வடியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாணைழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேணுய ராலய த்துச் சென்றருட் டேவே கின்றன்
காணரு மூலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (கக)

வேறு.

கின்றம டியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுகங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (கச)

குளிர்ந்தருள் புரிபவன் கோடி காயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடு கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினன். (கஙு)

கடகவி றும்புரு ஙார தாதிகள்
படிபுகழ் [1]துந்துபி யார்த்துப் பாடினர்
சுடர்விடு கறபக மலர்க ளீயிலே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர். (கசு)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு மூலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுரையை யொப்ப தேதிறை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (கஎ)

கூ. சிவலோகம் உலகுக் ளெல்லாம் உயர்ந்துளதென்பதை கூ - ஆம் பாடலாலுமுணர்க.

ங. நின்றமர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

ஙு. கோடி காயிறு - கோடி சூரியர்கள்.

கூ. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

(பி - ம்.) [1] துந்துமி

வே று.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திரைபொருங் கடலு ளாடித் திளைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விரைகமழ் மலர்சொ ரிந்த வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகரா வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (சுஅ)

நெறிப்படக் கண்டி ளங்க ணிறைத்தன நிறைத்த வெந்தாய்
மறைத்திடி மறைத்தி டென்ன மதுகரா வுலக மங்க
ணிறைப்பொழு நிடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடுந் துதித்தார் சொக்கன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (சுக)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் றேதிலர்க் திராம னேக்க
ணறிவுறு புதல்வன் றன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்றா
துறைதரு ஙிணற்றில வீழ வுதவிய மறைச்யான் றன்னை
யிறையினில் வெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (சஅ)

உறுபிர மகத்தி யாலே யூண்முதற சுகங்க ளான
1 பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாறறிக் காண விளியதன் னுலகங் காட்டி
மறைநெறி குலவு மால வாயணை வாழ்த்தல செய்வாம். (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுடுசு.

சகு.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவினையாடல.

வரகுண மன்ன வற்கு மனமகிழ் மைத்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி ஞர்சீர் பூழியன் மதுரா தன்னுட்
சுரரடி பரவு 2மேன்மைச் சொக்கனுங் கன்பு பூண்டே
யுரனெமிம் வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற் காத்து. (க)

கம்புற வாழ்வோன் றன்மே னலையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய னெருவன் பேசித் தெறுபுலகரு காடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னேகிம் விளைசெய்வா னடைந்தா னுரு
மும்பர்சூழ் மதுரை மூதூ ரோசனை யெனன வாங்கு. (உ)

சுஅ. மகிழ்ச்சியடைக்தசார் மகலவ பொருளாகவுள்ள பூவும் பொரியும் சிக்துதல் மரபு.

சுக. உளம் கண்நிறைந்தன - உள்ளமும் கணகளும் நிறைந்தன.

சஅ. இராவில்லைகது. உதவியமனைபோ. றன - ஙிணற்றினின்றும் எடுத்த மறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே யுண்ட முதலியவற்றை இழக்ததை, கூ - லும் செய்புனாறு முணர்க. (சக)

உ. போ - போர்செய்ய வருதலை முன்னே தெரிவித்து; சூருரைத்தென் றமாம். கருகாடர் - கருநாட தேசத்தவீரர். வினை - போர்.

(பி - ம்.) 1 'பிறலையுமொழிந்த தெனனன்' 2 'அன்பார்'

வேறு.

[1]தடங்களே யுடைத்து மானிரை கவர்ந்துக் தானிய நணுகிடா வாழ, தொடர்ந்ததர் [2]மறித்தும் பொழில்களேச் சிதைத்தஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க, வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டாண் டனே யதஞ் சுருங்கவாற் ருது, மடங்கலே யனைய [3]வடுக்திறன் மாற னமைச் சரை வரவழைத் துரைப்பான். (கூ)

புந்திநன் குள்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலே மிரவொடி பகலு, மெத்திய பனையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினே செயா கின்ரு, ரெத்துடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லே யொல்லே நம் மாலவாய் மெய்ய, [4]னதற்யன் றெய்த வ்சவகன் றனக்கின் றடைக் கலம் புகுவமென் றறைக்தன. (கா)

நின்றது சொல்லக் கண்டமைக் நிரிகணில்லைமைகண் டநிசயித் தேத்தத் தென்றல்வக் துலவுங் கோயிலட் டாலேச் சேவகன் சக்தி யடைந்து வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவரீ புகலென் ரென்றிய வடியார் தங் துயர் [5]தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவிண் ணப்பம்.

பின்னமில குணஞ்சே ரொக்கதவு மடியேன் பேதையாம் யாண் டினி னினது, மன்னிய வுலகந் தடைகதனன் கிடந்த வரைபுரை காஞ்சன மனேத்து, மன்னிய ஞாஇ கொளலா லினேததே னடைக் தனன் பெரும்படை யபய, னீன்னுடைப் பறிக்கோர் தாழ்வறி னினக்கே தாழ்வது நிச்சய மீதால. (சு)

அற்றவர்க் [6]கற்ற சிவனென நின்னே யறைதுவ ரடைக்கல முனக்கே யறிரெரு பற்று மில்லேயென பதனே யறிந்நினே மாசற காடிக் கற்பனே யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காத்தரு ளென்று கொற்றவ னினைஞ்சி நின்றலுஞ் சால்ப குதைக்குண [7]னிளைததீர் ததும்ப.

நிருபகே ளுனச னில்லைமை யுயவிடாது நின்னுள படையொடு மெ திர்சென், றுரஞ்செடி மமர்செய் வினைவுடன் யாம்வக் துதவுவ முதவுவ மென்றென், றிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருக் தெளி வுற வங்கண், வரமலி விசும்பிற் பறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திருவாக்கு. (அ)

கூ. ஆன்நிரை - பசுக்கூட்டங்கள். அதா மறித்தும் - எழிமறித்தும்; இச் செய்யுளின் ஏபொருண், பு - வே. வஞ்சிப்படலம், உக - ஆ. செய்யுளாலும் வி. பாரதம் நீரைமீட்சிச்சருக்கம், உடு - ஆம் செய்யுளாலும் உணர்க.

சு. அத்தி அன்று எய்த சேவகன் - அட்டமிச் சேவகர்; அத்தி - யானே.

எ. அற்றவர்க்கற்ற சிவன் (சூ; கு); "அற்றவர்க்கற்ற சிவனுறைகின்ற வாலவாயாவது மிதுவே" என்பது தேவாரம். நீ யலாத புகலுண்டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

(பி - ம்.) 1'தடக்கரை' 2'மறைத்தும்' 3'வெற்றிறன்' 4 'அத்தியேன்று' 5 'நீக்கும்' 6'உற்ற' 7'நிறைத்து'

அவ்வுரை [1]கேட்கு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யதிசய மனத்தெ
ழும் போர்த்து, மெய்யிடி கவசம் பூதியென் றிட்டு மேதகு காமமுச்
சரித்துச், செவ்விய [2]தெறிசேர் பல்சிறப் புறுத்தன் சிறுபடை தன்
னெழும் விசையிற், பௌவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிந்தான்
பத்திசேர் [3]பார்த்திபர் தலைவன். (கூ)

வறுவிய படையா னெதிர்வந்த தென்று வருபெரு கேரியன்
சீறித், திறமுடைச் செழியன் [4]வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செ
யச் செழியன், நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ
நிறைந்தவ வெனுமுன், முறைபடு மிறைவ னுகவின னிரங்கித் தும்
மினர் சிவாயபோற் றொடர்ந்து. (கo)

பொருவில்வில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னிளைத்த பூழியன் சரி
படை நடவு, தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் நிண்டிற
லேவினை யேவக், கரிபரி யடர்ந்த படையுட னுணர்ந்து [5]கணத்திடைக்
களத்திடை விழக்கண், டிரதுடை வலவ னறிஞனு தலினு ளுளத்ததி
சயத்தொடு முரைப்பான். (கக)

துப்பமர் மெய்ய னெப்பிலா வறஞ்சேர் சொகுகா யகன்பெருஞ்
செய்தி, செப்பிடிற் பத்த ளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு
மறைவர், மெய்ப்பட வீவது மவனைமுன் னிட்டே வென்றனன்
மற்றியார் வெல்வார், தப்பிலை யிவன்றன் றக்கையன் றனக்கு முதலி
னன் முரணி வியப்ப. (கஉ)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி தூளித்
தது களத்துத், தொடைச்செயல் கண்டார் மனிதரோ வல்லர் சொக்க
னென் றுணருமின் றெளிய, வடாததறி வின்றிப் பொருவமேல் யாமு
மழிகுவம் விடைந்ரப் பெற்றாரும், பலகடதொழில வேண்டா மகம்
கெனப் பிழைத்த படைக்[6] குளக் தெளிவுறப் பகர்ந்தான். (கங)

கேட்டவெஞ் சீசினைத தலைவர்தாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங்
கொடும்[8]பகைப் படைக, ளோட்டிய தறினு பிரனே யாராய்ந் தரைத்
தவா றெருக்கு மென் றுவந்து, நாடியா பதையை மீட்டிட வங்க
ணணுகிய [9]காரிய முணரா, வேட்டுவர் யவனர் கருடர் முதலா வேற்
றருத் தானையர் வெகுண்டி. (கச)

ஒள்ளிய கிள்ளி தம்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினை யென்று
தள்ளிமுன் சொலலிச் செல்லமுன் கண்டி தனக்குவக் துதவுபே ராண்

கூ. பூதி - விபூதி. கo. கேரியன் - சோழன்.
கஉ. தற்தையன் - தந்தை. கங. விடைதாப் பெற்றோம்: சிலேடை.
கச. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.
கரு. கிள்ளி - சோழன். விளிய - அவமானமுற.

(பி - ம்.) 1'கேட்டு' 2'நிறை' 3 'பார்த்திபர்' 4'மெலிவுற' 5 'களத்திடைக் கணத்திடை' 6'வலனுமிவனை' 7'குலம்' 8'பெரும்' 9'காரணம்'

மைத், தெள்ளிய வில்லி யழகனட்டா லேச் சேவகன் றனையுளத் திருத்தித், துள்ளிமுன் சிங்க நாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றியர் செழியன். (கடு)

வே று.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் றேன்றி
வன்றிற லிடப மிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெங்திறற் றூணி வீழ. (ககூ)

வே று.

தரமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறற் முகமோ
டுரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விபமே. (கஎ)

வே று.

தெற்றியிற் பாய்கோ ணேக்கு வித்தைகாட் டுரை நேரு
மூற்றவாய் தைத்த வாளி [1]யொற்றையூ துரை யேய்க்கு
மூற்றுமெய் புகுந்த பாண [2]மூட்பன்றி நிகரு மூடிச்
சற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (கஅ)

[3] திரைபடிங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடிங் கடலு ளாடிப்
பெரியவான் முகடி தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவரும் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிசையி னிடிப் பாடி யிருந்தன [4]மண்ட வுண்டி. (ககூ)

பெருமைசேர் சென்னி [5]பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டி [6]தன்னுளத் ததிச யித்திங்
கரனயர் திருப்ப வெல்வா ரரென விரைவி [7]ன் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனான். (உ0)

கலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கோயி [8]ன் மேவ
வலந்தரு மன்னன் கண்டி மிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்தபோ காது நின்ற கருகடர் [7]முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ழால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (உக)

கக. வாளி - அம்பு. கஎ. துரகம் - குதிரை. இபம் - யானை.

கஅ. கோக்குவித்தை உடையோர் தம்வித்தை காட்டுகையில தெற்றியிலே ஒருகம்பை நிறுத்திக்காட்டுதலியல்பு. ஒற்றை - ஒருவகை வாத்தியம்.

ககூ. பூதசாலம் - பூதக் கூட்டம். உ0. வாங்கி - பின்வாங்கி.

உக. வில்லி - அட்டாலீச் சேவகர்.

(பி - ம்.) 1 'பொத்தை' 2 'எனினமாகிகர்க்கும்' 3 'நிரள்' 4 'மன்ற' 5 'மன்னும்' 6 'தானுளத்து' 7 'முதலார்'

வே று.

இந்து மன்னர் குலத்துக் கினியவன்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி
முந்த வேண்டிப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (உஉ)

வே று.

திருமதிற் புடையட் டாலைச் சேவகன் றன்னை யன்பிற்
பொருவரு [1]மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்தது சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த [2]னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னுப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டீர. (உங)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னு வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் தயரொழிந் தாழி வாழ்ந்தான்.(உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கச00.

நி0 —உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னந்
தூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வழுவான் மல்குஞ் செலவத்தான் மிகவு நீடிக்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (க)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதமே நிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புக்குத்
தீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கோதைதா பதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (உ)

முருகெழு வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னுறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதினின் றமுது செய்வித் தவரவர் களிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (ங)

உங. என்று வந்தித்தான் - எத்த காள்வகதித்தானே.

(நி0)

க. தய்தகு-தய்மை பொருந்திய. ஒருமனமுடையாளென்பார் 'காதல் கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி' என்றார்; "காதலிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு, பட்டதே பின்பம்" என்றார் ஔவையாரும்.

உ. பூதிசாதனம்-வீபூதியும் உருத்திராக்கமும். கோதை-மாலே. [பதிம்.

ங. உணவு: உண்பன தின்பன கக்குவன பருகுவன என நான்குவகைப் (பி - ம்.) [1]'அமைச்சர்முற்றும்' [2]'னென்றும்'

உருத்தகு மனைவி யோடி மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னிரைத் [1]தெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரம் கண்டி நாளுஞ் சம்புவுங் கருணைகூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் [2]செய்வான். (சு)

இங்கெறி [3]யொழுகுவோனல் குரவினு மிலிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய [4]வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி வீளவுங் குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (ரு)

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (சூ)

வீறு[5]சான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய நாட்க டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்ரூங் கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (எ)

நளக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாரு
துளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாரை யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி ஞனேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யினைத்தயர் மனைவியோடி மெண்ணியா லையத் தடைந்தான். (அ)

ஈ வது.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரை முன்னையில் வித்தபின்
தோதி லாதவர் வைத்த சேடம ருந்தி யோர்குறை வின்றியெப்
போது நின்னரு ணோக்கி நான்மூனி ருந்த னன்புகழ் குன்றவே
வாதை யேதரு [6]மோய மாமிடி வந்த டைந்தது நிற்திலேன். (கூ)

உ வது.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டி பின்னு
மனைக்கணு லாறு நிங்கண் மன்னனி ' னருளி னலே
யனைத்துப சாரத் தோடு மழுது செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் தருவா ரில்லை யினைத்தனன் காட்டி டின்றே. (கo)

இ. செய்தி - செய்கை. உ. வருபோகத்து - பின்உண்டாகும் வினைவில்.
எ. வீறு - வேறொன்றற்கில்லா அழகு. பேறு - இலாபம்.
அ. களக்கம் - களக்கம், குற்றம்; கலக்கமுமாம். ஓங்கல் - மேருமலை.
கூ. வாதை - துன்பம்.
கo. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு. இன்றுகாட்டிடி.

(பி - ம்.) [1]'உறத்' [2]'செய்தான்' 'ஒழுகுவோர்' [4]'வல்லரென்று' [5]'சார்' [6]'மாயையாமிடி'

கடந்தரு வாரை யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழிச்சுதல் கண்டி ரங்கி
மிடும்பை[1]கி லிவோ னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (கக)

வே று.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த சூத்திரசூ ளாமணிகே
ணின்னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை
மெல்லியதா யமிசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளிய
தாய்ப் புதிதாய் நல்ல கந்தமலி பத்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்ல
வர்க ளதிசயிப்ப நின்னிடத்து நலுகுவித்தே கல்குரவுநீங்க வென்றே.

அப்பெருமை தருமுலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சனைசெய் தரிவையொடு நினக்கு வேண்டி, மொப்பருந்தண் டுலமெடுத்தொண் டொண்டர்க் கெல்லா மூட்டுவித்து நயந்தபொருள் விற்றுண் டாக்கித், தப்பறமற் றுயர்ந்தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்க டன்க டணித்து வாடா, நிப்படியில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்த் தாண் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும் போற்ற. (கஉ)

வே று.

அவ்வுரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
கொவ்வையங் கனிவாய் மாதரு கும்பிடு மன்பன் முறை
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவஞ் சலித்துச் செங்கை
கவ்விய னருளை வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (கச)

[2] வணங்கியே தொண்டர் தன்று மனுபுகா ரேர்தாங் கண்டாங்
கணிந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
துணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்ந்தா ருருசைத்தவா றடைவிற்செய்தது. ()

கக. இடும்பை - துன்பம். உயர்ந்தவாக்கு - அசரீரி.

கஉ. சூளாமணி - முடிமணி; 'சூத்திரர் தலைவன்' என்பர் பின்னும்; கள; சூத்திர சூளாமணி என்பதைப் பெயராகவே கொண்டனர், பயகராமாலை யுரையாசிரியர். வற்றாய் - வல்லமையுடையதாய். கந்தம் - மணம்.

கங. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக் கோட்டை. தண்டுலம்-அரிசி. வித்தூட் பொருளையுண்டாக்கி யென்க. வேதஞ்சொல் யாண்டும்-நூறவருடமும்; "வேதநூற் பிராயநூறு" (திவ்ய. திருமாலை, கூ) என்ப தனையுமுணர்க.

கச. மெய்விதிர்ப்பு - உடம்பு நடுக்கம். செங்கை கவ்வியன் - செவ்விய திருக்கரத்தில் மாணிபணித்தவர்.

கடு. புகா - புகுத்தி. உள் அரங்கில் - அரங்குள்ளில்; என்றது அதை யின் உள்ளே உள்ள மற்றோர் அறையை; "எழினிவாங்கிய வீரறைப் பள்ளி" (முல்லைப்பாட்டு, கச.)

(பி - ம்.) [1]நீங்கிலோன்' [2]மணங்கமழ்'

மன்னிய செய்தி கேட்ட மதுரையம் பதியோ செல்வாக்
தன்னிய செல்வ மீக்த தொலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினர் முற்றும் வல்ல
செந்தெறிச் செக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. ()

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுநல் லியாண்டும் புக்குக்
கோத்திர மனைவி யோடுங் குலலயத் தெவரு ங் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினு னிமையோ ரேத்த. (கஎ)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யிறும வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசகஅ.

நக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.*

—•••—

வளமை கீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தனர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (க)

தன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னகர் வந்தருட் டென்னனே யோட்டிக்
கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுத்து
முன்ன கீடிய வைநிக முறையையு மொழித்தான். (உ)

கஎ. மனிலியோடும் சிவலோகத்தில ஏறினனென்க.

(இக)

உ. கருநாட மன்னன் - கருநாடக தேசத்தரசன்; சசு: உ; "வடுக்கரு நாடர்காவன், மானப் படைமன்னன்" (பெரிய. மூர்த்.நா. கக.) கையர் - கீழ் மக்கள்.

* "படைகள் குடன்று பஞ்சவற் றாக்கி, மதுரை வவ்விய கருட வேந்த, னருகர்ச் சார்த்துகின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் றன்னை கெடுத் தலில் வருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மையினும், குருதித் தாரை கல்லொடு பிறக்க, மெய்யணி யனருக் கைமுழக் தேய்த்த, பேரன் புருவப் பசுக்கா வலனே, புலகினிற் தமது முக்குறி யாக, மணிமுடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, நிலவுமிழ் புண்ணியப் பாவினச் சாத்தமு, மணிலித் தருன் கொடுத் தாச ஞக்கி, யமோ லகத்தி னெகோள் புரக்க, வையக மனித்த மணி பொளிக் கடவுள்" (கல். இஎ.)

சாற்று மீசனே யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று னோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (ஊ)

மிறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லேச்சமண் பாதகன் மாண்டியர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (சு)

ஏங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற்
றூங்க ரும்பயத் 1தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன முட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு முட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (எ)

வட்டப் பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
மூட்டுப் பாடற மூளையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் 2விரைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (ஈ)

வே று.

அரிப3சந் தனம ணிந்தே மையனே விடிவி டன்பின்
பெருமை4கண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா 5நிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழ்ந் தென்று கொண்டே. (ஏ)

இன்றெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் 6சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னெளி பெறாரு ரேவு மண்மழை தன்னு ளில்லுண்
7மினுயக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வகிக வேந்தன். (அ)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலே வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ நில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை

சு. மிறை - கடுகம்; "அத்தமிலவா மிறை செய்யவும்' (பெரிய. மூர்த்தி. கடி.) பறித்தலே-உரோமங்களைப்பறித்துக் கொளலும் தலே; ஷெ புராணம், கசு - ஆம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

ஞ. "கட்டம் புரிவா ரணிகத்திரு மெய்ப்பூச் சின்று,முட்டும் பரிசாயி னத் தேய்க் குங்கை முட்டாது" என்பது ஷெ புராணம், உ0.

சு. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்; "வட்டகைகழ்பா றையின்வைத்த முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது ஷெ புராணம், உ0.

எ. சலம் - துன்பம்; என்று கொண்டு கொர்த்தென முன்னே கூட்டுக; ஷெ புராணம், உஉ-ஆம் திருவிருத்தத்தைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) 1'தோடேத்' 2'விசையிற்' 3'சந்தனஞ்சேமஞ்சேலையனே' 4'கண் டஞ்சலஞ்சல்' 5'இலகுலகு' 6'சேர்த்' 7'மன்னும்'

யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலரூமுன் னேடைக் குன்றை
விற்றரு கண்ணேக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (கூ)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பருதியை நினேந்து [1]கொண்டி
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெல்குஞ் சூழ்ந்து புரவலற் றேடி [2]மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்டிகைக் கொண்ட தன்றே. (கo)

பிடர்மிசை யெடித்து வைத்துப் பிறங்கமூற் செல்லக் கண்ட
[3] நடமலி யமைச்சர் மூன்ன நகர்வலங் கொண்டி ழிச்சி
மூடிபூணே மண்ட பத்து முழவொடு புகுந்து யாரு
மடிதொழு தார்க டிங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து. (கக)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் மூற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னணேவது கண்டு மூர்த்தி
மூடிசடை முடிபூ [4]ணென்னின் மூக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ. (கஉ)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வியைந்தியா வருமூன் சொன்ன
வன்புறு பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க [5]மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (கங)

சடைமுடி [6]மூடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழு[7]தெழின் மதலே முத்தத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடை[8]நிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தார். (கச)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையையம் புலனே வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (கரு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஙஉ.

க. டைக்குன்று - யானே. வில் - ஒளி.

கo. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்தி காயனுரை.

கக. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; "வெங்கட் களிற்றின் மிசை நின்று மிழிசரி" என்பது பெரிய. மூர்த்தி. ஙஎ.

கஉ. தந்திரவிதியின் - நூல் வழியால். முடிசடை முடி - மரீடம் சடை முடியாக; ஷெ புராணம் சக - ஆம் திருவிருத்தத்தைப் பார்க்க.

கங. யாவருமிகையது. மூனது - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், திருநீறு.

கரு. "மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்" என்பது திருத் தொண்டத்தொகை, ங.

(பி-ம்.) [1]'சென்று' [2]'போந்து' [3]'நடலியலமைச்சர்முன்ன' [4]'எண்ணின்' 5 'மூர்த்தியை லியத்தவேந்தை' [6]'யாக' [7]'எழு' [8]'வனிநிழற்ற'

நெ.—காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் காளிற் காரியார் காரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் கீதி யாசனேக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு மூயர்வட நாட்டினின்றும்
வெற்றியி னணைந்தார் கொற்ற வியன்தமிழ் மதுரை நோக்கி. (க)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமரு லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னிரைதரு காலி மேய்த்தோர் நிடையனைப் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோற்றினன் புகழை வேட்டு. (உ)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த ணிந்து
பூனையும்வெண் பாசி பூண்டு பூநமெய் பூசி யாவு
மனமுரு கிடவாய் வைத்து வரைநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுங் தண்டு மூன்றி நின்றனன் ருளுந் தெறறி. (ங)

ஆங்கவர் காணு முன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பலசிறப் பொடிம டைந்தீ
நீங்குரை யீர்நு மக்குக் காரிய 1மென்கொ லென்ரூன். (ச)

என்றுமன் ருடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்ஞ
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குரைக்க வறரே
வன்றுகாண் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடாக் கண்டி
நின்றவ ஞவ னேத்து நெறிசொலே னென்று ரக்கான். (ஞ)

வே று.

மென்புலவ ரதுகண்டி வழிவிருப்பான் மீனவனே
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமஃதாம் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமெம் முரைத்தீரே நாணுது. (சு)

உ. காலி - பசுக்கள்.

ங. களங்கனிக் கொத்தது - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - தூருவகை மணி. பூநி - விபூதி. யாவும் - எல்லாம்; 'ஆவும்' எனபபிரிப்பினும் பொருதும்; ஆ - பசு. வரைநெடுங் குழல் - வெய்க்குழல்; வரை - மூகஇல. தெறறி-பின்னி.

ஞ. மன்றுடி யென்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும், எருமன் றத்தில ஆடுபவனென்றும் பொருளபடும்; டசமதையை எருமனமெனறல் மரபு. அதர்சொல்-வழியைச் சொல். காவனேதது-சீழ்ககையொல்யைச் செய்து; னைதவன் ஆவனேத்தெனப்பிரிபபினும் பொருதும்.

சு. வன்புலவர் - சகபப்புலவர். மதியாது காணது உரைத்தீரே.

(பி - ம்.) 1'ஏதோ'

அளந்தபுல வீரான தாகவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியங் கவிதைசொ லொழியவழி சொல்லனென்
றுளம்படுமோர் [1]கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (எ)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டித் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோவின்றீ ரேழையீர் யாரதியார்
மிக்கவிது தானுமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் [2]கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுங்கிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டனைத்துங் கற்றுரைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னூர்கொலென நனிநாணி
மீட்டுரையா ரொன்றையுமூள் வெருவுற்ரு ருடல்வியர்த்தார். (கூ)

கல்லவடி வணுமாகி யிருக்கின்ரும் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினலவான் [3]மற்றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுரைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலாந் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (கo)

மட்டவிழ்பூம் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிறறிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபசு முட்டாமன் மேய்த்தடக்கிப் பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்ரடி கான்மாறி யானுவேன். (கக)

பெரும்பொருளி னுசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
[4] பரிந்திதுங் கவிதைகளிற் பாதி[5]பகுக் தின்றென்மேற்
றிருந்தவின் றிடிவீரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (கஉ)

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; "அதக்கிழவன் மனிதன்விர இல்லாக் கொச்சை" என்பது ஆனந்தலகரி, கூ. விடமன் - விஷமன்.

கூ. ஒன்றையு மீட்டுரையார். கo. இல் - இல்லை.

கக. ஊர்ப்பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவிலுள்ளவன்; பொது - சபை; பொதுவன்-இடையன். அண்டன்-தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப் பெண். பசு-உயிர்கள், பசுக்கள். முட்டாமன் - குறையாமல், முட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவ முதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றடி - சடையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்திலாடு பவன். கால்மாறி- கால்மாறி ஆடுபவர், கால்மாறிநிற்கும் இடையன். இச்செய் யுளும் "பாச நீக்கிரூ வகைப்ப சுக்கே, மாசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த் நீடு, மீசன் மினனேதே ரிடைச்சி காதல, னுசெ பால்வணத் தண்டர் காதனே" (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, எக) என்பதும் ஒருவாறு ஒத்திருத்தல் காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பகுத்து - பங்கிட்டு.

(பி - ம்.) [1]'கவிதைசொல்வார்' [2]'கேட்டருளீர்' [3]'மற்றொருத்தர்' [4]'பரிக்கன' [5]'பகுத்து'

ஆக்கவர்க வியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவனும் பாங்கருள்சே ரியற்கிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தணைந்து
தாங்கருமன் பொடுபுகுந்து சாத்தினர் தமிழ்மாலை. (கக)

சாத்திய[1]கற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புலிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பாத்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாநிகொடு தென்னனையுங் கண்டறிஞ
சேர்த்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினார்த மியலுட்டி. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசசஎ.

நெ.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.*

தலமிலங்கு முன்னெருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிகெருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி [2]யுலவுங்காற்
பலமிலங்கோர் நீலப்புல்வாய் பயத்தபுனிற் றிளமறியை
நீலதுவன்று முதுதூற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (க)

போயெங்கும் புக்குழன்று புற்றீந்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகுங்கா
னேயமிலா வொருவேட னீங்காம லொளிநிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (உ)

கணைபடுங்கான் மறியைநினைந் தழுதுதனி கசிந்துவிழுந்
நிணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாயாகித்
தணிவறவெங் கணுறுற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டெ[3]னவ வருள்சுரந்தான். (ஙு)

கூ. இயற்சிவன் - சுததேசர், இலகணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

(நெ.)

க. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர்நில - ஓரிடத்தில். பயத்த - பெற்ற. புனிற்றிளமறியை - ஈன்ற அணிமையையுடைய கன்றை. [இதக்க.

உ. புல் நீத்த - புற்கள் கரிக்த. ஒளி நிற்பான் - ஒளித்துநிற்பவன். பட - கூ. பிரியாத - பகைமையினின்றும் நீங்காத.

* "புலிமுலை புலவாய்க் கருளின போற்றி" (திருவா. போற்றி. உஎ); "தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தாக்கின் றளிருமே, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிலை பெருமான்" (கல். சூட); "புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்" (திருநாட்டு. கூ); "பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்புல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்த புண்ணியம் போல்" (திருகாளத்தி. பாரத்து. நெக); "கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்லினை யென்ன" (மதுரை முப் மணிக்கோவை, உஅ.)

(பி - ம்.) [1]'சற்கலிதை' [2]'புலர்த்தநாற்', 'உலவியதாற்' [3]'இலாதொரு'

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமூலை பாலளிப்பா
னேயமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்த நேர்வந்து
தாய்வரவு காணுமற் றளர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தூபமூலைப் பாலுண்டு துள்ளிவிளை யாடியதால். (ச)

வே று.

மலைய ஞணி முன்னர் வரும்விதி மாற்றல் கண்டு
சிலைமலி வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று
தலையினல் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமூலை புல்வா யுண்டு பொலிவுற வளரு நாளில். (ஞ)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மலர்த்த டஞ்சூழ் மாமண லூரி னின்றுங்
கருதிய பொருள்கண் மேலுர் தேகிவான் கருதிப் போனன். (கூ)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
[1]யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான். (எ)

வே று.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்ப[2]வ னத்தவர்தழி வணிகனும்
பொழுதுபுக்கது கண்டுவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி .[னே
லெழின்மிருத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியி
றொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன். (அ)

கண்டவங்கநர் தன்னுளன்பொடி கண்டனன்களி றெட்டும்வாழ்
பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருள்
தொண்டுசெய்தவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன். (கூ)

ஞ. ஈன்றிமாற்றல் - புலி மான்கன்றுக்குப் பாலளிக்கச் செய்தல். சிவபெருமானுடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் வியக்கதாக இக்கே கூறியிருத்தல போல, 80: கரு - ஆம் செய்யுளிலும், 82:ச - ஆம்செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சிலைமலிவில்லான் - மகிழின்ற வில்லாக மேருவையுடையவன்; சிலை - மகி. சசிபதி - இந்திரன்.

சு. சிறத்தலீடிய. மணலூர்: பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மணற்புரமெனவும்வழங்கும்; மதுரைக்குக்கிழக்கே யுள்ளது. மேலும் - பின்னும்; பொருள்கணேப் பின்னுக்தேட.

எ. பச்சிமதிசை - மேற்திசை. எல்லும் அல்லும் - பகலும் இரவும்.

க. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

(பி - ம்.) [1]'அச்சமுற்ற' [2]'வனத்தின்வந்தது'

தமிழ்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொகுவிலாவிரு டொலையவே
வெகுவில்லிர்த்தபி னனுகரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெதிலிலங்கிய கோயில்கண்டிதி கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலிலங்கும ணற்புரத்தர சற்குவந்தறி வித்தனன். (கo)

வே று.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா
முன்னுற வவின்று காண்பா னுளையான் முடுகி யாங்கட்
டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்திரைச் சித்தி ரைக்குப்
பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள். (கக)

வே று.

[1]குணமோ டடைந்திந் திரன்பரவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்தினையு
மணிசே ரந்த வனத்திலங்கு மழ பா ருயா லயத்தினையுந்
துணைசே ரந்த வாலயத்து ளிருக் குஞ் சொக்க நாதனையும்
[2]பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிறைஞ்சி.

மற்றும் புதுமை [4]பலகண்டு வருவோர்ன் சொக்கன் றிருவருளாற்
புற்றின் புல்வாய் புலிமுலைப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்
கொற்றந் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசட நிலமீ தெனக்[5]குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப லென்றுன் சயங்கூர. (கஉ)

இந்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்லை யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனை யடைந்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கியைந்த மயனூலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக. (கச)

எல்லை நடவா [6]வொளித்தருள வேத்தி யருளை யதிசயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்சு தோயுஞ்சி
மல்லல் வீதி [7]மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
[8]கல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான். (கந)

வே று.

செஞ்செறித் தாளை சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுங்

கo. மணற்புரம் - மணலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

கக. சித்திரைச்சித்திரைகு - சித்திரை மாதத்துள்ள சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் (திருவிளை. இதரன். கச); "சித்திரைச் சித்திரைத்தினத்து" (க: கூக); "சித்திரைச் சித்திரைத்திக்கள்" (சிலப். நி : கச.)

கச. மயன்நூல் - சிற்பநூல்களுள் ஒன்று. எல்லை அடைவாகநடந்தான்.

கடு. கழகம் - கல்விச்சாலை. நயப்ப - விரும்ப.

(பி - ம்.) [1]'கணமாலிழிக்திந்திரன்' [2]'பணிசேர் கோயிற்றென்பாற்' [3]'நட மும்' [4]'கண்டருகு' [5]'குறுகி' [6]'ஒளித்தலுமே' [7]'நடங்கழனி' [8]'கல்லபடையும் பலகுடியும்'

கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளின்னமீர்ந் திருந்து தென்ன னெண்டிசை விசயஞ் செய்தான்.(ஙசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஙஉ.

நிச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.*

ஓங்கிய முன்னோர் கால மூயர்விஞ லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் நிம்ப மாலைத் தென்னவ னெருவன் றெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்சூழ் வைய மதுரையி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்னோர் பாணன். (க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் றனக்கு நிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குண்ணெகிழ் நெஞ்சு கீற்றி ளெளிதிசழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்று
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்னோர் பாணன்
றலமகி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னற் கண்டு பாடினன் மதுர மாக. (ங)

வே று.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கரனே வியனுலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னே நெறிநூ லியலிசைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னே யொழிய விசைவல்லா ரில்லே யுலகி லெனவுரைத்தான்.(ச)

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழுதி யுளம்பெருக
நாணி யதனைக் காட்டாம னலல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனு மினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்த நற் கிடங்கூறி. (ஞ)

கசு. கன்னிமால் காளி ஈசன்காக்கு மாநகரி - மதுரை; (தீதறுகா. கஉ - கரு; பயன் முதலியன, ஙி.) ஏத்த வாழ்த்திட இருந்தென்க.

(ருசி)

க. நிம்பமாலை - வேப்பமாலை. ச. மலயாநிலம் - தென்றல்.

ஞ. கூரும் வரவேணும் - தனக்கோதம் வரவேண்டும்; "வேணுமாகில வேணும்" (பாரத. சூதுபோர் கசஙி.) விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

* "மூரன்றெழு கான முயன்றுவா நியைத்த, வடபுல விஞ்சயன் வை டிதத் தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போக லிதகு டன் றலைக்கடை பொருத்தி,.....சாதாரி, யுலகுபி ருன்னமு மொன்றுபட் டெடுக்க, விசைவிரி பாடி யிசைப்பகை தாத்த, கூடற் கைபோன்"(கல். சச.)

பிடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர்ப் பிரிவின்றி
[1]மாடு நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைகம்
பாடும் பாண பத்திரனே யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்விரைவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (எ)

பதரு வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு [னமீள
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்ன னழைத்த தென்னை
வனவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூர வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைசூழ வரிவைக் குழாதி னெடும்வந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங்
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிக்குக் கடிதன்னை. (ஏ)

இன்று பூசை குடமுழுக்கம் [2]பெருந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று மூயர்ச்சி லிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழுக்காடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடி கேணென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலியோ வெனக்கேட்டான். (ஐ)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத நாத ரூரைப்பான்வான்
றீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் றகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (கூ)

அஞ்சே னஞ்சே னெருவர்க்கு மஞ்சா நிங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சம் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் நீதாற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுரையென்னப்
பஞ்ச வனுகன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிகல்கி. (எஎ)

க. மீடு ஒன்று இயலன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

ஏ. பதரு - பதறி. பெருமாள் - பெருமையையுடையவன்.

அ. விளரி - ஒருபண்.

கூ. பூசை - பூணை. சிச்சிலி - மீன்குத்திக் குருவி. பதலை-குயில், வண்டு முதலியவை. உச்சிமலை நீர்விழுக்காடு-அருவியின்வீழ்ச்சி, விழுக்காடு-விழுதல். இச்செய்யுளின் பொருள், "சிச்சிலி பூணை குட முழக்கஞ் செம்மைத்தா,முச்சி மலை நீர்விழுக்கா டொண்பருத்து-பச்சைநிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெக்கா னிழற்பதலை, யேயுக்கா லோசை யியல்பு'(சைமபாபு) என்பதாலுமுணர்க; "வண்டின் றுரியுஞ் கஞ்ச நாதமுஞ்,சிரலவா னிலையுஞ் கழையிலை வீழ்வதுமருவி போசையு முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சததமும் வெருவின் புணர்ச்சியு, மின்னுமெச் நிசைப்பப் பன்னிய வத்தியொடு" என்பது கல்லாடம், உரு.

கூ. நீதாதன் - பாணபத்திரர்; "கானகாதர்" என்பர்பின்னும்; கஉ. டேட்டை - இனிப்பு. உண்டோ - யாரேனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம். கஉ. காயகன் - இசையில் வல்லவன்.

(பி - ம்.) 1'பாடுநின்ற' 2'சுக்குமூங்லிலில் வீழ்த்தி'

வேறு.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே ஞாளப்
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையினல் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினன் றனது தேத்து. (கஉ.)

இத்தக வதியா ராகி யெதிரிலை யென்று பேசி
யொத்திய ரூளம் வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த
வித்தகப் பாடி வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னர்கள். (கஊ)

சுந்தர வணிய ணிர்த்து தொகு[1]மூடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தகுப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிநி ருத்திப் பாடினர் மயங்க வெங்கும். (கஎ)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் [2]குன்ரு வுயர்புடைக் கான நன்னூல்
கற்றிசை வல்லை மல்லேங் காவலன் றிருமு னின்று
சற்றல வுரைத்தே மென்னுய் முடியுமீ தெனத்த ளர்ந்தான். (கஏ)

மிஞ்சநெஞ் சஞ்சி னேனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரந் தாங்குங் கோயிற் குழகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ லுமென் ரூலவா யரன்பாற் சென்ரூன். (கஐ)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே
பாண்டிநன் னுட னேயிப் பகையினை யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (கஒ)

கஉ. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய லக்ஷணம்; சுத்தம் - இயல்பான கடையுள்ள இசை; சாளரம் - வேறோர் இராகத்தின் கடையைத்தழுவி இனிமையை யுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகம் எனவும் சாயாலகம் எனவும் வழங்கும்; "சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற்கு" (சஅ.)

கச. முடிச்சுற்று-தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்டையுடைய யாழையும்; வீணைவேறு, யாழ்வேறு; "குழலும் வீணையும் யாழுமென் றிவனன குழைய" (கம்ப. ஊர்தேடு. சு.) தகதிரி - தக்கி.

கடு. மெலக்கு குன்ரு உற்றது - மெலக்கு ஓரிடைபூறு மலையாகவந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையேம் அல்லேம்.

கக. "குஞ்சரத்தாங்கு கோயிற் கூத்தன்" (சுஅ: கடு); "குழகனே" (தி.நா. தே.)

கஎ. பாண்டிகன்னுடனே: "பாண்டிகன் னுடைய யான்படை யாட்சிகள் பாடுதி மாகாதே" (தி.நா. திருப்படையாட்சி. க.) இப்பகையினைக் கழித்தல் வேண்டும். இதுபூண்டி. மாண்டக - மாட்சிமை பொருந்த.

(பி - ம்) [1]மூடிச்சாத்துஞ்சாத்தி' [2]'நன்ரு'

செப்புறு மிலன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்பயி மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரக் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச ளைய
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கடு)

வே று.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யாளையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணாதோர்
செடிபடிக் தணியுடைச் சீரை சுற்றினான். (கக)

கெற்றியிற் றிலகநீ றுருள்ர் கீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடை க்
குற்றமில் குதிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
தற்றிய [1]விடத்தரா கபுரந் தாக்கினான். (கஉ)

தாவில்வெண் கவடியுக் தரித்துத் [2]தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கைகளுங் கோத்துக் கட்டினான்
காவியர் தார்பொலி மெய்யிற் காந்தளம்
[3]பூவின்சே டாவிரைப் பூசி மூடினான். (கங)

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீறிய
னுறுமவர் தங்களோ வொவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடிக்கு காறினான். (கஎ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்ப் ணிறகவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கிபிட் டிரண்டகை யாண்டி பாடினான். (உக)

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளம் கொணடு. இசசெய்யுளின் காலா மடி முரண்.

ககூ. செடி - காரம்பு; செடிகளுமாம். துணி - துண்டம். சீரை - கந்தை.

உ0. குதிஞ்சிலி - ஒருவ கமரம். விடத்தரக்காய் - விடத்தேரை மரத்தின் காய்; இம்மரப்பெயரா, விடத்தரை, டீடதேரெனவும் வழங்கும்.

உஉ. விலாவொடிப்ப - நெரித்தாரல விலாவை ஒடிக்க; "கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞரால்" (சூஅ: சஅ.) கறை - அழுக்கு. கொடிக்கு - ஆடைத்தொங்கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சைபுக்கை தறிலே யிட்டான் பெருங்கொடிக்கு" என்றார் முன்னும்; கூ0: கூ.

உகூ. துறை - இசைத்துறை. மருதாந்தி - மருதாணி; இதன் இலையை அரைத்து கைகளிற்பூசினால் அவை சிவக்கும். கையாண்டி - ஒருவகை இசைப்பாட்டு.

(பி - ம்.) 1'விடத்தலங்' 2'தோண்மிசை' 3'பூவினையாலிரைபபோதித்'

வே று.

பரிவினுன் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுந்
தெருவினு மூலாவிப் பாணர் தெருவிடை முடுகிச் சென்றான். (உச)

மறுவறு முயர்மென் றோளின் வலிய[1]கோ டாரி மன்ன
மூறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமர் தடக்கை வீசிப்
பொறை[2]யடி யானை வேண்டி யிழிதொழில பூண்டி கொண்டாண்
டிறவொடி கின்று மெல்ல வுலாவிஞ ரிலக நாதன். (உரு)

மாலையங் குழல்சேர் [3]பாணர் மாலையர் மாலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சோர்வா ரலவர்கோத் தும்பி யித்த
சேலைகள் சரியநிற்பார் திருந்திய நாணி முட்பார்
மேலுறு பசலைகொள்வார் [4]விரும்புசூல் கொள்வார் வீழ்வார். (உசு)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவெ னித்துச்
சந்தைகள் பாட மண்ணிற் றனிவிளை யாடல் வல்ல
சுந்தரன் றானே யோமற் றியாவனே வெனத்து திக்கார். (உள)

வே று.

அருடங்கிய வடிவஞ்சிக முசலந்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும தரையம்பதி வரமங்கல விசைமங்கையு
நிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனர்
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (உஅ)

வே று.

உரவிது கெடிதுநின் றெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடிவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு காசு தையலீ
ரெரிவிழுங் கொண்மினென் றிணைய [5]கூறுவன். (உசு)

உச. உரன் - வைரம்; "உரவிது" (உசு.) ஊன்றுகட்டு - ஒருவகைக் [கட்டு.
உரு. மொய்ம்பு - வலி.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தல். பாணர் மாலையர் - விறலியர்; விறலியரை மாலையரென்று வழங்கல் மரபு; நிஎ: கூறி. மாலை எய்தி - மயக்கமுறுத்து. காட்சியாற் சூல் கொள்ளுதலே, "சொக்கனைக் கண்ட வீதி மங்கையர்.....பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார்" (உஅ : கூஎ) என்ப தனுலுமுணரப்படும்.

உள. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள் - வேதங்கள். [தல்.

உஅ. இடை இடையும்படி இருதனம் கொடுவந்தனர்: இடைதல் - மெலி

உக. உரவிது - வன்மையையுடையது. எரிவிழும் - தணல்விழும்.

(பி - ம்.) 1'கோடாலி' 2'அடியாரை' 3'மாதர்' 4'விரும்புமால்' 5'கூறி னன்'

ஆவென் விறலிய ரருக ணேர்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முன்
னேவில னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
விடெலா நடித்தனன் விறகு விற்றிலன். (கூ0)

வே று.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க டோறும்
வேறற நின்ரு ன் யாவுங் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (கூக)

வே று.

பாதார விந்தஞ் [1]சோதி நீண்முடி நேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காண விண்ணவ ரலகுக் கெல்லா
[2]ஆதார மாகி நின்ரு னரையிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினன் தரணி யுய்ய. (கூஉ)

வே று.

ஒலிக்குள் ளாளம் விந்துநாத மொலியு ருட்டுத் தூக்கெடித்தல்
படித்த னலிதல் கம்பித்தல் குடில மென்னுக் கொழில்படுத்து
மெடித்துக் [2]காட்ட நாதாதி யிமையோர் முதலா வதிசயிப்பப்
படைத்த விசையைத் தனிப்பாடப் பதினு லகு முருகியவால். ()

வே று.

மருவிய விறலி யோடு மஞ்சரீ டலத்து வைகு
மரியசொற் பாணன் கேட்டூ தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
[3] விரைவொடு மிழிந்து சென்று வியன்சரா சரங்கள் யாவு
முருகிடப் பாடுவோய்நீ [4]யாரெனக் குரைத்தி யென்ரு ன். (கூச)

அத்திறங் கேட்டிளைத்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக் காச னுய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணைய டிமை யான்காண். (கூடு)

கக. தெற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

கஉ. சாதாரி-ஒருவகைப் பண்: இது வடமொழியில தேவகாந்தாரி யென்றுரைப்படும்.

கூக. இதிற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், "உள்ளாளம் விந்துவுடனே மொலியுருட்டித், தள்ளாத தூக்கெடித்த லுன்பதிதன் - மெள்ளக், குழல் கலிதலகம் பித்தல் குடில, மொருபதிற் றெரிவென் றுரை" என்னும் இசை மரபு வெண்பாவாலும் உணர்க.

கச. மஞ்சம் - கட்டில்.

கடு. கொத்த இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணைய டிமை - இசையற்றவனுடைய அடிமை.

(பி - ம்.) 1' சொக்கன்' 2'காட்டினாதாதி' 3'விரைவினினெழுத்து' 4'யா ரெனவுரைத்தி'

என்றிறை கூற முன்ன மென்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிதரு கிளைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றலை யடியான் [1]பாடற் கொப்பிலை போற்று நாயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டுமோ வேண்டா வின்றே. ()

[2] இத்திறப் பாடல் யாரே யறிகுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவரா ற்பாட வொண்ணு
தெத்தலத் தோரும் காணப் பரிபவப் படுமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும மென்று. (கூஎ)

வரையறு சிவிகையோடு மடிதரு கவிகை யோடு
மூருவுடை மாத ரோடு மூதலிய கிளைஞ ரோடு
[3] மரையிரு விடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னேடு
நிரைகளி ரேறும் போது னெஞ்சறை பறை[4]முன் னுக. (கூஅ)

வே று.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிமி மொக்கலோடும்வி ரைந்துதன்
மிக்கபோ்வலி கெட்டுமூட்டொடும் விட்டவுரில்வி டாதுளக்
துக்கமெய்திய கன்றுபோனது கண்டு தாய்தரு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கான்கன வின்கண்வந்துவி ளம்பினன். (கூகூ)

வே று.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினு லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் றருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிதற் கெனத்து தித்தான். (சஅ)

முன்புரந் தருளே மாலே யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுரைப்ப தேதின்
[6] மென்பசுங் காஞ்சி வப்ப விறகினே வெட்டிக் கட்டித்
தன்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னன். (சக)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதறு பாடி வாணைப் [7]பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன ரேறே [8]யென்னுமுன் னுங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோரை யேவினன் றரணி வேந்தன். (சஉ)

கூசு. இறை - விடை, தலைவன். நாயன் - தலைவன்.

கூஎ. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணாக்கர்கள்.

கூஅ. மடிதருகவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டான பொழுது நெஞ்சம்அடிக்குமாதலால் அதனைப் பறையறைதல் என்று கூறுதல் மரபு; "நித்தரு மூளம்பறை யறைய" என்பரின்னும்;(சூ:உரு);"இருவர்மா மனமும் பறையறைக தயர்வுட னடுங்க" (வி. பாரதம், இராச. உச.)

கூசு. மூட்டு - வாத்தியங்கள். சாசு. விட்ட - தங்கிய.

(பி-ம்.) 1'பாட்டுக்கு' 2'இத்திறப்பாடலாரே' 3' அரையிருளோடும்' 4'கற றங்க' 5'சாளரசங்கீதம்' 6'மென்றிருக்காம்' 7'பண்ணிசை' 8'என்னமுன்'

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனை மனக்கா ணுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத்தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டுங் கட்டி. (சக)

[1] னன்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா றெங்க ணென்ன
றின்றபத் திரவு ரைப்பான் யானல னெருனற் கஞ்சும்
றன்றிரு மிடற்றான் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் வென்றனன் விறகா ளாகி. (சச)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு மூலாவினேன் றன்னை யாளுஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி [2]கொண்டி. (சடு)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரருள் கூர்ந்து காணு
வீசனுன் னினைவின் வந்தா [3]னெண்ணினி வேண்டு மென்று
தூசணி முதலா நல்கித் தம்பிரா [4]னருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னை வலம்வரு வித்தா னேங்க. (சகூ)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
ஙின்றெழுந் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் [4]கியன்ற நல்கி
மன்றுளு தனையே பாடி மிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (சகர)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் [5]பரிவுகண் டதிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்றுன் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டி. ()

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே றிறைவி சென்று
பனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போலல் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளவுரை கின்ற தென்றும். (சகூ)

ஒதரு மனத்தால் வாக்கா லுனைரொனுன் கருணை கூர்ந்து
தூய்தரு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்டீ
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளியவ னரன லாது
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறெருரு தெய்வ மெண்ணின். (நிo)

ஆகதிருவிருத்தம் - கடுகக.

சகூ. நீடு தம்பி ஏருத்தத்த - நீண்டயானேயின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து. சென்னி = பாணபத்திரன்.

சக. கனத்திறை - விதஇன் சுடையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச் சொல்லியருள. பனிப்பு அற = நடுக்கம் நீங்க. வாங்கி - விறகுகட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி எனதனெ இயைக்க.

(பி - ம்.) [1]'என்றது சொல்லத்' [2]'கண்டு' [3] 'ஏனினி' [4] 'இனியகல்கி, மன்றுளுனையே' [5]'பத்திகண்டு'

நிந.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.*

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவண்க ணுரு மேவாது சந்தர் னன்பான் மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா ணுத மெய்ய [1]ஞதார்ந்த ஞதத்துக் கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானசசா யிருப்பப் பாடி மிவன்கண்டத் திசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுகீக்கா துருக்க ரந்து வந்திருப்ப ணந்தரத்து வானோர் [2]வாழ்த்த.

கானெறி பாடிமுடித் தேகுங் காலைக் காசொருகா [3]லணியொரு கான் மணிகளோர்கா, னீனமிலா சனமொருகான் மவுலியோர்கா லின்னதெனு தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு [4]வாழ்ந்து நாளுமகிழ் மிசவிரைவிற் கொண்டு போந்து, தீன மற [5]வுண்டு தித்து வந்தோர்க் கிட்டஞ் செய்தருள்சிந் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர. (உ)

இத்தகவு தனிநடந்து செல்லுங் காலை யிறைவனுக்குந் தனக்கு முத லில்லை யாகச்,சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ் செல்லாதங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்துமிடி யினுமிருப்போ [6] ஞருகா ணுடி விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினோத் தென்செய்கே னிறைவா வீவான் பொருளில்லை யென்றறையிற் றுயின்ருன் புக்கு. (ரு)

[7] அறியுமிவன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண் டின்பங் கூர்ந் தறையிற் சென்று, மறுவறுகல் விசைப்பாண கொடுத்த லாலே வறுமையடைந் தனைகந்தம் பொருளு னக்கே, பிறரொருவ

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அத்தரத்த - ஆகாயத்தில்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தீனம் - வறுமை. அருள்சித்தனை செய்வன் - திருவருளைச்சிந்திப்பன்.

ரு. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈதற்கு; உசு: ரூ.

* "தார மூய்த்தது பாணற் கருளொடே" (திருஞா. திருவியமகம், திருவாலவாய்); "பாணனிசை பத்திமையார் பாடுதலும் பரிதளித்தான்" (திருஞா. தே. கோளிலி); "குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திரு காண்கென, மதி மலி புரிசைத் திருமுகம்கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்னிசைப் பாணன், பெறினி கொடுக்கென வுறவிடுத் தருளிய, மாதவர் வழுத்தல் கூடற் கிறைவன்" (கல். உஇ.)

(பி - ம்.) [1]'சாதாரத்தத் தினியகாத ஞேதம்' [2]'போற்ற' [3]'அணியொரு கா லமனி போர்கால்' [4]'காளு காளு மவாவற விரைவிற்' 5 'உண்டுடுத்தும் வந்தோர்க் கிட்டுஞ் செந்தருள் செந்தீன செய்வன்' [6]'ஒருகாளுடி' [7]'அறியுமவன்'

றியாமற் றருத லாலே பிறங்குபொரு ளறைகாப்போர் முதலா யாரு
ந், குறைவிலுயர் பண்டாரப் பொருள்க டம்மிற் குறித்தனகண் டில
மென்னக் கொடித்தெ ழுந்தே. (சு)

வே று.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவு [1]போ கின்ற வென்றுக்
தப்பிய மூரிவா யிலலே தாளுறு கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திறந்தா ரில்லே கள்ளர்யா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னே யொழியவே றில்லே யென்று. (ரு)

இன்னல்கூர்ந் தைய கோவென் றிராப்பக லெயுற் றென்னே
முன்னுற நாடி நாடி முறையிடத் தொடங்கா நின்றூர்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று [2]கோகுவர் வழக்கு மன்றே. (சூ)

[1]உனக்கினி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லே யென்றன்
மனத்திலுக் கினியான் றூயான் மகிழ்ந்துகம் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன கொடுக்க வலலா [3]னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறிந்தி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு [4]தனங்கண் மிக்க வேண்டுப வளிப்பன் றூரா
[7] [5]தர்வுற விரைவிற் சென்றிவ் வோலையை [6]யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றோர் வரைதரு திருமு கத்தை
முதிர்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

சு. பண்டாரம் - பொன்னகை; "பலலாருங் கொள்ளவெனப் பண்டாரந் தினத்திறந்து" நீதிவெ.

ரு. மூரிவாய் - கள்ளவாயில.

சூ. வழக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவுயிர்களுஞ் சொல்லுகின்ற சொற்களே அறிந்துகொள்பவராதலால் அவருக்குக் கழறிற்றறிவார் என்பது திருநாமமாயிற்று; பெரிய. கழறிற் றறிவார். கச - ஆம் திருவிருத்தம்பார்க்க.

அ. "மதிமலிபுரிசை" என்னும் திருமுகப்பாசுர அகவல் வருமாறு:—"மதி மலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவும் பானிற வனிச்சிறை, யானம் பயில் பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாலலர்க், குரிமையி னுரிமையி னுதவி பொளிதிகழ் குரு மா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால யாழ்வல பாண பத்திரன், றன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்து வாலிப் பதுவே."

(பி - ம்.) [1]'போகின்றதின்றம், தப்பியமுறிவாய்' [2]'வேறோர் தென்று', 'வேருகாதென்று' [3]'சோவர்கள்' [4]'உனக்கினியெனக்களித்தற்கு' [5]'நிலத்துவாழு பிர்த்தார்கள்' [6]'தனங்கள்வாழ' [7]'இதமுற' [8]'கொடீ'

துய்யநன் னெஞ்சன் வாய்மி மூடிமிசைச் சூடிக் கொண்டிங்
கையனே பொருளே வேண்டி [1]யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நந்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா [2]மேவென மறுத்தா னில்லை. (உ)

பழுதிலா நாயன் சொல்லை மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லை
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிசயித் திறைஞ்சி யெல்லை
யுழைகடக் திரவிற் போனு ணெருவரு மறியா வாறு. (ஙு)

மல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கு மாமலை நாட்டி லன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்கள்
சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு மூயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடிங்கோ னூரிற் சென்றனன் சிறிது நாளில். (ஙஙு)

தாங்கரும் பசியா னெந்து தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னெருவ னுரென் றியாவரு மிகழ்ந்து கூற
வோங்கிசை யுருவமெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்ருன் மூடி
யாங்கொரு தண்ணீர்ப் பந்தர் மூலையி லமர்ந்தான் மெல்ல. (ஙஉ)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன்னிசைக் சொக்கன் சென்று பாடிரும் பத்தன் காண்பா
னின்னக ரடைந்தான் றேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னவன் றுயிலு ணர்ந்து மந்திரி களோடி த்தான். (ஙஙு)

நயந்துறு கனவின் செய்தி நவின்றமுன் விடுப்பப் போனோர்
[3] பயின்றநீண் மறுகு தோறும் [4]பரந்துறு நவமு தாக
வியைந்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
வுயர்ந்தவன் றன்னை யந்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (ஙச)

அரியமா தவத்தீர் காண்பா னுசையா யிருந்தா னும்மை
யுரைகெழு மரசன் றன்பா லுவந்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருதிநீ ரழைப்ப மேவேன் காவலற் நிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வந்தே னுரைத்திடும் பிறங்க வென்ருன். (ஙரு)

ஙக. நாயன் - சிவன். வில்லவன் - சேரன். செல் - மேகம்.

ஙஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமையை, "பரிவ்வால் குரவிலப்பப் பசியொரு புதத்திலப்ப" (ஙஅ) என்பதனாலு முணர்க; "இசையுருவம்" என்றது அவருக் குள்ள ஸங்தேதப்பயித்தியின்மிகுதி கூறியவாறு.

ஙஙு. நிறைவு - மனச்சரி.

ஙச. அந்த வுழை இடை - தண்ணீர்ப் பந்தரிடத்தே.

ஙரு. அரசன் உம்மைக்காண்பான் ஆசையாயிருந்தான். உரை - புகழ். பெரியகாரியம்: "பெரியகாரியமுள" (கம்ப. வேள்வி. நிகு.)

(பி - ம்.) [1]'அன்புறு' [2]'மேனை' [3]'பயின்றநீண்' [4]'பகர்ந்துறு'

பணிவிடை யமைச்சர் போந்து பகர்ந்தது சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா கனத்தி னேரு
ணனிபொலி மணிகள் சிந்த வடியிணை நோவச் சார்ந்தாங்
கிணையிலா தவணைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (கசு)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைந்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டுத்து
மன்றிலு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினன் மதுரைப் பாணன். (கஎ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டுருகி யன்தோ
பரிவினல் குர[1]வ லேப்பப் பரியொரு புறத்[2]த லேப்ப
வுரைகெழு கானம் பாடி முறுதியைப் பாரா ராப்
பரமனே யிவர்வே றல்ல ரென்றுபன் முறைது திக்தான். (கஅ)

பத்தரெங் குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை கம்மூ ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடித்[3]தொ துங்கிப் பத்திரான் பணிந்து நின்றான். (கஙு)

வே று.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்[4]மீ திருத்தி யாதரித்
துரைகெழு பாசுர வுரையைக் கண்டெழும்
பரிவொடு சூடினன் பாடி யாடினன். (உ0)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு [5]கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனே யெடுத்த வேத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (உக)

கசு. விரைத்து வந்தமையால் மணிகள் சிதறின. சேர் கடந்து சென றமை, கூ0 - ஆம் பாடலாலும் வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை-தணலர்ப் பதர்; கஎ.

கஅ. பத்திரம் - திருமுகம். உன்றனக்கென்றதைத திருமுகமென்க ; உன்றனக்கு என்றும் கலல சொக்கர் என இயைத்தலுமாம்.

உ0. இருமை - பெருமை. ஈடுகொண்டு - மனங்கனிந்து. சூடினன் - தலைமேல் வைத்துக்கொண்டான்.

உக. திருமுகப் பாசுரத்தில், "தன்போலென்பா லன்பன்" என்றதனால் தன்னுயின் வைத்துள்ள பரிவு காணப்பட்ட தி.

(பி-ம்.) 1'அசைப்ப' 2'அசைப்' 3'ஓடுக்க' 4'மீதேற்றி' 5'வாழ்த்தனன்'

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடி காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட மீதென் கோயிலுட் புக்கல
[1] ரேடி தாங்கு தவிசி லிருத்தினன். (உட)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னுகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புசூழ் மாலை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரிந்தறு சுவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் நாங்கள் கூப்பி. (உக)

பேணுற்ற காவற் றொல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வகைவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி. (உச)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் நிறக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிச யித்துக்
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டிகை கொண்டு மன்னர்க்
குரியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான். (உடு)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்து றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான்.()

முன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
நன்குல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலா நின்ற
தென்கொனன் திலாத யானே ரிழிகுலப் பாண னென்றான். (உஎ)

உட. ஓடை - யானையின் நெற்றிப்பட்டம்.

உக. மெய்முழுதும் எண்ணெய் பெய்து மாலை சூட்டித் தூசுசாத்தி.

உச. பொருளறை - பொன்னறை.

உடு. கோதை - சேரர். ஆணை - கட்டளை.

உசு. அதுகண்டு - திருவாணை கூறியதைத் தெரிந்து, முன்வாடிப் பின் தெளிந்து.''என்னபுண்ணியஞ் செய்தனெஞ்சமே''(தே.)விதரணம்-கொடை.

உஎ. என்னை - அடியேனை.

(பீ - ம்.) [1]'ஏடிலங்குதவிசிலிழிச்சினன்'

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெறும் பிற தாக
நயந்துல கனைத்துந் தந்த நான்முக ஞதி யாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்றல் கண்டீர் தாழ்ந்தநீ தியர்ந்த நேதி. (உஅ)

இரங்கிது பல்காற் சொல்ல தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ ஞனை யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
விரைந்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (உக)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிச னத்தா
லுற்றெளி யுடம்பு பெற்றுங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பறறிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (கo)

வம்பவி முலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் [1]டநிச யிப்பத்
தும்பிநீ டெருத்தத் தோங்கித் தோரைசா மரைகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைநி முற்றப் [2]பாரமக ணெளிய மிக்க
செம்பொனே டணிந்த [3]செலவன் சொக்கனு லயத்துச் சேர்ந்தான்.

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லே செம்பொன் வரைபுரை தனம னேத்துங்
கையினின் நிருமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னருள்பெற் நுங்கு. (கஉ)

உஅ. பொறையர்கோமான் - மலைநாட்டார் அரசர். நான்முகனுதியாக எறும்பு ஈறதாக வெண்க; "அயன்முதலாகத்தன்னைத் தப்பற வெறும்பீறுகத் தனுத்தோறு நிற்பேம்யாமே" எ பர்பின்னும்; நிக: ச; 'பிரஹ்மாதிபிபீலிகா பரியகதம்' என்பது வடமொழிவழக்கு.

உக. இது - இழிகுலப்பாணன் என்பது. சொல்வது என்னை-சொல்வது யாது. எம்பெருமக்கள்- எமது பெரியோராகிய தேவீர். அருந்தவனுனையாலே-சோமசுந்தராக்கடவுள் 'வரவிடுப்பதுவே' என்றருளிச்செய்தகட்டளையால். அருந்தவன் - சிவபெருமான்; "அருந்தவத்தோற்கே" (புறநா. க.) என்பதன் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க. நல்லாட்கூட்டி - நல்லவீரர்களைச்சேர்த்து; "ஆட்கொலாஞ் செப்பினர்" (சீவக. கஅஉக.)

கo. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர். கோமதனது பரிசனத்தால் - சேரருடைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்ததை, உக - ஆம் சய்யுளாலுணர்க. பரிசனங் களோடும் - பரிவாரத்தோடும்.

கக. வரிசை - சம்மானம். தென்னன்கணபி அதிசயிப்ப. தோரை - பீலியாற் செய்தவிசிறி.

கஉ. தாமதிக்காது அன்றைத்தினமே அளித்த விரைவுதோன்ற, 'காணு முன்' என்றார்.

(பி - ம்.) 1'அதிசயித்த' 2'பாராவெளிய' 3' செல்வச்சொக்கன்'

வந்தார வலர்சுற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
[1] மூன்றுறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றனையே [2]பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (கூ)

சூதத்திருவிருத்தம் - கடிசூ.

நிசூ.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி றனத்தொடு
நன்கு மிக்கவர் காளும் வியப்புற
மன்னி றக்க மதுரையில் வாழுநாள். (க)

நீடு செல்வ நிதியினைக் கண்டிசை
பாடு பாணர் பொருமையைப் பற்றியே
நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
றாடி யாரு மிருப்ப ருரைத்திடார். (உ)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றுமுன்
றையல் கோவைமுச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் [3]வழுத்துவ லென்றனன். (ங)

வே று.

இப்பெரு விரதம் பூண்டாண் டியாமினி நடிவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடிநாட் புகழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நாண்
மைப்படி மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்து கென்ன. (ச)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைந் தச்சங் கூர விருண்டிற விடித்து மின்னி
மல்லல்வான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வென்னச்
சொல்லருந் துளிக டேங்கச் சொரிந்தன சோனை மாரி. (ஞ)

ங. வறுவியோர் - தரித்திரர். என்றும் பொழித்து காளும் வாழ்த்து பாடி யாருந்துதிப்ப இருந்தனன்.

(நிங.)

உ. ஊடி - வெறுத்து.

ங. பொய்மை-மனம்வேறு வாக்குவேறு. முச்சந்தி-காலை, உச்சி, மாலை.

ச. யாமினி-இரவு. "புகழ்க்கு நல்லோன்" (க சு: ங.) துப்பு-தூய்மை. நெஞ்சன் - பாணர்.

ஞ. காற்காலிலக்கு. இல்-இடம். ஞான்றவெவ்வ-தொக்கின வென்ன.

(பி - ம்.) [1]'மூன்றையினளித்து' [2]'கடி' [3]'வழுத்துவம்'

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை கல்ல தாமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. ()

மூன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிர நின்று
தென்னிசை பாடும் பாணன் றிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்கது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலி யருவி யென்னத் திகழ்ந்தது பயம்வி ளைத்தே. (எ)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பினன் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோவோன் றங்கிரி யாழ்க ளைந்து
மிக்ககூ ருஞ்ச ளைந்து விரணமிக் குறவும் போகான்
[1] சிக்கன வுடனே நின்று பாடினன் சிவனை யுள்ளி. (அ)

அயன்றலை யறுத்தல் பாடி [2]யருக்கனை யடர்த்தல் பாடிக்
கயந்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரு புகழ்கண் மற்றும் பாடினன் சால வாழ்த்தி. (கூ)

மூற்றவெற் தையையி னைப்பார்க் கெதுமுடி யாது மூன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
றுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றுங் குவந்தியர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ டித்தான். (கo)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கரந்திடக் கண்ட பாண
னிங்கித செய்தற் கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழா தோங்க
வங்கியர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளை வாழ்த்தி. (கக)

சு. யான்இன்று அழியினும் விரதம் ஒழியேன். வல்லான் செயல் - சிவன் செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. மருத்து - காற்று. மழைகள் மழையாதலின், மலியருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

கூ. அருக்கன் - சூரியன்; அரக்கன் என்றபாடத்திற்கு இராவணன் என்று கொள்க. கயம் - யானை. சயத்தரும் புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள் "அயன்றலை கொண்டுசென் றாடல் பாடி யருக்க னெயிறு பறித்தல் பாடிக், கயத்தினைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலா லுதைத்தல் பாடி, யிபைத்தன முப்புர மெய்தல் பாடி யேழை யபயோமை யாண்டு கொண்ட, சயத்தினைப் பாடினின் றூடி யாதற்குச் சுண்ண மிடித்தாமே" (தீதுவாத கம், திருப்பொற்சுண்ணம், கஅ) என்பதைத்தழுவியது; பெரிய. திருலீல கண்ட. இ-ஆம் திருவிருத்தமும் இவ்வாறேயுள்ளது.

கo. இயற்பலகை-சங்கப்பலகை. பாவலர்-சங்கப்புலவர். முன்வரக்கொடித்தான், இப்பொழுது சென்று இட்டான்; இச்செய்யுள் கருத்தடையடையனி.

(பி - ம்.) [1]'சிக்கென' [2]'அரக்கன்'

வே று.

காண்டகு குரலொடு தத்தங் கைக்கினே
வேண்டிய வுழையினி விளரி தாரமென்
றீண்டிய நெறியினே முசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினான். (கஉ)

மூன்றிக முசைத்துதி மூடியப் பாடிமு
னொன்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
1லின்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால். (கங)

வே று.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டி துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினான். (கச)

ஆல யத்து 2ளணைந்துற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினர். (கரி)

றுலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டினக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்கனே
யலது வல்லவ 3ராரெனப் போற்றினர். (கசு)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டின்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவருள் கண்டன
மைய னேகினக் காரொப் பவரென
மைய தீர வணங்கினர் வாழ்த்தினர். (கஎ)

வே று.

மின்றிகழ் தென்னன் மூன்று மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னேப்போ
லின்றியா 4ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியக் கண்ட வுததியின் விளங்கிற் றன்றே. (கஅ)

சிந்தைசெய் தலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னே யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லிடயாண்டு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெர் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா ளுள்வ ரன்றே. (கக)

ஆலத்திருவிருத்தம் - கருகூரு.

கஎ. வெய்யபாணர் - அழுக்காறுற்ற பாணர்; எழுவாய்.

(பி-ம்.) 1'வன்றிறல்வாரியும்' 2'அணைந்திட்டவரொடும்' 3'ஆனைச் செப் பினுர்' 4'எனக்கு' 5'பாண்டிம்புக்கு'

நள.—இசைவாதுவென்ற திருவினையாடல்.

தரையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மணியாள்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ளருகிப்புகழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாடிவள் பிரியாதொரு [1]நாள்போல். (க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
[2] லாலோலில தானேவயி றரவேயக லல்குல்
சேலேவிழி காரேகுழல் சிலையேநுதன் மலராள்
போலேதிகழ் வாணேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (உ)

வே று.

இதியு மொவ்வா வடிவிலு ளருக்கொண் டிசையுலா வுவதெனச் சிறந்தா, டரைபயில் சாதித் தருமரீ தியினுற் சகிருல வேந்தையுங் கண்டி, பரிவொடு போது காடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டி, பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்ல வா வென்றனன் மெல்ல. (ங)

மையிலாள் கடைதொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசறு தேசுடை தீதி, யையனே நந்தஞ் சுந்தர னணையவுரை [3]யிங்கெனக் கடாது, பொய்யிலா வுண்மைப் பத்திர ளெழியப் புவியுளோ ருடன்பிறந் தவ ரென், றையதுண் ணிடையாண் மறுத்தனண் மருத்தா லசையுமென் கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டி நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தாணையை நீனேந்து கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு விளிய மூறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் மூற்றிசை பரிவாட் டேடிச் சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றரைத்தத்தெரித்தயர் னதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடா வாறங் ககற்றியோர் நாந்துபோய் விரைந்து, தரைமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லான், பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற் சூழவொண் சிறப்பிற், கரிபரி நெருங்கு மதுரையுட் புகுந்து கண்டன டிண்டிறல் வேந்தை. (சு)

உ. அருவமாகிய இசையானது உருக்கொண்டு உலாவுவதென, மிதிலிபர்கள் அரசனிடஞ்சென்று பாடிவரவேண்டியது மரபாதலின், 'சாதித்தருமரீதியினுல்' என்றார்.

ச. கைகுறைத்ததை, சீலப். உஉ-ஆம் பக்கத்தாலறியலாகும்.

ஞ. வலிசெயாது - பலாத்காரஞ்செய்யாமல். கறுத்த - கோபித்த. விளிய - அவமானப்பட.

ஈ. அகற்றியோர் - நீக்கிய வேலைக்காரர்.

(பி - ம்.) [1]'காட்போல்' [2]'ஆலேலில்' [3]'இன்னெனக்'

பல்லித மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை,
முல்லைசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாய் திருந்தவ டன்னே,
யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாதெற் கின்று, வல்
லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்றாள். (எ)

அங்கது கேட்டி வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் றெழுத
பொங்குகற பினளே வியந்துநீ தோறபிற் புகலினந்தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவளே வெலவதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல. (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை
யாளேன், முன்னது தானே காதலுமிவ் வறிதே முறறவோர் குற்றம்
வா ராது, மன்னநீ யிருப்ப வென்னையார் வெல்வா 1றெல்லனண்
மன்னவன் கண்டி, நன்னெறி நெஞ்சி னென்றுவைத் தொன்று நவின்
றுபின் போவென விடுத்தான். (கூ)

C வ று.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீதநீப பதத்திரன் றேவி தன்னே
2 வெருவுறு தென்முன் வருதாற பன்முறை விளிய வைது
வரையறப் பாடச் சொல்லென் றேவிமீயார் மாதை விட்டான். (கo)

வரன்முறை மற்றை ஞான்றோர் மண்டபத திருந்து முல்லைத்
தெரிவைகல் லிசைபா டிங்காற செனறவள் சொலலக் கேட்ட
வரிவையு மதுயா னாகி யரசன்முன் பேசி வருது
கருகிட வைது கீதம் பாடினளை கறபி னுளே. (கக)

வாதுற வைதல கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியநீ வைவ தென்னை
யோதகு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடிங் தோறறலா சுமக்க வென்றே. (கஉ)

இப்படிச் செய்த லின்று தகுமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் 3னுங்கி யைந்து சீறியாழ் திருத்தி வந்த

எ. முல்லை சேர்மாலை - முல்லைப் பூமாலையணிந்த; இம்மாலை கற்பிற்கு உரியது. இங்கிதம் - குறிப்பு.

அ. தரம் - தகுதி. புகலேன் - சொல்லுமிடத்து.

க. அது - அகத்தபு.

கo. எய்தியமாலை - வந்தவிதலி. மறைத்தது ஒருமாதை விட்டானென்க.

கக. முல்லைத் தெரிவை - பத்திரர் மனை. முன்பேசி வருது - முன்பு சபதஞ் செய்துவந்து; முன்பு ஒகிவந்து எனலுமாம். கருகிட - கோபக் கும்படி. கறபினுளைவது.

(பி - ம்.) 1'என்றலுமன்னவன்' 2'பரிவுறுதென்முன்' 3'ஆங்கிருந்து'.

துப்பிலா மாது பாட [1]வியைந்தமென் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடிஞ ளுயர்புண் டாக. (கூ)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவெஞ் சுரம தென்றும்
கோதில்கற் புடையாள் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுந்
தீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாதினே வியந்தான மாறன் மாறிமூற் செற்றங் கொண்டே. (கசு)

கெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா [2]வணுமதி தருமு மென்னு
மறைமொழி தனனி னேன்று மாதுர மாக வந்த
வ்றவியே பாடி ஞளென் றமைந்தனர் வியந்து சால. (கரு)

மறறது கண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கறபுடை யாள்வ ருந்தக் கண்டிளம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொறறரும் வெற்றி தோலவி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெறறிகழ் மாதே விததை செயுமிடத தென்ருன் மெல்ல. (கஙு)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவர் தேதறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் [4]போக்க வேதநிழை போந்து சாலக்
கன்றுகளு சோடு நந்தங கணவனுக குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணபபஞ செய்வ மென்றே. (கச)

வேறு.

கருணைசேர் [5]கடவு ளாலயத தேன்ற்று கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித், தரைமிசை யெவர்க்கும் வைததவன் பொழியத் தனியொ

கூ. துப்பிலா மாது - வசதவிதவி; 'துபபின்மாது' என்பர்பின்னும்; கச.

கச. காகசுரம்-காகம கதினைத் போலபபாடுவது; அஃது இசைச்தொழிற் குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, "பருக்குரல் கட்டை மூவல் மிலகை, லொருகடி யமாதகைம் புரைததல் - விருபபிலாக, காருளி காக சுரமென்னு மவ்வடடும், ஆகாவெனச சொனனு ராயகது" என்னும இசைமரபு வெண பாவால் உணாக. 'மாதனை' எனபதறகு மாறறதலையுடையவனென்னும் எபாருளபுலபபடக கூறபிபிருததல் ஆராயதறபாலது.

கரு. வாரம்-பஞ்சபாதம்; "ஓரகூாகது" எனபர் பின்னும்; உப; "வாரம் பட்டுழித தீயவு கலலவாக, நீரக காய்கதுழ் கலலவுக தீயவா, மோரும் வையத தியதகையம ரேவெனனு, வீர வேனமிக கண்ணி வினம்பினனை" (தீவக. அகஅ) எனனுஞ்செயயுள் ஈண்டு உணரதறபாலது. இராசா அனுமதிதருமம் - இராசாவுடைய அனுமதியேதருமம்; "மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி" என்னும் பழமொழியுட, "மன்னவன் சொன்ன வாறே சொலவது வழக்காதன்ரே" (தீதுவிளை. இசைவாத. கச) என்பதும் இங்கே அறியதறபாலன. மாதாமாக - இனிமையாக.

கூ. சொல் - புகழ. எல - ஒளி. கள. ஏறறம்: முன்னிலைப்பனமை.

கஅ. எங்களென்றது கணவரையுமுளப்படுத்தி.

(பி - ம்.) 1 'வியத்துபின்' 2 'நீதறமலை' 3 'அனுமதோதருமம்' 4 'போக' 5 'சொக்கன்'

ரன் பெண்கண்மேல் வைத்தா, யுரைகெழு மரச ளுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத் தரு ளெனத்தகு செய்தாள். (கஅ)

வே று.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ ளாளே
மின்பொலி மாறன் றன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ [1]வென்றன னெம்மான். (கக)

வே று.

நின்றதிரு வுரைவிசும்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடு நனிவாழ்ந்து போந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவரை மற்றை ஞான்று வரவ ழைத்தின் னிசைவாது கண்ட வைக்க, ஞெள்ரியவர் தம்மொடுமுன் னேயினுஞ் சால வுண்மைமறைத்[2]தோரங்கூர்ந் தினிய நெஞ்சங்,குன்ற கவின் றிடத்தோலாக் கற்பு மாது கூறுவாள் சீறியுளங் கொந்தது விம்மி. (உ0)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக்கொ ளொப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப் பாடியக்கா விருந்தோர் தம்மு, ளெய்தியவா ரொருத்திதனை வென்ற ளென்றங் கியாரொருவர் சொல்கின்ற ரவளே வென்ற,மெய் தருநா யகிமற்றிங் கென்மு கதது விளம்புமது [3]செற்றங்கொண் டென்ருண் மெல்ல. (உக)

ஒள்ளியவ டள்ளியுரை செய்யா முன்ன ருயர்புடைய வுலகத்தைப் பேணி யொன்றும், விள்ளுதலசெய் யாதகுகண் மேவி னலயாம் வே ரொருவ ராலேமோ வெனப்[4]போ தென்ன, வள்ளலெளி யவர்க்கெ ளிய சொக்க நாதன் மண்டபத்து ளெண்டிசைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளுதமிழ் வாணரிசை வாணர் சூழச் சேர்ந்திருந்தான் போந்தெ வரும் வியப்ப வேந்தன். (உட)

புகழ்தருபத் தினன்றேவி யுண்மைக் கின்று புவிகாண நமைச்ச மப்ப ளென்று கொண்டே, யகமகிழ்வி னெடுமவன்தாங் கறிவி லாதா ளைவையேற வறிவுடையா ளெங்குந் தானுஞ், சகமுதல்வன் றனினின்று மெல்ல வொல்கிச் சார்தலுமற முருகிருந்த வேந்தற் சார்ந்தோர், முகமுகம்பார்த் தனரென்னுய் வினையு மிந்த முன்னவன்றன் செய றெரியா தென்று கொண்டே. (உங)

உ0. ஓங்கூர்ந்த - பகுபாதமிகுத்த. உக. கைதவம் - வஞ்சினை. உட. எனை - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள். உங. முகமுகம்பார்த்தனர் - ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தனர்; "கண்மலகு நீரார் முகமுகக்க ஞேக்கினரே" (சீவக. கஅ0அ.)

(பி - ம்.) 1'என்றனனிதைவன்' 2'ஓரம்பட்டு' 3'செற்றமோளென்ருண்' 4 'போதென்று'

வே று.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனு புருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருந்தா [1]னப்பாற் போதமின் மாது முன்னர்
நிரைந்ததந் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனே வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினு டரம் பேசி. (உச)

வே று.

வேர்த்தன ணடுங்கினள் விதிர்வி தித்தனள்
வாய்த்தில விசையென வாயு லர்ந்தன
ஊத்தரு முளம்பறை யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளவையவை கண்டிம் பாடினுள். (உடு)

வே று.

புனை[2]பெருக் குரல்க டத்தல் புரைத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
கினைபடு காக வோசை காகுளி விலங்க னீங்காத்
தனிபடு கட்டை யெட்டின் றகுதியிற் றிகழும் பொல்லா
வினைமையில் சுரத்தைக் கண்டாங் கிருந்தவர் வியந்தா ரில்லே. (உசு)

மூத்தவெண் ணகைகது ளங்க முறுவல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சித்திர யாழ்தி ருத்தித் திருமலி களந்தி ருத்தி
மெத்திய மடப்பத் தோடி மெல்லிரல் சிவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினுள் பண்ணி னேங்க. (உஎ)

ஆங்கரி முரற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன

உச. பரந்தவன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்த விறலி.

உடு. உளம்பறை அறையஃதெஞ்சுடுக்க; [3]நே: நஅ-ஆம் பாடலின் குறிப்புப்பார்க்க.

உசு. பெருக்குரல் - வெடித்தகுரலாகிய வெள்ளோசை. கடத்தல் - ஓர் ஓசையான தன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புரைத்தல் - ஒருதானத்தே பாட ஒருதானத்தே கழுவுதல். மேலொருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல். காக வோசை - காகம் கத்தினுற்போலப் பாடுதல். காகுளி - பேய்கத்தினுற் போலப் பாடுவது. விலக்கல் - ஒருபண்ணைப்பாட வேறொருபண்ணிலே விலகிநின்று இசட்டல். கட்டை - நிதமும் தானமுக்குரையும் தீசிசை. இவற்றை, "பெருக்குரல் கட்டை.....சொன்னூலாய்த்து" என்னும் இசைமரபு வெண்பாவாலும், "நாகொகுளி வெடிகுரல் வள்ளே, பேசாக் தீசிசை யொருபுற மொட்ட, னெட்டியிப் பெறித லெறித்தலின் றிரட்ட, லோசை யிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப், பேசுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி" (கல் உறு) என்னும் செய்யுளாலு முணர்க.

உஎ. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை.

உஅ. அரிமுரற்சி - வண்டின் காதம். மூவிசை- - மூவகை ஓசை; "தப்பமொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும், வைய முழங்கும்

(பி - ம்.) [1]இப்பாற்' [2]பெருங்குரல்'

வோங்கிய சராச ரங்க ளுருகிடப் பாடி நீதி
தாங்குமூ விசையைக் கண்டு தடித்தன ரிருந்தோர் யாரும். (உஅ)

தணிவின்மாத் திரையொன் பானுந் [1]தானங்க ளெட்டி னுறு
ணுணிய கிரியை பத்து நண்பதின் மூன்றெ ழுத்தா
லணுகிய தொழிலா ரேங்கு மைம்ஞல் விளங்கு மும்மைத்
திணையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார். (உக)

வேந்தனர் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரம்ப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்ந்தது நெகிழ்ந்த துள்ளந் தம்புரு காரந் தாதி
வாய்ந்தவர் பாடும் பாட லென்றது வாக்கு வாழ்த்தி. (கo)

பரிந்தது புதுமை யேயோ [2]பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
கிரம்பியோன் முன்னின் ரூலெக் நெஞ்சக மூருகா தங்க
ணுரம்படச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமி லாதாள்.

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
கற்புவீ றுடையாய் தோற்றுள் கழுத்திடை வளைத்தே றென்ன
விற்பொலி நுதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னருளே வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் [3]பொலிவுண் டாக. (கஉ)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலகின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவக் நிறைஞ்சிற் கூட லிறைவனே யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (கூக)

வலம்புரியும் - கையைத்தத், தம்புருவு காரதரும் பாடியமூ வோசை யென, கம்புரீர் நால்வேதத் தள்" என்பது இசைமரபு.

உக. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு. இச்செய்யுட் பொருளை, "மாத்திரைக ளொன்பானு மன்ரன மோரெட்டு,மேத்தக் கிரியையென் றீசைத்தும்-கோத்தப்,பதின்மூன் றெழுத்தாற் ரெழிலிக்தும் பண்ணின்,மதியோர்க ளோக்தி நிற மாம்" என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் ஆராய்க.

கo. சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பது மற்ரொருபொருள்; அடுத்த செய்யுளாலு முணர்க.

கக. பகைத்தவனெஞ்சம் பரிக்தது புதுமையேயோ. 'எக்கும் நிரம்பியோன் முன்னின்ரூல் எக்நெஞ்சக முருகாது' என்பது, "யார்க்கு முன்னவனே மூன்னின்ரூன் முடியாத பொருளுளதோ" (பெரிய. திருவாரூர்ச். சுள) என்பதைத்தழுவியது. சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம் - தணியாக்கோபம், சலனம்; லகரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவக்தது.

கஉ. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

கஉ. மாலையை - விதலியை; பூமாலையை யென்பது மற்ரொரு பொருள்; "வாடிய மாலை வாடா மாலைதாள் வீழக் கண்டே" என்பர்பின்னும்; கடி.

(பி - ம்.) [1]'தானங்கள்' [2]'பகைத்தவர் நெஞ்சே' [3]'பொலிவுகூர்க்து'

மறுவில்சுக் தரனைப் பாடி மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்ரு னென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிகை தாசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணுளைக் [1]கழுத்தினின் றிறக்கி விட்டான். ()

வாடிய மாலே வாடா மாலைதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய காம மாலவாய் மாலே யென்று
சேடிறக் கொடித்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
கீடிய செயல்கள் சற்று நிலேயில்லா நிலேயில் லாவே. (கூடு)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணேசேர் சொக்கன் றன்னே
யுண்டென விருந்தாள் வென்ரு ளுலகினே யாளு கின்ற
வெண்டரு கும்மை யுண்டென் றிருந்தவ டோற்ருண் மற்றென்
பண்டிறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யநிச யித்தான் (கூக)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனேவயிற போக வேவிக்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணேயை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின [2]னினிய நல்கி
நற்றமி ழிறைவன் ரூறு கைகையொடுங் கோயில் புக்கான். (கூன)

பத்திரன் ரூறு மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானத் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோரு காண வேகினன் சிவலோ கத்தே. (கூஅ)

ஆலத்திருவிருத்தம் - கக0உ.

கூடி. சேடு - பெருமை.

கூசு. பண்டுதல் - பழைய செய்தி.

கூள. 'சொக்கன்': "ஆலவாய்ச் சொக்கனே" (தீர்த்தரூ. தே; மதுரைக் கலம். ரூ, க0, கூஉ, கசு, அ2.; மீனுட்சி இரட்டைம.மாலை, உ,க0.)கற்ற மிழிறைவன் - சிவபெருமான்.

கூஅ. அளவில்காலம் வீற்றிருத்த.

(பி - ம்.) [1]கழுத்தினின்றிறக்க' [2]'உயர்பூணல்லி'

நிஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.*

மூன்னமோர் காலம் வெய்ய மூரணடு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மாபினி லிலங்கு வாணேர்
வன்னியர் தலேவன் ரேன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டி நாட்டி. (க)

ஆங்கவன் றனக்கு மூன்னே யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
[1] யோங்கிய விராது மைந்த ரவள்வயிற் முதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படு தந்தை தாய
ருழையிடை [2]யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழித்து தூய
வழகினுல் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் மூன்னேப்
பழவினே யிழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ங)

தொல்லியம் பதிவிட் டொன்னுர் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலிப்பப் [3]போனேர் நாடொறும் வருந்த மேனி
பல்லித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது [4]கொண்டு புன்பயிர் விளேத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தொடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுழன் றுளத்தன் பின்றிக்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ஞ)

க. மூரண் அடு - பகையை வெல்லுகின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி; இல்லறநெறியுமாம். வன்னியர்-ஒருவகைச் சாதியார். காட்டி நாட்டுபண்டிய காட்டின் கண்ணதாகிய சிறியதாரு நாடு; அது களவேள்வி நாடென்றும் பெயர்பெறும்; "மூன்னேர் பாண்டியன் சோழற் காய்த்து, பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடைடைக் காட்டு நாட்டுள்" என்பதனுலு முணர்க; சசு: இசை.

உ. அன்று, ஏ: அசைகிலேகள். ங. உலழ - வீடு.

ச. தரப்ப - ஓட்ட. மேனி வருத்த. நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதவைகள்.

ஞ. ஞாளி - நாய்.

* "ஏனக்குருளைக் கருளினே போற்றி" (திருவா. போற்றி. கசை); "கோலமேனிவராகமே" (ஷெ. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், இ); "ஏவண்டன்றிச் சென்றி யீச னெந்தை பெருந்துறையாதி யரு,கேவலங் கேழலாப்பால் கொடுத்த விடப்பறி வரெம் பிரானுவரே" (ஷெ. திருவார்த்தை. க); "தாயாய் மூலேயைத்தருவானே" (ஷெ. ஆனந்தமாலே. இ.)

(பி - ம்.) [1] 'ஓங்கியபுதல்வீராது' [2] 'இறக்தகல்ல' [3]'போனசாட்டிடை' [4] 'சாலும்'

மெய்ப்பயி சாபம் வல்ல மேதகு முனிவி னுனே
சொப்பிலா முனிவன் மாறறி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலைச் சென்றவர் திரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வந்தை [1]கொட்டிப் பாடினர் சால நக்கு. (கூ)

வே று.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சிறியாங் கவரைப்
பற்றியெந் நிலமு முழும்பழ மையினுற் பரிவுடைத் தழுர்தொழி னும
க்கே, யுற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் முழுமின்வெங் குரு
னாக ளாகிப், பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழை
யறச் சபித்தான். (ஈ)

முனிவரன் சபிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முதிர்தரு பத்தியிற் கூடி, னினை
யடி தொழுதே மாகிலா தவனே நீள்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென், றினைவரும் வணங்கக் கண்டிதா யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின்
னருளான், மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாப
மும் கொடுத்தான். (அ)

வே று.

இக்கெறிச் சபிப்பப் போந்தாங் கெல்லைசூழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் பெருமு கத்து மைந்திரக் கூனற் கேழ
றன்வயிற் முதியா முன்னங் தாயையொண் புவியாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட் டில். (கூ)

வே று.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணுமற்
காய்துயரங் கொண்டழுங்கல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னேயவுரை யாவு மூணர்வா னியைந்தவற்றின்
ரூய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தோ ரதிசயிப்ப. (கஅ)

கூ. தறு - புதர். தப்பு - ஒருவகைப்பறை.

எ. உழுந்தொழில் உமக்கே பரிவுடைத்து. குருனைகளாகி - குட்டிக ளாகி. முன்பிழை - தப்பெனக்கையைக் கொட்டிப் பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்க நாயகரது இனிய அருளினால். மறபெருஞ் சாபம் - சாபவிமோசனம்; இதனைப் பிறிது சாபமென்றார் முன்; உ: கூ.

கூ. வன்னியர் - மேற் கூறிய பன்னிரு மைத்தர்கள்; எழுவாய்.

கஅ. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருத்தமில். உரையாவும் உணர்வான் - சொக்க நாயகர்.

(பி - ம்.) [1]கொட்டியாடினர்

வட்ட முறிமதிய மென்ன வலோதுண்ட
கெட்டை முகமிலங்க கோர்த்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிர் தண்ண விருபாலுங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (கஉ)

வே று.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வமுதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ [1]வொண்டல மேடவ லாகப்
புரையற வழுது திரிந்தன வியைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி.

வே று.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடித்துக் குடித்தநற்
பெரிய கோலங்கள் பின்னசென் செய்தன. (கச)

ஆலத்திருவிருத்தம் - கசுகஉ.

நிகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல.*

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமமங்கை
தரைபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலைவனேப்பார்த்
தருகியபே ரருள்கண்டாண் டதிசயித்தன் புறத்துதித்துத்
தெரிதரானின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாய்மலர்ந்து. (க)

கக. வட்டமுறி மதியம் -வட்டம் முறித்த சந்திரன்; என்றது பிறை மதி பத்தை. தண்டம் - மூக்கு. இருபாலுமுண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கஊ. அன்றே - அக்காளே. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள் அகத்தியமுனிவரை நோக்கி முனிவர்கள் வினவியது.

* "கருமுகத் கனிகிதத் தழதகட் பிறையெயிற், தரிதரு குட்டி யாயபன் னிரண்டினைச், செக்கோல் முகியிட் டருணீர் தேக்கிச, கொக்கை யென்னும் படர்க்கே கட்டுத, நிப்பட ராகிய கேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ருலகு பெத லிகைக்கு, காப்படை யன்னிய சாக்கிய பெருமான்" (கல். சஅ.)

(பி - ம்.) [1]'ஒண்டலயிடம்வலமாகப்'

வே று.

விலங்குகள் கொன்று காட்டி வேட்டையா டுதலெப் போதுந்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனுற் பாவ
மிலன்தவர் மேற்செல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு சாக
கலந்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ காய னீரே. (உ)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வலகிலன்யா னிகளிற் றேயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவர்நீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய தன்றே வுளத்திடை யோருங் காலே. (ஊ)

அப்படி யிருப்ப வின்த வங்ஙக்கொண் டிலாவு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முக லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறும்பீ றுகத் தநுங்தொறு நிற்பேம் யாமே. (எ)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வுருவங் கொண்டே
யெவ்வுயி ரையும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொழித்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (ஏ)

வே று.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித னளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருந் தவமுனி சபிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுறைத் திடுமு னிறக்கது தாயுமப் போதே
வேதனே யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரக்குதாய் மேனி.

சங்குமுன் வளர்த்த றருமமா மைவதா மிக்கொடுங் காட்டிடைச் சென்ற
டங்கற வுலாவி யிவ்வுடல் விட்டோர் தீதிலா வினியருத் திரணுக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிநல லொழுக்க முயர்புக முறிவுற வுதித்தீத
யாங்குதென் னவற்குச் சேனைகா பகாக ளாகுக மாண்யா லெனருள். (ஐ)

வே று.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்த்து
மெய்ப்புழுப் பிரம முகப் பிரமனெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட னுக்க வலலீ ருமசக்தி புதுமை யன்றே. (அ)

உ. லகத்து - விரும்பி.

ச. இந்த அகம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச் செய்யும். துப்பு - பவழம். தனுத்தொழுமை - உடம்புகளை தோறும். இச்செய்யுளின் பிண்ணிரண்டடியின் கருத்து, இங்: உஅ - ஆம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

ஞ. யாம் எல்லையிலரையும் வளர்ப்பேம்.

ஈ. இதன் அளவில்-இடபன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது சாதியொருமை.

எ. சம்மாலியால இலவதாம் சேனை சாயகர்களாகும்.

வேறு.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை
யளிக்குஞ், கடம்பமா வனத்தீர் நும்பெரு மூலைப்பாற் கடல்குடித்
தலைகளி கூர்ந்து, மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்ன
வர்க் கமைச்சராய் வாழ்ந்து, நெடும்பெரும் கால மிருப்பதிங் குரை
க்க வேணுமோ நினைத்திடி னென்ன. (கூ)

வேறு.

1 திருந்துகா யகன்ம ஞிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுரையம் பதியிற் போந்தாங்
கரும்பெரும் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (கo)

கனலுமிழ் செங்கட் டுங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால முலாவிமீண் டருளால் வெற்பிற்
புனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதனே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (கக)

2 பிறந்தபின் ரூய்மார் தந்தை பேசரு முலகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போறறி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (கஉ)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் நும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா னெருவர்போ லுருவங் கண்டே. (கங)

3 இத்தவெங் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலினு லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து திக்குத்
தந்திர மூற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர. (கச)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாம்பரி தேர்ப தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
பழுதிலா நினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் கட்குந்
தலைகதிர் மதிம்தாய் மாடந் தலைத்தனி யிருப்ப வீற்றான். (கஞ)

க. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை. வேணும் - வேண்டும்.

கo. கோலக்கோலம்: மடக்கு.

கக. பிறைக் கோட்டு மாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள்சார்த்த.

கச. அறிவால் சுத்தம். தந்திரம்-சேனை. போற்றி-பாதுகாக்க. பட்டம்-சேனாபதிப்பட்டம். சேனைத்தலைவர்,மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின்

(பி - ம்.) 1'திருந்தாயகன்' 2'பிறங்குபன்னிருதாய்தலை' 3'இத்தகோர் பருவமைத்'

ஈறிப்பபி மதுரைத் தென்ன னீள்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால
[1] வறத்தினே மொழுகிச் சொக்க ஞணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புகழ் கொண்டார் சேணை யோட்டிசா மந்த ராகி. (கக)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவையொன் றில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் [2]பகைக டம்மே. (கஎ)

வே று.

கொன்றைச் சடில மூடிச்சொக்கன் கொற்ற மாறற் கிரவின்க
ணொன்றிப் புகுந்த செய்தியெலா மூணர்த்தச் சொக்கன் குமாரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்முதற்
பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது. (கஅ)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டி கரந்தி மூவேழூட்டி
வரிசை பூனைவன் னியராக்கி மஃ்ம்மல வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமூமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில். (கஆ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஅகூ.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.*

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெங்காளுங் காக்கைக் கொளித்தே
தெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முண்ஞ
வருந்த லொழிக்தலர்ந்தாங் கதுயுழல் காலம். (க)

"மந்திரித் தலைவராக வைத்தனன்" என்றார்; 'இதனை, வருஞ்செய்யுட்களாலு முணர்க. போலும்: உம்மை, அசைநிலை.

உ. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனைவாயிலி லிருந்து தத்தம் தொழிலகளே இயற்றுதல் இயலபு; சுக: உ0 - ஆம் செய்யு ளைப்பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கள. உண்ணியத்தலைவராகி - சேனைபதிகளுக்குத்தலைவராகி; இந்நாற் பதி கம், கூ-ஆம் செய்யுட் குறிப்பைப்பார்க்க.

கஅ. முன்பு, "சுக்தரன் குமாரர் போலுமிருக்தனர்" (கச) என ஜூத்த வன், இப்பொழுது தெளிக்தானென்றுணர்க.

கக. அவை - அப்பன்றிக்குட்டிகள்.

(கo)

க. பதக்கம் - விட்டில்.

* "கருங்குருவிக் கன்றருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி. உoக); "இவ்வல குயிரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைகூ றிங்கு, கருங்குரு வித்குக் கண்ணருள் கொடுத்த, வெண்டிரு கீற்றுச் சேக்கர் மேனியன்" (கல். எ.)

(பீ - ம்.) [1]'அறத்தினினேற்றிச்' [2]'பகைகடிக்தே'

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்ந்தபடி
மீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முண்டுபகை
தீங்கல வெல்லாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (உ)

வென்றிப் புரம்வென்றோன் வேகா முடியமுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வாழ்ஞ ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (ஊ)

காணி னிளியிதற்கோர் காரணமுண் டெங்கிலத்தும்
பூணு முருக்கொண்டி பூசைகொளு மீசர்களிற்
சேணிமிருந் கோயிற் றிருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா ரிலைபிறங்க. (எ)

என்று கருதி யிரணியத்தண் டாமரையிற்
சென்று விரைவின் முழுகிச் சிறகடித்துத்
தன்றுபுகழ் கொண்டானைச் சூழ்ந்துலகோர் கொண்டாட
நின்று பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (ஏ)

வே று.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய நினைவு கண்டி பொருவின் மூன் றெழுத்தா லோங்கி
விரைந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (ஐ)

[1] வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு மூன்னம் பிரமமா [2]மூகுத்தத் துன்ற
[3]னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுள் ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கைபாற் பயமோ வில்லை. (ஒ)

உ. உணர்த்தபடியாவது.

ஊ. வென்றிப்புரம்-மூன்று வெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிக்களிற் றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்" (சீவக. கச.) சிவபெருமானுடைய செயற் கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை பகையை வெல்லக்கருதிய களிக்குருவியார் கருதப்பட்டது.

எ. சேண் நிமிரும்.

ஏ. இரணியத்தண்டாமரை - பொற்றாமரைத் தீர்த்தம்.

ஐ. அருந்தவன் - சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோன்" (புறநா. கடவுள்) என்பதன் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

ஒ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது, இரவில், இருபத்தைந்து நாழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஓதி. உவண ராசன் - கருடன்.

(பீ - ம்.) [1]'வழிபடுவோர்களின்போன்' [2]'முகிழ்த்தத்' [3]'உழையில்'

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேலின்
பெருங்குலக் கிளைக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதிலிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்ந்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (அ)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று ஈந்த
முயர்விளை யாடல் காண வும்பரு மதிச யிப்பச்
செயிரது பறவைக் கெல்லாந் தீபமே யனைய வுன்றன்
[1]பெயரது வலியா னென்று பேரிடக் கடவ தென்றே. (கூ)

கருணையிற் பரிசஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
விரைவொடும் புகுந்த காட்டில் வெல்லுமந் திரமோ திற்றல். (கo)

மறுவறு சிகரம் பன்னுள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவருஞ் சாதிக் கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (கக)

ஈன்பரி வெய்தி யாவு நவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லஈன் கரினேவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடிக்கிக் காக்கை
யின்புறு தலியி லெற்றப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

[1] கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமுக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக டலைபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைகி னேந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று விரைவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஙு)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ

அ. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம்பார்ப்பு - இளையகுஞ்சு. போதி - உபதேசஞ்செய். பரித்தவையாவும் - தன்புத்திரவகைகளெல்லாம்; பரித்த - தீ யன்புற்று என்றமாம். திரிவதற்குப் போதி.

கக. நிகரிலா மந்திரம் - பகையில்லாமைக்குக் காரணமாகிய மந்திரம்; "நீலமொடு செய்த னிகர்க்கு மூான்" (ஐங்குறு.உ); "நிகரி னிலையே"(சிலப். பக்கம், கஉக.)

கஉ. கோக்கயம் - தலைமையாயிகரிக்குருவி. கோக்கைநீக்கி - கண் ணோட்டத்தை பொழித்த. மேக்குஉறீஇ - மேலேசென்ற.

கச. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ளவர்களே பாருங்கள்; "பகராங்கக் கலம் பத்தைப் பாரீர் பாரீர்" (அரங்கக்கலம். தனியன், உ); அடுக்குமாம். இதை ஞ்னெபின்னரே வன்மையுண்டாயிற்றென்ற வருவிக்க.

(பி - ம்.) [1]'பெயரையும்' [2]'கோக்கை நீஞ்க்கை', [3]'கோக்கெ நோக்கை'

சிங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முலகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வலியா னென்றார். (கச)

வே று.

செஞ்செறி நாயன் றேவர்க டேவன்
முன்வரு தீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (கடு)

வே று.

சொற்ற ருஞ்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க ருங்குருவி நாபிசைத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர [1]மித்திஞ் சயத்தின்
கற்ப னேயின்றுங் காணப் படுமே. (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகடஉ.

அக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.*

தேர்பரி கரியா ளீண்டிந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிர[2]ஞ் சத்து
வாரிசூ முலக முற்று மதுரையி லிருந்து காத்தான். (க)
மன்னுயிர் காப்போ னோர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரொந்தை சொக்கணுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ செல்லா நல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் மழைப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (உ)

கடு. நூ.: டு; நாயன் - தலைவன்.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக்கடவுள் உபதேசித்தருளியபின்பு, ஓர் வொருதினத்திலும் விடியற்காலத்தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத் தை ஜபித்தக்கொண்டு வருகின்றன வென்பது ஐதிஹ்யம்; "ஆற்றல் வேண் டுசெலா மரணி யன்பினுல், போற்றியிம் மனுப்புகல் கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய மகிரத் தன்னைக் காக்குரீஇ,வீற்றவீற் குரிருக் தைத்தன் மேயின" (காஞ்சிப்புராணம், பன்னிரு.சமச: விடியல்வருணனை)என்னுஞ் செய்யுளா லுணர்க. மித்திஞ்சயம் - மிருத்தியுஞ்சய மந்திரம்; "சத்தியஞான மித்திஞ் சயத்தினியுபதே சித்தான்" (நிநவிளை. கரிக்குருவிக்கு.கஉ.)

(கக) [விக்க.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரகுலத்தைத் தோன்றியென ஒருசொல்வரு உ. சடங்கு என்பது யாசமல்லாத கர்மங்களை.

* "சேதுடன் செண்டிட்டுமேருப் பொன்வாங்கி" (பரிகா. கக.); "கய லெழுதிய விமய செற்றியின்" (சிலப். ஆய்ச்சியர் குரவை.)

(பி - ம்.) [1]மிருத்தியுஞ்சயத்தின் [2]'குலத்தல்' [3]'நல்குரவாகியெங்கும்'

ஆங்கவர் கீங்க [1]லில்லா வரும்பெரு வேள்வி மூன்ற
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிதலா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து சென்முதற் றுனி யங்கள்
பாங்குற வினைவில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (க)

மாலிலர் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெங் கியருற் றோர்காட்
டானிருந் தரைக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
றீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி ரும்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மறிந்தோ மூண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்துளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
ணன்றிகொள் பழையோர் சொல்ல ரென்றுகள் விருட்டி யின்ரூன். ()

கருணேசர் சொக்கன் கண்டி கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
றெரிவுற நமக்கே கல்ல தென்னவ வருந்தே வின்று
பெருகிய படையு முன்றன் [2]பீடிடைக் குடியு மற்றே
சொருவரும் வாடா வாறிங் குரைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (ஞ)

விண்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்று னக்கு வேண்டுப தறித்தெ டுத்தாங்
கொண்டிரி னின்ன தாக வுனதுறு குறியு மிட்டுப்
பண்பொடி கொண்டி போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

நின்றுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்றுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடித்துப் பெய்து
சென்றெறித் தேவர் கட்குந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்கு நல்கிடு நயங்கள் [3]கூர. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா நிகழ்ந்த லான்மேற் றுணிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
[4]வழிபடின் யாண்டொன் றிற்குள் வையகந் தழைக்கு மன்றே. (கூ)

க. அரசருக்குரிய ஆறங்கங்களுட் சிறத்தமையின், படையும் குடியும் கூறப்பட்டன; "பெருகிய படையுமுன்றன் பீடிடைக்குடியும்" (ச.)

ஙி. காலத்துப் பெய்யுமென்க. ச. நமக்கே: ஏகாரம், பிரிநிலை.

எ. தறித்து - வெட்டி. உனதுறுகுறி என்றது, மீனமுத்திரையை. போதி - வா. பகடு - யானை. நன்று - மிகுதியாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை கக-ஆம் செய்யுளும் புலப்படுத்தும்.

கூ. நந்தம் புரமதாம் - நம்முடைய வடிவமாகிய; புரம் - உடம்பு. இச் சூத்தலால் மறுத்த.

(பி - ம்.) [1]'இல்லை' [2]'பீடுசேர்குடியுமற்றும்' [3]'கூர்ந்தே' [4]'வழிபடி'

வே று.

தூணவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு ளானெழுந் தநிசயித் தொருவருக் குரையா
ணேய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தனவி
றனிவில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் கிளர. (கo)

அடர்ந்த தானையோ டாங்கவன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமூ நாளிடைப் போக்கி
[1] மடங்கல் யாளிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (கக)

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வளநகர் மேவி யங்க
ணுற்றதா னையை[2]யி ருத்தி யோங்குதன் றிறலி னோடு
மூற்றிர விற்சென் றீசன் மொழிந்தன மொழிந்து கிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினன் பாணிச் செண்டால். (கஉ)

அங்கது கண்டு கம்பித் தமரர்மெய் புணர்ந்து வந்து
செங்கணே றனைய மன்னன் [3]றிண்மையை யதிச யித்தின்
றீங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்றொன் றுண்டி தாபர மென்றொன் றுண்டால். (கங)

வே று.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
மூன்னிகழ் தாபர வடிவ மூன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் தனக்கு வேண்டுசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (கச)

மூற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படி வரையென வெடித்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் றன்கயற் குறிபொ றித்தனன். (கடு)

சென்றுகந் தகமென மறுகச் செண்டினூற்
கன்றின்மு னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம வுருக்கொண் மேருவும்
வென்றனீ போகென விடைகொ டுத்ததால். (கசு)

கo. கனவை ஒருவருக்கும் உரையானுமி அணைய. [பொன்.

கக. மடக்கல் - சிங்கம். யாளிகள் - யாளியாளிகள். காஞ்சனம் -

கஉ. செண்டு - ஒருவகையாயுதம்; "செண்டுகொண்டு கரிகாலனெருகாலி லிமையச் சிமயமால் வரைதிரித்தருளினீவ" (கலிங்க. இராசபா. கசுடி.)

கங. சங்கமவுருவம் தாபரவுருவமென எனக்கு இரண்டுவடிவங்கள் உள்

கச. 'யான்' என்றது, தன்னுருவத்தை. இது - இம்மலை. [ளன.

கடு. கெரி - மலை. கயற்குறி - மீனமுத்திரை; "வழுதிக்கொடிச் சேரைமுதிய மால்வரை' (கூ ம. சம்பு. கo.)

(பி - ம்.) [1]மடல்களாளிகள்' [2]இருத்தியோங்கிய' [3]'றிண்மைகண்டு'

வே று.

ஒருவரா லணுக வொண்ணு வுயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கரையறத் தறித்தெ டித்துக் கயலொடு செண்டுக் தீட்டிப்
பெரியவ னருளே வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
விரைவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (கஎ)

மன்னிய மனிதர் முற்று மற்றுமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னுறு நாவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்த்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்தயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ னினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (கஅ)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்பகல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்ருட் பகடியர் சகடி முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்தமா மதுரை புக்கான். (ககூ)

வந்ததன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
கெந்தையே யடைந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்
சுந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாரு லத்தான். (உo)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசிடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (உக)

ஆண்டியாண் டொன்றிற் குள்ளீண் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டகு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றனையு மந்தப் பாண்டியற் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (உஉ)

மாநிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானிரை மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டினியன செய்வ ரேன்மற்
றானமேல் வருமோ வாரா துண்மையி துண்மை யிதால். (உங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎடி.

கஎ. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. காவற்செம்பொன் - சாம்பூநதமென்னும் தங்கம்.

கக. மச்சம் - வெட்டியெடுத்தக்கொண்டு வைதிருக்கும் மிச்சப்பொன். ஈழம் - பொன்; மேருவை மீனுகச்செய்து அதிலுள்ள பொன்னெயெல்லாம் கொண்டென்பது மற்றொருபொருள்.

உo. முன்னர் வழங்குவ - திருமஞ்சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா - பொன்னுக; சந்திரம் - பொன். மடக்கணி.

உஉ. ஆண்டி - அப்பொழுது.

கூ உ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஓங்குதன முடையாளேர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டினத்து முன்னேர் நாளி, னீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னே [1] கீள்வினையின் வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யிங்குலகி ணைமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு மிவட்கல்லா தில்லே யென்னும், "பாங்குதி கழ் வுறுமொருபெண் ணருமை யாகப் பயந்துசிறப் பொடுவளர்த் தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற [2]வளர்கின்ற கன்னி தன்னே மதுரைாக நிருப்பா ளேர் மருமகற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பலென வதுதி யிட்டுப் பொருவிலருங் குலவணிகன் விருத்த ளுகித், திருத்தமுடை மனேவி யொடு மரித்த பின்னர்ச் செட்டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரித்துரைகழ் செய்தியெல்லாக் தோன்ற வோலே [3]விரைவினவன் றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (உ)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளே வேண்டி யுயர்தருமத் தொ ருப்பட்டார்ந் தவங்கள் செய்து, [4]பின்னொராண் மகவின்றி யருமை யாகப் பெறற்கரிய பெற்றியினேர் பெண்ணேப் பெற்றிங், கென்னுடை ரன் மருமகற்கே கொடுப்ப லென்று யாருமுணர் வுறவுரைத்து விரு த்த ளுகித், தன்மனேவி யொடுமிறந்தான் விரைவின் வந்தித் தையலே யுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொள்ளே. (ங)

இந்தவா சகவோலே செல்லா முன்னங் கிருங்குலமா தொடும்புத ல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினுற் சிறிதமுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னளிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தாக ரடைந்தளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மக த்துட் புக்கான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு நிதிகளுங்கண் டெதிர் வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின் னுண் மணிக்கணிருக் தறநெறியை மனத்தி னேர்ந்தின், றேருதுமணங்

க. பட்டினத்து - காலிரிப்பூம்பட்டினத்தில்; "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டி னம் பெறினும்" (பட்டினப்பாலே, உகஅ.)

உ. அறுதிப்பட்டி - நிச்சயித்த. மரித்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம்- அபரக்கிரியை. ஓலேயிலெழுதி அதனைக்கட்டி விட்டார். [கூட்டுக.

ங. கைக்கொள் என்று ஓலேயெழுதிக்கட்டி விட்டாரென முன்னதனேடு

ச. 'சின்னளிற் பல்காதம்': முரண். மைத்துனி-அம்மான்மகன்; "மைத் துனி கடக்கமாட்டே னினைத்தன னென்ன" (எ.)

(பி - ம்.) [1]'கீள்வினியின்' [2]'வளர்க்கின்ற' [3]'விரைவில்வணிகனுக்கெழுதி' [4] 'பின்னொரான் மகவின்றி யினிமைகூர'

செய்வதுநம் மதுரை மேவு முற்றவர்முன் ஞவென்றே யுரைத்து
வான்றேய், போதுதிகழ் பொழின் மதுரை நகரை நோக்கிப் புறப்ப
ட்டா னெருப்பட்டான் றனக்கட் டோடும். (இ)

வே று.

செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை
யிந்திரை யனையா ளோடு மினிமைகூ 1ரடிமை யோடு
நந்துபல் பொருள்க ளோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும்
வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்கு நாலை. (ஈ)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த
வுத்தமன் பொருள னேத்து முற்றவர் கைக்கொ டித்த
மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் விரைவி னீங்கண்
2முத்தெயின் மதுரை தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான்.(உ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங்
குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து
சிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம் பயம தென்னும்
பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான். (ஊ)

3ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்துத்
தீங்கற வுண்டி மூன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட்
டாங்கருங் கண்ப டிப்பத் தையலு மரபை நோக்கி
நீங்கவோர் புடைத்து யின்ரு ணெருங்கடி யார்கள் சூழ. (ஊ)

நிறைவினு லறிவால் வாழ்வா னீதியா லிளமை யாலோர்
குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் 4குலப்புகழ் வணிகன் றன்னைக்
கறுவிவா ளாவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே
முறையிடா வீழ்ந்தார் சூழ்ந்த வடியவர் முதிர வாங்கு. (ஊ0)

விரைவின்மின் னசனி யன்ஞர் வெவ்வலிக் கருட னெப்பா
ரூரனுடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர னேர்வார்

இ. தனக்கட்டு - பணப்பொதி. கூ. இந்திரை - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெயில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமை வேலைசெய்பவர்; "அடிமை முன்ஞ" (இ.) ஒசை யுக்காதமும். சிற்பரன் - பரமசிவன். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டுத்திருப் பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞையால் இதன் புறத்தே சூழ்ந்திருந்தபடியால், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; "பாஹ்யாம்பு புரம்" என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர்.

ஈ. மரபு - முறைமை. ஊ0. கறவி - கோபித்து. நிசிக்கட்கடித்தலும்.

ஊக. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலையுடைய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்கு - கரடி. இச்செய்பு ளில், பாம்பிற்குப்பகையாய் உள்ளவைகள் கூடப்பட்டிருத்தல் காண்க.

(பி - ம்.) 1'அடியாரோடும்' 2'முத்தையின்மதரை' 3'ஆங்கான்றணைப்ப னிர்தே பருகுமனேபித்தங்கித், நீங்கறவருத்தி முன்னர்த்' 4'குலப்பெரு'

பொரு[1]நகு லத்தை யேய்வார் பொருவிலெண் குக்க டிப்பார்
கருதிமுன் பார்த்தஞ் சாரகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (கக)

செங்கயற் கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா னாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னெளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொடுமு ரற்றி
யங்கொரு மதிநி னைந்து புலம்புவா ளரனை நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விராஜி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றென்
னூளரி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கங)

என்றவ ளடியா ரோடு [2]மிரவிடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றெழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த சொல்லை
வென்றியி னுணர்ந்தெ ழுந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருரையு மென்ன வுரைசெய்வா னிலனை நோக்கி. (கச)

வே று.

எந்தையுயர் [3]பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற்
பெற்றழகார் மதுரை மன்னு, மூந்தியன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, நொந்தெழுதி யோலை விடக் கண்டு வந்து னனெறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளீயுங்கொண் டெனை யுங்கொண் டணைந்திரவின் வெண்மாண்டா னரவு தீண்டி. (கரு)

வே று.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிது ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பூம் பாவையாப் பாடும் வெண்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கச)

வென்றிகொ ணஞ்சுண் டானை விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா ளுற்ற வருத்தநீக் கிவ மென்றே
நன்றிகொ டிருக்க ணேக்கா ஞன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் றன்னை யெழுப்பினர் புதுமை கூர. (கஎ)

கக. காளம் - கருமை. ஊளரி - ஆண்சிங்கம்; என்றது வணிகனை. இச் செய்யுளில் விடத்தின் கொடுமையையும், கணவனியிழந்த மகளிர் தன்பத்தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் ஆற்றலையுடையவரென்பது புலப்படச் சிவபெருமானைத் துதித்திருக்கும் அழகு மிகப்பாராட்டற்பாலது.

கச. நின்றவர்: லிளி. கஅ. மன்றல் - கலியாணம்.

கஈ. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் - என்பு; திருஞானசம்பந்தர் அங்கத்தைப் பூம்பாவையாகப் பாடியதலம்: மயிலாப்பூர்.

கஎ. வென்றிகொள் - மற்றைத்தேவர்களினென்க. 'நஞ்சுண்டானை' என்பது கருத்தடை அடையணி. அஞ்ச எழுப்பினர்.

(பி - ம்.) [1]'நகுலீயம்' [2]'இரைதடையரற்ற' [3]'பட்டணத்தோர்'

தமின்றவ ரெழுமா போலத் தண்ணென வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியந்துற வேத்தி னர்கண் மிகமிக வஞ்ச மித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றுமே ரொவ்வா நீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
சொற்புக ழணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது 1நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டி சால வாழ்த்தினர் காழி வேந்தர். (கக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருநடு வாகவே
கன்னி மாதினைக் கைப்பிடி யென்றனர். (உ0)

முறைமை மன்னிட முன்ன முணக்கிலள்
குறைவி றக்தையுங் குற்றமி லுயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முரையென. (உக)

இணையில் வைதிக வாண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுக்
தணிவி லாத விருப்பிற நயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன். (உஉ)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டருசியித்
தய்ய வந்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேகல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்ந்தனன் முண்மிசை. (உங)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குறின் காதலி தன்னொடு
மூற்ற கல்லடி யாரொடு மொல்லுறின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (உச)

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை ஏதிலர்கள்.

உ0. சிவன் வன்னி கூவம் - சிவலிங்கமே பெருமானும் வன்னி மரமும் இணரும். நடுவாகவரும்.

உக. வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

(பி - ம்.) 1'நீக்கி, நித்தது கண்டு சால நிதைவுளோ போற்றுதைய, கற்பிலான் கண்டி லேமென் றேத்தினர் காழி வேந்தர்'

கவறு.

மாண்டுகென வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதினெடு கல்
லடியார் போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநக ரடைந்து
பொற்பிற் கருணையுட னெதிர்கொண்ட கிளைஞர் கட்கு, மூண்டபெ
ருஞ் செய்தியெல்லாந் தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப
மகிழ்ந்து மாம, னீண்டியநன் பொருளொடுந்தன் பொருளுங் கொண்
டாண் டிருந்தனனன் னயம்படவா ணிகஞ்செய் தோங்க. (உரு)

மன்னு[1]முய ரற்பொடிவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுண முடையா
ஞர் மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா லில துபெருஞ் சிறப்பி னேங்
கிப் பொலிவினுடன் வளருங்காற் பொருமை மிக்க, மூன்மைவன்
கொண்டகுல மாதின் மைந்தர் முந்நாத சிறுபுதல்வ னெடுங் கூடி,
மின்னியபாஞ் சாலிகமுன் ஞன நல்ல விளையாட்டி னெருப்பட்டார்
வீதி யேறி. (உசு)

கவறு.

தகவிளை யாடு நாளிற் றகவிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று
மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டலும் விம்மி யாற்றாள்
பகைபட வடித்த தென்கொல் கெடுவிர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (உஎ)

கவறு.

ஆங்கது கேட்டு விரைவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென்
கனவ, னெங்கிய விந்தியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட்
பரத்தையர் மனைய, தீங்குள நீயோ மைந்தரைச் செறுப்பாய் செப்பிய
வாறுநன் றென்று, பாங்குடை யாளை யெழவெழ வைதாள் பன்
முறை பரிபவ மாக. (உஅ)

இன்னன விளிய முன்னவ ளேச விளையவள் சாலநொந் தழுது,
பின்னுற நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்பு னடைவின்,
வன்னியுங் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் ருச,
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனை வுரைப்
பதிங் கென்றாள். (உக)

இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
நெறப்பிலாச் சிவஞ்ஞ வன்னியாங் கிணறு மோதிய சான்றுனக் குண்டே
செப்பவா தூரச் சான்றது சான்றே சிறந்தகம் மூற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட வந்த நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை.

உசு. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை. விளையாட்டு. [பம்; அவமானமுமாம்.
உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழவெழ - மிகமிக. பரிபவம் - துன
உக. சான்று - சாட்சி. [லாவாபின்.
கூ0. கற்பார்ந்த மெல்லியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைஞர் சொல்
(பி - ம்.) 1'உயிரற்பொடி'

வேறு.

ன்றவள் சொல்லக் குன்றி யிளையவ ளெங்குந் தானுப்
துன்றிய புகழ்க்கு கல்ல சொக்கனே யறிவ னென்னு
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனண் மண்ணில் வீழ்ந்து. (கூக)

மன்னுபுன் குணத்தான் பிக்க மைக்தனைப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடக்தை சொன்ன வார்த்தைதீ யாபொறுக்க வில்லே
னென்னுடை நாலு முன்ற யாவையு மழித்த வின்றே
யுன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள ருற்றார் மற்றீர. (கூ ?)

மறுவினீ யறிய யானேர் பற்றினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண லவனியீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையிலவர் துணைத்தல் வேண்டு மினின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்க னென்றாள். ()

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மருட்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்
பாங்குளாள் செயல்கண் டுள்ளங் கழிந்து முன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேர் மாதி னுள்ளக் தெளிதலகா ரணம தாக
வீவாங்கிய சான்று மூன்று மொலையினின் வரவ ழைத்தான். (கூசு)

வேறு.

வந்து தோன்ற வணிகர் தாண்டிவர்
தெந்தை யலலதுண்ட தாவென்ன றிறைஞ்சின
ரந்த ரத்த ரதிசயித் தேசத்துனர்
சிந்தை யாருலக் தீர்த்தன ரீடமொழி. (கூரு)

வேறு.

வற்றமார் பெரிய கோயி லீசான நம சயின் மீது
[1]தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொலலச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ னினையா டளிற
போற்றிவர் இறைஞ்சி நிற்றாருள் பொறுததருள் பிழையென் றஞ்சி.()

உத்தமத் தலைவன் கண்டாண் டளங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழ்ந்தே
யத்தனே நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பெறற
பத்தினி மாது னேடும் வாழ்ந்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (கூள)

கூக. 'புகழ்க்கு கல்லசொக்க ன்': சக: உள. பொற்கோயில்: "பசும்பொனி லிலக்குவான்றேரும், திருவுமாலயம்" என்பபின்; கூச: க.

கூரு. "பத்தினிமாது' என்பது கற்புடையவளெனனும் பொருளில் வந்தது; "பத்தினிமாதினேடும்" என்பர்பின்னும்; கூள. சண்பை - சீகாழி.

கூள. பரிவு - அன்பு.

(பீ - ம்.) [1]'தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ளறிவமென்று'

முல்லைசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றன்னை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்கி வாழ்ந்தனள் பழிச்ச யாரும். (கூஅ)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டுத்து
விரைத்திரு மருக ரன்னில் வெவ்விடக் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயதத லத்திற் றீர்த்தனர் தருக்கண் சாத்தி. (கூகூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎகச.

கூகூ. –நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

முந்தியகா லத்தொருகான் முதுநாரை வடதிசைக்கட்
கந்தமலி செங்கமலங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சிந்தைகளி கூரவுகள் சேல்கள்வயால் [1]வரிவாளை
வந்தனயா வையுமருந்தி வாழுங்கான் மழையின்றி. (க)

ஆழியுரு வனையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசததா னுழன்றுநொ நிரைமீதடித்
தாழவகல [2]நயநதறஞ்சீர் தவமுனிவர் நிறைந்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தணைந்த தங்குளமீதார் மலர்வாவி. (உ)

மீதங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறந்துலங்கத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினெஞ்சு சென்றிருப்பச் சலசரங்க
ளோங்குமுயர் வடிவினவா யளவ்லவா யுகண்டெழுந்து
பாங்கணைந்து வினையாடிப் பயம்ன்றி யுலவினவால். (ங)

செ வ று.

தவவள வலியி னுலே சார்ந்துமூன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நாரை வாழ்ந்து நனிமனத தநிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி நீர வன்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன செல்லுங் காலை. (ச)

கூஅ. முல்லை - கற்பு.

கூக. மருத்து அயல் - காத்தை யுண்ணுகின்ற. பாபபுக் காப்பு - பாம் பாகிய காப்பையுடைய. சடையெனும் யாபபு; "சடையாயெனுமால்" என்னு முதற்குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருகல-ஒருதிருப்பதி; அதில் வடகதீர் தீதனை, திருஞானசம்பத மூர்த்தநாயனா புராணதத்துள்ள சமய - ஆம் திரு விருத்த முதலியவற்றாலுணாக.

(கூகூ)

கூ. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

(பி - ம்.) [1]கயல்வாளை' [2]'கந்தஞ்'

வே று.

மரவுரி [1]யுடையினர் மார்பி லூலினர்
தரும[2]குண் டிகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
விரைவொடு கணுகினர் விடியு முன்னமே. (கூ)

அங்கவர் தங்களத் தளவு நீரினுட்
பங்குற வீழ்க்கது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் கலிக்திடா தன்பு பூண்டருட்
டிங்கமா மூனிவ[ன]ரச் சூழ்ந்து கொண்டவால். (ஈ)

வே று.

உருகிமுன் கண்ட நாரை யதுபிரிக் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப கடைத்தும் பிறிவரும் புகலவர்ப் போல
நிரையின் மெய்ந் நலியா வாயு நின்றன வறிர்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யறின்றன மறிவி லாமல. (எ)

இனியுயிர் செகுத்துண் மீனமென் றெண்ணிவெங் கொலைத விர்த்து
புனலேயே யுண்டு சூழ்ந்து [பொ]பகையுள் வாழு நாளில
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பசி மீபாகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுசி றந்த மூனிவாசள் வரத்தை வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய கிளைகள் கண்டு வக்துயிர் செகுத்துண் ணுது
பெரியநீ மெலிவ தென்கொல பேசென வுளத்துச சற்முங
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத மீதகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (கூ)

வே று.

சந்தி [3]யாமடத மேதகித் தமீபாதனர்
புந்தி நம்பு புராணம் படித்தநட.
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முந்து வேட்டியா முத்தையை வேட்டது. (கo)

வே று.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைகா யகன்மீபா லிலலை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முதற்றயை யளிக்க வலலா
நுறறுரை செய்யி னெனருங் குயத்தவ முனிவ னோர்கா
லன்சிவ புராணஞ் சொலலக மகிட்டது நயந்து காரை. (கக)

கூ. சூழ்ந்துகொண்டவைக ', மீன்கள்.
எ. உறை - நீர்த்துளி. [விசேடத்தை.
அ. சூழ்ந்து - சுறறக்காணடு, ஆராய்ந்து. வினைதருபசி. வரதனை -
கo. கேம்பு - விரும்புகின்ற. மாசுஅறல் - குற்றமறிவுதலில.
(பி - ம்.) [1]'இடையிலர்' [2]'கண்டிலக' [3]'மாமடத்து'

வாமுடைச் சொக்கன் றன்னே வழுத்துவ மென்றெ ழுந்து
தரைபுக ழோடை விட்டித் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
விரைவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத ருலையத் தணைந்த தன்றே. (கஉ)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மன்னோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (கஙு)

எங்குமோ நிரைதே ராம [1]லினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னே யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் தருச யித்தாள். (கசு)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா ளரை
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யார
நுன்னிய பனைமீன் முள்ளித் துறைவிளை யாடல் கண்டு. (கரு)

சாதிவா தினையி னுலே தருமநூ னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காத்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லா துமிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (கசு)

முன்னைவா தினையை விட்டு மூற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலே
நன் னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுகிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்றே. (கள)

வல்லவன் வாவி மீனே மாற்றுமே லொன்றே வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்ததிங் கெனக யந்தே
யொல்லையவ் வாவி மீனே யொழிவித்தான் விழியா லங்கு. (கஅ)

கஉ. கனகப்போதா ரோடையில - பொற்றமரையில்.

கச. அன்புதன்னைப்பார்.

கடி. செங்காளரை: "காராய் காராய் செங்காளராய்" (தனிப்பாடல்.) உளுவை, ஆரல், பனை என்பன மீன்விசேடங்கள்.

கசு. வாதினை - பழக்கம். அலகு - மூக்கு.

கஅ. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றே - ஒருவகையான நலத்தாலே.

(பி - ம்.) 1'இனியதோருடலம்' 2'தெரியதியாகமும்'

நலமலி யறிவான் மிக்க நாரை[1]வந் தணைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீன னேத்துந் தொலைவிக்க புதுமை கண்டு
பலகலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்திரு ரதிச யித்தே. (ககூ)

வே று.

உடலி லோத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்சிவ லோகத் துடையென
விடர கற்றி யிருங்கண ணாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்முழு. (உ0)

வே று.

[2] பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாரை
யாயுறு தேவ ராகி வான்முழு வியிருப்பக் கண்டீ ர்
[3] கருதினிங் கின்னும் பொலலாக் கடையரா யிவரும்[4]கொல் லாதுங்
கரனேவர் திப்ப ரேல்வா ஞாவதற் கையு மின்றே. (உக)

ஆ+த்திருவிருத்தம் - களகூடு.

சூசை.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.*

— ❧✱✱❧ —

நந்தலி லாத கால நான்குக வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில வாரா நிற்ற
திந்தவொண் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
மும்திய வுகங்க ணுன்கின் முதலுகத் தாதி தன்னில். (க)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்துடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமுற் கலியு கத்தி னிருக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னேநா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (உ)

ஒருமைசெஞ் சகமு முன்னை யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைந்து மாதிரா லங்க மாறுந்
தருமவே ழிசையு மற்றுந் தவிர்ந்தியி தொழிலிற் சார்ந்தார். (ஙு)

க. காலம்: எழுவாய்.

ஙு. வேள்வி ஐந்தாவன: பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதிர் யாகம், பூசியாகம் என்பன. ஆதங்கங்களாவன: நிருத்தம், வியாகரணம்,

* "வேத நூல்பயில் கின்றது வாயிலே", "மறைபலகு பாடலாய்", "நால் வேதமும் பொருளுரை மருளி, யங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே" (தி.நூ.ரா. தே. திருவாலவாய்); "வேதியா வேதமே" (தி.நூ.ரா. தே. ஷெ.)

(பி - ம்.) [1]'வந்தணையை' [2]'பரிவதா' [3]'கருதுதிரென்றும்' [4]'கொல்லாமல்'

தொன்மைகன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டி
னன்மறை [1]யோதி னேரு நயந்தரும் பொருடே சார்கண்
மன்னிய பொருடோர்ந் தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னெரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (சு)

வே று.

மறந்திக ழுவ்வுக மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக ழிவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தகால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடி மாறெவ்வா றென்ற ழுங்குமுன். (ரு)

வே று.

வரணுறு மண்ம கட்கு மணிமுடி யாகுந் தொல்லே
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பகா மெலியா தங்கண்
வருவிசேல் வேத நான்கு மயக்கற வவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் றீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (கூ)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ரு வித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க ளுரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்ரூர். (எ)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணிந்தயர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குநூல் வேத நான்கு மினிய[2]வங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறக வின்ரூன் பிணங்குநூ லிணங்கு மார்பன். (அ)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப் [டாங்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொ னிலங்கு வான்மேரு
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (கூ)

வே று.

அன்னே யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
னன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கெங்கி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினர். (கo)

கற்பம், கணிதம், பிரமம், சத்தம் என்பன: இசைசெய்யுள் இரத்தினவளி யென்னும் அணி.

சு. 'புகழ்க்கு நல்லோன்': நிகர: ச.

எ. 'அழகன்': "அழகனீபுடங்கனி", "மூப்புநஞ் செற்றவழக" (திருஞா. தே.) "அழகனேயால வாயிலப்பனே" (திருநா. தே.) சுத்தை - வேதம்.

(பி - ம்.) [1]'ஓதியோரும்' [2]'அங்கங்களோடு'

ஏட்டை [1]சீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் கிளரப் பொருளொடு
காட்டி னெங்கு நயக்க விரித்தனர். (கக)

ம ே லு ம்.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டிங்கனல் கொண்டொழி யுங்கடைக்
[2]கண்ட கடம்பவ னத்தர னருளது கலலலின் மாலுந்தி
புண்டரி கந்தர வந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. ()

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎசஎ.

ப ய ன் ற ா லி ய ன.

சொக்கனென் றெருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றெருகா லோதிற் றெலலிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றெருகா லோதிற் சுருதிசொல் யாண்டுஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றெருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருத்திய விறைவ னெண்ணெண் டிருவிளையாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழுரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னணைவதற் கையு மின்றே. (உ)

* சுத்தா னவதானங்கள்.....சிவலோகத்தே.

தீதில்வண் டருமை ருபத் திருவிளை யாட லன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதகா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கையு மின்றே. (ங)

வரணீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நிரைமலர் குவியச் சிந்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
கரையழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் திளைத்தா ரன்றே. (ச)

கக. ஏட்டை - இனப்பு. கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் கருக - ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

(பி - ம்.) 1 'சீக்கும்' 2 'கண்டகடம்ப வனத்தாலுத்திகள் கலலிடமால் கடலித்'

வே று.

மின்னுபுகழ் தரும்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறு
பத்து நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட
பத்தி யிருடிகளெய் தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்
காளி யீசன் காக்குங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரைப் புராண மின்று,முன்
னரிய விதியின்கட் கற்போர் கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்
மை யிதால். (ரு)

வே று.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் ரூய்ந்த வறுபத்து நாலி லக்கந்
தூய்தகு கவிக டம்மைச் சுருக்கிமூ வாயி ரத்தி
லோதிஞ னகத்தி யன்பின் புரைத்தனன் றமிழா லின்றே. (சு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎஙூ.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்

மூ ற் று ப் பெ ற் ற து.

தீதுசீற்றம்பலம்.

சிலகையெழுத்துப்பிரதிகளில்மட்டும்
மிகையாக முதலில்வரையப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுட்கள்.

சித்திவிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்தஞர்வினை யாடல்களாமமு
பத்துநாலையும் பாடித் தமிழ்மூற்ற
மத்தயானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தியானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

பொய்யாவிநாயகர்.

வெண்பா.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மிளையானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

ங. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
மூளியானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினியானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலிமகள்.

ச. *ஆடகனு நின்றுறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சீறடியும் பற்றினேன் - நேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மனநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

கலியின்கூற்று.

ஞ. பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினேம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மகிக்கும் விண்மகிக்கு
மென்ன குறையுண்டெமக்கு.

ஞ. பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல். பல்அக்குமேல் இட்டோம். அதேகமாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின்மேலணிந்தோம். பல் அக்கு அணி - பலவாகிய எலும்புகளை யணிந்த. பல் அக்கும் மன்னு குறையுண்டு - பலருடைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறையுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால் எமக்கு என்ன குறையுண்டு என்றபடி.

*இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலே' (பக். ஏ) என்னும் செய்யுள் இல்லை.

தூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

அம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பிவியக் . தெம்பெருமா
ஞதிவிளை யாட லறுபத்து [1]நான்கினையு
மோதி மூடித்தா னுவந்து. (க)

விருத்தம்.

[2] கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டிரைத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்த்தருதென் செல்லிங்க ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
[3] யார்புனைவான் விளையாட லறுபத்து நான்கன்றே. (உ)

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதுமத்தார் - தாமரைப்பூமாலை; அதணர்களுக்குரியமாலை தாமரைப் பூமாலை யென்பது நூல்வழக்கு. ''தாமரைத் தாராருரன்'' (சுந்தர. தே. ஓமாம் புலியூர்.) செல்லி ஆண்டான்-செல்லியூரையுடையான்; இவ்வூர் பரசுராம சதுர் வேதி மங்கலமென்றும் வழக்கடபெறும். கவுணியர்கோன் - கௌண்டின்ணிய கோத்திரத்தார்களுள்ளே தலைமையாய்க்கவர். பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி என்பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது தில்லைகம்பியென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமென்பது மதுரையம்பதிக்குக் கிழக்கேயுள்ள தான, 'மழைக்குப் புகிழ்கொடுத்த மக்கல காடென்னுமிடமென்றும், கப்பி ஞ்சி காடென்பது, மேற்கூறிய காட்டிலுள்ள ஒரு சிறிய காடென்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். உரைத்தோன் - உரைத்தான்; விகுமுற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று. சொல் - புகழ். தில்லைகம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி. ஆர் புனைவான் - ஆத்திப்பூமாலையை யணிக்திருளுகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய. விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லைகம்பி விளையாடல அறுபத்துகான்கையும் கப்பிஞ்சி காட்டில் உரைத்தானன்க.

(பி - ம்.) [1]'நான்கடைவே' [2]'கார்வளவன் மண்டிலத்துக்', 'காரவளமண் டிலத்துக்' [3]'ஆர்வனவிளையாடல்'

கணபதிதுணை.

வீரபத்திரக்கம்பரியற்றிய

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்

பயகரமாலை.

காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மன்னிக்கிடக்குநின் பொற்சூளல் லாறகதி மற்றில்லையென்
றுன்னிக்கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாய வொன்றொடொன்று
பின்னிக்கிடக்குஞ் சடைப்தஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
மின்னிக்கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகமே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
திருவிளை யாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தமழசெவித் துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறற்று காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரனைப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மர மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிர்பொன் விமான முஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர மேசுரி பயகரனே. (க)

காப்பு.

க. கதி-புகலிடம்; "கதியாரு மில்லை" என்பர் பின்; கூட. கண்டாய்: முன்னிலையசை. பிடக்கொழுதை - மிகக இளமையை யுடையபெண். பயகரன்-தம்மை நினைப்பவர்களுடைய பயதைதைக் கெடுப்பவர்; என்றது சோமசுந்தரக்கட வுளை; அவர்மீது செய்யப்பட சொன்மாலை பயகரமாலை.

உ. பாங்கு - அழகு. காலவாய் - தொகுதியவாய். தழைசெவி - தழைத்த காது. கழறிற்றறிவு.

நூல்.

க. பூவில் - பூமியில். கவடம்=கபடம் - வஞ்சனை. விருத்தாசுரன் - விருத்திராசுரன். தேவர்கள் கோன் - இந்திரன். சொக்கே - சொக்கநாதகட

உ.—வேள்ளாளக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றுருவாச னிட்ட வினைமலரைச்
சிந்திவெண் சிந்துரந் தீங்கணைந் தேதென் மதுரைவந்து
மூர்த்துறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ)

ஊ.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சீராக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
போரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஊ)

எ.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடி மூன்று முலையா டடாதகை மேவிநின்கண்
ணுண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய ஞனசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (எ)

ஏ.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற லேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புரியுமென்ன
இதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண லில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஏ)

வுளே. பரதேசி பயகரன் - யாதொரு துணையுமில்லாதவருடைய அச்சத்தைக்கெடுப்பவர்; "அடுபழி யஞ்சா நீச ராயினு நினக்கி னச்சம், படுபழி யஞ்சான் செய்த பாதகத் தொடக்குண் டெங்கும், விடுவதை யின்றி வேறு கணைகணி னி வீயக், கடவுளைக் காப்ப தன்றே காப்பென்னு கருணை மூர்த்தி" (தி நுவிளை. மாபாதகக். ஈடு), "அடியவருக் கெளியரிவர் பரதேசி காவலென் றடியில வீழ்ந்த" (மேரு அக்கம். உஎ) என்னும் திருவிருத்தக்களும் இதனைப் புலப்படுதலும். பரதேசி பயகரனே அடியேனையும் காத்தருள்வாயாகவெனச்சில சொல்வ நுவித்து முடிக்க.

உ. இணைமலர் - தாமரைப்பூவும் துளவமாலையும்; "பங்கய கறும்பு வொன்றுப் பகர்துள வத்தா ரொன்றுஞ் செங்கையினல்க" (உஉ: உ) என்பதனுணர்க. வெஞ்சிந்தாம் - வெள்ளையாகை. சாபம் - காட்டாளையாகுக வென்ற தருவாச முனிவர்இட்டசாபம்.

ஊ. பேராம் - புகழையுடையவனுகிய; அரசன் - மலயத்துவசன்; பிள்ளையைத் தத்தருள்.

எ. தளம் - சேனை; "தன்றென்ற தளமிரண்டி னரபாலர் பலர்திரண்டு கவிலாகிப்" (வி. பாரத. கஉ-ஆம் போர். கசரு) என்பதனுலும், தளகர்த்தன், தளாதிபன், தளவாயென்னும் வழக்காலும் அறியலாகும். நின்கண் நீண்டி - உம்முடைய திருவிழிகள் நோக்கப்பெற்று.

ஏ. விதம்பெறல் ஏய் - வந்தோர் பலவகைப்பயன்களையும் பெறுதல் பொருந்திய. மணவேள்வி - திருக்கலியாணம்; இருபெயரொட்டு. அற்புதம்

கு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை யெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கு)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டி வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் றிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
[1] முரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னே மூழ்கமுங்கீ
பரிவா யழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (அ)

க.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்முந் நீரைவிடக்
கத்தா வுடனன்றி யான்சூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்வசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க)

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனே மேனினீமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கo)

பெற - அறிவை அடைவதற்கு; "அற்புத மூர்த்தி" என்பர். புசியும் - உண்ணுமின. இதம் - இனிமை; "இதமாகடித்தனே" என்பர்பின்; ஈண்டு நில்லே நடம் பரமாகத்த தாண்டவ மெனப்படும்; "பதஞ்சலிக்காடிய பரம நாடக" (திருவா.)

ஙு. சசி - சுத்தம். அமுதின் - அமுதம்போலவே. முசியாது - இளைப்பு உறுதபடி. அன்னம் முடிவிலவாக.

எ. உதரம் - வயிறு.

அ. திவசம் - ஸ்ராத்ததினம். தரியாது - தாமதியாதபடி. முரி-வினவு, சொல். பரிவாய் - அன்புடன்.

க. கத்தா=கர்த்தா - கணவன். கணக்கு - முறை. தடாதகை: விளி. பத்தாவைபர்த்தா - கணவன்.

கo. புதல்வனே யீச்த.

(பி - ம்.) [1]முரியாவளகத்'

கக.—வளைவேல்கொண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டுஞ் சடைமன்ன னேதரு காட்டரையன்
கிரிகட லேபகை கிட்டின் வளைசெண்டு சத்திதந்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாகிலத்தோர்
கதியாரு மிலலை சரணெனப் புட்கலா வத்தமுன்ன
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஉ)

கங.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக ழுந்தென் மதுரா புரியிற் றரைமதிக்க
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்துநின் னுமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கங)

கச.—கல்லாணை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னாட்டி னிறைபுவியைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தோர்தண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லானையினற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கச)

கடு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த மூன்னாட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தவிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கடு)

கக. தரிபெற - தரித்தலிற் பெற; நிலைபெற. உக்கிரபாண்டியர் சடையுடன் அவதரித்தமையால், 'சடை மன்னனே' என்றார். தரு காட்டரையன் - இந்திரன். கிரி - மேருமலை. இந்திரன் முதலிய மூவரே ஒருகாலத்துப் பகையாவார். கிட்டின் - வருவராயின். வளையும் செண்டும் ஒவ்வோராயுதம். சத்தி-வேல். பரிகரி - ஒழிப்பாய்.

கஉ. வருத்த - வருத்தச்செய்ய. புட்கலாவத்தமுன்னுல் - புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகத்தால்; மதுரையை நான்கு மேகத்தால் நான் மாடக் கூடம்பதியாக்கியபரே. நான்மாடக்கூலின் பெயர்களாவன - கன்னி, கரியமால, காளி, ஆலவாயென்பன.

கூ. அகந்தொறும் - வீடுகள் தோறும்.

கச. வைத்தோர் - பாண்டியவரசர். ஆங்காரம் - அகங்காரம்.

கடு. தவிசு - ஆசனம்.

கசு.—கீழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பாப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கசு)

கச.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெ திர்க்க
வியந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுங்க ரேனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கச)

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிற் காட்டி லிசைத்திடவு
முண்ணின்ற ஞானங் கிரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப தேசஞற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிறிகழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபடு சங்கத் தவர்மொழி வாயென்று வற்துறிற்க
வொழிவிலிவ் வூர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னூமன்றன்னுற்
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

உ0.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்செல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ0)

கசு. பாடலம் - பாதிரிமரம். காப்பால் - சோலையின்கண். கோப்பு - கோத்தல், பெருமை. கிழி - கிழிக்கப்பட்டதுணியாற்கட்டிய பொன்முடிப்பு. குலதிலகம் - குலத்தில் மேலான. பாப்பான் - தருபியெனபவன்.

கச. எதிர்த்தலாலும் தன்னெவியக்திடலாலும். கக்ரேன்: ந, சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல்.

கஅ. உள் நின்ற. குறுமுனிவற்கு - அகத்தியமுனிவருக்கு. உபதேசத் தைப்பண்ணிய.

கக. அகப்பொருளின் பயனை - இறையனாரகப் பொருளென்னு நூலின் பொருளை. உப்பூர்: ஒரூர். ஊமன் - உருத்திரசன்மர்.

உ0. அவனென்றது இடைக்காடரை. கரும்பன அன்ன.

உக.—கட்கூவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறு மன்ன ருடன்புவி மீதிற் றிகழ்சனமு
மருவே தணையுட னீங்கணைந் தாரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனே பிடித்தெறிதின்
பருவேலை யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியரை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணுளைத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனும் கப்பலு மங்குற வேசெபு மாமகரப்
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஉ)

உங.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

நிகரற்ற தாரு வனமட வார்நின் மதுரைதன்னிற்
றகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவர்ணாண்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உங)

உச.—இலக்கினையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச லிலச்சினை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உச)

உஙி.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவரு மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்திவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஙி)

உக. அருவேதனை - தீர்த்தற்கரியதன்பம். பெருவேலை - பெரியகடல். ஆல்: அசை. வேலையெறி.

உஉ. இருமீன் - பருத்தமீனை. அதியரையன் - வலிச்சாதிக்கு அரசன். தருக எனக்கு. மகரப் பருமீன் - கத்திதேவராகிய பருத்த மகரமீனை.

உங. தாருவனம் - தாருகாவனம். பகர்தல் - விற்றல்.

உச. செம்பியன் - சோழன்; சிபிமாபிற் பிறந்தவ னென்றபடி. வாசலில். இலச்சினை - மீனமுத்திரை. இறை - அரசன்; இங்கே பாண்டியன். இடப்குறி - இடபமுத்திரை.

உஙி. கோத்திரம் - குலம். மன்னன் - பாண்டியன்.

உசு.—ஆனையெய்த திருவினையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விடச் சூழ்ச்சியினுன்
மிகையானே வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானே யெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உசு)

உஎ.—ஞானுபதேசஞ்செய்த திருவினையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியரு
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற்
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஎ)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவினையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (உஅ)

உக.—ஆதிரை நரியான திருவினையாடல்.

வரிபயின் மீனத் துவசன்மூன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருகலின் முன்றந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி மாரென்றபின்
பரிகரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே (உக)

ஈ0.—மண்சுமந்த திருவினையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்தடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஈ0)

உசு. வகை - நற்செயலின் கூறுபாடு. மறுமண்டலம் - வேறு நாடு; பகைவர்நாடு. அமணர்-சைனர். அமணர் சூழ்ச்சியினுல்விட. யானை வேந்தி - யானையையுடைய பாண்டியன்.

உஎ. நல்லி - கல்குதலால். பெருக்துறை - ஆருடையார் கோயில்; பிரு மத்தீர்த்த மென்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர். ஆலித்த - களிப்புறு தற்குக் காரணமாகிய. வாதவூராளி - திருவாதவூரை ஆள்பவர்; திருவாதவூரர்.

உஅ. அரி-வண்டு. எரியார்த்த-நெருப்பை யொத்த. தரியா-தரங்காத.

உக. வரி - கீற்று. மீனத்துவசன் - பாண்டியன். செண்டு வெளி - குதி ரையைச் செலுத்தும் முற்ற வெளி. விழுப்பம் - சிறப்பு. நெருகல் - நேற் றைத்தினம்.

ஈ0. அமைச்சனுக்கு - மந்திரிக்கு. என் - யாதி.

கூக.—விருத்தகுமார பாலரான திருவினையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னே
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூக)

கூஉ.—மாறியாடின திருவினையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா கடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா கடித்தனை யெத்தனை கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடிஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூஉ)

கூங.—பழியஞ்சின திருவினையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசுரன் றேவிவடத்
திழியுமம் பாலுயி ரேகிற்றென் னுதிர்த்த வேடன்கொன்ருன்
மொழியும் பரிசிவை யென்ரூற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூங)

கூச.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவினையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
நீதகந் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகந் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூச)

கூடு.—அங்கம்வெட்டின திருவினையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்ப்பணிக்கன்
றிடமூற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செப்த தீமையினுற்
கடகொட்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கூடு)

கூக. கூடற்புரம் - கூடல் நகரம். என்னென்ன - என்னவென்று கூறிக் கண்டோர் ஆச்சரியமடையும்படி.

கூஉ. வல்ல மீனவன் - பாண்டியன். அற்புதமா - ஆச்சரியமாக. எனஎன்று பாண்டியன் வருந்திக் கூறினமையால்.

கூங. வடத்தி - ஆலமரத்தினின்றும். என்னுதி-என்று கினேயாமல். என்ரூற்கும்-என்ற பிராமணனுக்கும். மூதலித்தி-ஒப்புவித்தி. அஞ்சி-அஞ்சியவன்.

கூச. தோதக ஆசுஅகல் - வஞ்சகமாகிய குற்றம் நீங்கிய. பேதகம் - வேறுபாடு.

கூடு. வீறு - ஒப்புயர்வற்ற ஓங்கிய. பணிக்கன் - ஆயுதவித்தை கற்பிக்கும் உபாத்தியாயன்; கூடு: க, பார்க்க. மைந்தரில் - மாணாக்கருள்ளே. கடகு - கேடகம். எதிரிட்டவன் - சித்தன். ஓட்டி - பொருத்தி; சபதஞ்செய்தென்றுமாம். வாள்இட்டு - வாள்கொண்டு.

ஈசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

கதியங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
துதிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதியெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈசு)

ஈஎ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுரையென்றே
சிந்தித் துயர்கதி சேராமற் றீகெறி சோத்தபொல்வா
ங்கைச் சமணும் வழுதிவெப் புங்கெட நீறிடச்சம்
பந்தர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஈஎ)

ஈஅ.—கழுவேறின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடெழுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீநீரிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணூயிர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேறுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈஅ)

ஈக.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணுடார் போற்று மதுரைதன்ன் மன்மறு வேர்தன்வரத்
தண்ணுரு மந்திரிக் கொந்தக ஞர்செய்த தன்மங்கள்கண் [போர்
டெண்ணுப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் றெதிர்த்துவெம்
ப ரணமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈகூ)

சஂ.—உலவாக்கீழ்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஂ)

ஈசு. கதி - முத்தி. கடியரவு - கடிக்கும் பாம்பு; கடி - அச்சமுமாம். மதிபொதி நீர்கொண்டு - அமுதத்தைக்கொண்டு.

ஈஎ. வெந்தித்து - நினைத்து. தீகெறி - பாவமார்க்கத்தை. சமணும் - சைனமதமும். வழுதிவெப்பும் - பாண்டியனது சுரநோயும். நீறிட அருள்.

ஈஅ. இதத்த - இனிமை செய்தலையுடைய. விதம் - வகை. நீநீரில் - நீயிலும் வையையாற்று நீரிலும். வெற்றி - ஏடு வேறாதலும் எதிரேறியதும். ஏறும் - ஏறுதற்குக் காரணமான.

ஈக. மதவேந்தன் - வேற்றரசன். மந்திரிக் கொந்தகனர் - கொந்தகக் குலத்திற்பிறந்த மந்திரியாகிய சுந்தர சாமந்தன். மெய்க்காட்டிட்டு - உடம்பு கனக்காட்டி.

சஂ. கோத்திரம் - குலம். தாழ்த்தல் - தாமதித்தல்.

சக.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருகை மகவாக்கிச் சென்றபி ஞதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு நாரியர்க
லெங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஉ)

சஙு.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

மூற்றுப் பருதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டு மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் ரூன்ரூற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஙு)

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வஜ்ரயெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு நாளி லவன்முடி மேல்வளை யார னின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சச)

சஞ.—பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தரேக்
குணிவுட னின்னன்பு கேட்டணைந் தேமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் ரூணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கிந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஞ)

சக. மருகை - சகோதரியின் பிள்ளையை. காதியர்கள் - ஞாதியர்; தாயாதியர். கண்காணி - கண்காணிக்கப்பட்ட லிகிதம் முதலியவை. செட்டிப் பண்பாக - வைசியவேடமாக.

சஉ. பராமுகஞ்செய்திட - அசட்டை செய்ய. தொன்மரம் - ஆலமரம். மாற்றி - மாறச்செய்து; பெண்வடிவமாக்கி. முன்பு எண்சித்தியும். பலம் - பிரயோசனம்.

சஙு. வாறு - விதம்; பிற்காலத்து நூல்களில் இச்சொல் இந்த உருவத்துடன் மோனையில் வழங்குகின்றது. தந்திரத்தால் - சேனைகளுடன். தோற்கும் - தோற்பான்.

சச. காரை - மேகத்தை. அடல் - பேர். வஜ்ரயெறி.

சஞ. பூவணம்-திருப்பூவணம். ஆணிப்பொன்-உரையாணியரசிய பொன். பணிவிடை - கைங்கரியம்; "மூர்த்திபணிவிடை" என்பர்பின்; இத.

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழிபிற்றழ்த்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதுரா புரியில் வெகுண்டடைத்தான்
நீதாக வந்த வளவனென் ரோதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றமராடிப் பண்டுகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சசு)

சஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரணைத்து மலிகோத்து நீங்குமக் நாளினின்னை
வேம்பார் தொடைப்புய னெல்லை விளம்பென வேண்டிடமே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஎ)

சஅ.—வரதுணுக்குக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வக்து வருத்தியாட்
டிரமூட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்ததனை
யுரகமூற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூரறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஅ)

சஆ.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளங் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்த்தமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஆ)

நிo.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ லிலாவும் வயல்சூழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோடி வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
யிருங்கோ டிலாத வமுதிட் டிளைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீர்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிo)

சசு. வளவன் - சோழன். வளவன் வெகுண்டடைத்தான். கொண்டாழி-தன்பாற் கொண்டு உள்ளேயழுத்திய இடம். பாதாளம் - மிகவும் ஆழமான நீர்க்கே.

சஎ. அலை - கடல். விளம்பென்று நின்னை வேண்டிடமே. தேம்பாத-குறையாத. ஆலவாயென்பது அன்மொழித்தொகையாகப் பாம்பின்பெயராய்ப் பின் அதன்வேண்டுகோளின்படி மதுரைக்காயிற்று.

சஅ. தேவரென்று அரசரைக் கூறுதல்மரபு. அதனைச் செறுத்ததனால். பரகதி - மேலான முத்தி.

சஆ. மடைத்தலை - நீர்மடையில். திடம் - வலி. விடைக்குறிதீட்டிய அம்பு - இடபமுத்திரை பொறித்தபாணம். பட - அழிய.

நிo. கோடி - கரை. மருங்கோடி - சுற்றத்தாரோடி. சூத்திரவாதித்தன் - வேளாளருள் உயர்ந்தோன்; சூத்திரசூளாமணியென்ற முதனூலில் இவன் பெயர் கூறப்படும். கோடி-மற. பருங்கோட்டை - பருத்த தெற்கோ

நிக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவினோயாடல்.

கலித்துயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலினு
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன மூட்ட வுரைத்துச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் சூழ்வதுவே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிக)

நிஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்த திருவினோயாடல்.

மாப்பல வுங்கமு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன்றன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பகுந் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிஉ)

நிங.—புலிழலைபுல்வாய்க்கருளின திருவினோயாடல்.

மாலொடு தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்துழையைக்
கோலொடு வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயதன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப் புலியை முலைப்
பாலொடு வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிங)

நிச.—சாதாரிபாடின திருவினோயாடல்.

புயவறழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழவர்தோ
னியலிசை வல்ல னெனவே வரசியற் பாணனுக்கா
வியனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசுமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிச)

நிஞ.—திருமுகங்கொடுத்த திருவினோயாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சிட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிஞ)

நிக. கலித்துயர் - வறுமை முதலியவற்றில் தியர். ஒலித்திடு - மணி முதலியவைகள் முழங்கப்பெற்ற. மூர்த்தி - மூர்த்திநாயனர். ஈந்த - அரசாட்சியைக்கொடுத்தருளிய.

நிஉ. மாப்பலவும் - மாமரமும் பலாமரமும்; பெரியபலவுமாம். காரியர் நாரியர் - காரியார் நாரியார் என்னும் புலவர்கள். யாப்பும் அலங்காரமும் எழுத்தும் பொருளும் சொல்லும் என்னும் ஐந்திலக்கணத்திற்கும் பொருத்த. பாப பகுந்திட்ட - செய்யுட்கணப்பிரித்திட்ட.

நிங. நீபவனம் - கடம்பவனம்; மதுரை. உழையை - மானை. கோலொடு - அம்பைக்கொண்டு. புல்வாய் மறிக்கு - மான்குட்டிக்கு; "புலிழலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி" (திருவாசகம்.)

நிச. பாணனுக்கு - பாணபத்திரர் பொருட்டு. சாதாரி - சாதாரியென்னும் பண்ணை; இப்பண்ணைத் தேவகாந்தாரி என்பர் வடநூலார்.

நிஞ. பாணபத்திரன் - மேற்கூறிய பாணபத்திரர். சிட்டுக்கவியென்பது "மதிமலி புரிசை" என்னுங்கவியை.

நிக.—பலகைபிட்ட திருவிளையாடல்.

மூத்தமி ழோரெண் மதுரையி லுன்னிமுப் போதுமல்லான்
மெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிக)

நிஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ்நூல்
குடிகொண்ட வெற்றி விறலிதன் னோடிசை கூறென்றநாள்
வடிவர் நிகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெல்லும்
படிவர் துதவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிஎ)

நிஅ.—பன்றிக்குட்டிகருக்கத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் வேளாளன் சேய்கண்மென் றாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
கொன்றிடப் பாண்டியன் முய்போல வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (நிஅ)

நிக.—பன்றிக்குட்டிகளாகக்க அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்றிக் குட்டிமூக் கான்குநின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தகோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்சனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (நிக)

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றுமு லேதினம் போதகொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுரைவந் தேதன் குறையினைத்து
மறையமித் துஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கூ0)

நிக. எண் - எண்ணுகின்ற. மெத்தியயாமத்தும் - நிரம்பிய பாதியிரவி லும். மாரிக்கு - மழையாலுண்டாகும் தன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு.

நிஎ. விறலி தன்னோடு - மாற்றலாகிய விறலிதன்னோடு.

நிஅ. சேய்கள் - பிள்ளைகள். தமது அகழ்ந்த - புதர்களைப் பெயர்த்த. கோல்வடிவு - பன்றிவடிவம். பாண்டியன் தாய்ப்பன்றியைக் கொன்றிட.

நிக. மூக்கான்கும் - பன்றிரண்டும். கோலத்துடன் - அழகுடன்; பன்றி களுடன் என்றுமாம். அக்கோலம் நீக்கி - அத்தவடிவம் நீக்கப்பெற்று. சனிக்க - பிறக்க. அருள் - மந்திரிகளாக இருக்கும்படி கருணைசெய்த.

கூ0. காகத்திற்கு ஆற்றுமல் - காலம்செய்யும் தன்பத்தைப் பொறுத்தற்கு வலியில்லாமல். போத கொந்தே - மிகவேகத்த. மித்தஞ்சயமந்திரத்தால் - மிர்த்தியுஞ்சய மந்திரத்தால்.

சுக.—மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

நாண்மறை யோரை வழுதி யிகழுநன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழ மிடிகெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பால்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுக)

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த னெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறுநா
ணதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி கன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுஉ)

சுங.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் காஞரைதான்
மூத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முயிழ்த்தத்தினு
லெத்திக்கு மெண்ணு மதரா புரியிற்சென் றேறிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (சுங)

சுச.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தலங்நாட்
டெரியாம லந்தண ரெல்லாந் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாரும் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சுச)

திருவிளையாடற் பயகரமாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுக. மிடி - தரித்திரம். சேலுடன் செண்டிட்டு - செண்டென்னும் ஆயுதத்தாலடித்து மீனமுத்திரைவைத்து.

சுஉ. சான்று - சாட்சி. கதி - விளங்குதல், கடை. கன்னிகை - விவாகமாகாதவள். அவர்மணந்த - அவ்வணிகனும் அக்கன்னிகையும் கலியாணம் செய்துகொண்டு. கூவம் - திண்ணை. இறை - சிவலிங்கப்பெருமான். வன்னி-வன்னிமரம்.

சுங. கத்தி - முழங்கி. முயிழ்த்தம் - முகூர்த்தம்; நல்வேளை.

சுச. மரியாத - இறவாத. முன்யுகம் - முதல்யுகம். தெளிந்திடவிளம்புகென்ன, கண்டு - தரிசித்து.

கணபதிதுணை.

கடம்பவன புராணம்.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனே வீட்டும் புன்பழிதோற் கூரூர்ஞி
ரீக்கி வர்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத தேவர் மனங்க
வரு மடல்வேட்ட மென்னப் போர்து, வரந்தருநற் கதம்பவனத்
தருளா லெய்தி வரதனேக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரர்
தருஞித் திரையில்விடாப் பழிதீங் கறகெண் டிண்கயமா னஞ்சாத்திச்
சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வேள்ளானைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதரீ பக்கான் வந்தருளா ரீசனேக்கண்
டிறைஞ்சி வேர்தன், றேசுபெறு துருவாசன் கொடுத்த சேடந் திரு
முடிசூ டாதிகழத் தென்னர் கோவாற்,பேசுமமா முடிபிளக்க வெற்று
ணென்றும் பெரிதுதகைத் திடிம்மனேவிண் ணகன்று மண்ணிற்,
காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போர்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்
சாபந் தீர்ர்தே கிற்றுல். (உ)

ரு.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங்
காலங்கள் போக்கி வேர்த, ரின்னகைமா நினேமணந்து மகவி லாம
லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலேயி னுலோர், மின்மகவை யருளவரு

க. வீட்டும் - கொன்ற. புன்பழியை. அரனேத - தன்பம். நிருத்தம் - ஆடல். வேட்டம் மனங்கவருமொரு தேவர்கள்கூற. கதம்பவனம் - கடம்ப வனம்; கதம்பம் - கடம்பு. ஆவி=உயிர். நிரம் - நிலேபெறுதலே. சித்திரை பில - சித்திரைமாதத்தில், சித்திரைநட்சத்திரத்தில. எண்ணின் கயமானம் - நிண்ணிய எட்டு யானேகளாற் சுமக்கப்பட்ட விமானம்.

உ. கூறிட - சொல்ல. நீபக்கான் - கடம்பவனம். வேர்தன் - இர்திரன். தேசு - ஒளி. சேடம் - சேஷம். இகழ - இகழ்தலால். எற்றுண் - அடிக்கப் படுவாய். காசு - குற்றம்.

ரு. மலேயத்துவசன்: கொடியில் பொறியில்மலே எழுதப்பெற்றிருத்தலின், இவனுக்கு இப்பெயர் வர்தது; இவனே மலேக்கொடி மன்னனென்பர்; ச: க.

ளால மைச்சன் விளங்கியபேர் தடாதகையாங் கணவற் கண்டான், மன்னுமூலே மறைந்தாசா மெனப்பொன் மோலி வைத்தாசன் வான டைந்தான் மதுரை யாண்டாள். (ங

ச.—மணந்செய்த திருவிளையாடல்.

மும்மூலையர் கணவனேவேட் டெழுந்தெண் டிக்கு முடிகிவிச யஞ்செய்து கயிலே மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் சூது வந்துரைப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற காண் பளவின்மற்றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுங் திருக்கண் சாத்தித், தம்முறையான் மணந்துமுடி சூடி வையந் தனே யாண்டி சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (ச)

ஞ.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ ணென மூழ்கிமுனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் றில்லே மன்றினடங் கண்டல்லாற் புலியே னென்னத், தருமகவான் சாத்திய பொன் மான மீது தளிர்ப்பொகிகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைசூழ் கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம் புரிந்தான் புலித்தான் கண்டி. (ஞ)

சு.—பூதமண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ ரின்னே டிங்குத் தாவில்பலர் வருவ ரென வமைத்த வன்னம், விடாதசுரர் சுரர்காகர் நரர்க ளுண்டி மிக வளருந் தொலைந்ததிலே யென்னும் வேலே, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தரனுற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாது கயி லேக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை வாரியபின் றதுதொடியின் மங்கை காண. (சு)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திரர்தாங் கியகான் சிற்றூண் புசித்தினேத்தே னென்றன்னம் குழிக ணுன்கின், வருதலுகாற் றிரளாயாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடிபபொய்கை வாவி கூப, பொருபுன லுன் னனகுடித்தம் புனிதர நீரென் றேவிட்ட பூதகண யழைத்துக் காட்ட, வொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டிஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாயங் காந்து. (எ)

காதல் மாதர் - போகஸ்திரீகளே. அமைச்சன் கூறியதை, "ஐயமில்" (கூ: அ) என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. வேத்தரின்னகைமாது - குலஸ்திரீ.

ச. வேட்டி - விரும்பி. வம்மின் - வாரும். ஆற்றுது - வலியில்லாமல். அஞ்சல் - அஞ்சற்க. சிவலிங்கம் என்பது மிகுபூரித் பூசித்த சிவலிங்கப் பெருமானே. அதைச் சிவலிங்கத்தின் திருநாமம் இம்மையே கன்மைதருவார் என்பதி.

ஞ. கனகசபை, இப்போதுள்ள வெள்ளியம்பலத்திற்கு வடக்கே பிருந்ததாக வேறுநூல்களாலும் தெரிகின்றது.

சு. வடாது - வடக்கின் கண்ணுள்ளது.

எ. ஆதபத்திரம் - குடை. கூபம் - கிணறு. ஓலிட்ட - ஓலமிட்ட.

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அண்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ணை வவண்மொழிகேட் டீசனேத்தன் வயத்த தாக்கு, கன்புடையா டொழுதுமைத்தம் மாற் றங் கூற வயந்தறியா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புடைகின் முகவாட்டங் துணிந்து காண்பா னெண்ணிமிருந் தேதினனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவாதவ் வடைவி வந்து சிவதீர்த் தத் தடத்துறவேழ் கடலென் றார்கள். (அ)

ஆ.—மலயத்துவசனாயழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருதியொன் றுவந்தனேயெழ் கடலு மிந்து வக்கனகம் பிறை யருளா லாடி கென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிடு கொண்கன் பிறங் குசுத ஞன்கன்றே டாடி னலலாற், சாருதவா டாவெள்ளர் வா ரென் றியாய்முன் சாற்று நல்லாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிக், சீருதவு கணவனொடா டிப்போற் முமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (கூ)

கo.—உக்கரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தொன்மலய மயிலசு புரிந்து காக்கும் புனிமுழுதீசார் புரமென வே புரக்கும் வேக்தன், மன்மதிகன் மரபபாக வந்தருங்கா மாறன் மாறறுசுக் தரமாற ஞதி மாறன், மென்மூளிரிர் கண்ணுவுவக மீதா னருளால் வேலோன் விமலதடா தலகவயிலுக விரு திரண்டோர், கன் மகவாய்ச் சடையொடுமற பளிக்க மீமாலி கனிகவித்தான் மீகாச்சடில வருமை னென்றார். (கo)

கக.—வன்வேல்தே ணம்பிகாடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவருமுக் கிரன்றலையிற புவிவன் பாரக் தாங்கெனவைத் தருள் புரிக்தங் கிமைபோர் வேக்த, மேலவர்பு டி சாடுகென வளையுக் தந்து நூக்குகடல சுவறவெறி கென வவ ளீக்து, மேலவருங் துகம் போல விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினை யடிக்கெனவன் செண்டை கலகித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித தம்மலையோடிஞ் சிறந்த கணத் தொடிமறைந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

அ. கன்பு - கன்மை. சிவதீர்த்தம் - எழுகடலாடையாகிய தீர்த்தம்; கடம்ப. சா: சளடார்க்க.

கூ. வாருதி = வாரிதி - கடல். உததி - கடல். சுதன் - பிள்ளை. ஆன் கன்று - பசுக்கன்று. சாருத - பொருந்த. வார் - கடலினார்.

கo. மலயம் - பொதியமலை. புரம் - நகரம். மதிகன்மரபு - சந்திர குலம். மூளரிக்கண் - அக்கினிக்கண். வேலோன் - முருகக்கடவுள். வயின் - வயிறு, இடம். உற்பவிக்க - பிறக்க. சடிலம் - சடை. வருமன் - இரண்டாம் வருணத்தார்க்குரிய பொதுப் பயர்.

கக. தாவரும் - கேடற்ற. ஓவம் - சித்திரவேலை. நூக்குகடல் - செலுத்தினறகடல். கரதலகம் - பத்தி. செண்டு - ஓராயுதம். அமலை - தடாதகை.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலேச் சுரர்சித் தர் மனிதர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட் கலா வருத்த முதற் புயல்க ணுன்கா, மாணுறுமா மழையையே வற நான் மாட மாக்கிவலி தொலைவிக்க விகலவிட் டேகி, நாணெடு தாழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன் றூய நகரிதனே நான்மாடக் கூட லென்றூர். (கஉ)

கஊ.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்திரைபொக் கணம்யோக பட்டத்தோடி மதுரையிலெல் லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மின வளைசிங் திடவெங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திமன் ஞள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமருத் தின்றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர் கோமான் ஞெழுதிவான் வரமதியா திருந்தான் சொக்கன். (கஊ)

கஎ.—கல்லானே கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினு சித்த ஞயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலேக்காட் டாமுன் வாங்கியயின் றிதுகமல காள மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் தூணெவினயின் றதிரமுழங் கிடமுன் சீறும், வில் லாச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில் விரைவினெடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கஎ)

கஏ.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசுவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்மாப் பாவறிவ தொரு பலகை தந்தே பின்பு, புவிபுகழ்கே ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிருந்துதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி,விவிதமெனுங் காலமீ ளத்தாற் செய்யு டலேமயங்கி மீண்டொருகான் மலேதல் கொண்டாண், டவைபொருந்து பொருள்செய்து கூட்டித் தாணு மேறினு னாணுற்பத் தொன்ப தென்றூர். (கஏ)

கஉ. தாணு=ஸ்தாணு - சிவபெருமானுடைய. பூண்அரவா - அரவைப் பூணுகவுடையாய. இகல்லிட்டு - மாறுபட்டுவிட்டு.

கஊ. பொக்கணம்-ஒருவகைப்பை; திருச்சீறி. உசை-பார்க்க. மன்ஆள்-அரசனுடைய ஆள். மருத்தின் திசை - வாயுமூலே. கல் இபம் - கல்லானே. கசை. ஆக்கினுசித்தன் - ஆஞ்ஞாவசித்தன; இஃது அவருடைய திருநாமம். வாங்குவி - வாங்கச்செய்வாய். கன்னலே-கரும்பை. காளம் - தாமரைக்காம்பு. மார்புஅணி - மார்பில் அணிக்த. தூணின் - விரைவாக. கமலகாளமன்று வாங்கி அயின்றது.

கஏ. கன்மாப்பாவறிவ தொருபலகை - பாக்கனே அறிவிப்பதாகிய பெரிய தொரு கற்பலகை; இது சங்கப்பலகை; "கன்மாப்பலகை யேறியிருந்து ஆராய் வுழி", "கண்மாப் பலகையேற்றி" (இறை. சூ. க-உரை.) விவிதம் - பலவகை. மலேதல் - போர்செய்தல். அரண் ஏறினுன்.

கசு.—கீழியலுத்த திருலிங்கையாடல்.

திருத்துசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வான்வண்
பொருளிலையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடக் தையரொடியர்
தலத்து லாவும் புகழ்மாற னணைந்தமணங் கண்டீ தென்கொ, லருள்
தமிழா லிதுபொருள்தப் பாடி வாரே லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிதற்
சபையுட் கேக்க, மருள்தனையான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக் கிழி
யறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (கசு)

கஎ.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருலிங்கையாடல்.

நாவலவ ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கீரன் பிழை
பொறுத்துன் னுதற்கட் டீயால், லேவுறச்சுட் டிடுதுயர்நீத் தருளே
நல்கி விளங்கியசொல் லெனும்புகழ்ந் தாறி கேட்டுப், பூவைகயற்
கண்ணிபொடும் பொய்கை மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடித்
துக் கரையேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயத்துட் சென்று போற்
றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேற்றி ஞனே. (கஎ)

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழ்கரைத்த திருலிங்கையாடல்.

ஒண்கவிகுன் றும்பின்ன முமுகி ரறஞ்சு ரைதமிழ்நூ லருள்
பவர்யா ரெனவெம் மன்னே, நிண்புவிப்போக் துயர்தருதென் றிசை
வை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலேயின்முன் புகன்ற ஞான்று,
விண்புகழ்முத் தமிழுரைத்தா யென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்
தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண்வழிநன் றென்றவற்கு மூணர்த்து வா
யென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கஅ)

கக.—ஊனமை தமிழறிந்த திருலிங்கையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனூர் பொருட்டே லேருர் தகைமைபெற வுரை
யெழுதி மலிர்ந்து மூன்சென், றெங்கட்கீ தறிபவனே கலல சொல்
லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், முங்க
வுருத் திரசன்ம னூமன் றன்னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச்
சொன்மி னன்மைக்,கங்கமுமும் புளகெனப்போக் திருத்திக் கண்டே
யக்கீரன் முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். (கக)

கசு. சிவமுனி - தருமியின் தாதை. தருமி - ஒரு பிரமசாரிப் பிராமணன். மன்றல் செய்வான் - கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு. பொற்கிழி - பொன் முடிப்பு. தளர்க்க - தொங்கக்கட்ட. மருத்து - அமுதத்தை.

கஎ. நக்கீரன் - சிறப்பையுடைய கீரன். கேளுற - கேளும்படி. சொல் லெனும்புகழ் அந்தாதி - சொல் என்பதை முதலிலே பெற்ற கலிப்பாதி காளத்தி பாதியந்தாதி யென்னும் பிரபித்தம் (கஎ: ஓ.) பூவை-காரணவாய்ப்புள். கயற் கண்ணி - மீனுக்ஷியம்மை. பொய்கை - பொற்றாமரை.

கஅ. யாரென - யாரென்று சோமசுந்தரக்கடவுள் வினவ. தென்முனி-அகத்தியர். எண்வழி - ஞாபக ஆற்றல்.

கக. இறையனூர் பொருட்கு - இறையனூரகப்பொருட்கு. ஏனோரும் - மற்றையோரும். மலிர்த்து - சொற்போர்செய்து. நன்மைக்கு - நல்லபொருளை உங்களுக்குத் தெரிவித்தற்கு. மூவர் - நக்கீரர், கபிலர், பரணர்.

உ0.—இடைக்காடன்பின்பேன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னி கழ்ந்து தள்ள நொந்தே, வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல் லுன் மெல்லியென மறைபுகலு மிகழ்ந்த தன்னே, மாறகலுன் றேவி யையமற் றீலேயென் றேத்தி வரைந்தேக யாணுமே குவலென் றேறி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திரு வால வாயென் றார்கள். (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

சீலமது ரையையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண்ஞா னக் கண்ணுற் கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேநின், ரேலமொடுங் கழிய வருங் கடலே யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துசுவற் றென்னப் போதும், வேலேசுவ றிடவேலே யெறிந்தா ணமம் வேலேவடிம் பலம்பகின்ரு னென்ரு ரன்றே. (உக)

உஉ.—வலேவீசின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக்கண் டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்துதிபோ கெனவு ரைத்த மெல்லியைக்கொ ன் வாளுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்பு தகிக் கொலேமகர வரையொன் றுண்டெங் கவலறசீ வலேவீசிப் பிடித்துவந்தா, னம்புகரு குவமெனவம் முறையி னேடி நளிமகரம் பிடித்தடைவின் மணஞ்செய் தானுல். (உஉ)

உங.—வங்கயல்வீற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்கொழு நர் சவிப்பப் போந்தே, சோதையர்நீள் வண்கிர்குலத் துதித்திலங்கக் கோலவளே வணிகனுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சூ லாக்கித் தீயில் வீழ்ந்திடிவா ளெருப்பதிங்கால் விருப்போ டஞ்சி,யாதியுரு மறைத்தொருதன் னுருவங்காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (உங)

உ0. மன் - அரசன்; இக்கே பாண்டியன். மெல்லி-மென்மையையுடைய அம்பிகை; மெல்லியென்பர் பின்னும்; உஉ.

உக. ஆழி - கடல். ஓலம் - முழக்கம். கழிய - மிக. போதும் வேலை. வருகின்றகடலே. வேலே எறிந்து - வேற்படையை எறிந்து. வடிம்பு - விளிம்பு. இதனுல் உக்கிரகுமார பாண்டியருக்கு வடிம்பலம்பகின்ற பாண்டிய சென்பது பெயராயிற்று; உக: க, எ-ஆம் பாடல்களின் குறிப்பைப்பார்க்க.

உஉ. கண்டு - அறிந்து. குலத்த உதி - குலத்தின்கண் உதிப்பாய். கம்பு - சங்கம். மகரவரையொன்று - மகரமீன்போன்ற மகராமீன் ஒன்று. எம் கவல்அற - எம்முடைய கவலே நீங்க. கம்பு - கம்புவாய்.

உங. ஆச்சிரமத்து - முனிவரிருப்பிடத்தில்; தாருகாவனத்தில். மாமை - பேரழகு. மாலாக்கி - மயக்கமுடையவர்களாகச்செய்து. சூலாக்கி - கருப்பத்தை அவர்களுக்கு உண்டாக்கி. ஒருட்டடுக்கால் - தணிந்தகாலத்தில்; சீவக.

உ.—இலக்கிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கனப்படையோ டெய்தி வையை வடதீ ரத்தி, னுடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயக்கிரவு பகலாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடுமதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் றிகழுமிலச் சினை வாயி லெனப்பொ றித்தே. (உ)

உஇ.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளினு லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்திலடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாதையைக்கொண் டேகவங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வர்நிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின் மூடி சூடிவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென் றேரு யுங்கர்ற், கொழிதமிழ்தேர் பாடினத்துச் செட்டி யென்று கொ ணர்ந்துவிற்ருன் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உக.—ஆலவையத்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனெயொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட்டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையோர் கவ ளமாகப் போந்துவிழுங் கெனவிட்ட களிறறை வீழ, விவர்புகழ் பே ரட்டாலே மீது நின்ரே ரேவிடக்கண் டியானைமலே யென்ரு ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலே யென்ரூர் கோரெட் டா னட்டாலே வீர னென்ரூர். (உக)

உஎ.—ஞானுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணாதர் தமிலொருவன் விடையிற போக்து கமழ்மதகு மலிழ் வாத புரத்து வாழ்ந், தணராமாத தியர் குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னூடு பெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன், னரிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீருதே கென்ன வேலி னென்மதுரை வேந்தன் றன்பால். (உஎ)

உ. வடதீரம் - வடகரை. பொற்றத - எழுதி. முரிதத - உடைத்த. சேடு - பெருமை.

உஇ. பருவம் ஐந்தில - ஐந்தாம் பிராயதத்தில. தழிய = தழுவிய - அகப் பத்திக்கொண்ட.

உக. இவர்புகழ் - பாண்டியர்கீர்த்தி. அட்டாலே - மதின்மேற் செய்யப்பட் டுள்ள மண்டபம். ஏவிட - அம்பைப் பிரயோகிக்க. யானைபை யானைமலே யென்ரூர்; இலத்தியை இலதிமலேயென்ரூர்.

உஎ. விடையில - கட்டளேயிலே. மதகம் மலிழ - இருப்பைமரமும் மலிழ மரமும்; இவை திருவாதவூரிலுள்ள ஸ்தலவிருக்ஷங்கள். அதனர் ஆமாத்தியர் குலத்துள - அத்தனரில ஆமாத்தியர் பரம்பரையில். உவுளி - குதிரை. வணம் - வண்ணம். தமிழ் - தமிழ்செய்யுட்கள். தன்என்றது திருவாதவூரை.

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாற னுயர் சிறப்பின் வைகி, யொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலெ னக் கொடுத்தண்ட மாற்றராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந்திட் டிகைத்துக் காட்டி யாடை யும்வாங் கிப்பரிமாற் றமுதி யென்றான். (உஅ)

உக.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பங் கியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன் னிலைமையோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புவிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரியாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்த, மருளாருந் தறையாள ருரைப்பச்சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத வூரர், வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறியார் போன்று செல்ல வெகுண்டு கண்டு சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

கூ.o.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப்படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்சு மந்தாண் டடிபட்ட மாறெங்கும் படவீ தேதென், றோதுங் கான் முனியைவிடு விடென்றோர் வாக்காங் குயர்வான்றோன் றச் சிறைவிட் டணைத்துள் ளஞ்சிப், பாதமல ரிறைஞ்சிறும்மிச் சையிற் போ மென்ற பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான் மாற னென்றார். ()

கூக.—விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமூனிவ னெருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண் டீக் நிடச்சீ றுற்று, ருரைசெயவுண் டென்றுறி விடுப்பச் சென்றோ னுமைசவன் மகளென்று தொடானம் மீச, னரைவிருத்த னுய்ப்

உஅ. மதுரை இவுளிக்கு இடம்போதாது. வினவ - கேட்ப. முறை செய்வோர்கள் - தண்டிப்பவர்கள். இரு நில் என-இருப்பாய் நிற்பாய் என்று. வாசகம் - திருவாசகம். கரி மாவாய் - கரியைக் குதிரையாய். உகைத்த-செலுத்தி. பரிமாற்று அமுதி என்றான் - குதிரையையிற்றது இதனுடு முடிவாகும் எலும்றான்.

உக. பச்சி - குதிரைகட்டும் சாலை. அருக்கன் - சூரியன். தறையாளர் - பலவகைத் தொழில்களை யுள்பவர்.

கூ.o. பௌவம - கடல். உடைப்பு - உடைத்தஇடம். அம்மை - பிட்டு வாணிச்சி: இவன் செம்மனச் செல்வி யெனவும் வந்தியெனவுங்கூறப்படுகின்; "நிருடைத் தவத்தின் மிகுகாள் செம்மனச் செல்வி யென்னும், பேருடைசை மூ தாட்டி" (திருவாதவூரர். மணசுமந்த. உக.) "பெய்துடைய பெம்மான் றன் பிட்டேண்ணப் புண்ணியஞ்,செய்துடைய செம்மனச் செல்வியும்"(திருவாரூ நூலா, சசஉ.) பிட்டு உதிர்க்கு - உதிர்த்த பிட்டுக்கு. மாறு - பிரம்பு. முனி மை - திருவாதவூரரை. மாற்றால் - பிரம்பையுடைமையால்,

கூக. பாகவதன் - திருமாலடியவன். கண்டு - அறிந்து. சேறு உற்றார் -

புகுந்துட் குமார னுகி ரனிமாமி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதன்ள வுருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண் டகன்றான் வியக்க யாரும். (கூசு)

கூஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவன் தறுபத்து மூன்றாய்ந் தெண்ணெண் டிண்கலி வல் லானெனவாங் கணேந்தார் பாட்டன், பன்னியாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்றாங், குன்னுமூன் னோர் தாள்வருத்தம் பொறுஞ்சேய்ந் தீச னெருதாளி னின்றானென் றழுங்கு வாற்கண், டன்னலட கீழ்பாலிற் றிரற்கு மூன்ன மாடினான் கான்மாறி யாடி னனால். (கூஉ)

கூகூ.—பட்டியஞ்சின தீருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போகநிருந்து வழிக்க ணுன்மேல் வனசரன் மூன் னிளியெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த தித்துத் தலைக்கடைசார்ந் தபயம்பும் பனவ னெனி, னனியிருளின் மணமனைபோ யருளானிறப நமன்படர்மா தினைக்கொன்ற ம்சேடன் சொல்லி, யினிவரனைப் பசுவாறகொல் வமெனக் கொலல வெழில வழுதி யினுந்தெ ளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (கூகூ)

கூசு.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அனையமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனைமண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற கொடியோங்கால் வேடர் மாதைக் கைக்கொடுசெல வாரடித்த புண்ணி மொய்ப்பத், தினைவினின்மண் ணுலகினிலவா லென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத, தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேளைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே.(கூசு)

கூடு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்கண் டாகவெனும் பணிக்கனிடத் தடைந்து கறகுர், தென்பரவா யுதகலைகள் பயில்

கோபித்த உறவினர். உணவடனை - எல்லா கலமும் இப்பாகவதம்பால் உள்ளவன்று. கரைவிருத்தனுய் - கரையையுடைய பிழையுடி.

கூஉ. அறுபத்திமூன்று - அறுபத்து மூன்று கலைகளை. பாட்டன்-பாட்டையுடையவன்.

கூஉ. அழுங்குவான் - வருந்துவான்.

கூகூ. ஆலமேல - ஆலபத்திரன்மேல. வனசரன் - வேடன். தலைக்கடை - வாயில. பனவனெனி - பிராமணனெனு. நமன்படர் - யமதூதர்கள். வரினை - மணமகனை.

கூசு. உளவு - இரகசியம். மண்கொட்டு - மண்வெட்டி. கனையிருள் - மிக்க இருட்டு. புண்ணில் சுமாய்ப்ப. வேளை வெறுத்து - மன்மதனை வெறுத்து.

கூடு. சொக்கு - சொக்கராயர். பணிக்கன் - உபாத்தியாயன். தென்

வோர் தம்மூட் டித்தனெனு மொருதீம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பர வா சான்மனைகை தொடக்கண் டீசன் விருத்தனென்றே விதுகினைந் தாய் வெட்ட வாவென், றென்பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைகூ விச்சென் றில்லினுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (ஈ டு)

கூசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகனன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகமலை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனேர் கழுமையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக் கும் விடம்பரந்து கராற முது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க ளல்லமுதான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசுவெற் பென்றூர். (கூசு)

கூஎ.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந் தரென்றேர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டிருமுலைப்பா லமுத மூண்டி தந்தருண்ஞா னம்பெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால் விட்ட மடததி விட்ட பதிதழன்மா றனுக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் சாணவொழித் தொழியாக் கூனுந் தீரநிமிர்த் தார்புனி தத் திருவெண் ணீரருள். (கூஎ)

கூஅ.—கழுவேறின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா வே டையார் வென்று ரென்று, மூரண்டருவா துரைத்தேறி யழலா வன்னி மூடுகி மிசை யேடெலையும் வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடெடுத்தார் தம்மோடின்று மாறறிவிட வாவென்றுற் றிட்டுத் தங் கள், கார்தருமே டாழிசெலக் காழி யாரே டெதிரேற வேறினர் கழு வாய் மீது. (கூஅ)

கூக.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா ளெனவேண்டி மம்பொ னல்கி யானடியார்க்கமு தாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த

பரவு - அழகுபரிய. தீம்பன் - தீங்கு செய்பவன்; கீழ்மகன்; "வெண்பொற் கோயிற் செம்பொனுங் கவர்ந்த தீம்பர்" (அநுணகிரி. காட்சி. உசு.) அறை கூவி - போரவழைத்து.

கூசு. பஞ்சவன் - பாண்டியன். பட - உண்டாக.

கூஎ. புகலி - சீகாழி. பகவன் - சிவபெருமான். விட்ட - தள்ளிய. திகை அமணர் - திகைத்தலையுடைய சமணர்.

கூஅ. வேகாத்திறலையுடைய ஏடு என்க. வன்னி - நெருப்பு. அரண் - காவல். கரம் தரும் ஏடு - கையினால் கொடுக்கப்பட்ட ஏடு.

கூக. படையாள் - படையை ஆள்வாய். கொந்தவீரன் - கொந்தகக்குலத் திற்பிறந்தவீரன். யாவென்ன - எவையென்ன. புள்ளியும் வடிவும் வீரருக்

வீரன் சுர்தரசா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்படைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென் றுரைத்தோ னுக்காத், திடப்படுபுள் ளியும்வடிவுங் காட்டிச் சொக்கன் சேணெகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க்காட் டிட்டான். (ஈசஅ)

சஅ.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனேயுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவிலேவள்வி முன்றி வானம், பேசலகம் பொழியாமல வாடக் கண்டு பெருவழுதி களர்ந்திரவு துயிலும் போது, சேரமுனி வரைமார்ந தானின் ஞமி நிலைதளர்ந்த தவரைகம்போற் பழிச்சி தென்றுன், தே சொடிகா ணப்பொலியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற கிழி கனவில் வைத்தான் சென்றே. (சஅ)

சஆ.—மாமனுகவதது வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனெனத் தன்செல்வ நலகி யிங்குத், தகைமைபெற விருமனைவைத் தேகத தள்ளித் தாயத்தா ரிலலமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விகழப்போம் வனிதைமக வொடுங்கோ யிறப்போக் நிறைவனெச செய்திசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன், றிகையுறுமா துலனுருக்கொண் டடையி லேறி வேண்டாரை விடவென்றான் வியப்ப யாரும். (சஆ)

சஇ.—அட்டமாசித்திபெற்ற திருவிளையாடல்.

அரன்கயிலே யின்கணிறைஞ சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தி யெட்டுங் கேட் குங் காலைத, தரமுறற்கே ளாதமதற் நுறைஞ்ச நீ போய்த் தென்னுட்டிற் பட்டமங்க லத்தாற கீழவீழ்ந், தரணுறுகல லாக்கிடத்திர் நீப்க கானத துறைகுவம்யா மலனுறறே சித்த யாவும், விரவவறை குவதுங்கல் லுருநீத தென்ன மேவினாக்கு மேவியறி வித்தா னுய்ய. (சஇ)

சஈ.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தனமயன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபண் கொண்டபய ஞெடுங்கூ டிப்போய், லரவேறறு வடகாட்டுப் பகையும் வென்று வந்துதமிழ் மதுரைகொள்வா னெனிரக் கண்டு, தெரிவேகத

குள்ள சின்னங்கள்; ஈக: ஈக-ஆம பாடலைப் பார்க்க. அரி உகைத்த - குதிரைபைச் செலுத்தி.

சஅ. அலி - அலர்ப்பாகம். வானம் - மேகம். பழிச்சு - துதிப்பாய்.

சஆ. இரும் - இருக்கள. மிகையுறும் - மிகுதியுற்ற. வேண்டாரை - பகைவரை.

சஇ. இயக்கிமார் - யக்ஷப்பெண்கள். பட்டமங்கலம்மண்ணுமூரில் ஆல மரத்தின் கீழே. நீபம் - கடம்பமரம். அவண - அவ்விடம்.

சஈ. பரிவேத்தா எனறு சொலலுப்படி; பரிவேத்தா - தமையனுக்கு விவாகமாதாமலிருகும்பொழுது விவாகஞ்செய்து கொண்டவன். அபயன்

துடன் முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலே யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனே யெனத்தற் சேர்ந்த வரசவெல வுதவிவைத்தான் றண்ணீர்ப் பந்தர். (சஉ)

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வண்ணமெறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மூ வரும்வரவிற் றிரளிங் கென்னீர் வந்ததென விரு வர்மழை யென்று போற்ற, வுன்னுமூன முதவியுரை கொடாத மா றற் குறுவலிகாண் பாரு முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங் கண் டேகு மென்ன வேகி னருள் வழுதிபுய லரசர் தம்மை, மின் னிகள மிடவவனெந் தேலே போக்க வேளாளர் பினையில் விட்டான் மழைமல கிற்றூல். (சச)

சரு.—பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னனையாள் பதியி லாண்மூன் புனிதனுருக் கும்பிவ்வாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற பொருள்பெருள் சொக் குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றூண்டி, மாவண வல் லிரும்புதரச் சொல்லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொ ளித்தான் றந்து, பாவண்ணத்தாள் சொலிச்செப்திறை யுருக்கண்டாண் மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். (சரு)

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழிபிற்றுழ்ந்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொள்வான நிறங்ள் பேசிச் சென்ற டா வெந்தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், றம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக்கன் றூண்டிபரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்பு விசைப் போந்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீர த்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துகுசை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண் டாழ்த் தத்தடங்கொண் டாழியென்றூர். (சசு)

சஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஒங்குபிர ளயத்தச்சுக் சூலையா வாறிங் குயர்ந்திடறிற் றலினமிலு ரென்றூர் மாறி, நீங்கியபி ஞெருசெழியன் றூன்றிச் சொக்கே நீண

சோழன். பாலியாக்கி - பாலிலிலாகச்செய்து. அரி - திருமால். அரசு - பாண்டியன்.

சச. நீர்வந்தகாரியம் என்ன. இருவர் - சோனும் சோழனும். ஆரம்-பூரத்தை. ஏனைருள் - சென்ற மூன்றரசருள். புயலாசர் - மேக அரசர். கொத்து ஓலைபோக்க. ' பினை - பூணை (ஜாமீன்.)

சரு. பூவணம் - திருப்பூவணம். பதிலாள் - கணவனில்லாதவள்; வே லை. உரு - திருவுருவம். மேலு அண்ண - விரும்புதல் பொருத்த. ஆண்டு - அங்கே. பரிசனஞ்செய்து - தொட்டு.

சசு. திறங்கள் - வண்மைகள். எத்தையுண்டு - பாதுகாத்தற்குச் சிவபெரு மான் உளர். தம்பம் - தூண். வேடஆளாய் - வேடவீரனுமி. வம்பு-புதுமை. குசை - கடிவாளம். மனை - அரசனை; தொகுத்தல்.

சஅ.அச்சு - அச்சம். படிவாய் - பூமியில். கதி - கடை. மூடக்கல் - மதில் வளைத்து வளைதிருத்தலையுடைய ஊர். வாலம் - வால். பாம்பின் வாலை

கருக் கெல்லிகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாத்தள் படிவாய்வால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங்கு புகழ் மதுரைதனைத் திருமூடங்க திருவால வாயால வாயென் றார்கள்.

சஅ.—வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீள் வாசித் தாளிற் றிசழ்ந்திசியில் வழி யுறங்கு மறையோன் றுஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங் கக் காணுன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்செம் பியற்சமித்துத் தேயங்கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொ ழித்துப் போகி, மனமார்நின் னுலகிற்குக் காட்டென் றேத்தும் வர குணற்குச் சிவலோகங் காட்டி ஞனல். (சஅ)

சக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னெருசோழன் மதுரை கொள்வா னணுகலும்ற் கண் டிளந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தாணே மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன் பரவு மூளந்தெளிந்த செழியற காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேணை மாளக்,கொன்பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்துவிட்ட கோலில் விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனுன். (சக)

நிக.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னுரு மாறனடியார்க் கமை கிழ மாதர் தானும், விஞ்சுமனத சமுதுபடைத தொழு மாய மிடி புகுந்தாங் கழுதளித்ததன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனி சந் தருவா ரில்லை யீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிட னன் கனவினன விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (நிஅ)

நிக.—ஞர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமனர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழுதியைவென் றுலகை யாளுவ, கைதவக்கன் னடனேயுமண்

முன்னிட்டு வாலவாயென்றும் அதன் வாயருமுன்னிடடு ஆலவாயென்றும் மதுரை பெயர்பெற்றது.

சஅ. வாசித்தாள் - குதிரையின் அடி. நிசி - இரவு. தஞ்ச - இறக்க. சாயை - பிரமகதத்தி. செய்தும். செம்பியன் - சோழனை. தேயம் - இன்றே சோழனாநாடு. இடைமருது - திருவிடைமருதூர்.

சக. கொன் - அச்சம். அணைகது - சென்று. பொறித்தவிட்ட கோலில் எழுதிவிடுத்த அம்பில். விடை - இடபமுதநிரை, வீடுதல்.

நிஅ. அமுதுபடைத்து - உணவளித்து. மாய - அவ் வாழுக்கம் மாயும் படி. மிடி - தரித்திரம். மூடடைஞுதய; "செய்கடன் மூடடா வண்ணக் திருப் பணி செய்பு காளில்" (பெரிய. அரிவாட். கூ.) தனிச-கடன். உஞ்சிட - உய்ந்திட.

நிக. கைதவக்கன்னடனே - வஞ்சனையையுடைய கன்னடதேயத்தரசனை. உம்: எரிதரதழீஇயது. மண்மழைபாற் கன்னடனே அழித்து; நிக:அடார்க்க;

மழையான் மாற்றிக் காதலினுற் சாத்தொருசாண் மூட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தனைத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடும் வணிக மூர்த்தி தன்னே, மொய்சடைமா மவுலியக்க மணிபூ ணீறு மூழப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித்தான். (நுக)

நுஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்த திருவினையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட் டினின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனேனன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெ றிமயக்க முறக்கண் டீசன், நிலகவடி விடையனைய் நிசையான் மேய்த் துச் செலும்வனத்திற் நேரன் றியிது முன்னர்த் தென்னர்க், குலகு புக முரியதென கவின்று காட்டி யுடன்பகுந்து சாத்துதமிழ் மாலே கொண்டான். (நுஉ)

நுஊ.—புலிபுலிபுல்வாய்கீகநரின திருவினையாடல்.

சித்திரைச்சித் திரைக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலே மணற்புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண் டரித்து வியன்வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தி யொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லேப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட மூள்ள, நித்தியவிப் பதிக்கெல்லே காட்டென் றேத்த நிகழ் சித்த னெனவெல்லே காட்டி ஞலல். (நுஙு)

நுசு.—சாதாரிபாடின திருவினையாடல்.

இசைவல்லா னெனும்பாண ன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனேவாவென்றே, வசையில்லா யவனெடுபா டுகவாதென்ன வந்துசொக்குண் டென்றிருப்பப் பாணர் வேந்த, னசைவில்லா வடி மையெண விறகு கூறி யரையிருளிற சாதாரி யிறைவன் பாடத், தசைநில்லா தொளித்தவிடி வதன்முன் போனன் றிறற்பாணன் கினேனுரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (நுசு)

சாத்து - சந்தனம். மூட்ட - குறைய. பைதல் - துன்பம். வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். சடையே மௌலி, உருத்திராக்கமே பூண், நீறே சந்தனம்.

நுஉ. தெற்கயக்கமுற - மதுரைக்குச்சலலும்வழி இதுவோ அதுவோ வென்னும் மயக்கமுண்டாக. நிலகவடிவு - மேலான வடிவையுடைய. நிரை ஆன் - பசுக்கூட்டங்களை. பகுத்து - பகுத்து.

நுங. சித்திரைச் சித்திரைக்கு - சித்திரைமாதத்துள்ள சித்திரை நக்ஷத் திரம் தோறும். மணற்புரம் - மணலூர். மெத்து - நிரம்பிய. தரித்த - தங்கி. பயந்த புல்வாய் - பெற்ற மான்குட்டிகள்; பயந்த - பசிக்கு அஞ்சிய வென்றுமாம்.

நுசு. வசை - நிந்தை. பாணவேந்தனுடைய அடிமையென்று. நிறற்பா ணன் - வாதக்குவந்தபாணன்; இஃது இகழ்ச்சி.

குடு.—திருமகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா டும்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டுப்பா னிறைவரிந்தி யில்லை யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந்தோர்திரு முகங்கனவி னனவிற் காண, முன்னுதவி யும்மன் பன் சேர மான்பான் முடிகென்று விடைகொடுப்பப் போனுன் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நலக வாங்கி மேவியிருந் தனனவழுத் திச் சொக்கை வாழ்த்தி. (குடு)

குசு.—பலகைபிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்டுமனம் பொறாது மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப்பத் திரனு மன்பா, லுருகுதமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுகள்ளும் பாடுதுமென் றெய்நப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக் கன் மாரி யேவி மெய்யன்பு சண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கக், கிருமை யியற பலகைதந்தோ னிருந்து பாடென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட் டா னினிமை கூர்ந்து. (குசு)

குஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனேவி முலேலை மாலே னனிவழுதி னினைவுதணத் தள்ள ணணிப், புவனியிற்றீ பாக்தாகது கின்றுந் தேடிப பொருவி லொரு பாடிவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரலையினிற்றேற் றுள்ளமக்க வென்று பேசி யறுதியிசைத நிடலவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனரு ளால் வரும்விறலி மாலே முல்லேத் தேமாலே கழுத்திலிடப் பெற்ரு ளன்றே. (குஎ)

குஅ.—பன்றிக்குட்டிகருக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்திடப்பன் னிருவர் மைந்த சூழ்வினையாற் காட்டிறைவன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுதூற நிருப்பமுனி வன் சூழ்ந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வியனு திமி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வர்துதியா மூனம்பேட்டைக் காட்டிற் றுஞ்ச, வியலுறுதா யிழந்தகுரு ளோகளீ ராறு பினிதுயத் தாய் வடிவின்மூலே யூட்டி ஞனே. (குஅ)

குடு. "மதிமலிபுரிசைமாடம்" என்பது ஒருசெய்யுளின் முதற்குறிப்பு. மனவித் காணும்படி திருமுகமதைக் கனவிலுதவல். முடுகு - விரைதலுசெல.

குசு. பெரும்பாணர் - ஒருவகைப்பாணர். முச்சந்தி - காலே உச்சி மாலே. கங்குல்கள் - பாதிஇரவு. கல்மாரி - கல்மழை. சங்கக்கு - சங்கப்புலவர்க்கு. இயற்பலகை - இயற்றமிழ் நூல்களே அறியும் கண்மாப்பலகையை.

குஎ. முல்லேமாலே - பத்திரன் மனேவியின் பெயர். நிபாத்தரம் - வேத நீவு. அறுதி - முடிவு.

குஅ. காட்டுறை - காட்டுகோட்டி யுரைகின்ற. வண்ணியர் - ஒருவகைச் சாதியார். அயர்வு - சோர்வு. தூற்றல்கண் இருப்ப. முனிவன்: எழுவாய். சூழ்ந்த - (முனிவனேச்) சுற்றின்ற. வயின் - விடத்தில். உநிபாமூனம் - பிதக்குமூனபே. குருளைகள் - குட்டிகள். உய=உய்ய - பிழைக்கும்படி.

நிக.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனீ சிறிய பன்றியாகமெதித் தணிமுலை ப்பா லளித்தா யுண்ட, குருளைகளீ ராறுமுய்யுட் வண்ணங் கண்பார்த் தருளெனகம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண் டலைவன் மைந்தராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்பன்றிக் குறும்ப ரென்பார் வளர்ந்தமலை யைப் பன்றி மலையென் பாரால். (நிசு)

சுo.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்துகூடற் கோயில்வல காளுஞ் சூழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர் வென்றி மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் இகலொடு முச்ச ரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்க ளோடும், வடிக் குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர் வலியா னெல்லூர். (சுo)

சுக.—மாமேருவிற் கயஸ்சென்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்தைசெய்வே னெனக்கனவி லீச னெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டி, மைந்ததனந் தறித்தெடுத்துன் கையு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து கால மழை பொழிதரப்பல லூழி வாழ்ந்தான். (சுக)

சுஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகள் கன்னி தன்னே மதுரைவளம் பதி யிருக்கு மருக னுக்கே, கல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலிவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும் போங்காற் புறம்பயத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்த போத, வல்குமனம் பொருத முன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான் முச் சான்றீசன் கிணறு வன்னி. (சுஉ)

நிக. விசயம் - மிகவெற்றி.

சுo. கொடிக்கு - காக்கைக்கு. உச்சரித்து - ஓதி. வடிக்கும் - கூரிதாக்கிய.

சுக. எந்தைசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன்; "அதெந்தவேயென்று" (தீநெ வாசககம்.) மைந்து - வலி. தறித்து - வெட்டி. யாகம் ஓங்கவே. வான் - மேகம்.

சுஉ. தஞ்ச - இறப்ப. ஒல்குமிடை - வணிகக்கன்னி. ஒழித்து - இறந்து. அல்குமனம் - சுருங்கியமனம். முன்கொண்மனைவி - முதல்மனைவி. முச்சான்று - மூன்றுசாட்சி.

கூ.—நாமாக்கு அருள்புரிந்த நிருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போர்தோர் மாதவராச் சிமத்தா
வியுட்பு காமூன், புதுநீரா றுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணாமீ
னலியாது கிற்பக்கண்டு, துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்த்து போந்து
சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தணை
யை விரும்பி வாவி மீளெழித்துச் சிவலோகங் கொடித்தா னன்றே.

கூ.—வேதமுணர்த்திய நிருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதலா முனிவ செல்லாம் போற்றுதிரே
தாயுகத்தா திக்கட் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழி
பவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், றற்பரன்மா மதுரைதனி
லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டணைந்து போற்ற,
நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத்
தொடுங வின்றான். (கூ)

கூ. வதிதல் - தங்குதல். ஆலியுள் - தடாகத்திலுள்ளே.

கூ. தற்பரன் - பரமசிவன். இருப்பல் - இருப்பேன். தற்பரன் விண் மேலருள.

கணபதிதுணை.

திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை.

உ அ-ஆம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்மூலத் தடாதகை பிறந்துழி
நி யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பராட நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டதற்
காறழைத் ததுமுய லேலகட லழைத்ததுஞ்
சக்கர மலயத் துவசனை யழைத்தது
கூ முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் செண்டு கொடுத்தது
நான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வலல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்புவாங் கியதுஞ்
கரு சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
துங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந்தறுத் ததுவு
மறுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி ழுமை யறிந்ததும்
உ பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்

க. பரகடம் = மேலானகடம்; சொக்கதாண்டவம்.

கூ. சக்கரம் = ஆஞ்ஞை.

வலவீ சியதும் வகாயல்விற் றதுவு
மேணுறு மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்லிய மெப்பது
உரு முரிய ஞான மூபதே சித்தது
கரிபரி யானதும் பரிகரி யானதும்
வருத்த மின்றி மண்சுமக் தருளி
விருத்த குமார பாலரா னதுவும்
பதமா றியதும் பழியஞ் சியது
கூ0 மதிபா தகக்தீர்த் தங்கம்வெட் டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரக் தீர்த்ததுங்
கதியி லமணர் கழுவே றியதும்
விலகா தரசன்முன் மெய்க்காட் டிட்டது
முலவாக் கிழிகொடித் தயர்வழக் குரைத்தது
கூரு மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிங் திரன்முடி மிசைவளை யெறிந்ததும்
பொன்னனை யாருக் கருளது புரிந்ததுமை
வெருவாச் சோழனை யாழியில வீழ்த்தந்த்
சூ0 திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
விரைவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலர சளித்ததுங்
சூரு காரியார் காரியார் கவின்பாப் பருந்ததும்
வார்புலி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ

உக. ஏண் - வலி, நிலைபேறு.

உச. வல்இபம் - வலியயானை.

உக. பதமாறியது - கால்மாறி யாடியது.

உக. சுரம் - சுரநோய்.

உக. வெருவா - அஞ்சாத. ஆழி - கொண்டாழி.

சக. ஊற்றம் - வலி.

சகு. புல்வாய் - மான்.

சஎ. சாரம் - வாசம்.

சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றதுக்
கு0 தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு விக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததுத் தரைவியந் தருள
வாட்சி நாரைக் கரும்பத மளித்ததும்
நு0 வேதங் கரைகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்டிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய நில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை
சு0 நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற் கருணைத் திருவிருத்தம்.

கக-ஆம் பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனையுரைத்தார்க் கினியவர சளித்து நூலோர், செந்தமிழைப் பாதிபகுக் திகல்செய்கொடிம் புலிமூலையைச் சிறிய புல்வாய், வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண் மணவா ளாசீர்க், கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுசுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

நிஅ. மாவனம் - மாமரம்; திருவுசாத்தானத்திற்குரிய தலவிருட்சமாத லின் அத்தலம் மாவனமென்று கூறப்பட்டு இப்போது சூதவனம் என்று வழங்கப்படுகின்றது.

திருவிளையாடற்புராணச்

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

[எண்—பக்கஎண்.]

அக்கவிதைகேட்	262	அத்சனப்படி	164	அரனரியய	130
அக்கிழிபிற்	210	அத்தனுர்விஜயா	315	அரியசடை	4
அக்கற்குலு	68	அத்திறகேட்ட	208	அரியசக்தனமணி	259
அக்கடார்த்த	60	அத்திறக்கேட்டி	271	அரியதாயக	187
அக்கணிவ்வா	115	அத்திறக்களோ	125	அரியபருஞ்	203
அக்கனேவ	59	அத்திறஞ்சொல்	135	அரியபோவலி	225
அக்கதகண்டு	300	அதர்படத்	98	அரியமாதவத்தீர்	276
அக்கதகாணு	220	அதிசமாமுழவரு	182	அரியயர்கட்	91
அக்கதகேட்டு	284	அகதணசமைச்	246	அரியவெகதை	164
அக்கதகொடு	227	அகதணுளர்தப	236	அரியவொண்	74
அக்கருள்புரி	32	அகதகலலுரை	312	அரிவையை	37
அக்கவர்கொடு	126	அகதமன்னவன்	229	அருட்புகூ	40
அக்கவர்தக்களத்	309	அகதவுயர்திரு	140	அருடல்லியவடி	270
அக்கவனியைய	187	அகதித்திருக	144	அருணஞானசம்	179
அஞ்சலஞ்சலெ	211	அகதகரணே	112	அருத்தவம்	85
அஞ்சியகெஞ்ச	171	அகதாணமுதலா	245	அருத்தர்	112
அஞ்சேனஞ்சே	267	அப்படியிருப்ப	253	அருதவனதிசயி	296
அடர்த்ததாகே	300	அட்பெருகதுண்ப	247	அருமபடருஞ்	135
அடிக்குரிய	14	அபபெரும்பாவிக்	167	அரும்பெருகரி	115
அடித்தபுளி	148	அபபெருமை	257	அரும்பெரும்புத்	297
அடிமையிலாசை	194	அபபொழுதி	54	அரும்பருஷ	281
அடியவர்க்கெளி	155	அபபொழுதிகல்	37	அருமையாவொரு	283
அடியவர்தனமை	170	அப்பொழுதிக	217	அருவமெய்	56
அடியீணைகாணீ	128	அப்பொழுதெவ	55	அருள்சுரக்தெழில்	292
அடுகுதவர்	16	அம்பதமததார்	316	அருள்பாழியுக்	292
அடைத்ததுசிறிய	294	அய்யமில்லா	135	அருளாருக்	82
அடைத்தவர்	26	அய்யனேசெய்ய	209	அருளினவரை	55
அடைலிளித்தக	290	அயர்வறுசிதப்பின்	297	அருளினுனிறை	103
அண்டம்விள்ள	124	அயன்தகேயறுத்	281	அருளுடைச்சுக்த	223
அண்டமடக்கலு	313	அரசகேள்	100	அருளுடைச்சொக்	89
அண்ணலெ	73	அரசனஞ்சி	60	அருளுடையசே	61
அணிபொலிதே	220	அரசனுவபத்	208	அருளுக்தொ	3
அணிபொலிமறை	163	அரசனுஞ்சிவன்	277	அல்லலாஞ்ச	226
அணிபொழில்	96	அரசனுதங்க	204	அவ்வினவத்த	154
அணிமாமகிமா	218	அரசிளங்குமர	98	அவ்வினவருத்தி	208
அணியார்தமி	51	அரம்பையக்கு	154	அவ்வினில்	146
அணைத்தி	140	அரவாபரணு	175	அவ்வினெனக்கு	129

அவ்வவயோனி 293
அவ்வுரைகேட்கு 253
அவ்வுரைகேட்ட 25
அவ்வுரை...ரரு 200
அவ்வுரை...ரா 257
அவ்வுரைதெரிய 172
அவமுறுபுதல் 93
அவனிவேந்த 78
அவைகடி 8
அவையுறுதுதறக் 49
அழகியசொக்க 89
அழகினலருள்கு 159
அழகினுக்கழகார் 104
அள்ளியுண்டிட 236
அளக்தபுலவீரான 262
அளக்தபே 8
அற்புதன்மேனி 237
அற்புறவினேப்ப 207
அற்றவர்க்கற்ற 252
அறவெறிக்காழி 201
அறமலிதனது 52
அறமலிக்தி 167
அறமலிமதுரை 89
அறமலிவைதிகத் 174
அறமறக்கொல்ல 177
அறமுறகண் 182
அறிபவனெ 75
அறியுமிவன்கொ 274
அறிவால்விற 51
அன்புடைகாவுக் 179
அன்புடையவள் 214
அன்புடையாளே 286
அன்புமிக்கவறிவு 280
அன்புறவிறை 26
அன்புறுவளவன் 155
அன்பொடுவிளக் 244
அன்றியும்பெருமை 293
அன்றியும்விசே 246
அன்றியுமொரு 156
அன்றினுர்புரக் 37
அன்றுமுன்ன நிர 158
அன்றுமைக் 86
அன்னத்திகழு 16
அன்னவர்புலம் 128
அன்னவசொல்லி 114
அன்னவனுடனேர் 219
அன்னியசொ 70
அன்னியொப்ப 312
அஞ்சுதும்வல் 191
அஞ்சுவரும்புதத் 186
ஆக்கியவுலகத் 167
ஆங்கணேத்தபரு 85
ஆங்கணேமம்ற 98
ஆங்கதினீழலி 217
ஆங்கதுகண்டதென் 247
ஆங்கதுகண்டபோ 297
ஆங்கதுகண்டமன் 183
ஆங்கதுகண்டுசால 195
ஆங்கதுகண்டுநீ 83
ஆங்கதுகணடுவா 225
ஆங்கதுகணடோ 178
ஆங்கதுகேட்டலி 306
ஆங்கதுகேட்டுவேட் 24
ஆங்கது...ரக 49
ஆங்கது...ரழ 230
ஆங்கதுசெண்டி 136
ஆங்கதுசொல்லஞா 224
ஆங்கதுசொலலப்பா 185
ஆங்கதுசொல்லா 307
ஆங்கதுதாங்க 66
ஆங்கதுபக 58
ஆங்கதுவிழு 45
ஆங்கரிமுரற்சி 287
ஆங்கவடானுங் 234
ஆங்கவர்களியை 263
ஆங்கவர்காணுமு 261
ஆங்கவர்கோலா 148
ஆங்கவர்தம் 141
ஆங்கவாறீங்க 299
ஆங்கவர்பணி 72
ஆங்கவர்போக்கு 121
ஆங்கவர்போயு 113
ஆங்கவர்முன் 86
ஆங்கவர்வுந்தித 246
ஆங்கவற்காணு 132
ஆங்கவற்றுண் 295
ஆங்க...னரடு 212
ஆங்க...னரல் 91
ஆங்கவன்மறையா 89
ஆங்கவன்றன்னே 12
ஆங்கவன்றனக்கு 290
ஆங்கவன்றிசை 237
ஆங்கவஞருகால் 245
ஆங்கவையிருக் 214
ஆங்கிடக்கொ 63
ஆங்கிலங்கு 109
ஆங்கிறையிறைவி 218
ஆங்கினியபரதே 152
ஆங்கினியம 13
ஆங்குகாணு 199
ஆங்குணர்கதவே 189
ஆங்குமர 109
ஆங்குயரால 76
ஆங்குலகமனு 202
ஆங்குறக்கண்ட 129
ஆங்கொருபுடைபித் 303
ஆங்கொருவரறி 165
ஆசிலான்கண் 26
ஆசிலீரால்ல 186
ஆடகனுன்று 315
ஆடவர்பாடு 5
ஆடுவன்விரலி 271
ஆடைசோரளவு 212
ஆண்டகைதய் 53
ஆண்டவதிகா 142
ஆண்டியாண்டொ 301
ஆண்டுமுன்சென் 181
ஆதரஞ்சேர் 73
ஆதரதொடு 256
ஆதரவடியார் 124
ஆதரித்தடிய 117
ஆதலாலறிரு 135
ஆதலாலிவன்கட் 168
ஆதலாலெமக்கு 293
ஆதலானல்ரர 210
ஆதிகாதரையன் 247
ஆதிகாதனறி 57
ஆதிகாயக 115
ஆதிகான்மரு 23
ஆதிகான்முகன் 39
ஆதிமாமர 52
ஆதியாதித்தன் 106

ஆயிரம்பசம் 65
ஆயினும்வே 28
ஆயுதகலிகள் 169
ஆர்த்தபெரும்பு 166
ஆர்த்தமங்கை 89
ஆர்த்துசெல்கதி 199
ஆணமும்பகலு 111
ஆணமோதிற் 140
ஆரவ்தொ 46
ஆரியமொழியு 123
ஆரிருள்விடப் 134
ஆலகாலங்கடு 100
ஆலநீழறன்னி 162
ஆலயத்துளணைத்தவ 60
ஆலயத்துளணைத்தற்282
ஆவியத்தெ 4
ஆவியிற்றெ 31
ஆழத்தெழு 28
ஆழிமண்கட 56
ஆழியுருவணியபெ 308
ஆற்டையிலலறி 165
ஆன்றவரிய 33
ஆனசெய்தி 24
இக்கணக்கிப்படி 216
இக்கனவு 80
இக்குணக்களி 75
இகலமண்பரிச 200
இக்கதகாண 184
இங்குரைசெய் 161
இங்குளீர் 120
இச்சையினடி 103
இசைப்படுமுஞி 127
இடம்வலம்பரி 131
இடசொழிக்திறை 220
இடலியகதியின் 131
இணையில்வண்ண 87
இணையில்வைதிக 305
இணையிலான் 34
இத்தகவமைச்சர் 238
இத்தகவறியாராயி 268
இத்தகவாற்றினக் 230
இத்தகவிற்றாதர் 118
இத்தகவிலிரு 151
இத்தகவுதனிட 274
இத்தகவென்ன 191
இத்தகுநியினி 121
இத்தகைமையிய 64
இத்தகைமையிற் 83
இத்தலத்து 59
இத்தலமதி 63
இத்திருக்கோல 159
இத்திருமுகத் 116
இத்திறப்பாடல் 272
இதமுறமுமன் 245
இக்தத்தெய்வ 265
இத்தல்லுரை 34
இத்தவாசகவோ 302
இத்தவாறுறல் 181
இத்தவெகிறஞ் 294
இதரின்கோ 26
இதரின்வெம்பழி 9
இதரினயன்மால் 1 2
இதரினயன்மாலாதி 88
இதரினுன்ன 11
இதுகாயிறு 247
இதுமன்னர் 255
இதெறிசிப் 291
இதெறிகழு 154
இதெறிபாவ 128
இதெறிமன்னர் 136
இதெறியாகாயத் 259
இதெறியாகூவ 221
இதெறிபிருப் 238
இதெறியொழுக்கம் 225
இதெறியொழுகு 256
இதெறிவினோத 139
இப்படிகுடிப் 45
இப்படிச்சபி 31
இப்படிச்செய்தலி 284
இப்படிச்சொல்ல 306
இப்படிசொல்லி 88
இப்படிவருத்தல் 157
இப்பரிமாவொரி 134
இப்பெருங்கொத் 206
இப்பெருஞ்சதம் 280
இப்பொழுதளக் 187
இப்பொழுதவம 28
இம்மணவாளன்மெ 161
இம்மணவாளன்மே 163
இயமனரை 162
இயல்படவெங்கு 197
இயற்கென 69
இயைத்தன்பொ 279
இரதியுமொவ்வா 283
இரதிபலகாற் 279
இரவிமறைத்த 284
இரகசங்குவித்தி 251
இருவ்ணநிசை 36
இருத்தணிமாமுத 216
இருத்தவன்றன்னீ 278
இருத்திறல்வழு 92
இருமைசேர்திரு 277
இருமைதருமதுரை 138
இருவருமுகம் 222
இலகுகன்றுக்கிர 282
இலகுவாள்வி 171
இவ்வண்ணர் 110
இவ்விடதென் 103
இளமைமெய் 87
இறுகிருகுவித்து 133
இறையவன்மு 27
இறையவனரு 93
இறையவனழகு 207
இறையவனெளி 148
இறைவிங்க 37
இன்பாவல 71
இன்பமுறுபா 152
இன்புறவகழ்த்த 210
இன்புறவினிய 167
இன்றிதற்கே 25
இன்றியாமறிச் 299
இன்றுதானி 59
இன்றுபுகைகுடமு 267
இன்றுமாரு 31
இன்றுவிரைவி 147
இன்னதர்மையி 276
இன்னதென்றறி 181
இன்னபுவா 70
இன்னருள்சேர்ந்த 90
இன்னருள்சோ 182
இன்னல்கூர்ந்தை 275
இன்னல்கூர்ந்தி 44

இன்னல்செய்கு	122	உரஞ்சேர்	58	எம்பெரும்பொரு	275
இன்னவென்றறி	138	உருகாத	5	எரித்தசெங்குஞ்சி	247
இன்னநீர்த்துள்	213	உருவிமுன்கண்ட	309	எல்லைகடவாவொ	265
இன்னசொல்	166	உருத்தகுமணெலி	256	எழிலுமை	83
இன்னபகர்ச்	89	உரைகெழுவேத	187	எழிதருமன்னவ	157
இன்னபலவுஞ்	249	உவமையின்	76	எழின்மடமாத	187
இன்னபேரி	231	உழுவைவேழ	22	எற்றிக்கழலி	127
இன்னவகை	206	உழையிடையமுத	153	எற்றிகழுமுடன்	169
இன்னனவிளிய	306	உளகெழுத்திட	183	என்பெருக்தவத்தா	304
இன்னிலல்வான	156	உளப்படுமமை	195	என்றடிதொ	54
இனக்கனவ	88	உளமழுத்தாவ	244	என்றதுசொல்லச்	92
இனிதொர்கலி	228	உளமாரைபு	51	என்றதுசொல்லவா	108
இனிமைசூர்செழி	207	உற்றதுகேளா	119	என்றதுசொலலி	84
இனிமைசூர்தரு	57	உற்றவத	84	என்றருள்செய்	28
இனிமைசேர்	21	உற்றவைமற்றவ	139	எனறுமேதகீ	236
இனிமையுறலித்	219	உற்றெருங்	48	என்றவர்கூறக்	169
இனியதான்	58	உறவுக்கிரமா	51	என்றவர்சொல்ல	273
இனியனபெற்ற	144	உறுபிரமகத்தி	251	என்றவள்சொல்	307
இனியுயிர்செகுத்	309	உறைத்தமன்ன	198	என்றவளடியாரோ	304
ஈங்கிதசொல்ல	120	உன்னரும்பெரும்	168	என்றார்வரை	110
ஈங்கிதபகரக்	161	உன்னரும்விசேடம்	85	என்றியாய்	49
ஈங்குமுன்வணர்	293	உன்னருமிறைவ	288	என்றிறைகூறுமு	272
ஈசனூர்மதி	20	உன்னருமுன்றேர்	65	என்றுகருதியிர	296
ஈசனுங்கற்றச்	68	உன்னருமேழ்	9	என்றுகொண்டி	248
ஈசனேர்மனி	120	உன்னவரியான்	147	என்றுபோற்றிட	183
ஈதொழிற்தெமக்	238	உன்னன்மறை	245	என்றுமண்ணுடி	261
ஈனமாதேதிக	209	உன்னிமாலுமுவ	201	என்றுமிவன்	64
ஈனமில்வளக்க	224	உன்னுடையமாம	302	என்றுமுறை	45
ஈனமிலாலிக்	21	உனக்கினியளித்த	275	என்றுமென்	27
உடலினீத்தபறவை	311	ஊட்டுகாளி	22	என்றுரைசெய்	119
உண்டலுஞ்செய்தி	120	ஊர்தொறும்	17	என்னதிகீள்	187
உத்தமக்கனகப்போ	310	ஊழுடைமு	68	என்னவின்னுட	209
உத்தமத்தலிவன்	307	ஊறிமருலி	101	என்னதிவின்	79
உத்தமலிரலிற்	138	ஊனெழுகுன்	103	என்னுடன்பிறக்	215
உத்தமனெத்தல	209	எக்கண்மாகி	225	என்னுடைலிரு	240
உத்தரகோசமல்	150	எக்குமோரிரைதே	310	என்னுமத்திரு	205
உத்தையருள்	80	எண்டருதெலி	95	என்னுமுன்னவ	284
உயர்கனவட்டம்	133	எண்தேஞ்சொன்	196	என்னேயாஞ	180
உயர்தருஞித்தர்	236	எண்ணரியதொ	73	எனவாழ்த்தியொ	200
உயர்வுரவுக	228	எண்ணில்பெரும்	109	ஏங்கிமுன்னிடை	259
உயிரிலியாமை	163	எண்பயிலு	52	ஏட்டைகீக்கு	313
உரகாபக	43	எத்தைகேண்முற்	156	ஏத்திமாவதி	135
உரிதெடித	270	எத்தையுயர்பட்டி	304	ஏதகீக்கு	50
உரைழித்த	102	எந்தைவண்ண	2 22	ஏதமகலவித்	33

ஏதமொழிமதை	160	ஒதரியவுத்	29	கருணைசேர்டவு	385
ஏத்தாண்	16	ஒதரும்பரிவு	206	கருணைசேர்சொக்க	299
ஏத்தமறையே	181	ஒத நம்பிரமா	242	கருணைமேவிய	216
ஏபபத்தி	8	ஒதருமனத்தால்	273	கருணையன்கண்	221
ஏபவமுவின் தி	64	ஒதருமனே	48	கருணையன்ருது	214
ஏபுறவச்சமூற்	180	ஒதருமுலகுக்	250	கருணையிற்பரிச	297
ஏர்தரும்வல	157	ஒதியபருதி	217	கருத்திலை	12
ஏர்படப்	84	ஒதுபாலர்	8	கருத்தடைச்சே	204
ஏற்றமார்பெரி	307	ஒதுபுகழ்வாள்	118	கருதிடின்வல	94
ஏறறுமற்று	131	ஒனனமீது	72	கருதிடினெரு	129
ஏன்றவக்கல்க	169	கல்குலில்லை	281	கருதிலின்று	87
ஏனமெய்தி	25	கஞ்சகம்லிலங்கு	133	கருதிலபன்று	173
ஐயமில்லணி	34	கட்டுகழன்மா	190	கருதின்வண்	134
ஐயமிப்பதித்	189	கட்டுசெஞ்சொ	190	கருதினிச்சிறவ	198
ஐயமில்லென	192	கடக்தருவாரை	257	கருதுகாதல	22
ஐயமிலென்றி	181	கடப்பனகுதி	127	கருதுமப்பதி	111
ஐயனேனைக்	279	கடமபமாவ	28	கல்லிபித்	79
ஒக்குமொக்கு	272	கடம்பரியுயர்	214	கலகவெஞ்சமண்	191
ஒடுக்குள்ளாள	271	கடல்வலிய	81	கழுதுமமறை	198
ஒண்சாரச	243	கடிகமழ்சடை	269	கழுமலப்பால	180
ஒண்பொரு	167	கடியபாம்புமிழ்	175	கழுமலமுனியை	186
ஒப்பிலாறுரை	211	கடுமிமோதி	102	கழைபதண்	87
ஒருமைகெஞ்சக	211	கண்டதெடு	69	கள்ளமீன்ட	129
ஒருவாலலுக	301	கண்டமாலை	107	கள்ளனைக்கட்டி	249
ஒருவருமிக	76	கண்டவக்கர்	264	கள்கமிலை	256
ஒருவினையா	14	கண்டவர்பயத்த	172	கற்பமார்முன்னே	261
ஒழுக்கத்தரு	123	கண்டவர்வருதே	185	கற்பவெக்க	56
ஒளரியவின்னி	253	கண்டவர்விரை	230	கற்றைவெண்	110
ஒளரியவடல்	286	கண்டவரமை	137	கன்றியமனர்	103
ஒளித்தசென்னி	242	கண்டனம்பெரி	25	கன்னன்மொழி	191
ஒளிவளர்மீர	230	கண்டனமெல்ல	289	கனகவொண்குழை	261
ஒன்றியசாப	32	கண்டனன்கா	45	கனத்திறைசொல்	273
ஒன்றியபெரு	243	கண்டோரிடல்ளே	36	கனதமிழ்செல்	294
ஒன்றியவடி	35	கண்ணிலாளென்	235	கனவரையில்லி	47
ஒன்றீர்மிசை	227	கண்ணுதலாக	266	கனவிடைக்கண்ட	211
ஒன்பெயன்னன்	209	கண்ணுவன் முதனை	311	கனவுறிலீர்கி	118
ஒன்பெமூன்றே	266	கணங்கொள்ளித	124	காரில்வான	38
ஒன்றெனே	91	கணபடுக்கான்	263	காரெனும்மை	113
ஒன்றுகோலை	145	கதிதரும	6	காரோவல	25
ஒன்றுதனமுடை	303	கந்தரம்வேர்ப்ப	270	காண்டருகுரலை	282
ஒன்றுபோரு	72	கபவருத்தம்பி	223	காணினினியிதற்	296
ஓசனபகனின	244	கரிபரிதிண்டேர்	107	காத்தருளா	109
ஓடுவன்மீன்ற	206	கருதலவெளி	97	காதல்சேரடி	185
ஓடைபணைப்	278	கருணைகூர்ந்த	295	காதலிபோ	85

காதிவர்த்தவடன்	285	கைதவகேள்கை	286	சாலிநீள்கழனி	110
காமனேக்காய்ந்த	70	கையர்தங்களே	197	சாற்றருமிடும்	240
காய்கதச்செல்கன	236	கையறவெட்டா	172	சாற்றுமீசனைய	259
காயத்துவிரை	147	கையுறுகுடை	153	சான்றவர்தே	62
கார்வளங்கொண்	316	கொக்கலிழ	37	சிட்டர்வாழ்தென்	217
காரியவுலகு	20	கொடியதிண	145	சிட்டனருட்	144
காரிருட்டிடி	22	கொடியகெஞ்சு	196	சித்திரறுதற்கணி	200
காலமல்லா	53	கொடியவெஞ்	189	சித்திரமனைய	173
காவமர்கற்ப	29	கொடுத்தலேமேரு	178	சிதைவிலா	34
காவலன்லியர்	26	கொண்முமா	55	சிக்தைசெய்து	232
காவலன்றனக்	66	கொத்தலர்முடி	232	சிக்தைவாழ்	27
காவலனெய்ய	176	கொந்தகப்பெரு	208	சிரபுரப்பாலரெ	193
காழிகாயகர்	196	கொந்தவிழு	30	சிரித்தமுகமு	114
கானகெறிபாடி	274	கொல்சரீக்கி	202	சிவஞெடு	11
கானெருக்கு	16	கொலலுமைகீல	235	சிறியனேன்பனு	200
கீற்றுமல	96	கொள்ளவோர்	90	சிறுபாலகனீ	200
குணக்கொண்	124	கொற்றவன்திரு	132	சிறுவகின்னேடெ	194
குணக்தருகணக்	137	கொன்றைச்சடில	295	சீதமண்டலக்	229
குணமோடைந்தி	265	கொன்றுறதடத்தி	310	சீர்மணிதாளஞ்	205
குருமொழி	139	கோக்கயநோக்கை	297	சீர்விளக்குமுன்	151
குலக்தருகீதி	195	கோகனகவா	45	சீலமன்னசிறக்	222
குழுவிஞ்ஞெடி	11	கோடிபொன்	211	சீலமார்வரு	53
குழுவொடுதிரண்	126	கோடியலேனமா	159	சுடர்கொண்மா	94
குளிர்க்தருள்புரி	250	கோதிலாத	107	சுத்தமாவுதிரை	145
குறுகுமுனம்	30	கோதிலாமனப்	171	சுத்தாமாக	13
குறைவதமாமன்	214	கோலியபொன்	124	சுத்தாவணியணி	268
குறைவதவடசொல்	6	சகம்பரிவது	112	சுத்தான்தனே	190
குறைலின்மண்ட	131	சகமிழ்வெய்த	226	சுத்தானகையி	241
குன்றமனகதா	151	சடைமுடிமுடியா	260	சுத்தானவதான	151
குன்றலிலீசனுமி	155	சடைமுடியமுதலி	176	சுரருலகுபுக	182
குன்றியமனத்	217	சண்பைகாயக	185	சுரிகுழலுமை	91
குன்றியோர்தமை	187	சதமுறைதுதி	47	சுருதிகொன்மறை	1
கூசமுன்லிட்ட	241	சதமுறையடித்	146	சுருதியோசை	18
கூரியவுளத்தி	55	சந்தியாமடததே	309	சுற்றத்தவர்க	193
கூருக்தொடை	129	சதிரகுலத்	104	சூடுமாலைகடயல்	230
கூதரும்பேர	24	சமையமாமு	24	சூத்திரர்தலேவன்	258
கூறியபின்னர்	271	சயத்தரும்பெரு	137	சேக்கயத்தண்	304
கேட்குமுன்பழை	235	சாணகம்பூசி	198	செந்தமிழ்பயி	187
கேட்டமாதவரிரு	267	சாத்தியதமிழ்	263	செந்தவர்வாய்	305
கேட்டருளாய்	30	சாதிமுறையறி	179	செந்தெறிசேர்சக்	160
கேட்டருளுங்	82	சாந்தவாதனியு	310	செந்தெறிசேர்வி	149
கேட்டவெஞ்சேண	253	சார்ந்தனாவுக்	105	செந்தெறித்தாண	265
கேட்டிடுமின்ன	262	சார்ந்தவெம்	44	செந்தெறிநாயன்	298
கைத்தொழிற்	46	சார்ந்தவென	149	செந்தெறியினுற்ற	184

செப்பியமாற்ற 78
செப்புறுமிவன் 269
செம்பியன்றன் 220
செம்மையின் 145
செய்தவமுயற்சி 211
செய்யுகழ்மேனி 315
செருவார்கணைக் 142
செலமசெயி 101
செல்வமார்செழியர் 190
செல்வமாசெழியன் 174
செல்வமுற்றிய 212
செழுமைசேர் 255
செற்வொருமொ 217
செறுத்தமேனட 171
சென்றவன்கண் 220
சென்றவோலை 180
சென்றகத்தக 300
சேணுளார்போற்ற 72
சேணுளார்மண் 226
சேமபடு 18
சேயவேற் 221
சேர்தந்தன் 79
சேர்தவொ 40
சோகமனென் 313
சோல்லருஞ் 62
சொலலரும்பரி 230
சொல்லுகம்முலை 75
சொற்பகலினைய 1
சொற்றரும்பெரிய 298
சொன்றிமல்ல 44
சோகமீயுதென் 232
சோதிசேர்ட 73
சோதிசேர்பா 54
சோதிசேர்மரு 249
சோதியுரு 85
சோதிவேதியர் 191
ஞாயில்வாய் 92
ஞாலமோக்குக 2
ஞானசம்பந்தர் 199
ஞானமுற்றிய 178
தகதேமணிதர் 144
தகதேவென 78
தகப்பரணு 54
தக்கபோல 58
தக்கவேக்கை 229
தகுதரை 48
தகலினியாடு 306
தகவொடுதா 139
தகவியமுள் 96
தகுகுயர்வேள்வி 301
தங்கையுடை 252
தடமணிக்குடம் 260
தடமலிசெலவ 83
தணிலின்மாத்திலா 288
தந்திரநான்மறை 152
தந்திரமிக்க 99
தந்துமேலிய 60
தமைதாய் 146
தமையிலது 35
தமைதவாமுலகத் 66
தமையினன்மற் 57
தரமுற்றெதிரா 254
தருகமார்சம 194
தருகனமுதி 157
தருவகனக 116
தரும்பிறர்பாலா 125
தருமெற்கோ 219
தருமடபத 130
தருமம்மாய் 24
தருமமோவென 216
தருமலிபாக்கு 227
தலையிடமுழுதில 283
தலம்புகழ 4
தலமிழ்தமிழ 228
தலமிசையெய 77
தலமிலக்கமூண் 263
தவமுறுபதத் 98
தவவளவலியினு 308
தளம்புகெஞ்சு 198
தளர்வ்லைபுகழ் 212
தன்வயத்சுதந்தர 277
தன்றிருக்கரகள 273
தன்னுளர்வால் 166
தன்னுழைகட 205
தனமுறுபாற் 211
தாகருஞ்ச 22
தாகரும்பியா 276
தாதிதெரிபன் 241
தாதவிழ்மௌ 221
தாதையுத்தாபு 66
தார்வேந்தன் 10
தாரணிமவு 15
தாரார்குழல் 51
தாரார்மிப 7
தாருறுசெடிய 177
தாவில்வெண 269
தானதகண்டோ 174
தீகுறுதல 42
திரைவிசயரு 36
திரைமடிதன்மன் 134
நிரள்பரிகய 278
திருக்கடை 10
திருதலரகப் 222
திருதியசிகை 113
திருநயபொற் 240
திருநியவிதைய 313
திருதிருக்குள 71
திருதிருகாயகன் 294
திருதுமுற் 112
திருநிதிப்புடைய 255
திருமேவு 3
திருவமாருள 176
திரைபடுக்குருநி 254
நிதம்நிகொடி 186
நிருமுமு 58
நிலவணடரும 313
நிலவடிவி 154
நிலாவினிமை 169
நியவெம்புர 69
ரமிக்கரும் 37
துக்கமாறறு 227
துக்வெம்பரி 128
தூணன்பாவென 300
தெபமர்மெய்யன்னை 87
தெபமர்மெய்யனே 253
தெபித்தற்பச்சை 293
தம்பைமலர் 19
தெய்யரேன் 71
தெய்யதண்ணீரளி 222
தெய்யன்னெஞ்ச 276
தெய்யரீரனுகா 188
தெபமன்னவ 123

தயில்கொளுக்	265	தேமளித்த	80	நயமெய்நியதென்	201
தயின்றவரெழு	305	தேமாலயனு	117	நரபதியதனோ	231
தளங்கியபத்தி	107	தேர்பரிகரியாள	298	நல்லகாரிய	146
தற்மமற்றை	108	தேவர்கடேவே	61	நல்லவடிவனுமாகி	262
தனைச்சிறுமிரன்	269	தேவர்கோனெ	232	நல்லவர்பரவுஞ்	211
தன்புறலென்	67	தேவர்தொழு	44	நல்லவனதரத்	143
தன்மமர்தெரியா	254	தேற்றாதியர்	234	நலங்கொள்பேரா	254
தன்றுபல்படை	242	தேனலர்கிம்ப	243	நலத்தரு	13
தன்றெயி	84	தேனிமிருக்	4	நலமலிகானகாதா	278
தன்னியசி	97	தொண்டர்கள்ப	231	நலமலிநிதிகா	295
தன்னியெய்ய	206	தொண்டர்களிடி	157	நலமலியதிவான்	311
தன்னுசேண	258	தொல்லுலகினம்	257	நலமுறமொ	15
தன்னுபன்மணி	154	தொல்லோமான்	150	நவையின்றி	67
தூண்டுரும்பாக்கி	202	தொல்லையம்பதி	290	நற்குருமணிவி	170
தூவிடவெண்பற்	167	தொழுதிறை	100	நற்தமிழ்ஞா	73
தெண்டிரைவாரி	168	தொழுதுதேவர்	242	நற்றவன்கண்டு	235
தெய்வநீதித்திறன்	305	தொழுதுபோ	78	நற்றவன்போகப்	279
தெரிதருகருணை	158	தொழுதுமுன்னெ	233	நற்றிருமேனிக்	136
தெரிதருகாள	126	தொன்மைகன்னிலா	312	நறைமுடிச்சொ	186
தெரியுமுத்தமு	209	தொன்மைநீதி	305	நறையிலங்கசோ	176
தெரியவோ	67	தொன்னிலமா	20	நன்கலிகேட்ட	77
தெரிவுறச்செ	213	தொன்னெறியாத	150	நன்குறமித்தலத்	243
தெரிவுறத்தடுப்	174	தோரணகாட்	38	நன்குறமொழி	88
தெரிவுறலிவரை	161	தோரணவாயி	18	நன்பரிவெய்தி	297
தெரிவையர்லிழி	106	தோன்றுசாட்	76	நன்புடையதத்	210
தெரிவையரருளி	218	நஞ்சனையஞ்	15	நன்புரிர்கீண்க	115
தெளித்தவருயிர்	221	நட்பொடுமெல்ல	203	நன்மதையோரை	245
தெளிவுறக்கண்டு	194	நடகலிறம்புரு	250	நன்றிகொண்ட	162
தெற்றிசேர்	101	நடமொடு	89	நன்றிலில்வீர	207
தென்மலயக்	74	நண்ணருமு	101	நன்னுதன்மாத	170
தென்றமிழ்த்	75	நண்ணியவை	64	நன்னெறிக்கண்	163
தென்றமிழ்நாடு	161	நத்தமார்கடு	157	நன்னெறிசேர்	179
தென்றமிழ்ப்புல	76	நத்தலிலாதகால	311	நன்னெறியேடு	199
தென்னமன்னனு	226	நத்தார்கரர்	119	நாகமாபுரத்து	171
தென்னவர்பரவு	116	நந்திதன்	85	நாணமிலாதோர்	176
தென்னவனமைச்	117	நந்திமாமுனி	39	நாணிலீர்மன்	195
தென்னவனுட	234	நம்பனேயும்பர்	203	நாதப்பதையன்	143
தென்னன்வா	59	நம்புவழ்வோன்	251	நாதனேகடியன்	153
தேக்குபெரும்பு	308	நம்பெருமடிகள்	99	நாதனேயருளி	125
தேரிலக்கு	43	நம்மடியவர்க	167	நாலிருங்குழி	46
தேசடைமடவா	26	நயத்தருதான்	39	நாளும்புத	15
தேடருஞ்சிறப்	249	நயத்தனயவா	47	நானிலமுய்ய	156
தேடிநீவெ	114	நயத்துதனையின்	276	நிசனேருளான	234
தேம்படுபூண	248	நயமுறபொ	64	நிருபசேஞ்சனி	252

சிலுசாமரை	125	தெறிபுளிரெ	29	பரிக்கதபுதமை	288
சிறக்கட்கப்	2	தெறிவசத்தா	25	பரிக்கிடைமருத	248
சிறக்கள்வேரூய்	197	தென்முதற்றாவி	233	பரிக்குதிரு	11
சிறத்ததல்கரும	208	தென்னனின்குதி	246	பரிபடுத்த	15
சிறைபனிசீ	38	நேசமார்ஞான	197	பரியகையா	135
சிறைபெருந்	111	சேசமார்தேவி	249	பரியவாளெ	94
சிறையிஞலறிவா	303	சேர்வலிகண்டு	226	பரிவிஞன்மிக்க	270
சிறையுமமதியல்	150	நோக்கினுறற்பால	114	பரிவினிற்கெய்த	113
சின்றதிருவுரை	286	பகர்த்தனர்வத்து	108	பரிவினெண்	34
சின்றதுசொல்ல	252	பகையறக்கூப	223	பரிவுகூர்ச்	49
சின்றதுவொல்லி	144	பகையிலாவே	140	பரிவொடுகேண்ட	203
சின்றமரடியனே	250	பக்கயஞ்செல்	95	பரிவொடுபருப்பு	153
சின்றமன்னவனே	277	பக்கயகரு	31	பரிவொன்றி	67
சின்றவர்தம்மை	113	பச்சிமதிசையை	264	பல்படையைப்	203
சின்றெனேவென்	170	படிபுகழ்	7	பல்பெருஞ்செல்	256
சின்னுடைத்தானே	299	படிமிசையெவ	177	பல்லக்குமேலெறி	315
சின்னெழித்புரவி	207	படியகமிசை	158	பல்லியக்க	39
சின்னெடு	79	படியிடத்தகோல	292	பல்லிதப்பொற்ப	282
சினக்கியாமுண்	118	படுமெழுமதி	147	பலவிதமாகமெல்	284
சினப்பினிஞ்சிறு	256	படுவழிஞைக்	192	பலவிதவலங்கா	137
சினையெவம்	20	படைத்தவெய்ய	177	பல்விதவிலக்கு	280
சினைவினைமுடி	195	பண்டாழுமொழி	241	பலகைவாள்கடி	170
சீக்கலரும்புகழ்	166	பண்டிதாதமை	186	பலகதரு	7
சீக்கினுெக்கடி	125	பண்டிதர்சீர்கு	189	பலர்புகழ்சென்னி	266
சீக்கரும்பெ	41	பண்டைகாண்	16	பலங்கணீக்கும்	195
சீடுசெல்வவிஞி	280	பண்டைமக்திரம்	188	பலமுமுகையர்	198
சீண்டகன்	24	பணிகதவரு	142	பழுதறுசத்தி	189
சீணயவடியார்	250	பணிபவளமுகு	236	பழுதில்கண்	139
சீதிசேர்செழியர்	193	பணியடியார்	173	பழுதிலாதாயன்	276
சீதிமன்னவ	107	பணிவிடையமைச்	277	பழுதிலாமார	88
சீதிமாமதக	105	பதகர்களபத்தன்	244	பழுதிஞல்வல்ல	185
சீதியுடைவணிக	302	பத்தரெல்குள்ளீர்	277	பழுதுளம்பெலா	190
சீரிடைநுரைய	23	பத்திமவனவ	59	பற்றலர்சொல்	213
சீனவனர்	17	பத்தியான்மிக்கவே	258	பறையுமதுகொ	160
சீறணிக்தருள்சேர்	204	பதநியிற்போ	76	பன்னியபொரு	204
நெஞ்சம்வே	79	பத்திரன்புலநுமுன்	272	பாகமக்கய	19
நெற்றியிற்பாய்	254	பத்திரன்றாது	289	பாக்கடியா	90
நெற்றியிற்றிலக	269	பதாவதவிசை	267	பாக்குடைம	48
நெறிகெடவாரம்	285	பதிக்தமுன்காட்ட	131	பாங்குறுபொறு	215
நெறிதருமறை	210	பதிமிலைபவ	114	பாசமதநீ தணி	198
நெறிப்படக்கண்டு	251	பதிவையாளி	121	பாடன்மாமுனி	136
நெறிப்படக்கிட	146	பரக்தவன்கணடு	287	பாண்டியன்கத	224
நெறிப்பமெதுகை	295	பாமுனிவரரு	42	பாண்டியன்பல்	273
நெறியிலைதத	204	பரிந்ததாளு	238	பாண்டியனி	58

பாண்டியனே	148	புண்ணியவடிவ	125	பொருவருக்கோயி	150
பாணன்பகருமது	266	புத்தகமக்க	7	பொருவருத்தி	38
பாதகக்க	23	புத்தகங்குள்ளீ	252	பொருவருமதி	232
பாதாரவிக்தஞ்	271	புத்தியொழி	146	பொருவாமாலய	244
பாதிமாதுடை	41	புரவியாயிர	238	பொருவில்வில்லா	253
பாரந்தஞ்சடி	70	புரவிவந்தனவோ	121	பொருவிலாதபொ	292
பாரமையந்தணர்	211	புரிதீபாந்தரத்தி	132	பொருவிலாதவெஞ்	43
பாய்புலியுபிரச்	264	புன்மைதீர்	227	பொருவிலெரி	123
பாய்விடையிறைவ	260	பூணபெருக்குரல்	287	பொருளினுமொழு	264
பார்மிசை	80	பூணியுமாயி	88	பொலிவின்வ	43
பார்வையினு	74	பூதிசாதனக்கண்	255	பொழிமழைமறு	299
பாரின்மன்னவ	227	பூமகட்குமணி	202	பொழிலார்மது	201
பாரோர்பரவும்	175	பூமிதெற்	12	பொற்பமர்த	57
பாலகனுல்	10	பூழியகழ்த்த	21	பொற்புறும	68
பாலேமொழி	283	பெருஞமுன்னிலை	194	பொறையகத்து	141
பாலியர்விட்ட	104	பெருத்தறை	122	பொன்பரிதிலமி	246
பானலங்கட்	179	பெரும்படைத்தி	301	பொன்முடிம	79
பிடர்மிசையெடித்	260	பெரும்பொருளி	262	பொன்னகர்ட்ன்	31
பிடிகளோடு	102	பெருமகின்	100	பொன்னிகாட்டிய	247
பிடித்தலுகமக்	230	பெருமைசேர்செ	254	பொன்னிலீடிய	109
பிடிகடையா	82	பெருமைதரும்	65	பொன்னுயர்பீடத்	189
பிண்டிவோற்று	181	பெருமையே	40	போதுகாய்	93
பிரளயகாலஞ்	243	பேசருத்த	65	போதுமல்லீல	188
பிரிவரக்கொன்று	311	பேசரும்புய	55	போயெக்கும்புக்	263
பிறங்கியவடி	141	பேசுவதென்கொ	273	போற்றியென்	117
பிறந்தபின்றாய்	294	பேணுற்றகாவற்	278	மங்கலகாணிழ	213
பிறரறியினீ தி	165	பேறுசால்பத	157	மங்கைகேள றி	168
பிறிவிலாவரனும்	84	பேறுதவிர்தெறி	32	மங்கையங்	43
பிறிவிலாவெறப்	229	பைத்தமிழ்ப்	225	மஞ்சமைகுழலு	218
பின்னமாதெறி	192	போக்கணச்சித்	57	மட்டலிழ்பூம்பொ	262
பின்னமில்குண	252	பொங்குமக்கை	197	மண்டமுன்மாற்ற	187
பின்னவமான	170	பொங்குருச்	4	மண்டனிற்	31
பீடுசேர்முதில்	54	பொதியில்வரை	141	மண்டுசெல்ல	50
பீடையுணர்	66	பொய்ம்மையின்றி	109	மண்டுமமரர்	138
பீடொன்றியவன்	267	பொய்யிலாத்தெய்	208	மண்ணகத்தெவ	131
புக்கவாயிரம்	239	பொருத்தவோ	32	மண்ணவரதிசயி	294
புகல்வதேதெதி	198	பொருத்தியதவத்தா	312	மண்ணினீண்டமு	108
புகலருஞ்செலவு	119	பொருத்தியவொழு	23	மண்மிசைப்பு	78
புகலெனவத்து	175	பொருத்துதலத்	148	மண்மிசைவழக்	216
புகழ்தருபத்தி	286	பொருத்துதில்லே	117	மண்முழுது	90
புகழ்ததது	145	பொருத்துபுல்	205	மணக்கமழிறை	312
புகழ்தியபூழி	201	பொருத்துபே	35	மணமலிபெரு	236
புகறற்கரிய	17	பொருப்பைப்	3	மணிதிகழுன்	192
புண்ணியஞ்செய்	129	பொருவருங்கலி	67	மதஞ்சொரி	42

மதன்கணேயா 166
மதிகெதி 39
மதியிலாதவரா 184
மதியினரிகர் 158
மதுரைநீட் 100
மந்திரவாதஞ் 178
மந்திரிகட்கு 156
மந்திரிகளவன் 160
மம்மர்சேர்சமண 260
மரணம்வந்தகாற் 162
மரவுரியுடையி 309
மருத்தியில்பாப்பு 308
மருமலர 6
மருவீக்த 24
மருவியவினைகள் 309
மருவியவிதலி 271
மருவுநாய்கழுதை 132
மருவுபுகழ் 91
மருவுபொற்பத 114
மருவுமுன்னெரு 219
மலலல்சோக 181
மல்லலஞ்...மாமலே 276
மலலலஞ்...வரிசை 107
மல்லலஞ்...வான் 216
மல்லலோங்கு 121
மல்லிகைகோங்கு 133
மலரயனுணிமுன் 264
மலருமித்தி 17
மழுவார்படை 175
மழுவைப்பிரமன் 143
மழைமதத்தொக்தி 82
மழைமதப்புழைக 294
மற்பொலிதிண 288
மற்றதன்சார்ன் 300
மற்றதுகண்டமை 259
மற்றதுகண்டிரங் 213
மற்றதுகண்டுசால 94
மற்றதுகண்டுநின்ற 138
மற்றதுகண்டுமுற்ற 291
மற்றதுகண்டுவக்த 285
மற்றதுசொல்லக் 69
மற்றதுசொல்லலல் 125
மற்றமடவார் 33
மற்றவண்மதி 47
மற்றவர்கொடுப் 188
மற்றவர்சென்று 273
மற்றவர்தம்மை 289
மற்றவர்பாடக் 268
மற்றவர்புகழா 225
மற்றவர்போய 303
மற்றவரியம்ப 108
மற்றவரிருப்ப 192
மற்றவன்கண் 220
மற்றவன்செயலி 239
மற்றவன்றனை 305
மற்றவனணையலி 238
மற்றவனுகதல் 165
மற்றுகேரொவ்வாரீ 305
மற்றுகேரொவ்வாவ 247
மற்றும்பு தமை 265
மற்றுமன்னவன் 173
மற்றுமூரெழி 122
மற்றுளபெரு 115
மற்றெருதெய்வ 309
மற்றைமன்னவ 227
மறங்கடிடாரு 118
மறந்திகழவுக 312
மறுத்ததகண்டு 283
மறுவறுசிகரம் 297
மறுவறுசிதப்பி 98
மறுவறுதென்ன 251
மறுவறுபொர் 9
மறுவறுமுயர்மெ 270
மறுவறுமுனி 78
மறுவில்சுத்த 289
மறுவினியறியா 307
மறைஞானியென் 184
மறைப்பொ 83
மன்றலகமழ் 315
மன்றலகாந்தாடை 60
மன்றறிகழ்தென் 142
மன்றறிகழ்பிட்டி 147
மன்றிடைமுன் 213
மன்றிடையிருக் 215
மன்றிடையின்று 285
மன்றுணய 50
மன்றுதீடசோக 99
மன்றுனேவழக் 215
மன்றுறுமலை 24
மன்னகேள் 207
மன்னதிமனம் 134
மன்னதுகண்டு 278
மன்னமைச்சன் 179
மன்னர்க்கரசன் 50
மன்னவகேண்மதி 184
மன்னவர்மன்னவன் 237
மன்னவர்மன்னன் 158
மன்னவர்முடி 53
மன்னவரிதய 120
மன்னவரிவரே 107
மன்னவன்கேட்டு 250
மன்னவன்விண் 161
மன்னவனதிசயி 200
மன்னிடவடிப்ப 147
மன்னியகுருவடி 218
மன்னியசமகம 300
மன்னியிறு 57
மன்னியசெய்தி 258
மன்னியசொல 78
மன்னியதென் 38
மன்னியபித்திலு 127
மன்னியபுகழக்க 173
மன்னிய பரிய 168
மன்னியமனிதர் 301
மன்னியவமச்ச 265
மன்னியவிழுந்து 188
மன்னியவிலக்க 119
மன்னுசுகதர 123
மன்னுதுரகம் 120
மன்னுமகம்மதை 238
மன்னுமீரிங்கா 162
மன்னுநீள 59
மன்னுகோகுப 189
மன்னுபுகழ் 219
மன்னுபுன்குண 307
மன்னுமன்னு 74
மன்னுமாதவம் 35
மன்னுமிசசகம் 68
மன்னுமிக்கக் 106
மன்னுமுத்தம 36
மன்னுமுபாயந் 306
மன்னுமுற்றெ 106

மன்னுயிர்காப்	298	மின்னியவுலகு	136	முன்னமோர்நா	77
மனத்தின்ப	81	மின்னுபுகழ்தரு	314	முன்னமோர்பிரம	243
மனத்தினேக்கவ	156	மின்னுபுகழ்ப்பத்தி	274	முன்னவனி	86
மனத்துறுசெரு	13	மின்னும்புகழ்க	266	முன்னிகழ்புக்க	281
மனநலமுடைய	239	மின்னும்புகழா	123	முன்னுதச்செ	136
மனைகுடியடிமை	215	மின்னும்வெம்பு	245	முன்னுதறின்ற	223
மனைமிடையமுது	234	மின்னுமிர்க்காயி	242	முன்னையவனல்	152
மாசறுபூம்பொழி	182	முக்கணரரு	86	முன்னைழுழ்வினை	197
மாசில்கைகூப்பி	183	முட்டிவெண்	99	முன்னையெண்	21
மாசிலாமதுரை	159	முட்டிப்பார்ப்பான்	164	முன்னைவாதனை	310
மாசின்மதுரை	33	முடிசிதை	102	முன்னொருகா	29
மாடுதக்கண்டு	140	முடைடம்பெம்ப	229	முனிவர்கள்	41
மாண்டகுடல்	49	முத்தலெண்ணை	287	முனிவர்கள்கேட்	224
மாணடுகனவென	306	முதிருமாமறை	182	முனிவரன்சபிப்	291
மாதர்கடலை	48	முதுகவிப்பு	63	முடியாயுடைக்	185
மாநிலங்காப்போர்	31	முதுமோகரி	143	மூதுரைவாணர்	255
மாநிலந்தளர்	299	முதுபகாலத்தோ	308	மெத்தியதழலி	235
மாலயனறியா	72	முதுபெருமூ	130	மெத்தித்தகவு	131
மாலைக்குமர	33	முதுமுதவ	30	மெய்திகழப்பர்	180
மாலைமுடி	81	முதுமைபோர்கா	237	மெய்த்தெறி	121
மாலையக்குழலாசே	270	முருக்கும்வெம்	134	மெய்ப்படத்	23
மாலையக்கமுத	288	முருகண்சங்	14	மெய்ப்படவுயர்	223
மாவலவீரன்	126	முருகெழுவமைத்த	255	மெய்ப்படுசாபம்	291
மாற்றலர்வெய்	220	முலலைசேரணங்கு	308	மெய்ப்படுஞி	27
மாற்றவொளிக்	215	முற்றவெக்கை	281	மெய்மையற்ற	280
மாறினின்றென்	115	முற்றிக்கழற்சரா	300	மெய்யார்சு	51
மாறிலாமறை	197	முற்றியிற்றம்	196	மெய்யிற்பூசி	56
மானமில்சமண	101	முற்றியபய	62	மெய்யுறுகேட்	196
மானமிலாதோர்	193	முறைமைகெ	97	மெல்லனச்	186
மிக்கபாலகே	199	முறைமைமன்னிட	305	மெனபுலவரது	261
மிக்கமந்திரி	132	முறைமையினலி	216	மேகநாதனெ	142
மிகலின்பு	67	முன்புபிர்	13	மேதகுசம	12
மிகவுறுத	95	முன்புரந்தனே	272	மேலுயர்குரு	140
மிஞ்சுகெஞ்சஞ்சி	268	முன்புரிந்து	278	மேலெழின்முக	133
மிஞ்சிடவடைத்த	203	முன்மலர்தான்	5	மேவருந்தலத்	221
மிஞ்சிடைமருதர்	248	முன்னினதலவ	153	மேவருநான்மறை	210
மிடற்றிலுறு	138	முன்றிகழிசை	282	மேவியதிறங்க	196
மிண்டுறுகயவ	170	முன்னங்கருங்	3	மேவியபுதல்வீ	173
மிறைகள்செய்ய	259	முன்னமதுகேட்	202	மைகுலமெற்று	281
மின்பரிவுகூர	130	முன்னமிக	52	மைத்திகழளக	213
மின்வினைத	87	முன்னமோர்காலஞ்	61	மைத்துனிகடக்க	303
மின்றிகழ்தென்	282	முன்னமோர்காலஸ்	155	மைப்படுகண்ட	218
மின்னணியா	10	முன்னமோர்காலம்	290	மையமர்லி	34
மின்னியகெ	95	முன்னமோர்தென்	92	மையறுகற்பகக்	183

மையிலாள்கடை	283	வரகுணத்கு	10	வாக்குரக்	62
மோஞ்சகக்	100	வரகதூஉதொல்லே	8	வாக்குமுன்	60
மொழிதரு	16	வரகதுமரச	93	வாசவன்சண	231
மொழியறியா	69	வரமுடைசுவ்வாக	310	வாசவ்பேரா	94
யாமிழந்தபோதக	291	வசாபுகழுரை	113	வாரிவகரு	151
யாலையுங்சூ	63	வரவுருதைமர	281	வாடமாலே	289
யாவையும்வேவ	194	வரமுமாத	313	வாலோர	55
யாழுமுல்	31	வழுமுபணைய	312	வாதபிதவ	22
யாணேயாழ்	101	வள்ளசங்கபா	185	வாதவைழல்	284
யோக பட்டம்	56	வளிவிழுமரை	190	வாழ்தரவி	126
வக்கர்கலிங்கர்	206	வழுதுமரவா	302	வாக்காதரம	226
வஞ்சகர்தள்ள	214	வழுதிரா	68	வாயாதுபலி	13
வஞ்சஞ்செய்வா	193	வழுதுபாட	116	வாரணிறைவரி	192
வட்டப்பாதையி	259	வ கத்வ ரவ	93	வாரியுலகில	209
வட்டமுறிமதிய	292	வழுத்தம	113	வாலேசர	241
வடகரையேறி	199	வடகோகத்	261	வாவாவா	18
வடிதாரநோட்ப	171	வடமரிதாழ	135	வாவிவிலைபெ	46
வடிவமிஞ்சுகவி	162	வடிரியதுசுக்கை	272	வாடமுவபுவா	177
வடிவுடைக்	103	வலலவடவாவ	310	வாழுரதுருவ பத்	139
வணங்கிவேதோ	257	வலபாரத்தத	171	வாழுரதுவிறத்	137
வணங்குமி	64	வழுப்பிவாரிர	290	வாடகரிறுது	127
வணிகசூரியரே	214	வழுவசதத்துவ	214	வாரதபுனை	175
வதகாவலர்	280	வழுதவ்ரச	164	வாராரங்கவா	304
வதவர்கு	62	வழுதிரய	66	வாரழுது	2
வதவன்றெழு	172	வழுதுகண்ட	126	விகதிரம	130
வதவோலியினி	232	வழுதிவலவிகர	272	விசயபலம்பாடை	206
வதனசெய்	74	வணாளவனறு	155	வடவாதது	181
வதனேயடியே	204	வளதரவ	114	விடகதரு	6
வதிருத்தாரம்	233	வளதிருமா	70	விடைதருவம்	253
வதுகாதலித்	183	வளம்பிவதிரத்	166	விணவதரனே	224
வதுசுறும்	87	வழுதுரர	77	விவாபா	44
வதுதன்னுழை	301	வளமரியகாலம்	258	விணமுலவதல்	250
வதுதோன்றவ	307	வளமரியதன	209	விணபடர்துக	299
வதுபோற்	50	வளமைமதை	154	விவரு	56
வதுமாமதை	41	வளமைவரகே	239	வுதகமன்ன	273
வத்திரக்கயிறு	136	வளரகரபா	145	வுதகவே	86
வத்தினவண	32	வளர்தத்தன்பு	212	வுதுறுதனக	275
வதெயிலிட	92	வளவபொரி	267	வுதுமரப்பலக	93
வப்பழுகத்	279	வளவ்யதோர்ன்	165	வுதுவரவ	5
வம்பவிழிதழி	241	வணமதிகாட்ட	111	வ்யனுதிதப்	231
வயல்கொள்	18	வறுவியடையா	253	வ்யாதவாணமீ	314
வயமுதுமன்	47	வன்சமணிருள்	260	வ்ரிவுடைப்பகை	239
வயலைவள்	112	வன்புறுவகுத	222	வ்ருத்தரமை	57
வரகுணமன்ன	251	வன்பெருஞாளி	229	வ்ருதரா...வெம்ப	27

விருத்திரா...வென்றி	231	விஜயதலக்தி	178	வெறிகமழ்சடில	82
விரும்பியமட	86	விஜயபுரவேடுவ	160	வெறிகமழ்தாரான்	246
விரும்பியயரமு	295	வீரன்விட்ட	102	வெறிகமழ்நீறு	269
விரைகொண்	139	வீறுசான்மழை	256	வென்றிகொண்மை	172
விரைவின்மின்ன	303	வெண்டிருநீறு	111	வென்றிகொணஞ்சு	304
விரைவின்வெங்க	240	வெண்பிறையெயி	174	வென்றிகொள்	225
விரைவொடுகொடு	163	வெக்தழலகண்	147	வென்றிதரு	38
விரைவொடுங்கள	172	வெக்திறல்பேசி	240	வென்றிப்புரம்	296
விரைவொடுஞ்சென்	70	வெக்திறல்வீரர்	221	வென்றிபட	81
விரைவொடுபோயின	159	வெக்திறற்சிலை	140	வென்றியாலாரம்	226
விரைவொடும்விடை	119	வெக்திறன்ஞா	36	வேகாவேடுடை	193
விரைவொடுமவன்	233	வெம்பரிவரவு	125	வேடணச்சிறை	161
விரைவொடுமென்	239	வெம்பெருக்தயரா	248	வேண்டியதடியார்	268
விரைவோடிகலா	201	வெம்முனைய	36	வேண்டியதரு	248
வில்லொடுகணை	205	வெய்யசாயை	248	வேதகீர்ப்பட	123
விலக்குகள்கொன்	293	வெய்யபாணர்	282	வேக்தர்பொண்	140
விழுக்தவர்	110	வெருவரமுற்று	150	வேக்தனுர்செவிப்	288
விழுமியகுதிரை	128	வெல்பரிநிறத்	128	வேர்த்தணணடுங்	287
விழுமியபே	80	வெலருங்கோ	177	வேலியுலகில்	143
விழைதருகாளி	290	வெல்லவுட்	84		
விளக்கயாவினை	241	வெள்ளிமால	44	வைத்தருணமச	149
விளம்புமுனெழு	244	வெறிகமழ்குழலா	205	வையகத்தோர்	213

பயகரமாலைச் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

அடல்வச்தமான	323	நிசரத்தாரு	332
அரியார்க்குஞ்சோலே	323	நீக்காதசெலவ	320
அருகிருக்குங்குழி	319	நீகைகாம்படம்	329
ஆம்பாரணத்தும்	327	பரிவொடுசெலவ	317
இசத்தசெழுகதமிழ்	325	பிரியாவனத	319
இந்திரன்கை	318	பூவிக்கு மீறு	324
இருமீன்பிடிக்கும்	322	புயமழோம்பே	328
உயர்ந்தகற்கூடல	321	பூவிற்கவ	317
உலகமகழ்வெ த	320	பொரு கோரி	327
எண்ணுதமிழின்	321	பொரையாற்ற	329
எண்பார்மதுரை	326	மடலவிழுசோ	326
எழிறிகழ்கூடலின்	321	மடைத்தலேமுதத்தம்	327
ஏந்கியகூடற்பதி	322	மலிநசழமாட	326
கத்திக்கழனி	330	மதியாவ நலவ	320
கதிசேர்வணிகம்	330	மதியாதமாமலை	330
கதியக்கெ தாத	325	மன்னுகிடகு	317
கலித்துயர்தீர்க்கும்	328	மாப்பசமுங்குருகு	328
கோத்திரமன்னவ	325	மாபாடலநசெறி	321
சகம்புகழுதென	320	மாலைமிதவா	328
சாத்தியமேண்மை	322	முடிவொன்றிலாத	326
சாகவாழுமதுரா	318	முதலம்பூரேண	329
சுரியாரமுதின	319	முதற்படநிறு	326
சேருவேறுமன்னர்	322	வடிகையானதொ	323
செழியன்தமிழ்	324	வருந்தாதவர்தம்	325
சேலிலைகூடத்	324	வரகுணதேவன்	327
ஞாலத்தர்போறறு	323	வர்பவின்மீனத்த	323
நடாதகையார் தன்	319	வணங்குடர்போற்று	325
நாண்டியவெம்பரி	318	விதாரமாக	319
நிருதியசெல	321	விதம்பாதலய்	318
நெரியலர்வதி	320	விதமாவெண்ணெ	324
நோதகவாசகன்	324	வென்றகாள்கூட	329
நலங்கிளர்வெள்ளி	326	வேடிசையாக	328
நான்மதையோ	330	வேதாவணங்கு	327

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயச்
செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

அஞ்சியவன்புடை	343	தாவருமுக்கிரன்	333
அடற்படையாளென	340	தீரண்டமணரெரி	340
அத்தணரையிகழ்	346	திருத்தசிவமுனி	335
அம்பிகைக்காக	336	திருமணத்தின்வந்	332
அரன்கயிலைபின்	341	தென்னன்மலயத்	331
அருமாற்பத்தி	338	தென்னனுவத்தறு	339
அருந்தடையாள்பெரி	346	நவையறுபத்திரன்	345
அன்பர்தமக்கிடர்	339	நாவலரன்பர்	335
அன்புடையவன்னே	333	பரிவேத்தாவென	341
அன்புடையோரெரு	343	புகலியினில்	340
அனையமன	339	புரந்தரன்	331
இசைவல்லானென	344	பூவணத்திற்பொன்	342
இலகுபுகழ்க்காரி	344	பெருகுபொருள்	345
இன்னிசைபாடும்	345	பொருவருமாத	332
ஈசனேயுண்டென்	341	பொதுபுறகண்	347
உயர்தக்கத	345	பொன்மலய	333
ஒண்கவிருன்றும்	335	மகவிலாவொரு	341
ஓங்குபிரளய	342	மல்குபொருளு	346
கணநாதர்தமில்	337	மன்னவர்ஈவ	342
காடுவெட்டி	337	மனைவியொடும்	339
கூறுமிடைக்காடன்	336	மாத்திரைபொக்	334
கோடிக்கஞ்சிக்கருக்	346	மாதவர்கள்	336
சங்கத்தாரிறையனூர்	335	மீதயர்த்து	338
சித்திரைச்சித்திரை	344	முன்முகூயாள்	332
சினமாவேட்டம்	343	வதிவாவிவற்ற	347
சீலமதுரை	336	வரமுனிவ	338
சேம்பியன்றென்	342	வருமிவுளி	338
செழியர்குலத்த	337	வல்லவரீ	334
தடாதகைசொல்வா	332	வாசவன்கூறிய	331
தவறறுமீனவ	337	வாருதியொன்று	333
தவிசுவிரும்பி	334	வெஞ்சமணர்	340
தாணுவலியறிவான்	334	வைதிகத்தை	343

அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்கள் முதலியவற்றின் அகராதி.

	பக்கம்.
அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல் (கூடு)	கசுஅ
அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல் (சஉ)	உகக
அதிகமாக இருந்த கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	ஙகடு
அவையடக்கம்	அ
ஆலவித்த திருவிளையாடல் (எ)	சச
ஆனையெய்த திருவிளையாடல் (உசு)	கூயு
இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல் (ருஎ)	உஅங
இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல் (உ0)	எஎ
இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல (க)	உங
இந்திரன்முடிமேல்வனியெறித்த திருவிளையாடல் (சஅ) ...	உஉச
இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல (உச)	கூ0
இலீலாசக்கிரகவர்த்தியாயம்	ஙஙக
உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல (க0)...	ரு0
உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல (ச0)	உ0க
உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல (ரு0)	உருடு
ஊமைதமிழறித்த திருவிளையாடல (ககூ)	எரு
கடல்சுவறவேலெறித்த திருவிளையாடல் (உக)	அ0
கடலழைத்த திருவிளையாடல் (ச)	சஎ
கடவுள்வாழ்த்து	உ
கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல (கூ0)	உகரு
கல்லானைகரும்புவாங்கின திருவிளையாடல் (கச)	ருங
கழுவேறின திருவிளையாடல (ஙஅ)	கஙO
காப்பு	க
காரியார்காரியார்பாப்பகுத்த திருவிளையாடல் (ருஉ)	உஎக
கிழியறுத்த திருவிளையாடல (கசு)	சுருடு
குதிரைகரியான திருவிளையாடல் (உக)	கஙஅ
குமுமுனிக்குத்தமிழுரைத்த திருவிளையாடல (கஅ)	எஙட
சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல (கரு)	சுக
சாதாரிபாடின திருவிளையாடல் (ருச)...	உசுச
சான்றழைத்த திருவிளையாடல் (சு)	ஙO2உ
சித்தரான திருவிளையாடல் (ஙக)	ருசு
சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழுத்த திருவிளையாடல் (சசு) ...	உஙஎ
ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல (உஎ)	கOச
தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல் (க)	ஙஙட
தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல் (சஙு)	உசக
திருகோச்சிறப்பு	கஎ
திருகோட்சிறப்பு	கச

	பக்கம்.
திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல் (டுடு)	உஎச
திருவாலவாயான திருவிளையாடல் (சஎ)	உசஈ
திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம்	ஈடுO
திருவிளையாடற் பயகரமாலை	ஈகள
திருவுசாத்தான கான்மணிமாலை	ஈசஅ
ஈக்கோக்கரையேற்றின திருவிளையாடல் (கள)	எக
கரிகுகிரையான திருவிளையாடல் (உஅ)	கஉத
காரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (சுஈ)	ஈO அ
கான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல் (கஉ)	டுஈ
நூல்வரலாறு	கஉ
நூற்சிறப்புப்பாயிரம்	ஈகசு
நூற்பயன்	உத
பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல் (டு)	சத
பதிகம்	க
பயன்முதலியன	ஈகஈ
பலகையிட்ட திருவிளையாடல் (டுசு)	உஅO
பழியஞ்சின திருவிளையாடல் (ஈஈ)	கடுங
பன்றிக்குட்டிசனுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (டுங) ...	உகஉ
பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயான திருவிளையாடல் (டுஅ) ...	உகO
புலிமூலைபுல்லாய்க்கரளின திருவிளையாடல் (டுஈ)	உசுஈ
பூதமுண்ட திருவிளையாடல் (சு)	சஈ
பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (சடு) ...	உஈச
மகாபாதகத்தீர்த்த திருவிளையாடல் (ஈச)	கஈடு
மண்சுமந்த திருவிளையாடல் (ஈO)	கசத
மணஞ்செய்த திருவிளையாடல (ச)	ஈடு
மதுரையான திருவிளையாடல் (ஈசு)	கலஈ
மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல் (சு)	சக
மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் (உடு)	கஉ
மாமனுகவர்தவழக்குரைத்த திருவிளையாடல் (சக)	உகஉ
மாமேருவிற்கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல் (சுக) ...	உகஅ
மாறியாடின திருவிளையாடல் (ஈஉ)	கடுங
மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல் (டுக)	உடுஅ
மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல் (ஈக)	உO உ
வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடல் (சஅ) ...	உசடு
வங்கவீசின திருவிளையாடல் (உஉ)	அஉ
வஞ்சவல்விற்ற திருவிளையாடல் (உங)...	அசு
வஞ்சவேல்செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல் (கக)	டுஉ
விடைக்குநியம்பெய்த திருவிளையாடல (சஈ)	உடுக
விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல் (ஈக)	கடுங
வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல் (ஈஎ)	களஅ
வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல் (உ)	உக
வேதம்உணர்த்திய திருவிளையாடல் (சுச)	ஈகக

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.*

[எண்—பக்கஎண்.]

அ: உலகறிசுட்டு, 2.
அக்கமணி, 344.
அக்கமாலை - உருத்திராக்கமாலை, 350
அக்கரம் - வித்தை, 75. [மாலை, 7.
அக்கரம்பிறக்கண் பொறுதவன், 75.
அங்கிலித்தம்பம் - ஒருவித்தை, 194.
அகண்டம், 2.
அகத்தடிமை, 45.
அகத்தியமுனிவர், 292. [73.
அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது,
அகத்தியர் பொதியின்மலையிற் சிவலிங்கம் தாபித்தது, 12.
அகத்தியன், 314.
அகப்பொருள், 321.
அகம்-பாவம், மலை, வீடு, 1,108,320.
அகமருடணக்களாகிய மாதிரங்கள் - ஒருவகை வேதமந்திரங்கள், 246.
அகரம் - அக்கிரகாரம், 248. [283.
அகற்றியோர் - நீக்கிய வேலைக்காரர், அகில், 17.
அகிலாதன் - விசுவநாதர், 12.
அங்கங்கள் ஆறு - நிருத்தம், வியாகரணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தம் என்பன, 311, 312.
அங்கங்கள் வென்று, 171.
அங்கராகுலுங்க என்னும்பாடல், 68.
அங்கணம் - சலதாரை, 138.
அங்கத்தைப் பூம்பாவையாகப் பாடி
அங்கதூற்றெட்டு, 171. [பது, 304.
அங்கப்பதக்கிணம், 167.
அங்கம் - என்பு, போர், யுத்தபரிபாஷை
கிசேஷம், 169, 170, 171, 293,
அங்கம்வெட்டல், 171, 349. [304.
அங்கயற்கணாளி, 4.
அங்கயற்கணம்மையான், 350.
அங்கவர் - அவ்விடத்திலுள்ளார், 206.
அங்காடி, 15.
அங்கி - அக்கினி, 18. [வித்தை, 194.
அங்கித்தம்பம் - அங்கிலித்தம்பன
அங்குலிசமுத்திரை - விரற்றழும்பு, 236.
அசகம், 302.
அச்சு - ரதசம், 312.
அசுரசம்மியாவித்தை, குதிரை, 135.
அச்சோபாங்கம் - திருவாசகத்துள்ள ஓரதிகாரம், 114.
அச்சோவழுவியது, 236.
அச்சோவழுவியவை, 236.
அசஞ்சலம், 42.
அசன் - அசமகாராஜன், 162.
அசனி - இடி, 129, 303.
அசைவு - பிணையல், 204.
அசோகம், 99.
அசோகல - அசோகு, 73, 191.
அஞ்சிவ ஈசன், 161.
அஞ்செழுத்துச் சம்பு, 3.
அட்டமங்கலக்குதிரை, 133.
அட்டமங்கலதேவர், 38.
அட்டமாசித்தி, 216, 349.
அட்டாலம் = அட்டாலகம் (சிரோகிருகம்) - மதிலின்மேல்மண்டபம், 101.
அட்டாலை - மதின்மேல் மண்டபம், 100, 337.
அட்டாலைச்சேவகன், 101, 103, 254.
அட்டாலைமண்டபம்: இப்பெயருள்ள மண்டபமொன்று, பண்டைக்கால மதுரையின் மேழமதிலைச்சார

* இங்கே கொடுத்திருக்கும் பதங்களுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள் முதலியன குறித்த எண்ணுள்ள பக்கங்களின் அடிக்குறிப்பில் உள்ளன.

இருத்தென்றும் இதற்கு வடக்கே யுள்ளது யானைமலையென்றும் தெரிகின்றன, 255.
அட்டாலிலவீரக்கோலம், 101.
அடர்ப்பன, 127.
அடல் - போர், 326.
அடவி, 166.
அடி - அடிபடுதல், பாதம், 14.
அடிகண்மார், 185.
அடிசில், 303.
அடிமைக்குகல்லவர், 312.
அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன், 20 4.
அடியவர்க்கெளியசொக்கன், 155.
அடியவர்க்கெளியவெம்பெருமான், 72.
அடியவர்கட்கெளியான், 82.
அடியவர்நிறுத்து கல்லவன், 223.
அடியவர் நன்மைதின்மை யறிபவன், 170. [கள், 61.
அடியார்க்கினியனகொடுக்குஞ் சொக்
அடியார்க்கு கல்லார் த்திர.ம, 173.
அடியார்க்குகல்லான், 169.
அடியார்க்கு நல்லோன், 171.
அடியார்குறை தீர்ப்பான், 54.
அடியார்தங்கட் கெளியர், 103.
அடியார்தங்கட்கெளியவன், 273.
அடியார்தங்களுறுகுறைதீர்ப்பான், 54.
அடிவழம்பு - அடியின் விளிம்பு, 136.
அடிவாயில், 153.
அடுக்கனை - மடைப்பள்ளி, 44.
அடுக்கு, 3, 18, 62, 64 73, 80, 82, 87-8, 120, 122, 125, 148, 248, 249, 251, 252, 267, 270.
அடைக்கலப்படித்து - திருவாசகத்துள்ள ஒருபதிகம், 126. [124.
அடைத்தி - ஒப்படைத்தி, ஒப்பித்தி,
அடைய - எல்லாரும், முழுவதும், 101,
அடைவு, 26, 55, 67. [180.
அண்டத்தைக் குமரன் வலம்வந்தது,
அண்டம், 133. [109.
அண்டர்கோன், 50.
அணங்கு, 35.
அணரிட்டு, 262.
அணி - அழகு, சேனையை வகுப்பாய்,
அணிநூல், 235. [27, 220, 239.
அணிமாமுதலிய சித்திகள், 218.
அணியல் - ஆபரணம், 119.
அணுக்கட்குகல்லவர், 168.
அணுக்கள் - உயிர்கள், 54, 168.
அத்தபுளகிதம், 130.
அத்தம் = அர்த்தம் - பொருள், 22.
அத்தமண்டலம், 130.
அத்தர் - கீலவர், 71.
அத்தன், 64.
அத்தி - கடல், 29, 59, 83.
அத்தியன்றெய்தசேவகன் - அட்டாலிச் சேவகன், 252. [252, 261.
அதர் - முறை, வழி, 47, 63, 98, 146,
அதர்படப்போயடை - வழியோடே
அதர்வு, 275. [போய் அடை, 146.
அதி - வலிச்சாதி, 83, 85.
அதிக்கை: ஓருர்.
அதிகாரி, 142, 146. [பதிகம், 115.
அதிசயப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு
அதிமதுரம், 221. [83, 85, 322.
அதியரையன் - வலிச்சாதிக்கு அரசன்,
அதிர்வு - நடுக்கம், முழக்கம், 93, 100,
அதிரவீசியாடுதல், 6, 157. [184.
அதிரவீசியாடுவோன், 158.
அதுலர், 5.
அந்தகன்றிசை - தென்றிசை, 20.
அந்தணர் குணகீயிடல், 182.
அந்தணன் - பிரமன், 111, 140.
அந்தராயன் - சுந்தரன், வழிவழடைக் கடவுள், 26.
அந்தம் - அழகு, 26.
அந்தரம் - ஆகாயம், 273.
அந்தித்திருக்கும் - முடித்துவைத்திருக்கும், 144.
அந்திப்பிறையோன், 265.
அன்தோ, 103, 117.
அருக்தமாமுனி - பதஞ்சலி, 41.
அறுபமன் - ஒப்பில்லாதவன், 58.
அபதானம் - அவதானம் என்பதைப்
அபயம், 73. [பார்க்க.
அபயன் - சோழன், 240, 341.
அபாயம் - ஆபத்து, 246.
அபிடேகச் சொக்கன், 53.
அபிடேகம் - ஈரீடம், 53.

அம்பலத்தை விழுங்கியுமிழ்தல்: சிலே
அம்பிகைதனி, 110. [டை, 57.
அம்பு - நீர், 281. [ஒருபதிகம், 115.
அம்மணேப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள
அம்மே - அம்மையே, 143.
அம்மை, 150, 338.
அம்மையின் கூத்துக்கு இருள்சாகம் தேசு உரியன, 70.
அமர்கலமக்கையர், 22.
அமலகலி, 47.
அமண், 189.
அமண்குண் ர், 180.
அமணமலே: சைனர்கள் இருதலமல; இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; இதிற் சைனர்களிருந்த குகைகள் பல காணப் படுகின்றன. 340,343.
அமணர் - சைனர், 185, 323, 325,
அமணர்க்குண்டான நிமித்தம், 181.
அமணர்கழுவேறியது, 349.
அமணரெண்ணுறிபவர், 197.
அமர்கோன், 214.
அமராமல் - அடங்காமை, 45.
அமலன், 336.
அமலே, 339.
அமாத்தியர்குலம், 106.
அமிர்தமெய்வடிவு, 350.
அமுதபாகம், 189.
அமுதம் - அமிர்தம், முத்தி, 19.
அமுதமன் - அமிர்தேசர், மதுரேசர்,
அமுதவாக்கள், 75. [19.
அமுதவாயான், 104.
அமுது, 78, 319, 343.
அமுதுசெய்வித்து, 234.
அமுதுபடி - அரிசி, 153.
அமுதுபடை - உணவளிப்பாய், 153.
அமைச்சர்க்கெல்லாமன்னர், 125.
அமைச்சன், 277, 323, 337.
அமையும் - போதும், 238.
அயம்=ஐயம் - சந்தேகம், 162.
அயர்வு - சோர்வு, 345.
அயன்முதலா எறும்பீறு - பிரமாதி பிபீலிகாபரியந்தம், 279, 293.
அயிராவதம், 9, 29, 331.
அயில், 348.
அயினி - சோறு, 46.
அரக்கன், 15, 20, 174, 281.
அரகர, 251.
அரக்கக்கலம்பகம், 297.
அரங்கத்தரசாதி, 102.
அரங்கு, 257.
அரசனை, 203.
அரண், 310.
அரத்தை - துன்பம், 331.
அரம்பை, 154
அரவதருகோயில், 57.
அரவம், 268, 311
அரி - திருமால், வயது, 22, 287, 323.
அரிகேசரிவன், 11.
அரிசிக்கோட்டை, 257, 343.
அரிமுகமாலையாதி - சரிபகாஸ்திரம், அரியநாதன், 292. [101.
அருகக - சூரியன, 281, 338.
அருகாகரர், 187. [பதிகம், 123.
அருட்பத்து - திருவாசகத்துளள ஒரு ஊடேகருதன், 109.
அருணமழை - கருமேவான், 233.
அருணகிரிபுராணம், 340.
அருணசலபுராணம், 3. [279, 296.
அருணதயன் - சிவபிரானுமகன், 2, அருமந்தீக்கதாபதிகன், 307.
அருமருந்து, 305
அருவமெய்யன், 76.
அருள் - ஞானபுபுரந்த யாவரிடத்துந்தோன்றும் இரக்கம், 103, 170.
அருள்சேர்மனி, 142.
அருள்நாயகம், 8
அருளாகரன், 175.
அருளுகடல, 283.
அருளுடைச்சொக்கநாதர், 310.
அருளுடைச்சொக்கன், 89, 291.
அருளுடைச்சொக்கு, 207.
அருளுடைதேசிகேசன், 312.
அரையன், 320.
அல் - இரவு, 264. [310-11, 346.
அலகு - அளவு, பதவையின்மூக்கு, 17, அலகை ஒருதாளாண்மிறல், 198.
அலகைச்சமூல் - பேய்கணத்தின் சூழற் சியில் அகப்படல், 22.

அலம் - நிறைவு, 4.
அலர் - பழிமொழி, பூ, 14.
அவதாரம்=அவசரம் - சமயம், 214.
அவதரித்தல் - தக்கல், 183.
அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையாடல், 13, 104, 151.
அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத் தரும்வஞ்சனைத்தொழில், 165, 170.
அவல் - பள்ளம், 292.
அவி, 341.
அவை - சபை, 49.
அழகர்கலம்பகம், 2, 15.
அழகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், 28-9, 175, 196, 266, 312.
அழகர் சன்மண்டபம், 62.
அழகார்சொக்கர், 53.
அழகார்மெய்யன், 53.
அழகிய சொக்கன், 89.
அழகிய சொக்கனென்னும் பேராலாக் அழகியசொக்கு, 98. [கை, 173.
அழகியபெருமான், 236.
அழகுலக்கழகார் மேனி, 104. [193.
அழல் - தெருப்பு, விடம், 22, 175,
அழல்விழித்தன் - நீப்புறப்படவிழித்தன், அழுக்கு, 312. [59.
அழுங்க, 49.
அழுங்குதல், 93.
அழுந்த, 110.
அளகைக்கோன் - குபேரன், 89, 214.
அற்பு, 306.
அற்புதசொக்கமூர்த்தி, 92.
அற்புதம் - அதிசயம், 318.
அற்றம் - சோர்வு, 224.
அற்றரும் - அல்தரும், 69.
அற்றவர்க்கற்றதவிவன், 252.
அற்றவர்க்கற்ற செல்வம், 213.
அற - மிக, 44.
அறக்கரைசாவினன், 186.
அறிஞர், 263. [38.
அறுசு - மல்லலரிவயல்களுள் ஒன்று, அறுகொடுதருப்பைசூட்டல, 38.
அறுசுவை, 278, 319.
அறுதற்சச்சை, 143. [345.
அறுதி - நிச்சயம், முடிவு, 242, 338,
அறுநிலிட்டு - நிச்சயித்து, 113.
அறுபத்துகால்வர் பத்தர், 85.
அறுபத்துமூண்டுகேள்கள், 339.
அறுவை - ஆடை, 214.
அறை-பொன்னறை, வரையறைசெய்த கோட்டம், 142, 238, 274.
அறைகூவி - பொரஅழைத்து, 340.
அன்பர்க்கன்பன், 239.
அன்பர்சுமைபூண்டுகொண்டான், 118.
அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன், 71.
அன்பிற்பூண, 72.
அன்பின்முகநியால் அடக்கிக்கூறல், 3.
அன்பினத்திணை, 63.
அன்றினர் - விரோதித்தவர், 35.
அன்றினர்புரம் - பகைவர்புரம், 37.
அன்ன: ஒஞ்சதிசுட்டு, 150.
அன்னக்குழிகள் நான்கு, 9.
அன்னக்குழிமண்டபம்: மதுரையில் மேலச்சித்திரை வீதியில் உள்ளது; இது பூதமுண்ட திருவிளையாடல் விழாவடைபெறுதற்கு இடமாக இருக்கின்றது; இதிற்பல தெய்வவடிவங்கள் உள்ளன; இதிலிருந்த சூண்டோதாவடிவம் இக்காலத்தில் திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் வைக்கப் பெற்றுள்ளது, 45.
அன்னப்பொருப்பு, 43.
அன்னுழை - அவ்விடம், 74, 94.
அன்னைப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு பதிகம், 128.
அன்னையில் புதல்வன், 154. [168.
அன்னையொப்ப அணுக்கட்குகல்லவன், அனந்தமாமுனி - பதஞ்சலி, 41.
அனல், 14.
அனலும்புனலுக்தமிழியலறிதல், 14.
அனிலமார்மூலி - வாயுமூலி, 57.
அனுமதி, 285.
அனுமவிபா - ஒலித்து, 130.
அனேயவம் - எல்லாம், 252.
ஆக்கினுசித்தன், 334.
ஆக்கினேச்சித்தன், 59.
ஆகண்டலன - இந்திரன், 41, 101.
ஆகம் - மனம், 119.
ஆகமங்கள், 82, 336.

ஆகாயவாணி, 220, 239.
ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண், 96.
ஆகாரம் - அகங்காரம், 320.
ஆங்காரித்தி - அகங்காரக்கொண்டி, 54, 73, 169.
ஆச்சிரமம், 86, 336, 347.
ஆச்சிரமம் கான்கு, 311.
ஆசாரம்பூட்டி, 114.
ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர், 65.
ஆசு - கவசம், குற்றம், 26, 235, 324.
ஆசை - திக்கு, விருப்பம், 55, 241.
ஆசைப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு பதிகம், 115.
ஆசையாள்வளவன், 241.
ஆசையாகை - திக்கயம், 27.
ஆசையில்லார், 107.
ஆசையுடையன்: சிலேடை, 137.
ஆடகசீலி - பொன்முடி, 211.
ஆடகம், 156.
ஆடற்பூவையர், 234.
ஆடித்திங்கள், 113.
ஆண்டியின் தலைப்பை முடிந்து கொள்ளல்(ஞாபகத்திற்கு), 239.
ஆண்சிங்கம் தேவிக்குவமை, 36.
ஆண்டகை, 58.
ஆண்டகி, 204.
ஆண்டவெள்தை, 124.
ஆண்டோன், 204.
ஆண்டு - அப்பொழுது, 255, 301.
ஆண்மையேதுணை, 161.
ஆணிப்பொன், 278, 326.
ஆணை - கட்டளை, 278.
ஆத்திமாலை, 241.
ஆதபத்திரம் - குடை, 332.
ஆதாம் - அன்பு, 54, 208.
ஆதவன் - சூரியன், 159.
ஆதிகாதர், 247.
ஆதிகாதன் - சிவபெருமான், சைவசித்தர்களில் ஒருவர், 57, 123.
ஆதிகாயகன், 66, 115.
ஆதிமாபு - சூரியவம்சம், 33, 52.
ஆதிமுனி, 85.
ஆதிபாதித்தன், 106.
ஆபத்திற்குதவேமெதினை, 288.
ஆமாத்தியர்குலம், 106, 337.
ஆய - ஆராய, 61.
ஆயுதக்கிடங்கள், 339.
ஆயுதவிசேடங்கள், 205.
ஆர்த்த - கட்டிய, 161.
ஆரணகாயகன், 201.
ஆரணம், 111.
ஆரம், 226.
ஆரம்பூண்டபாண்டியன், 226.
ஆரல - மீன்விசேடம், 310.
ஆரவும் - உண்ணவும், 46.
ஆரா - தணியாத, 28.
ஆராமம் - சோலை, 209, 244.
ஆராவமுதானவன், 51.
ஆராவமுதை-தெவிட்டாதஅமுது, 175.
ஆரியர், 206.
ஆல் - ஆலமரம், 339.
ஆலகாலம், 100.
ஆலயம் - கோயில், விமானம், 30, 58, 76, 90, 101, 110, 119, 170, 209, 228, 238, 247, 249, 265, 336.
ஆலவட்டம் - விசிறி; 'தாலவிர்த்தம்' என்னும் வடமொழிசிதைவு, 39, 125. [327.
ஆலவாய் - சிவபெருமான், 20, 244,
ஆலவாய்சத்திபீடமென்பது, 19.
ஆலவாய்த்தருமமூர்த்தி, 20, 78.
ஆலவாய்சுகரான், 81.
ஆலவாய்மாலை: பாணபத்திரர் மகளிமின் சிறப்புப்பெயர், 289.
ஆலவாய்மெய்யன், 53, 180, 183,
ஆலவாயமுதமன், 19. [252.
ஆலவாயமுதவாசகன், 75.
ஆலவாயமுதவாயார், 104.
ஆலவாயமுது, 78.
ஆலவாயரன், 268.
ஆலித்த, 323.
ஆலித்தாய், 192.
ஆலித்தான் - முழங்கினன், 26, 157.
ஆலித்து - முழங்கி, 161, 239, 297.
ஆலி, 18.
ஆவணிமூலநன்னாள், 135.
ஆவி - குளம், புகை, வாவி, 44, 221, 249, 331, 347.

ஆவினன்கு - மனமகிழ்ச்சி, 66.
ஆவிநாயகன், 173. [45.
ஆவியெழுதண்ணீர்த்தார்க்கரியதாகம்,
ஆழி - கடல், கொண்டாழி, மோதிரம், 24, 68, 336, 349.
ஆன் - ஆனாய், காலாள், வீரன், 203,
ஆளரி-ஆண்சிங்கம், 304. [279, 298.
ஆளுடையநாயகன் - திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமான்; ஸ்ரீமாணிக்கவாசகரை ஆண்டருளினமையின் இவர் இப்பெயர்பெற்றார், 124.
ஆளுடையார் கோயில் - திருப்பெருந்துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை ஆட்கொண்டருளிய இடமாதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது; இது தறையெனவும், துறையூரெனவும், திருப்பெருந்துறையெனவும், பெருந்துறையெனவும் வழங்கும், 111, ஆறலைக்கும், 165. [117, 124.
ஆறுசுவை, 255.
ஆறெழுத்து, 227.
ஆன், 16, 150.
ஆனனன், 101.
ஆனிரை, 252.
ஓக்கு - கரும்பு, 96.
இகல் - மாறுபாடு, 334.
இக்கிதம், 284.
இக்கிவர்- இவ்விடத்திலுள்ளார், 206.
இசைக்குகலசசக்கரன், 311.
இசைக்குவமை, 267.
இசைச்சொக்கன், 267.
இசைத்தொழில்பத்து, 271.
இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு, 287.
இசைப்பலகை, 345.
இசைப்புலவர், 286. [288.
இசைமரபு, 267, 271, 285, 287,
இசைவேழு, 282, 311.
இசையோசை, 287.
இசைவல்லான், 266, 268, 344.
இசைவாணர், 286.
இசைவாது, 329.
இஞ்சி, 100.
இட்டகொற்றன், 147.
இட்டதிசை, 169.
இட்டவான், 145.
இட்டிறுத்திட்டது, 178.
இடக்கை, 205.
இடத்தருமிடத்தரும், 61.
இடப்பொற்சேவடிக் கூத்து, 158.
இடபக்குறி, 322.
இடபகிரி: இதுசோலைமலை யெனவும் வழங்கும், 178, 340.
இடபம், 178.
இடபலிசக்கினை, 349.
இடபவெற்பு: இதில ஊருக்கிணறும் உறவாப்புளியும் உள்ளன, 178.
இடம் - சமயம், 170.
இடம்பலம்பரிவத்தித்தல், 131.
இடலியகதி, 131.
இடுக்கண், 323.
இடுகுறி - இட்டப்புண்டாம், 152.
இடும்பர், 226.
இடுபை - தன்பம், 257.
இடைக்காட்டூர்: மதுரைக்குத் தெற்கே முத்தனேந்தலென்னுமூருக்கு வடக்கே உள்ளது.
இடைக்காடர்: சங்கப்புலவருளொருவர்; இவருடைய ஊர் இடைக்காட்டூர் என்று கூறுவதுண்டு, 77, 79.
இடைக்காடர் கபிலர் தோழரென்பது, 77, 79. [348
இடைக்காடன், 77, 79, 321, 336,
இடைச்சாதிக்கோலம், 261.
இடைதல் - மெலிதல், 270.
இடைகடி: ஒருபொருட்பன்மொழி, 62.
இடைமருது - திருவிடைமருதூர், 343.
இடைய, 234.
இணங்கன் - கண்பன், 126.
இணை - இரண்டு, ஒப்பு, 277, 318.
இணையிலான் - சிவபெருமான், 34.
இதத்த-இனியசெய்தலையுடைய, 325.
இதவிய - இனிய, 139. [வன், 77.
இதவியோன் - இன்பத்தைச்செய்ப
இதழி - கொன்றை, 4, 14, 241.
இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம், 140.
இந்திரலிமானத்தைத் தாங்கும் யானை முதலியன, 90.

இந்திரவிமானம், 32, 41.
இந்திரன், 111, 339, 342, 348-9.
இந்திரன் விருத்திராசுரத்தியைப்போக் கப்பலவிமானங்கள் செய்வித்தமை, 27.
இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்தில் சோம சுந்தரக்கடவுள் ஆடியது, 5, 157.
இந்திரேசுவரர் - இந்திரன்பெயரால் ஐராவதம் தாபித்துப்பூசித்த சிவலிங் கப்பெருமானுடைய திருகாமம் (திரு வலீ. வெள்ளோயானை. உரை, கூ0.)
இந்திரை - திருமகள், 112, 303.
இந்து - சந்திரன், 111.
இந்துமதி-அசமகாராசன்மனைவி, 162.
இந்துமதி இறந்ததை, 162.
இந்துமன்னவன், 60.
இப்பால் - மேலே, 247.
இபகடவுள் - தெய்வயானை, 30.
இபம் - யானை, 90, 104, 254, 334, 348-9.
இபமுருப்புந்தோடி-யானைக்கொம்பாற் இம்மை, 40. [செய்த காதணி, 240.
இம்மையேதருவார் - சுகதரமாதர் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான், 40.
இமவான் திருமகள், 109.
இமைப்பு - இமைமூடல், 235.
இமையவர், 24.
இமைப்பார், 266.
இயக்கமாதர் அறுவர் - யக்ஷமகளிர் இயக்மார், 341. [அறுவர், 246.
இயல்-அழகு, இலக்கணம், 155,237.
இயலவாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர், 17, 61, 77, 79.
இயல்வாணன், 156.
இயல்சைகள், 266.
சைவலலன், 328. [267.
பவன் - வாத்தியத்தையுடையவன்,
இயசிவன் - இலக்கணத்தையுடைய
இயற்சொக்கன், 82. [சிவன, 263.
இயற்பலகை-சங்கப்பலகை, 281, 345.
இயற்பலகையிட்டது, 281.
இயற்போதம் - இயற்கையறிவு, 217.
இரகுவம்சம்-ஒருநூல், 171. [பலம், 4.
இரசதம்பட்சிதம்பரம் - வெள்ளியம்
இரட்டல் - மாறியசைதல், 39.
இரட்டியர்: ஒருதெயத்தார், 206.
இரணியத்தண்டாமரை-பொற்றாமரை,
இரத்தி ரத்தின்குற்றங்கள், 93. [296.
இரத்திருவளியென்னும்அணி, 311.
இராசகேசி, 301.
இராசாதனுமதிதருமம், 285.
இராமேச்சரம், 15. [135.
இராவுத்தராயன் - குதிரைச்சேவகன்,
இராவுத்தன், 136, 242.
இருக்கால் ஒருக்கால், 12.
இருக்கு - வேதம், 40, 71.
இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மேகம் கணக்கட்டிச்சிறைப்படுத்திய இடம்; கட்டுகை ஹூர் இருஞ்சிறை யெனவழங் கும்; மாலைமதரை (வானரமதரை)க்குச் சமீபமானது, 230.
இருதமிழ்கள், 63.
இருதமிழ்ச்சங்கம், 68.
இருதிர் - இருதனிர், 63.
இருப்புமுட்டி - இரும்பாலாயெ பொ
இருப்புமோதிரம், 269. [ருள், 235.
இரும் - இருங்கோள், 54.
இரும்புதருமனத்தேன், 141.
இருமை - புத்திமுத்தி, பெருமை, 21, 37, 61, 138, 277.
இருமைமுத்தனம், 21, 37.
இருள் - மயக்கம், 67.
இரேகை, 93.
இலக்கணக்கொத்து: திருவாவடுதுறை ஸ்ரீசுவாமிநாததேசிகர் இயற்றிய ஓர் இலக்கண நூல், 76.
இலக்கணசூத்திரங்கள், 73.
இலக்கு - இலட்சியம், 101.
இலகு, 17. [337, 349.
இலச்சினை - முத்திரை, 90, 91, 322,
இலச்சினைவாயில், 92.
இலத்தி, 101, 102, 127, 337.
இலத்திமேல்: இது பாண்டியனைக்கொ லுஎச் சைனர்கள அனுப்பிய யானை மின்மீது அட்டாலிச்சேவகர் எரிந்து கக்கணை ஏவிபபொழுதி அந்த யானை அஞ்சிச்சொரிந்த இலத்தியா லாயெது, 103.

இலத்தினைமலியாச்செய்யது, 102.
இலத்திவர்ப் - அபானம், 101-2.
இலவங்கம், 221.
இலாகவம் - இலகுத்தன்மை, 25.
இலிடர்: ஒருதேயத்தார், 206. [95.
இலிச்சமி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்,
இவுளி - குதிரை, 117, 337-8.
இழிகுலப்பாணன், 278.
இழிச்சி - இரத்தி, 260.
இளம்பிறைமவுலி, 244.
இளைப்பு, 217. [95.
இறுகுதல் - மாணிக்கத்தின்குற்றம்,
இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு, 256.
இறை-அக்கயற்கண்ணிமங்கை,அரசன், சிவபெருமான், 32, 112, 191, 271, 287, 299, 310, 322, 330,
இறைகோயில், 259. [348.
இறைச்சி, 94.
இறைபணி - சிவபெருமான் திருவிளை
இறையவன், 75. [யாடல், 85.
இறையனர்: இவர்பெயர் மதுரைப்பே ராலவாயரெனவழங்கும், 63.
இறையனர்பொருள் - இறையனாரகப் பொருள், 65, 335.
இறையனாகப்பொருள், 63, 76, 334.
இறைவன் - சிவபெருமான், 58, 150,
இன்னல், 179. [289.
இன்னிசைப்பாணன், 273. [92.
இன்னெறி - இடையகெறி, கல்லகடை,
இனிமை- இன்பம், மகிழ்ச்சி, 23, 26, 30, 32, 64, 180, 207, 220, 225,
இனிமைதருஞ்சீர்த்தி, 109. [256.
இனிமையின், 205.
இனியபல, 152.
ஈகை, 75.
ஈசர்பத்தர், 177.
ஈசன், 161, 346.
ஈசன்திசை - ஈசானதிசை, 124.
ஈசானகோணத்தில்இந்திரன்வேண்டச் சோமசுந்தரர் அதிரவீசியாடியது, 5, 157.
ஈசானகோணத்தமன்றம், 157.
ஈசானகோணம், 157.
ஈசானதிசை, 307.
ஈடுகொண்டு - மனங்கவர்ந்து, 277.
ஈரைத்தபொருத்தம், 33.
ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றுமரை, 26.
ஈழம் - பொன், 26, 56, 301.
ஈறும்வரிசை - கடைமுறை, 49.
ஈறு - பூமியின்அத்தம், 45.
ஈனம், 21.
உக்கிரகுலம், 226, 298.
உக்கிரச்செழியன், 80.
உக்கிரப்பெருவழுதி, 348.
உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடையொடு பிறந்தமை, 51.
உக்கிரப்பெருவழுதியார்துதி, 336.
உக்கிரபெருமண்டலம், 130.
உக்கிரம், 80.
உக்கிரவேல் விறற்செழியன், 80.
உக்கிரன், 51, 319, 322, 333.
உக்கிரனுர்-உக்கிரப்பெருவழுதியார், 9.
உக்கிரனுர் சங்கமிருந்த தமிழாராய்ந்தது, 7.
உக்கிரனென்னும்பெயர்க்காரணம், 51.
உகள்கள்தான்ருே, 311.
உகம் - யுகம், 330.
உகிர் - நகம், 231.
உகைத்து - செலுத்தி, 338.
உங்குவர் - உங்கே (எதிரே) புள்ளவர்,
உச்சி, 200. [206.
உரிரம் - விலாமிச்சவேர், 221.
உருட்ட - உய்க்கிட, 343.
உட்கயிறு, 84.
உட்கி, 156.
உடம்பிடிப்படை, 7.
உடல்புடைப்ப அடித்தல், 165. [22.
உடற்குறை - கவக்தம், குட்டகோய்,
உடு - நட்சத்திரம், 14.
உடுகுலம், 43.
உடுக்கை, 205.
உடுமீன் - நட்சத்திரம், 17.
உடையவனறிந்திடாதசரக்கேது, 89.
உண்டென்போர் - ஆஸ்திகர், 173.
உண்பித்தல், 153.
உண்ணீரிற் சேர்த்தற்குரியபொருள்கள்: ஏலம்முதலியன, 221.
உணர்த்தி - தயிருணர்த்தி, 117.

உணராத, 5.
உணவு நல்வகை, 255.
உத்தமராயனூர், 235.
உத்தமப்பத்தர், 86.
உத்தமமன்னன, 116.
உத்தமமான இசையோசை, 287.
உத்தமன், 303.
உத்தரகோசமங்கை - பிரதிகோசபுரம், 85, 86, 150. [106.
உத்தரகோசமங்கைப்புராணம், 83, 85,
உத்தரகோசமங்கையில் திருநோக்கால் 64-முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தமை, 86.
உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்க காரணம், 86.
உத்தரம், 64, 98, 208. [
உத்தரமாபுராணம், 6, 29.
உத்தராகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தகங்கள், 86.
உதகஞ்செய்தல்-தாரைவார்த்தல், 151.
உதகம் - தாரை, 152.
உததி - கடல், 47, 333.
உதப்பி - வயிற்றில் சீரணியாதிருக்கும் உணவு, 101 - 2.
உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ, ஜாடராக்
உதரம் - வயிறு, 319. [கினி, 32.
உதிர், 143.
உதிரை, 145.
உந்தி - வயிறு, 9.
உந்தை - உனதந்தை, 50.
உந்திரை, 206.
உப்பால் - பின்பக்கம், முதுகு, 178.
உப்பூர் : உருத்திரசன்மருடையவூர்; பரம்பக்குடிக்கு ஈசானதிலுள்ளது; இதில் இராமாரற் பூசிக்கப்பட்ட விநாயகராலயமொன்றுண்டு,
உப்பூர் கிழார்மகன், 76. [76.
உப்பூர் கிழான்மகன் ஊமன - உருத்திரசன்மன், 321. [31.
உபகாரம் - காணிக்கை, கையுறை, 30,
உபதேசத்தைநோக்காற்செய்தல், 85.
உபதேசம் 74.5.
உம்பர், 25.
உமபல் - யானை, 27.
உமக்குமக்கு : அடுக்கு, 87.
உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இருளும் மணமும் ஒளியும் இயற்கையென்பது, 70.
உய - உய்ய, 345.
உயர்குலம், 15.
உயர்கோயில், 254.
உயர்நிறக்கம் - சிவலோகம், 150.
உயர்ந்தவாக்கு - அசரீரி, 257.
உயர்விமானம், 248. [265.
உயராலயம், 76, 90, 209, 228, 247,
உயர்பெருங்கணக்கர், 145.
உயரும்பருலகு, 314.
உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு, 195.
உயிர்மருந்து - திருதசஞ்சீவினி, 221.
உயிருண்பத்தி-திருவாசகத்தின் ஒரு உரகம், 22. [பதிகம், 115.
உரம் - மார்பு, வலி, 174, 288.
உரவு - வண்மை, 270.
உரன - வைரம், 270.
உருத்திரசன்மர், 14, 76, 335.
உருத்திரசன்மனூர், 9. [195.
உருத்திராசனம் - உருத்திராக்கம்,
உருத்திரம் - ஏழுருத்திரம், 167.
உருத்திராக்கமகிமை, 195.
உருத்து - கோபித்து, 231.
உரை - புகழ், பொருள், 210, 276.
உலகநாதன, 270.
உலகவேந்தன, 191.
உலவாக்கிழி, 349.
உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கோட்டை, 10, 257, 349.
உழுகம் - கோட்டான், 132.
உலோத்திரம், 95.
உவணராசன் - கருடன், 296.
உவர், 23.
உழப்பாது, 144.
உழப்பி, 147.
உழுவை, 22, 24, 93.
உழை-இடம், மான், வீடு, 18, 24, 80, 83, 88, 100, 137, 153, 175, 205, 215, 245, 250, 272, 278, 276, 282, 290, 294, 301, 328.
உழையின்-இடத்தில், 296.
உன்ன, 138.
உன்னரங்கில் - அரங்குஉள்ளில்; என்றது அறையின உன்னேயுன்ன மற்றோர் அறையை, 257.

உள்ளுறை, 228.
உளங்கண்-உள்ளமும்கண்களும், 251.
உளங்குளிர்ந்து, 73.
உளத்தடைத்து, 47, 299.
உளநிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து, 42.
உளம்பட - மனம்மெலிய, 156.
உளம்பறையறைதல் - நெஞ்சு நடுங்குதல், 287.
உளம்வாழ்ந்து - மனம்மகிழ்ந்து, 249.
உளவு - இரகசியம், 339.
உளவை - மீண்டிசேடம், 310.
உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில், 238.
உற்றகாலத்துத்தெய்வமலாதிலை, 238.
உற்றவர்க்குற்றவன, 152.
உற்றவன், 152, 173.
உறிஞ்சி, 46.
உறிஞ்சியது, 332.
உறை - நீர்த்துளி, 309.
உறைத்த, 198.
ஊசல், 43.
ஊசும், 43.
ஊடி - வெறுத்து, 280.
ஊதுதல் - உடம்பு புடைத்தல், 196.
ஊமன் - உருத்திரசன்மனார், 9.
ஊமை, 348.
ஊர்கள்ஏழு, 233.
ஊர்ப்பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவிலுள்ளவன், 262.
ஊழ், 68.
ஊழி - பலநாள், 70, 77, 98, 346.
ஊற்றம் - வலி, 349.
ஊன்றுகட்டு - ஒருவகைக்கட்டு, 269.
எங்குமுள்ளான், 240.
எச்சன - ஒருமுனிவன், 29, 314.
எஞ்சுழல்-குறையச்செய்கின்ற ஒருப்பு, 193.
எட்டால்அஞ்சினுல் - அட்டாங்கயோகத்தினாலும், பஞ்சாங்கயோகத்தினாலும், 113.
எட்டி, 184.
எடுத்தல் - சாதித்தல், 195.
எண்கிரி - சைனர்களுடைய மலைகள்; "ஆனைமலை யாதியாய விடங்களிற்பல வல்லல்சேர்வீனர்கள்" என்பது தேவாரம் (திருஞா.); "எண்பெருங்குன்றத்தெண்ணாயிரவரு மேறினர்கள்" (பெரிய.திருஞ 855); "வேதப்பகைவர்தம்மூடம்பு வீக்கந்தங்கும் வெங்கழுவிற் கேதப்படுமெண் பெருங்குனறத் தெல்லா வசோகு மெறிகெனவே" (நக்கீக. 216), 99,
எண்கு - கரடி, 24, 304. [181, 185.
எண்சித்தி, 326.
எண்டிசை, 313.
எண்டிசைச்சுயங்கள், 21.
எண்ணப்பத்தி-திருவாசகத்துள்ளஒருபதிகம், 115. [மின்றி, 78.
எண்ணமொன்றுமின்றி - புத்திபூர்வமின்றி
எண்ணாயிரஞ்சமண்டலேவர், 198.
எண்ணாயிரத்தோர், 99.
எண்ணாயிரவர், 191 - 5.
எண்ணாயிரவேடு, 196.
எண்ணெண்கலை, 155, 192, 324, 339.
எண்ணெண்கலைவல்லான், 155.
எண்ணெண்டிருநடனம், 350.
எண்ணெழுத்தமைப்பத்தர், 86.
எண்பார் - எண்ணுதலார்ந்த; பரெண்ணுகின்றவென்றுமாம், 263.
எண்பெருங்குனறத்தமணர், 185.
எண்பெருங்குனறம், 185.
எண்மாடு-எட்டுத்திசைப் பக்கம், 25.
எண்மை - எளிமை, 44.
எண்வகை, 181.
எண்வகைப்பெருந்தலேவர், 192.
எண்வழி - ஞாபகசக்தி, 335.
எதிரணிந்தான், 253.
எந்து - என்ன (திசைச்சொல்) (திருவா. திருவெம்.), 172. [346.
எந்துசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன், எந்தை, 252.
எந்தைபிரான, 30. [தேவரீர், 279.
எம்பெருமக்கள் - எம்பிரியோராகிய
எய்து - எய்தலால், 159.
எயில், 17. [வாயில், 91.
எயின்முரிவாய் - மதிலையிடித்த ஒருவாயில்
எருத்தம் - பிடரி, 79, 273.
எல்-ஒளி, பகல், 92, 169, 264.
எல்லாம்வல்லசித்தர், 320, 334, 348.
எல்லாம்வல்லநாயகன், 177.
எல்லாம்வல்லான், 256. [268.
எல்லார் நெஞ்சையுங்கடந்தசெல்வன், எவ்வளவுபோது, 118. [163, 233.
எழ - எழும்பமிக, 48, 101, 122, 124,

எழுகடல் - ஒருதீர்த்தம், காஞ்சனமாலைக்காக வருவித்த எழுகடல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப் பெற்றமையின இஃது இப்பெயர் பெற்றது; இதன் நிருதிமூலையில் மிகப் பழைய தானகாஞ்சனமாலேகோயிலொன்று உள்ளது, 48.
எழுகடற்றெரு: இது மதுரையிலுள்ள எழுகடலெனனும் தடாகத்தினவட கரையில் உள்ளது.
எழுத்தண்டு-எழுவும் தண்டும், 205.
எழுத்தி - கையெழுப்பம், 40.
எழுத்திப்பதின்மூன்று, 288.
எழுந்தருளும், 279.
எழுநிலைக்கோபுரம், 183.
எழுநூற்றமங்கலம்: ஒரூர்; ஆளுடைய நாயகர் எழுநூறு நரிகளைக் குதிரைகளாகச்செய்த இடம்; ஆளுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே, 2-நாழி கைவழித்தூரத்தில் உள்ளது.
எள்ள - ஒப்ப, 176.
எளியசொக்கன், 209.
எளியவர்க்கெளியசொக்கநாதன, 286.
எற்றல் - எதிர்த்தித்தள்ளல், 31.
எற்றி - அறைந்து, 192.
எற்றுண்-அடிக்கப்படுவாய், 31, 331.
எறிகோல், 205.
என்னகையில்வேலை நெரிந்தது, என்னகையில்வேலை நெரிந்தது: அடுக்கு, 88.
என்போதும் - யாதுவரும், 214.
என்றூர்வரை-சூரியனைஒத்த அல்லது பொருந்திய மலை, 110. [255.
என்று - எந்தநாள், சூரியன, 110,
என்னபாக்கியம்செய்தேம், 225.
என்ன புண்ணியம் செய்தேன், 278.
என்னும் - யாதாமோ, 181.
என்னுமென, 204.
என்னேவிடு என்னேவிடு: அடுக்கு, 88.
எனக்கெனக்கு : அடுக்கு, 87.
ஏ - மேன்மை, 41.
ஏகநாயகன், 171.
ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தச, 306. [மாலை, 60.
ஏட்டை-இளைப்பு, 267, 313.
ஏட, 261.
ஏடகம், 200, 201.
ஏடகன், 201.
ஏடழகன், 201.
ஏடா: ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர், ஏடி, 212, 306. [58, 68, 231.
ஏடு, 5, 193, 196, 825, 340.
ஏடுகாணவடமீழ்க்கோணத்து நெருப்பிட்டது, 193.
ஏண் நிலைபேறு;வலிமை, 24, 349.
ஏதம் - அன்பம், 23, 34, 48, 50,
ஏதிலான, 169. [118, 191, 209.
ஏது - காரணம், 25, 118.
ஏமம்-பொன், 18.
ஏயென - விரைவாக, 69.
ஏலத்திமிர்க்குழற்கா, 33.
ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து, 33.
ஏலவார்குழலி, 72.
ஏழ்கடல், 333.
ஏழ்பொழில்வாழ்கோகிலம், 110.
ஏழிசை, 282, 311.
ஏழிசைச்சாதாரி, 328.
ஏழூர்கள்-மேகத்துக்குப்புணைகொடுத்த உபகாரியின் ஊர்கள்;நிலைகள் களவேள்வி நாட்டியுள்ளன; இவற்றுளொன்று நாமூரொனபது, 238.
ஏழைபூபுலவர், 320.
ஏழைபூபேர் - சங்கப்புலவர நாற்பத்தொனபதினமர், 320.
ஏற்றிலச்சினை - இடபமுத்திரை, 91.
ஏற்ற - எதிர்த்து, 215.
ஏறு - இடம், 150, 288, 337.
ஏனம், 25, 132.
ஏனேரும், 184.
ஐங்குறுநூறு : எட்டுத்தொகைநூல் களுள் மூன்றாவது, 297.
ஐந்நிலவளம், 16.
ஐந்நிலக்கணம், 328.
ஐந்தாரை - ஐந்துகதி, 208.
ஐந்நிலத்தும் ஒங்கும் நகர்கள், 17.
ஐய - இறைய, 57.
ஐயிகா, 214.
ஐராவதம், 10, 29.
ஐராவத கூணைர்: ஆனையூருணிக்கரையில் ஐராவதத்தாற் பூசிக்கப்பெற்றவர் (திருவிளை. வெள்ளை. 27, 30; மதுரைத் திருப்பணிமாலை, "ஆய்ந்தன்பின்" என்னும் செய்யுள்.)

ஐராவதநீர்த்தம் : ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையூருணியெனவும், கணபதியேந்தலெனவும்வழங்கும்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது (திருவிளை. வெள்ளை. 27, 30.)
ஐராவதால்லூர்: ஐராவதம் உண்டாக்கிய ஊர்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது (திருவிளை. வெள்ளை. 27,30.)
ஐராவதேசுவரர்: ஐராவதநீர்த்தகரையில் ஐராவதத்தாற் பூசிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான் (திருவிளை. வெள்ளை. 27, 30.)
ஒக்கும் - சரி, 92.
ஒக்குமொக்கும் : அடுக்கு, 74.
ஒக்குமே - ஒக்குமா, 69.
ஒட்டி-சபதஞ்செய்து,பொருந்தி,171,
ஒட்டியர், 206. [324.
ஒப்பார் - இராசகாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்பவர், 113, 117 - 8.
ஒப்பிலழகன - சுந்தரேசர், 28.
ஒப்பு - பொருத்தம், 217 - 8.
ஒருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல், 287.
ஒருக்கால் - ஒருமுறை, 12, 192.
ஒருங்க, 93.
ஒருப்பட்டு, 206.
ஒருப்படுதல் - துணிதல், 335.
ஒல்குமிடை, 346.
ஒல்லை, 307.
ஒல்லையில், 62.
ஒவ்வா - ஒத்தி, 17.
ஒழித்துக்காட்டணி, 14.
ஒழுங்கி - ஒழுங்குபடுத்தி, 193.
ஒளி - தெய்வத்தன்மை, 224.
ஒளிகிற்பான்-ஒளித்துநிற்பவன், 263.
ஒளிகிற்றல், 263.
ஒளிவளர் சேரன் செழுமை, 225.
ஒற்றி - உணர்ந்து, 25.
ஒற்றை - ஒருவகைவாத்தியம், 254.
ஒன்றொழியாயிரவர், 115.
ஒன்னர், 290.
ஓங்கல் - மேருமலை, 22, 256.
ஓசனை - யோசனையளவு, 199, 220,
ஓட்டு - ஓட்டுதல், 129. [251.
ஓடி, 122. [278.
ஓடை - யானையின்நெற்றிப்பட்டம், ஓதனம், 43.
ஓதாதுணர்ந்தவன், 192.
ஓதிமம், 69, 110.
ஓம் என்பது உடன்பாட்டை புணர்த்தும் வடசொல், 191.
ஓரம் - பட்சபாதம், 286.
ஓரை, 22.
ஓலம் - முழக்கம், 336.
ஓலிடல் - முழங்குதல், 46.
ஓலை, 232, 346.
ஓலையகக்கட்டியனுப்பல், 232.
ஓவம் - சித்திரவேலை, 333.
ககனம், 72.
கங்குலுநள் - பாதியிரவு, 345.
கங்கை - பொற்றாமரை, 81,166,212.
கங்கைக்கரையுயாமண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண், 147. [166.
கங்கைகனனி முதலான தீர்த்தங்கள்,
கச்சம் - ஒருவகை அளவு, 103.
கச்சை, 143, 269.
கசை-குதிரையை அடிக்குங்கருவி, 129.
கஞ்சம் - தாமரை, வெண்கலம், 26,
கஞ்சமணி, 130. [130, 205, 215.
கஞ்சீபுரம்: பெருங்கரையென்னும் ஊர்; காஞ்சிகருவி பூர்வஜனம புண்ணியத்தால், ஒருமரத்தின மீதிருந்து தனக்குப்பறவைகளால் உணடாகும்ஜனபத்தையும் அதனைமாற்றுதற்குரிய வழியையும் நினைத்துக் கொண்டிருந்த இடம்.
கஞ்சீடம் - காஞ்சிகருவி.
கஞ்சுவாளன்,171.
கஞ்சுகம் - சட்டை, 42.
கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானிகள், 58.
கட்குனறம், 266.
கட்செவி - பாம்பு, 2.
கட்டவிழ்த்தல், 99.
கட்டுநல்லூர், பாண்டியராசன் மெகுளிப்பிடித்துக் கட்டியஇடம்; இருஞ்சிறையெனனுமூர்க்கு அருகிலுள்ளது, 230.
கட்டோலை - முத்திரையோலை, 99,
கடகு, 205, 324. [118.
கடமபமர்கந்தன், 7.
கடம்பமாவனம், 28, 294.
கடம்பர், 214.
கடம்பவனத்திறை, 4.

கடம்பவனபுராணம், 31, 39,51; 105-6, 333. [265,313, 325,339, 350.
கடம்பவனம், 2, 4, 18, 24, 73, 263,
கடலேழு, 333.
கடவுள் - முனிவன், 8, 103.
கடவுளாலயம், 249.
கடனிறுத்தல், 256.
கடி, 16.
கடிகை (வினைத்தொகை), 102.
கடிதி, 45.
கடிப்பொழில்கள், 14.
கடிமை-வீளக்கத்தனமை, 194.
கடிய, 175.
கடியரவு, 325.
கடு - வீடம், 10.
கடுஞ், 192.
கடுப்ப, 100.
கடைத்தலை - ஞ்ராயுதம், 205.
கண்கள் - வலேயன இடைவெளி, 84.
கண்காணம் - மேல்விசாரணை, 15.
கண்காணி - மேற்பார்வையுள்ளோன, நம்பிக்கையாகப்பாராப்பவன, அறை காரன, 109, 326.
கண்ட - அறிந்த, கேட்ட, செய்த, 7.
கண்டதண்டம், 324, [157, 273.
கண்டி, 195.
கண்டிகை, 87.
கண்டீர், 16.
கண்டீர்கள், 215.
கண்டு - அறிந்து, கேட்டு, 68, 70, 75.
கண்டுமுட்டு: சைனபரிபாஷை, "சைவ வேதியர்தா மேவலா மினமுகண்டு முட்டிடா மென்ற வினம்ப" (பெ. ரா. திருஞா. 653), 184.
கண்டுவழ்ந்து-கேட்டுமகிழ்ந்து, 300.
கண்ணி - மாலை, 64, 89.
கண்ணீர் - கள்ளீர், 16.
கண்ணீர் அளிப்ப, 126.
கண்ணுதலழகன், 266.
கண்ணுவர், 11, 311, 347.
கண்ணுறை - கருத, 224.
கண்ணுறில் - நினைத்தால், 250.
கண்படைகொள்ளல், 120.
கண்வலே - கண்களேயுடைய வலே, 25.
கணக்கர், 142, 145. [216, 319.
ரக்கு - நியாயம், முறை, வழக்கு,
கணங்கள், 25.
கணநாதர், 131.
கணநாயகர், 311.
கணம் - கூட்டம், 156.
கழுதிபர் - கணங்களின் தலேவர், 52.
கணிச்சி - ஒருவகையாயுதம், 205.
கணித்து, 202.
கணிதநூல், 34.
கண்சசெலவு, 130.
கதந்தா = கர்த்தா - தலேவன், 319.
கதநு - முழங்கு, 330.
கத்திரியர் - ஒருவகைத்தேயத்தார், 206.
கதம்பகரான - கடம்பவனம், 47.
கதமபவனம், 331.
கதலி, 15, 38.
கதி - கடை, புகலிடம், முத்தி, 317,
கதை, 205. [325, 330.
கந்தபுராணம், 12, 74, 76, 128.
கந்தம் - கழுத்தி, மணம், 30, 257.
கந்தமலி பந்தமுறு மரிக்கிகோட்டை, [257.
கந்தாதந்தாய, 66.
கந்தரம், 270.
கந்தரவரசர், 233.
கந்தவனச்சேசாமன, 111
கந்தவனம - காகோயார்கோயில், 111.
கந்தன, 7.
கந்திதது - மணம்வீசி, 144.
கந்துகம, 34, 134, 333.
கப்பிஞ்ஞாடு - பாண்டிவள நாட்டின் சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இந் நூலில் இயற்றப்பெற்ற இடம், 316.
கபிலா, 61 - 2, 105.
கபிலரந்தாந்து, 79.
கபிலன, 77, 79, 334.
கபிலனதோழன, 77.
கபோலம் - கனனம், 236.
கம்பம் - நடுகம், 203.
கம்பராமாயணம், 38, 50, 54, 73, 104, 126, 135, 174, 191, 231, [263, 276.
கம்பலே, 15.
கமபலே: ஒரு நதி; இலங்கைத்தீவில், சம ஞளியிலிருந்து உண்டாவது, 94.
கம்பிததல், 26, 176, 207, 215, 300.
கம்பிப்பன - நடுங்குவன, 166.
கம்பு - சங்கம், 336.
கமடம், 114.

கமலம் - பதுமநிதி, 24.
கமுகின்பாளை, 15.
கயம்-யானை, 21, 229.
கயவன், 170.
கயற்கண்ணி, 335.
கயற்குறி - மீனமுத்திரை, 300.
கயிலை, 72, 335.
கயிலைபாதிகாளத்திபாதி யந்தாதி : நக்கீரரால் இயற்றப் பெற்றநூல், 72.
காகம், 38.
காடி, 205.
காப்பெருங்குன்று - யானை, 57.
காப்பொற்குன்று - யானை, 3.
காமுந்தானும், 172.
காவாளம் - கைக்கத்தி, 128.
காஷாயநிதி - லிடாயநிதி, 5.
காரி, 15.
காரிக்குருவி, 11, 295, 329, 350.
காரிக்குருவிமிருத்யுஞ்சயமந்திரமோதல், 295.
காரிகரியாக - யானை காரிக்கட்டையாக, [100.
காரிமுகன், 1.
காரியமால் - காரியமாணிக்கப்பெருமான், [20.
காரியுரித்தோன், 296.
காரு, 24.
காருகிட - கோபிக்க, 284.
காருகுதல் - மாணிக்கத்தின்குற்றம், 95.
காருகுருவி, 296, 298, 346.
காருடன், 803.
காருடி - கெருடி, 169.
காருடிகரன், 175.
காரூண, 15.
காரூண்சொக்கநாதன், 161.
காரூண்சொக்கன், 273, 291, 314.
காரூணசேர்கடவுள், 285.
காரூணசேர்சொக்கன், 289, 290.
காரூணமெய்யன், 166 - 7.
காரூணமேனிப்புண்ணியன், 223.
காரூணியன், 221.
காரூணியுடை நாயகன், 118.
காரூணியுடையார், 296.
காரூணவாழ்வு, 268, 350. [304.
காருத்துடையடையணி, 174, 225-6,
காருதியபொருள்கள் வேண்டுபவரிக்
காருடர், 253 - 4. [குங்கடவுள், 98.
காருடதேயம், 206, 251.
காருடமன்னன் - காருடகதேசத்
காருடர், 206, 251. [தரசன், 258.
கருப்பஞ்சாறு எரிதல், 194.
கரும்பன - கரும்பையன்ன, 321.
கருலி - நீர், மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதி, 55.
கருவிவானம், 55.
கல்மாரி-கல்மழை, 281.
கல்யாணன - நல்லநடையும் குணமும் உள்ளவன், 121, 140.
கல்லணை - இலங்கைத்தீவில், சமவெளியிலிருந்து உண்டாகும் ஒருநதி, 94.
கல்லாடம், 1, 6, 9, 10, 11, 27, 40, 41, 46, 51, 59, 63, 67, 75, 78, 80, 84, 88, 92, 94 - 5, 122, 132, 142 - 3, 155, 168, 212, 237, 241, 243, 258, 263, 266, 274, 287, 292.
கல்லானை, 320.
கல்லிபம் - கல்லானை, 9, 334.
கல்லூரு, 341.
கல்லோலம் - அலை, 49.
கல்விமன்னன், 121.
கலவல் - கலத்தல், 313.
கலவை, 278.
கலிங்கத்துப்பரணி: கருணாகரத்தொண்டைமான்மீது சயங்கொண்டார் பாடியநூல், 9, 300.
கலிங்கம் - ஆடை, 87.
கலிங்கர், 206.
கலித்து - சப்தித்து, 48, 53.
கலித்துயர், 328.
கலிதொகை : எட்டுத்தொகை நூல் களுள் ஆறாவது, 17, 20.
கலியாணன - நல்ல நடையையுடை [வன, 121.
கலியுகம், 311, 347.
கலை, 24.
கலைகள் அறுபத்தாறுமாறு: பாதம் ஒழிந்த கலைகள், 339.
கலைச்சங்கம் - ஆடையின் தொகுதி, விதானையின் தொகுதி, 112.
கலைமகள் துதி, 7.
கவ்வை, 146.
கவசம், 253.
கவடம் • கபடம், 317.

கவடி - பலகறை, 198, 240, 269.
கவடித்தாமம் - பலகறைமாலை, 240.
கவடிவெண்பல், 198.
கவந்தம்-தலையில்லாத உடம்பு, 222.
கவளம், 337.
கவிதை, 65, 336, 344.
கவிதை தொடர்-கவிபாடி, 65.
கவிமனர்-கவிமன்னர், கவியரசர், சங்கப்புலவர், 78.
கவிவரணர்-சங்கப்புலவர், 69.
கவின், 93, 349.
கவின்குழல், 114.
கவுணியகோத்திரம், 179.
கவுணியர், 346.
கவுணியர்கோன-சம்பந்தர், 316.
கவுரியன் பாண்டியன், 103, 202.
கழகம்-கல்விச்சாலை, 265.
கழங்கு, 34.
கழறி-சபதங்கூறி, 176.
கழறிற்றறிவார் நாயனார், 275.
கழனி, 330.
கழி, 16.
கழு, 325.
கழுக்காணிச்சமணர், 198.
கழுக்குன்றம், 150.
கழுக்கோல், 205. [தல், 196.
கழுமரங்கள் ஏறுவோராற் சுமக்கப்படு
கழுமலம்-சீகாழி, 186.
கழுவர்படையீடு : இது சமணர்கள் ஏறிய 8000-கழுமரங்களின் வரிசை முடிந்த கீழைக் கோடியாகிய இடத்திலுள்ளது ; திருப்பூவணத்தின பக்கத்தது; இக்காலத்து, கழுவேறு மடை, கழுவேறு கடையெனவழங்கும் ; கழுக்களின்வரிசை முடிந்த மேலைக் கோடியில்மேலக்காலென ஓர் ஊர் உள்ளது, 198.
கனழக்கோல், 205.
கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு, 87.
கள்ளர்நாடு - மதுரைக்கு வடக்கே 8-மயிலில் உள்ளது.
கள்ளன், 248-9.
களக்கம்-கலகம், களங்கம், குற்றம், 256.
களங்கம், 93. [து, 261.
கனங்கனிக்கொத்து- களாப்பழக் கொத்
கனம் - கழுத்து, 16, 194-5.
களவேள்விநாடு - பாண்டிவளநாட்டின் சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக் காலத்தில், ஒரு பாண்டியன் சோழனொருவனைக்கொன்று களவேள்வி செய்தற்கு இடமாக விருந்தது பற்றி இப்பெயர் பெற்றது; காட்டு நாடெனவும் கூறப்படும்; இந்நாடு மூவரையன் வண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது ; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளவீரசோழனென்னும் மலர் இதன கண்ணதென்று தெரிகிறது, 233.
களாசி-காளாஞ்சி, 119, 150.
கற்கிகல்-குதிரைகள், 132.
கற்பகதரு வாகனவிசேடம், 190.
கற்பகப்பொழில், 32.
கற்பகவிநாயகர், 1.
கற்பவெங்கனல், 56.
கற்பித்தல்-செய்தல், 28.
கற்பு-கல்வி, பாதிவிரத்தியம், 288.
கற்பூரம், 221.
கற்றுச் செல்வோர், 68.
கற்றை, 69.
கற்றைவார் சடிலச்சொகுகன், 289.
கறங்கு, 147.
கறம் - கருமை, 186.
கறுத்த - கோபித்த, 146.
கறுத்து - கோபித்து, 146, 283.
கறுவி - கோபித்து, 148, 174, 303.
கறுவினர், 197.
கறை - கடிவளனம், 126.
கறை - அழுக்கு, இரத்தம், 25, 289.
கன்மாப்பாவறிவதொருபலகை, 334.
கன்றல் - வாடுதல், 169.
கன்றினர் - பகைவர், 215.
கனனடன், 343.
கன்னத்தில் விரலாற்குத்தல், 190.
கன்னல்-கரும்பு, 59, 112, 199, 334.
கன்னல் மொழி, 191.
கனனி-எட்டுப்பிராயமுடையவள்,கன்னியாகுமரிநதி, 20, 151, 166, 192, 302.
கன்னிகை - விவாகமாகாதவள், 330.
கனனி கன்னடு, 237.
கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு, 249.
கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு, 258.

கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன், 192.
கன்னிமாடம், 34.
கன்னிமாது, 305. [226.
கன்னிமால்காளியீசன் காக்குமாநகரி,
கன்னியர், 22.
கன்னியாகுமரி, 166.
கன்னியோங்குமாடம், 34.
கனகக்கிழி, 325.
கனகதோரணம், 28.
கனகசபை, 332.
கனகதோராவல்லி, 97. [மரை, 310.
கனகப்போதாரோடை - பொற்ற
கனகம், 108, 301.
கனகமாளிகை, 215.
கனத்திறை - (வீறநின்) சுமையை யுடைய சிவபெருமான், 273.
கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை,
கனவிடை, 299. [133, 241.
கனையிருள், 339.
கா, 19, 33.
காக்கை, 297, 346.
காகசுரம், 285.
காகதாலிகநியாயம், 192.
காகம், 329.
காகவாகனர், 96.
காகவோசை, 287.
காகுளி - பேய்க்குறிஞ்சி போலப்பாடு
காங்கெயர, 83. [வது, 287.
காசி, 12.
காசினி, 295.
காசு-குற்றம், 331.
காஞ்சனம்-பொன், 300.
காஞ்சனமாலே கோயில்: எழுகடற் றீர்த்தத்தின் தென்மேற்கிலுள்ள மிகப் பழமையான கோயில்; இதில் ஜலகண்டேசுவரா ரென்ற சிவலிங்கப் பெருமானும் அவரைத் தரிசித்த வண்ணமாக அமைந்த காஞ்சன மாலையின் வடிவமும் உண்டு.
காஞ்சன விமானம், 27.
காஞ்சி - காஞ்சிப் பூமாலே, 220.
காஞ்சிப் புராணம், 298. [270.
காட்சியால் சூல் கொள்ளுதல், 128,
காட்டுநாடு - களவேள்வி நாடு; மழைக்குப் புணைகொடுத்த மங்கலநாடு என்று ஒருநாடு சிவகங்கைச் சீமையில் இளையான்குடிக்குமேற்கில் உள்ளது; இதில் எழு ஊர்கள் உண்டு, 233, 290, 345.
காடவர், 206.
காடுவெட்டி-ஒருசோழன், 90, 337.
காண மறைந்தனன், 236.
காஞ்சி சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் காணல், 25.
காணர் விளங்க அறியார், 27.
காணி-உரியநிலம், 215.
காத்திரம்-உடம்பு, 195.
காதலர், 22.
காதலன்-கணவன், 49.
காதன மாதர், 92.
காமம்-குணபுறத்தம், 183.
காந்தன-தலேவன, 57.
காப்பு-திருநீறு, 199.
காம்போசக்குதிரை, 119.
காமதேனு, 253.
காமரூபப்புயல்கள், 54.
காமனுக்குக் கண்ணில்லே, 235.
காமனேக்காய்ந்த கண்ணன், 70.
காமுற, 236.
காயகன-இசைவல்லான், 110, 268.
கார்-மேகம், 326.
கார்வளங் கொண்மண்டலம் - பாண்டி நாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது தன்பாற்கப்பிஞ்சி யென்னும் சிறுநாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடிக்கு வடக்கேயுள்ளதாதலால், மழைக்குப்புணைகொடுத்தமங்கலநாடென்பது இதுவேயெனறு சொல்லுகின்றனர், 316.
காரணமுதல்வன்-சிவபெருமான், 38.
காரணமுனிவர், 311.
காரணவன-சிவபெருமான், 111.
காரணவன்-சிவபெருமான், 15.
காரணன், 201.
காராக்கிரகக்குகை- திருப்பரங்குன்றத் திலுள்ள குகைகளில் ஒன்று; இது நக்கீரரைப்பூதம் சிறைவைத்த இட
காரியத்தோர், 219. [மாம்.
காரியர், 328.
காரியார் 344, 349.
காரியார் நாரியார் - இருபுலவர், 216.
கால்-காற்று, வாய்க்கால், 142, 240.

கால்மாறி, 262.
கால - காலனோடுடையன, 134.
காலகாலன், 282.
காலமேகம், 177.
காலனேப்பாய்ந்தகாலன், 70.
காலி - பசுக்கள், 261.
காவணநல்லூர் - தாகந்தீரும்பொருட்டுக் குளம் முதலியவற்றிலுள்ளஜலத்தைப்புண்ட குண்டோதரன, மனிதர்களுடைய ஜலகஷ்டத்தைத்தீர்த்தற்காகச் சிவபெருமானுடைய கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய நீர்நிலைகளுள், பந்தர் சூழ்ந்த நீர்நிலையையுடைய ஊர்; காவனூர் எனவும் வழங்கும்; மதுரைக்கு வடக்கில் ஒரு காதத்தில் உள்ளது, 46.
காவணம்-பந்தர், 38, 46.
காவணவாவி, 46.
காவலறை, 93.
காவனந்தி, 83.
காவனூர்: இப்பெயருள்ள ஊர்கள் மூன்று;ஒன்று பரம்பகுடிக்கு வடகிழக்கே 8-மயிலில் உள்ளது; மற்றொன்று இராமநாதபுரத்துக்கு வடக்கே 4-மயிலில் உள்ளது; வேறொன்று மதுரைக்கு வடக்கில் 10-ஆவது மயிலில் உள்ளது, 46.
காவிரி, 181.
காவிரிப்பூம்பட்டினம் - இது பட்டினமெனவே முற்காலத்து வழங்கிவந்தது, 108, 302. [பந்தர், 191.
காழிநகர்ப்பெருமான் - திருஞானசம்
காழிவேந்தன, 305, 308.
காளத்தி, 72, 335. [196, 304.
காளம் - ஒருவகைவாத்தியம், கழு, 17,
காளி-செல்வத்தம்மை, 20, 266.
காளி நமச் செல்வி, 20.
காளை - காளையீச்சர், 111.
காளையார் கோயில், 110.
காளையார் கோயிலின் விசேடம், 110.
காற்சிறை - காலிடம், 178.
கான-வனம், 247.
கானமாறியாடியவர் அதி, 6.
கானமாறியாடினான், 339.
கான்மேதி-காட்டெருமை, 25, 229.
கானம்-இசை, 25-6.
கானலம்பதிவிசேடம், 110.
காணியம்பதி - கானப்பேரூர், காளையார் கோயில், 110. [வழக்கு, 79.
கீழ்நில்-இழிந்த, நிறை, மலைநாட்டு
கிடை-கிடத்தல்; ஒப்புமை, 145.
கிணறு, 346.
கும்புரி, 100.
கிரமாலங்காரம், 308.
கிராதர் - வேடர், 202. [202.
கிராதர்கோமான - சேதியர்கோன், கிரியை பத்தி (இசை யிலக்கணம்), கிரேதாயுகம், 347. [288.
கிழத்தனமை, 87-8.
கிழவன், 228.
கிழி கிழித்தணியாற் செய்த முடிப்பு, அதிற்பொதி, பொற்பொதி, 65, 210, 215, 321, 339.
கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித் திருவிழாவில் நாலாந் திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேலமாசி வீதியிலுள்ள நகரீச்சரகோயில் அல்லது சக்கத்தார் கோயிலிலிருந்து இரண்டு விக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதுண்டு; அவற்றைக் கபிலதீர்த்தம் வடிவங்களென்று சொல்லுகின்றனர்.
கிள்ளி-சோழன், 219, 225, 240, 253. [15, 29, 89.
கிளை குலம், சுற்றம், மூங்கில், யானை,
கினனம்படும் - தனபமுறுவார், 357.
குந்தநாதன - பாண்டித்திரன், 267.
கீதம் - இசைப்பாட்டு, 110, 119.
கீரன - நக்கீரன், 62, 64, 68, 74-5, கீரி, 132. [77, 334-5, 348.
கீழ்த்திசை-பாதாளம், 226.
கீழ்நீர், 117. [டியது, 100.
கீழைமதிலோரத்தில் அட்டாலை கட்
கீற்று - மாணிக்கத்தின் குற்றங்களுள் துகிற்கண், 95. [ஒன்று, 95.
குக்குடம், 139.
குச்சரர், 206.
குசை-கடிவாளம், 241, 342.
குசைவலித்தது, 128. [268.
குஞ்சரந்தாங்குங் கோயிற் குழகன்,
குஞ்சரந்தாங்குங் கோயிற் கூத்தன்,
குஞ்சரம்-யானை, 292. [193.
குஞ்சி-தலைமயிர், 247.

குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை, 56.
குடபாலோடை - மேற்கிலுள்ளதான வீலவீசுளம், 241.
குடும்பரீதி, 229.
குண்டர், 180, 185.
குண்டிகை, 181, 309.
குண்டோதரப்பூதம், 319.
குண்டோதரன், 39, 332.
குணங்கள், 97. [ஞர், 260.
குணப்பெருங்குன்று - மூர்த்திநாய
குணம், 75.
குணிலை - மஞ்சிகையிருக்கண் ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து, 39, 70, 182.
குதவழி, 198.
குதிரைக் காலிற்கழல், 126.
குதிரைக் குற்றங்கள், 133.
குதிரைகள் வருதல், 126. [129-30.
குதிரைகளின் இலக்கணம் முதலியன,
குதிரைகளின் நடை ஐந்து, 131.
குதிரைகளின் பெருமை, 134 - 5.
குதிரைச் செட்டி, 132.
குதிரை நோய்கள், 134.
குதிரைப் பெயர்கள், 133.
குதிரை மூன்று காட்டல், 131.
குதிரையிடங் காட்டல், 131.
குதிரையாயிரத்துக்கோர்குதிரையாள், 237, 239.]வன், 242.
குதிரையிராவுத்தன - குதிரைத் தலை
குதிரையின் தாரை ஐந்து 130.
குதிரையின நடை ஒன்பது, 130.
குதிரையின் நலமும் தீங்கும், 132.
குதிரையின் நிறமும் அவயவப் பண்பும், 132.
குதிரையின் பிறப்பிடம் ஏழு, 132.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொண்ர்ந்து ஒப்பித்தல், 128, 137.
குதிரையைப் புகழ்தல், 134-5.
குதிரையுணவு, 139.
குதிரை வலங்காட்டல், 131.
குதிரை வீரர், 129.
குந்தம், 205, 207.
குப்பாயம்-சட்டை, 127, 268.
கும்பிடல், 237.
குமரவேள், 38. [109.
குமரன் அண்டத்தை வலம் வந்தது,
குமரியாடல், 89.
குயிற்பத்து: திருவாசகத்தின்ன ருப
குரக்கினம்-குரங்கினம், 15. [கிகம், 126.
குரத்தியர்-சைனமதத்தின்ள தவமுதி
குரு, 94. [மகளிர், 190.
குருக்கு, 112, 115.
குருவரன, 23. [64.
குருவிந்தமணி- அரசர்சாதிமாணிக்கம்,
குருவிருந்தத்தூறை இவ்வூர் மதுரை கு மேற்கே, கo-நாழிகை வழித தூரத்தில் உள்ளது; குருவித்தூறை யென இக்காலத்து வழங்கும்; பனறிக் குட்டிகளாக வந்தோர் பழம் பிறப்பிற் பிறந்த ஊர் (திருவிளை. பனறிக்குட்டிக்கு. உ.)
குருவை-குட்டி, 11, 291, 345-6.
குலச்சினம, 179.
குலசேகர பாண்டியன்வடிவம்: பொற் றாமரையில் வடபாலுள்ள பாண்டிய படித்துறையில் மேல்பாற்றாணிலுள்ள வடிவம்; குலசேகரபாண்டியனென்பவன தனஞ்சயன சொல்லக் கேட்டு இத்தலத்தைக் கண்டு நகராகச் செயவித்து இனிது இராசதானியாகக் கொண்டவன. (திருவிளை. திருநகரங்.)
குலநிலகம், 321.
குலம் - மலை, வங்கிசம் (மூங்கில்), 15,
குலவரை - இமயம், 15. [68.
குலிசம், 25.
குலை கரை, 15.
குலோத்துங்கசோழன் கோவை, 163.
குழகன, 268.
குழந்தைக் கோலம், 154.
குழப்பி - குழம்பச் செய்து, 57.
குழம்பு கொற்றூளர், 145.
குழம்புதல் - மனங்கலங்குதல், 145.
குழல், 261.
குழலி, 72.
குழற்கா-கூந்தலாகிய சோலை, 33.
குழாம், 25.
குழுவமண் குண்டர், 180.
குழுவுடையமண், 189. [பகிகம், 123.
குழைத்தபத்து: திருவாசகத்தின்னஒரு
குளம்-நெற்றி, வாவி, 71, 101.
குளிர்விமானம், 27.
குறட்டன், 44.

குரட்டலு-பூதவுடம்பு, 44.
குறள்-குறுகியது, 44.
குறி-புண்டரம், முத்திரை, 152, 299.
குறிஞ்சி, 16.
குறிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம், 269.
குறிஞ்சிலிக கொத்து, 269. [243.
குறியறிவு-குறித்தலையுடைய அறிவு,
குறுந்தொகை : எட்டுத் தொகை நூல் களுள் இரண்டாவது, 67.
குறும்பர், 346.
குறும்பெருநரிகள், 141.
குறுமுனி-அகத்தியர், 9, 348.
குறுமுனியன, 321.
குறை - குற்றம, 96.
குறைந்து, 252.
குனகக கரியுரித்தோன, 296.
குனமெறிந்தாய், 228.
குனறி குனற, குனறிமண், 191, 235.
கூகை-கோட்டான, 132.
கூசல்-நாணல், 118, 183, 241.
கூடம்-வஞ்சனேமாடத்தின மேற் பக் [கம், 54.
கூடமல்லான, 54.
கூடல், 5, 19, 55, 249, 320.23, [346, 348.
கூடல் நகாத்துறை, 5.
கூடலிறைவனனறிவெறொரு தெய்வ
கூடற்புரம், 324. [முண்டோ, 288.
கூடன மனனன, 325.
கூடனகா, 322.
கூடி-வீரட்டி, பட்டுக் கோட்டை முதலிய இடங்களின வழகு, 174, 245.
கூடைதட்டிப் பறம்பு: திருப்பரங் குனறத்தின வடகமே புதகண்ட குளத்திற்குத தென கிழக்கே யுள ளது; குளததை வெட்டிய பூதம் மண் கூடையைத் தட்டுதற்கு இட மாக இருந்தமையின இஃதி இப் பெயர் பெற்ற தென்பா.
கூதன, 193.
கூத்தி, 157-8.
கூதிர்வான, 210.
கூப்பிடு-கூப்பிடுதூரம் 100.
கூப்பீடு, 100.
கூபம்-திணை, 223, 332.
கூர்க்கு மூக்கு, 397.
கூர்ம புராணம்: பதினெண் புராணங் களுள் ஒனறு, 300.
கூருகிரென்கு, 15.
கூவம்-திணை, 330, 333.
கூற்றங்கெட உதைத்தோன், 296.
கூறை - ஆடை, 119.
கூன, 340.
கூனல், 348.
(கெட்டேன-ஐயோ, 117, 156.
கெருடி - ஆயுதப் பயிற்சி செய்யுஞ் சாலை, 244.
(கேட்டிமுட்டி : சைனபரிபாஷை; "என றுகூறலுக் கேட்டிமுட்டியாய நுவிமன றியமமி" (பெரிய. திரு ஞா. புரா), 183.
கேடகம், 205.
கேதகை, 10, 221.
கேயூர, 206. [63.
கேவலனல்லன - சாதாரணனல்லன்,
கேழல், 24, 291 - 2, 295, 303,
கேளலா, 221. [329.
கை - செயல், 196.
கை நூறகல்: யுத்தபரிபாஷை, 171.
கைதவமேன கைதவமாகாது, 286.
கைதவம்-வஞ்சனே, 197, 286, 343.
கைதவன, 99, 156.
கைந்நிலை-வித்தை, 216.
கைப்பொருள் கொண்டு மெய்ப்பொ ருள் தேடிவான, 203. [197, 258.
கையா - வஞ்சகா, 187, 191, 195,
கைலை, 72.
கைவேபாதி காளத்திபாதியந்தாதி, 72,
கைவைராம கைகததி, 136. [335.
கையறாநிலை - கையை உதறிக் (கெடகிறேன், 96. [கொண்டு, 185.
கொகாத-குதிரை, 132.
கொங்கணர், 206.
கொங்கர, 206.
கொங்குதேரவாழ்க்கை : குறுந்தொகை யிலுள்ள இரண்டாம் செய்யுளின் முதல், 66.
கொச்சை-சோழி, 188. [தர், 188.
கொச்சைப்பாலன்-திருஞான சம்பந்
கொச்சைமுனி - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனர், 190. [262.
கொச்சையன - இழிந்தவனல்லன்,
கொட்டி - மண்வெட்டி, 145, 147,
கொடிகள், 14. [165.

கொடுக்கு-ஆடையின்தொங்கல், 143.
கொடுங்கனு, 171. [4, 269.
கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை, 181.
கொடுங்கோல் ,139.
கொடுங்கோளூர்:கழறிற்றறிவார் நாயனாருடைய இராசதானி, 276.
கொடைத்தகவு, 274.
கொண்கன, 333.
கொண்டல்-மேகம், 17.
கொண்டல்வண்ணன், 50.
கொண்டாழி:மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோரோடை ; வலவீசுகிற குளமாகவுள்ளது; சோழன் முதலியோரைத்தன்னுட் கொண்டு ஆழ்த்தினமையால் இப்பெயர் பெற்றது, 10, 241, 327, 342. [காரம், 55.
கொண்மூ : கொண்மூவென்பதன்வி
கொண்மூ-மேகம், 54, 280.
கொத்திசை, 271.
கொத்து-தொகுதி,63,261,269, 271.
கொந்தக்குலம்-கொந்தகக்குலம் ; மதுரைக்கு அக்கினி மூலையில் 4-நாழிகை வழித்தூரத்தில் கொந்தகையென்று ஓர் ஊருண்டு; அதிற் கொந்தக வேளானசென ஒருகுப்பினர் உளர், 202.
கொந்தகப்பெருமான்,206,208. [325.
கொந்தகன் - படைத்தலைவன், 149,
கொந்தகை : மதுரைக்குத்தென் திசைக்கில் 4-நாழிகை வழித்தூரத்தில் உள்ளதோரூர்; கொந்தகக் குலத்தராகிய ஒருவகை வேளாளர் அதில் இருக்கின்றனர்;சுந்தர பாண்டியனைக் கொந்தகக்குலத்தரென்று,ஈ 0-ஆம் திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.
கொந்தவீரன், 340.
கொம்பு, 136.
கொம்மை-வட்டம், 36,
கொல்லொணுப்படை எவற்றும் வெல்லொணாது, 177.
கொழுமன்னர், 16.
கொள்ளிகொள்வட்டம், 131. [108.
கொளப்படும் - கொளல் வேண்டும், [லிடாமை, 287.
கொளுத்திக்கொண்டு கொண்டது
கொளுவுதல்-பொருத்துதல், 30.
கொற்றம், 104.
கொற்றவன,259. [143, 147.
கொற்றான் - மண்வேலை செய்பவன்,
கொற்றாளர், 145.
கொற்று-கதிறறுப்பவனுக்குரிய கூலி, கொத்தி, படி, மண்வேலை, 143,
கொன்-அச்சம், 231, 343. [145.
கொன்றிட- வருத்த, 25.
கோ-தலைமை, 12.
கோ என்பதை முடிமன்னர்களின் பெயரோடு சேர்ப்ப : கோச்சேரன, கோச்சோழன, கோப்பாண்டியன, 40. [297.
கோகநயம்-தலைமையாகிய காரிகருவி,
கோகனகத்தன, 50.
கோகிலச்சுரம், 285.
கோங்கு, 17.
கோச்சடை : கோச்சடில வருமரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்றவூர்(பரகாமாலையுரை); மதுரைக்கு 2-மயில் மேற்கேயுள்ளது.
கோச்சடிலவருமன்-உகிரப் பெருவழுதியாருடைய உபநயனத் திருநாமம், 52, 333.
கோசலர், 206.
கோட்டம், 221.
கோட்டுமண் கொள்ளல் - மண்ணைக கொம்பாற்குத்தியெடுத்தல், 178.
கோட்டை, 327.
கோடகம்-குதிரை, 107, 129, 137.
கோடகவமர்-குரைமேலேறிச் செய்யும் சண்டை, அசுவயுத்தம், 231.
கோடாரி, 270.
கோடிக்க-அலங்கரிக்க, 121.
கோடிநாயிறு-கோடிசூரியர், 250.
கோடு-கரை, மறு, 327.
கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டு முனி, 111. [தல், 14.
கோடுதல்-வழிதப்பிச்செல்லுதல்,வளை
கோடுவன, 14.
கோணம்-சதுரம், 61.
கோத்திரம்-குலம், 322, 325.
கோத்தும்பி, 115.
கோதனம் - பசு, 209.
கோநிலமாபின் வந்தகுலம், 66.

கோதை-சேரன், 279.
கோப்பு-கோத்தல், பெருமை, 321.
கோபம், 95.
கோபுரம், 183. [மாணிக்கம், 94.
கோமளமாணிக்கம் - பார்ப்பனச்சாதி
கோமாயு-நரி, 124.
கோமாறவரமன-சுந்தரமாறா, 40.
கோமான்-அரசன, 279.
கோமூத்திரி : ஒருவகைநாடை, 130.
கோமேதகம், 97.
கோயில், 60, 67, 102, 121, 137, 155, 170, 187, 193, 254, 268, 301, 307, 370.
கோயிலைப் பொனனுல் வேய்ந்தது, 150,158, 242, 244. [பறுகம, 115.
கோயிற்பத்தி : திருவாசகத்துள்ள ஒரு
கோயிற்புராணம், 182. [240.
கோரம்-கொடுமை, சோழன் குதிரை,
கோல்-அம்பு, அளக்குங்கோல், 142, 162, 328, 337, 343.
கோலம்-அழகு, பனறி, வேடம், 154, 214, 240, 269-70, 292, 324, 329.
கோலறை, 142-3, 147.
கோலிய, 124.
கோலிஞர்கள், 148
கோலுதல்-வேளாதல், 148.
கோவணம், 122. [கொடான், 122.
கோவணமும் ஒருமனறிக குதிரை
கோள்-விடம், 176.
கோளகை, 208.
கோறல், 99.
கோன-அரசன், இடையன், தலைவன், 21, 50, 262, 326.
கோனெனும் பெயர், 89, 214.
கௌவை, 134.
சக்கரம்-ஆஞ்ஞை, 348.
சகடு, 301.
சகநெறி-உலகநடை, 46.
சகலகலாவலவன, 349.
சங்கக்கு-சங்கப்புலவருக்கு, 345.
சங்கதமிழாய்ந்ததென்னன, 7.
சங்கத்தார் கோயில் : இது சோம சுந்தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயிலிலுள்ள பெரிய பிராகாரத்தில் வாயு மூலையிலுள்ளது; இதில் முருகக் கடவுள், அகத்தியமுனிவர, சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள் முதலியன உள்ளன.
சங்கத்தார் திருவுருவங்கள் : பொற்றாமரையின வடகரை மண்டபத்துள்ள தூணப்பத்திகளிலும், ஸ்வாமி கோயிலுள் வாயுமூலையின கண் உள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.
சங்கத்தின கீழே சிவபெருமான் நின்றது, 4, 14, 68, 70.
சங்கப்பலகை, 61, 320, 348.
சங்கப்பலகை கொடுத்தது, 61.
சங்கப்பலகை மொழியறிதல், 9, 61.
சங்கப்புலவர்கள், 17,61, 65, 67, 69, 72, 77-9, 182, 280, 286. [336.
சங்கம் தொகுதி, 14. 68, 81, 112,
சங்கமண்டபம், 61 - 2, 81, 121.
சங்கமவடிவம், 300. [238, 267.
சங்கரன-சுகத்தைச் செய்பவன, 44,
சங்கரா, 73.
சங்கறுப்பதெங்களகுலம், 68.
சங்கிதம், 268, 272.
சங்கு-சங்கநிதி, வளையல், 15, 24, 128.
சங்கை-சந்தேகம், 116.
சசசரி, 205.
சசி-ஆந்துராணி, சந்திரன், 42, 264.
சசிபதி-இந்திரன, 264.
சஞ்சலம், 183.
சட்டிடன : விரைவுக்குறிப்பு, 99.
சட்டை, 68. [230.
சடகமென-விரைவாக, 59, 60, 153,
சடகம்-கரிக்குருவி, 297.
சடங்கு-நித்தியகனமம், யாகமல்லாத காமம், 26, 41, 139, 152, 298.
சடங்குக்கந்தன, 46.
சடங்குமைந்தன, 39.
சடாக்கரம்-ஐந்தெழுத்து, 227.
சடிலம், 69.
சடைகொடுவெருட்டல்வேண்டா, 69.
சடைப்புரை-சடையினுள்வெளி, 55.
சடைமனனன், 320.
சடை முடியழகன, 175. [ரம், 308.
சடையாயெனுமால் என்னுந் தேவா
சடையுக்கிரனுர், 9.

சண்டவெங்கோபம் - மிக்கவெங்கோ
சண்பகம், 221. [பம், 36.
சண்பை-சீகாழி, 307.
சண்பை நாயகர், 185.
சத்தி-வேல், 81, 229, 320.
சத்திபீடம், 19.
சதகம், 115.
சதங்கை சலனசலனென, 130.
சதமுறை-பலமுறை, 47, 146.
சதிரோன, 109.
சதுமறைமுனிவர், 58.
சதுமாடம், 5.
சதுவேதம், 3. [ஞள் ஞனறு, 95.
சந்தக்கேடு - மாணிக்கத்தின குற்றங்க
சந்தம்-இயல்பு, சந்தஸ், 26, 178,237.
சந்தனம், 328.
சந்தியாமடம்,309.
சந்திரமா, 301.
சந்திரமாகுலம், 301.
சந்து-சந்தனமரம், 156, 229, 247.
சந்தை-சொனனதை மீட்டும் சொல்
லல், வேதம், 112, 270, 312.
சந்தைகள், 246.
சந்தைசொல்யாண்டு, 282.
சந்நாகம்-கவசம், 26.
சப்படி, 96.
சபவடக்கரமுந்தாறும், 172.
சபவடம் - ஜபவடம, 114.
சபைஞ்ஞ - ஆயிரக்கான மண்டபம்,
நூற்றுக்கான மண்டபம், முதற்
பிராகாரத்தின் வடக்கே இரண்டு
சபை, வெள்ளியம்பலம்.
சம்பந்தர், 325, 330, 340.
சம்பு, 3, 256.
சம்புமா-நாயாகிய குதிரை, 125.
சம்புவாணை, 134
சமண்டலேவர், 198.
சமணர், 178-80, 198, 337, 340.
சமணர் எண்ணுயிரவர், 193, 195-7.
சமயாசாரியர் நால்வர்துதி, 7. [325.
சமணெளிமலை: இலங்கைத்தீவில் உள்
ளது, 94. [நான்கு, 94.
சமணெளியைச் சார்ந்த மலைகள்
சமாதி-சங்கற்பம், சமாதானம், ஞான
திருவுந்தி, நினைவு, 66, 86, 125,
சமையம், 24. [243.
சயசய, 222.
சரக்கறை பொன்னறை; "சரக்கறை
யேவென்றனி நெஞ்சமே" (திரு
நா.தே.), 203.
சரணம் சரணர், 175. [288.
சரம்-ஸ்வரம், அம்பு, சலம், சலனம்,
சரவணப்பொய்கை - திருப்பரங்குன
றத்தில் உள்ள தீர்த்தம்,227.
சரவணபவ, 227.
சராசரங்கள், 288.
சரியையாதி நானகுமார்க்கம் சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம், 8.
சல்லியநகர், 205.
சல்லியாண்டான, 315.
சலசரங்கள்-நீர்வாழ்வன, 308.
சலம்-ஜனபம், தணியாகோபம், 259,
சலனசலனென, 130. [288.
சலிலம், 46.
சவாலகம்-ஸ்மசானம் பிரக்குமிடம், 96.
சவிப்ப-சபிப்ப, 336.
சவுதம்-சிலாதனம், நூல், 130.
சள்ளிடல்; நரியின ஒலிக்குறிப்பு, 138.
சற்பம் = சர்ப்பம்-பாம்பு, 55, 207.
சகுனதீகை, 113.
சாக்கியர்கள்-சமணர்கள், 198.
சாட்சி, 350.
சாடுதல், 300.
சாணக்கம்-சாணம், 198.
சாத்தல்-யேதம், 114. [128, 140.
சாத்தவர்கள் - குதிரை வாலிகர்கள்,
சாத்தன - ஐயனார், 201.
சாதரிய, 263.
சாத்தி - படைத்தலைவர், 344.
சாதிலக்கண், 95.
சாதனங்கள், 215.
சாதனமம-உருத்திராக்கம், 255.
சாதனை-பயிற்சி, 169.
சாதாரி-ஓர் இசை, தேவகாந்தாரி, 271,
273, 328, 349.
சாதிப்பித்தல், 169.
சாதிமுறையறியாத சமணர், 169.
சாதியெய்நெறித்தருமதீங்காவேஷி
சாதியத்தனன, 140. [யர், 107.
சாதுமார்க்கம், 120.
சாந்து-சந்தனம், 344.
சாபம், 77.

சாம்பனத்தம் : சைனர்களுடைய எடு
கள் நெருப்பில் வெந்த இடமென
சாம்பிராணிக்குகை, 119. [பர்.
சாம்பூநதம், 93.
சாமந்தர்-சேனைத்தலைவர், 202, 295.
சாமரம்-கழுமரம், சாமரை, 198.
சாமரை, 279.
சாயுச்சியம், 195.
சாரசமுச்சயம் - உத்தரமா புராணத்
தின் ஒருபகுதி, 6, 29.
சாரம் - ஸாரம், 349.
சால்-பாண்டவிசேடம், 10.
சாலங்கல்லவன, 222.
சாலம் - கூட்டம், 254.
சாலி, 15, 110.
சாலிகோத்திரர், 108.
சாலிச்சுடு - நெல்லரி, 18.
சாளரசங்கீதம்-யேழிறர் இராகத்தின்
நடையைத் தழுவி இனிமையை
யளிக்கும் இசை, 268, 272.
சாறு - கலியாணம், 152.
சானறநவர் - சங்கப்புலவர், 72. [346.
சானறு - சாட்சி, 306 - 7, 330,
சான்றோர் - நியாய சபைத்தலைவர்,
75, 216.
சிகனவு - உறுதி, 281
சிக்கிலாநடை, 130.
சிக்குநாற்றம், 69.
சிக்கென, 230.
சிகை, 200.
சிங்காதனம், 197, 220, 241, 253-4.
சிங்முகக்கனே, 104.
சிங்களர், 206.
சிங்காசனம், 186.
சிச்சிலி - மீன்குத்திக்குருவி, 267.
சிட்டர், 217.
சிட்டன, 144.
சித்தர், 320, 326, 342. [344.
சித்தன, 57, 59, 169, 324, 334,
சிதநியெட்டு, 216, 218, 341, 349.
சித்திரக்கோவை, 150.
சித்திரகாயம் - புலி, 2.
சித்திரச்சொக்கன, 273, 277.
சித்திரப்பலகை, 62.
சித்திரமண்டபம், 125, 149, 207.
சித்திரைச்சித்திரை, 265, 344.
சித்திரைச்சித்திரைநினம்-சித்திரை
மாதத்துச் சித்திரை நட்சத்திரம்,
சித்திவிநாயகர், 2. [28.
சிதம்பரபுராணம், 12.
சிதம்பரம, 2, 4, 150.
சிந்தாமணி, 24.
சிந்தரப்பட்டயானை, 221. [265.
சிந்தைக்கினிமை தரும் பரமசிவன,
சிந்தையால் இனபம் அனுபவித்தல்,
சிந்தைவாழ்ந்து-மனமகிழ்ந்து,27. [88.
சிறுபுரப்பாலா - திருஞானசம்பந்தர்,
சிரமங்கியுத்தப்பயிற்சி, 169. [193.
சிரமநீதி, 169.
சிலப்பதிகாரம் : தமிழ்ப்பஞ்சகாவியங்
களுள் ஒனறு,9,17, 42, 80, 94-7,
99, 221, 224, 283, 298.
சிலம்பொலி, 105.
சிலும்ப - சிலிர்ப்ப, 112.
சிலேடை, 14, 57, 89, 137, 143,
சிலை மலை, 264. [207, 253, 261.
சிலைத்தமுழங்கி, 84, 101, 208.
சிலைமலையில்லான - மலைனறதில்
லாத மேருமலையையுடையவன்,
சிவசங்கர, 270. [264.
சிவதீர்த்தத்தில்எழுகடலடங்கினமை,
சிவதீர்த்தம், 333. [20.
சிவபாக்கியம்-சிவபுண்ணியம், 114.
சிவபுராணஅகவல் : திருவாசகத்துள்ள
[ஒரு பகுதி, 149.
சிவபுராணம், 309.
சிவபெருமான குருந்த மரத்தின் கீழ்
999-மாணாக்கர்களுடன ஞானஞிரிய
ராக எழுந்தருளியிருந்தமை, 115.
சிவபெருமான திருவந்தாதி, 79.
சிவபெருமான வீரப்புகழ், 281.
சிவமுனி-தருமியின தந்தை, 66, 335.
சிவலிங்காசசனை, 332. [349.
சிவலோகம், 250, 311, 313, 347,
சிவலோகம் உலகுக்கெல்லாமுயர்ந்
சிவன, 252, 263. [தது, 250.
சிவன, வன்னி, கூவம், 305.
சிவனடியார் கோலம், 281.
சிவஸ்துதி, 30, 42, 44, 46, 71, 90,
110, 117, 119, 123, 151, 159,
173, 175, 204, 213, 222, 251-2,
258, 268, 285, 305.

சிவிகை, 272, 315.
சிவை-நரி, 140, 198. [ளார், 2.
சிற்கணன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்
சிற்பநூல், 27.
சிற்பர்கள், 234.
சிற்பரன்-பரமசிவன், 303.
சிற்புட்பகேசி-ஞானப்பூங்கோதை, 70.
சிற்றம்பலத்தைப் பொன்னூல் மேய்ந்
சிற்றரும்பலகை, 62. [தது, 158.
சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையு
டைய உமாதேவியார்; இடைச்
சாதிப்பெண், 262.
சிறக்கன்-சிறுவன், 214.
சிறுமையிற்றொன்னெறியார்-திருவேடகத்
தில்ஞானசம்பந்தர்பூசித்தசிவபெரு
மான், 201.
சிறைக்கூடம், 160.
சிறையறை-சிறைச்சாலை, 141.
சின்னம்-அண்டம், 175.
சீகாழிபன்னிரண்டு பெயரையுடைய
சீட்டுக்கவி, 328. [து, 179.
சீதமண்டலக்குலம்-சந்திரகுலம், 229.
சீதளவழுதி, 221.
சீதளவிமானம், 41.
சீயம் - சிங்கம், 65.
சீர்த்தி, 109.
சீரா - தலைச்சீரா, 235.
சீரை-கந்தை, 269.
சீவகசிந்தாமணி: தமிழ்ப் பஞ்சகாவியங்
களுள் ஒன்று, 11, 17, 66, 88, 91,
113, 122, 138, 153, 178, 231,
279, 286, 296, 328.
சுனர், 206.
சுகந்தவனம், 111.
சுகம் - இனி, 162.
சுசி - சுத்தம், 319.
சுட்டுத்தருகுவன், 145.
சுண்ணம், 18, 115.
சுத்தசாளரசங்கீதம்-சுத்தமும் சாளர
மும்மாகிய சங்கீதம் (சுத்தம் - இயல்
பான நடையுள்ள இசை; சாளரம்-
வேறேராகத்தின நடையைத்
தழுவி இனிமையை யளிக்கும்
இசை), 268, 272.
சுதன் - பின்னை, 333. [151, 340.
சுந்தர சாமந்தனென்னும் சேனபதி
சுந்தரத்தானம்-சுந்தரகேஷத்திரம், 13.
சுந்தர நடனம்-சொக்கத் தாண்டவம்,
சுந்தரபாண்டியம்-ஒருநூல், 151. [5.
சுந்தரமாறன் - திருஞான சம்பந்தமூர்
த்தி நாயனருடைய திருவருளால்
வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்
பாண்டியர் இத்திருநாமம் பெற்ற
னர், 40, 189 - 90, 296, 333.
சுந்தரர், 41.
சுந்தரவடிவமிக்க அருவாசன், 30.
சுந்தரன், 66, 80, 121, 160, 164,
187, 190, 204, 223, 230, 270,
280, 283, 294, 298.
சுந்தரேச்சுரன், 350.
சுந்தரேசன், 31, 87.
சுபதக்கிரமம் - சுபத்தைக் கொடுக்கிற
சும்மாடு, 143. [கடை, 130.
சும்மை - ஒலி, 142.
சுமங்கலை, 22.
சுரங்கிர்த்தது, 349.
சுரம், 287.
சுரவி - காமதேனு, 24.
சுரிகை, 205.
சுருட்கொண்டது, 185.
சுருதி, 1, 18, 285.
சுருதிமூவுலகு, 40.
சுருதிமைந்தர், 22.
சுருள், 189.
சுவற, 333
சுவை ஆறு, 319.
சுற்றமுற்றையும், 126.
சூகரம், 139.
சூடாமணி நிகண்டு, 151.
சூத்திரங்கள், 73.
சூத்திரகுளாமணி, 257, 327.
சூத்திரகுலம், 255.
சூத்திரர், 149.
சூத்திரர் தலைவன், 258.
சூதபல்லவம், 95.
சூதமாகதர், 125.
சூதர் - நின்றேத்துவார், 125.
சூதவனம், 350.
சூர்-சூரபன்மன், 6.
சூரியர்-வித்வான், 214.
சூரியன் முதலியவர்கள் வாதபுரியந்த
ணரை வணங்குதல், 106.

சூல், 128, 270, 336.
சூலியர் - கர்ப்பமுடைமோர், 22.
சூழ்ச்சி, 188.
சூழ்தல் - ஆராய்தல், 207.
சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, 116.
சூளாமணி - முடிமணி, 34, 257, 327.
சூளுறவு, 88.
செங்கால்நாரை, 310.
செங்கோல், 2.
செச்சை - வெட்சி, 89.
செட்டி-வணிகன், முருகக்கடவுள், 77, 83, 93, 132.
செட்டிகள், 302.
செட்டிப்பண்பு-கைகிய மிவடம், 326.
செட்டியப்பன், 83.
செட்டியார், 88.
செட்டியான சொக்கு, 322.
செடி - காற்றம், 269.
செண்டலங்காரர் - இராசமன்னர் கோயிற் பெருமான், 9.
செண்டின முற்கொம்பு, 136.
செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம், 9, 52, 136, 300, 320, 346, 348.
செண்டுவெளி-குதிரைவையாளிவீதி,
செத்தி - சீவி, 195. [130, 323.
செத்திலாப்பத்து: திருவாசகத்துள்ள ஒருபதிகம், 115.
செந்தமிழ், 62.
செந்தமிழ்கதினியசொக்கன், 261, 282.
செந்தமிழ்பயிலுஞ் சுந்தரன, 187.
செந்தமிழ் மந்திரமேடு, 197.
செந்தமிழ்முக்கட்சொக்கன், 34.
செப்புவல், 14.
செபவடம், 172.
செம்பியன, 183, 322, 343.
செம்பொனுலயம், 110.
செம்மண்-மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
செம்மலேறு தேவிக்கு உவமை, 36.
செம்மனச் செல்வி-வந்தியின பெயர்,
செய் - செய்தல், 62. [338.
செய்பு - செய்து, 136.
செய்யனேயென்னும்தேவாரம், 185.
செய்யுள் - உரை, 76.
செயசெயவென்று, 182.
செருவார்கண்ணக்கர், 142.
செல் - மேகம், 19, 101, 276.
செல் உயர் அரசர்-மேகங்களினுயர்ந்த அரசர், 230.
செல்லல் - துன்பம், 211.
செல்லிநகர் : இக்நூலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லி நாடெனவும், பரசராம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப் படும்; அதிவீராராமன் பட்டினத்திற் கும் இப்பெயருண்டென்பர், 316.
செல்லூர்: குதிரை வாடிவத்தை விட்டு நரிகள் சென்ற இடமாம்; இது மதி க்ய மென்னும் ஊர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்கு வடக்குமாக உள்ளது.
செல்வமின் - செல்வக்குமாரி, 324.
செல்வன, 213, 268.
செல்வி செல்வியென்றுதல், 20.
செவ்வந்திமாலை, 137.
செவ்வி, 26.
செழியர்குலம், 318, 337.
செழியர்நாதர், 22.
செழியன, 80, 294, 324, 342.
செழியன்மாறன, 58.
செழுந்தமிழ்க் கொத்து, 74.
செறுமம் - தணியாக்கோபம், பிறரை வருத்துதல், 62, 169, 192.
செற்றியக்கொற்றவள், 147.
செற்றி - பெருங்கி, 69.
செற - அடக்கு, 167.
செறுத்ததனர், 60.
செறுத்து, 127.
செனற - வந்த, 180.
செனனி, 156, 238, 247, 273. [229.
செனனி நீதி மண்டலம்-சோழநாடு,
செனனிப்பத்து : திருவாசகத்துள்ள ஒருபதிகம், 114.
செனனிமண்டலம், 187.
செனனிமன, 266.
செனனியம்பத்து - செனனிப்பத்து,
செனனிக்க - பிறக்க, 329. [114.
சேட்டநாதன - மகாதேவர், 22.
சேடம் - சேஷம், 331.
சேடன - பாம்பு, 5.
சேடனூர்-திருவேடகம், ஆதிசேடன் பூசித்த தலமாதலின இப்பெ யர் இப் பெயர் பெற்றது, 199.
சேது-பெருமை, 289, 337.
சேந்பர், 206.

சேதிபர் சோமான், 208.
சேதிபர் கோமான், 208.
சேந்த - வெந்த, 16.
சேமம், 18.
சேய, 329. [225.
சேரசோழபாண்டிய ரென்னு முறை, 11.
சேரமான், 350.
சேரமான் பெருமான் நாயனர், 11.
சேரன்சோழன, 225.
சேரனுடு, 225.
சேனுடன் செண்டிட்டு, 330.
சேலை, 204.
சேலைத் தலைமிசை முடிந்திகொண்டு-ஆடையின் தலைப்பை முடிந்து கொண்டு, 289.
சேலைதருதல் (சன்மானம்),204, 207.
சேவுறுகுறி - இடபமுத்திரை, 92.
சேனைகள், 206.
சேனையைக் காட்டுதல், 206.
சேனையோட்டுசாமந்தர், 295.
சேனைவீரர், 253.
சைந்தவக் குதிரை, 119.
சைவசிகாமணி, 191.
சைவசித்தாந்தம், 191.
சைவன், 338.
சைவன்மகன், 152.
சொக்கதாண்டவம், 42.
சொக்கநாதருலா,27. [286.
சொக்கநாதன, 160, 161, 211, 265,
சொக்கநாயகன, 1, 58, 78, 107, 211.
சொக்கப்புனிதன், 93.
சொக்கமூர்த்தி, 92, 260.
சொக்கர், 53, 312.
சொக்கவேந்தி, 260, 301.
சொக்கன், 8, 42, 53, 61, 82, 89, 93, 103, 128, 136, 151, 155, 164, 178 4, 191, 209, 215, 218, 226, 261, 265, 267, 273, 282, 285, 289, 291, 295, 298-9, 307-8, 310, 312-4, 317, 334, 337-8, 341, 346-7.
சொக்கண்ணுசு, 136.
சொக்கன்றேலாக்கை, 173.
சொக்கனல்லால் வேறொரு தெய்வமில்லை, 273, 312.
சொக்கலோயம், 190, 279.
சொக்கு-போழகு, 1, 27, 98, 143, 151, 172, 207, 277, 339, 342, 344-5. [172.
சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம், 109,
சொல்புகழ், 285 ,316.
சொல்லெனுஞ் செந்தமிழ், 72.
சொன்றி - சோறு, 44.
சொன்றிமலை, 9.
சோகம் - வாட்டம், 47.
சோகுத்தல், 26.
சோதி, 6, 247. [பத்து, 123.
சோதியே சுடரேயென்னும் அருட்
சோதிவடிவமங்கை : இப்பெயர் காந்திமதியெனும் வடமொழிச் சொல்லின மொழிபெயர்ப்பு, 33.
சோம சுந்தரக கடவுள் சரனாத்தில் ஆடியது, 5, 157.
சோமன் - சந்திரன், சோம சுந்தரக்கடவுள், 106, 111.
சோரர், 22. [சோமமலை, 178.
சோலையும் சருட்கொண்டது, 185,
சோழன, 103, 337.
சோழனுடு, 225. [-ம்பந்தர், 184.
சோழியவைதிகச்சிறுவன் - திருஞான
சோனகர், 206.
ஞாட்பு - போர்,போர்க்களம், 36, 220.
ஞாயில், 92.
ஞானி - நாய், 290.
ஞான்ற - தொங்கிய, 159, 280.
ஞானறல் - தொங்கல், 184.
ஞானறு, 57, 196, 284.
ஞானக்கண்ணுறக்காண்டல், 80.
ஞானசம்பந்தர், 304-5.
ஞானப்புதல்வர் - சிவஞர், 115.
ஞானப்பூங்கோதை, 70.
ஞானபூரணர் - சம்பந்தர், 194.
ஞானமாமுனிவர் - சம்பந்தர், 193.
ஞானமுதல்வன்-சிவபெருமான, 274.
ஞானயானை, 180.
ஞானவாவிஸ்டம்,11.
ஞானவுபதேசம், 74, 323.
ஞானவேந்தர் - சம்பந்தர், 197.
ஞானோபதேசம், 349.
ஞிமிரோசை, 18.
தக்கயாகப்பரணி, 6, 35, 49, 127 182, 187.

தக்கரம் = தஸ்கரம் - ஈனகாரியம், கள்
தகர், 133. [ளத்தனமை, 57.
தகாக்கொலை, 139.
தகுணிச்சம், 205.
தசதானம், 246.
தட்பம், 203.
தடக்கை வீரன், 222.
தடக்கை வேந்தன், 57, 295.
தடம் - தீர்த்தம், 48, 72, 252.
தடாதகை, 34, 38, 318 - 9, 332-3.
தடாதகையார், 319.
தடாரி, 205.
தடி, 171.
தடினி-ஆறு, 91, 176, 199.
தண்டம் - தண்டனை, பிரம்பு, 142, 146, 192, 204, 215.
தண்டமிழ் மதுரை, 266.
தண்டமிழ் முருகன், 228.
தண்டலம், 228.
தண்டலை - சோலை, 15, 17.
தண்டலைமலை - சோலைமலை, 178.
தண்டிலந்து - அலைத்துலந்து, 223.
தண்டு - பிரம்பு, 188, 205, 309.
தண்டுலக்கதிர், 110.
தண்டுலம்- அரிசி, 110, 257.
தண்டுவன-பொருந்துவன, 127.
தண்டை-வால், 240.
தண்ணீர்ப்பந்தர், 276, 326, 342, 349.
தண்ணுமை, 205. [
தணிவதில்லை-குறையாது, 211.
தத்தன என்னும் ஒரு பாண்டியன், 173, 176.
தத்தனேரி: ஈகூ-ஆம் திருவிளையாடலிற் கூறப்பெற்ற தத்தனெனனும் பாண்டியன உண்டாக்கிய ஊரென்று தெரிகிறது; குதிரை வடிவ மொழிந்த நரிகள் தத்திச் சென்ற இடமாதலின், தத்துநரியெனறு முதலில் வழங்கிய பெயர் அப்பால் இங்ஙனமாயிற்றெனறு சொல்வது மூண்டு; இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கே புள்ளது.
தத்துவராயர் பாடுதுறை, 54.
தந்தமணித் தொடை-யானைத் தந்தத் தாலாகிய மணிகளையுடையமாலை, தந்தி, 112. [240.
தந்திரம் - சேனை, 99, 208, 294.
தந்திரவிதி - நூல்விதி, 260.
தந்திரி - தந்தி, 268.
தந்து - நூல், 60.
தந்தையன் - தந்தை, 253.
தப்பு - ஒருவகைப்பறை, 291.
தபதியர் - ஸ்தபதியர், 286.
தபோதனர், 309.
தம்பம்-ஆதாரம், 54, 203, 342.
தம்பிரான், 68.
தமரம், 17.
தமியர், 71.
தமிழ் - தமிழ்ச்செய்யுள், தமிழ்நூல், 6, 62, 64, 75, 266, 321, 324, 334, 335, 337, 341, 348.
தமிழ்ககணக்கர், 145. [228.
தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன், தமிழ்க்குரு, 75.
தமிழ்க்கொத்து - தமிழ்ச் செய்யுட்களின தொகுதி; தமிழ் நூல்களின் தொகுதி, 6.
தமிழ்கள், 63, 150.
தமிழ்ச்சுருதிநாதம், 74.
தமிழ்ச்சொக்கன, 4, 81, 103, 263.
தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு, 228.
தமிழ்நாடு - வையையாறு, 15.
தமிழ்நாவலர் சரிதை, 105.
தமிழ்நாடு தெனபாலென்பது, 73.
தமிழ்ப்பொழிப்பு, 11.
தமிழ்மாலை, 263.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர், 286.
தமிழாய்ந்த தெனனன், 7. [14.
தமிழியலே அனலும் புனலும் அறிதல், தமிழிலக்கணம் ஐந்து, 63.
தயாநிதி, 90.
தரக்கு - புலி, 3.
தரணி, 271.
தரம்-தகுதி, 32, 223.
தரளத்தியல், 95.
தராளம்-முத்து, 15.
தரளவடம், 334. [றம், 95.
தராசம்-மாணிக்கத்தின்ஒருவகைக் குற்
தரித்து-தங்கி, 344.
தரிபெறல் = தரித்தலைப்பெறல், நிலை பெறல், 320.
தருநாட்டரையன்-இந்திரன், 320.

தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ் செய்யுமிடம், தாருகாவனம் [தருமம்-தவம்], 86.
தரும ஆசனம்-நியாய சபை, 213.
தருமன் தருமசீசன், 201.
தரும தூனெறி, 310.
தருமநெறி, 18.
தருமம் மூப்பத்திரண்டு, 204.
தரும மனமு-நியாய சபை, 213.
தருமமூர்த்தி, 20, 78.
தருமரூபத்திருவிளையாடல், 313.
தருமவாச்சிரமம், 86.
தருமி - ஓர் ஆதிசைவன, 66-7, 335.
தலைக்கடை - வாயில், 339.
தலைக்கிடை-தலைச்சாத்து, 127.
தலைபறி-தலைமயிரைப்பறித்துக்கொள்
தலையோடு, 249. [ளுகின்ற, 102.
தவ்வு-தாவு, 146.
தவவும் - தாவும், 129.
தவளை, 249. [334.
தவிசு-ஆசனம், 61, 277, 301, 320,
தழல் மூன்று, 311.
தழிய-தழுவிய, 337.
தழும்பு, 207.
தன்னி, 286.
தனம்-சேனை, 318.
தளம்புதல்-அஞ்சும்புதல், 198.
தளம்பு நெஞ்சு, 198.
தளாதனவளர் எனும் பதிகம், 193.
தளை-கட்டு, 19.
தற்பரன்-பரமசிவன், 347.
தறித்து-வெட்டி, 346.
தன்மங்கள், 325.
தன்னைக் கொல்ல வந்ததாயினும் பசுவைக் கொல்லலாகாது, 177.
தனக் கட்டு, 303.
தனக்கிழி, 67.
தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், 88.
தனஞ்சயன் வடிவம்: பொற்றமரையிற் பாண்டியன் படித்திறையிற் கிழக்குத் தூணிலுள்ள வடிவம் (தனஞ்சய னெனபவன் முதலில் இத்தலத்தைக் கண்டு மணலூரிலிருந்த குலசேகர பாண்டியனுக்கு இத்தல விசேடத்தைத் தெரிவித்த வணிகன்: திருவிளை. திருநகரங் கண்ட. கூ.)
தனபாலன், 212, 214.
தனம் - கொங்கை, பொன், 88.
தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் தனித்து நினறு இந்திரனைச் சபித்த இடம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ் பெற்ற முருகக் கடவுளின ஆலயத்தை யுடையது; ஐயங்கோட்டைதனிச்சயமென வழங்கும்; "பச்சிமத் திசைக்குரைத் தமத்தனிச் சயத்தினிற் பிரிப்பெரு மானே" (திருப்புகழ், 620), 232.
தனிசு - கடன், 120, 343.
தனு - உடம்பு, வில், 153, 293.
தனுமணி - வில்லிற்கட்டியம், 231.
நாகம், 44 - 5.
தாங்குதல் - தடை, 217.
தாங்குதல் கொடாது - தாங்காமல்,
தாடி, 177. [தாமதியாது, 62,72, 89.
தாண்டவிட்டான, 240.
தாண்மலைக கொடிகட்டியது, 157-8.
தாரை - கட்டை, சிவபெருமான், 48, 129, 334.
தாரதம்மித் தெரியல் - ஆத்திமாலை, 241.
தாதை, 337.
தாபரவடிவம், 300.
தாபிப்பான, 234.
தாமம், 18, 121.
தாயத்தார், 341.
தாயுமானவர் பாடல், 114.
தார்-கிண்கிணிமாலை, 126, 177.
தாரகை - கதி, 207, 247.
தாரை ஐந்து, 208.
தாலம், 173.
தாழ்த்தல்-தாமதித்தல், 325.
தாழிவோதி, 196.
தாழாதி-தாமதியாமல், 208.
தாள்வரை-அடிமலை, பாதசைலம், 230.
தானங்கள் எட்டு (இசையிலக்கணம்),
தானம் - இடம், 288. [288.
தானம்தவம், 224, 246.
தானவர், 24.
தானவிசேடம், 30.
தானவைபவம்-தலவிசேடம், 13, 166.
தானியம், 227, 233, 252, 299.
தசனை, 255.
தீட்டிவிடம், 174.

திண்ணிமை - தைரியம்,வன்மை,140.
திதம்-நிலை, 6.
திதமுற சொக்கன், 93.
திதி, 22.
திமில், 178.
திமிலை, 205.
திரிபதகை-ஆகாயம், பூமி, பாதாளமென்னும் மூன்று வழியாற்
திரு-இலக்குமி,111. [செல்லுபவள்,5.
திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி,
திருக்கழுகுன்றம், 150. [262.
திருக்காளத்திப்புராணம், 11, 263.
திருக்குமாரபாடி, முடக்கம்,71,245.
திருக்குறள், 178, 223 - 4. [203.
திருக்கைச்சிறப்பு - எழுதி மோதிரம்,
திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளை, 115.
திருக்கோவையார்,150.
திருகல் - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
திருச்சதகம், 115. [334.
திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார், 56,
திருச்சிற்றம்பலம், 3.
திருச்சுணைமூதல், 126.
திருசுண்ணம், 115.
திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் (பாலகன்), 10.
திருஞானசம்பந்தர் அந்தி, 183.
திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்கள், 180, 181, 183, 185-7, 191, 193, 196, 199, 308. [ஒருபகுதி, 115.
திருத்தெள்ளேணம்: திருவாசகத்தின ஒருபகுதி, 115.
திருத்தோணிக்கணம்: திருவாசகத்தின ஒருபகுதி, 115.
திருநாகைக் காரோணப்புராணம், 1.
திருநீற்றின பெருமை, 195.
திருநெல்வேலியில இறைவன மூங்கிலடியில் மூளைத்தமை, 15.
திருநோக்கரலுபதேசித்தல், 74. [227.
திருப்பரங்குன்றத்தில் வழிபட்டோர்,
திருப்பரங்குன்று, 227.
திருப்பள்ளியெழுச்சி, 117.
திருப்புத்தூர், 181.
திருப்புலம்பல், 115.
திருப்புறம்பயம், 303, 308.
திருப்பூவணநாதருலா,7.
திருப்பூவணம், 198, 234.
திருப்பூவல்லி, 115.
திருப்பெருந்துறை, 111, 117, 124.
திருப்பெருந் துறைப் புராணம், 117.
திருப் பெருந் துறையின பெருமை, [112.
திருமணம் பங்குனி உத்தரத்தில் நடந்த தெனபது, 38.
திருமயிலைத்திரிபந்தாதி, 25.
திருமருகல், 308.
திருமுகம், 181, 276-7, 345, 350.
திருமுடங்கல், 245.
திருமுடிச்சாதகம், 68.
திருமுருகாற்றுப்படை : பத்துப்பாட்டினுள் முதலாவது; நக்கீரர் பாடியது, [54, 228.
திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல், 193.
திருமுன - சங்கிநி, 66, 110, 138.
திருமேனிகரப்பு - கவசம்,136.
திருமேனிபோர்ப்ப, 222.
திருவம்பலம், 3.
திருவம்மானை, 115. [285.
திருவருள் ஒழிய ஒரு வழியில்லை,
திருவாசகம், 1, 2, 6, 11, 29, 35, 41, 53, 55, 77, 82, 104-6, 111, 115, 121-2, 124, 126, 128, 139-43, 149,172, 202, 216,219, 234, 237, 263, 281, 290, 295,
திருவாதவூர், 105, 124. [328, 346.
திருவாதவூர்ப் பெருமை, 105.
திருவாதவூரர் மதிழியிற் சிலம்பொலி அலங்க ஆடல், 105.
திருவாதவூரர் புராணம், 104, 132-3, 142, 338. [124.
திருவாதவூரிற்சிலம்பொலிகாட்டியது,
திருவாரூருலா, 338.
திருவாலவாய், 5, 349.
திருவாலவாய்த்தம்பிரானார் : பழைய கணக்குகள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு இத்திரு நாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம்; தம்பிரான்கேதுகுலம், என்பதனாலு
திருவாலவாய்த்தந்தி, 5. [முணர்க.
திருவாலவாய் நல்லூர் : இவ்வூர்சமய நல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது; இக்காலத்தத்திருவா நல்லூரெனவழங்கப்படுகின்றது.
திருவாலவாயன், 296.

திருவானேக்காவுலா, 7.
திருவிடைமருதூர்: இது திருவிடை மருதனையும் வழங்கும், 247. [249.
திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை,
திருவிளையாடல், 15, 17, 56, 58, 90, 93 - 6, 99, 100, 129, 144, 154, 163, 184-5, 275, 285, 298, 318.
திருவிளையாடல் அறுபத்துநான்கு, 1, 29, 313-5.
திருவிளையாடல்கள் யுகம் ஒவ்வொன் றிலும், பதினறுபதினறுகடந்தன வென்பது, 21.
திருவிளையாடல்களை முதலிற் சொன் னவர் வியாதர்வாணரிகிச்சரென பது, 29.
திருவிளையாடல் சம்பந்தத்தாற் பெரு மையடைந்த சாதியார், 90, 295.
திருவிளையாடற்பாலு, 21.
திருவிளைஞள் - லட்சுமி, 154.
திருவீதிகள் ஐந்து: (க) ஆடிவீதி; (உ) சித்திரைவீதி; (ங) ஆவணி மூலவீதி; (ச) மாசிவீதி; (ஈ) கோட்டை வெளிவீதி; இவற்றள் சித்திரைவீதியில் மாசித்திருவிழா வும், மாசிவீதியில் சித்திரைத் திரு விழாவும் இக்காலத்து நடைபெறு கினறன. [115.
திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம்,
திருவுந்தியார், 115. [47, 269.
திருவுளத்தடைத்தி - அங்கீகரித்து,
திருவுளத்திலடைத்தபடி, 149.
திருவெங்கைக் கோவை, 84.
திருவெம்பாவை, 115.
திருவேசறவு, 141.
திருவேடகத்தில் வழிபட்டோர், 201.
திருவேடகத்தின்தெனபால் பாண்டி யன் படைவீடு செய்வித்திருந்தது, திருவேடகம், 201. [200.
தில்லை, 41.
தில்லைச் சிற்றம்பலம், 350.
தில்லைகடம், 318. [கம்பி, 316.
தில்லைகம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்
தில்லை மன்று, 332.
தில்லை மாளிகை மடம் - இந்நூலா சிரியருடைய ஆசிரியர் எழுத்தருளி யிருந்த மடம், 18.
தில்லை யம்பலம், 150.
தில்லை வனம், 117.
திலகம், 95.
திலகவடிவு, 344.
திலம்-எள், 246.
திவ்யப் பிரபந்தம், 13, 257.
திவசம், 319.
திறம்-வன்மை, 22, 55, 93, 342.
திறற்பாணன், 344.
திறை, 18, 320.
திற்மை-திமை, தீயசெயல், 135, 170.
தினைநரி: மதிரைக்குத் தெற்கேஒரு காததூரத்தில் உள்ள தேரூர்.
தினகரன, 21.
தீக்கனு, 181.
தீபாந்தரம்-வேறுதீவு, 345.
தீம்பன-தீங்கு செய்பவன, 340.
தீர்த்தங்கள், 166.
தீர்வை-பிராயச்சித்தம், 246.
தீரம்-கரை, 146-7, 241, 287, 337.
தீவு, 94.
தீனம்-வறுமை, 274.
துகள், 18.
துகிர் முத்தம், 16.
துகில், 207.
துகிற் கொடிகள், 14.
துங்கம், 15.
துங்க மந்திரம், 227.
துஞ்ச-இறப்ப, 346.
துடி, 205.
துடிப்பற-அசைவற, 230.
துண்டம்-மூக்கு, 292.
துணிவுற-தெளிய, 192.
தூணையுலகு, 34.
தூதிக்கை-தூதித்தல், தம்பிக்கை, 82.
தூதிக்கைப்பிள்ளை, 109.
தூநிமித்தம், 22, 181.
தூப்பு-பவனம், 87-8, 293.
தூம்பி-யானை, 273.
தூம்பு-கயிறு, 161-2.
தூம்பை, 220.
தூம்பைமாலை, 220-21.
தூம்பையபக்கடவுள்-தூம்பைமலர் போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய தெய்வயானை, 30.
தூம்மியவர்கள் சிவாயவென்றல், 253.

தூய்த்து-உண்டு, 284.
தூய்மை - கழுக்கன், கூர்மையையுடையவை, 196. [80.
தூயிலுணர்தி தூயிலுணர்தி: அடுக்கு, தூரகம், 254.
தூரகவெள்ளம், 221.
தூருக்கர், 206.
தூருவாசமுனிவன், 30, 318, 331.
தூவக்கு, 149.
தூவர் - செம்மை நிறமுள்ள ஆண்டை (ஆருபெயர்), 212.3.
தூவர்ப்பிடித்தது மறப்ப, 212.3.
தூவரை நனஞெடு - பாண்டிய நாட்டிலுள்ள நிற நாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்கரையிலுள்ளது; தூவரை யெனபது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள தூவரைமரமெனனும் ஊராக இருத்தல்கூடு மென்னினனா, 233.
தூனங்க, 25, 128.
தூற்ற-நெருங்ஙின, 108.
தூறக்கம், 49.
தூறை-பெருக்குதூறை, 111, 117, 124.
தூறையாளர் - பலவகைத தொழில்களை ஆள்பவர், 338.
தூன்புறல், 67.
தூனி-தூனபம், 234.
தூனைவினன, 334, 339.
தூக்க-தொங்கக்கட்ட, 335.
தூக்கினன-தொங்கக் கட்டினன், 65.
தூங்க, 66.
தூங்கில்லாமல்-தூபமில்லாமல்,தாமதியாமல், 136,217.8.
தூங்கிடாது-தாமதியாமல், 247.
தூசு, 136, 150, 273.
தூய்தகு-தூய்மை பொருந்திய, 255.
தூய்மை மேவிய வாய்மையான, 74.
தூய சூத்திரர்-சற்சூத்திரா, 149.
தூறு-புதர், 329.
தேய்வக்கம்மியர், 100.
தேய்வச்சித்தன், 57.
தேய்வச்செயல், 289.
தேய்வத்தனு-தேய சரீரம், 50.
தேய்வதானம், 248.
தேய்வப்பலகை, 62.
தேய்வப் பாண்டியன், 7.
தேய்வப்பாவறி மண்டபம், 76.
தேய்வ மாதரான், 37.
தேய்வ வகத்தியர், 8.
தேய்வவான்வழுதி, 43.4.
தேரித்தல் - தெரிவித்தல், 145.
தேரிப்பது, 145.
தேரியலர், 320.
தேலுங்கர், 206.
தேய-பகை, 247.
தேயவர், 298.
தேயவு - பகை, 195. [பகுதி, 115.
தேள்மீனனம்: திருவாசகத்தின ஒரு தெற்றி - நின்னினபினனி, 261,271.
தெற்றிய, 145.
தென - அழகு, 339.
தெனகிழைமூலை, 143. [323, 342.
தெனமதுரை, 5, 306, 318 - 20,
தெனமதுரை வேந்தன், 337.
தெனமூனி, 335.
தெனமபிழக்குரு, 75.
தெனறபழச் சொக்கன, 103.
தெனறல்வரை - பொதியில், 73.
தெனறலம் - தென்றல், 3.
தெனறிருவாலவாய, 79, 282.
தெனறிசை, 237.
தெனனர்கோ, 331.
தெனனர் கோமான்,334. [242.
தெனனவர் கிளைக்கு நல்ல செலவன,
தெனனவன, 293, 299, 301.
தெனனவன பிரமராயன, 106, 116.
தெனரசன, 57, 77, 90, 152, 273, 287-8, 295, 298, 339, 344,346.
தெனனனமுறைதெய்வேள், 147.
தெனனனமுறை வாரியர்கள், 147.
தெனனிசை - தினனிசை, 281.
நேக்கிடில், 46.
தேசிகேசன, 312.
தேசு - ஒளி, 26, 55, 331.
தேத்தி - இடத்து, 23, 68.
தேம், 24, 301.
தேவதானம் நலகி, 248
தேவதேவ - மகாதேவா, 26.
தேவர்க்குத தேவன, 242.
தேவர்கள்-அமரர்கள், 111.
தேவர்தேவர், 123.
தேவாரம், 1, 6, 7, 13, 17, 20, 25 7, 29, 41.2, 45, 53.4, 61, 70, 83,

85, 104, 110, 127, 136, 141, 151, 156-7, 168, 175, 185, 187, 193, 252, 268, 274, 311, 316.
தேவி, 249.
தேனு-பசு, 176.
தேனூறவன்னி : திருவேடகப் பதிகத் தின் முதற்குறிப்பு, 199.
தையல், 302-3.
தையலாள், 305.
தோகுதி, 172.
தொகை-சங்கம், 61. [மொழி, 159.
தொங்கிஞான்ற : ஒருபொருட்பன்
தொடர்-நட்பு, 63.
தொடர்ந்நி: இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றை யொன்று தொடர்ந்துசெனற இட மாம்; தத்தனோரிக்கு மேற்கேயுள்
தொடை, 19, 240. [ளது.
தொண்டைவீடுவன-கூவுவன, 138.
தொத்துவர், 138.
தொந்திகொள்தந்தி, 112. [கர், 82.
தொந்தித்தந்திமத்தகப்பிள்ளை-விஞய
தொந்திவிநாயகர், 82, 102.
தொப்பாரம் - வீரர்கள்தலையிலணியும் முடிவிசேடம், 101.
தொல்காப்பியம், 12, 61, 71, 186.
தொல்லையாலயம், 71.
தொலைந்து-தோற்று, 197.
தொழில் ஐந்து, 288.
தொழுபவர்க்கெளியான், 92, 216.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற் றொன்பதினமர், 115.
தொனமமம் - ஆமமம், 326.
தொன்னெறிமலரோன், 298.
தோணோக்கம் : திருவாசகத்துள்ள ஒரு பதிகம், 115. [57, 324.
தோதகம்-குறிப்பு, அன்பம், வஞ்சகம்,
தோரண வாயில், 18.
தோராவல்லி, 97.
தோரை-மீலி, மயிலிறகாற் செய்த விசிறி, 128, 205, 279.
தோலாக்கை, 173.
தோற்றம், 96. [கும், 9, 61, 64.
நக்கீர்:இப்பெயர் கீரர் எனவும் வழங
நக்கீரர் இயற்றிய 5-ஆம்பனுவல், 64.
நக்கீரர் கோயில் : மதுரை மேலமாசி வீதியில் உள்ளது; சங்கத்தார்கோயி லெனவும் வழங்கும்.
நக்கீரர் திருவுருவம் : இது திருப் பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீ முத்துக் குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தே யுள் ளது; உத்ஸவ மூர்த்தி; திருப்பரங் குனறத்தில் ஒவ்வொரு வருடத் தும் நடக்கும் பங்குனி உத்ஸவத் தில் நான்காம் திருநாளில் முருகக் கடவுள் நக்கீரனைச் சிறை மீட்ட ருளியதிருவிளையாடல் நடை பெறப் போது இந்த மூர்த்தி எழுந்த ருளுதல் மரபு.
நக்கீரன, 321, 335.
நகர் சோதித்தல், 161.
நகரி, 21, 138.
நகுலம் - கிரி, 304.
நகுலியம், 304.
நச்சரா, 176.
நஞ்சத்தடினி-விடவயிறு, 176.
நஞ்சுண்டோன் - ஒருவகைச் சாதிப் பெயர் ; கள்ளரின்பட்டப் பெயர் களுள் ஒனறு, இவ்வெருமான், 143.
நஞ்சுறவு - நைந்துறவன, விஷம் போல்வன, 14.
நட்டம் - நடனம், 156.
நடம், 324.
நடனம், 350.
நடுவூர் : இம்மையேதருவார் கோயில் உள்ள இடம் ; இதிலுள்ள ஸ்வாமி கருஇஷ்டப்ரதாயகர், இம்மை யே நன்மை தருவரெனவும் அம் பிகைக்கு மத்யபுராதாயகி, நடுவூர் நாயகி யெனவும் திருநாமங்கள் வழ ங்கும் ; சுந்தரமாறர் பூஜித்ததலம் ; மேலை மாசிவீதிக்கு மேற்கேயுள் ளது, 243.
நத்தநடு, 191.
நத்தம், 157.
நதி, 15.
நந்த - பெருக, 212.
நந்தாவிளக்கு, 20.
நந்தி சுருவுருவாகிப்புத்தகத்தை முடி யிலேந்தியது, 83. [மை, 39.
நந்தி தேவரே குண்டோதரராகி வந்த
நந்திமாமுனிவன, 39.
நம்பி, 125, 239.

நம்ம - நம்முடைய, 49.
நம்முளோர் - நம்மவர், 132.
நமச்சிவாய, 195.
நமச்சிவாயவாழ்க, 149.
நமண்படர்-யமதூதர், 339.
நயந்தவையாவையு நல்கவல்லவன், 47.
நயந்தழைத்து, 106.
நயந்து, 24.
நயப்ப - விரும்ப, 265.
நரசிங்கக்கணை, 101.
நரசிங்கம், 101.
நரந்தம - நரந்தப்புல், 15.
நரலை - கடல், 49.
நரி, 14, 141.
நரி உறுமிச் சள்ளிடல், 138.
நரிக்குடி : இஃதி ஆஞ்டை நாயகர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் ; புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்தவிடம்.
நரிகள், 249. [நாட்டிலுள்ளது, 123.
நரிபரியாக்கியது, 323.
நரிபரியானது, 349.
நரிமாவாய், 338.
நரியது-நரித்தன்மையில்லாமல், 124.
நரைவிருத்தன், 338.
நல்க, 199.
நல்குரவு, 66, 85, 277.
நல்லடியார்க்கு நல்லான், 150.
நல்லது :உடன்பாட்டுக் குறிப்பு, 186.
நல்ல நல்ல, 87.
நல்லருட் சொக்கன், 308. [கள், 145.
நல்லாள் - நன்மையையுடைய ஆட்
நல்லூர், 46.
நவந்து, 293.
நவ்வி, 133, 172.
நவியன், 257.
நவகதி, 130.
நவநவமணி, 98.
நவம் - ஒன்பது, புதுமை, 98.
நவமணிகளின்தோற்றம், 94.
நவை, 297.
நழுவக்கடவோம், 138.
நன்வெண்பா: புகழேந்திப் புலவரால் ஈனி, 111. [இயற்றப் பெற்ற நூல், 9, 81.
நனிபுனல், 53.
நற்றமிழ், 348.
நற்றமிழ்ப் புலவன், 70.
நற்றமிழிறைவன், 289.
நற்றவர், 238.
நற்றவன், 62.
நன்கு, 200.
நன்குற - தெளிய, 59.
நனகுரு அ, 66.
நன்னனே, 228.
நனபு - நன்மை, 13, 67, 71, 115, 167.
நன்புகர, 152.
நனபுனைனார் - சங்கப்புலவர், 67.
நனபுற, 210.
நன்மை, 170.
நனனடம் - சொக்கத் தாண்டவம், 5.
நன்னுள், 135.
நனனியித்தம், 181.
நனனெறிப்புலவன் - இறைவன, 68.
நனனெறிப் பொருட்குத் தீங்கு நணுகுமோ, 139.
நனனெறிமறையோர், 299.
நனனெறி முறை செய்வோர், 121.
நனிநல்ல, 142.
நாகம் - நாகருலகம, 111, 241.
நாகமலை, 176, 340.
நாகமாபுமம்-மதுரை, 171.
நாகராயர்-பாம்பின் அரசன், 5.
நாசிகாபரணம் - மூக்கணி, 235.
நாசி மூசி, 177.
நாஞ்சில் - கலப்பை, 290.
நாடு, 233, 290, 345.
நாடு ஒரு நகரென ஆளல், 53.
நாதமாகிய பறை, 143.
நாதன, 119.
நாதியர் - ஞாதியர், 326.
நாப்பண், 234.
நாம்-அச்சம், 70, 80, 163.
நாம் அளித்த வேலையற-அச்சத்தைக் கொடுத்த கடல்வற்றும்படி, 80.
நாமகன்-சரசுவதி, 111.
நாமஞ்சாத்தி, 114.
நாமற-அச்சமற, 70.
நாமூண்ணூர்:மேகத்திற்குப்பிணைகொடுப்போர்யாரென்று பாண்டியன்கேட்டபோது வந்தமற்றைப்போரைத் தள்ளிவிட்டு 'நாம்மூண்' என்றுசொல்லிக்கொண்டு, புணை கொடுத்தற்கு வந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது

கனவேள்விகாட்டிலுள்ள ஏழூர்களில் ஒன்று, 233.
காய்க்கட்டம் - நாய்மலம், 243.
நாயகன், 177.
நாயன் - தலைவன், 276.
நாயனூர்-தலைவர், 120, 126.
நாயனீர், 149, 169, 236.
நாயிறு-சூரியன், 247.
நாதாதிகள் கானம்பண்ணுதல், 39.
நாரியர், 326, 328.
நாரியார், 261, 344, 349.
நாரை, 309-11, 330, 347, 350.
நாரைக்குச்சிவலோகங்கொடுத்தது, 11.
நால்வர் நான்மணிமாலை, 100.
நால்வாய்-தொங்குநிறைவாய், 317.
நாலடியார்: பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று, 104, 163, 225.
நாலாறு திங்கள், 256.
நாலிருங் குழியில் லன்னம், 46. [தர், 199.
நாலுகவிப் பெருமாள்-திருஞானசம்பந்
நாவலந்தீவு - சம்புத்தீவு, 4.
நாவலர்-சங்கப்புலவர், 75, 280.
நாவலர், 335. [செய்தி, 261.
நாவளைத்து - சீழ்க்கை யொலியைச்
நாவற்செம்பொன - சாம்பூதனமென்
நாவுக்கரசு, 179. [னுந் தங்கம், 301.
நாள்-நட்சத்திரம், 22, 180.
நாளம்-தண்டு, தாமரைக்காம்பு, 60, 334.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில், 47, 55.
நாளும்-தினந்தோறும், 278.
நாற்கால் லிலங்கு, 280. [யர், 8.
நாற்பத்தெண்ணாயிரவர்: குழுஉப் பெ
நான்குகுழி, 45.
நான்குமாடம், 55.
நான்கு மேகவேந்தர், 54, 230.
நான்-நான், 223.
நான்மறை, 1, 347. [200.
நான்மறையோதிய நாள் வாழுதி,
நான்மாடக்கூடல்: நான்கு மாடங்கள் கூடும் இடமாகிய மதுரை; அவை திருவாலவாய், திருநன்னாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; கன்னி, காரியமால், காளி, ஆலவாய் என்று சொல்லுவது முண்டு, 19, 55, 320,
நான்மாடம், 54. [348.
ன்மாட மதுரை, 77.
நான்முகனுகியா எறும்பீறும்பல் பிற
நானில வளம், 16. [ப்பு, 279.
நிகரொவ்வாத, 74.
நிசி, 343.
நித்திலம், 15.
நிம்பமாலை - வேப்பமாலை, 266.
நிம்பமாறன், 225.
நிமித்தம், 181.
நியதி - நியமம், 204.
நியாளம் - ஒருவகைப்பறை, 205.
நிருத்தம்-ஆடல், 24, 331.
நிரையான்-பசுக்கூட்டம், 344.
நில்லும் நில்லும், 87.
நிலத்தினும் தரித்திலன், 186.
நிலம் ஐந்து, 15.
நிறம் - உருவம், வர்ணம், 2.
நிறைந்த-மகிழ்ந்த, 191.
நிறைந்திருந்தார்-மகிழ்ந்திருந்தார், 64.
நிறைந்து, 42, 64.
நிறைமலி தடாதகை, 52. [276.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி, 29, 41, 72, 234,
நினற பொன்-எஞ்சியபொன், 238.
நின்றமர்-நின்னடியார், 250.
நினறல் - நிற்றல், 156.
நுங்கே நல்லேம், 239.
நுனைத்தன கொடுக்கவல்லான், 275.
நுங்கில்நோக்கடியார், 125.
நுங்கிலாத - நீங்காத, 299.
நுங்கிலாமல் - நீங்காமல், 66.
நீடாசனம் - பெரிய ஆசனம், 61.
நீத்து - வெறுத்து, 58.
நீதி - நியாயம், 97, 132.
நீபக்கான - கடம்பவனம், 331.
நீபக்கானம், 341.
நீபமாவனம் - கடம்பவனம், 41.
நீபவனம், 328. [267.
நீர்விழுக்காடு - அருவியின் வீழ்ச்சி,
நீராவிவாவி, 46.
நீலத்தின் இயல் ஐந்து, 96.
நீலத்தின் இலக்கணம், 96.
நீலமணியின்குற்றம், 96.
நீலமாமிடறு என்னும்பதிகம், 183.
நீவி - கிழி, 67, 211.
நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை, 187.
நீற்றுமுண்டி, 58.
நீறு - விபூதி, 41.

நுசுப்பு, 16.
நூபுரம், 15.
நூலாசிரியர் கூற்று, 16, 104, 147, 155, 159, 168, 202, 233, 237, 242, 250, 273, 311.
நூற்கருத்து, 73.
நூற்பயன், 202, 282.
நூறு - புழுதி, 127.
நெஞ்சம்வாழும்-மனமகிழும், 210.
நெஞ்சறைபறை - நெஞ்சக் அடித்தல், நெஞ்சு, 198. [272.
நெஞ்சுளோர் - தைரிய முடையோர், 171. [யுள், 105.
நெட்டிலையிருப்பை யென்னுஞ் செய்
நெட்டோலையைக் கட்டி வீட்டமை, நெடியகட்டோலை, 118. [99.
நெடுங்குரல், 141.
நெடுமுகப் பணறி, 292.
நெடும் பெருங்காலம், 294.
நெய்த்தி, 133.
நெய்தல், 16.
நெய்ப்பிலி - மணியின் குற்றம், 85.
நெய்யாடல் - நெய்வீழ்வு, 51.
நெருநல் - நேற்று, 273,323.
நெருப்பின்கண் வடிட்டது வடதீழ்க் கோணம், 193. [குற்றமே, 69.
நெற்றிக் கண்காட்டினுலும் குற்றம்
நெறி - கதி, குலம், 39, 127.
நெறுநெனல்:ஒலிக்குறிப்பு,127.[299.
நென முதற்றருளியகன், 227, 233,
நேசர்கட்கு என்றும் நேசன, 268.
நேடி-தேடி, 26. [226.
நேர் கண்டு - பிரத்தியட்சமாகக்கண்டு,
நேர்ந்தான், 26.
நேரியல், 156.
நேரியன்-சோழன், 253.
நேரொல்வா, 247.
நையாண்டி, 269. [220.
நொச்சித்தொடை - நொச்சி மாலை,
நொய்ய-கனமற்ற, 248.
நோக்கு-கண், செய், 154, 167.
நோக்குபதேசம்,9, 74, 85, 113,189.
நோக்குவித்தை, 254.
நோவதே - நோகின்றதே, 26.
பகடு-யானை, 150, 299, 301.
பகழி-அம்பு, 159.
பகுதி-இயல்பு,பகுப்பு, 217, 248,260.
பகுத்து-பங்கிட்டு, 11, 146, 262, 263,
பகுவாய் - பிளந்தவாய், 174. [344.
பகைவர் செய்யுங் கொடுஞ்செயல், 252.
பகைவன் படையைக்காத்தது, 242.
பங்கக்கவிதை, 68.
பங்கயநிலை - தாமரை இலை, 120.
பங்குனியுத்திரத்தில் திருமணம், 38.
பச்சிமதிசை-மேற்றிசை, 264.
பச்சைத்திவி - மரகதவல்லி, 43.
பச்சையின இலக்கணம், 97.
பச்சையினகுற்றம் எட்டு, 97.
பசலை, 270.
பசு - உயிர், 177, 262.
பசுமலை, 177.
பசுவைக்கோறல்மறைவழக்கல்ல, 177.
பஞ்சகல்யாணன, 133.
பஞ்சதாரை, 130.
பஞ்சவன் ஐந்துநிலத்தையு முடைய மூட்டிற்குத் தலைவன்,பாண்டியன், 17, 79, 100, 214, 267, 340.
பஞ்சாக்கரத்தின் பெருமை, 195.
பஞ்சாக்கரம், 17.
பஞ்சு - செம்பஞ்சு, 15.
பட்டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீராது (பழமொழி), 166.
பட்டங்கட்டுதல், 206.
பட்டணை - பட்டாலாகிய அணை,154.
பட்டம், 206, 294.
பட்டமங்கலம் : இது சோமசுந்தரக் கடவுள் அட்டமாசித்திஅருளியவூர்; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும்; சிவசங்கையைச்சார்ந்தது,217,341.
பட்டவர்த்தனக் குஞ்சரைகள், 133.
பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம், 61.
பட்டினத்துச்செட்டி, 337.
பட்டினப்பாலை : பத்துப் பாட்டின் ஒன்பதாவது ; 301-அடிகளையுடையது; சோழன் கரிகாற் பெருவளத் தானைக் கடியலூர் உருத்திரக் கண்ணனர் பாடியது, 224, 302.
பட்டினம் - காவிரிப்பூம் பட்டினம், பட்டு, 154. [108, 302.
படகம், 205.

படர், 161.
படர்ம் - ஆடை, வஸ்திரம், 119, 249.
படிமம்-ஒப்பு, வடிவம், 243, 264.
படியிடத்தகோலம்-ஆதிவராகம், 292.
படிற்றுரை - பொய்யுரை, 213.
படுவழி, 192.
படை, 153, 177, 202-5, 238, 340.
படைச்சாத்து - சேனைத்திரள், 205.
படையாண்டதில்லை, 204.
படையாள் - சேனையைச்சேர், 203,
படையாள்வேம், 202. [340.
படையாளுதல், 238.
படைவீடு, 200, 244.
பண், 15, 271.
பண்டசாலை, 121.
பண்டருங் கூத்து - முன்பு இல்லாத கூத்து (பண்தரும்=இசையைத் தருகின்ற எனலுமாம்), 157.
பண்டாரம், 30, 234, 275.
பண்டிதர், 189.
பண்டுறல் - பழைய செய்தி, 289.
பண்டைமாமடம், 190.
பண்டைமெய், 60.
பண்டையாய, 264.
பண்ணறையடிமை, 271.
பண்ணிசைச் சொக்கன், 282.
பண்பு - வேடம், 326.
பணைமணி, 94. [ழில், 60, 169.
பணி-ஆணை, திருவிளையாடல், தொ
பணிக்கன் - கள்விற்போன், சாராயங் காய்ச்சுவோன், தச்சுவேலை முதலியன செய்வோன், யுத்த முறையைக் கற்பிப்பவன், 168, 324,
பணிக்கு, 169. [339.
பணித்து, 139.
பணிமாறுதல், 182.
பணிலம், 110.
பணிவிடை, 277, 326, 328.
பணிவிடையமைச்சர், 277.
பணை - வாத்தியம், 157.
பணையம் - ஈடு, 214-5.
பத்தர், 177.
பத்தர்கள் பத்தன், 137, 191, 209, 213, 241, 244. [178, 208, 253.
பத்தர் பத்தன், 74, 91, 164, 173,
பத்தர்வாழ்வு, 103.
பத்தர-பர்த்தர, 319.
பத்திபாய்தல், 94 - 5.
பத்திமன்னவன், 59.
பத்திரம் - ஏடு, ஒருவகைக்கத்தி, 171, 173, 194, 205, 277.
பத்திரத்தோடொள்வாள், 171.
பத்திரன், 266, 273, 280, 283 - 4, 289, 244 - 5.
பதக்கணம் - பிரதக்ஷிணம், 248.
பதங்கம் - லிட்டில், 295.
பதஞ்சலிக்கு ஆடியது, 42. [348.
பதஞ்சலிமுனி, 6, 42, 318, 332,
பதஞ்சலி முனிவர் தோத்திரம்: திருமணம்நிகழ்ந்தபின்பு நடனதரிசனம் செய்த பதஞ்சலி முனிவா சோம சுந்தரக்கடவுளைத் துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரை முதலிய இடங்களில் வழங்குகினறன;அவை பதஞ்சலிக்கு நடனம்புரிந்ததை வலி
பதம்-இன்பம், 197. [யுறுத்தும்.
பதமாறியது, 349.
பதமாறியாடுஞ் சொக்கர, 324.
பதாதி, 294.
பதி - கணவன், 342.
பதிகம், 9.
பதிக முதனினைப்பு, 11.
பதிகள் - ஊர்கள், 99.
பதியிலார் உருத்திரகணிகைமார், 234.
பதியினவைபவம், 114.
பதிற்றுப்பத்தி: எட்டுத்தொகை தூல்களுள் நான்காவது; சேர அரசர் பதினமரைப் பாடியது, 18, 144.
பதினெராந் திருமுறை: திருவாலவாயுடையார் சேரமான் பெருமாணயனருக்கு அருளிச்செய்த திருமுகப் பாசுரம் முதலியவற்றைத் தன்பாலுடையதொருதூல், [71.
பதிமத்தார் - தாமரைப் பூமாலை, 316.
பதிமம், 16.
பதிமராகம், 94.
பத்தம் - உறவு, நிறை, முறை, 146,
பத்தர், 46. [152.
பந்தநிகாரி - பந்தாநிகாரி (பந்தம் - நிறை), 146. [137-8, 338
பன்றி-குதிரைச்சாலை, 108, 118,121

பந்தி-வத்து: நிசைச்சொல், 146.
பப்பரர், 206.
பயகரமாலை, 91, 298.
பயகரமாலை யுரையாசிரியர், 257.
பயகரன-பயத்தைக் கெடுப்பவன, 317.
பயங் கொண்டு வந்தது, எவரும் பயங் கொள்ள, 142.
பயந்த-அஞ்சிய, பெற்ற, 344.
பயப்ப, 24. [54, 142.
பயம்-அச்சம், நீர், பிரயோசனம், 47,
பயன-இலாபம், 214.
பயன்களுனைக்-அறமுதலியன, 62.
பரகதி-மேலான முத்தி, 327.
பரங்கண்டவர்-திருவாதவூரர், 114.
பரசி, 60. [நகர், 316.
பரசுராம சதுர்வேதி மங்கலம்-செல்லி
பராஞ்சோதி முனிவர: திருவிளையா டற் புராண அதிரியர், 96.
பரணர், 61 - 2, 77.
பரணன, 334.
பரணி, 59.
பரத்தல் - பரவுதல், 229.
பரதச் சவுதம் - பரதநூல், 130.
பரதர்குலம், 336.
பரதனவிலேஞன, 84.
பரதேசம், 152, 290.
பரதேசி பயகரன் - யாதொருவனேயு மில்லாதவருடைய அச்சத்தைக் பரந்தவன, 287. [கெடுப்பவன், 317.
பரநடம், 348.
பரம - பரம், 228.
பரம குரு, 347.
பரம சிவன், 265.
பரம ஞான சிவன், 8.
பரம ஞானம்-சிவஞானம், 25.
பரமன, 343.
பரமுனிவரர், 42.
பரல் முரம்பு-பருக்கைக் கல்லாலாகிய
பரவசம், 47. [மேடு, 16.
பரவர் - நெய்தனிலமாக்களில் ஒரு வகைச் சாதியார்; வலை வீசின திருவிளையாடல்விழாநடப்பிப் போர் இவர்களே.
பராமுகம்-அசட்டை, 216, 326.
பரி, 14, 150.
பரிக்கும, 109.
பரிகரம்-சேனை, 204, 206 - 7.
பரிகரி, 320.
பரிகல சேடம் உண்ணல், 255.
பரிச்சாத்து-குதிரைத்தொன், 126.
பரிச் செட்டி, 132.
பரிசஞ் செய்து - தீண்டி, 74.
பரிசத்தால் மகளிர் சூல் கொள்ளுதல், பரிசம், 297. [89.
பரிசன தோடிம், 200. [200, 276.
பரிசனம்-ஸ்பரிசம், பரிவாரங்கள், 89,
பரிசனம் செய்து - தொட்டு, 342.
பரிசு, 324.
பரித்தல் - பாதுகாத்தல், 109, 113.
பரித்துறையாளர், 108, 136.
பரிதவித்து, 70.
பரிதாப வெப்பம் - மிக்க வெப்பம், 45.
பரிந்தான - அன்புற்றன, 33.
பரிந்திருக்கும்-அனபு வைத்திருக்கும், பரிநியானது, 349. [232.
பரிநீதி, 132.
பரிபவப் படல்-அவமானப்படல், 272.
பரிபவம், 307.
பரிபாடல்: எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஐந்தாவது; 70 - பாடல்களையுடை
பரிமாற்றம், 135. [யது, 7, 15, 206.
பரிமாற்று, 149, 338.
பரிமளம், 221.
பரியாளன்-குதிரை வீரன், 237, 240.
பரியிடுதல் - குதிரைகளே அளித்தல், பரிவட்டம், 206, 248. [150.
பரிவத்தனம்-சுற்றுதல், 127.
பரிவதிப்ப, 131.
பரிவீரமங்கலம்: சிவபெருமான்குதிரை வீரராகஎழுந்தருளிய இடமாம்; ஆளுடையார் கோயிலுக்குத் தெற்கே ஒன்றரை நாழிகை வழித்தூரத்தில் உள்ளது இவ்வூர்.
பரிவு-அனபு, 61, 72, 158, 208 - 9, 248,277,286,307, 309, 319,330.
பரிவேத்தா - தமையனுக்குவிவாகமாகா மலிருக்கும் பொழுது தான் விவாக ஞ்செய்து கொண்டவன், 219 - 20, 222, 341.
பருதி குலம், 326. [104.
பருப்பத இபம் - மலைபோன்றயானை,

பருமம் - குதிரைமுதலியற்றவீசு, 130.
பருவம் ஐந்து - ஐந்தாம் பிராயம், 337.
பல்கோலம், 24. [பல எலும்பு, 315.
பல்லக்கு - சிவிகை, பல உத்தியோகம்,
பல்லவம், 95.
பலகலை வல்லான், 311.
பலகை, 281, 329, 345.
பலகை யிட்டது, 350.
பலம் - பயன், 326.
பலக்கடல், 112.
பலநிசி - பாவமாகிய இருள், 98.
பலழத்தின் குற்ற மெட்டு, 97.
பலழமால்வரை-சிவபெருமான், 4.
பலளக்குன்றம், 2.
பலளத்தின்ஒளிஎட்டு, 96.
பலளத்தின்குறைஎட்டு, 96.
பலளலிலக்கணம், 97.
பலனம்-வீடு, 18.
பலித்நிரை, 152.
பழஞ்சொல்மந்திரம்-பஞ்சாக்கரம், 3.
பழமதுரை : இஃது இப்போதுள்ள மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத் தெரிகிறது; "தமிழாடு பிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்த கொடி" (மீனாட்சி. சப்பாணி. கு-கு); பழமதுரைமேடென்ற ஒரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒரு முனியின் கோயிலும் அங்கேயுண்டு,
பழமுதிர்சோலை, 228. [80.
பழமொழி, 55, 69,89, 120,139,166, 177, 238, 273, 285, 309.
பழனம், 16.
பழி - ஹத்தி, 23.
பழிக்கஞ்சி நீக்கினான், 164.
பழிக்கஞ்சுசொக்கன், 307.
பழிச்ச, 87, 308.
பழிச்சி-துதித்து, 72.
பழிச்சுதுதிப்பாய், 341.
பழியஞ்சியது, 346.
பழியஞ்சுஞ் சொக்கன், 164.
பழுத்த மரைத்த விருத்தன், 88.
பழுது - சாபம், 32.
பள்ளி யெழுச்சி, 117.
பறிதலை, 259.
பறிதலைக்கையர், 190.
பறிதலையர்-சமணர், 180.
பறை - சொல், 143, 160.
பறைதல் - சொல்லுதல், 150, 194.
பறையறையும், 142.
பனறி, 292, 350. [யது, 11.
பன்றிக்குட்டிகளே வன்னியராக்கி
பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர், 295.
பன்றி குஞ்சர சிகர வளர்ந்தது, 292.
பன்றிமலை, 295, 346.
பன்னம் - இலை, 227.
பனனியர் பெருமான், 158.
பனவன்-பிராமணன், 339.
பனி, 21.
பனுவல் - செய்யுள், நூல், 2,61, 105.
பனை - மீனலிசேடம், 310.
பனைப்பை யோலை, 118.
பனையோலையைக் கட்டிவிடுத்தல், 99.
பாக்கியம்-புண்ணியம், 113.
பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிர
பாகவதர், 152, 206. [மசாரி, 151.
பாகவதன - திருமாலடியவன, 152,
பாங்கர், 26. [338.
பாங்கனர், 22. [317, 320, 343.
பாங்கு - அழகு, 24, 45, 58, 225,
பாசம் - அனபு, ஆணவமுதலியன, கயிறு, 6, 262.
பாசமூனறு மும்மலம், 113.
பாசுரம்-ஓலையிலுள்ள வாக்கியம், 166, 277. [யாட்டு, 306.
பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளை
பாட்டன்-பாட்டையுடையவன், 339.
பாட்டிசை வெனறது - இசைப் பாடை வென்றது, 350.
பாடகர்-பாணர், 274.
பாடலம் - பாதிரி, 321.
பாடித்த - பேசிய, 201.
பாடை-சபதம், 170.
பாடைக்குத்தப்பேம் : பாடைக்குத்தப் புவராத கண்டன் என்பது சிலாசா [தனம், 194.
பாடைகூறல், 170.
பாண்டிக்கொற்றவன், 259.
பாண்டி நனனுடன, 268.
பாண்டி நாட்டின் பெருமை, 14.
பாண்டிநாட்டுத்துதி, 4.
பாண்டி நாடு, 225, 310.
பாண்டி நாடு சிவலோகமானது 53.

பாண்டிய மண்டலாதீசுவரர்: ஸ்ரீசோமகந்தரக் கடவுளின் விருதாவளித் திருநாமங்களுள் ஒன்று.
பாண்டிய வேந்தன், 58. [325.
பாண்டியன், 226, 273, 301, 318,
பாண்டியன இந்திரனிடம் பெற்ற ஆரத்தைத் திருப்பரங் குன்றத்தில் முருகக்கடவுளுக்கு உதவியது, 228.
பாண்டியன கைகுறைத்தது, 283.
பாண்டியன் படித்துறை: பொற்றாமரையின் வடபாலுள்ள படித்துறை.
பாண்டியனகழ்வீதி = பள்ளத்திதெரு: மாசி வீதிக்கும் ஆவணி மூலவீதிக்கும் இடையேயுள்ளது.
பாணச் சாதிக்கோலம், 267.
பாணச்சாதி வழக்கம், 283.
பாணபத்திரர், 11, 267.
பாணபத்திரன, 328-9.
பாணர்-தையற்காரர்; அங்கம் வெட்டினதிருவீளையாடல் நடத்திவைத்தவர் இவர்களிலே; "உருவிடியென வெடிபடவெய்ர் கறவிநடந்தொருபாண னெதிருக்கத் திரிந்தன" (மதுரைக் கல. கக) என்றதனால், இத்தன பாணச் சாதியானெனறு தெரிகிறது.
பாணர் தம்மடியார் பரதேசம்போனால் விறகையும் சுமந்து கொண்டு மீள வருவார், 273.
பாணர் மாலையர்-பாணர்மகளிர், 270.
பாணன், 266, 277 - 8, 328, 344.
பாதாளம் - மிகவும் ஆழமான நீர்நிலை,
பாநிரி, 221. [327.
பாதகாத்தற் குரியோர், 168.
பாந்தன், 343. [தல், 328.
பாப்பருத்தல் - செய்யுட்களைப் பிரித்
பாப்புக் காப்பு - பாம்பாகியகாப்பு, 308.
பாம்பின் தன்மை, 174.
பாம்பின் விடவைத்தியர், 303.
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன், 70.
பாயுடைக்கையர், 185.
பார்த்திபன, 325.
பார்த்திவன், 322.
பார்ப்பான் (தருமி), 321.
பார்ப்பான் முறையீடு பசுப்பாய்ச்ச லோடு சரி: முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு பெட்டைப்பசுவின்பாய்ச்சலோடுவிட்டுப் போனது, 164.
பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு, 297.
பார்வையால்சூல் கொள்ளல், 128, 270.
பாரம் - கரை, 227.
பாரமீன், 84.
பாராபரை-ஞாயுதம், வளைதடி, 205.
பாரிய மரங்கள, 23.
பாலகன, 150.
பாலதீபாசனம்-நெற்றிக் கண், 88.
பாலன, 324, 339.
பாலி, 16, 342.
பாவகப் பருவாய் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற பிளந்தவாய், 174.
பாவபுண்ணியங்களினியல்பு, 165, 198, [301.
பாவலர், 278, 281.
பாவலர்புலவன், 126.
பாவறி ஞானப் பலகை, 61.
பாவறிந்த நாவலன, 61.
பாவறிமண்டபம் - சங்கமண்டபம், 76.
பாவறி மாகதர் - புலவர், 18.
பாவை, 115.
பாழி - குகை, 181, 190.
பாளைசெறி நிரைகாகம், 38.
பாறு-கழுகு, 198.
பானல், 209.
பாறை, 21.
பிசகல், 134.
பிஞ்ஞகன், 14, 66, 297.
பிட்டு, 323.
பிட்டு உதிர்-உதிர்ந்தபிட்டு, 114, 338.
பிட்டுத் தோப்பு: மதுரைக்கு வடமேற்கில் வையையின் தென்கரையில் உள்ளது; பிட்டுக்கு மண்சுமந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.
பிட்டு வாணிச்சி, 143, 147, 338.
பிடித்த பத்து : திருவாசகத் துள்ள [தொருபதிகம், 136.
பிண்டி, 188.
பிண்டிபாலம்: ஒருவகையாயுதம், 205.
பிணப்புலால், 310.
பிணை-புணை, 842.
பித்தம், 22.
பித்தா, 140.
பிதற்றர், 168.
பிரதமபம் பாடல், 281.

பிரபுலிங்கலீலை: தமைமங்கலம் சிவப் பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றியது; அல்லமர் மாயையை வென்ற கதை யைக் கூறுவது, 77.
பிரணவம், 13.
பிரம்படிக் காரர், 122.
பிரம்பு, 181.
பிரமகத்தி, 246-8, 251, 343.
பிரமகற்பம், 243, 311.
பிரமசாயை, 247.
பிரமசாரி, 151.
பிரமசாரிப் புதல்வர், 114.
பிரமத்தி - பிரமஹத்தி, 327.
பிரமமூகூர்த்தம், 296.
பிரமராக்கதம், 227.
பிரமராயன், 106, 116.
பிரமனூர்: திருச்சக்கரமாற் றென்னும் பதிகத்தின முதற் குறிப்பு, 186.
பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர், 242.
பிரமாணம் - ஆஸ்திக புத்தி, 149, 237.
பிரமாணி, 108.
பிரமாமுதல் பிபீலிகா பரியந்தம், 279.
பிரவஞ்சம், 313.
பிரளயம், 342. [ஒன்று, 218.
பிராணமியம் - அட்டமா சித்திகளுள்
பிரார்த்தனைப்பத்து : திருவாசகத் தின்ள தொருபதிகம், 115.
பிழம்பாய் நின்றான், 68.
பிழம்பு-திரட்சி, 68.
பிழை பொறுப்போன், 79.
பிள்ளையார் பரிணயம் : திருஞான சம் பந்த மூர்த்தி நாயனார் சைனர்களை வாதில் வெல்லுவதற்கு வந்திருக் கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கிய ஊர்; மதுரைக்குத் தெற்கே யுள் ளது.
பிறங்கல்-மலை, 177. [ளது.
பிறர்கண் அக்கரம் பொறுதவன - பிற ரிட முள்ள வித்தையைச் சகியாத வன் [அக்கரம்: ஆகுபெயர்], 75.
பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்,
பிறைக் கொழுந்து, 317. [31-2
பிறைக் கோட்டு மாக்கள் - பன றிகள், பிறைக் கோடு, 2. [294.
பின்னம், 192.
பின்னர்யாவையுமுணர்பவன், 52.
பீடு-பெருமை, 55, 267, 299.
பீலிமுடி, 240.
பீலியாலடித்துப் பார்த்தல், 188.
புக்கில்-வீடு, 151, 210.
புகல், 2, 268.
புகலி, 179, 340.
புகலிப் பழம்பதி, 179.
புகலிவேந்தர், 190.
புகழ்-திருவிளையாடல், 21.
புகழ்க்கினியான், 74, 116. [307.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன, 191, 215,
புகழ்க்கு நல்லோன், 266, 280, 312.
புகழ் கொண்டான், 296.
புகழ்தரு சுந்தரன், 283.
புகழ்மாது, 57.
புகை-மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
புங்கவம் - இடபம், 281.
புஞ்சம்-தொகுதி, 109
புட்கலம், 230.
புட்கலாவருத்தம் - ஒருமேகம், 54,
புட்பகேசி, 70. [320, 334.
புடவி, 324.
புடாயம் - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
புடை, 82.
புடைப்ப - தடிப்ப, 165.
புடைப்பு-அடியாலுண்டாகிய வீக்கம், புண்ணியன, 223. [148.
புணர்ச்சிப்பத்து - திருவாசகத்தின்ள புணரி-கடல், 49. [ஒரு பதிகம், 115.
புணை-ஈடு, 232. [59, 83.
புத்தி-அருள், ஞானம், போகம், 22,
புத்திமுனிவர் - வியாஸர்முதலியோர்,
புத்திரர் - மாலுக்கர்கள், 272. [8.
புதல்வர்-மாணாக்கர், 115, 168.9.
புந்தி-புத்தி, 74, 112. [156.
புயங்க நட்டம் - ஒருவகை நடனம்
புயல் - நீர், மேகம், 55.
புயலரசர், 342.
புயலேவலிலங்கிட்டோன், 14.
புரந்தரன், 225, 231, 331.
புரம் - உடம்பு, 2, 14.
புரவி - குதிரை, 139.
புரவிநூல்-அசுவசாத்திரம், 104, 108.
புரவியீடு, 137.
புரிப்பித்தல்-குஞ்சிப்பித்தல், 3.
புரிவித்தல்-கயிறுகட்டி, 158.
புரிவு, 21.

புருடாசகம், 97. [93.
புரை - உள்வெளி, காசபாதம், 55,
புல்வாய் - மான், 10, 14, 263, 265, 344, 349, 350.
புல்வாய்மறி-மான்குட்டி, 328.
புலம்பற்பத்து:திருவாசகத்துள்ள ஒரு
புலவர், 261. [பதிகம், 115.
புலவர்கோலம், 68.
புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர், 320.
புலவன்,68.
புலி, 328.
புலியின் முலையுண்ணல், 14.
புவனி, 345.
புவிமூலி, 73.
புழகு-மலையெருக்கம்பூ, 175.
புழுக்கம், 214.
புழுகு நெய்ச் சொக்கன், 53.
புழு பிரமனை, பிரமன் புழுவாக ஆக்க
புழைக்கைக்காரி, 132. [வல்லவர், 293.
புள்ளி, 207, 341.
புளகம், 277.
புனிதம், 26, 77.
புனிமாறு-புளியினமலாறு, 148.
புறக்கடல், 17.
புறத்திணை யொழுக்கம், 252.
புறநானூறு - எட்டுத்தொகை நூல் களுள் எட்டாவது, 2, 17.8, 32, 80, 126, 279, 296.
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை:செந்த மிழிலக்கணம் ஐந்தனுள் பொரு ளின் பகுதியாகிய புறப்பொருளி லக்கணம் ; ஐயனாரிதனு ரைனபவ ரால் இயற்றப்பெற்றது, 252.
புறம்பயம், 330, 346.
புறம்பு, 158.
புறம்புடைத்தீரனுகி-வெளியே தைரி யமுடையவனுகப்புலப்படுத்தி,239.
புறவமாநகர் - சிகாழி, 194.
புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதன, 290.
புன்றலை, 249, 272.
புனல், 186.
புனிதபங்கயம், 21.
பூ - பூமி, 238.
பூகம், 38, 111.
பூங்கிழி, 70.
பூங்கொடி - அழகியதவசம், 205.
பூசை-பூஜை, 267.
பூடணம்-ஆபரணம், 242.
பூணித்து, 247.
பூதகுடி : காவனூர்க்கு மேற்கே 4 - நாழிகை வழித்தூரத்தில் உள்ளது; குண்டோதரனுல் இஃது இப் பெயர் பெற்ற தென்பர்.
பூதங் கண்டகுளம் : இது திருப்பரங் குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளதோரே ரி; 'தெனகாற் கம்வாய்' எனவழங் கும்; குண்டோதரனுகிய பூதத்தால் வெட்டப் பட்டது ; இதனைகரை பூதங்கண்டகரை யென இக்காலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடை தட்டிப் பறம்பெனச்சிறிய மலை யொன்றுண்டு; வெட்டிய மண்ணை யெடுத்தக்கரையிற்கொட் டிய கூடையைக் குண்டோதரனு கிய பூதம் இதில் தட்டினமையால் இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்,
பூதசாலம் - பூதக் கூட்டம், 254. [46.
பூதம் - குண்டோதரன், 8, 348.
பூதி - லிபூதி, 167, 259,261.
பூதிசாதனம் - விபூதியும் உருத்திராக்க
பூம்பாவை, 104. [மும், 255.
பூரித்து, 260.
பூவண நன்னகர், 198.
பூவணப் பொன்னனையாள், 326.
பூவணம், 342.
பூவணவுலா:திருப்பூவண நாதர் மீது திருப்பூவணம் கந்தசாமிப்புலவர் [இயற்றியது, 21.
பூவல்லி - திருப்பூவல்லி, 115.
பூவாசகேசி, 70.
பூவை - நாகணவாய்ப்புள்,18,110,335.
பூவைப்பூ-காயாம்பூ, 96.
பூவையர், 18, 234.
பூழி-திருநீறு, புழுதி, 21.
பூழியன,31, 148, 197.
பெட்டகம்-பெட்டி, 109.
பெட்டைப்பசு, 164.
பெண்ணை-பனை, 109.
பெத்தம், 157.
பெரியகோயில் - சோமசுந்தரக்கடவு ளின ஆலயம், 60, 121, 137.
பெரிய சோயிற் சொக்கன், 220.

பெரிய திருமொழி: திவ்யப் பிரபந்தத்தின் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பகுதி, 195.
பெரிய நாடு, 38. [னம், 93.
பெரிய பட்டினம் - காவிரிப்பூம் பட்டி
பெரிய பரம்பணியும் சொக்கப்பிஞ்ஞகன், 174.
பெரிய புராணம் : 8, 15, 61, 106, 127, 179, 182, 185, 203, 234, 240, 246, 258-60,275,308, 843.
பெரியவன் - மகாதேவன், 239, 301.
பெருங்கருணை : நக-ஆம் திருவிளையாடலில் முதற் செய்யுளிற் கூறப்பெற்றபெருங்கிராமமாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மிகுதி
பெருங்கவிப்புலவன், 183. [யாக உளர்.
பெருங்கிராமம் - ஐந்நூறு குடிகள் நிறைந்தவூர்; சோமசுந்தராக்கடவுள் விருத்த குமார பாலராகி யருளம் படி பத்தி புரிந்தொழுகிய மங்கை அவதரித்த ஊர், 151.
பெருங்கோயில், 57.
பெருந்துறை - பெரிய கட்டுமுறை, 111, 132, 323, 337.
பெரும்பற்றப் புலியூர், 2.
பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி-இந்நூலா
பெரும்பறை, 205. [சிரியர், 316.
பெரும்பாணர், 345.
பெரும்பாணாற்றுப்படை: பத்துப் பாட்டின் நாலாவது; தொண்டை மானிளந்திரையனைக்கடியலூர்உருத்திரங் கண்ணனார்பாடியது; 500-அடிகளை
பெரும்பாதகம், 324. [யுடையது, 7.
பெரும்பொருள், 85.
பெருமக்கள்-பெரியோர், 19, 279.
பெருமான்-பெருமையையுடையவன்,
பேசிவந்து, 186. [267.
பேதகம் - வேறுபாடு, 324.
பேதை, 85, 339.
போரசினிழல், 33.
போலை, 24.
போராச் சொக்கன், 226.
போராம், 278.
போலியம், 30, 58.
பொரிகை, 205.
பொரினமை, 58.
பொருர், 38.
பொழ்வாய், 45.
பொறு-இலாபம், 24, 256.
பைங்கண்வேழம் - கரும்பு, யானை, 59.
பைதல்-துன்பம், 344.
பைம்பொளுலயம், 119.
பையுள்-துனபம், 188.
பையோலை - பசிய ஓலை, 118.
பொக்கணச் சித்தன், 57.
பொக்கணம்-ஒருவகைப்பை, 56, 334.
பொத்திய - மறைத்த, 173.
பொதியில், 12.
பொது - சபை, 262.
பொதுவன் - இடையன், 262.
பொய்கை, 16, 113.
பொய்ம்மை-பொருமை, 180.
பொய்யா விநாயகர், 315.
பொய்யாவையைமாநதி, 141.
பொய்யிலா ஞானயானை - திருஞான சம்பந்தர், 180.
பொரியு மலரும் சிந்தல், 182, 251.
பொரிவு - மாணிக்கத்தின் குற்றத்துள் ஒன்று, 95.
பொருட் சூத்திரம் - இறையனாரகப் பொருட் சூத்திரம், 75. [நூல், 63.
பொருணூல் - அகப் பொருளிலக்கண
பொருநராற்றுப்படை : பத்துப் பாட்டுள் இரண்டாவது; இளஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வனுகிய சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடித்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; 248. அடிகளை யுடையது, 18.
பொருப்பின் பாவை, 73. [63
பொருள் - அகப்பொருளினிலக்கணம்,
பொருளணிகள், 44, 52, 66, 174, 204, 217, 225-6, 239, 244, 281, 304, 307-8.
பொருளதிகாரம், 65.
பொருளறை, 278.
பொருளை நதிமுகம் - கொற்கைத் பொன் கொடி, 18. [துறை, 16.
பொலாமணி-பொல்லாமணி, சிவபெருமான், ஆலயிடாத மணி, 77.
பொழிப்பு-தொகை, பதிகம், 11.
பொழில், 157, 252.

பொழிலணிந்த பூங்கோவிலம், 126.
பொழுத புக்கது, 264.
பொற்கமலப் பொய்கை, 204.
பொற்கமலவாவி - பொற்றமரை, 41.
பொற்றிழி, 210, 335, 341, 348.
பொற்கோயில், 102, 301, 307.
பொற்பதம், 324.
பொற்பதுமம், 265.
பொற்பலகை, 282.
பொற்பு, 2.
பொற்ற - பொலிவு பெற்ற, 74, 305.
பொற்றமரை, 109.
பொற்றமரைகுளம், 28.
பொற்றமரைத்தடம், 70.
பொற்றமரைப் பொய்கை, 28, 204.
பொறித்து - எழுதி, 337.
பொறையர் கோமான - மலாட்டார் அரசன், 279.
பொறையன்-சேரன், 225.
பொனமதில், 182.
பொன்ற-அழிய, 3.
பொன்றுழ்மணிமன்று, 119.
பொனனகர் மகவான், 265.
பொனனம்பலம், 41.
பொனனறை, 275.
பொனனேயாள், 234, 349.
பொன்னிநன்னாடு, 267.
பொனனிநாடு, 247.
பொன்னுலகு - சுவர்க்கம், 35.
பொனனெயிலாலயம், 170, 238.
பொன்னெயிலிலங்கு கோயிற் புனிதனை, 155. [238.
பொன்னெயிற் கோயில், 155, 170,
போக்கலா விருப்பின்-நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால், 63.
போகட்டு - விடத்தில், 213.
போகம்-விளைவு, 256. [கம், 193.
போக மார்த்த என்னும் தேவாரப் பதி
போத - மிக, 92, 329.
போதகம் - பண்றிக்குட்டி, 291.
போதம்-அறிவு,போதித்தல், 73,217.
போதர-போய், 17. [299.
போதி - உபதேசஞ்செய், வ, 297,
போதினல்லாற் போதுன்றதில்லை,
போது-வ, 160. [234.
போதுமோ, 79.
போபோ, 281.
போர்க்குரிய படைக்கலம், 205.
போரான - ஒருவகைக் குதிரை, 133.
போற்றி - பாதுகாத்தருள்க, 117.
போனகம், 101, 209.
பௌவம் - கடல், 82, 338.
மக, 318.
மகரப்பருமீன், 322.
மகரம், 17, 84.
மகரவரை, 336.
மகவான், 41, 265.
மகன்மைகொண்டு-மகனுகக்கொண்டு,
மகாபாதகம் திரும்வழி, 167. [213.
மஞ்சு, 337.
மஞ்சியுடையோர் மங்கலப் பொருளாச் சிந்தல் மரபு, 251,
மங்கலங்கள் எட்டு, 38.
மங்கலமுறை செய்வோர் - நற்குணமுடைய எவலாளர், 120.
மங்கை நாயகன், 115.
மங்கையர்க்கரசி யெனனும் தேவாரப்
மங்கையர்க்கரசு, 179. [பதிகம், 183.
மச்சம் - மிச்சப்பொன, 301.
மஞ்சகேசி (மஞ்சம் - பூஞ்யம்), 70.
மஞ்சத்தலம், 271.
மஞ்சம் - கட்டில், 271.
மட்டித்து - கலந்து, 139.
மட்டியிட்டேம், 139.
மட்டு - தேன, 19.
மட்பாம்பு - ஆஜிசேஷன், 205.
மடக்கணிகள, 5, 18, 28, 52 - 5, 59, 77, 80 - 82, 87, 100, 102, 124-5,129, 142, 148, 157, 177, 187, 197, 221, 270, 277, 279, 286, 288, 294, 301.
மடங்கல் - யமன், 6, 24, 132, 300.
மடத்து அமளி, 191.
மடப்பம், 287.
மடம், 302.
மடவார், 33.
மடவான், 42. [272.
மடிதருகலிகை - மடங்கிய குடை,
மடு - மானிடாாக்காத நீர்நிலை, 45.
மடைத்தலை - நீர்மடையில், 327.
மடைப்பள்ளிச்சாம்பல்-திருஞான சம பந்தர்கூன்பாண்டியனுக்கு வெப்புத்

நீர்த்தத தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூதி ப்ரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; கூவ : ஒக -ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப்பார்க்க.
மடைமுதனூல் - பாக சாஸ்திரம், 43.
மண்கொட்டு - மண் வெட்டி, 339.
மண்டபம், 61 - 2, 76, 81, 121, 125, 139, 149, 206, 284. [332.
மண்டலம் - நாடு, வட்டம், 209, 219,
மண்டியூர் - குதிரைகள் புழுதி மண்டிய இடமென்பர். [நடை, 131.
மண்டிலம் - குதிரையின ஒருவகை
மண்டுநீர் - மிகுவரும் வெள்ளம்,
மணப்பொருத்தம்பத்து, 33. [45.
மணலூர் : பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது; மணற்புரமெனவும் வழங்கும்; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற் கூறப்பெற்றது இதுவே, 264.
மணவாளன், 163.
மணற்புரம், 265, 344.
மணி - உருணடைகள், 15, 84, 231.
மணிகண்டன, 17.
மணிகாணிகை-கங்காநதியிலுள்ள கட்டங்களுள் ஒன்று, 12.
மணிச்சிலம் போசை காட்டல், 124.
மணிமுடி யரசன், 277.
மணிமேகலை : தமிழ்ப்பஞ்சகாவியங்களுள் ஒன்று, 8, 94, 198.
மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்துள்
மத்தகப் பிள்ளை, 82. [ஒன்று, 95.
மத்தகம் - தலை, 82.
மத்தளம், 205.
மத்தன் - மயக்கமுடையவன், 121.
மதலை, 306.
மதி : சந்திரன், 5.
மதிச்சயம் - குதிரைகளிலே மதித்த இடத்துள்ள தோரூர்.
மதிட்படை, 17.
மதித்து, 43.
மதிநெறி - சந்திர குலம், 39.
மதிபொதிசீர் - அழுதம், 325.
மதிமரபு - சந்திரகுலம், 333.
மதிமலிபுரிசைமாடம், 345.
மதிமலிபுரிசையென்னும் திருமுகப் பாசுரம், 275
மதியம் - சந்திரன், 292.
மதியுளான், 63.
மதிலொடுவடவாயிலை முரித்து, 91.
மதிறறிருக்கால் - மதிலின் முடக்கத்
மது - கள், தேன், 14. [தால, 245.
மதுகம் - இருப்பைமரம், 337.
மதுகாங்கள், 14.
மதுராபுரி, 181, 187, 319, 321, 324, 326-7, 329.
மதுராபுரிசொக்கர், 317.
மதுரை, 5, 17, 77, 92, 266, 277, 283, 294, 298, 301-3, 306, 310, 312, 318, 320, 322-3, 328-30, 334, 336-8, 340, 342.
மதுரைக்கலம்பகம்: குமரகுருபரஸ்வாமிகள் இயற்றிய பிரபந்தங்களுள் ஒன்று, 1, 53, 89, 164.
மதுரைச்செழியன், 321.
மதுரைச்சொக்கநாதன, 160.
மதுரைசிவலோகமானது, 21, 53.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொனலூல் வேய்ந்தது, 158.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம், 5.
மதுரைதிருநகர், 57.
மதுரைத்தெரு, 4.
மதுரைத்தெனனன், 295.
மதுரை நாயகன, 2. [தெய்வம், 309.
மதுரைநாயகன போலில்லைமற்றொரு
மதுரைப்பதி, 325.
மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, 14.
மதுரைப்பாணன, 277.
மதுரைப்பெரும்பதி, 33.
மதுரைப்பெரும்புரி, 327.
மதுரைப் போலவாயார் - இறையனூர், 65, 74.
மதுரைப்போலவாயான், 65, 74.
மதுரை பொன்னெயிலுடையது, 237.
மதுரைமண்டலம், 209, 219.
மதுரை மன்னன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், 14, 36, 44, 323. [யார், 6.
மதுரைமாதேவி-தடாதகைப் பிராட்டி
மதுரைமும்மணிக்கோவை, 177,263.
மதுரையம்பதி, 99.
மதுரையர்கோன், 326.
மதுரையானது, 349. [176.
மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம்

மதுரைவள்ளல், 218.
மதுகம் - இருப்பைமரம், 105.
மத்தரம், 181.
மந்திரச் செந்தமிழ், 199.
மந்திரத்தலைவர், 206.
மந்திரத்தால் நோக்குதல், 118.
மந்திரம், 227. [188.
மந்திரமென்னும் பீடிகைப் பதிகம்,
மந்திரவாதம், 99, 174, 178.
மந்திரவெண்ணீறு, 195.
மந்திரி, 346. [புடை உணர்தல், 108.
மந்திரியால் அரசன் எல்லாவற்றை
மந்திரை - குறிசொல்லுபவள், 140.
மயனூல்-சிற்பநூல்களுள்ளொன்று, 265.
மயிடன்-மகிஷாசுரன், 20.
மயிர்கிலும்ப, 112.
மயிலேறும் பெருமான், 315.
மயிற்கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகிய
மயூரம் - மயில், 132, 303. [மாலை, 240.
மரகதம்-உமாதேவியார், 15, 97. [162.
மரணகாலத்தில் அரும்பும் வச்சிரமாம்,
மரவுண-மரவுரிதரியாத்த, 153.
மரித்த - ஸ்மரித்த, நினைத்த, இறந்த
மரித்து, 57. [வினைமுமரம், 114.
மரியாத - இறவாத, 330. [326.
மருகை - சகோதரியின் பிள்ளையை,
மருங்கு - சுற்றம், 327, 343.
மருத்தின் திசை - வாயு மூலை, 334.
மருத்து - காற்று, 22, 130, 281,
[283, 308.
மருதோன்றி - மருதாணி, 269.
மருந்து - அமுதம், பச்சிலை, 235, 335.
மருப்பிலிகோ - கொம்பில்லாத பசு,
மருமகன், 302. [163.
மலயக்குன்று : பொதியின் மலை ;
இது வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்று,
மலயக்கோ, 224. [13.
மலயத்துவசன, 319, 331, 348.
மலயத்துவசன இமவான அவதார
மென்னும் குறிப்பு, 109.
மலயத்துவசனென்னும் மாறன்-பொ
தியின்மலையினுருவெழுதிய கொ
டியையுடைய பாண்டியன, 33.
மலயம், 34, 73.
மலர் - பூப்பு, 23.
மலரணைத்தயிலல், 34, 80.
மலரயன், 264. [சன், 35.
மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவ
மலைந்து - மாறுபட்டு, 62.
மலையாகியவில், 1.
மலையானிலம் - தென்றல், 266.
மழலை, 93, 244, 337.
மழுக்கடை, 205.
மழுப்ப, 145.
மறம் - பாவம், 118.
மறி - ஆடு, 133, 139.
மறுகிஞெடுமறுக, 116.
மறுகு, 340. [291.
மன்பெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்,
மன்மண்டலம் - வேறுநாடு, 323.
மன்மதன - வேறுபரசன, 325.
மறைக்காடு - வேதாரணியம், 179.
மறை நாதம், 157.
மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி,
224. [98.
மறைபறை - வேதஞ் சொல்லுகின்ற,
மறையுறைவங்கம் - திருவாதவூர், 112.
மறையேடு - தமிழ்வேதமாகிய திரு
முகப்பாசுர மெழுதிய ஏடு, 5.
மறைவழக்கு, 177.
மனமகிசாசுரம், 99.
மனமும், 157. [304, 335.
மனல் - கல்லிபாணம், 46, 49, 66,
மனற் பேதை - மங்களேசுவரி, கல்
யாணசுந்தரி, 85.
மன்றடி : சிலேடை ; சபையில் ஆடு
பவனெனவும், எருமனறத்தில்
ஆடுபவனெனவும் பொருள்படும்;
பசுமந்தையை யெருமனற மெனறல்
மரபு, 261. [110, 217, 285.
மனறு - பொதுவான இடம், 24, 99,
மனறுணைதன், 119.
மனறுநீடசோகநீழல், 99.
மனறுளாடினேனறியவெனச்சூளுறு
மனறுற-பலரறிய, 86, 158. [தல், 59.
மனனர்பெருமான், 267. [கம், 117.
மனனவற்பிழைத்தல்- இராசத்துரோ
மன்னவற்பிழைத்தலாகாது, 120.
மன்னவனெப்படி மண்ணுயிரப்படி,
[285.
மன்னன், 14, 36, 44, 323, 325.
மனநிறைதல், 191.

மனம்குன்றல், 151.
மனமுள்ள - மனமுள்ளன, 138.
மனர்-மன்னர், 78.
மனுநெறி, 160.
மனை-அரசனை, 342.
மனோகரம் அழகு, மகிழ்ச்சி, 48, 56,
மா-அழகு, குதிரை, 140, 150.[234.
மாக்கள், 2ர்.
மாகதர்-இருங்தேத்தவர், 125, 206.
மாகம், 142.
மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு, 48.
மாசிலாளிரியர் - சங்கப்புலவர், 65.
மாசு, 2-7.
மாசுணம், 174.
மாட்டாதாகி-வலியில்லாததாகி, 221.
மாடக்குளக்கீழ்மதுரை : மாடக்குள மெனபது மதுரைக்கு மேற்கே யுள்ளதோரிடம் ; இஃதி ஒரு தாலூகாவாகவும் இருந்தது; இதில் ஒருகுளமுண்டு;'மாடக்குளம் பெருகினல் மதுரைபாழ்' எனற பழ மொழியும் வழங்குகிறது, 55.
மாடக்குளம் பெருகினல் மதுரைபாழ் என்னும் பழமொழி, 55.
மாடக்கூடல், 156.
மாடு - பக்கம், 25, 215, 267.
மாண்டக - மாட்சிமை பொருந்த,268.
மாண்டது-மாட்சிமையுற்றது, 203.
மாணக்காதற்குரிமையில்லோர், 75
மாணக்காதற்குரியோர், 74.
மாணக்கரைப்புதல்வரென்றல்,168-9,
மாணிக்கக்கோவை, 208. [172.
மாணிக்கத்தான் - மாணிக்கத்தாலாகிய கம்பு, 158.
மாணிக்கத்தின் இலக்கணம், 94.
மாணிக்கத்தின் குணம் பன்னிரண்டு, குற்றம் பதினறு, 94-5.
மாணிக்கத்தின் சாதி நான்கு, 94.
மாணிக்கத்தின் நிறம் இருபத்தெட்டு,
மாணிக்கத்தின் பெயர்கள், 94.[94-5.
மாணிக்கத்தின் வகை, 95.
மாணிக்கத்தின் விலை, 9 .
மாணிக்கம், 94, 322, 349.
மாணிக்கம் பத்திபாய்தல், 94.
மாணிக்க வாசகன், 115.
மாத்திரைக்கோல், 284.
மாத்திரை யொன்பது, 288.
மாதவர், 347.
மாதவன், 341.
மாதனம்-மிக்கபொருன், 209.
மாதா-தாய், 49.
மாது, 287.
மாதேவி, 65.
மாநகரி: மதுரைக்கு வடகிழக்கிலுள்ள ஓர் ஊர்; பாண்டியர்களுடைய அரண்மனை முதலியன இருந்த இடம்; டுங:சுக, பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டு வந்த குதிரைகள் இட சாரி வலசாரி புரிந்த இடமென றும் கூறுவர்.
மாப்பல - மாமரமும் பலாமரமும்,328.
மாபாதகம், 339.
மாமடி-மாமனர், 49, 84.
மாமணவானன, 37.
மாமதுரை, 4, 347, 350.
மாமன, 306, 326.
மாமி, 49, 339.
மாமை, 336.
மாயூரப்புராணம், 151.
மார்க்கங்கள், 129.
மாராட்டக்குதிரை, 119.
மாருதவசம் - காற்றுவழி, 65.
மால் - மயக்கம், 87, 270, 336.
மாலுற்று - மயக்கமுற்று, 26.
மாலை - விறலி, 266, 284, 288.
மாலைப்போது, 16.
மாவலிகங்கை - ஒருநதி ; இலங்கைத் தீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது, 94.
மாவனம் - திருவுசாத்தானம், 350.
மாவேட்டை, 24.
மானவர், 206.
மாறன, 58, 156, 157, 187, 202, 219, 225, 230, 267 286, 291, 295, 337-8, 342, 344.
மாறனமாறன், 148. [148.
மாறனென்னும் பெயர்க் காரணம், மாறியாடிக் கொடியிட்ட பெருமான், 158. [157-8.
மாறியாடியது சுக்தா னடனமென்பது, மாறியாடுதல், 157.
மாற்ற - ஒப்பு, பிரம்பு, மலாறு; பிலா

றெனவும் வழங்கும், 125, 148,
மான்கிகர்த்தமாதே, 235. [271, 338.
மானங்காத்து, 225.
மானபுரம் - மானமங்கலம், 106, 123.
மானம் - லிமானம், 232, 302, 331.
மானமங்கலத்தார் : திருவாதவூரர அ
குடிப்பெயர், 106.
மானமங்கலம் : திருவாதவூராகளு
டைய மூனனேர்கள் இருந்த ஊர்;
இதனால் அவர்கள் மான்மங்கலத்
தார்களென்று கூறப்படுவர்; இவ
வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும்,
மானமில்சமணர், 178, 180. [106, 123.
மானி-மங்கையர்க்கரசியார், 179, 180.
மானிடர், 4. [101.
மானிடரடைய - மானிடரெல்லாரும்,
மானிடரால் ஆங்கூத்து, 157.
மானிமாறன, 229.
மானியார், 190. [பதிகம், 187.
மானினேர்விழி யென்னும் தேவாரப்
மிசை - வரம்புகடந்த செய்கை, 213.
மிஞ்ச, 229, 268.
மிஞ்சி - மிகுத்து, 237.
மிடி - தரித்திரம், 330, 343, 346.
மிடித்தனம் - வறமையுற்றோம், 84.
மிண்டர்கள், 188.
மிண்டுகன் - இடக்கரானமொழிகள்,
திருக்காற் சொல்லும்சொற்கள், 36,
மித்திஞ்சயம், 298. [170.
மித்திஞ்சயம், 329.
மிதத்தல், 24.
மிதலை - சோற, 44.
மிருத்திஞ்சயமந்திரம், 296.
மிருத்தியுஞ்சயம், 346.
மிலேஞ்ச - சூடிய, 42. [249.
மிலேந்தனன - சூடிக் கொண்டான்,
மிலேந்து - சூடி, 221. [123.
மிழலைநாட்டு வேளாளர் பெருமை,
மிழலைநாடு, 123.
மிறை - கடுக்கம், 259.
மின் - உமாதேவியார், 78.
மின்னமர் கோபுரம், 238.
மின்னுமலிடிக்குமா, 139.
மின்னெயின் மதுரை, 92.
மீனாவழி, 49.
மீன்கள், 310.
மீனத்துவசன், 323.
மீனமதியுத்தரம், 38.
மீனவர்கோன், 21.
மீனவன், 324, 337, 341.
மீனுகியம்மை பின்னூர்த்தமிழ், 12,
மீனுடல், 114. [49, 53, 80, 89.
முக்கட்கடவுள், 19
முக்கண், 1.
முக்கணன்சாதனம்-ருத்திராக்கம், 260.
முகத்தால் - வழியால், 148.
முகமுகம்பார்த்தல், 286.
முகமுகம்பார்த்தது - ஒருவர் முகத்தை
ஒருவர் பார்த்தது, 172, 222.
முஞ்சித்தம்-முகூர்த்தம், 330.
முஞ்சிமேனி - திருமால், 2.
முஞ்ஞியகன, 141.
முகுதம்-முகூர்த்தம், 35, 39, 296.
முகுளம் அரும்பு, 37.
முச்சங்கத்தமிழ், 7. [280, 345.
முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை, 209,
முச்சாமம - மூனறுசாமம், 346.
முஞ்சியாது - இளைப்புருமல், 319.
முட்ட-குறைய, 343.
முட்டற, 235.
முட்டாமல் - குறையாமல், 262.
முட்டாளோம்: முட்டு இங்கே கேட்டு
முட்டி, 184. [முட்டு, 184.
முட்டிப்பார்ப்பான முறையீடு, 164.
முட்டு:சைனபரிபாஷைகளுள் ஒன்று,
பலவகைப் பண்டங்கள், வாதியம்,
183 - 4, 235, 272-3.
முட்டுச்சஞ்சலம், 183.
முட்டுடைப் பட்டினியிறு - கண்டு
முட்டு, கேட்டுமுட்டுக்களால் பட்டி
னியிருக்கும் யிறு, 198.
முட்டுப்பட்டினிகள், 190.
முட்டுப்பாடு, 259.
முடங்கல், 245, 343.
முடி - கிரீடம், தலை, 35 [68, 87, 214.
முடிச்சாதனம் - தலைகட்டு, தலைக்கீடு,
முடிசுமற்று - முடிச்சாத்து, 268.
முடிதனைக்கு - தலையசைத்து, 116.
முடிபுனை மண்டபம், 260.
முடிமணி, 110.
முடிய - முற்ற, 194.
முடுகு - விரைந்துசெல், 345.

மூண்டகம், 25.
மூண்டச்சிரம், 56.
மூண்டம்வெம்ப - தலையெரிய, 229.
மூண்டி-மொட்டைத்தலையையுடைய அறவி ; இஃது இருகுறிப் பெயராகவும் வழங்கும், 58.
மூண்டித்தவர் - தலையை மழித்துக் [கொண்டவர், 102.
மூத்தம், 327.
மூத்தமிழ், 329, 335.
மூத்தமிழ்க்கோன, 68.
மூத்தமிழ்க்கொத்தி, 62 - 3.
மூத்தமிழ் வாணர், 182.
மூத்தமுண்ணல், 236.
மூத்தழல், 311.
மூத்தழல் நான்மறை, 209.
மூத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொது, 56, 91.
மூத்திரைகள்மூன்று:இவை திருவால வாய்த் திருக்கோயிற் கருவூல முதலியவற்றில் வைக்கப்படடு வழங்கி வருகின்றன; (க) இடப முத்திரை; (உ) மீனமுத்திரை; (ங) இராசகர நாகர் முத்திரை.
மூத்தின் இலக்கணம், 95.
மூத்தின் குணம், 96.
மூத்தின் குற்றம் பத்து, 96.
மூத்துப்பிறக்குமிடம், 96.
மூத்தெயின் மதுரை - மூதியபாலியுடைய மதுரை, 303. [178.
மூத்தொள்ளாயிரம் : ஒருபழையநூல்,
மூதல்வன் - சிவபெருமான், 13, 92.
மூதியவெற்பு, 291.
மூதிரை, 308.
மூதுபோரன்பு, 136. [ரம், 43.
மூதுமடைநூல் - மூதிய பாசகாஸ்கி
மூதுமரமங்கை - பிட்டுவணிச்சி; இவள்பெயர் செம்மனச் செல்வி, 141.
மூதுமைக் குறிப்பு, 152.
மூங்கீர், 319
மூந்தூற்றுவர், 111.
மூந்தூன மறையவர், 111.
மூப்போது, 329.
மூம்மணி, 97.
மூம்மதநால் வாயுவாமலை - யானை, 60.
மூம்மதம், 1.
மூம்மூடிமன்னர், 226.
மூம்மூலத்தடாதகை, 348.
மூம்முறை வாது, 194.
மூம்மையாலுலகாண்டமூர்த்தி, 260.
மூம்மைவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்து மாசம், 205. [வம், ஆகாமியம், 21.
மூரண் - பகை, மாணிக்கத்தின் குற்
மூரன்தொடை, 269.[றம், 95, 290.
மூரணை, 302.
மூரற்சி-நாதம், 287.
மூரி - வலிவு, 319. [337.
மூரித்து - இடித்து, உடைத்து, 91,
மூரிவாய் - கன்னவாயில், 91, 275.
மூருக்கு, 95, 134.
மூருகவேள் சங்கத்திலிருந்தது, 14.
மூருகன, 14, 228.
மூருட்டுக்கையர், 193. [308.
மூல்லை - கற்பு, 11, 16, 87, 170,
மூல்லைப்பாட்டு : பத்துப்பாட்டுள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் பாடியது;103 - அடிகளையுடையது, 257.
மூல்லைத்தேவி,11.[பெயர்,284, 345.
மூல்லைமாலை - பத்திரன் மனைவியின்
மூல்லைவல்லி, 170.
மூழவம், 101.
மூழவு, 18.
மூழைஞ்சு - குகை, 227.
மூள்ள - மஞ்ழ (வடமொழி), 138.
மூனாரி - அக்கினி, 333.
மூனிந்து - உலர்ந்து, 222.
மூனைத்தளை-மூனையிற் கட்டிய கட்டு, மூற்றிய, 77. [163,
மூற்றியதவஞ்செய்மாமுனி, 291.
மூற்றுதல் - வலிதல், 33.
மூறுவல், 72.
மூறைசெய்வோர் - ஏவலாளர், 57, 121, 140, 146-8, 246, 267,272.
மூறையீடு, 245.
மூறையோர், 188.
மூறைவாரியர், 147.
மூன - தமையனார், 1.
மூன்கொண்மூனவி - மூதன்மனைவி.
மூன்னம், 102. [346,
மூனிவன - சிவபெருமான் 1.
மூக்கு, 297.

மூங்கை - ஊமை, 83.
மூசி-மூச்சுவிட்டு, மோந்து, 177.
மூதலித்து - ஒப்பித்து, 324.
மூதூர்வாதவூரர், 7.
மூப்புவருணனை, 153.
மூர்க்கனும் முதலியும் கொண்டது விடா எண்ணும் பழமொழி, 69.
மூர்த்தி - மூர்த்தியார், 258, 260, 328.
மூர்த்தி நாயனார், 10.
மூர்த்தி நாயனார் திரி, 260.
மூர்த்தியார், 349.
மூர்த்தி வேடம், 260.
மூலபலம் - மூலப்படை, 240. [வன், 4.
மூவர்கட்கரியான - சீகாமகந்தரக் கட
மூவரையன் வண்ணம், 233.
மூவிருதுங்கள், 203.
மூனை கையிலுமுண்டெனபது, 259.
மூன்றுநாட்டார், 230. [வர், 111.
மூன்றுநூறு மறையவர் - மூந்நூற்று
மூன்று முடிமன்னர், 276.
மூன்றுமூலியிருமையொருபெண்,
மேகத்தல்-நிரம்பல், 24. [21.
மெத்தன-மெல்ல, 118.
மெத்தனவு, 303.
மெத்திய நிரம்பிய, 173, 235.
மெத்திய சூழ்ச்சி, 191.
மெத்தென - மெல்ல, 303. [146, 220.
மெய்-அறிவு, உண்மைவழி, மனம்,
மெய்க்காட்டு, 204, 206, 325, 341,
மெய்க்குரு, 74. [349.
மெய்ஞ்ஞானவீழி, 80.
மெய்ப்பால்-சரீரத்தின் கண், 167.
மெய்ப்பொருள், 203.
மெய்ம்முழுதும் பூதியணிதல், 167.
மெய்யர்க்கு மெய்யன்-சிவபெருமான், [236.
மெய்யன் - சிவபெருமான், 53, 70, 147, 166-7, 180, 183, 236, 252, [268.
மெய்யனைப் பொய்யறக் காணல், 30.
மெய்வீதிர்ப்பு, 257.
மெல்லி, 336.
மெல்லியல், 26.
மெல்லியலடிவன், 146.
மெழுகுசாத்தி, 234.
மெழுகுபூண்டை, 235.
மென்புலவர், 261.
மேக்கு - மேலே, 297.
மேகநாதன், 142.
மேகமன்னர், 231.
மேகமன்னர்நால்வர், 10.
மேட்டிரம்-ஆண்குறி, 133.
மேதினி, 21.
மேய்க்து - வேய்க்து, 150, 158, 244.
மேரு, 299, 350.
மேருமால்வரை, 300.
மேருவடிவம் இரண்டு, 300.
மேருவிற் கையும் செண்டும் பொறித்
மேல் - இனி, 217. [தது, 301.
மேல் பால், 241.
மேலெழு, 252.
மேலைக்கை: ஒருர்; சைனர்கள் ஏறிய கழுமரங்களின மேலைக்கோடியா
கிய இடமாம்.
மைத்தினி-அம்மான்மகள், 302-3.
மைந்தா - மாணாக்கர், 169, 172.
மைந்தன்-முருகக்கடவுள், 39.
மைந்து - வலி, 346.
மைப்பனை-கரியபனை, 54.
மையனெஞ்சன், 122.
மொகசுணி - குதிரைக்குக் கொள்ளு முதலிய உணவு கட்டும்பை, 139.
மொஞ்சகக்கையர் - ஜைனர், 100.
மொஞ்சகம் - மயிலிறகின தொகுதி, மொட்டை, 163. [100.
மொட்டைச்சிரம், 163.
மொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சல், 164.
மொத்தம் - தொகுதி, 131, 134.
மொய்ம்பு, 270.
மொய்யாப் பொய்கை - திருப்பெருந் துறையிலுள்ளதொரு தீர்த்தம்.
மொழி - கூறு, சொல், 15. [111.
மொழியறிசங்கப்பலகை, 9.
மோலி, 332-3.
மோனம் - மௌனம், 47.
மௌலி, 53.
யந்திரங்கள், 185, 198.
யந்திரங்கள் மந்திரங்கள், 185, 193.
யமபுர மென்னுங் கொடுமை, 123.
யவனர், 253.
யாகம், 298.
யாண்டு - பிராயம், 148, 257-8.

யாணர்மாக்கள் - புதியனவாய் வந்த யாதவர், 206. [குதிரைகள், 138.
யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206.
யாமம், 829.
யாமினி - இரவு, 164, 280.
யாய் - தாய், 49, 291.
யாவும் - எல்லாம், 261.
யாவும் வல்லவன், 92.
யாழ், 268.
யாளி, 300.
யானை, 27, 90, 221.
யானைக் இளையான், 315.
யானைமலை, 103. [104.
யானைமலையில் நரசிங்கம் இருத்தல்,
யானையாலயம் - இந்திரவிமானம், 101.
யானையானனன் - விநாயகர், 101.
யுத்தனம், 221.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள், 205.
யுத்த பரிபாஷை, 171.
யோக பட்டம், 56, 334.
வகுத்த - வகிர்ந்த, பிரித்த, 193.
வகுள நீழல், 105. [119, 215.
வகை - இடங்கள், குறுந்தெருக்கள்,
வகைத்தறையாளர் - பலவகைப்பட்ட தறைகளைப்பாதுகாத்தலையுடைய வேலையாளர், 138.
வகைப்படு, 127.
வக்கம், 15, 84.
வக்கர், 206.
வக்கியம், 205.
வசம் - வழி, 65.
வசை - நிந்தை, 206, 344.
வஞ்சக நெஞ்சம், 198.
வஞ்சப்பழிப்பணி, 198.
வஞ்சம், 140, 165, 170.
வஞ்சனை செய்யலாகாது, 140.
வஞ்சித் தொற்றவன், 279.
வஞ்சிமாலை மிலேதல், 219.
வஞ்சி மிலேத்தி - பகைமேற் செல்வோர் அணியுமாலையை யணிந்தி, [219.
வஞ்சியர், 14.
வட்டப்பாறை-சந்தனக்கல், 259, 344.
வட்டப்பிட்டு, 144.
வட்ட முறபிட்டு - வட்டவடிவமாகக் கிண்ணத்தாற் கொட்டி அமைத்து வைத்திருக்கும்பிட்டு, 144.
வடகிரி - மேரு, 52, 801. [தேவர், 193.
வடகிழக்கில் அக்கினி குண்டம் சமை
வடகீழ்க் கோணம், 198.
வடகீழைக்கோணம், 100.
வடகுடதிசை - வடமேற்குக் கரை, 25.
வடதரு - ஆலமரம், 159.
வட திருவாலவாய்: இஃது இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரக் கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக் கோயில் இக்காலத்துப் பழைய சொக்காதர் கோயிலென வழங்குகின்றது (திருவிளை. இடைக்காடன்.
வடம் - ஆலமரம், 324. [கூ.ம.)
வடவை, 134.
வடவையம்பரி, 134. [332.
வடாது - வடக்கின் கண் உள்ளது,
வடிக்கும் - கூரிதாகிய, 346.
வடிம்பலம்ப நின்றான், 81.
வடிம்பு - ஓரம், 81, 136, 336.
வடிம்பு அலம்ப - ஓரத்தைக்கழுவ, 81.
வடிவணங்கு, 52.
வடிவம், 300.
வடிவமங்கை, 162.
வடிவன் - அழகையுடையவன், 146.
வடிவுடைக்கடவுள், 103.
வடிவுறு திருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்
வடு, 207, 341. [டவம், 153.
வடுக வேந்தன், 259.
வடுப் படுவ, 19.
வண்மை - கொடை, 212.
வணங்குமினீர் வணங்குமீனீர், 64.
வணங்குவோரிணங்கன, 126.
வணிகக் கோலம், 214. [214.
வணிக சூரியர் (சூரியர் - வீரவான),
வணிகன் மூலபலத்தேவி, 11.
வத்தவர், 206.
வதி, 347.
வதுவை, 324.
வத்தனை - வணக்கம், 101.
வத்தி, 338.
வத்திபோம் வத்திபோம், 88.
வம்பலர், 19.
வயம், 18.
வயிரியம், 97.
வயிரம் பிறக்குமிடம், 96.

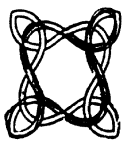
வயிர எரியிடல், 184.
வயின் - இடம், வயிர, 333, 345.
வருணபாண்டியர், 245.
வருணபாண்டியர் பக்தி, 248 - 9.
வருணபாண்டியர் மைந்தன், 251 - [2, 255.
வருணபாண்டியன் சரித்திரம், 249.
வருணன், 245, 255, 327, 343, 349.
வருணன் இடைமருதில் அக்கமியற் [றியது, 248.
வருணன் புத்திரன், 251, 253, 255.
வரதன், 331.
வரமுடைச் சொக்கன், 310.
வரர் - தெய்வர், தலைவர், 139.
வரவேணும், 266.
வரன் - மணமகன், 339.
வராகம், 293.
வராபயம் - வரமும், அபயமும், 7.
வரால் - மீன்விசேடம், 308, 310.
வரி - பிற்ற, 323. [180, 267, 279, 294.
வரிசை - சம்மானம், முறை, 49, 137,
வரிசைத்தாசு, 136.
வரிசைமாதர் - விறலியர், 18.
வருணன், 320. [256.
வருபோகம்-பின் உண்டாகும் விளைவு,
வரும் வரும், 125. [230, 261.
வரை - பக்கமலை, மூங்கில், 174, 229,
வரையற, 60.
வரையுரு, 102.
வரைவில் - மலையாகியவில், 37.
வல்லபம், 57, 190, 297.
வல்லான் செயல் - சிவன்செயல், 281.
வல்லி, 303.
வலப் பொற்சேவடிக் கூத்து, 158.
வலம் - வெற்றி, 247.
வலவன், 245.
வலை - ஒருநதி ; இலங்கைத் தீவிற் சமனொளி மலையிலிருந்து உண் [டாவது, 94.
வலவோட்டு - வலமாக ஓட்டுதல், 129.
வலன் - வலாசுரன், 94. [94.
வலாசுரனை இந்திரன் கொன்றது,
வலிசெயாது - பலாத்காரம் செய்யா மல், 283. [346.
வலியான் - கரிக்குருவி, 297 - 8,
வலைக் கண், 25.
வலைஞர், 84.
வலையன்னல், 84.
வலைவாணர் - வலைஞர், 84.
வழக்கு - சீதி, 275.
வழக்குவிடுவித்தல், 64.
வழி - வகை, 204. [அதிக்கும், 49.
வழுத்தித் அதிக்கும் - சொல்லித்
வழுதி, 43-4, 192, 266, 299, 320, 321, 323, 339, 341-3, 345-6.
வழுதி வெப்பு, 325.
வள்ளல், 218, 259, 308.
வள்ளுறை - பெரியதளிகள், 54.
வளம், 266. [உண்டாக, 104.
வளம்பட - பலவகைச் செல்வமும்
வளர்த்தி வைத்தல் - தங்கச்செய்தல்,
வளர்ந்திட வளர்ந்திட, 62. [154.
வளவன், 155, 241, 267, 327.
வளை - ஒருவகையாயுதம், சங்கு, 15, 31, 52, 111, 231, 320, 326, 348.
வளைச் செட்டியின் கோலம், 87.
வளைத்தல் - தடுத்தல், 88, 122-3.
வளைத்திடும் வளைத்திடும், 122.
வளைத்த - தடுத்த, 122 - 3.
வளைத்தவாங்கல், 122.
வளைத்த வைத்தல், 123.
வளைநீர், 18.
வளைப்ப - தடை, 122.
வளைப்புறவு, 14.
வளைப்பேம் - தடுப்போம், 88.
வளையல், 87, 349.
வளையற்கார மண்டபம்: வடக்கு ஆவணி மூல வீதியில் உள்ளது.
வளையெனனும் ஆயுதம், 231.
வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த கருப்பந் தோகை, 194.
வற்றாய் - வல்லதாய், 226. [161.
வற்றான - வன்மையையுடையதான,
வறுமியோர் - தரித்திரர், 280.
வன்பற்கு அரியான், 175.
வன்புலவர் - சங்கப்புலவர், 261.
வனசி - நெருப்பு, 72, 112, 840.
வன்னிமரம், 330, 346.
வன்னியத் தலைவர், 295.
வன்னியர் - சிற்றரசர், சேனைத்தலை வர், மந்திரிகள், 11, 290, 291, 345-6.
வன்னியர்கள் தலைவன், 202, 290.

வனசரன் - வேடன், 339.
வனிதை, 341.
வாக்கு, 220.
வாசீச்சுவாமிமடம்: இது திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனர் சைனர் களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளிய பொழுது தங்கிய இடம்; ஞானமிர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோ வென்றுணினைத்தற்கும் இடமுண்டு; பழைய சொக்கநாதர் கோயிலுக்கு வடக்கே யிருந்ததெனறு சொல்லுகின்றனர், 183-4.
வாகைத்தொடை, 222.
வாங்கருமன்பு, 85. [வாங்கி, 250,254
வாங்கி - கழற்றி, கைக்கொண்டு, பின்
வாங்குகயிறு, 84.
வாங்குதல் - கழற்றுதல், 26.
வாசகம், 114, 126.
வாசக மோலை, 302.
வாசல், 322.
வாசவன், 25, 94, 225, 331.
வாசி - குதிரை, திருவாசிகை, வீசேடம், வேறுபாடு, 129, 190, 231, [241.
வாசிகாட்டி, 231 - 7. [154, 208.
வாசிகை - கோத்தமாலை, மலர்மாலை,
வாசித்தான் - குதிரையினடி, 343.
வாசித்தனி, 124.
வாசியாக, 129.
வாசியை வாசியாக வுறுவான், 129.
வாசிவாரியப் பெருமான, 140.
வாடிடாதி - குறையாமல், 17.
வாணர், 286.
வாத்திய வீசேடங்கள், 205.
வாத பித்தம் கவுமுதல் வல்வினை வேதனை, 22.
வாதபுரம், 337.
வாதம், 22.
வாதராசன் - வாயுதேவன், 106.
வாதவூர், 7, 106, 338.
வாதவூராளி, 86, 323.
வாதனை - பழக்கம், 310.
வாதி, 285, 344. [198.
வாதி செய்த வாரணமென்னு நாமம்,
வாதை - துன்பம், 256.
வாதையம்புரம் - வாதவூர், 124.
வாமத்தான் - இடப்பக்கத்தி லுள்ள
வாய் - வாயில், 91. [வன், 156.
வாய்மை, 22-3.
வாய்மையுரியவர் - சங்கப் புலவர், 67.
வாயதம் = வாயசம் - காக்கை, 132.
வார் - கச்சு, 23.
வாரடா - வாடா, 192.
வாரணம் - யானை, 10, 38, 209.
வாரணஞ்சூழ் புரம் - காசி, 12.
வாரம் - கிழமை, தடவை, பட்சபாதம்,
வாரம் பட்டு, 285. [17, 22, 28, 285.
வாரி, 15, 17, 22, 102.
வாரித்தலம் - பூமி, 34. [140.
வாரியர் - தடுத்துச் செலுத்துவோர்,
வாருதி - வாரிதி, 333.
வாரொழுக்கி, 25.
வால்குழைத்தல், 264. [லல், 174.
வால்விதிர்த்து உடன் முறுகிச் செல்
வாலதி - வால், 133.
வாலம் - வால், 244, 343.
வாலவாய் : மதுரையின் பெயர், 244.
வாவி, 26, 46, 347.
வாழ்கவந்தணரென்னும்பதிகம், 196.
வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து, 50.
வாழ்தல் - மகிழ்தல், 210.
வாழ்நனம் வாழ்நனம் - மகிழ்ந்தனம் மகிழ்ந்தனம், 50.
வாழ்நனன - மகிழ்ந்தனன், 70.
வாழ்ந்தார், 150.
வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து, 27 - 8, 55, 99, 125, 137, 149, 199, 233, 244, 249, 274, 293, 300.
வாழ்வு, 268, 350. [ஒரு பதிகம், 115.
வாழாப்பத்து - திருவாசகத் தின்ன
வாளகிரி, 17.
வானாசன் - உக்கிர குலத்திற் பிறந்த பாண்டியன், 14.
வானை - 15.
வாறு - வீதம், 326.
வான - மேகம், 346.
வான்மீகி, 29, 314.
வானாசர் - மேக அரசர், 230.
வானிற் பொலியெனும்பதிகம், 181.
விசயம் - மிக்க வெற்றி, 346.
விசய மண்டபம், 40.

விசயமாமகுட வல்லி, 36.
விட்ட - தங்கின, 190, 340.
விட்டல் - விடல், 177.
விடத்தாங்காய், 269.
விடப்பாகம், 189.
விடம், 325.
விடமன் - விஷமன், 262.
விடுத்தல் - தங்குதல், 266.
விடுதலம் - நிலா முற்றம், 65.
விடுவீடு, 82.
விடும் விடும், 64, 249.
விடுவிப்பான், 64.
விடை - இடப முத்திரை, இடப மூர்த்தி, உத்தரவு, காளை, விடுத்தல், 108, 178, 340, 343.
விடைக்குறி - ரிஷப முத்திரை, 10,
விடைக்குறியம்பு, 10. [327, 349.
விடையிற் போந்து, 108.
விடை விடை, 177.
விண்கொளாலயம், 167.
விண்ணப்பம் 285.
விண்ணெனத் தார்மணியார்ப்ப, 126.
வித்தகர், 64.
வித்தாரம், 319.
வித்து - காரணம், 94.
வித்து நெற்பிட்டு, 145.
விதம் - பயன, வகை, 318, 325.
விதானம் - கொடை, 218.
விதானித்து, 38.
விதிமாற்றல் (புலி மான்கன்றுக்குப் பாலளிக்கச் செய்தல்), 264.
விதியின்கட்டுருத்தனம், 160.
விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 25.
விதிர் விதிர்த்தல், 287.
விதிர்விதிர்த்தான் விரைந்தான், 203.
விதிர்விதிர்ப்ப, 183.
விதிரா - நடுங்கி, 143.
விது - சந்திரன், 5. [227.
விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்,
விதுகுடிப்பெருவழுதி - சுந்தர
விதுப்ப - நடுங்க, 91. [மாறர், 52.
விது படிவு, 93.
விதுமுடி, 100.
விந்து, 93.
விநாயகமுனிவர் - இந்நூலாசிரியரு
விநாயகர், 2. [டைய ஆசிரியர், 8.
விநாயகர் அகவல், 109.
விபூதி மகிமை, 195.
விமலச் சித்தன், 334.
விமலன், 841.
விமோல, 333. [248.
விமானப் புரிசை - கொடுமுடி மதில்,
விமானம், 27, 248, 289.
வியந்தார், 67.
வியர், 101.
வியாகரணம், 347.
வியாதர் வாண்மீகி யெச்சர், 314.
வியாதன், 29, 314.
வியாழத்தோடு வழக்கு வென்றது, 20.
வீரலாழி, 84.
விருத்தகுமாரபாலர், 349.
விருத்தவேதியர், 200.
விருத்தன, 302, 324.
விருதராசன், 317.
விருத்திராஹத்தி, 27.
விருத்திராசுரன், 23, 27, 317, 331.
விருது, 238. [மணமுன்னலை, 161.
விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறு
வில்லாரிவாளி, 101.
வில்லி, 254.
வில்லிபாரதம், 9, 81, 169, 191 . 2, 241, 272, 318.
வில்லிற் கட்டியமணி, 231.
விலங்கு, 25.
விலங்கெனுமணி, 171.
விலாவொடி - விலாப்பக்கம் ஒடியும் படி கிரிக்கும் கிரிப்பு, 198.
விலாவொடிப்ப, 269.
விலோசோன், 95.
விவிதம் - பலவகை, 334.
விழா - மணம், 43, 98.
விழாவணம், 18.
விழுக்காடு - விழுதல், 267.
விழுப்பம், - சிறப்பு, 323.
விழுப்பாதாசர் (விழுப்பரையர்): ஆவணித்திருவிழாவிற் சந்தாபாண்டியரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய எ-ஆம் திருநாளில் அவரிடமிருந்த பொன்னெழுத்தாணியைப் பெற்று நாடோறும் கணக்குவரிக்கும் உரிமையுடையவர்கள்.; பாண்டியனுக்கும் வேண்டிய விழுப் பாத

ராயர் என இவர்கள் சம்பந்தமாக ஒரு பழமொழியும் வழங்கும்.
விண்ணல் - சொல்லல், 161.
வினாரி - ஒரு பண், 267.
விளித்தல் - அழைத்தல், 242.
விளித்து - நாணமுற்று, 69, 221.
விளிய - அவமானப்பட, 253, 283.
விளிவிலாத, 194. [241.
விளிவு - அவமானம், 156, 178, 189,
வினை அளவர் - வினைன்ற அளத்தை யுடையவர், 16.
வினையாட்டு ஐந்து - படைப்பு முதலிய ஐந்து தொழில்கள், 14.
விற்றழும்பு, 207.
விறகு விற்றகோவம், 269 - 70.
விறலி, 271, 283, 329.
வினை - போர், 219, 251.
வினைக்கணில்லார், 118.
வினைக்களம் - போர்க்களம், 240.
விட்டும் - கொல்லும், 331.
வீடறுத்தல், 64.
வீணை, 268.
வீதி - தேரோடல், 18, 131.
வீதி விடங்கர், 214.
வீரகத்தி, 23, 27.
வீரசோழன், 233.
வீரமாறன், 202, 219, 230.
வீரமிக்க விருத்திரன், 23, 27.
வீரன் - சுந்தரசாமந்தன், 205-6, 222.
வீராகரன், 266.
வீரை - ஒருவகை மரம், 97.
வீழுடை - வீழுமுடை, 153.
வீற்றிருக்க - கவலையின்றி இருக்க, வீறு, 256, 288, 324. [35.
வீறுயாலயம், 336.
வெகுளி - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
வெங்குரு - சோழி, 187.
வெண்கைக் கோவை : திறைமங்கலம் சிவப் பிரகாசசுவாமிகள் இயற்றிய நூல், 84.
வெச்சம் - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
வெடிக்கச் சிரித்து, 220.
வெண்காடன், 8.
வெண் சித்தரம், 318.
வெண்ணீறு, 340.
வெண்பாரி - ஒருவகைமணி 261.
வெண்பொரிசித்தல், 251.
வெள் - வெரிக் என்பதன் விகாரம், முதுகு, 36, 189.
வெப்பு - சுரநோய், 185, 340.
வெம்பி, 125.
வெருகு - பூனை, 132.
வெருட்டல், 69.
வெள்ளம், 221. [யறையிடித்தல், 142.
வெள்ளம் மிகுந்த இடத்தில் பறை
வெள்ளர் - (திருநீற்றால்) வெண்ணிற முடையவர், 249.
வெள்ளிப் பொருப்பு, 326.
வெள்ளிமன்றம், 5, 6, 17, 42.
வெள்ளியம்பலத்தெரு: இதுதெற்குச் சித்திரைவீதியிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்தின் பக்கத்தே புள்ளது.
வெள்ளியம்பலம், 42, 332, 350.
வெள்ளியொளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம், 17.
வெற்றிமாமுரசம் - ஜயபேரி, 223.
வெறி, 148.
வெறுப்பு - பகைமை, 224, 282.
வென்றி, 25.
வென்றிப்புரம் வென்றோன், 296.
வென்னிட்ட, 134.
வேகவதி, 46, 142.
வேகவதியாறு - வையைநதி, 45.
வேங்கை, 17.
வேங்கை வரித்தண்டை - வேங்கையினது கோடுகளையுடைய வால், வேட்ட - விரும்பிய, 24. [240.
வேட்டம், 331.
வேட்டு, 70. [ரைச் சேவகர், 240.
வேட்டுவப்பரியான் - வேடராகிய குதி
வேட்டுவர், 253.
வேட்டை, 290.
வேட்டையாட்டு, 291. [மம், 292.
வேட்டையாடுதல் மன்னவர்க்குத் தரு
வேடக் கோலம், 240.
வேடன் - கண்ணப்பர், 5.
வேடனிடு சூடி, 5.
வேடுவர், 206. [யன், 268.
வேண்டியது அடியார்க்கு ஈயும் மெய்
வேணும் - வேண்டும், 238, 266.
வேணுமோ, 294.
வேத்திரம் - பிரம்பு, 58.

வேத ருத்திரம், 152.
வேதஞ் சொல்யாண்டு - நூறு பிராயம், 148, 257 - 8.
வேதஞ் சொல்யாண்டுவாழி, 148.
வேத நாயகன்-குருந்தமூலகுரு, 105, 117, 313.
வேதம், 350. [
வேதம் நான்கு, 311 - 2.
வேத மொழிபவர், 347.
வேதவாய், 273.
வேத வேள்வி, 191.
வேதா, 327.
வேதாந்தம், 325.
வேதாமுடியறத்தோன், 296.
வேதாணியம், 179. [271.
வேதாவும் மாலுங் காணவிண்ணவன், வேந்தியர், 107. [யர், 16.
வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டி
வேந்தன், 57, 259, 295, 305, 308.
வேந்து, 260.
வேப்பமாலை - முடிசூட்டுந் திருவிழாவில் தடாதகைப் பிராட்டியார்க்குப் பாண்டிய பரம்பரைக்குரிய இம் மாலையை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திருவிழாவில் அ-ஆம் திருநாள் இக்காட்சிக் குரிய தினம், 225.
வேம்பார்தொடை, 327.
வேம்பு, 248. [ரப்பதிகம், 180.
வேயுறதோளிபங்கனென்னும் தேவாரப்ப, 126.
வேல், 348.
வேலை, 80. [பாண்டியன், 81.
வேலை வடிம்பலம்ப நின்றான் - ஒரு
வேலோன் - முருகக் கடவுள், 333.
வேழக்குன்று, 104.
வேழம், 22, 99, 101.
வேள் - மன்மதன், 5, 339.
வேள்வி, 18, 191, 341.
வேள்வி ஐந்து, 311.
வேற்றிலை: ஓர் இடப்பெயர்; இந்திரனிலிட்டுப் பழிநீங்கி வேறாய் நின்ற இடம் (திருவிளை. இந்திரன். வைகாளி, 121. [எக.)
வைகை: வேகவதியென்பதன் மருஉ; வையை யெனவும் வழங்கும், 13, 17.
வைதிகம், 343. [மூர்த்தி நாயனார், 181.
வைதிகயாளன் - திருஞான சம்பந்த
வைதிக வாரணம் - திருஞான சம்பந்தர், 175, 305, 340.
வையத்தைந்து நிலம், 17.
வையம் - தேர், 221. [இடம், 118, 121.
வையாளி - குதிரையை கடத்தும்
வையாளி வீதி, 128.
வையை, 196, 199, 319, 337 - 8.
வையைமாநதி, 141, 196.
வைராகரம், 96.
ஹாலாஸ்ய மாஹாத்மியம், 81.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கக	29	சிற்றரசர்	சிற்றாசர்
உஎ	31	சிவதாவி	சித்திரலி
சத	21	கெர்ட்டி	கொட்டி
சசு	16	ஏடு தி	முதிமடை
ஏஉ	38	மண்டத்தை	மண்டபத்தை
எச	36	யார்விஞை	யார்விஞ்டு
கூஉ	36	ருட்	யருட்
கூச	4	வலவனைச்	வலனைவச்
கூச	23	வலவன்	வலன்
கoக	35	குளம்,	குளம்—
கoடி	45	பெருமன்	பெருமான்
கஉட	4	தேர்	தோர்
கசசு	21	பரிகள்	பரிகல்
கசக	27	வவஞகிய	வஞகிய
கசஎ	22	சிற்ரூயக்	செற்ரூயக்
ககஎ	36	மயறு	மாறு
ககக	15	என்றவங்	என்றவங்
ககக	37	பணி	பணிக்கு
கஎக	13	புனல	புனன்
கஅஉ	13	னேத்திடச	னேத்திடச்
உoஎ	38	1	11
உகஉ	24	வன்மை	வண்மை
உசo	27	தளர்வில	தளர்வில்
உசச	14	ரங்கி	ரங்கி
உசஞ்	33	பொருள்கள	பொருள்கள்
உஞக	22	மதுரை	மதுரை
ஙகச	3	சேதிபர்கோமான்	சேதிபர்கோ